

Holy Bible

Aionian Edition®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות

Hebrew Living New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות

Hebrew Living New Testament

Language: Hebrew

Israel

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2009

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ההיסטוריה at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

1	מתיו
36.....	מארק
59.....	ליקס
99.....	נון
127.....	מעשי השלחים
167.....	אל-חרומאים
185.....	ראשונה אל-הקדונתיים
204.....	שנייה אל-הקדונתיים
215.....	אל-הגולטים
222.....	אל-האפסים
228.....	אל-הפלפינים
233.....	אל-הקולסים
237.....	1 סלוניים
241.....	2 סלוניים
243.....	1 טימורי
248.....	2 טימורי
252.....	אל-טיטוס
255.....	אל-פיילמן
256.....	אל-הערבים
269.....	יעקב
274.....	ראשונה לפטרוס
279.....	שנייה לפטרוס
282.....	ראשונה ליוחנן
287.....	שנייה ליוחנן
288.....	שלישית ליוחנן
289.....	יוחנה
291.....	חוון יוחנן

נספח

מדריך הקורא

מילון

מפות

עצה

Doré

איורים

עדות חדשה

"אבי, סלח להם. קרא ישוע. כי אינם יודעים מה הם עושים! בינוויים ערכו החילום הנרלה וחילקו ביניהם את בנדי ישוע.
(ליקס 23:34)

כן, ארבעה-עשר דורות חלפו מאברהם אבינו

עוד דור המלך. ארבעה-עשר דורות מאו דוד המלך ועד גלות בבל ואربعה-עשר דורות גלות בבל עד המשיח.¹⁸ זהו סיפור הולדתו של ישוע המשיח: אמו מריר היתה מאורסת לישוף. אולם עוד כשהייתה בתוליה הרתה מרוח הקדוש.¹⁹ יוסף אדרוסה, שהיה איש ערכיו, החליט משום כך לבטל את האירוסין. אולם בהר לעתות זאת בסתר, כי לא רצתה לביש את מריר בציורו.²⁰ לאחר שהחליט יוסף לנרש את מריר נגלה אליו בחולם מלאך הקדש!²¹ מריר תלד בן, ועליך לקרוא לויישוע (כלומר,מושיע). כי הוא יושיע את בני-עמו מחתיהם.²² לידיו של ישוע קיימה את מה שאמր אלהים באמצעות נביאיו: "תנה העלמה הרה ויולדת בן, וקראת שמו עמו אל".²³ כשיוסף החעור, הוא עשה מה שציווה עליו המלאך והתחנן עם מריר.²⁴ אולם מריר נשארה בתוליה עד שנולד בנה, יוסף קרא לו"ישוע".

2 ישע נולד בעיר בית-לחם שבאזור יהודה, בימי המלך הורדוס. זמן קצר לאחר לידתו, הופיעו בירושלים מספר חזירים-כוכבים שבאו מארץ רחוקה במזרח, ושאלו:²⁵ "היכן התינוק זרובבל היה אביו של אישיה; טב לאישה היה אביהם של כניה ואחיו (שנולדו בזמן גלות בבל).²⁶ לאחר הגלות לבבל: יכניה היה אביו של שאלהיאל; שאלהיאל היה אביו של צדוק; צדוק היה אביו של יכנון; יכנון היה אביו של אליעזר; אליעזר היה אביו של אלעזר; אלעזר היה אביו של מתן; מתן היה אביו של ייואל המשיח?".²⁷ ענו לו: "בן, בית-לחם בעלה של מריר. אמו של ישוע המשיח".²⁸ ואתה, בית-לחם בארץ יהודה, איןך צער באלווי יהודה, כי

1 לפניים ספר קורות חייו של ישוע המשיח, אשר מוצאו מיוחס לדוד המלך ולאברהם אבינו: 2 אברהם היה אביו של יצחק; יצחק היה אביו של יעקב; יעקב היה אביהם של יהודה ואחיו;²⁹ 3 יהודה היה אביהם של פרץ וורה (אמו הייתה תמר); פרץ היה אביו של חזרון; חזרון היה אביו של רם;³⁰ רם היה אביו של עמנדב; עמנדב היה אביו של נחשון; נחשון היה אביו של שלמון;³¹ 5 שלמון היה אביו של בועז (אמו הייתה רחוב); בועז היה אביו של עובד (אמו הייתה רות); עובד היה אביו של ישע;³² 6 ישע היה אביו של דוד המלך; דוד היה אביו של שלמה (אמו הייתה אלמנתו של אוריה החתי). 7 שלמה היה אביו של רחבעם; רחבעם היה אביו של אביה; אביה היה אביו של אסא;³³ 8 אסא היה אביו של יהושפט; יהושפט היה אביו של יורם; יורם היה אביו של עוזיה;³⁴ 9 עוזיה היה אביו של יותם; יותם היה אביו של אחיה; אחיה היה אביו של חזקיה;³⁵ 10 חזקיה היה אביו של מנשה; מנשה היה אביו של אמון;

ממק' יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל". "ה' בחולם ל יוסף במצרים, ואמר לו: ²⁰ 'קום, 7 הורדים הזמין את חווידתכוכבים לפנישה קח את התינוק ואת אמו לישראל. כי אלה סודית, ושאל אותם מתי לבדוק ראו לראשונה שרצו להרונג את הילד כבר מות'. ²¹ יוסף את הכוכב. 8 לאחר מכן אמר להם: "לכו לקח את ישוע ואת מרים ויצא אתם בדרך לבית-לחם וחפשו את הילד. כשתמצאו אותו, לישראל. ²² בהיותם בדרך שמעו שהמלך שבו אליו והודיעו לי זאת. כדי שאוכל נם החדש אין אלא ארכיאלאס. בנו של הורדים. אני לילכת להשתחותות לו". ⁹ לאחר הפניה ופחדו מאד. בחולם נסף יוסף הזהר שלא עם המלך יצאו חווידתכוכבים בדרך. ולפתע להתיישב ביהודה, אז הם המשיכו לניל הכוכב שראו במזרחה הפיעו נגד עיניהם. הם ²³ והשתקעו בנצרת. זה קרה כדי לקיים את הלכו בעקבות הכוכב עד שנעמד בדיקן מעל דברי הנביאים שכינו אותה נצרי".

המקום שבו היה התינוק. ¹⁰ שם שמו מאור. **3** בימים ההם, כשהשוע והוריו גרו בנצרת. ¹¹ כשהנכנסו חווידתכוכבים אל הבית שבו היה התינוק ומרים אמו, נפלו לפניו, השתחוו לו. ² "חיזרו בתשובה!" קרא יהנן. "שובו אל הארץ מלכות השמים קרובה!". ³ ישעיהו הנביא ניבא על פעילותו של יהנן כאשר אמר: "קול קורא בדבר פנו דרך ה, ישרו מסילותו". ⁴ בנדוי והוא עשוים שעיר נמלים והיתה לו חגורת עור; הוא נהג לאכול ארבה ודבש-בר. ⁵ אנשים מירושלים, עמק-הירדן וכל אזור יהודה יצאו מהר הירדן. ⁶ ולאחר מכן לארם דבבורי. ⁷ מהתודו על חטאיהם. יהנן הטביל אותם בנهر הירדן. ⁸ ואולם כשרה יהנן שפירושם לילה יצא יוסף עם מרים ועם הילד למצרים. ⁹ לאחר שעזבו, נגלה מלאך ה' לישע בחולם ואמר: "קום, ברוח למצרים עם התינוק ונשאר אתם עד שאומר לך לחזור. ¹⁰ ואחרת, והישאר שם עד שאומר לך לחזור. ¹¹ באתו כי הורדים רוצה להרונג את הילד". ¹² באותו לילה יצא יוסף עם מרים ועם הילד למצרים. ¹³ ונשאר אתם עד מותו של הורדים. ¹⁴ התקיימה הנבואה: "וְמִצְרָיָם קָרָא תַּלְבִּין". ¹⁵ כשההורדים הבין שחוידתכוכבים התהמקו ממנה, הוא מאוד עצ. הוא שלח חיילים לבית-לחם וציווה עליהם להרונג כל ילד זכר עד גיל שנתיים (כי החזירים סייפרו לו שרוא את הכוכב כשנתיים קודם לכך). בבית לחם עצמה ובכל כפרי הסביבה. ¹⁶ מעשה אכורי זה של הורדים קיים את הנבואה של ירמיהו: ¹⁷ "קול ברמה נשמע, נהיו בכפי תמרורים. רחל המשפט של אלוהים לקרים כל עץ חסר מבכה על בניה, מאננה להינחם על בניה כי איןנו". ¹⁸ לאחר מותם של הורדים נגלה מלאך

את אלה שבאמת מתחרתיים על מעשיהם ברך ותשתחוו לוי, אתן לך את כל אלה! הרעים, אולם בקרוב יבוא אדם נדול ונעללה ¹⁰ ישוע השיב: "סור ממנה, שטן! הרי כתוב: אלה ממנני שאני לא ראי אפילו לשאת את נעלינו, אלוהיך תשתחוו ואותו לבדו תעבוד". והוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש. ¹¹ זה הוא השטן הרפה ממנה, ומלאכים באו לשרת המוץ ישרוּף באש נצחית, ואילו את החיטה המטביל נאסר, הוא עזב את ארץ יהודה וחזר ישמור باسمם. ¹² באוחזו זמן באישוע מן הגליל לבתו – לנצרת שבנגליל. ¹³ אחר כך ישוע אל נהר הירדן, כדי להיטבל על-ידי יהונתן. עבר לנור בכפר-נהום של שפת הכנרת, ¹⁴ יהונתן ניסה לשכנע אותו ואמר: "אתה צריך באוד שבטיו ובולון ונפתלן". ¹⁵ כך התקיימה להטביל אותו, ולא אני אתה! ¹⁶ אולם ישוע נבואה ישעהו: "ארצחה זבולון וארצה נפתלן, עמד על דעתו ואמר: "הטביל אותו, בבקשה. דרך הים, עבר הירדן, גليل הגנים – ¹⁷ העם עלי לעשות את כל הדברות. "יווחנן הטביל ההלכים בחשך ראו אור נדול, ישבו בארץ אותן. ¹⁸ מיד לאחר הטבילה, כשישוע יצא צלמות – אור נגה עליהם! " ¹⁹ מאותו יום מהמים, השמיים נפתחו מעליו והוא ראה את והלאה ישוע התחיל להטיף: "שובו בתשובה רוח אליהם יורדת עליו בדמות יונה. ²⁰ קול והאמינו בה, כי מלכות השמיים קרויה!" קרא מהשמי: "זהוبني אהובי, ובו אני חפי". ²¹ ביום אחד כישוע החל על חוף הכנרת, הוא ראה שני אחיהם: שמעון (הנקרא גם פטרוס)

4 לאחר מכן, הרוח הובילה את ישוע אל ²² ואנדרי. השניים ישבו בסירה ודנו בעורת המדבר כדי שהשטן ינסה אותו שם. ²³ במשך רשת, כי היו דינגים במקצתם. ²⁴ "בוואו אחריו!" קרא להם ישוע. "אני אעשה אתכם לדיני אדם!" ²⁵ שני האחים עזבו מיד את הרשותות שלהם והלכו אחריו. ²⁶ לא הרחק משם ראה ישוע עוד שני אחיהם, יעקב וויתנן, יושבים בסירה עם אביהם זבדי, ומתקנים את רשותותיהם הקרכעות. ישוע קרא גם להם. ²⁷ והשניים הפסיקו מיד את עבודתם, עזבו את בית-המקדש ואמר: ²⁸ "קפוץ למטה! הרי כתוב על כל מוצא פי הד". ²⁹ לאחר מכן הביא השטן את ישוע לירושלים, העלה אותו על גג בתנ"ך: כי מלאכיו יצווה לך... ועל כפיהם ישאנך, פן תינוף באבן רגלך. ³⁰ והשיב לו ישוע: "אבל כתוב גם: לא תנסה את הד אלוהיך". ³¹ לאחר מכן השטן העלה את ישוע על הר מאד גבורה, הראה לו את כל המדינות המפוארות בעולם ואמר: ³² "אם רק תכרע ומשותקים, וישוע ריפא את כולם. ³³ לכל מקום

שהלך, הילכו אחריו המונחים: מהגניל, מהויל, הכלול. ¹⁹ מי שיעבור על המצויה הקטנה ביוון מירשלים, מיהודה ואף מעבר הירדן.

5 יום אחד, כשהתאסף סביבו קהיל גדול, עליה ישוע עם תלמידיו על מדרון הנבעה, התישב שם והחל ללמד: ³ "אשרי האנשים המודים בעניות הרוחנית, כי להם שיבת מלכות השמיים. ⁴ אשרי הבוכים והמתאבלים, כי הם ינוחמו. ⁵ אשרי הצנועים והענווים, כי העולם כולם שייך להם. ⁶ אשרי השואפים בכל לבם לעשות את הטוב והישר, כי אלוהים מלא את שאיפתם. ⁷ אשרי האדיבים והרחמנים, כי אלוהים גילה כלפיהם רחמים. ⁸ אשרי האנשים שלבם טהור, כי הם יראו את אלוהים. ⁹ אשרי האנשים הרודפים שלום, כי הם יקראו' בני-אלוהים. ¹⁰ אשרי הסובלים והנדפים בגלל עשותם את רצון ה', כי להם שיבת מלכות השמיים. ¹¹ אם יקללו אתכם, יעללו עליכם שקרים וירדפו אתכם בגלל אמונותכם ב', ¹² שמהו מארוד! כן, שמהו מאד, כי שכר רב לכם בשמים. זכרו שכר רדפונם את הנביאים! ¹³ "אתם מלך הארץ. מה יקרה לעולם אם תאבדו את המליחות שלכם? מלך חפל הוא חסר תועלת, ואין ראיו אלא שירקו וירמסו אותן. ¹⁴ "אתם אור העולם - בדמיות לעיר הבנויה על הרים, אשר כל אחד יכול לראות את אורותיה בלילה. ¹⁵ אל תהסרו את אורותם! הניחו לו להאיר לכלום! תננו לכל אדם לראות את הגנהותכם הטובה, ואו יודו כולם לאביבם שבשמים. ¹⁶ "אל תהשבו שבאתם לבטל את תורה משה או את אזהרותיהם של הנביאים: באתי לקיים ולמלא אותן! ¹⁷ אני אומר לכם בכל הבנות והרצינות: מצוות התורה תישארנה בתוקף עד שיתקדים איש המנרש את אשתו בלבד במרקחה שבנדה

¹⁹ Geenna g1067

²⁰ "אולם אני מזהיר אתכם: אם לא תהיו טובים יותר מהפרוושים והסופרים, לא תוכלו להיכנס למלכות השמיים. ²¹ "תורת משה אומרת: לא תרצת, והרוצח יחויב לדין.

²² אולם אני אומר לכם שם אדם אף כועס על אהיו, עליו לעמוד לדין. נם מי שיקרה לחברו-אידיות! עליו לעמוד לדין, ואם יקלל את חברו הריחו בסכת ניהינו! Geenna

²³ לכן אם אתה עומד לפני המזבח בבית המקדש ומביא קורבן לך, ולפתע אתה נזכר שלאחר מהחבריך יש דבר מה נגידך. ²⁴ השאר את קורבך לפני המזבח, מהר אל חברך ובקש את סליחתו. לאחר מכן חזר לבית המקדש והקרב את הקרבן לך. ²⁵ התפיס מהר עם איביך, לאחרת יהיה מאוחר מדי והוא יסנירך לידי החוק, ואז ישליך אותך לכלא - ²⁶ שם תישאר עד שתשלם את האנוראה האחרונה! ²⁷ "תורת משה כתשלם את האנוראה הגדולה! ²⁸ אולם אני אומר לכם: אמרת: לא תנאך'. ²⁹ אולם אני אומר לכם: כל מי שמסתכל על אישת התחווה, כאילו נאף אותה בלבו. ³⁰ משומך לך, אם עינך גורמת לך לחשוך ולהמודד, עקור והשלך אותה. מוטב שתאבד חלק מגוףך, מאשר שיושליך כל גופך לניהינו. ³¹ "תורת משה אומרת היונית - גורמת לך לחטא. קץ והשלך אותה! מוטב לך, מאשר נמצא את עצמך בניהינו. ³² אני אומר לך: "תורת משה אומרת שאם איש רוצח לנרש את אשתו, עליו לחתת לה ספר כריתות, וזה הכל. אולם אני אומר שאיש המנרש את אשתו בלבד במרקחה שבנדה

בו, גורם לכך שתנאה אם תינשא בשנית. כי ככה אין לכם שכר מאביכם שבשמיים. 2 אם גם מי שיתחתן איתה לאישה נחשב לנאה! אתה נותן נדבה, אל תספר על כך לכלום. כפי 33 "התורה אומרת שם נשבעת. עלייך לקיים שעושים הצבועים. הם אף תוקעים בשופר את שבועתך". 34 ואילו אני אומר: אל תישבע בביות-הכנסת לכבוד זה, כדי שכולם יעריצו כללו! אל תאמר: אני נשבע בשמים', כי כסא ד' את צדקנותם. אני אומר לכם: הם יקבלו את מה נמציא בשמיים. 35 אם אתה נשבע בארץ, אתה שמניע להם. 3 אם אתה נותן נדבה, עשה זאת מה שנבע למעשה בהדרום רגלו של אלוהים. כמו בסתר – אל תספר לידך השמאלית מה שעשוה כן אל תישבע בירושלים'; כי היאקריות מלך ירד הימנית. 36 ואזו אביכם שבשמיים, הרואה רב. 36 גם אל תישבע על ראשון, כי אפילו במשתרים, יגמול לכם. 5 "כשאתם מתחפלים, שערה אחת אין ביכולתך לשנות לבן או אל תננהו כמו הצבועים, המתחפלים בפינות שחור. 37 אמר פשות: 'כן, אoilא'. יותר מזהמן רחוב ובבית-הכנסת כדי שכולם יראו אותם. הרע הוא. 38 "התורה אומרת עין תחת עין, שנ אני אומר לכם: שכרם אתם. 6 כשאתם תחת שנ'. 39 ואילו אני אומר לכם: אל תתקומו מתחפלים, היכנסו לחדר לבד, נעלו את גנד מי שעושה רע נרכם. אם מישחו סוטר לך הדלת ותתפללו בסתר אל אביכם. ואזו אביכם על הלחוי, חושט לו נום את הלחוי השניה. 40 אם שבשמיים, הרואה את הנעשה במשתרים, ייתן דורשים ממק' בבית המשפט להחת את חולצתך. لكم שכר בנלי. 7 "אל תחורו שוב ושוב על תן להם גם את מעילך. 41 אם חיל קופה עלייך אותה תפילה, כפי שנוהנים עובדי האלילים. לשאת את תרמilio קילומטר אחד, שאאותו הם חובבים שיקבלו תשובה רק אם יחורו שני קילומטרים. 42 תן למי שմבקש ממק', על תפילהם פעמיים רכבות. זמרו: אביכם יודע ואל תדחה את מי שרוצה ללוות ממק' כסף. מה שאתם צריכים לפני שאתם מבקשים זאת 43 "שמעתם שנאמר: יאהבת לרעך, ושנאת את ממננו! 9 לכן התפללו לך: אבינו שבשמיים. אויבך". 44 אולם אני אומר: אהבו את אויביכם יתקדש שמק'. 10 תבוא מלכותך, שרצונך ותתפללו بعد אלה שרודפים אתכם, 45 כי לך יעשה הארץ כמו בשמיים. 11 ספק לנו מידי היהו בניים לאביכם שבשמיים. שחריו אלוהים יום את המזון הדורוש לנו. 12anca סלח לנו נתן את אור המשם גם לטוביים וגם לרעים. על חטאינו, כשם שאנו סולחים לאלה שהחטאו 46 אם אתם אויבים רק את והצלאתנו מכל רע (כי שלך המלכות, הכוח רשעים כאחד. אללה שאוהבים אתכם, מה מיוחד בכך? גם והחפارة לעולמי עולמיים. אמרן). 14 "אביכם הפושעים נהוגים לך! 47 ואם אתם חברים רק אתכם ולכלכם אמ' חסלוח גם אתם לאלה לחבריכם, ומה שווים אתם מכל האחראים? שהחותאים נרכם. 15 אם לא תהיו מוכנים הלא נם עובדי אלילים נהוגים לך! 48 שאפו לסלוח להם, לאיסלח הינם לכם על חטאיהם. להיות שלמים כשם שאביכם שבשמיים שלם". 16 "כאשר אתם צמיים, אל תפנינו ואת לפני 6 "היהרו שלא תעשו את מעשיכם הטוביים כולם. כפי שעושים הצבועים. הם מנסים להראות עצובים ושהם בצום. הם יקבלו את לפני כולם, כדי שכולם יראו ויכבדו אתכם.

מה שמניע להם. ¹⁷ אך אתם, כאשר אתם אמונה שכמותכם? ³¹ "לכן אל תדרנו לאוכל או צמים. סדרו וטפחו את מראכם. ¹⁸ כדי שאיש ללבוש. ³² בני-אדם שאינם מאמינים באלהים לא ייחסוב שאתם רעבים – מלבד אביכם דואנים יומדיום למה שיأكلו וישתו, אולם שבשימים הרואה במסתרים, והוא ייתן לכם את אביכם שבשימים יודע בדיק מה אתם צריכים. השכר המגיעה לכם. ¹⁹ "אל תצברו לכם רכוש ³³ בכספי לפני הכל את מלכותו של אלהים בארץ, במקום שהוא עלול להחליד, להירקב וחיו בוישר, והוא ייתן לכם את כל מה שאתם או להונב. ²⁰ צברו את רכושכם בשמיים. כי צריכים. ³⁴ "אם כן אל תדרנו למחר: אלהים שם הוא בטוח מפני נגבה ולא יאבד את ערכו יdag למחר שלכם, וריה לצרה בשעה."

לעלם. ²¹ במקום שבו נמצא אוצרכם שם **7** "אל תשפטו אחרים, ולא ישפטו אתכם. נמצא נם לבכם ומהשבותיכם. ²² עין האדם היא אור גוףנו. אם עינך טהורה, תמיד יזרח אחריהם. ישפטו אתכם במידה שאתה שופטם קתן בעין חברך, ולא להבחין בקרש הנגדל שביעינך? ⁴ "איך אתה יכול לומר לחברך: יtan לי לסלך את השביב מעינך? זמן שביעינך יש קרש כיה נдол? הרי כלל לא יכול לראות את השביב! ⁵ צבעו שכמותך! סלק תחילת את הקרש מעיןך, ורק לאחר מכן תוכל לסלך את שביב העז מעין חברך! ⁶ "אל התנו דברים קדושים לאנשים מושחתים, אל התנו פניהם לחזירים. הם ירמסו את הפנינים, ולאחר מכן יפנו לתקוף אתכם. ⁷ "אם תבקשו – תקבלו; אם תחפשו – תמצאו; ואם תדרפקו תיפתח לפניכם הדלת. ⁸ כי כל המבקש מקבל, כל המהפש מוצא, ולפנוי כל דופק נפתחת הדלת. ⁹ אם ילד מבקש מאביו פרוטת לחם, האם האב ייתן לו ابن במקום לחם? ¹⁰ אם הילד מבקש דג, האם אתה חושבים שיקבל נחש? ¹¹ ואם אנשים רעים וחותאים ממוכם נותנים לילדיכם מתנות טובות. האם לא ייתן אביכם שבשימים מתנות הרבה יותר טובות למקששים ממן? ¹² "עשו זאת המצויות התורה ודברי הגבאים. ¹³ "הלו הברה יותר מהם! ¹⁴ ואם אלהים מלביש את פרחי השדה הצומחים היום ונובלים מחר, האם איןכם חושבים שליביש גם אתכם, חסרי

דרך הפתח הצר, כי השביל המוביל לאבדון ²⁹ כי הוא דיבר אליהם בסמכות רבבה ולא כמו הוא רחוב, ושער הכניסה רחב נם הוא. ¹⁴ אולם הסופרים.

שער החיים הוא קפן, השביל צר, ורק מעטים מוצאים אותו. ¹⁵ "היו הרו לכם מהמורים המפיצים תורות שקר. הם מתחפשים לככבים תמיימים, בעוד שלמעשה הם זאבים רעים הרוצים לטרוף אתכם". ¹⁶ תוכלו ליהות אתם עלי-פי התנהנותם, כשם שאפשר לזהות עין על-פי פירוחיו. הלא יודעים אתם להבחין בין גפן ענבים לבין ברקנים. בין האנים לבין קוצ'ים! ¹⁷ עין משוכב נתן פרי משוכבת, ועין רקוב נתן פרי רקוב. ¹⁸ עין טוב לא ייתן פרי רקוב. ועין רקוב לא ייתן פרי טוב. ¹⁹ משומך יש לכרות ולשרוף כל עין שאינו נתן פרי טוב. ²⁰ אכן, גם עציים וגם בני-אדם אפשר ליהות עלי-פי פירותיהם. ²¹ "לא כל מי שמדובר כאיש דתוי ואדוק הוא באמת מאמין. הם יכולים רק לזרא ליה: אדוני, אדוני, אבל אין זה מספיק כדי להכנסם לשמיים. החשוב הוא אם הם שומעים לקול אבי שבשמיים. ²² ביום-הדין יאמרו לאנשים רבים: אדרון, אדרון, הלא באשך ניבאנו, ובשמק נירשנו שדים וחוללו נסائم רבים". ²³ אולם אני ענה: 'מעולם לא הכרתי אתכם. הסתלקו מכאן. פושעים שכמותכם'!

"כל מי שמקשיב לדברי ומקיים אותם. דומה לאדם חכם הבונה את ביתו על סלע איתן. ²⁴ שכן אם ירד נשם שוטף ותתחולל סערה. לא ייפול הבית ולא יתמוטט. כי נבנה על הסלע. ²⁵ לעומתו, מי שמקשיב לדברי ואני מקיים אותו. רומה לאדם טיפש הבונה את ביתו על החול. ²⁶ שהרי בבא שיטפון וסערה יתמוטט הבית וייחרס כליל". ²⁸ ההמוניים נדרמו מאד כשמשעו את הדרשות של ישוע. הרומאי: "לך עתה לביתך; הרבר שהאמנת בו

נעשה! ובאותה שעה נרפא המשרת. ¹⁴ כשהבא בבית-הקבורות והיו מוסוכנים כל-כך, עד שאיש ישוע לبيתו של שמעון, ראה את חמותו לא העוז לעبور באזור ההוא. ²⁹ התשנים צעקו של שמעון שכבה בMITTEDה וקורחת מהום. אל-ישע: "מה אתה רוצה מआנו, בָּן-הָאֱלֹהִים?" ³⁰ במרקם מה מיטטה והכינה להם אוכל. ¹⁶ באותו ערב ממש עדר חזיריים. ³¹ והשדים ביקשו: "אם הובאו אל ישוע מספר אנשים אחוזירשדים. אתה מנרש אווננו, שלח אותנו לפחותות אל תוך במיליה אחת מפני שישוע ברחו כל השדים. החזיריים האלה." ³² ישוע הסכים, וציווה והחולמים נרפא. ¹⁷ מעשה זה הנשים את נבאות עליהם: "הסתלקו! השדים יצאו מהאנשים ישיעו: "חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם". ונכנסו בחזיריים. ואלה דהדרו מיד במדרון ¹⁸ כשראה ישוע את הקהל הרב שהחטאף החר ישר אל תוך הים. ותבעו. ³³ הרועים סביבו, חורה לתלמידיו להתכוון לעبور לצד ברחו אל העיר הקרוכה וסיפרו על מה שקרה, השני של הכינרת. ¹⁹ באותו זמן ניגש אליו איש ³⁴ וכל אנשי העיר יצאו מיד לראות את ישוע, רת אחד ואמר: "רבי, לכל מקום שתליך, אלך וביקשו ממננו לעזוב את האזור ולא להטריד אחריך!" ²⁰ אולם ישוע ענה לו: "השעלים אותם.

9 ישוע חזר לסירה, חזה את האגם ושב קנים. אולם לבן-האדם אין מקום להנינה את לכפר-נהום עיר מגוריין. ² מספר אנשים הביאו ראשו. ²¹ תלמיד אחר אמר לישוע: "אדוני, אליו בחור משותק על אלונקה. כשרה ישוע את אמונתם. אמר לבוחר: "התעדך, בני, כי נשלחו לך חטאיך!" ³ "איש זה מגדף!" אמרו בכלם מספר ספרדים. (כי מי מלבד אל-אלוהים יכול לסלוח על חטאיהם?) ⁴ ישוע ידע את מחשבותיהם. וכך שאל אותם: "מדוע אתם הושבים מחשבות רעות? ⁵ לבן האדם, יש את סמכותי. הוא פנה אל הנער המשותק ואמר לו: "קומו! קפכל את האلونקה שלך ולך הביתה!" ⁷ הבוחר קפץ על רגליו לננד עיניהם, והלך לביתו. ⁸ פחד אחז את הנוכחים, והם הודיעו לה' ושיבחו אותו על שנותן כוח כזה לבני-אדם. ⁹ כישוש הילך ממש הוא ראה בבית-המכס את נובה המכס, מתהיתו. "בוא בהণיעם אל ארץ הנדרים. באו לקראות שני אנשים אחוזירשדים. התשנים התגרכו קם. עזב את הכל מאחוריו ולהלך אחרי מתו

ישוע. ¹⁰ בערב כשאכלו ישוע ותלמידיו המתאבלים שככו וקוננו קינותה. ²⁴ "לכו מכאן בביתה של מתחתו, הצטרכו אליהם מוכסים כולם!" קרא ישוע. "הילדת לא מתה; היא וחוטאים אחרים. ¹¹ הפרושים עשו מאד רך ישנה! "אולם כולם צחקו לו. ²⁵ ברגע ואמרו לתלמידיו: "מדוע הרבה שלכם אוכל שיצאו האנשים נכנס נושא לחדר הילדת, אהז בחברת החותאים האלה?" ¹² ישוע השיב בידיה, והוא קפיצה ממיטתה בריה לגמרא. להם: "אנשים בריאות אינם זקנים לרופא". ²⁶ השמוועה על הנס הנפלא הזה התפעטה אלא שהחולמים זקנים לרופא! "השיב להם בכל האזור. ²⁷ כשעוז ישוע את בית הרב, ישוע, ¹³ והוסיף: "עתה לכם ולימדו את משמעות הלכנו בעקבותיו שני עיוורים וצעקו: "בן דוד, הפסוק: כי חסד חפצתי ולא בבח. לא באתי רחם עליינו!" ²⁸ שני העוורים ננסו אל הבית ל夸רו לצדיקים לחזור בתשובה, כי אם שבו התארח ישוע. והוא שאל אותן: "האם לחותאים? ". ¹⁴ יום אחד באו תלמידי יוחנן אתם מאמינים שאני יכול להשיב לכם את אל ישוע ושאלו: "מדוע תלמידיך אינם צמים ראייתכם? " כן, אדון, "ענו השניים, "אנחנו כמוונו וכמו הפרושים? " ¹⁵ "האם יכולים מאמינים? " ²⁹ ישוע נגע בעיניהם ואמר: "משום יידי החתן להתאבל ולצלום בזמן שהוא נמצא שהאמנתם, תירפאו. " ³⁰ לפטע יכולados השנויים אתם? " השיב להם ישוע בשאלתך. "אולם יבוא לראות. ישוע זהoir אותם שלא יספרו על כך יום שהחutan יילך מהם, ואז הם יצומו. " ¹⁶ מי לאיש, ³¹ אולם השנויים לא שמעו בקולו פרנסמו תופר טלאי מבד חדש על בנד ישן? הרוי את דבר הנס בכל הארץ. ³² כשעוז ישוע את הטלאי מהבנד החדש יניתק ונידיל את החור המוקם הוא פנש אדם אילם שהיה אחו שד. בבנד! ¹⁷ זומי מלאין חדש בחביבות רקובות? ³³ ישוע נורש את החדש, והאיש החל לדבר. הרוי היין יבקע את החביבות ויישפוך החוצה! יין ההמנויים נדהמו וקראו: "מעולם לא נראה חדש יש לשמר בחביבות חדשות. כך יישמרו דברים כאלה בישראל! " ³⁴ אולם הפרושים היין והחביבות. " ¹⁸ בשעה שישוע דיבר בא אמרו: "אין פלא שהוא יכול לנרש שדים. הרוי אליו הרוב של בית-הכנסת המקומי והשתהווה הוא מקבל את כוחו משר השדים! " ³⁵ ישוע לפניו. "בתי הקטנה מטה ממש עכשי, " אמר עבר בכל הערים והכפרים שבאזור, כשהוא הרוב. "אולם אתה תוכל להחוות אותה, אם רק מלמד בבית-הכנסת ומבהיר את החדשות תבואה ותיגנע בה. " ¹⁹ ישוע קם והלך אחריו הטעות על מלכות השמיים. בכל מקום שבו הרוב, ותלמידיו הצטרכו אליו. ²⁰ בקרוב ישוע ביקר הוא ריפא את האנשים מכל מיני הקחל שהלך אחריהם הייתה אישת סבלה מחלות. ³⁶ הוא ריחם על כל האנשים שלא משטא רם מתמיד במשך שתים-עשרה שנה. ידעו מה לעשות ולאן לפני פנויות. הם היו כמו היא עמדה מאחוריו ישוע וננעה בקצת מעילו. כבשים תועות בלי רועה. ³⁷ "דקציר מה מפני שחשבה: "אם רק אנע בגנו, ארפא! " רב אך הפעלים כה מעתים! " אמר ישוע ²¹ ישוע פנה לאחרר ואמר לאישה: "התעדורי לתלמידיו. ³⁸ "התפללו ובקשו מהאחראי בת, אמון לך ריפה אותך. ובאותו רגע היא על הקציר שידרייך ויכשיר לעבודה פעילים נרפאה. ²³ ישוע הגיע לבית הרב וראה את רבים יותר!"

10 ישע קרא אליו את שנים-עשר תלמידיו יהיה עלייכם להישפט לפני מלכים ומושלים נתן להם כוח לנרש רוחות ולרפא כל בוגליך. אולם זאת תהה לכם הזרמנויות בספר מני מהלות.² אלה שמותיהם של שנים-עשר להם ולעולם כולו על אודותי.¹⁹ "כשיאסרו התלמידים: שמעון (גנקראנט פטרוס), אנטוניוס (בנו של זבדי), יוחנן אישם בפיכם את המיל'ם הנוכנות בזמנן הנקון, (אחייו של שמעון). יעקב (בנו של זבדי). יוחנן אישם בפיכם את המיל'ם הנוכנות בזמנן הנקון, (אחייו של יעקב). פיליפוס, בר-תלמי, תומא.²⁰ וכן לא אתם תדרבו, כי אם רוח אביכם מתחיהו (נובה המכס). יעקב (בן-חלפי). שבשמיים ידבר בפיכם.²¹ "אך יבנוד באחיו תדי,⁴ שמעון (מחבורת "הקנים"). ויהודיה ויסנרו למוות; אבות ימסרו את בניהם למוות; איש קריות (זה שהՏניר את ישוע).⁵ ישוע ילידים יקומו נגד הוריהם ויינרמו למוותם. נתן להם את ההוראות הבאות: "אל חלכו אל²² כולם ישנאו אתכם משום שאתם שייכים הנוגדים או אל השמרונים.⁶ כי אם אל הצען לי, אולם כל מי שייחזיק מעמד עד הסוף התועה של עם ישראל בלבד. ⁷ לכו וספרו – ייוזע!²³ "אם רודפים אתכם ומיציקים להם שמלוותיהם קרובה.⁸ רפאו את לכם בעיר אחת – ברחו לעיר אחרת. לא החולמים, הקימו את המותים להחיה. רפאו את תשפיקו לעבר בין כל הערים עד שבז' האדם המצדעים ונרגשו את השדים. אתם קיבלתם ייחוץ.²⁴ תלמיד איננו גדול ממורו, ועבד אינו הכל חינם אין כסף, לכן אל תדרשו תמורה מכובד מאדונו.²⁵ התלמיד משתתק בגורל בעד שירוחתכם!⁹ אל תיקחו איתכם זהב, מورو, ומה שיקרה לאדון יקרה נם לעבר. ואם כסף או נוחות.¹⁰ אל תיקחו תרמיל עם בנדים לי, האדון, קרא-בעל-זובוב' (אדון השדים). להחלפה, לא נעלים אף לא מקלט הליכה. אין ספק שכד יקראו נם לכם.²⁶ אולם אל האנשים שתעזרו להם יידאגו לכם ויטפלו בהם. תפחדו מלאה שמאיימים עליהם, כי יבוא הזמן ובבואכם לעיר או לכפר, חפשו שם בן אדם שהאמת תצא לאור, וכולם יוכלו לדאות את טוב והישארו בביתו עד שנייע הזמן ללבת מזימות הستر שלהם.²⁷ מה שאני אומר לכם לעיר אחרת.¹² כשהתכנסו אל הבית, קודם בחושך, לכו והחריזו אותו באור היום. ומה כל ברכו אותו בשלום.¹³ אם זהו ביתם של אני לחש באוניכם, המשיעו בקהל מעל גנותו אנשים טובים, הברכה התקיים; ואם אין אלה הבטים.²⁸ אל תפחדו מלאה היכולים להרוג אנשים טובים, הברכה החשוב אלכם.¹⁴ בכל את נופכם בלבד, אולם אינם מסוגלים לפגע עיר או ביתם לא יקבלו אתכם, נערו את נפשכם!²⁹ عليיכם לփחד רק מלאוחים היכולים אבק המקום מעל רגלייכם ולכו לדריכם. להשميد נם את הנוף וגס את הנפש בוניינום.¹⁵ אני אומר לכם: אף לשודם ועומרה יהיה קל (Geenna 1067)²⁹ אף ציפור דרור (הנמכרת יותר ביום-הדין מאשר לערים אלה).¹⁶ אני בזול) לא תיפול על הארץ בלי שאביכם שלחה אתכם כמו כבשים בין זבים. לכן היו שבחים ידע זאת.³⁰ אלהים יודע אף את ערמוניים כנהחים ותמיימים כינויים.¹⁷ אולם מספר השערות שעל ראשם!³¹ לכן אל היוזרו! כי עלולים לאסור ולשפוט אתכם תפחדו! אתם יקרים לאלהים יותר מציפורים ולהללות אתכם בשוטים בכתה-הכנסת.¹⁸ כן, רבות.³² "כל המכיר بي לפני בני-אדם, נם

אני אכיר בו לפני אבי שבשימים.³³ אולם אם והענינים שומעים את בשורת מלכות האלוהים. מישחו טוען שאיןנו מוכיר אותו, גם אני לא אכיר⁶ מלבד זאת אמרו לו: אשרי החיש שubarו בו לפני אבי שבשימים.³⁴ “אל תהשׁבו שבאתו איןנו מהווים מכשול!”⁷ לאחר שהלכו להשכין שלום בארץ! לא שלום, כי אם חרב. התלמידים החלו ישוע לדבר אל הקהל על באתו להמריד בן באביו ובת האם, ולגנום יוחנן: “למה ציפיתם כשהלכתם אל המדבר לכללה למורוד בחמותה? ³⁵ אובייכו הנדרלים השומם לראות את יוחנן? עשב הנע ברוחה? של האדם יהיו דוקא בנוירוביתו.³⁶ אם אתה⁸ או אולי ציפיתם לפניו אדם לבוש פאר, כמו אהוב את אביך ואת אמך יותר מمنי, איןך נסיך באדרמן?⁹ או האם ציפיתם לראותنبي נביא ראוי לדיחות תלמידי. ואם אתה אהוב את בך אלוהים? אונכון, והוא אף גדוֹל מנבייא!¹⁰ יוחנן או את בתך יותר מمنי, איןך ראוי לי.³⁸ אם הוא השליח שנועד לכלת לפני ולבשר את איןך מוכן לשאת את צלבך וללכת אחורי. בואי, כפי שכחוב בתניך: ‘תנני שלוח מלאכי איןך ראוי לי.³⁹ מי שרוצה לשומר על חייו – לפני ופנה דרך לפני¹¹: “אומר לך את יאביד אותך. ואם יהיה מוכן לותר על חייו האמת: מבין כל האנשים שנולדו אי-פעם. לא למשמע – ימצא אותם.⁴⁰ מי שמקבל אתכם היה איש גדוֹל כיונן המטביל. ובכל זאת, הוא בשמחה – מקבל אותו.ומי שמקבל אותו – נחשב לקטן לעומת כל אחד במלכות השמיים. מקבל גם את האלוהים שלחה אותו.⁴¹ אם¹² מאו יוחנן ועד היום, חיבים להיאבק למען תקבלו בשמחהنبي. משום שהוא איש אלוהים מלכות השמיים!¹³ כל התורה והנבאים – תקבלו אותו שכר בשמיים שמקבל הנביא. סיפורו על המשיח עד בואו של יוחנן.¹⁴ אם ואם תקבלו אנשים טובים וצדיקים. משום אתם מוכנים להאמין לדברי. יוחנן הוא שלאילו שם אהבים את ה’ – תקבלו אותו השכר כולם מחייבים ומיהילים.¹⁵ מי שמסוגל לשם עז, שם מקבלים.⁴² ואם בתור תלמידיו תנתנו שיקשי;¹⁶ “מה אני יכול להניד על הדור לילד קטן כוס מים קרים. אני מבטיח לכם זהה? האנשים כאן רומים לילדים המשחקים שתקבלו שכר ממשועתי עלך.”

11 כשישוע סיים تحت הוראות לתלמידיו, אמרו להם להטיף בערים שלהם.¹⁸ יוחנן ב”חתן וכלה”, אבל לא שמחתם. שיחקנו אתכם ב”לויה”, אבל לא התאבלתם.¹⁹ יוחנן המטביל התנזר מיין וצם לעתים קרובות, שחולל המשיח, וכך שלח שניים מהתלמידיו/accol ושותה ואתם מתלוננים שהוא זולל לשאול את ישוע:³ “האם אתה איש של וסובא ומתהבר עם אנשים מפוקפקים. האמת אנו מחייבים? או האם علينا להמשיך לחכחות למשיחו אחר?”⁴ חשב להם ישוע: “לכו של אלוהים נגליות דרך חיים וחוכמתם של צדיקים.”²⁰ לאחר מכן החלו ישוע וספרו ליהוּchan את כל מה שראיתם ושמעתם להוכיח את הערים שבהן חולל נסים רבים, כאן היום.⁵ ספרו לו שהיעורים רואים, כי התשובים לא חזרו בתשובה.²¹ “אוילו הפסיקים מהלכים. המצוועים מטוהריהם, החרשים שומעים. המתים קמים לתחייה כורזין ובית-צדקה! אוילו חולמתי בעיר מהתו

המושחרות צור וצדון את הנשים שחוללו מעולם לא קראתם בתורה שモתר לכהנים בקרובן, אنسיהן מזמן היו חזרים בתשובה התורנים לעבור בשבת בבית-המקדש? 6 אני ולובשים שק ואפר לאות חריטה. 22 ובאמת, אומר לכם: יש כאן אחד שהוא גדול מן ביום-הדין תקבלנה צור וצדון עונש כל המקדש! 7 אילו הבינוותם את הפסוק: "חסד משלכן!" 23 ואת, כפרנחים, החושבת את חפות ולא זבח, לא היותם מרשיעים חפים שישבו וירוממו אותו עד השמים? לנויתם מפשע! 8 כי בן האדם הוא אדון השבת". 9 ישוע תורדי! אילו נעשו בסודם הנפלאות שחוללו המשיך בדרךו ונכנס אל בית-הכנסת המקומי. בך, הייתה סדום קיימת עד היום! (Hadeth g86) 10 באotta שעשה היה בבית-הכנסת איש שידר 24 ובאמת, ביום-הדין תקבל סדום עונש כל משורתקת. שאלוי הזרים את ישע: "האם מוותר משליך?" 25 לאחר מכן יושע את לרפא בשבת? (הם קיוו שישוע יאמר כן). התפילה הבאה: "אבי, אדון השמים והארץ, אנו כדי שיכלו להרשי ולסור אותו. 26 אולם מודה לך על שהסתרת את האמת מפני אלה יושע השיב להם: "אילו הייתה לכם כבשה אחת החשובים את עצם לחכמים, ועל שנלית בלבד, והוא הייתה נופלת בשבת לתוכה האבא, אותה לילדיהם קטנים. 26 תודה לך אבי, על האם לא הייתם עובדים באותו יום ושורחים שבחרת לפועל דוווקך. 27 "הכול מסר להציל אותה? 28 וכמה יקר האדם מן הכבשה! לי מאת אבי. איש אין מכיר ממש את הבן – כן, מוותר לעשות טוב בשבת". 13 יושע פנה מלבד האב. ואיש אין מכיר ממש את האב אל האיש ואמר: "הוושת את ידך". וכאשר זה מלבד הבן, והאנשים שהוא בוחר לננות הושיט את ידו הרפה כליל ונראתה להם את האב. 28 "אתם, העייפים והונאים כמו היד השנייה. 14 כשהראו הזרים את עול כבד: בואו אליו וatan לכם מנוחה. 29 שאו המעשה של יושע, כינסו אספה כדי לחתן את את העול של ולימדו ממוני, כי אני עני וצנוע. מאסר והוציאו להורג. 25 אולם יושע ידע את ואצליהם תמצאו מנוחה לנפשותיכם. כי עולי מזימותם, ולכן הלא משם. אנשים רבים הלחכו בעקבותיו, וишוע ריפה את החולמים שביניהם, נעים ומשאי קל".

12 לאחר מכן, בשבת אחת, עברו 16 אולם יושע ציווה עליהם לשתוק ולא לננות את זהותו. 17 כך התקיימה נבואה ישעיהו: יושע ותלמידיו דרך שדה תבואה. לאחר 18 "הן עברו, בחורי רצתה נפש. נתתי רוחם שהتلמידים היו רעבים הם קטפו שיבולים וأكلו את הגרעינים. 2 פרושים אחדים דאו עליון, משפט לנוגים יציא. 19 לא יצעק ולא את הדבר ומהו לפני יושע: "تلמידיך עוברים ישbor ופשתה כהה לא יכינה עד יוציא לנצח על התורה! הם מחללים את השבת!". 3 אולם יושע השיב להם: "האם מעולם לא קראתם מה משפט. 21 ולשם גוים ייחלו". 22 לאחר מכן הובא אל יושע אדם אחד שעלה עיור עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, ויחד עם אנשיו אבל ראייתו ואת כוشر הדיבור. 23 הקהל, שהופעת את ללחם הפנים שהיא מועד לכוהנים בלבד. מואוד, קרא: "אולי יושע הוא המשיח בזדוד!" נם מעשה זה היה עבירה על התורה! 5 והאם

24 אולם כשהם שמעו זאת הפרושים, אמרו: "אין (כדי להוכיח שהוא המשיח)."³⁹ אולם ישוע פלא שהוא יכול לנחש שדרים: הרי הוא מקבל השיב: "רך דור רע וכופר יכול לדרוש נסائم את כוחו מבעל-זובוב שר הדרים!"⁴⁰ ישוע נוספים: אבל אותן היחיד שתקבלו יהוה אותן יידע את מהשבותיהם, ולכן ענה: "מלך יהודה יונה הנביא. כשם שינוי הנביא היה בבטנו מפולגת בתוך עצמה תפרק. בית מפולג של הרגן שלושה ימים ושלושה לילות. כך גם או עיר מפולגת לא יחויקו מעמד ויקרסו גם בנ"ה אדם יהיה בבטן האדמה שלושה ימים הם.⁴¹ אם השטן מגרש את השטן, הרי שהוא ושלושה לילות.⁴² ביום-הדין יקומו אנשי נלחם בעצמו והורס את מלכתו.⁴³ ואם, ננוה וירשעו אתם. כי לאחר שינוי דיבר לפיו טענתכם, אני מגרש את הדרים בכוחו אליהם. הם חזרו בתשובה, חדרו מעשיהם של בעל-זובוב – או בכוחו של מי מגרשים הרעים ופנו לה, ואילו לפניכם עומד אדם בנייכם את הדרים? لكن הם יהיו לאמות מידה. גדוול מינונה, ואתם מסרבם לשמעו לו.⁴⁴ גם 28 אולם אם אני מגרש את הדרים בכוחו של מלכת שבא תרשיע את העם הזה ביום-הדין. אלוהים וברוחו, או עבדה של מלכות האלוהים שהרי היא בא מהארץ רוחקה כדי להקשיב הנעשה אליכם.⁴⁵ איש אין יכול לשודד את לחכמת שלמה, ואילו לפניכם עומד אדם מלכות השטן לפני שיכבול אותו תחילה. גדוול משלהמה."⁴⁶ "דור רשות זה דומה לאדם לאחר שיכבול את השטן. יוכל לשודד את אחוי שד. כאשר יצא השד מן האדם, הוא רכשו.⁴⁷ מי שאינו ATI גנדי הוא, וממי שאינו הולך לדבר לזמן מה ומחפש לו מנוחה. אוסף ATI – מפוזר.⁴⁸ כל חטאיכם יכולים משאינו מוצא את המנוחה שהחיפש, והוא אומר להיסלה, גם אם אתם מקללים אותו. רק לעצמו: אשוב לאדם שמתוכו יצאתי. בשכו חטא אחד לא יסלח לכם לעולם: נידוף רוח מוצאת השד את לבו של אותו אדם מטוואטה, הקודש."⁴⁹ "את העז מכירם על-פי הפרי מוסדר ומטופת, ואו מוצא השד שבעה שדים שהוא נותן. עז משובח נתן פרי טוב. ועז רקוב אחרים ורעים ממנו, וכולם יחד נכנסים לתוך נתן פרי רקוב.⁵⁰ ילדי נחשים שכמוכם! אותו אדם וחיים בו. וכך מצבו של אדם זה כיצד יכולים אנשים רושים כמוכם לומר גרווע משהייה."⁵¹ בשעה שישיע דיבר בתחום דבר טוב? הרי אדם מדבר מתוך הממלא בית מלא אנשים. עמדו אמו ואחיו בחוץ וביקשו את לבו!⁵² אדם טוב מפיק מעשים טובים לדראות אותן.⁵³ מישחו בא אל ישוע והודיע לו מהטוב שבלבו, בעוד שאדם רע מפיק מעשים שאמו ואחיו עומדים בחוץ ורצוים לדבר את רעים מהרווע שבלבו.⁵⁴ ואני אומר לכם:⁵⁵ "מי הוא אמי?" קרא ישוע. "מי הם אחוי?" ביום-הדין יהיה עליהם לחתין וחשבון על הוא הצבע על תלמידיו והכריז: "אללה הם כל מילה בטלה שיצאה מפייכם!⁵⁶ הדברים אמי ואחוי!⁵⁷ כל מי שמציה לabei שבשים שאתם אומרים כאן עכשו יקבעו את נורלכם: הוא אמי, אחוי ואחותי!"

או שהם יכו אתכם. או שהם יחיבו אתכם **13** באותו יום, בשעה מאוחרת יותר, עז בדין.⁵⁸ יום אחד באו אל ישוע סופרים ישוע את הבית וירד אל החוף. ⁵⁹ תוך זמן ופרשיות אחדים וביקשו שיחולל לפניהם נס קוצר התאسف שם קהיל כה רב, עד שישוע

נאלו להיכנס לסירה, ואילו כל העם נשאר על לבו של האדם השומע את הבשורה, אך איןנו החופף. 3 ישוע הרבה ללמד את העם במשלם. מבין אותה; והוא בא השטן וחוטף את מה שנורע והנה אחד מהם: "aiccr יצא לזרע בשדה. בלבו. 20 האדמה חסלה ממסלת את לבו 4 כשפיזר את הזורעים נפלו אחדים מהם מצד של האדם השומע את הבשורה ומתקבלו אותה הדרך, והציפורים באו ואכלו אותם. 5 זרעים בשמהה. 21 אולם לאמנתו אין עומק, והזרעים אחדים נפלו על אדמת סלעית, במקום שבו לא אין מכך שורשים עמוקים. משום כך, ברגע היותה אדמתה רביה. הנבטים צמחו במחירות של קושי ו מבחון נעלמת התחלהבתו והוא נובל. באדמה הרדודה, 6 אולם המשמש הלוותה 22 האדמה המכוסה קוצים מסמלת את האדם צרכה אותן והם התייחסו ומהו, כי השורשים שעמם את הבשורה, אולם דאגנות החיים ורצונו לא היו עמוקים. 7 זרעים אחדים נפלו בין להתחשח חונקים את דבר האלוהים, והוא הקוצים. ואלה חנקו את הצמחים הרכים. הולך ומפתחת בעבודת אלוהים. (g165 ai)

8 אולם זרעים אחדים נפלו על אדמת טובה 23 האדמה הטובה מסמלת את לבו של אדם ופוריה, ונשאו פרי מבורך ורב פי שלושים. פי המקшиб לבשורה, מבין אותה ו מביא פרי שישים ואפילו פי מאה. 9 מי שמסוגל לשמע, רב, פי מאה, פי שישים ו פי שלושים ממה שיקשיב! 10 תלמידיו של ישוע באו אליו שנורע בלבם". 24 ישוע סיפר להם משל ושאלו: "מדוע אתה משתמש תמיד בדוגמאות נספה? מלכות השמים דומה לאיך שזרע קשות כל כך?" 25 הסביר להם ישוע: "רק בשדה שלו זרעים טובים. 25 אולםليلת לכם מותר לדעת את סודות מלכות השמים: אחד, בזמן שהaiccr ישן, בא אויבו וזרע עשביו לאחרים לא ניתן לדעת אותם. 26 כי מי שיש בר בין החיטה. כשהחלה החיטה לנבות, לו - יינתן לו עוד וייהלו שפע רב; ומיו שאין נבטו גם עשבו חבר. 27 "משרתיו שלaiccr - נם המעת שיש לו יילך ממנה. 28 אני מדבר באו אליו ואמרו: אדוננו, השדה שבו זרעת אל בני אדם במשלים מכיוון שכאשר מראים זרעים מושבחים מלא עשבים! 28 "אחד להם משחו הם לא רואים, וכאשר אומרים מאובי עשה זאת, אמרaiccr. "האם אתה להם משחו הם לא שומעים וגם לא מבינים. רוץשה שנתקור את העשבים השוטים? שאלו 14 כך התקיימה נבואתו של ישועו: "שמעו המשרתים. 29 "לא, השיבiaccr. אתם שמעו ואל תבינו, וראו ואל תדעו. 30 כי עלולים לעkor בטעותם את החיטה. 30 הנהו השמן לב העם הזה ואזינו הכבד ועיניו השע. להם לנдол ייחד עד הקציר, ואז אומר פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע, ולכבר יבין לקוצריהם לאסוף תחילת את העשבים השוטים ושב ורפא לו. 31 "אולם אשר עיניכם כי הן ולשרוף אותם. ולאחר מכן לאסוף את החיטה רואות, ואשרי איזוניכם כי הן שומעות. 32 הרבה ולהכניסה לאם. " 31 ישוע סיפר להם ובאים וצדיקים השתוקקו לראות את מה עוד משל: "מלכות השמים דומה לנגרן ועיר שתאתם רואים ולשמעו את מה שאתם שומעים. של צמח החדרל אשר נורע בשדה. למרות אך לא זכו. 33 זה פירוש המשל: 34 השביל שנגרן זה קטן ביותר, הוא גדל להיות אחד הקשה שעליו נפלו חלק מהזרעים מסמל את הצמחים הנדרלים ביותר, והציפורים יכולות

לבנות להן קון בין ענפיו.”³³ ישוע נתן להם אותה.”⁴⁷ אפשר לתאר את מלכות השמים רוגמה נספת: “אפשר להמשיל את מלכותם גם בספר על דינן שהשליך את רשותו ליט. השמים לאישה המתכוונת לאפותה לחם. היא ונכדרו בה כל מינו דגימות.⁴⁸ כשבמלאה הרשת, ליקחת את כמות ה暗暗ה הדרישה ושםה מעט הדיג הוציא אותה אל החוף והחל למיין שמרם. עד שהבצק כולם תופח.”³⁴ את את הדרנים: את הטוביים שם בסליהם. ואת כל אלה דיבר ישוע אל הקהל במשלים: האחרים השליך.⁴⁹ כך יהיה גם בסוף העולם: וכל משל לא דיבר אליהם.³⁵ כך הוא המלאכים יבואו ויפרידו בין הרשעים ובין קיים את הנבואה: “פתחה במשל פי, אכיהה הצדיקים.”⁵⁰ (א�ן g165) את הרשעים ישילכו חידות מניקדם”.³⁶ לאחר מכן עוב ישוע המלאכים לאש – שם הם יבכו ויחרקו שניים. את ההמון ונכנס הביתה. תלמידיו ביקשו⁵¹ “האם אתם מבינים? ” “שאל’ אותם ישוע. כן, ממנה שסביר להם את משל העשבים בשדה “ענו התלמידים.” “אנחנו מבינים.”⁵² וישוע החיטה.³⁷ “בנ-האדם הוא האיכר הזורע הוסיף: ”תלמיד שלמד והבין את מלכות את הזרים הטובים”, הסביר להם ישוע. השמים דומה לאיש עשיר שמוציאו מאוצרו “השדה מסמל את העולם, הזורעים מסמלים דברים עזקים וגם חדשם.”⁵³ כשהסימן את בני מלכות האלוהים, והעשבים מסמלים ישוע בספר להם את המשלים האלה, המשיך את האנשים השוכנים לשטן.³⁹ האויב שודע את ברכו.⁵⁴ (בנצרת שבגליל) עשביה-בר בשדה החיטה הוא השטן, הקציר לימד את האנשים בכתיר-הכנסת, והפליא הוא סוף העולם והקוצרים הם המלאכים.” את כולם בחכמתו ובניסיונו.⁵⁵ “כיצד יתכן (א�ן g165) “כשם שבמשל זה נאפו העשבים הדבר? ” “תמהו האנשים.” “הלא הוא בן של הנגר, ואנחנו מכירים את מרימים אמו ואת אחיו – ונשרפו. כך יהיה גם בסוף העולם.”⁴⁰ (א�ן g165) אמר להם את אהיזתו – “בנ-האדם ישלח את מלאכיו, והם ידרשו יעקב. יוסף, שמעון ויהודה! ”⁵⁶ גם את אהיזתו מחוק המלכות את כל עשי הרע ואת כל אנחנו מכירם – הרי כולם גרות כאן. כיצד אלה שמכシリים את האחרים.⁴² וישילכו הוא יכול להיות גדול כל כך? ”⁵⁷ ומהם רנוו אותם לכובן שישרוף אותם. שם הם יבכו מאור על ישוע. “אין נבי בא עירין!” אמר להם ויחרקו שניים⁴³ ואילו הצדיקים יזרחו כשם ישוע. “את הנביא מכבדים בכל מקום. מלבד בממלכות אביהם. מי שמסוגל לשם. שיקשיב! בכיתו ובקרב בני-עמו.”⁵⁸ ומאחר שלא “מלכות השמים דומה לאוצר שאיש נילה האמיןנו בו הוא חולל שם נסים מעטים בלבד.

בתוך שדה. בהתלהבותו הרבה מכיר האיש **14** כאשר שמע הורדוס (שר הרובע של את כל אשר היה לו, כדי שיוכל לנחות את המדרינה) על ישוע,² אמר לאנשיו: “אין ספק השדה עם האוצר שמצא בו.”⁴⁵ “מלכות שהאיש הזה הוא יהונתן המטביל! יהונתן קם השמים דומה לפניה נהדרת שמצא סוחר בית לתחייה, וכך הוא מסוגל לחולל את כל הנסים שחיפש פנינים מובהקות.”⁴⁶ (בשוויל הsofar האלה.)³ הורדוס אמר דברים אלה ממש את הפניה תיראה, שהיתה ממש מציאות. שמן מה קודם לבן אסר את יהונתן וככל אותו הלאך ומכיר את כל רכשו. כדי שיוכל לקנות בכל. על-פי דרישת אשטו הורודיה שהיתה

בעבר אשת אחיו פיליפוס,⁴ משומש יוחנן אמר ונתן להתלמידו שיחלקו לעם.²⁰ כולם אכלו להורדים שאסור לו להתחנן אתה.⁵ הורדוס ערד ששבועו, וכשהאספו לבסוף את הפিירורים רצחה להרונג את יוחנן, אולם פרח ממהומות שנשגרו, מילאו שנימ"עشر סלים.²¹ באותו ומרידות, כי העם חשב את יוחנן לנכיה.⁶ אולם ערב היו שם כחמשה-אלפים נברים בלבד במסיבת יום הולדתו של הורדוס רקדה לפני הנשים והילדים!²² לאחר מכן אמר ישוע בת הורדינה ריקוד שמצאהין בעיניו מאד, לתלמידיו להיכנס לסירה ולהציג את חיים.⁷ והוא הבטיחה בשבועה שתת לה כל מה שעוד שהוא עצמו נשאר להיפרד מהקהל שתרצה.⁸ לפי דרישת אםה בבקשת הנערה ולפזר אותן הביתה.²³ לאחר שללח ישוע שיביאו לבניה על מנש את ראשו של יוחנן את האנשים עליה על גבעה להתפלל. עם המטביל.⁹ המלך הצעיר, אולם לא רצתה רדת הלילה, כשהתלמידים היו בסירה ויושע להפר אותה שבוטעו, ולא רצתה לאבד את יוקרטו היה לבדו על החוף, פרצה סערה עזה בעני אורחינו. משומש כך נתן הורדוס את התלמידים נאבקו נגד הרוח החזקה והגלים ההוראות הדראות.¹⁰ וראשו של יוחנן נכרת הגבוזים.²⁴ בערך בשעה ארבעה לפנות בוקר בבית הסוהר ¹¹ והובא על מנש לבתה של באישע לקראותם. כשהוא פסע על-פני המים. הורדינה, אשר נתנה אותו לאמה.¹² תלמידי²⁵ התלמידים המבוhalbין צעקו מפחד, כי יוחנן באו וביקשו את נופתו, ולאחר שקיברו חשבו שהוא רוח רפאים.²⁶ ישוע דבר אליהם אותו הילכו לישוע וסיפרו לו מה שקרה. מיד והרגיע אותם: "אל תפחדו, זה אני!"¹³ כשםיע ישוע מה שקרה, הפליג לבדו בסירה²⁸ "אדון, אם זה באמת אתה", קרא אליו שמעון למקום מבודד, אולם ההמנונים נילו אותו, פטרוס, צווה עליו ללכת לקראתך על-פני ולכנן עזבו את כפריהם והילכו אחריך לאורך המים!²⁹ "בסדר", ענה ישוע. "בוא!" ופטרוס חוף הים.¹⁴ ישוע ירד מהסירה, וכשראה את ירד מן הסירה והחל ללבכת על-פני המים האנשים רבים שהיכלו לו, ריהם עליהם וריפה לקראת ישוע.³⁰ אולם כשהביט פטרוס בנלים את החלים שבינויהם.¹⁵ לפנות עבר ניגשו הנוכחים שסבכותו נבהל והחל לטבוע. הצל אליו תלמידיו ואמר: "אםור לכל האנשים אותו, אדרון!" צעק פטרוס.³¹ מיד הושיט האלהו שילכו לקנותו אוכל בכפרים שבאזור. ישוע את ידו ותילין את פטרוס. "חסר-אמונה כי השעה מאוחרת ובמקום השומם זהה אין אתה! הוכיח אותו ישוע." מדוע פקפקת? מה לאכול?¹⁶ אולם ישוע השיב להם: "אין"³² כצעלו ישוע ופטרוס לסירה פסקה הרות. צורך. אתם תאכilio אותם."¹⁷ מה? קראו³³ התלמידים האחרים ישבו שם המוממים התלמידים בתמייה. "יש לנו רק חמש ככורות ונדרחים". אתה באמת בן האלוהים!¹⁸ קראו. לחם ושני דנים."¹⁹ "הביאו אותם לכאן".³⁴ הם המשיכו בדרכם ועגנו בחוף נניסרת. הורה ישוע.²⁰ הוא ציווה על האנשים לשבת³⁵ אנשי הכהנו אותו מיד, והפיצו על הדשא. לאחר מכן לקח את חמץ ככורות את דבר בואו בכל האזור. תוך זמן קצר הלחם ואת שני הדגימות. הביט לשמיים. ביקש הובאו אליו חולים רבים כדי שירפא אותם. מאלו הים שיברך את האוכל, פרס את הלחם

³⁶ החולמים ביקשו מישוע שירשה להם רק שאתה אוכל עובר דרך מערכת העיכול לנעת בכנף בגדרו, וכל מי שנגע בו נרפא.

ויצאות מתחוך לב רע ומטמותות את האומר אותן. ¹⁹ כי מתחוך הלב יוצאות מהשבות הרעות, מעשי רצח, ניאוף, זנות, גנבה, שקר ורכילות. ²⁰ דבריהם אלה הם המטמאים את האדם. אכילה ללא נטילת ידיים אינה מטמאת את האדם. ²¹ ישוע עזב את הארץ והלך אל אזור צור וצידון. ²² אישת כנענית שנרגה שם באה אל ישוע והתהנה: "אדוני, בנדודך, רחם על! שד אחוי בכתוי והוא מענה אותה ללא הרף". ²³ אילם ישוע לא ענה לה – אף לא מיליה אחת. תלמידיו ביקשו ממנו לנרש אותה: "אמור לה לлечת מכאן. כי היא מציקה לנו כל היום בחחינותיה". ²⁴ "נסלחחו אל צאן האובדות של בית ישראל בלבד", אמר ישוע לאיישה. ²⁵ אילם האישה נפלה לרגלו ושוב בבקשתה: "אדוני, עוזר לי!". ²⁶ "אין זה צודק לקחת את לחםם של הילדים ולהשליכו לכלבים", ענה לה ישוע. ²⁷ "נכון, אדוני, ישוע סביבו את הקהיל ואמר: "הקשיבו לדברי והשתדלו להבינים: ²⁸ מה שמטמא את האדם זה לא מה שנכנס לפה אלא מה שיוציא מהפה – זה מטמא את האדם!" ²⁹ תלמידיו באו אליו ואמרו: "בדבריך אלה העלבת את הפירושים!" ³⁰ ישוע השיב להם: "כל צמה שלא נשתל על-ידי אבי – יעקר. ³¹ התعلמו מהם; הפירושים אינם אלא מורי-דרך עיוורים המדרכיים עיוורים אחרים, ובסופה של דבר יפלו כולם יחד לתוך בור!". ³² שמעון פטרוס ביקש מישוע שיסביר למה התקווון אמרו שאנשים מטמאים את עצםם ממה שיצא מן הפה. ³³ "האם איןך מבין?" שאל אותו ישוע. ³⁴ "האם איןך רואה שככל מה מכין קרא ישוע לתלמידיו ואמר: "אני מרחם

על אנשים אלה; הם נמצאיםarti כאן שלושה שכמוכם! מודיעו אתם דואגים כל כך שאין ימים. ולא נשאר להם מה לאכול. אני רוצה לכם לחם? ⁹ האם לעולם לא תבינו? האם לשלהוח אותם רעבים, כי הם עלולים להחעלף אינכם זוכרים כלל את חמישת אלפים האנשים בדרךך. ³³ מאיין נשיג בדבר זהה מספיק שהאכלתי בחמש ככרות لهم, ואת הסלים אוכל לכל ההמון? ³⁴ שאל התלמידים. ³⁴ כמה המלאים בשאריות? ¹⁰ האם שכחتم את ככרותיהם יש לכטם? ³⁵ שאל אותם ישוע. ³⁶ שבע, ארבעה-אלפים האנשים שהאכלתי, ואת סלי ענו, וכמה דגנים קטנים. ³⁵ ישוע ציווה על השאריות שנשארו? ¹¹ כיצד יוכלהם להעלות העם לשבתה על הארץ. ³⁶לקח את שבע ככרות על דעתכם שדיברתי על מזון? אולם אני הלחם ואת הדגנים, הודה לאלהים עליהם. חורן ואומר: היוזרו מהשאור של הפרושים חילק אותם למנותונתן לתלמידים. כדי שיישו והצדוקים! ¹² לבסוף הבינו התלמידים ליושבים. ³⁷ אכלו לשובע (כארבעה-אלפים שבמילה "שאור" החכוין ישוע ללימודים של איש לא כולל נשים וילדים). כאשר אספו את הפרושים והצדוקים. ¹³ כשהני ישוע השאריות הם מילאו שבעה סלים! ³⁸ לאחר לקסירה של פיליפוס, שאל את תלמידיו: מה מכון שליח ישוע את האנשים לביהם. והוא עצמו אמרים עלי האנשים? מי הם החשובים שאני? ¹⁴ יש האומרים שאתה יותן המטביל, אחרים עליה לסרה ושת למגדל.

16 יום אחד בא פרושים וצדוקים אל ישע – אתה אלヒו, ואחדים אומרים שאתה ירמיהו או נביא אחר. ¹⁵ יומי אתה חושבים אני? המשיך ישוע לשאול. ¹⁶ אתה המשיח בן אלוהים חוי! ¹⁷ השיב שמעון פטרוס. ¹⁷ אשידך. שמעון בנוינה, אמר לו ישוע, כי אבי שבשימים הוא זה שנילח לך את האמת הזאת, ולא בן אדם. ¹⁸ כשםך כן אתה: פטרוס – סלע, על סלע זה אבנה את קהילתך, וכל כוחות שallow לא יגברו עליה. ¹⁹ (Hades g86) אני מתבוננים את משמעות העת שבה אנו חיים! ⁴ דור רע וכופר זה מבקש לו אות כלשהו מהشمמים, אבל האות היהוד שינתן לו הוא זה של יונה הנביא! ⁵ יושע הילך משם. ⁵ בהגניעם אל הנרגה השניה של היכירת נילו התלמידים כי שכחו לחתת אתכם אוכל. ⁶ היוזרו מהשאור של הפרושים והצדוקים! ⁷ הוזיר ישוע את תלמידיו. ⁷ הם חשבו שהוא אמר זאת עומד לעלות לירושלים, שיסבול שם מידי זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים, משום ששכחו לחתת אתכם לחם. ⁸ יושע ידע את מחשבותיהם, ולכן אמר: "חסרי-אמונה

והוכחה אוטה: "אל תדבר כך! אסור שיקרה לך עליהם שלא יספרו לאיש את מה שראו, עד דבר כזה!"²³ סור ממני, שטן שכמוך!²⁴ אמר לאחר שיקום מן המתים.²⁵ מדורע הסופרים לו ישוע. אתה מכשול בדרכי: אתה מסתכל אומרים שאליו הنبي צריך לבוא תחילה על הדברים מנוקדת ראות אונשות. ולא (לפני המשיח)?²⁶ שאלות התלמידים את ישוע. מנקודת ראותו של אלוהים.²⁷ ישוע פנה ונ"ה הם צודקים²⁸, ענה ישוע. אליו באמת יבוא לתלמידיו ואמר: "מי שרוצה לכלת בעקבותי קורם וישליך סדר בכל".²⁹ למעשה אלהו אמר עליו להתחחש לעצמו, לשאת את צלבו וללכת כבר בא. אולם אנשים רבים לא חיכרו אותו אחרי.³⁰ כי מי שמנסה להציג את חייו – יאבד ואף פגעו בו. נם בז'ה אדם יסבול מידייהם.³¹ אותם, ואילו מי שיוויתך על חייו למעני – ימצא³² או הבינו התלמידים שישיע דיבר על יהונתן אותם.³³ שהרי מה התועלת לאדם המרויה המטביל.³⁴ כשהתגינו למרגלות ההר כבר את העולם כולם, אולם מפסיד חיינצח?³⁵ ציפו להם אנשים רבים. איש אחד התקרכב האם יש משה שאפשר להשווות לחין נצח? אל ישוע, הכרע ברך לפניו והתהנן:³⁶ אָדُונִי,³⁷ בז'ה אדם ישב עם מלאכיו בחפארת אבוי, רחם נא על בני. הוא חוליה במחלת אפיקפסיה וושפט כל אדם לפפי מעשי.³⁸ ואני אומר וסובל מאד. לעיתים קרובות הוא נפל לתוכם אחדים מהם, העומדים כאן עצשי, לא אש או מים.³⁹ הבאתו את בני אל תלמידיך, ימתו לפני שיזכו לדאות את בז'ה אדם בא אבל הם לא יכלו לרפא אותן.⁴⁰ מה עיקש וחסר-אמונה הדור הזה!⁴¹ קרא ישוע. עד מתי במלכותו!

יהיה עלי לשבול אתכם? הביאו אליו את הילד!⁴² ישוע נער בשד שוויה בתוך הילד, והשד יצא ממנו. באותו רגע הילד נרפא.⁴³ לאחר מכן, כשהתלמידים היו בלבד עם ישוע, שאלו אותו: "מדוע אנחנו לא יכולים לנדרש הוא השנתנה לנגד עניותם: פניו זרחו במשמעות הר נבואה.⁴⁴ כשהabitו התלמידים בישוע, ובנדיו הלבינו והבריקו.⁴⁵ לפתעה הופיעו משה ובנו ואליהו הנביא ודיברו עם ישוע.⁴⁶ ארון, כמה טוב שאנחנו כאן!⁴⁷ קרא פטרוס. אם אתה רוצה, אבנה כאן שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאליהו!⁴⁸ בזמנם שפטרוס דיבר, ענן כסעה את השלושה ויצא משם קול שאמר: "זהו בני אהובי, שבוי חפצתי. שמעו בקולו!⁴⁹ כשהשמעו התלמידים את הקול, נפלו על-פניהם מבוהלים ונפחים.⁵⁰ ישוע נגע אליהם ונגע בהם. "קומו", אמר. "אל תפחדו!⁵¹" כשהabitו התלמידים סביבם, ראו שישוע אל כפרנחים ניגשו אל פטרוס גובי מסמחץת השקלה של המקדש ושאלו אותו: "האם

אין הרבה שלך משלם את המס? " 25 "ודאי ותראה את אש העולם! (Geenna g1067) 10 "אני שהוא משלם", השיב פטרוס. לאחר מכן נכנס מזחיר אחכם שלא לבוי לאחד מן הילדיים פטרוס אל הבית כדי לשוחח על כך עם ישוע, האלה. כי אני אומר לכם שהמלائכים שלהם אינם עוד לפניו שהספק לפתוח את פיו שאל יוכלים חמיד לנשאת אל אבי. וכן אני, בונדאדם, אותו ישוע: "מה דעתך, פטרוס? ממי דורשים באתי להושיע את האובדים. 26 אם יש לאדם המלכים מס, מבני העם שלהם או מזרים?" מהה כבשים. ואחת מהן הולכת לאיבוד - מה 26 מהוזרים, כמובן", השיב פטרוס. אם כן, יעשה אותו אדם? האם לא יעוזב את תשעים הבנים פטוריים מכך. אמר ישוע. "אולם היות ותשע הכבשים לבדן, ויחזור אל ההרים כדי שאנו רצים לפניו באנשים האלה, לך אל לחפש את האובדה? 27 כשבמצא אותה, האם הים והשלך חכה למים. פתח את פיו של הרג לא ישmach על הכבשה שנמצאה יותר מאשר הראשון שתקוד, ותמצא בו מטבח. במטבח זה על התשעים ותשע שלא אבדו? 28 לך נסABI שלם את המס עברו שניינו."

18 באותה שעה באו התלמידים אל ישוע ושאלו: "מי מאייתנו היה הנדרול ביותר במלכות השמיים?" 2 ישוע קרא אליו ילד קטן והציגו אותו לפניו. 3 לאחר מכן אמר: "אם לא תחורו בתשובה ותהיו כמו ילדים. לא תיכנסו למלכות השמיים. 4 לכן מי שהיה עניינו כמו הילד הזה, הוא הנדרול ביותר במלכות השמיים.

"אם אחיך חטא לך, הוכח אותו לך. אם הוא מקשיב לך ומודה באשmeno - רכשת לך את אחך. 16 אם לא יקשב, קח אותו עוד אחד או שניים, וחיזרו אליו כשבני העדים מאשרים את טענותיך. 17 אם עדין יסרב להקשיב, הבא את הבעה לפני הקהילה. אם הקהילה הפסוק לטובך, והוא בכלל זאת יעמוד על דעתו ולא יכנע, היא רשאית לנרשו משורותיה ולהחרים אותו. 18 ואני אומר לכם: כל מה שתארו על הארץ יהיה אסור בשםיכם, וכל מה שתתירו על הארץ יהיה מותר בשםיכם. 19 "אומר לכם עוד דבר: אם שניים מכמם מסכימים בינויים לבקש דבר מה, אבי שבשמי ייתן לכם את רג'ל נורמת לך לחטא. כרות אותה והשלך אותה מפרק והלאה! מوطב שתיכנס למלכות השמיים בעל מום, מאשר שתהייה באש עולם עם שני ידיך או שני רג'לים. 21 לאחר מכן בא פטרוס אל ישוע ושאל: "אדוני, כמה פעמים על לסלוח לאדם שחטא לי? שבע פעמים?" 22 "לא", ענה ישוע, "שבעים כפלו שבע פעמים!" 23 "אפשר להמשיל את מלכות השמיים למלך שהחליט לעדכן את ספרי החשבונות שלו. 24 במהלך יישוב החשבונות הובא לפניו אדם שהיה

אויל לאדם שינגרום לפיתוי! 8 לכן אם יידך או עינך נורמת לך לחטא, כרות אותה והשלך אותה מפרק והלאה! מوطב שתיכנס למלכות השמיים בעל מום, מאשר שתהייה באש עולם עם שני ידיך או שני רג'לים. (aiōnios g166) 9 ואם אתה, מوطב שתיכנס למלכות השמיים עם עין אחת, מאשר שתהייה בניהינות עם שני עיניים

חייב לו עשרה אלף ככריו כסף.²⁵ מכיוון איש ואישה מבראשית, וועל האיש לעזוב שלא היה לאיש כסף לשלם. ציווה המלך את אביו ואמו, ולחתהדר עם אשתו.⁶ לפיכך למכור אותה, את ילדיו ואת כל הם כבר לא שניים אלא אחד! וכך אסור רכושו תמורה החוב.⁷ "אולם איש נפל לאיש להפריד את מה שאליהם איה." לרנגלי המלך, בכה והתחנן: "אנא, אדוני, תן לי ז"א אם כך, "המשיכו הפרושים", מודע משה חסד ואשלם לך את כל החוב!²⁷ המלך אמר שאיש יכול לכתוב לה ספר כריתות ריחם על האיש, שיחזר אותו וויתר לו על (מכח נירוחין). וזה כל מה שנדרש ממנו?⁸ החוב.²⁸ "אולם כשהיצא האיש מלפני המלך,⁹ ישוע הסביר: "משה הרשה לכם להתגרש הלא אל אדם שהיה חייב לו אלף שקלים, מנשותכם רק מושם שלקה בחשבון את האפי חפס אותו ודרש ממנו לשלם מיד את חובו. העקשני שלכם. אולם לא זאת הייתה כוונתנו²⁹ החיב נפל על ברכיו והתחנן: "אנא, עשה המקורית של אלוהים.⁹ אני אומר לכם: כל עמי חסד; ככה בסבלנות ואשלם לך הכל!¹⁰ איש המנדש את אשתו, מלבד במקרה שבנדה אולם המלווה לא הסכימים לחכotta, וציווה בו, ונושא אחרת לאישה – הווא נואפ!"¹⁰ אם לכלוא את החיב בבית הסוהר עד שיגמור כך הדבר, אמרו תלמידיו של ישוע, "הרי לשלם את חובו.³¹ "כשראו חבריו העברים מוטב לא להינשא כלל!¹¹ "לא כל אחד יכול את הנעשה התעצבו מאד ולהלכו אל המלך לקבל עמדזה זאת," אמר ישוע. "רק אלה שהויסיפו לו מה שקרה.³² המלך קרא אליו את עוזר להם בכך יכולם לקבל אותה.¹² אחדים האDEM שעל חובו יותר, ואמר: נבואה מרושע נולדים סרים ואינם יכולים להונsha. אחרים שכמו! אני יותר לך על חוב עצום רק מסורסים עליידי אדם, ויש המסרבים להינשא משומם שביקשת זאת מני!³³ האם לא היה למען מלכות השמים. מי שיכול – שיקבל עלייך לرحمם על חברך העבד. כשם שאני זאת על עצמוני.¹³ ילדים קטנים הובאו אל ריחמתי עלייך?³⁴ "המלך הנרגז שלח את ישוע כדי שיניח את ידיו עליהם ויתפלל. האיש לסתה העינויים, עד שיגמור לשלם את אולם התלמידים געו באהות שהביאו את חובו עד הפרותה האחרונה.³⁵ כך עשה להם הילדיים: "אל תתרדו אותנו!"¹⁴ ישוע שמע אביו שבשמיים אם תסרבו לסלוח לאחיכם ואמר: "הנו לילדים לבוא אליו ולא חמנעו מהם. בכל לבכם. כי לכלה שיכת מלכות השמיים!"¹⁵ לפני

19 שהליך שם הוא הניח את ידיו על הראש כשיים ישוע את דבריו, עזב את הילדיים וברך אותם.¹⁶ ביום אחד בא איש הנלול וחזר ליהודה דרך עבר הירדן. 2 קhalb אל ישוע ושאל: "רבי, אילו דברים טובים עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?"^(aiōnios g166) שבעיניהם. 3 פרושים אחדים שבאו לנסתו¹⁷ מודיעו אתה שואל אותו בוגנו לטוב? רק שאלו: "האם מותר לאיש להתגרש ממשתו על אלוהים טוב באמת!"¹⁸ השיב לו ישוע. "אולם בתשובה לשאלתך: אם תשמור את המצוות תזכה בחיי נצח."¹⁸ "איזה?" שאל האיש. "לא

תרצה, לא תנאה, לא תנוב, לא תענה עד אותם אל הכרם. והבטיח לשלם להם שכר שקר. ¹⁹ כבר את אביך ואת אמך, ואהבת צודק בסוף היום. ⁵ "בצחרים. וכן גם בשעה לרעד כמווך!" חשב יושע. ²⁰ "תמיד שמרתיו שלוש אחר-הצהרים, שלח האיכר פועלים את כל המצוות האלה. מה עוד עלי לעשות?" נספחים אל הכרם. ⁶ "בשעה חמש לפנotta את כל רכושך וחלק את הכספי לעניים. כדי מסתובבים בחוסר מעש. מודיע התבטלתם שאוצרך יהיה בשם. ענה יושע, מוכור ערבי שוב יצא העירה וראה גברים אחדים ²¹ אמר ברצונך להיות שלם. ענה יושע, מוכור ערבי שוב יצא העירה וראה גברים אחדים שאוצרך יהיה בשם. ולאחר מכן אמר לך אחורי. כל היום? שאל אותם. ⁷ משום שאין לא ²² לשמע דבריהם אלה התעצב האיש והחלק שכר אותו, השיבו.ילכו נס אתם אל כרמי לדרכו, כי היה שעיר מואוד. ²³ ישוע בנה והצטרפו אל הפועלים الآخרים; אמר להם לתלמידיו ואמר: "לאדם שיש קשה מאד האיכר. ⁸ בערב ביקש האיכר מנהל העבודה להיכנס למלאכות השמיים. ²⁴ דעו לכם שקל לשלם לפועלים את שכרם. החל באחרונים יותר לגמל לעבור דרך חור המחת. מאשר וכלה בראשוני. ⁹ כל אחד מהפועלים לאיש עשיר להיכנס למלאכות האלוהים". שנשכוו בשעה חמיש קיבלו 100 שקלים. ²⁵ הערכה זאת הביצה את התלמידים. מי, אם ¹⁰ בהגיעה תורם של הפועלים שנשכוו מוקדם כן, יוכל להיוושע? שאלו. ²⁶ ישוע הביט יותר הם ציפו לקבל הרבה יותר. אולם נס בהם ואמר: "למעשה, אף אחד, אולם עם הם קיבלו 100 שקלים כל אחד. ¹¹ הפועלים כדי לילכת אחריך", אמר פטרוס. מה נקלט אחת בלבד. ואתה שילמת להם אותו שכר בתמורה? ²⁸ "כשכנח אדם יישב במלאכות ששלמת לנו, לਮורת שאנו עבדנו כל היום על כסא כבודו המפואר. "השיב יושע, אתם, בשמש הלוחטה! ¹³ "יידידי", ענה האיכר תלמידי, תשבו על שנים-עשר כסאות ותשפטו לאחד מהם. לא נרתמי לך שם עולו! האם את שנים-עשר שבטי ישראל. ²⁹ כל מי שיותר לא הסכימו מראש שתעבד כל היום תמורה למען על ביתו, אחיו, אחיתו, אביו, אמו, 100 שקלים? ¹⁴ קח את הכספי ולך לשלם. אשתו, ילדיו או רכשו – יקבל בתמורה פי ברצוני לשלם שכר שווה לכלם; ¹⁵ האם לא מהוויזכה בחניצתה. ^(aiōnios g166) ³⁰ אולם רבים מותר לי לעשות מה אני רוצה עם הכספי מalias שהם ראשונים עתה יהיו או ראשונים. שארצתה? האם عليك להתרנו על טוב לבוי? ואחרדים מהאחרונים עתה יהיו או ראשונים. ²⁰ **"מלךות השמיים דומה לאיכר"** ¹⁶ כך האחרונים יהיו ראשונים, והראשונים –

שיצא השם בבורק לשוכר פועלים לעבוד ¹⁷ כשהיה ישוע בדרכו לירושלים. בכרמו", המשיך יושע. ² האיכר הבטיח הוא אסף סביבו את שנים-עשר תלמידיו לפועלים 100 שקלים תמורה יומם עבודה. ¹⁸ ודיבר עליהם על הצפוי לו בירושלים: "משהו ישיגו אותו ליום עלייה לארץ. ³ "מעבר שעתיים עבר האיכר ליד כיכר השוק וראה כמה הם ידונו אותו למוות ¹⁹ וימסרו אותו לידי אנשים ממתינים לעבודה. ⁴ הוא שלח נס הרומיים, אשר ילענו לי ויצלבו אותו. אולם

ביום השלישי אקסם לתחייה.”²⁰ לאחר נמלא רחמים ונגע בעיניהם. מיד יכולו השניים מן הביאו אקסם של יעקב ויוחנן בני זבדי לראות, והלכו אחריו ישוע.

את בניה לפני ישוע וביקשה טובה.²¹ מה בקשר? “שאל שוע”. הבתח ל’ שבמלכוטך ובערו לד בית-פni, שעלה הר הזיתים. שלח ישבו שני בני אחד לימיינך ואחד לשמאלו²². ישוע שניים מתלמידיו אל הכהר ואמר: ביקשה האם.²³ אולם ישוע אמר לה: “את לא יודעת מה את מבקשת! הוא פנה אל יעקב ויוחנן ושאל אותם: “האם תוכלו לשנות מהচוס שאני חייב לשנות? ”²⁴ ב’n, בהחלטת השיבו.²⁵ “אתם באמת תשטו ממנה”, אמר להם ישוע, “ובכל זאת אין לי את הזכות לומר מי ישב לימייניו ולשמאלי²⁶. מקומות אלה שמורים לאנשים שאבי בוחר בהם”.²⁷ כשהשموا שאר התלמידים מה שביקשו יעקב ויוחנן, הם כעס עליהם מאוד.²⁸ לכן ישוע קיבץ סביבו את התלמידים ואמר: “אתם הרוי יודעים שנחני הנו²⁹ יונאים רודים בנתיניהם. ומעניכים כוח וסמכות למי שהם רוצחים.³⁰ אבל אצלכם יהא המצב שונה; מי שרוצה להיות מנהיג ביןיכם חייב להיות לכם למשרת.³¹ וממי שרוצה לעמוד בראש חיבת שרתת אתכם כעבד.³² עלייכם לנחות כמוני, כי אני, בזדהם. לא באתי לך כדי שישרתו אותך, אלא כדי לשרת אחרים ולחת את חייו כופר בעד רבים”.³³ כשהיצאו ישוע ותלמידיו מיריחו הלך אחרייהם קהל נдол.³⁴ שני עיוורים שישבו הצד הדרק שמעו כי ישוע עומד לעבור בדרך היהיא, ולכן החלו לצעק: “אדוננו, בזדודה, أنا, רחם עליינו!”³⁵ החמון גער בהם, אך העיוורים הגבירו את צעקותיהם: “אדוננו, בזדודה, أنا, רחם עליינו!³⁶ כשהגיעה ישוע למקום שבו ישבו העיוורים, עצר לרוגע ושאל אותם: “מה אתם רוצים שאעשה למןיכם?³⁷ “אדוננו, אנחנו רוצים לראות”, התחננו העיוורים.³⁸ ישוע

שחולל יישוע, וכשהמעו את הילדיים הקטנים רוץ'ה, השיב הבן, אבל אחר כך שינה את דעתו קוראים במקדש: "הושענָא לבנדוד! יְהִם וַהֲלֹךְ לְעָבֹד בְּכֶרֶם." ³⁰ הולך האב אל הבן התרנוו מאד ושאלו אותו: ³¹ "חָם הַצְעִיר וְחוֹר עַל בְּקַשְׁתּוֹ. טֻוב, אָבָא אַנְּיָ אַלְךְ." אתה שומע את מה שהילדים האלה השיב הבן הצער, אולם לא הולך לכרם. אמרים? "כן", ענה יושע. "האם מעולם לא ³² מי מהשנים שמע בקול אביו?" "הבן הבכור, קראתם בכתב-הקדוש: מפי עוללים ווינקים כמוני", השיבו. אני אומר לכם שהמוסכים יסידת עז'!³³ יושע עזב אותם והולך והזונות יכנסו למלכות השמים לפניויכם.³⁴ לבית-עניה – שם נשאר לנו באותו לילה. הסביר להם יושא את המשל.³⁵ כי יותן ¹⁸ כשהוד בבוקר לירושלים היה רעב.³⁶ והוא המטביל אמר לכם לחזור בהשובה ולהאמין ראה עז' ana בצד הדריך, אבל כשניש לחפש באלווהים. ואתם לא שבתם: בעוד שפושעים תאנים מצא עלים בלבד. "עלולים לא תישאי זוניות בן שכוב תשובה. גם לאחר שראיתם פרדי!" אמר יושא לתאנא, ומיד התיבש העץ. כיצד הם שבו, לא נהנתם כמוהם ולא האמנתם יבשה התאנא לפתח?³⁷ ויישע ענה: אני אומר בעל-אדמה נטע כרם. בונה גדר סביבו, הקים לכם: אם באמת האמינו ולא חטילו ספק, תוכלו מגדל שמירה. הפקיד את הכרם בידי כורמים נם אתם לעשות דברים כאלה ואג' גدولים שכיריים ונסע לאرض רחוקה.³⁸ "בעת הבציר מלאה. אפילו תוכלו לומר להר הזה: יוזו, הזורק שלח בעל-הכרם אחדים מאנשיו אל הכרמים. לים! יהוא ישמע בקולכם.³⁹ תוכלו לקבל כדי לאסוף את חלקו ביבול הענבים.⁴⁰ "אולם כל דבר שתבקשו בתפילה – אם רק תאמינו". הכרמים הכו את האחד. סקלו אבני את כשהוד יושא לביתה-המקדש ולימד את העם. השני והרנו את השלישי.⁴¹ "בעל-הכרם שלח בא אליו ראשי הכהנים וזקני העם. ודרשו קבוצה גדולה יותר של אנשים כדי לאסוף לדעתה באיזו רשות הוא עושה את כל הדברים את היובל. אך נורלם היה כנורל קודמיהם. האלה.⁴² אני ענה לשאלתכם אם אתם תענו ³⁷ לבסוף שלח האיש את בנו, כי חשב שיכבדו לשאלתי". השיב להם יושע.⁴³ "האם יוחנן אותו ויפחדו מפניו?⁴⁴ "אולם כשראו הכרמים יוחנן היה נשלח על-ידי אלהים או לא?" הם את הבן מרחוק, אמרו זה זהה: תגה בא יושב התוייעטו בינויהם: אם נאמר שאלהים שלח הכרם: הבה נהרגו אותן, וכי נזקה אנחנו את יוחנן, הוא ישאל אותנו מדוע לא האמנו בירושה!⁴⁵ הם גירשו את הבן מהכרם בו.⁴⁶ ואם נאמר שאלהים לא שלח את והרנו אותן.⁴⁷ "כשישוב בעל-הכרם, מה יוחנן, העם יתנפל עליינו, כי כולם חשובים לדעתכם יעשה לאותם כורמים?" השיבו שיווחנן היה נביא.⁴⁸ לבסוף השיבו: "איןנו המנהיגים: הוא יוציא להורן את השכירים יודיעם. אמר להם יושע: "אם כך, גם אני לא הרעם, ויתן את הכרם לפועלים נאמנים震עה לשאלתכם.⁴⁹ אולם מה דעתכם: לאב יותר, אשר יתנו לו בזמן את היובל המגע אחד היו שני בניים. בני, לך היום לעבוד לו."⁵⁰ יושא המשיך ואמר: "האם מעולם לא בכרם, ביקש האב מבנו הבכור.⁵¹ אני קראתם בכתבובים: 'אבן מסוכן הבונים הייתה

לראש פינה, מאתה ה/ הייתה זאת; היא נפלהת המלך, כיצד נכנסת אל האולם ללא בוגדי בעינינו? ⁴³ אני מתקoon לומר שאלותיהם ייקח חתונה? לאורה לא הייתה תשובה. ⁴³ אז מכמם את המלכות, ויתן אותה עם אשר ייתן אמר המלך למשרתתו: קשו את ידיו ורגלו לו את חלקו ביבול. ⁴⁴ מי שיפול על האבן והשליכו החוצה לחושך, למקום שבו יש הזוא יתגפץ לריסים.ומי שתיפול עליו האבן רק בכיו וחריקת שניים! ⁴⁵ כי רבים הקראים ישחק לאבק. ⁴⁶ כשהבינו ראשי הכותנים אך מעטים הנבחרים. ⁴⁷ שבונעטו הפרושים והפרושים שיושעו התכוון אליהם – כלומר, ביןיהם וחיפשו דרך להכשיל את ישוע בלשונו. שם היו הcornים במשל – ⁴⁸ הם רצוי לתפוס ⁴⁹ הם החליטו לשלווח אליו כמה מאנשיהם, אותן, אבל פחדו לעשות דבר מפני ההמון יחד עם אנשים הוודוס, כדי לשאול אותן שאלת. "אדון, " הם פתחו, "אנחנו יודעים שאתה אשר האמין כי ישוע הוא נביה.

22 ישוע סיפר להם משלים נוספים על איש ישר, ושאתה מלמד את דבר אלוהים בלי להתחשב בתוצאות, בלי פחד ומשוא-פנימ. מלכות השמיים. אפשר להמשיל את מלכותם ⁵⁰ אמרו לנו בקשה, האם עלנו לשלים מוס השמיים לממלך שעדר סעודת-חתונה גדולה לבנו. ⁵¹ כאשר היהת הסעודה מוכנה שלח המלך שליחים אל האורחים שהזמין. כדי להודיע להם שהגעה הזמן לבוא לטעודה, אך כולם סרבו לבוא. ⁵² המלך שלח שליחים אחרים להודיע למזומנים: 'זהדרזו! השורדים והבקר המפוחם טבוחים והצליכי כבר בתנור!' ⁵³ אולם המזומנים צחקו והחלכו כל אחד לעניינו, אחד לשדה ואחד לשוק ⁵⁴ היו גם כאלה שתקפו את השליחים. הכו אותם. הタルלו בהם ואפלו רצחו אחדים מהם. ⁵⁵ המלך הזעם שלח נドודי צבא כדי להרוג את הרוצחים ולשרוף את עירם. ⁵⁶ הוא פנה אל משרתיו ואמר: 'משתה החתונה מוכן, אולם האורחים שהזמננו לא היו ראויים לכבוד הזה. ⁵⁷ צאו אל הרחובות והזמין את כל מי שהפנסו! ⁵⁸ המשרתים עשו לדבריו והכנסו לאולם את כל מי שפנסו: אנשים טובים ורעים גם יחד, והאולם מלא אורחים. ⁵⁹ אולם גם האנפטר ולא-האשר בן. כך נישאה האישה אחיו שהיו בה שבעה אחיהם. האח הבכור נשא אישה, וכעבור זמן קצר מת ולא מי שהפנסו! ⁶⁰ המשרתים עשו לדבריו והכניסו לאולם את כל מי שפנסו: אנשים טובים ורעים גם יחד, והאולם מלא אורחים. ⁶¹ אולם כשנכנס המלך אל האולם כדי לראות את האורחים, נילח כי אחד מהם לא לבש בוגדי חתונה הולמים. ⁶² "יידידי, שאל

שייכת האישה בתקיית המתים? הרוי היא **23** ישוע פנה אל הכהל ואל תלמידיו ואמר: נישאה לכל שבעת האחים!²⁹ השיב להם **2** "הספרים והפרושים יושבים על כסא משה. ישוע: "טעותכם וכעת מבורוחכם בכל הנוגע **3** לכן טוב שתחשموا בקולם ותעשו את מה שהם לכתבי הקודש ולנברתו של אלוהים." **30** כי אומרים. אבל בשום אופן אל תעשו את מה ש贬 בתקיית המתים לא היו עוד נשואים: כולם שהם עושים! כי הם עצם אינם עושים את מה יהיו כמלאים בשמיים. **31** באשר לשאלתכם שהם דורותים מכם לעשota. **4** הם מכבדים אם יקומו המתים לתחיה או לא – האם עליהם בדרישות שונות, בעוד שבצעתם לא קראתם מה אמר לכם אלוהים בתורה? לא מוכנים להרים אצבע. **5** "הם עושים **32** אני אלוהי אברם. אלוהי יצחק ואליהו את כל מעשיהם בשביל שיראו אותם. הם יעקב! יהרוי אלותם הוא אלוהי החיים ולא מעמידים פנוי צדיקים. מנייחים חפילן בזיבור אלוהי המתים!" **33** תשובהתו הרשמי ואמריכם את היצירות שלהם. **6** במסיבותם הם הכהל הנדרם. **34** אך לא את הפרושים. אהובים לשבת בראש השולחן, ובבית הכנסת כשמו יצד השתיק ישוע את הצדיקים – במקומות השמורים. **7** הם אהובים שנוגנים בתשובה, העלו במוחם שאלה אחרת. אחד להם כבוד ברחובות ושקוראים להם רבי. מהם. דין במקציעו. קם ושאל: **35** "רבינו, אל תרשׁו לאייש לקרו لكمך. כי ה' לבדו מה היא המצווה החשובה ביותר בתורת הוי ריבכם. וכולם שוויים כאחים. **9** כמו כן משה?" **37** "ואהבת את ה' אלהיך בכל אל חפנו לאייש בתואר אבוי. כי רק לאלהים לבך, ובכל נפשך ובכל שכליך". השיב ישוע. شبשים עלייכם לקרו אבוי. **10** אל תרשׁו **38** "זאת המצווה הראשונה והחשובה ביותר! שיקראו לכם מורי ורבי, כי יש לכם מורה ורב והמצווה השנייה דומה לה: יאהבת לרעך אחד בלבד, והוא המשיח. **11** "ככל שתרבו כמוך". **40** כל יתר המצוות וכל דברי הנביאים לשרת את הזולת בעונות, כך תגדלו בעצמכם. מbossים על שתי מצוות אלה. אם באמות כדי להיות נדלים ביותר – היו עבדים! תקיים את שני המצוות אלה, תקים למשה **12** מי שמכבד את עצמו יוושפל ומיו שמשפיל את התורה כולה". **41** بعد הפרושים נקהלים את עצמו יוכבד. **13** "איו לכם, הפרושים סביבו, שאל אותם ישוע שאלה: **42** "מה בדבר והסופרים. צבועים אתם! לא די שאינכם המשיח? בנו של מי הוא?" "הוּא בְּדָדֶד", נכנים בעצמכם למלכות השמים. אתם נם השיבו הפרושים. **43** "אם כך, מדוע קורא לו מונעים מאחרים להיכנס! אתם מעמידים דור בהשתראת רוח הקודש אדון?" "המשיך פנוי צדיקים ומתחפלים בארכיות באמצעות ישוע לשאול. **44** "הרוי דור אמר: נאם ה' לאדרני. הרחוב. וכל זאת בזמן שגורשים אלמןotta שב לימי עדר אשית אויביך הדם לרנגליך". מבתהין. צבועים שכמוכם! **15** כן, איו לכם, ואם דור קורא לו אדון, כיצד הוא יכול צבועם! אתם נסעים למרחקים כדי לנידר להיות בנו?". **46** לא הייתה להם תשובה, אדם אחד, ולא אחר שהתגיר את הופכים ומאות יום לא העו אייש לשאול אותו שאלות אותו לבונגיינום עוד יותר מכם! (Geenna g1067) **16** "איו לכם, מנהיגים עיוורים! הכלם מכים.

הוא: אם נשבעת במקדש ה', מותר לך להפר לנכאים שאבותיכם הרגו, ומניחים פרחים את שבועתך. אולם אם נשבעת בזוהב של על קבריו אנשי-האלוהים שאבותיכם רצחו, ביתה-המקדש אסור לך להפר את שבועתך'. ואתם אומרים: 'אנחנו, כמובן, לא היינו מעוזים ¹⁷ עיוורים טיפשים! מה חשוב יותר, הזהב או לנוון כפי שננו אבותינו'!³¹ בדבריכם המקדש שמייד את זהוב?¹⁸ כמו כן אלה אתם מיודדים על עצמכם שהנכדים בני אומרים: 'שבועה במזבח אינה מחייבת ומותר רשותם.³² אתם הולכים בעקבות אבותיכם להפר אותה, אך שבועה בקורבן של המזבח וממלאים את מסכת עונותיהם.³³ נחשים - מהייתה?¹⁹ עיוורים! מה גדול וחשוף יותר, בני נחשים? כיצד תימלטו מעונש הניהוגם? הקורבן של המזבח או המזבח עצמו המקדש³⁴ (Geenna g1067) "אני שלוח אליכם נביים, את הקורבן?²⁰ הרי אם נשבעים 'במזבח', חכמים וסופרים: אחדים מהם תחרבו בצליבה, אתם נשבעים למשה בו ובכל אשר עליו. ואחרים תלכו בשוטים בכתי הכנסת שלכם,²¹ כאשר אתם נשבעים 'במקדש', אתם נשבעים ותרדפו אחריהם מעיר לעיר!²² וכך תישאו למשה בו ובאלוהים השוכן בו.²³ ואם באשמת הריגתם של כל אנשי האלוהים - אתם נשבעים 'בשמי', אתם נשבעים בכיסא החל בהבל הצדיק וכלה בזוכיה בן ברכיה, אלוהים ובאלוהים עצמו.²⁴ כן, אווי לכם שאיתו רצחتم בבית-המקדש בין ההיכל פרושים וסופרים צבועים! אתם מקפידים על מזבח.²⁵ ובכן, כל זה יבוא על הדור הזה. הלכות דקדוקיות כמו לחת מעשר על עלי³⁶ ירושלים, ירושלים, ההוונת את הנביאים נענו בנינה, אולם אתם מתעלמים מהדברים ורונמת באבני את שליחיו אלוהים! פעים החשובים באמת כמו צדק, רחמים ואמונה! ריבות הפתzie לאספה את בנייך. כתרנגולת אתם אמנים חיבבים לחת מעשר, אולם אסור האוספה את אפרוחיה תחת כנפייה, אולם לא לכם להוניה את הדברים החשובים יותר. רציתם.³⁸ ועתה אלוהים נוטש את ביתכם,²⁴ מנהיגים עיוורים! אתם מסננים את היוטש³⁹ ואני אומר לכם שמעתה ואילך לא תראו ובולעים את הגמל!²⁵ "אווי לכם, סופרים אותו יותר, עד אשר תאמרו: 'ברוך הבא בשם ופרושים צבועים שכמוכם! אתם מקפידים ה'!"

כל-כך על צחצוח הocus מבחוין. אולם תוכה **24** כשיצא ישוע מבית-המקדש, באו אליו מזחין מריקבון!²⁶ פרושים עיוורים. טהרו תלמידיו להראות לו את בניי המקדש.² אולם ישוע אמר להם: "כל המבנים האלה יהרסו ²⁷ אווי לכם, סופרים ופרושים! אתם דומים לקרים הנראים יפים ומפוארים מבחוין. אך בתוכם הם מלאים עצמות מתים. ריקבון וטומאה.²⁸ אתם משהדרלים להיראות קדושים. אולם בפנים לבכם מלא צביאות וטומאה. כן, אווי לכם פרושים. ואוי לכם סופרים ²⁹ צבועים שכמוכם! אתם בונים מצבות

רבים יבואו ויתענו כל אחד' אני המשיח', ויתעו יקומו ויחוללו נסים ונפלאות אשר יתעו את אנשים רבים. ⁶ כאשר השמעו על מהומות האנשים, ואם יוכלו, הם יתעו אפילו את מלחמות - אל תיבחלו. אמם תפוזנה הנכחים. ²⁵ זיכרו, זהרתי אתכם! ²⁶ על מלחות ותחולנה מהומות, אבל הקץ לא כן, אם יאמרו לכם שהמשיח אישם במדבר - יבוא מיד. ⁷ מדיניות וממלכות תילחנה זו אל תטריחו את עצמכם ללבת ולראות, ואם בזו, ובמקומות רבים יהיו ריעודות ארמה יאמרו לכם שהמשיח מסתתר במקום כלשהו ורعب. ⁸ אולם כל אלה יצינו רק את ראשית - אל חאמינו. ²⁷ כי כשם שהברק במורה מאיר הצרות והסבל העתידים לבוא. ⁹ "לאחר למערב, כך יהיה גם שובו של בן-האדם. מכון יענו אתכם, יהרנו אתכם והעולם כולו ²⁸ במקום שבו נמצא הפה, שם יאספו ישנא אתכם, משומ שאותם שייכים לי. ¹⁰ ריבים התשרים. ²⁹ "מיד לאחר הצורות של אותם ימים ישבו לחטא, בגיןו זה בזה ויישנו איש את תהשך המשש, הירח ישחר, הכוכבים יפלו אחיו. ¹¹ נביאי שקר ריבים יופיעו וויליכו מהשמות וכוחות השם יתמודטו. ³⁰ "לבסוף שלל אנשים רבים. ¹² החטא והרשע יתפשלו ייראה בשםינים אוות בן-האדם ואבל כבד ירד בכל מקום יידקאו את אהבתם של רבים. על העולם כולו. כל אומות העולם יראו ¹³ אולם אלה שיחזקו מעמד עד הסוף יינצלו. את בן-האדם בא על עני השם, בנוראה ¹⁴ הבשורה הטובה על דבר המלכות תחתפש ובכבוד רב. ³¹ והוא ישלה את מלאכיו בעולם כולו - כך שככל האומות תשמענה בקול תרועת השופר, והם יאספו את בחריוו אותה - ולבסוף יגיע הקץ. ¹⁵ "לכן, כאשר מכל קצotta תבל. ³² "ען התאננה ישמש לכם חרוא בכיתה מקדש את חילול הקודש, שעליו כדוגמת: כאשר הענפים מלבלבים והעלים דיבר רניאל הנביא (הקורא - שם לב!) ¹⁶ על יrokים, אתם יודעים שהקץ קרב. ³³ כאשר כל תושבי יהודה לרבות להרים. ¹⁷ אלה כל מה שסיפרתי לכם יתחליל להתרחש. דעו של הננות - שלא ייכנסו הביתה לארוו את לכם שזה קרוב, שאני עומד בפתח. ³⁴ אני חפציהם. ¹⁸ אלה שבשרה - שלא יחוירו אמר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני הבויה לחת את בנדיהם. ¹⁹ "אווי לנשים שיחלוף הדור הזה. ³⁵ השמיים והארץ יחלפו, ההרות ולמניקות באותם ימים! ²⁰ התפללו אבל דברי לא יהלפו. ³⁶ "איש אינו יודע את שבריחתכם לא תהיה בחורף ולא בשבת. היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים ²¹ כי תהיה צרה שכמה טרם הייתה בתולדות בשםינים יודעים זאת. ואבלי אנו עצמי איני העולם, וכמו לא יקצר את הימים הנוראים יודע זאת. ²² "למעשה יודע את המועד המדויק. רק אבי שבשמיים אם אלהים לא יקצר את הימים הנוראים יודע זאת. ³⁷ "כימי נוח כן יהיה בא של האלה, ככל יאבדו. אולם אלהים יקצר ימים בן-האדם. ³⁸ בני-האדם חייו בשלות; הם אלה למן עמו הנבחר. ²³ "אם משיחו יאמר אכלו, שתו והתחנו לפני שפחים בא המבול. لكم בהם ימים: ראייתי את המשיח במקומות ³⁹ בני-האדם סרכו להאמין לשמע מה שעד פלוני! או' המשיח נמצא בכרך הסמוך! אל לקרו, עד שהמבול אכן בא והטביע את האמינו לו. ²⁴ כי משיח-שקר ונבי-א-שקר ככלם. כך יהיה בואי. ⁴⁰ "באורה עת שני

גברים יעבדו יחד בשדה – האחד יילקח שהיו מוכנות לנכנסו אליו אל החתונה והדלה
 והשני ישאר. 41שתי נשים יטחנו בركחים – נגעה. ו"כשחורו האחרות מאוחר יותר,
 אחת תילקה והשנייה תישאר. 42 "לכן היו הן עמדו בחוץ וקראו: אדוננו, אדוננו, פהה
 מוכנים, כי איןכם יודעים באיזה יום יבוא לנו את הדרلتן! 42 "אולם הוא השיב להן
 אדוניכם. 43 "אללו ידעו את השעה, היו כולם מבפנים: 'אני מכיר אתך!' 43 "משום כך היו
 מתוכננים לבואו, כמו שהוא מתוכננים לבואו ערים ומוכנים, כי איןכם יודעים באיזה יום
 של גנב אילו ידעו متى יבואו. 44 וכך נם אתם היו ובאיזה שעה אחותך? " 44 ישוע המשיח: "אפשר
 מוכנים תמיד, כי בזיה האדם יבוא בשעה בלתי להתאר את מלכות השמים בעזרת הספר על
 צפיפות. 45 מי מכם משרת בנבון ונאמן לאדוניכם, אדם שנסע לארץ רחוקה. לבני נסיעתו הוא
 שיפקה על משק ביתו ויקבל את שכרו בעתו? קרא למשרתתו והפקיד בידם סכומי כסף, כדי
 46 ברוך היה אם בשובי אמרツ את ממלא שישיינו אותם למען בזמן העדרו. 45 הוא נתן
 את תפקידך בנאמנות. 47 אנשים נאמנים כאלה לאחד 50,000 שקלים, לשני – 20,000 שקלים
 אני אפקיד על כלרכושי. 48 "אולם אם אתה ולשלישי – 10,000 שקלים. הוא חילק את
 רשות ותאמר לעצמך: אה, האדון לא ישוב הכסף בהתאם לכישרונו של כל אחד ויצא
 כל כך מהר. – 49 ותחאכור ליתר העבדים לדרכו. 16 האיש שקיבל 50,000 שקלים
 ותבליה את זמנך במסיבות, בזילה ובשתיה החל מיד לקנות ולמכור, ותוך זמן קצר
 – 50 אדונך יופיע בשעה בלתי צפיפות, 51 והוא הרוויח עוד 50,000 שקלים. 17 נם האיש
 הוא ייכה אותך קשות ויקבע את מקומך עם שקיבל 20,000 שקלים ינש מיד לעבודה
 הצבועים; שם יהיה בכיך וחריקת שניים. " והרוויח עוד 20,000 שקלים. 18 אך האיש
 שקיבל 10,000 שקלים חפר בור באדמה

25

"או תירמה מלכות השמים לסיפור
 והתמיין בתוכו את הכסף. 19 "לאחר זמן
 על עשר שנים, אשר לcko את המנויות
 של汗 ויצאו לקבל את פניו החתן. 2 אולם רק
 חמיש מהן היו חכומות ומילאו את מנורותיהם
 מראש בשמן. חמיש האחרות היו טיפשות ולא
 מילאו מראש את המנורות. 5 "מכיוון שהחתן
 இיחדר לבוא, שכבו העלמות לנוח. בחצות
 הלילה הן התעוררו לccoli תרואה: 'חתן
 בא! צאנה לקבל את פניו! ' 7 'כל הבחרות
 כמו מיד והיטיבו את המנורות. אלה שלא
 היה להן שמן ביקשו מעט מהברותיהם, כי
 מנורותיהם דעכו. 9 "אולם הבחרות החכומות
 ענו: אם ניתן לנו מעט שמן לא ישאר לנו
 מスペיך, לככו להנות לננות לעצמכם. 10 "אך
 בזמן שהן הילכו לקנות שמן בא החתן, אלה

ואמר: אדוני, ידעת שאתה איש קשה, שמציליך אותנו לי.⁴¹ לאחר מכן אפנה אל העומדים לcketor במקום שלא זרעת ולאוסף במקום לשמאלי ואומר להם: הסתלקו מכאן, אරוריהם, שלא פיזרת. משום כך פחדתני והסתתרתי את אל האש הנזהית שהוכנה לשטן והשדים! הכסף באדמה – והנה הוא!⁴² "אך אדוני" (aiōnios g166) כי כשהייתי רעב לא האכלתם השיב לו: רשות שכמוך, עבד עצלן! אם ידרת אותי, וכשהייתי צמא לאנתכם לי דבר לשנות. שאדרוש ממך את הרוות,⁴³ מדוע לא הפקדת⁴⁴ הייתה אורהך, אולם לא הזמןם אותו את הכסף בבנק? כך לפחות היתי מקבל לביתכם. היותם עירום, ולא הלבשתם אותו. ריבית!⁴⁵ קחו ממנו את הכסף, ותנו לאיש היות חולה וכלווא. וכלל לא באתם לבקר שיש לו כבר 100.000⁴⁶ כי האיש שניצל אותו⁴⁷ יואם יענו: אדון, מתי ראיינו אותך היטב את מה שננתנים לו – יינתן לו עוד רעב או צמא או זר או עירום או חולה או ויהיה לו שפע רב. ואילו אדם בלחיז'אהרא – כלוא, ולא עוזרנו לך?⁴⁸ "או יענה להם: אמן, נם מעט האחריות שניתנה לו תילקה ממנה. אומר אני לכם! כאשר סירבתם לעוזר לאחד קחו עתה את המשרת הזה, שאין בו כל מין האחים הצערירים האלה סירבתם לעוזר תועלת, והשליכוهو החוצה לחושך. שם יש לי."⁴⁹ "והם ילכו משם ליסורי נצח, ואילו בכוי וחניתת שניים".⁵⁰ "אולם כשאניג, המשית, הצדיקים – לחוי נצח." (aiōnios g166)

26 כאבו בחפארתי עם כל המלאכים, אשב על כסים ישוע למד את תלמידיו, אמר להם:² "כידוע לכם חון הפסח מתחילה בעוד יומיים. וימסרו אותו למות על הצלב".³ באותו שעה התכנסו ראשי הכהנים והמנגנים الآחרים בビתו של קייפא הכהן הנזול,⁴ כדי להסביר איך להפוך את ישוע בחשי ולחרגנו.⁵ "לא בזמן חנינות הפסחה, הסכימו בינויהם, פן תחולל מהומה בעם".⁶ בזמן ישוע היה בבית-עניה, ב비תו של שמעון המצורך,⁷ נינsha אלוו אישת ובירה בקבוק בשום יקר מאד, ושפכה את הבושם על ראשו בשעה שאכל.⁸ התלמידים עשו מאד ואמרו: "מדוע היא מבזבזת את הבושם היקר זהה? הלא יכולנו למכור אותו בכף רב, ואת הכסף היינו נותנים לעניים!"¹⁰ מדוע אתם מציקים לה?" שאל ישוע. "הלא היא עשתה מעשה טוב.¹¹ העניים נמצאים איתכם תמיד, ואילו אני לא אהיה איתכם תמיד.¹² היא כהלה לאחד מאחי הצערירים – כאילו עשרים

שפכה על את הבושים כדי להכין את גופי ³⁰ כל הנוכחים שרו מזמור תהילים. ולאחר מכן אמר להם: בכל מקום שבו מכון הילאה כולל תוכרו הבשורה הזאת. תיזכר גם האישה הזאת. תעוזבו אותה. אמר ישוע לתלמידיו: "והרי בזכות המעשה שעשתה". ³¹ לאחר מכן אמר להם: מה עשה? אכה את הרעה ותפוצץ הצען. ³² אולם יהודיה איש-קריות, שהיה אחד משנים-עשר לאחר שאותם לתחייה אלך לניל ואפנוש התלמידים. אל ראש הכהנים ³³ ושאל: מה אתם שם? ³³ "אפילו אם כולם יעוזו אותך, תחנו לי אם אמסור לידיים את ישוע? הם אני לעולם לא יעוזו אותך!" קרא פטרוס. נתנו לו שלושים מטבעות כסף. ³⁴ ומאותה אולם ישוע אמר לו: "האמת היא שעוד שעה חיפש יהודה והזמנתו למסור לדיהם הלילה, לפני שיקרא החרגנו את קראתאת ישוע". ³⁵ בערב הפסק באו התלמידים השחלה. התכחש לי שלוש פעמים! ³⁵ "לעולם אל ישוע ושאל: "היכן אתה רואה שכנין את לאatakח לך. "התעקש פטרוס. "אפילו הסדר?". ³⁶ "לכו העירה אל אדם פלוני, ענה אם היה עלי למות! ושאר התלמידים נם ישוע. "ואמרו לו: אדרוננו אמר: שעתי הגעה, אמרו כך. ³⁶ הם הגיעו לחורשת עצירות והפעם אני ותלמידי נערכות הסדר בביתך. הנקראת גנית-שמנים", ואמר לתלמידיו: "חכו ³⁷ התלמידים עשו דבריו והכינו את הסדר. לי כאן עד שאחזר. אני הולך להתפלל." ³⁸ בערב ישוב ישב עם תלמידיו ליד השולחן. ³⁷ הואלקח איתו את פטרוס ואת יעקב וויתנן. ³⁹ ובשעת הארוחה אמר להם: "אחד מהם יבנוד בני זבדי, והתמלא עצב ומועקה. ³⁸ אני כי יסגרו אותו". ⁴⁰ התלמידים התעכבו מאוד מתיישר עד מותם! אמר להם ישוע. "חכו כאן... ושאלו זה אחר זה: "האם אתה מתקoon אל? " היישרו לדי ערים... ". ⁴¹ הוא התרחק מהם ⁴² "אני מתקoon לאחד אשר טבל את המצח שלו מעט. נפל על פניו והתפלל: "אבי, אם זה בקURAה ייחד אתי. ⁴³ בצד האדם הולך למות כפי אפשרי, הסדר מניין את כוס הייסורים. אולם שכחוב שצורך לקרות, אולם אני אומר לכם: לא כרצוני כי אם רצונך יעשה!". ⁴⁴ לאחר מכן יהודה שאל את הילם (מצח). ברך. ⁴⁵ עמדו על המשמר והתפללו שלא תבאו פרס לפירות, הניש לתלמידיו ואמר: "קחו לידי ניסין. אני יודע שהרוח אכן רואה, אבל ואכלו; זהו גופי". ⁴⁶ לאחר כךלקח כוס נופכם חלש כל-כך! ⁴⁷ ישוע עזב אותם יין. ברך. הגיש לתלמידיו ואמר: "שתו ממנה שוב והתפלל: "אבי, אם עלי לשות את הכוס כולכם. ⁴⁸ כי זה דמי החותם את הברית הזאת, או שרצונך יעשה! ". ⁴⁹ הוא הזר אל החדרה בין אלהים לבין בני-האדם; והוא תלמידיו, וגם הפעם מצא אותם ישנים. כי דמי הנשפק כדי לסלוח לחטאיהם של אנשים ענייניהם היו כבדות. ⁵⁰ הוא שוב עזב אותם רבים. ⁵¹ ובכן לא אשתה יותר יין עד היום וחזר על תפילתו בפעם השלישית. ⁵² לאחר שבו אתה יין חדש איתכם במלכות אבי". מכון הוא הזר אל תלמידיו ואמר: "האם אתם

עדין יישנים? הגעה השעה שבונ'-האדם יימסר אותו למוות. ⁶⁰ אבל למרות שמצוו אנשים
 בידי אנשים חוטאים. ⁴⁶ קומו, הבה נלך מכאן. רבים שהסכימו לחתת עדות שקר, דבריהם
 הביטו, הנה מתקרב האיש שיסניר אותו". תמיד סתרו זה את זה. לבסוף באו שני אנשים
⁴⁷ לפני שהספיק ישוע לסייע את דבריו הגוע שזכה לו: "האיש הזה אמר שהוא יכול להרホס
 למקום יהודה, אחד משנים עשר התלמידים. את בית המקדש ולבנותו אותו מחדש תוק
 ואיתו המון שנשלח מטעם לראש הכהנים וזקני שלושה ימים". ⁶² הכהן הנדרול קם על רגליו
 העם, חמוש בחרבות ובמקלות. ⁴⁸ יהודה אמר ושאל: "מה לך לומר להגנתך? מה יש
 להם לתפוס את האיש שיתון לנו נשיקת". ⁴⁹ ואז לך למר על כל ההאשמות גנדך? " ⁶³ אך
 ניגשisher אל ישוע ואמר: "שלום, רבבי!" ונישק ישוע שתק. "בשם אלוהים חיים", קרא הכהן
 אותו. ⁵⁰ יידידי, אמר לך ישוע, "עשה את הנדרול", אני דורש ממך שתה אמר לנו אם אתה
 מה שבאת לעשות. "באותו רגע תפסו אותו המשית, בנו של קדוש ברוך הוא! " ⁶⁴ אתה
 الآחרים. ⁵¹ אחד האנשים שהיו עמו ישוע שלף אמרתך. אמר ישוע, אבל אני אומר שאתם
 חרב וקיצץ את אונו של עבד הכהן הנדרול. תראו את בנ-האדם יושב לימיין האלוהים
⁵² "עזוב את החרב שלך", אמר לך ישוע, "מי ובאים ענני השמיים". ⁶⁵ הכהן הנדרול קרע
 שחי בחרב ימות בחרב. ⁵³ אתה לא מבין שאנו את בנדיו וקרא בקהל: "מנדרף! איןנו זקנים
 יכול לבקש מאבי שיתון לאלפי מלאכים לעדים נספחים, כולכם שמעתם את דבריו!
 להגן עלי, והוא היה שולח אתכם מיד? ⁵⁴ אולם מה אתם פוסקים? "מוות! הם צעקו. "מוות!
 אילו הייתה עשה כך, כיצד הייתה מתקיימת מוות? ⁶⁶ הם יר��ו בפנוי של ישוע, הכו אותו,
 הנבואה בכתובים המתארת את המתרחש סטרו לו על הלהיו וקראו: "משיח שכמון,
 עכשו? " ⁵⁵ ישוע פנה אל ההמון ואמר: "אם התנבא לנו! מי הכה אותך הפעם? " ⁶⁹ כשלל
 אני פושע מסוכן? מדרוע אתם לאסור זה קרה, פטروس ישב בחצר הבית. לפעת
 אותו בחרבות ובמקלות? הלא למידתי אתכם עברה לידי משרתת וקראה: "גם אתה היה
 במקדש יוסדים וכולתם לאסור אותו שם עם ישוע מהגליל! " ⁷⁰ אולם פטروس הבהיר
 שלא קושי! ⁵⁶ אולם כל זה בא למלא את דבריה בקהל: "מה פתאות? אני בכלל
 דברי הנביאים בכתביו הקודש. "או עוזבו אותו לא יודע על מה אתה מדברת! " וזה מאוחר
 התלמידים וברחו. ⁷¹ החמן לך את ישוע יותר נערה אחרת ראתה אותו ליד השער,
 אל ביתו של קייפא הכהן הנדרול - שם כבר ואמרה לאנשים סביבה: "גם הוא היה עם
 המתינו לו הסופרים והזקנים. ⁵⁸ באותו זמן ישוע מנזרת! " ⁷² פטروس שוב הבהיר את
 הילך פטروس במרקח מה אחרי ההמון. הוא הדבר: "אני נשבע שאני אפלו לא מכיר את
 נכנס לחצר ביתו של הכהן הנדרול. ישב בין האיש הזה! " ⁷³ בעבר זמן מה ניגשו אליו
 החילילם וחיכה לראות מה יקרה לשוע. האנשים שעמדו שם ואמרו: "אנחנו יודעים
⁵⁹ ראשי הכהנים וחברי הסנהדרין, שהתאספו אתה אחד מתלמידיו, המבטא בגלילי
 שם. חיפשו עדי שקר שייעידו גנד ישוע. כדי שלך מסגיר אותך! " ⁷⁴ פטروس החל לקלל
 שיוכלו להטיל עליו אשמה כלשהי ולדון ונשבע: "אני מכיר את האיש! " באותו רגע

קרא התרנגול, ¹⁶ ובאותה שנה היה בכלא אסיר ידוע לשם ציהו: "לפניהם שיקרה התרנגול תתחחש לי שלוש בשם ישוע בר-אבא". ¹⁷ כאשר התאסף באותו בוקר המון רב לפני ביתו של פילטוס, הוא עמיים. "הוא יצא מהחצר ומירר בבכי".

27 לפנות בוקר שבחכונסו ראשי הכהנים זוקני העם, כדי להתייעץ כיצד לשכנע את המושל הרומי לחשיא את ישוע להורג. ² הם כללו אותו ושלחו אותו לפילטוס, המושל הרומי. ³ כאשר ראה יהודיה הבוגר שישע נידון למוות, התחרט על המעשה שעשה והזכיר את הכסף לראשי הכהנים והזקנים. ⁴ "חטאתי", הכריז יהודיה. "בגדיי באדם חף מפשע. "לא אכפת לנו", השיבו. ⁵ יהודיה זרק את הכסף על הבעה שלו. ⁶ ראש הכהנים אספו את הכסף מהרצפה הרצפה במקדש, והלך לתולות את עצמו. ⁷ ראש הכהנים אמרו: "אינו יכולים להכניס את הכסף לאוצר, כי התורה אוסרת קבלת כסף דמים". ⁸ הם התייעצו בינהם. ולבסוף החליטו לקנות בכסף זה את שדה היוצר בירושלים, שהשתמשו בו לקבורת גויים. ⁹ משומך נקרא השדה ההוא עד היום הזה: "שדה הדם". ¹⁰ בזאת התקיימה נבואת זכריה: "הם לקחו את שלושים שקלים הכסף – המוחר שבו הערכו אותו בני ישראל – וקנו שדה מאות קדר, כפי שהדריך אותו ה". ¹¹ והוא עמד לפני פילטוס, המושל הרומי, וזה שאל אותו: "האם אתה מלך היהודים? " "אתה אומר", השיב ישוע. ¹² ואולם כאשר ראש הכהנים והזקנים האשימו אותו, ישוע לא אמר דבר. ¹³ "האם איןך שמע את מה שהם אומרים? " שאל פילטוס. ¹⁴ אך להפתעתו הרבה של המושל לא אמר ישוע דבר. ¹⁵ כל שנה, לכבוד חנ הפסח, נהג המושל לשחרר אסיר יהודי אחד לפי בחירת העם. לען: "יהי מלך היהודים! " ¹⁶ הם ירקו בפניו.

חטפו מידו את המקל והכוחו על ראשו. ספוג טבול בחומרץ, שם אותו בקצתה מקל
לאחר ששימנו החילאים להתלויץ ולצחוק והושטו לשועבדו ישתחה.⁴⁹ אך יתר האנשים
עליו, הפשיטו מעליו את הנגילה והלבישו אמרו: "עוזב אותו. הבה נראה אם אליו באמת
אותו בבודגיון, והוציאו אותו החוצה לצליבה. יבוא להציל אותו!".⁵⁰ אז זעק ישוע שנית ונפה
ברוך למקום הצליבה הם פנסו את שמעון את נשמהות.⁵¹ באותו רגע הפרוכת שלפני
מיורינה ואילצו אותו לשקוב את הצלב של קודש הקודשים בבית המקדש נקרעה לשניים
ישוע.⁵² הם המשיכו בדרכם עד שהגיעו - מלמعلלה עד למטה. האדמה רעדה, סלעים
למקום תנקרא "גָּלְגָּלֶתָא", או "מקום הנולגולות". נבקעו,⁵³ קברים נפתחו, וצדיקים רבים כמו
הchineלים נתנו לו יין מסומם. אלם לאחר לתחיה.⁵⁴ לאחר תחייתו של ישוע, אלה עזבו
שטעם ממנה סרב לשנותו אותן.⁵⁵ לאחר את בית-הקבורות, נכנסו לירושלים והופיעו
הצליבה הפילהו החילאים גורל, כדי לחלק לפני אנשים רבים.⁵⁶ קצין רומי והחילאים
בינוים את בוגדיו של ישוע.⁵⁷ ואו התוישבו שהיו ליד הצלב, נבהלו מאוד מרעדיהם
והביטו בישוע על הצלב.⁵⁸ מעל ראשם האדמה ומכל מה שקרה, וקרו: "איש זה
תלוسلط: 'זהו ישוע מלך היהודים'."⁵⁹ יחד באמת היה בן אלוהים!⁶⁰ נשים רבות שבאו
עם ישוע נצלו נסני פושעים - אחד לימיינו עם ישוע מהניל, כדי לשratio, עמדו מרוחק
ואחד לשלמאלו.⁶¹ העוברים ושבים קללו אותן, והתבוננו.⁶² בינויהן היו מרים המגדלית,
לענו לו וקרו:⁶³ "נו, אתה יכול להרים את מרים אם של יעקב ויוסף. ואם של יעקב
בית המקדש ולבנותו מחדש בשלושה ימים? ויחנן (בני זבר)."⁶⁴ בערב נינש אל פילטוס
אם אתה בן-אלוהים. מודיע אינך יורד מהצלב יוסף מנ-הרמותים, שהיה אדם עשיר ותלמיד
ומציל את עצמך?"⁶⁵ גם ראשי הכהנים, של ישוע, וביקש את נופתו. פילטוס ציווה
הסופרים והזקנים חרפו אותו ולענו לו: לשחרר את הגופה ולהעביר אותה ליסוף.
הוא יכול להושא את כולם חז' מאשר את יוסף⁶⁶ לך את הגופה, עטף אותה בסדין לבן.
עצמם!⁶⁷ "צחקו. משיח שכמוهو!"⁶⁸קרו. מלך⁶⁹ הנהו אותה בתוך קבר חדש שחצב בשביל
ישראל, הבה נראה אותו יורד מהצלב, ואו עצמו, סתם את הפתח באבן גדולה ולהלך
נאמין בו!⁷⁰ הרاي בטח באלווהים. נראה לדרכו.⁷¹ מרים המגדלית ומרים השנייה
אם אלווהים באות יציל אותו. הרاي אמר ישבו במרחק והסתכלו.⁷² למחורת, בתום
שהוא בן-אלוהים!⁷³ גם הפושים שנצלבו טקסו ההג. באו ראשי הכהנים והפרושים
לידו העלו אותו ב擢רה דומה.⁷⁴ בשעה אל פילטוס⁷⁵ ואמרו: "אדוננו, השקרן הזה
שתים-עשרה בצחרים כיסה חזוך את כל אמר פעם לאחר שלושה ימים ישוב ויקום
הארץ למשך שלוש שעות.⁷⁶ בשעה שלוש לתחיה.⁷⁷ מושם כך אנחנו מבקשים מכם
אחר-הצהרים זעק ישוע עזקה דבר: "אל, לחותם את הקבר עד לאחר היום השלישי,
אל, למה שבקתני?" (כלומר: "אל, אל, למה כדי שתלמידינו לא יגנוו את הגופה ויפיצו את
עובתני?")⁷⁸ אחדים מהנוכחים חשבו שהוא השמואה שהוא קם מן המתים. אחרת תחיה
קורא לאליו הنبي. אחד מהם רץ והביא התרמיה גרוועה מזו הראשונה.⁷⁹ פילטוס

אמר להם: "יש לכם משמר שלכם, אתם יודעים הופצה בין היהודים, אשר עד היום מאמינים איך לטפל בזה כמו שצידך".⁶⁶ וכך הם חתמו בה. ¹⁶ בניתוח הכלבו אחד-עשר התלמידים אל הניל, כדי לפגוש את ישוע על אותו הר את הקבר והציבו שמורים.

שאמר להם מראש.¹⁷ כאשראו אותו התלמידים הם השתחוו לפניו, למרות שהליקם הטילו ספק שאכן היה זה ישוע.¹⁸ ניתנה לי כל סמכות בשם ובארץ", אמר להם ישוע.¹⁹ "משום כך לכחו ועשו תלמידים בכל העולם. הטבilo אותם בשם האב, הבן ורוח הקודש.²⁰ ולמדו אתם לעשות את כל אשר ציוויתי לכם. היו סמכים ובתוחים שאהיה אתכם עד סוף העולם!"²¹ (aiōn g165)

28 ביום ראשון השם בוקר, בעלות השחר, הכלכו מרומים המנדלים ומרומים השנויות אל הקבר. ² לפתע התחללה רעידת אדמה חזקה, ומלאך ירד מהשמי, היזי את האבן שחסמה את הפתח וישב עליה. ³ פניו האירו כברק, ובנדיו היו צחורים כשלג. ⁴ כאשראו השומרים את המלאך, הם התעלפו מרוב בהלה ונפלו על הארץ כמתות. ⁵ "אל תפחדנה", פנה המלאך אל הנשים. "אני יודע שאtan מחהפשות את ישוע שנצלב. ⁶ אלום הוא אינו נמצא כאן. ישוע קם לתחייה בדרכו כפי שהבטיח. היינסו, תראו את המקום שבו שכב. ⁷ עכשו לכיו מהר אל תלמידיו ותאמרו להם שישוע קם מן המתים, והולך לפניכם לניל. אתם תראו אותו שם. זהו, אמרתי לכם!". ⁸ הנשים רצזו מן הקבר מבוהלות מאד, אך מלאות שמחה, ומהרו למצוא את התלמידים ולמסור להם את בשורת המלאך. ⁹ בשעה שרצזו נגלה אלהן ישוע. "שלום לך", אמר, והן נפלו לרגליו והשתחו לפניו. ¹⁰ "אל תפחדו", הרנייתו יושע. "לכון ואמרו לאחי לילכת מיד לניל כדי לפגוש אותה שם". ¹¹ כשהיו הנשים בדרכן העירה, באו השומרים אל ראשי הכהנים וסיפרו להם מה שקרה. ¹² הזקנים התקנסו לאסיפה חרום והחליטו לשחרר את השומרים. כדי שישפרו שנופת ישוע נגנבה בזמן שישנו. ¹³ "אם יניע הדבר הזה לאזני המושל", "הסבירו", "געמוד לצדרם ונפייס אותן". ¹⁵ וכך קויבלו אנשי המשמר את השוחר ואמרו מה שנתקבשו לומר. גרסתם

16 יום אחד כשהתהלך ישוע על חוף הכנרת.

ראה את האחים שמעון ואנדרי דנים בעורת רשותה. הם היו דייגים במקצועם.¹⁷ "בואו אחורי!" קרא אליהם ישוע. "אני אעשה אתכם לדייני אדם!"¹⁸ שני האחים עזבו מיד את הרשות שליהם והלכו אחריו.¹⁹ לא הרחק משם ראה ישוע את יעקב וויתנן בני זבדי יושבים בסירה דג ומתקנים את הרשות. ישוע קרא להם. והשניים הצטרכו מיד אל החבורה, לאחר שהשאירו את זבדי אביהם בסירה עם מספר דיינים שכירם.²⁰ ישוע ומלויו הגיעו לכפר-נחום. בשבח בוקר הלכו לבית-הכנסת. וישוע למד את הקהל.²¹ היהודים בבית-הכנסת נדחו מחדרצה שלו, מפני שדיבר אליהם בסמכות רבבה ולא כמו הוספרים.²² בבית-הכנסת היה איש אחד שד טמא, והלה צעק לפתח:²³ "מדሩע אתה מטריד אותנו, ישוע מנצרת, האם בא להשמיד את השדים? אני מכיר אותך; אתה בן הקדוש של אלוהים!"²⁴ ישוע נזף בשדר ציווה עליו: "שתוק וצא החוץ!"²⁵ השדר טלטל את האיש המסכן מצד אל צד ויוצא ממנו בקהל צעה.²⁶ כל הנוכחים השתוממו והחלו לשוחח זה עם זה על המקהלה. "האם זה היה תורה חדשה?" שאלו בהתרגשות. "ראו, גם השדים שומעים בקולו!"²⁷ עד מהרה התפשטו השמועות על מעשי ישוע והתפרסמו בכל אזור הנגל. יושע ותלמידיו יצאו מבית-הכנסת הנגל.²⁸ יושע ותלמידיו יצאו מבית-הכנסת הנגל.²⁹ יושע ותלמידיו יצאו מבית-הכנסת הנגל.³⁰ כאשר והלכו לביהם של שמעון ואנדרי. וכאשר נכנסו אל הבית מצאו את חמוטו של שמעון שכובת שם חוליה עם חום נבובה. התלמידים פנו מיד אל יושע וביקשו את עזרתו.³¹ יושע נינש אל מיטת החוליה, אחז בידה ועזר לה לשבת. החום נעלם מיד. היה כמה מミיטה

כך מתחילה הסיפור על ישוע המשיח בצד האלים. 2 בספר הנביאים הודיע לנו אליהם שהוא עומד לשלווה אלינו את בנו. אליהם לפניו ישליח מיוחד אשר יכין את העולם לקראת בואו של הצד האלים. 3 ישיעו הנביא ניבא: "kol korai b'midbar pno drach ha", ישרו מסילותתו.³² שליח זה היה יוחנן המטביל. יוחנן גבר במדבר והכריז שככל אחד צריך להיטבל במים. לאota חרטה על מעשו וכדי שאלויהם יסלח לו עליהם.³³ אנשים רבים מירושלים ומכל אזור יהודה באו להקשיב לדבריו יוחנן, ולאחר שהתווו על מעשייהם הרים הוא הטביל אותם בנهر הירדן.³⁴ בנדיו היו שעויים שער נמלים והיתה לו חגורת עור: הוא נהג לאכול ארבה ודבש-בר.³⁵ המסר של יוחנן היה זה: "בקרוב יבוא אדם נדול ונעלם ממנה; הוא כה נעלם עד כי אין ראי אפיו להסיר את נعليו!³⁶ אני הטבלתי אתכם במים. אליהם הוא יטביל אתכם ברוח הקודש של אלוהים!"³⁷ ביום אחד בא ישוע מנצחת שבגלאיל, ויוחנן הטביל אותו בנهر הירדן.³⁸ כאשר יצא ישוע מהמים נפתחו השמים. ורוח אלוהים בדמות יונה ירדנה ונחתה עליו. והוא קול מן השמיים קרא: "אתהبني אהובי, ובך אני חפץ".³⁹ רוח אלוהים נשא מיד את ישוע אל המדבר. שם הוא נשא לבודו עם חיות המדבר ארבעים יום. והשtan נינש לנסותו. לאחר מכן בא המלאכים לשרת אותו.⁴⁰ זמן מה לאחר שר המלך הורדוס את יוחנן, בא ישוע אל הנגליל כדי להכריז על בשורת אלוהים.⁴¹ העת הגיעה! קרא ישוע. "מלכות אלוהים קרבת, נינש אל מיטת החוליה, אחז בידה ועזר לה שבו מדרךכם הרעה והאמינו לבשורה!" לשבת. החום נעלם מיד. היה כמה ממייטה

והכינה להם אוכל. ³² עם שקייעת המשמש אך גם זה לא הועיל, כי תוך זמן קצר מצא החטמלה חצר הביתה בחולמים ואנשים אחוווי אותו ההמון והקיף אותו מכל עבר.

שדים, אשר הובאו אל ישוע כדי שירפא אותם. **2** כעבור ימים אחדים חזר ישוע לכפר-נחוות, ומיד נפוצו שמועות על בואו בכל העיר. ³³ הבית שבו התארח החטמלה במהרה עד אף הבית שבו התארח החטמלה היה מלאה אנשים. אפילו החצר הייתה מלאה אנשים. מוקם. עד שלא היה מקום לאף אדם נוסף, ושיעוע לימד אותם את כתבי-הקדוש. ³ בין הקהל בחצר היו ארבעה אנשים שנשאו ארם משותק על אלונקה. ⁴ בוגל הקהל הרב הם לא יכולים להיכנס לתוך הבית ולדבר עם ישוע. לבן הם טיפסו על הגג, היזרו רעפים אחדים ממוקם וטורידו את האלונקה אל אמצע החדר, אל המקום שבו עמד ישוע. ⁵ כשהראה ישוע את אמונתם, פנה אל האיש המשותק ואמר: "בני, נסלחו לך חמיאיד!" ⁶ היו כמה מורי הולכה שנכחו במקום. ואלה אמרו לבם: "מה הוא מגדר? למי הוא חושב את עצמו?" ⁷ מטעם דבורי מטרידים אתם? ⁸ ישוע ידע את מחשבותיהם ולכן שאל: "מדוע דברי מטרידים אתם?" ⁹ לוי, המשיח, ישסמכות לסלוח חטאיהם עלי-אדמות. אני אוכיח לכם שאני לא רק מדבר, אלא גם עושה – מיד תראו כיצד אני מרפא את האיש הזה." ¹⁰ והוא פנה אל האיש המשותק ופקד עליו: "קומו! קפל את האלונקה שלך ולך לביתך. כי נרפאת!" ¹¹ האיש קפץ על רגליו, קיפל את האלונקה ופילס לו דרך ביתוק הקהל הנדרם. ככלם היללו את אלהים עמוק ללבם וקרוו בפליאה: "אף פעם לא ראיינו דבר כזה!" ¹² ישוע יצאשוב לחוף חיים. אנשים רבים התאספו סביבו והוא לימד מנוחה. על כן הוא החליט לשבת מהוזע לעיר. ¹³ כאשר התחלה על החוף פנה את

לו, בנו של חלפי, יושב בכיתה-המכס. "בוא על חוקי התורה ומחללים את השבת!"¹⁵ אני, "זה מינו ישוע", בוא והיה תלמיד שלי.¹⁶ ללי¹⁷ זה אם מעולם לא קראתם מה עשה רוד עזב את בית-המכס והלך עם ישוע.¹⁸ באוטו המליך? "חשיב להם ישוע". כאשר דוד המלך - ערבי הזמן לוי לארוחה בכיתתו את נוכיב-המכס ואנשיו היו רעבים הם נכנסו לאוהל מועד - מה העבודה ואנשים נגילים מהרחוב, כדי בימי אבירות הכהן - ואכלו את לחם הפנים שתהיה להם הזדמנות לפנוש את ישוע שהיה מועד לכהנים בלבד. הלא גם זה היה ותלמידיו (גברים רצוי לפנוש את ישוע בינווד לחוקי התורה.¹⁹ דעו לכם כי השבת פנים אל פנים ולדבר אותה).²⁰ אחדים ניתנה למן בני-האדם, ולא בני-האדם למען מהספרים והפרושים ראו את ישוע אוכל השבת.²¹ ובן האדם הוא אדון השבת.²²

3 יeshua chor le-bait-hacneset b-kfar-nichom
בחברת אנשים בעלי שם רע. כיצד הוא יכול לאכול עם האנשים האלה? שאלו
את תלמידיו. ישוע שמע את שאלתם את שבת. רצוי מתנדרו של ישוע לראות אם והшиб: "החולמים זוקקים לרופא ולא הבראים. ירפא את האיש. הם החליטו שם ישוע ירפא לא באתי לקרוא לאזריקום לחור בתשובה. כי אם לחוטאים".²³ תלמידיו יוחנן ותלמידי הפרושים נהנו לצום. כנהוג במסורת היהודית. יום אחד בא מספר אנשים צמימים כמו כולם. אותו מודע תלמידיו אינם צמימים כמו כולם.²⁴ לאחר המשותקה: "בוא ועמדו לפני כולם".²⁵ לאחר מכן הוא פנה אל הזומניים ננדו ושאל: "על-פי התורה האם علينا לעשות בשבת מעשים טובים. או מעשים רעים? האם علينا להציג נששות בשבת. או לאבד אותן? לא הייתה תשובה בפהם".²⁶ ישוע הביט בהם בкус תחתן שיתאבלו ביום שהחתן נמצא אתם?²⁷ אלולים יבואו יום שהחתן יילקח מהם. ואיזה הם יצומו.²⁸ למה הדבר הזה דומה? לאדם התופר טלאי מביך חדש על בnder ישן מיהרו להתייעץ עם אנשי הורודוס כיצד ובליה; מה יקרה? הטלאי מהבד החדר יינתק להיפטר מירוש. יeshua ותלמידיו עזבו את ירושה והלכו לשפט חיים. הקהיל הרב בית-הכנסת והלכו לשפט חיים. הקהיל הרבה את ידו והוא נרפא כליל.²⁹ הפרושים מנהיג, מיהודה, מירשלים, מادرום, מעבר ה瓠וצה. יין חדש יש לשמר בחבויות חדשות.³⁰ הורדן ואפלו מאוזר צור וצידון. כל האנשים באחת השבות הילכו ישוע ותלמידיו דרך האלה הילכו אחריו ישוע מפני שעשו על הנסים שרה תבואה. והתלמידים קטפו שיבולים והנפלוות שחולל, וכמובן שרצוי לדאות אותו ואכלו את הנרעינים.³¹ ראה מה הם עושים! התרגלו הפרושים על ישוע. מדורעם הם לו סירה. כדי שם ינסה הקהיל להידחק קווטפים שיבולים בשבת? הלא הם עוברים אליו ויאלץ אותו להיכנס למם. יוכל לעלות

על הסירה. ¹⁰ באותו יום הוא ריפה חולדים מזהיר אתכם. "המשיך ישוע, כל החטאים רבים מאוד. וכחצאה מכך הילכו והתרבו ונידופים ייסלחו לבני האדם. ²⁹ רק חטא אחד החולדים שנחרו אליו מכל עבר. וכל אחד לעולם לא ייסלה – נידוף רוח הקודש." (*איאנ* g166) נסה לנועת בו כדי להירפא. ¹¹ כאשר גנעו (*g165, aiōnios*) ³⁰ ישוע מצא לנכון להזיהיר נשים אחויזירדים בישוע, הם נפלו לפני פניו אותם. שכן טנו שהוא חולל נסים בכוחו של וצעקו: "אתה הוא בן-האלוהים!" ¹² אללים השטן (במקום שיוודו שהוא חולל נסים בכוחו ישוע ציווה עליהם לשתק וללא לנגולות את של רוח הקודש). ³¹ בינהיים באו אמו ואחיו זהותו. ¹³ ישוע עליה על אחד ההרים והזמין של ישוע אל הבית שבו לימד. הם שלחו אליו אנשים מסויימים מבין הקהל. ¹⁴ הוא מישחו לקרוא לישוע החוצה, כי רצול דבר בחר שניים-עשר איש שהיו מלויין הקבועים איתו. אמר ואחיך מהיכים לך בחוץ: הם רוצחים ושילכו ללמד את העם. ונתן להם סמכות לדבר אתך". אמר לו מישחו. ³³ מי היה כינה אותה "פטרוס". יעקב וויתנן בני-ישראל השומע בקול אלוהים הוא אחוי, אחוי ואמי. "

(ישוע כינה "בני-רעם"). **4** אֶנְדָּרִי, פְּלִיפּוֹס. ⁴ פעם אחרת, כשהלמד ישוע על החוף, בר-תלמי, מתי, תומא, יעקב בן-חלפי, ועוד. התאסף סביבו קהל עצום: האנשים נדחפו שמעון (מחברות הקנאים) ויודהה איש קריית ננדחקו עד כי לא היה לו מקום לעמוד. ישוע (אשר מאוחר יותר הסגיר את ישוע). ²⁰ כאשר התישב בסירה שהכינו לו תלמידיו, וכל חזר ישוע לבייה מארחיו, שב המtin לו קהל האנשים נשארו על החוף. ² בדרך כלל הוא שמילא את כל הבית. כך שישוע ותלמידיו למד את הקהיל בסיפורים ובמשלים. והנה לא יכול להפסיק ולאכול. ²¹ כשנודע לבני אחד מהם: ³ "שימו לב! איך אחד יצא לזרע. משפחתו על כך, הם באו לקחתו לביהם. "הוא יצא מdeadתו!" קרא. ²² מורי הלכה מירושלים בא לשם ואמרו: "אתם יודעים מדוע הוא יכול לנרש שדים? מפני שבבעל-זבול, שר השדים, שכון בחויכו!" ²³ ישוע קיבץ אותם סביבו וזכיר אליהם במשלים. "כיצד יכול השטן לנרש את השטן?" שאל. ²⁴ ממלכה מפולנת לא תחזיק מעמד ותתמותט. ²⁵ משפחה שיש בה חילוקי דעתות ופילוגים – תירס. ²⁶ אם השטן נלחם נגד עצמו, מה יוכל להשיג? ²⁷ איש אין יכול לshedוד את מלכות השטן לפני שיכבול אותו תחילת. לאחר שיכבול את השטן, יוכל לשדרוד את רכושו. ²⁸ "אני התכוונת במשל?" ²⁹ "לכם מותר לדעת את

סוד מלכות האלוהים. “ענה להם יושע, אֵךְ בָּאָפָן מַעֲשֵׂי אֶת מָה שָׁאתֶם שָׁוֹמְעִים. כַּפְיָ שָׁאתֶם אלָה שְׁמַחְזֵין לְמַלְכֹות הָאֱלֹהִים שָׁוֹמְעִים רַק מַתְנָהִים עַם אֶחָדִים כֵּךְ יִתְהַנֵּה אֵיתֶיכֶם.”²⁵ מי משלים. למדרוות שהם רואים ושמעים. הם שיש לו – ייָתֵן לו עוז; וממי שאין לו – נם אינם מבינים ואינם מאמינים באלה. ועל כן המעת שבידיו יילקה ממנה.”²⁶ ישוע סייר אין להם סליחת החטאיהם.²⁷ אבל אם אייכם להם משל נוסף על מלכות אלוהים: “אייכר מבינים את המשל הפשט הזה, כיצד תבינו את אחד זרע זרעים בשדה שלו,”²⁸ ולאחר שסימ שאר המשלים שהוא עומד לספר?²⁹ “אייכר את הזרעה הולך בדרךו. כעבור זמן מה צמחו במשל הוא כל אדם שמספר לאחרים את הזרעים ונגדלו ללא עזרת האיכר;³⁰ האדמה בשורת אלוהים. שכן הוא מנסה לזרוע בלבם הצמיחה עצמה את הזרעים. תחילת צמה את דבר-אלוהים.³¹ השביל בצד מסמל עליה ראשון, אחריו הנבעול וראש השיבולת, את לב האנשים השומעים את דבר אלוהים. ولבסוף הבשילו הגנרים.³² אז בא האיכר אך מיד בא השטן ומנסה להשכיה מלובם וקוצר את התבואה.”³³ “כיצד אוכל לתאר את אשר שמעו.”³⁴ אדרמת הסלעים מסמלת את מלכות אלוהים? “שאל יושע.” למה אפשר את לבם של אלה השומעים את הבשורה לדמות את מלכות אלוהים?³⁵ מלכות אלוהים ומקבלים אותה בחתלהבות ובשמחה,³⁶ אך דומה לנגרן זעיר של צמה החדרל. אף אינם מעמידים ואני מתבססים באמונתם. כי גנגר זה זעיר ביותר, הוא גדול להיותו لكن ברגע שצצים קשיים ראשונים הם אינם אחד הצמחים הנדרלים ביוור, בעל ענפים מוחזקים מעמד.³⁷ “אדמת הקוצים מסמלת ארוכים וחסונים. וציפורים שונות יכולות את לבם של אלה השומעים את דבר אלוהים לבנות בצללו קו וממחסה.”³⁸ ישוע סייר להם ומאmins בו,³⁹ אולם תוך זמן קצר הענוגות משליים רבים על דבר-אלוהים. לפיו יכולה העולם והרדיפה אחר עשור והצלה חופסיהם הבנטים.⁴⁰ למשה הוא למד את הציבור רק את המקום החשוב בלבם, ודוחקים הצידה את במשלים, וכאשר נשאר עם התלמידים בלבד דבר אלוהים. משום כך לא רואים שום פרי לפניו ערב אמר יושע בחייהם.⁴¹ “וַיָּאִלְוּ הָאָדָמָה הַטוֹּבָה לְתַלְמִידֵיו: ‘הַבָּה נִعְבֹּר לְגַדְתָּה הַשְׁנִיָּה שֶׁל מִסְמָלָת אֶת לְבֵם שֶׁל אֶלָּה הַמְּאִמְנִים בְּאֶמֶת הַכִּינְרָת’.”⁴² הם עזבו את הקהל מאחוריהם בדבר-אלוהים, והפריע המבורך בחיהם رب, והתרחקו מהמקום בסירה שבאה ישב יושע. אך פי שלושים, פי ששים ואפיילו פי מאה ממה הסירות האחרות שטו בעקבותיהם.⁴³ לפתע שנורע בלבם.⁴⁴ ישוע המשיך ואמר: “כשהאדם פרצה סערה נדולה; גלים חזקים ונגובה הכו מדליק נר בחשכה, האם הוא מהביא את הנר בסירה ומילאו אותו מים עד שכמעט טבעה. הדולק מתחת למיטה, כדי שאיש לא ייראה⁴⁵ באותו זמן יישן ישוע בשלווה בתוך הסירה. את האור? תפקיד הנר להאר. ולכן שמים התלמידים העירו אותו בבהלה ופחד: ‘רבינו, אותו מקום מרכז – במקום שבו יביא תועלת קום! אנחנו עומדים לטבוע, וכך לא אכפת?’” רבה יותר.⁴⁶ “כל הנסתור עתה ייגלה בבוא⁴⁷ ישועם. נזף ברוח ופרק על הים להירגע. העת.⁴⁸ מי שאזוניים לו, שיקשיב!⁴⁹ קיימו מיד שקטה הרוח והם נרגע.⁵⁰ לאחר מכן

הוא פנה אל תלמידיו ושאל בתמייהה: "מדוע נמלאו פחד". 16 עדי ראייה סיפרו לבאים נכהלם כלכך? עדיין איןכם מאמנים ב?". מה שהתרחש, 17 והanness התהנו לפני ישוע 18 התלמידים נמלאו פחד ושאלו זה את שילך משם ויעזוב אותם לנפשם. 19 כשהזהר זה: "מיهو האיש הזה שאף הרוח והדים נשמעים ישוע לטירה התהנו לפניו האיש שיצא ממנה השדים שירשה לו להצטרף אליו. 19 אולם ל?".

5 בהנעם אל הנדה השניה של הכנרת ישוע לא הסכים לכך. "לך הביתה למשפחתך ירד ישוע מהסירה, והנה רץ לקראותו מכיוון ולחבריך", אמר ישוע. "ספר להם כיצד ריחם עלייך אלוהים, ואיזה נס חולל לך". 20 האיש נר בביטחון-הקבורות והיה בעל כוח פיזי אדיר. בכל פעם שאסרו אותו בכבלים ושרשרות התחפלו מאוד. 21 ישוע חצה בסירותו את הים היה מנטק אותם בקלות וויצא לחופשי. הכנרת והגיעה אל הנדה שממול, שם כבר חיכה לי קhalb רב. 22 אחד מראשי בית-הכנסת המקומי, יair שם, נפל לפני ישוע 23 והתחנן בפניו שירפאה את בתו הקטנה. "בתי גוססת", קרא יair ביאוש. "אגא, בוא לביתו ושים את ידיך עליה, כדי שתבריא ותחיה". 24 ישוע שבתוök האיש: "צא החוצה, שד! הشد צעק השר. 25 בראותו את ישוע מרוחוק, רץ האיש לקראותו ונפל לדרגליו. ישוע פקד על השד צעק מהחרידה: "מה אתה עומד לעשות לי, צעה מהחרידה? נרחך ונדחך סביב ישוע. בקרבת הגדה היה עדר נדול ישוע בן אל-עליזן? למען אלוהים, אל תיסיר אותנו!" 26 מה שmarket? שאל ישוע. "לניין", השיב השד. "אני לבדי; אנחנו כאן שדים רבים". 27 היה סבלה במשק שטים-עשרה שנה. 28 השדים התהנו לפני ישוע שלא ישלח אותם למקום נידח. 29 בקרבת המקום היה עדר נדול לא השתפר, הוא אף החמיר! היה שמעה של חזיריים שרעעה במורדר ההרים. 30 "שלח אוונו לתוך החזיריים האלה", התהנו השדים. 31 ישוע הסכים. והם יצאו מהארון וכוכבו לתוכן החזיריים. כל החזיריים (בערך אלףים) דהרו בטירוף במורדר ההר ישר לתוך הים וטבעו. 32 רועי החזיריים ברחו לערים ולכפרים שנגעה בבנדו פסק שטף הדם. והאישה ידעה שנראפה. 33 באוטו רגע הרגש ישוע שיצא ממנה כוח רפואי. הוא הסתובב לאחר ושאל: "מי נגע שבשביכת, וסיפרו לכלום מה שקרה. כל האנשים רצו מיד אל המקום כדי לדראות את ב?". 34 תלמידיו התחפלו על השאלה המשונה והשיבו: "ראה כמה אנשים נדחפים אליך מכל המזוודה במעו ענייהם. 35 עד מהרה התאספו אנשים רבים ליד ישוע, אולם כשראו את האיש יושב לרגלי ישוע לבוש היפך ושפוי בדעתו,

מחפש את מי שנגע בו.³³ האישה, אשר ידעה כי כאן בינוינו, "הדבר גرم להם עלבון".⁴ "הנביא נרפא, התקרבה אליו, נפללה לרגליו בפחד הוא מכובד רק בקרב אנשים זרים", השיב ובחדרה וסיפרה לו את כל האמת.³⁴ "בתו, להם ישוע", בני עירו, בני משפחתו וחבריו אמונהיך ריפה אוחץ!⁵ אמר לה ישוע. "הו לעולם אינם מכבדים אותך." בוגל חסר בריאה ולכى לשולם.⁶ בזמנן שישוע דבר אמונה לא יכול היה ישוע לעשות שם מעשי אל האישה, הגינוו למקום שליחים מביתו של גבורה נדולים. הוא רק הניח את ידיו על יair וחוינו לאב: "בתך מתה; אין צורך מספר חולים וריפוי אותם.⁷ חוסר אמונהם להתריח את המורה."⁸ אולם ישוע התעלם הדחמים אותו מאד. לאחר מכן עבר ישוע מכך ואמר לייאר: "אל תפחד; רק האמינו!" מכבר לכפר ולהימד את האנשים. זה הוא קרא*8* ישוע עצר את הקחל ולא הרשה לאיש שנימע-עשר התלמידים. נתן להם לлечת אותה. פרט לפטרוס, יעקב ו요וחנן. סמכות וכוחו לנרש רוחות רעות ושדים. ושלח בהגיים לבתו של יair מצאו את כולם אותם בזונות אל הכהרים והערים.⁹ הוא בוכים ומתחבלים על מות הילדה.¹⁰ ישוע אמר להם שלא יקחו אותם דבר מלבד מקל נכנס פנימה ושאל את האנשים: "מדוע אתם הליכה: לא מזון, לא שמיות, לא כסף ולא בוכים ומתרגשים? היולדת לא מתה; היא רק בנדים נוספים או זוג נעלים נוספת.¹¹ "בכל ישנה."¹² כל הנוכחים לענו לו, אולם הוא לא כפר היישרו אצל מארח אחד בלבד; אל שם לב לכך וביקש מכלום לצאת מהם. הוא תעברו מקום למקום", הורה להם ישוע. לפקח את החורים ואת תלמידיו ונכנסו אותם *13* "אם במקום כלשהו לא יקבלו אותן ולא לחדרה של הילדה.¹⁴ ישוע אחז בידה של יקשבו לכם. לך משם. אך לפני שתלכו היולדת וקרא: "טליתא, קומי!" (כלומר: "קומי"). נקו את האבק מרגלים, כדי שהאנשים יראו ילדה!"). היא הייתה בת 12 והיא אכן קמה שמילאתם את חובתכם ועתה הנכם עוזבים ממייטה והתהלך בבית. הוריה התבפלו אותם לנורלים.¹⁵ וכן יצאו השליחים לדרך. מאוד, אך ישוע הזידר אותם שלא יספרו לכל מי שפנסו בדרך קרא לזרור בתשובה לאף אחד מה שקרה, וביקש שותנו לילדת ולהפסיק לחטא.¹⁶ הם גרשו שדים רבים, ריפהו הרבה חולים ומשחו אותם בשמן.¹⁷ גם משחו לאכול.

6 זמן קצר לאחר מכן חזרו ישוע ותלמידיו לנצרת – עירו של ישוע.² בשבת הילך ישוע לבית הכנסת ולימד את הקhal. נשים רבים החפלו מادر על חוכמותו ועל הניסים שחולל. אך הם ידעו שהוא אחד מהם ושהוא גור בסביבה וקראו: "הוא אינו טוב מatanu. הוא סך הכל גור פשוט, בנה של מרדים ואחדיהם של יעקב, יוסף, יהודה ושמعون; ואחיוינו גורות בהחוליות". אני בטוח שהוא יוחנן, האיש שאת

ראשו כרתי. הוא קם לתחייה! ¹⁷ זמן מה הקהל הרב הזה וננווח במקום שקט – הרכח קודם לכן שלח הורדוס חיללים לאסור את מכלול המולה", הצעיר ישוע, כי אנשים כה רבים יוחנן, כי יוחנן אמר שאסור להורדוס להתחנן באו אליהם. כך שלא היה להם זמן לאכול. עם הורדיה – אשת אחיו פיליפוס. ¹⁸ הורדיה ישוע ותלמידיו הפלינו בסירה למקום שבו שנאה את יוחנן בשל כך ורצחה במוותו נקמה. קיוו לנוח. ¹⁹ אך אנשים רבים ראו אותם אולם לשם כך היה עלייה לקבל את רשותו של בעת שעזבו ורצו לפניהם לאורך החוף; הם הורדוס. ²⁰ ואילו הורדוס כיבר את יוחנן ולא כבר המתינו לשוע ותלמידיו במקום שבו הרשה להורדיה לפניו בו, כי ידע שיוחנן עגנה הסירה. ²¹ כאשר ירד ישוע מהסירה הוא אדם ישר וקדוש. הורדוס אהב מאוד וראה את הקהל שהזיכה לו על החוף, מלא להקשיב לדבריו יוחנן אף כי גרמו לו מובכה. חמלת. כי הם נראה בעיניו כעדר ללא רועה. ²² ביום חולדתו של הורדוס הייתה להורדיה הוא למד אותם דברים רבים שהיה עליהם הזדמנויות מצוינה להשין את מובוקשה. המלך לדעת. ²³ עם רדת הערב באו התלמידים ערך מסיבה נדירה לכל האנשים החשובים. לשוע וביקשוהו: "אמור לכל האנשים האלה לקציני הצבא ולמושלי הגليل. ²⁴ בתה של של שילבו לקנות מזון בכפרי הסביבה, כי הורדיה נכנסה לאורלם ועשה את האורחים השעה מאוחרת ובמקום השומם זהה אין בריקודים. הורדוס נתנה לכל-כך מריקודיה דבר לאכול". ²⁵ "אתם עצמכם האכלו עד שנשבע בפיוזות: "חי נפשי, את יכולת לבקש אותם. "השיב ישוע. "במה נאכל אוטם? "שאלו מני כל מה שתרצי ואני מבטיח שתקבלו התלמידים בתמייה. נצטרך הון תועפות זאת: עד חצי המלכות אתן לך!" ²⁶ הבה יצאה כדי לקנות אוכל לכל האנשים האלה! מהអלים בהתרנשות ומיהרה להתייעץ עם ²⁷ "לכו לראות כמה ככרות לחם יש לנו", אמרה. הורדיה הורתה לה מיד: "בקשי ממנה אמר ישוע. הם חזרו ואמרו: "יש בידינו חמץ את ראשו של יוחנן המטביל!" ²⁸ הבה מיהרה ככרות לחם ושני דנים". ²⁹ ישוע ביקש חורה אל המלך וקראה: "אני רוצה את ראשו מהקהל לשבת על הדשא, ולשבת בשורות של יוחנן המטביל על מגש ומגיד!" ³⁰ המלך של חמישים או מאה איש. ³¹ הואלקח את נמלא צער רב. אך לא יכול היה להפער את חמץ ככרות הללחם ואת שני הדנים. הביט שבועתו בנוכחות האורחים. ³² אז שלח את לשימות. בקש מאלווהים שיברך את האוכל. אחד משומרי הראש אל הכלא, כדי לככרות לאחר מכון פרס את הללחם ונתן לכל אחד את ראשו של יוחנן. השומר כרת את ראשו מתלמידיו פרוסת לחם וחתיכת דג, כדי של יוחנן והbijאו חורה על מגש. הוא מסר את שיגשו לקהל. ³³ וזהאנשים אכלו עד شبיעו המוגש לבת. וזו מסרה אותו לאמה. ³⁴ כאשר לחלוطن! ³⁵ כחמשת אלפים נברים (לא כולל שמעו תלמידי יוחנן מה שקרה, באו לקחת נשים וילדים) השתתפו באירוע, ולבסוף את גופתו וקבעו אותה לפי הדרת. ³⁶ בינוים כשנאספו הפিירורים והשאריות מהארץ הם חזרו השליחים ממעם וסיפרו לשוע כל מה מילאו שנים-עשר סלים. ³⁷ בתום הארוחה שעשו ולימדו. ³⁸ "הבה ניקח חופשה קצרה מן בקש ישוע מתלמידיו לעלות לסירה ולשוט

לבית-צדקה, שם יפוגש אותם מאוחר יותר. באוכל. זהי רק דוגמה אחת ממנהנים רבים ישוע עצמו נשאר להיפרד מהקהל ולשלחם שהם מקימים מאות שנים. דוגמה נוספת היא אותו הביתה.⁴⁶ לאחר שעזבו כולם עליה הכשרה סיורים. מחבותה וככלים).⁵ הם שאלו ישוע על אחד ההרים להפלל.⁴⁷ בלילה, את ישע: "מדוע התלמידים שלך אינם שומרים בזמן שההתלמידים היו בסירה באמצעותם את מסורת אבותינו הדורשת נטילת ידים וישוע היה על החוף.⁴⁸ הוא ראה שתלמידיו לפני הארוחה?".⁶ "צובעים שכמוכם!" ענה בצהה – שם חותרים בחזקה ונאבקים עם להם ישוע. "הנביא ישעיהו תיאר אתכם נכונה הרוח והגליים. בערך בשעה שלוש בבוקר כאשר ניגש העם זהה לפניו, ובשפתו כבדוני, הלך אליהם ישוע כשהוא פועל לפני המים. ולבו רחק מני, ותדי יראת הארץ מצויה⁴⁹ אליהם כשראו התלמידים אדם הולך לפני אנשים מלמדה.⁸ "אתם מתעלמים מממצאותם המים. נבהלו מאריך וצרחו מפחד, כי חשבו של אלהים. ובמקרים אתם ממציגים מצויה שראו רוח רפואיים.⁵⁰ ישוע דבר אליהם מיד ומנהנים למשינהם. ביטחם את מצויה והרגיע אותם: "אל תפחדו; זה אני!¹⁵ הוא אלהים כדי שתוכלו לקיים את המסורת עללה לסירה והרוח פסקה. התלמידים ישבו שהמצאותם בעצמכם!¹⁶ קחו למשל את שם נבוכים לנמרי ולא הבינו כיצד זה קרה. המצווה כבוד את אביך ואת אמך". משה אמר כי למרות הפלא של הערב הקודם הם שכל מקלט אביו ואמו מות יומת!¹¹ ואילו עדין לא הפנימו את מה שקרה.⁵³ ישוע אתם אומרם שמותר לאדם להעתלם מצרכי ותלמידיו הינו לניינוסר. קשוו את הסירה והרווי העניים. אם הוא מבטיח לתורם לעובדה ועלו לחוף. אנשי המקום הכריו מיד את ישוע. אלהים את אשר הוא חייב לתת להוריו.¹² וכך ומיידרו לספר לכל אנשי הסביבה את דברם מפרים את מצוות אלוהים כדי לקיים את בואו. האנשים החלו להביע אליו חולים רבים המסורת שהמצאותם אתם. וזהי רק דוגמה אחת על מיטות ואלונקות.⁵⁶ הם נשאו את החולים מוחזך רבות.¹⁴ ישוע אסף סביבו שנית את כל לכל מקום שישוע הלך – לכפר, לעיר או הקהל ואמר: "הקשיבו אליו כולכם והשתדרלו לשדה – וחתכוו לפני שירשה להם לפחות להבין:¹⁵ לא מה שנכנס אל גופכם מטמא לגעת בכתף בנדוי; וכל מי שנגע בו נרפא.

7

אתם. אלא מה שיוצא מתוכו. כל מי שיש לו אוזניים שישמע!¹⁷ לאחר שעזובו את הקהל והגינו הביתה, שאלו התלמידים את ישוע למה התכוון במשל שסיפר.¹⁸ "מה, גם אתם איןכם מבינים?" שאל ישוע שאתם אוכלים אינו מטמא מבינים כי האוכל שאתם אוכלים אינו מטמא אתם?¹⁹ הרי האוכל אינו בא במגע עם הלב. האוכל עובד דרך מערכת העיכול.²⁰ ישוע הסיף ואמר: "המחשבות הן המתמאות את השוק עליהם ליטול ידיים לפני שהם נוגעים האדם.²¹ כי מקרב לב האדם יוצאות מחשבות

רעות של ניאוף, גניבה, רצח, 22 בגידה, ביקש מהנוכחים שלא להפיץ את הדבר. אולם רדייפת בצע, רשות, רמאיות, פריצות, קנאה, ככל שהרבה להו הרים. כך הם הרבו בספר הוצאתדריבת, נאווה, ניבול-פה וכדומה. 23 כל לאחרים, כי מעשי הדמיו אותם כל כך. שוב הדברים הנחubsים האלה וצאים מתחם לב ושוב קראו האנשים בהתרגשות: "ראו איזה האדם. והם המטמאים והמרחיקים אותו ממעשים נפלאים ונחרדים; הוא אפילו מסוגל מלאויהם". 24 יושע עזב את הגליל והלך לרפא חרש-אלמים!

לאזר צור וצדון. הוא ניסה להסתיר את 8 יום אחד כשהתאסף קהיל נדול סביב ישוע. דבר בוואו, אך לא עלה בידו. כמו תמיד נפוץ השמועות על ביאו במהירות. 25 לאישה אחת הייתה בת אחות שדר. כאשר שמעה האישה על בואו של יושע באה אליו, נפלה לרגליו 26 והתenna לפניו שיגרש את השדר מבתה היא הייתה אישת יוננית שנולדת בפיניקיה (הסוריית). 27 "תהיילה עלי, לעוזר לבני עמי - היהודים", ענה לה יושע. "אין זה צודק לךחת את לחםם של הילדים ולהשליכו לכלבים". 28 "נכון, אドוני", ענתה האישה. "אולם נם גורי הכלבים מקבלים תחת השולחן את השאריות והפירורים מצלחות הילדים". 29 יושע אמר לה: "בנכל תשוכתך בתק נרפהה, לכוי לביתך ותראי שהשד יצא ממנה". 30 האישה הלכה לביתה ומצאה את בתה הקטנה שכובבת רגעה על מיטתה לאחר שיצא ממנה השד. 31 מצור הילך יושע לצידון, ושם חור לים הכנרת דרך אזור עשר הערים. 32 ההמון הביא אליו איש חדש ואלים, וכולם התהנו לפניו ששים את ידיו על האיש וירפא אותו. 33 יושע הרחיק את החרש-אלים מההמון. הכנס את אצבעתו לאזני האיש. לאחר מכן יرك על אצבעתו ונגע בלשונו של האילים. 34 יושע נשא את עינוי לשמים, הנה וקרא: "אפתח" ("היפתח!"). 35 מיד נפתחו אזני האיש והוא שמע. נם לשונו התורה והרא היה מסוגל לדבר ולשמוע היטב. 36 יושע

כמה הוכחות דרשוות לכם כדי שתאמינו? אל משפחתו ואמר: "אל תלך לספר את הדבר
13 ישוע עוב אותם. חור לסירה ושת לגודה לאנשי הכהב: לך ישר הביתה." 27 ישוע
השנייה של הכינרת. 14 התלמידים שכחו ותלמידיו עזבו את הגליל והלכו לכפרי
לקחת אתם מספיק אוכל, ונורתה להם בסירה כסירה של פיליפוס. בדרך שאל ישוע את
רक כיכר לחם אחת. 15 בהיותם בסירה תלמידיו: "מה אומרם עלי נשים? למי הם
זהירות ישוע את תלמידיו בתקיפות: "היזהרו וחשבים אותו?" 28 יש אנשים שחובבים שאתה
מהשאור של המלך הורדוס ושל הפלורושים! יהונתן המטביל, "ענו התלמידים," ואחרים
16 "למה הוא מתכוון?" שאלו התלמידים זה החובבים שאתה אליו הנביא או נביא אחר.
את זה. לבסוף הגיעו למסקנה שהוא ודאי 29 "ומי אתם החובבים שאני?" המשיך ישוע
מדבר על כך ששכחו לקחת אתם מספיק לשאול. "אתה המשיח!" קרא פטרוס. 30 אולם
לחם. 17 ישוע הקשיב לשיחתם והניב: "אתם ישוע הזהיר אותם שלא יגלו זאת לאיש. 31 רק
טועים לנמי. אני מדבר כלל על הלחם מאו החל ישוע לספר להם על הייסורים
שבסירה. האם קשה לכם כל-כך להבין המCAFים לו, והוא עוד ספר שראשי הכהנים.
זאת? 18 למה אתם לא רואים, למה אתם הסופרים והזקנים יגרמו למות. אך יקום
לא שומעים? למה אתם לא קולטים דבר? לתחיה לאחר שלושה ימים. 32 ישוע דיבר
19 "האם שכחتم את חמישת-אלפים האנשים אתם בנolio לב, אולם פטרוס לפקח אותו
שהאכלתי בחמש כיכרות לחם? אמרו לי, הצדקה והוכחה אותן: אל תדבר כך!" 33 ישוע
כמה לחם נותר לאחר הארוחה? "שנים-עשר הבית בפטרוס ואמר לו בחומרה: "סור ממני,
סלים מלאים", ענו התלמידים. 20 "וכאשר שטן שכמוד! אתה מסתכל על הדברים
האכליות את ארבעת-אלפים האנשים בשבע מנוקדת ראות אנותית, ולא מנוקדת ראותו של
ככרות לחם, כמה נותר בסוף?" "שבעה סלים אלהים." 34 ישוע בקש מתלמידיו להתרכוב
מלאים", השיבו התלמידים. 21 "וואתם עוד אליו ולהקשיב. מי שרצוח לлечת בעקבותי
מעוזים לחשוב שאינו דואג מושם שיש לנו רק עליו להתחכש לעצמו, לשאת את צלבו ולлечת
כיכר לחם אחת?" 22 בהניעם לבית-צדקה אחריו. 35 מי שחפץ להציל את חייו - יאביד
הביוא אליו מספר אנשים אדם עיור, והתהנוו אותם. ואילו מי שיוטר על חייו למען ולמען
לפניו שנגע בו ושיב לו את ראייתו. 23 ישוע הבשורה - יציל אליהם. 36 "אייזה רוח יש
אהזו ביד העיור והוציאו אל מחוץ לכפר, לאדם שיכל להשיג את כל העולם אבל
שם יrisk בעינוי והנעה עליוין את ידיו. "האם מפסיד חיינצח? מה כבר יכול בצדדים
אתה רואה עכשווין?" שאל ישוע. 24 האיש הביט תחת בתמורה לחייו? 38 דעו לכם. שככל מי
סבירו והשיב: "כן! אני רואה אנשים: אבל הם שמתבישי בי ובדברי בדרך החוטא וחסר
נראים מטופשנים - כמו עצים מהלכים!" האמונה הזאת, הוא היה לבושה לבן-האדם
25 ישוע הניח שוב את ידיו על עינוי האיש, והן כאשר יבוא בכבודו עם המלכים הקדושים.
נרפא כליל. עתה יכול היה האיש לראות 9 ישוע המשיך לדבר אל תלמידיו: "אני
למרחוק בבירור. 26 ישוע שלח אותו הביתה אמר לכם. שאחדים מכם העומדים כאן היום

יזכו לחיות ולראות את מלכות אלוהים באה' אותן; נכנס בו שד המונע ממנו לדבר. ¹⁸ בכל בוגורה! ² וכך עבור ישיה ימים ללח' ישוע את פעם שהשד תוקף את הילד הוא משליך פטרוס, יעקב ויוחנן ועליהם עלה פסנה הר' אותו על הרצפה, והילד האומלל מזוויל ריר נבואה. רק ארבעתם היו שם. לפה תעוזרנו פניו מפיו, שנינו נוקשות וכוחותינו עזובים אותן. של ישוע בזוהר נפלא: ³ בגדיו הבריק והלבינו בקשתי מתלמידיך לרשות את השד. אך הם לא עד מאד. ⁴ וודנה הופיעו אליו הנביא ומשה יכלו לעשות זאת. ⁵ "הו, דור חסר-אמונה, רבנו והחלו לדבר עם ישוע. ⁶ "רבבי, כמה טוב אמר ישוע. עד متוי יהוה עלי לשבול אתכם? שאנחנו כאן!" קרא פטרוס. "אנחנו ניבנה כאן הביאו אליו את הילד." ²⁰ הם הביאו אליו שלוש סוכות לבבון - לך, למשה ולאליהו! את הילד, אך ברגע שראה השד את ישוע פטרוס לא ידע מה לומר. כי התלמידים היו תקף את הילד, הפיל אותו על הרצפה מבוהלים וחסרי מילים. ⁷ בעודו מדבר סכך וריר נול מפיו. ²¹ "מתי החלו ההתקפות עליהם ענן, ומתוכו קרא קול: זהו בני האהוב, האלה? שאל ישוע. בהיותו ליד קטן, השיב שמעו בקולו! ⁸ התלמידים הביטו סביבם האב. ²² לעתים קרובות מנסה השד לדוחוף גילו שאליהו ומשה נעלמו, וישוע לבודו נותר את הילד לתקד אש או לתוך מים. כדי להרגע עם. ⁹ כאשר ירדו מההר ישוע ציווה עליהם אותן. אנה, רחם علينا ועזר לנו, אם אתה שלא יספרו לאיש את מה שראו. עד לאחר י Kol. ²³ "אם אני יכול? אמר ישוע. אם אתה שיקום מן המתים. ¹⁰ השלווה לא גילו את מאמין, הכל אפשרי וברב ביצוע!" ²⁴ "אני הדבר לאיש. אולם שוחחו על כך בין לבין מאמין! أنا עוזר לי וחזק את אמונה!" התחנן עצמן. ולעתים קרובות חזהו למלה התחון ישוע האב בבכי. ²⁵ כשהראה ישוע שהקהל הולך כה אמר שיקום מן המתים. בוחתמים שאלו ורב, נזף בשד ופקד: "shed חרש ואילם, אני את ישוע מדור הסופרים אומרים שאלי'ו מצווה עליך לעזוב את הילד זהה ולא לשוב הנביה צריך לבוא תקופה (לפני המשיח). אליו לעולם!" ²⁶ השד פרץ בצעקה מפחדה ונישוע השיב שאלי'ו באמת צריך לבוא קודם ושוב השליק את הילד על הרצפה ויצא ממנו. וישליך סדר בכל, ושלמעשה אליו כבר בא נראה כנופה לכן עבר לחש בקהל: הילד ואלהם האנשים נתנו בו באפין מהחר - בדיקות. ²⁷ אולם ישוע אח' בידו ועזר לו לעמוד על ספי שניאבו הנבאים. "למה אתם חושבים רגילים, והילד הזהף - בריא לגמרי. ²⁸ כאשר שהתחנוו הנבאים כשニアבו שהמשיח יסביר נשאר ישוע בבית עם תלמידיו לבדם. הם עינויים וחרפה?" שאל. ¹⁴ למרגלות ההר הם שאלו אותו: "מדוע לא יכולנו אנחנו לנרש את פנשו את תשעת התלמידים האחרים, מוקפים?" ²⁹ "זהו מקרה מיוחד שדורש תפילה בקהל רב ומתווכים עם כמה סופרים. וצום", השיב ישוע. ³⁰ הם עזבו את האזרע ³⁰ הקhal הבית בישוע בכבוד ובעהרצת, ההוא ועברו דרך הגליל. ישוע לא סיפר וכולם רצו לקבל את פניו. ¹⁶ "על מה לאיש על בואם. כי רצה לבנות זמן מה עם אתם מתווכים?" שאל ישוע. ¹⁷ איש מהקהל תלמידיו ולהיכנים לקראת מה שעומד לקרונות השיב: "רבבי, הבאת אליך את בני שתרפה לו. בן-האדם עומד להימסר לידי אויבו".

פתח ישוע. "הם יחרנו אותו, אולם לאחר **לחטא** – עkor אותה! מוטב להיכנס למלכות שלשה ימים יקום **לתחיה**".³² ההתלמידים אלוהים עיוור למחצה, מאשר להישאר בעל לא הבינו **למה** התכוון, אך חשו לשאול **שתי עניינים בניהינום.** (Geenna g1067) 48 מקום שבו אותו.³³ כשהגנוו **לכפר-**נוהם וכוננו **לבית** התולעת **לא** המות לעולם, והאש **לא** תכבת מארחיהם שאל **ישוע** את תלמידיו: "על מה לעולם.³⁴ כל אדם יומלך באש. המלהח הוא התוכחתם **בדרכך?**"³⁵ הם התבישיו **לספר** לו. טוב, אך אם הוא מאבד את מליחותו הוא חסר משום **שהתוכחו** מי החשוב בינויהם.³⁶ ישוע תועלת: **כיצד** תוכלו להסביר לו את הטעם? התישב, קרא אליו את התלמידים ואמר: "מי על כן שימרו על המלהח הנמצא בקרבתם וחיו שручזה **לחיות** הראשון ציריך **לחיות** האחרון **בשלום איש עם רעהו.**"

- **עליו לשרת את כולם!**³⁷ **ישוע קרא אליו 10** ישוע עזב את כפר-נוהם והלך **דרומה,** ילד קטן והציג אותו לפניוهم. הוא חיבק את **לבול יהורה** ולאזר שמנורה לנهر הירדן. הילד והכריז: ³⁸ "כל המקבל ילד קטן כזה שוב התאסף סביבבו קהיל גדור, וישוע לימד בשמי – **כאליו** מקבל אותו; וכל המקבל אותו אמרו **אתם** מנהנו.² פירושים אחדים שבאו לנסתו – **מקבל** את אבי אשר **שלח אותו.**"³⁹ יוחנן תלמידו פנה אליו ואמר: "רבינו, ראיינו איש שנגרש שדים בשםך **ואמרנו לו** לחודל מכך. כי אין הוא שייך **לקבותצנו.**"⁴⁰ "אל תמנעו מפנינו," אמר להם ישוע, "כי מי שעושה דברים כאלה בשם לא ידבר עלי רעות.⁴¹ כל מי נירושין), וזה כל מה שנדרש ממנו.⁵ "האם אתם יודעים מדוע כתוב לכם משה את המצווה הזאת?"⁴² המשיבו ישוע. **43** "משה אמר שמותר רבנן בקשר לחתנוש", השיבו הפרושים. "הוא אמר שבעל הרוצה לגרש את אשתו **צרייך** לכחוב לה ספר כריתות (מכتب נירושין). וזה כל מה שנדרש ממנו.⁶ "האם איפילו כוס מים בלבד, מושם שאתם של". הוא אמר **צורייך** לכם שיקבל את שכרו.⁴⁴ אבל לך בחשבון את האופי העקשי שלכם. **6** הrai מובן מalgo שאלויהם לא ברא איש ואישה כדי שייפרדו, אלא להיפך – אלוהים ברא איש ואישה כדי שיתאחדו לעולם בברית הנישואין. על כן **יעזוב** איש את אבי ואת אמו, **8** ודבק באשתו והוא לבשר אחד. **9** וכך אסרו לאיש להפריד את מה שאלויהם איזה".⁷ מאוחר יותר, כשנשאר ישוע **בבית** בלבד עם התלמידים, שוב ה

עליו
 את גנוша. **10** ישוע הסביר להם: "בעל המגרש את אשתו משום שברצונו **להתחנן** עם אישת אחרת, נחשב לנוاف.²² ואישה המגרשת את בעלה ומתחנתה בשנית **נחשבת** נם **היא לנוافت.**"¹³ פעם הביאו **ל**אש** תכבת עלולם.**⁴⁵ **46** "אם עינך גורמת לך **לחטא**!"⁴⁶ אם חי נצח, מאשר להיות בעל שתי רגליים נמלוכות אותך **לניהינום.** (Geenna g1067) **47** אם לא תמותת התולעת (שתכרסם בהם). והאש לא תכבת עלולם.

אליו מספר אמהות את ילדיהם, כדי שיברך הבית בהם ואמר: "למעשה, לבני-האדם זה
אתם, אלום התלמידים גירשו את האמהות לא אפשרי. אלום לא לאלהים: עם אלהים
וביקשו מהן שלא להחריד את ישוע.¹⁴ כשרהה הכלול אפשרי!"²⁸ פטרוס החל למןות בקול
ישוע מה עושים תלמידיו, זה לא מצא חן רם את כל הדברים שהוא ואשר התלמידים
בעיניו: "תנו לילדים לבוא אליו ואל תמנעו עזבו למן ישוע. אנחנו יותר על הכלudi כדי
מהם. כי לכאללה שכיטת מלכות האלוהים. ללכת אחריך!" אמר פטרוס.²⁹ "אני מבטיח
אני אומר לכם: מי שלא מקבל את מלכותם לכם, אמר ישוע, "שכל מי שוויתר על בית,
האלוהים כמו ילד, לא יוכל להיכנס אליה." אחיהם, אחיהם, אבא, ילדים או רכוש
ישוע חובק את ילדים. הניח ידיו על ראשם למגע ולמען הבשורה.³⁰ קיבל ממוני חורה
וברך אותם.³¹ יום אחד כאשר ישוע יצא פי מה מה שלכארה הפסיד: בתים, אחיהם,
לאחד מסעתו, בא אליו אדם בritchชา שנפל אחיהם, ילדים, אדרמות – אך עם כל
לרגעיו ושאל: "רבי הטוב, מה עלי לעשות אלה נם רדיות, ובעולם הבא יקבל חי נצח.
כדי לזכות בחיה נצח?"³² מדייע (aiōnios g166) 18 (aiōnios g166, aiōnios g166)³³ אלום רבים מלאה
אתה קורא לי מוב? "שאל ישוע. רק אלוהים שהם ראשונים עתה יהיו או אחרים. ואחרים
טוב.³⁴ אך בתשובה לשאלתך, אתה hari מהאחרונים עתה יהיו או ראשונים."³⁵ בדרך
מכיר את המצוות: לא תרצח, לא תנאף, לא לירושלים הילך ישוע בראש, והתלמידים
תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תעשוק, הלכו אחרי בחדרה. ישוע המשיך לספר
כבד את אביך ואת אמך?³⁶ "רבי, ענה להם מה יקרה לנו."³⁷ הוא דבר אitem על
האיש, תמיד שמרתיו את כל המצוות האלה. הצפוי לו בירושלים: "משהו יסינר אותו לידי
ישוע הביט בו באהבה. עליך לעשות עוד ראש הכהנים ולסופרים. הם ידונו אותו
דבר אחד: عليك למכור את רכושך וلتזרום למוטות ימסרו אותו לידי הרומנים.³⁸ הם ירכזו
את הכספי לעניים – כדי שאוצרך יהיה בשם עלי, ילענו לוי, יצליפו כי בשוטים ויהרגו אותו.
– ולאחר מכן לך אחרי".³⁹ איש התעצב אבל לאחר שלושה ימים אוקם לתחייה.⁴⁰
מאוד והילך לדרך, כי היה עשיר מאד.⁴¹ יעקב ויוחנן בני זבדי לחשו באוונון: "רבי,
ישוע הסתכל ואז אמר לתלמידיו: "לאיש אנחנו רוצים לבקש ממך טובה."⁴² "אייזו
שער קשה מאד להיכנס למלכות האלוהים. טובח אתם רוצים?" שאל ישוע.⁴³ כאשר
דבריו של ישוע הדחוימו את התלמידים. תשב על כסא המלכות. אנו רוצים לשבת אחד
ולבן חזור ואמר: "ילדים יקרים, מי שבוטח לימינך ואחד לשמאך".⁴⁴ "האם תוכלו
בכסף וברכוש קשה לו מאד להיכנס למלכות מה אתם מבקשים! התפלא ישוע. "האם תוכלו
האלוהים.⁴⁵ קל יותר לנמל לעבור דרך לשאות מהচוס שאני חייב לשחות? האם תוכלו
חוור המחת. מאשר לאיש עשיר להיכנס להתבל בטהילה שאני מוכחה להתבל?"
למלכות האלוהים.⁴⁶ דבריו אך הגבירו ³⁹ "כן!" השיבו. אתם באמת תשטו מכוסי
את תמיית התלמידים. הם שאלו זה את ותישבלו בטבילהותי". אמר ישוע.⁴⁰ "אבל אני
זה: מי, אם כן, יכול להיוושע?"⁴⁷ ישוע יכול להבטיח לכם לשבת לימי ני ולשמאלי.

מןני שמקומות אלה כבר שמרוים! ”⁴¹ עד אתם עושים, אמרו לו, האדון זוקק לעיר, אך מהרה נילו שאר התלמידים את בקשתם של הוא ישב אותם בהקדם. ”⁴² שני התלמידים יעקב וווחנן וכעסו עליהם מואוד. ”⁴³ אתם הרי השביל, קשור לשער אחד הכתים. בהתרם קובץ סביבו את התלמידים ואמר: ”אתם הרי השביל, קשור לשער אחד הכתים. בהתרם יודיעים שאלה הנחשים למנהני הגויים רודים את העיר שאלו מספר אנשים שעמדו שם: ”מה בנתיניהם, ומעניכם כוח וסמכות למי שהם אתם עושים? לאן אתם לוקחים את העיר? ” רוצים. ”⁴⁴ אולם ביןיכם אין הדבר כך: מי ⁶ התלמידים השיבו שישוע ביקש מהם להביא שרוצה להיות מנהיג ביןיכם צריך להיות לו את העיר, והאנשים לא התנדבו יותר. לכם למשרת. ”⁴⁵ מי שרצה לעמוד בראשם הגיע לחייב את העיר לשוש, וכל התלמידים צריך להיות המשרת של כולכם. ”⁴⁶ אף אני, התנו את מעיליהם על גבם, כדי שישוע יוכל בצד האדם, לא באתי לך כדי שיתרתו אותי, לשבת בנות. ”⁸ רבים מן הכהל פרשו את אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חייו כופר מעיליהם על הדרך לפני ישוע, ואחרים כרתו בעד רביהם. ”⁴⁷ ישוע ותלמידיו באו ליריחו. ענפים והניחו אותם על הדרך. ”⁹ הכהל, בצדם מהעיר החל אחריהם קהן גדול. שנמלא התחלהות, נדחף ונדרך אל ישע מכל הצד הדרך ישב קבצן עיור בשם ברטמי עבר וקרא: ”הושענא! ברוך הבא בשם ה! בצד השני, ”⁴⁸ ששמע שישוע מנצרת מתקרב. ”¹⁰ תבורך מלכות דוד הבאה עלנו! הושענא ברטמי החל לצעוק: ”ישוע בן דוד, רחם במרומיים! ” ¹¹ כל הכהל הזה ליווה את עלי! ”⁴⁹ ”שתיוק! ציוו עליו מספר אנשים. אך ישוע אל תוך העיר. מאוחר יותר נכנס ישוע העיור לא שתק, אלא הנבר את קולו: ”בן לבית המקדש והבית סביבו בתשומת לב דוד, רחם עלי! ”⁵⁰ ישוע שמע את תחינותיו מרובה, אולם מאחר שהשעה הייתה מאוחרת של העיור ועמד מלכט. הוא ביקש לקראו הוא עוב את המקומ והחלק עם תלמידיו לעיור. ”התעודה, אמרו לו, ”קום! הוא קורא לבית עניה. ”¹² למחמת בזק, בעזם את לך. ”⁵¹ ברטמי החל מעליו את שמיותיו ביהדותה, היה ישוע רעב. ”¹³ הוא ראה מרחוק ובאלישוע. ”⁵² מה אוכל לעשות למעןך? ”שאל עז תאנח עם עליים ירוקים ורעננים. ישוע ישוע. ”רבי, אני רוצה לראותה! ”בכח האיש. התקרב אל העז וחיפש תאים. אולם לא מצא ”כמובן”, השב ישוע. ”אמונך ריפה אותה: דבר בלבד עלי. כי טרם הגיעה העונה. לך לשולם. ”ואכן עניינו נרפא והוא החל ”¹⁴ ישוע קילל את התאנח ואמר: ”מהוים והלאה איש לא יאכל תאנים מכך! ”ותלמידים שמעו בדרך אחרי ישוע.

11 כאשר התקרבו לירושלים והגינו ¹⁵ הם חזרו לירושלים וירשו ^{(165) ואט. (165) ואט.} לבית-הנוי ובית-עניה, שעלה הר הזיתים, פנה אל שניים מתלמידיו ואמר: ”² לכו אל הכהן ממול, ובכניסה תראו עיר קשור של מחלפי הכספום ואת הדוכנים של סוחרי היוונים. ”¹⁶ ולא הרשה לאיש לשאת כלים ושאייש עידין לארכב עלי. התרו את העיר והביאו אותו אליו. ”³ אם מישחו ישאל אתכם מה

הקהל הנדרם: "כתב בכתבי הקודש: 'ביתי נביא שנשלח על-ידי אלוהים'.³³ לבסוף ביתה-תפללה יקרא לכל העמים. אולם אתם השיבו: 'אינו יודעים', 'על כן השיב להם הפלחתם אותו למאורת גנבים'!³⁴ ראש ישוע: 'אם כן, נם אני לא ענה לשאלתכם'."

12 ישוע סיפר לעם את המשל הבא:³⁵ איש אחד נתע כרם ענבים וبنה גדר. יקב ומנדל שמיורה. הוא השכיר את הכרם לכורמים ונסע לחוץ לארץ.³⁶ בזמן הבציר שלח בעל-הכרם את אחד מאנשיו לאסוף את הרוחה מיבול הענבים.³⁷ אולם הוכרמים התגנפו על השליטה, הכו אותו ושלחו אותו חזרה אל בעל-הכרם בידיים ריקות.³⁸ בעל-הכרם שלח מישחו אחר אל הוכרמים. אך נם אותו הכו ואף פצעו את ראשו.³⁹ השליח הבא נרצח וככל שהליחים שבאו לאחר מכן לכרם הוכו או נרצחו. לבסוף נשאר בעל-הכרם עוד שליח אחד - בנו היחיד. בלית ברירה הוא שלח את בנו, בתקווה שלפחות אליו יתייחסו הוכרמים בכבוד.⁴⁰ אבל כשהראו הוכרמים את הבן מרוחק, אמרו: 'הנה בא יורש הכרם; הנה נהרונו אותו, ואז יהיה הכרם שלנו!'⁴¹ הם תפסו את הבן, רצחו אותו והשליכו את גופתו מעבר לנדר.⁴² מה לדעתכם יעשה בעל-הכרם כאשר ישמע את מה שקרה? מובן שיבוא בעצמו, יחרוג את כל הוכרמים ויסחר את הכרם לאחרים.⁴³ האם איןכם זוכרים שככה כתוב בתהילים? 'אבן מסוא הboneim היהת בראש פינה,⁴⁴ מאת ד' היהת זאת; היא נפלאת בעינינו'.⁴⁵ ראש הכהנים, הווקים והסופרים רצו לאסור אותו בו במקום. כי היבינו שבמשל זה הוא מתכוון אלינו - שהם הוכרמים הרשעים. אולם הם פחדו לנעת בו בכלל ההמון הרב שהיה שם. על כן ויתרו לו והלכו לדררכם.⁴⁶ אולם הם שלחו אליו יתגנfil עליינו, כי ככלם חוזרים שיוחנן היה והכהנים והסופרים שמעו על מה שישוע עשה והחלו לתכנן כיצד להיפטר ממנה. למעשה הם פחררו ממנה, מפני שככל העם העריץ אותו ואהב את מה שלימד.⁴⁷ באותו ערב יצאו ישוע ותלמידיו אל מחוץ לעיר.⁴⁸ בבוקר שב עברו ליד עץ התאנת, ונדרמו לדאות שעין יesh לغمרי.⁴⁹ פטרוס נזכר במה שישוע עשה ביום קודם ואמר: 'ראה, רבבי - העץ שקידלה התיבש לנוMRI!⁵⁰' פשט האמינו באלהים". אמר יושע.⁵¹ אילו באמת האמנתם בכוו של אלהים. יכולם למצוות על הדר הזה לו ממקומו ולהיזרק לים. אם האמינו ולא טלית ספק ותקיים דברכם.⁵² דעו לכם, אתם יכולים להחפלו بعد כל דבר, ואם תאמינו שתקבלו את אשר ביקשתם, באמת תקבלו!⁵³ אבל בשעה שאתה מתחפלוים עליכם לסלוח תמיד לכל מי שאתה שומרים לו טינה, כדי שאביכם שבשים יסלח גם לכם על חטאיכם.⁵⁴ אם לא תסלחו לאחרים - נם אביכם שבשים לא ישלח לכם!⁵⁵ בינותים ישוע ותלמידיו חזרו לירושלים. וישוע שב לבית-המקדש. אחדים מראשי הכהנים הסופרים וokaneim באו אליו ושאלו בכועס: 'באיזו רשות אתה עושה את כל הדברים האלה?⁵⁶' 'אני ענה לשאלתכם בתנאי שאתם תענו לשאלתי', השיב ישוע.⁵⁷ אמרו לוי, האם נשלח ויוחנן המטביל על-ידי אלוהים או על-ידי בני-אדם?⁵⁸ הם התיעיצו בינויהם: 'אם נאמר שלאוהים שלח אותו, ישוע ישאל אותנו מדוע לא האמנו בו.⁵⁹ אולם אם נאמר שלא אלהים שלח אותו, כל העם יתגנfil עליינו, כי ככלם חוזרים שיוחנן היה

כמה מאנשי הורדוס ופרושים. כדי שייכנסו מעולם לא קראתם בספר שמות על משה אותו לשיחח ויונסו לנורום לכך שיאמר משה והסנה הבוער? אלוהים אמר למשה: אָנוֹכִי נְגַד הַחֻקָּךְ, עַל־מַנְתָּה תְּהִיה לְהֶם עַלְיהָ לְאָסָר אֱלֹהִי אֶבְרָהָם. אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב. אָנוֹתָה 14, "רבִי, פָּתָחָה הַמִּסְתְּנָנוּמָה." אנחנו יודעים 27 "אלוהים אמר למשה כי לмерות שאנשיהם עלייך לשקר. אנחנו נם יודעים שאתה באמות אלוהים לא היה אומר: אָנוֹכִי הָאֱלֹהִים יִשְׁלַׁם מלמד את דבר אלוהים. אמר לנו, רבִי, האם אתה לפני פנוי מאות שנים. הם עדין חיותם עלייך לשלם מכך לkipser הרומי או לא? 28 שמעד שם נוכח כי ישוע השיב כהלה, וכך 29 ישוע הבין את מזימותם ולבן ענה: "תנו לי שאל אותנו: מהו המצווה החשובה ביותר?" מטבח ואומר לכם. 30 הם נתנו לו מטבח, והוא 30 ישוע השיב: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִי אֱלֹהֵינוּ, הִי שאל: "של מי הדרמות החקוקה על המטבח? של אחד! 31 ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך מי השם החקוק כאן? "של הקיסר! "ענו כולם. ובכל נפשך ובכל מאודך. 32 המצווה השנייה של הקיסר? אם כן תנו לו את מה שיש לך. ה' יאהבת לדרך כמוך ישבה ביהודה, וה' אלהינו, ה' אך תנו לאלהים את מה שיש לך לאלהים. 33 הם החשובות ביותר!" 34 השאל המשיך: "רבִי, נותרו פעריו זה ולא מילויים. 34 אחר כך באו אתה צודק. באמת יש רק אלהים אחד ואין צדוקים (שאים מאמינים בתחיית המתים) אחר מלבדו. אני יודע שהשוב יותר לאחוב ושאלו אותו: 35 "רבִי, משה רבו לימד אותנו את אלהים בכל לבי, הבנתי וכוחו, ולאחוב שם אדם נשוי מות ואני משאיר אחריו בן, אנשים אחרים כמו את עצמי, מאשר להקריב חייב אותו להתחנן עם האלמנה, כדי שתוכל כל מני קרבנות בביתה המקדש". 36 ישוע ראה לדחת בן שיאא את שם המת. 37 במשפחה שהאיש דיבר בחוכמה, וכך אמר לו: "אתה אחת הי שבעה אחים; האח הבכור התחתן, קרוב מאד לממלכות אלהים! לאחר מכן מכון וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. לא העז לישאל אותו יותר שאלות. 38 האח השני התחתן עם האלמנה, וגם הוא מאוחר יותר, כשليمיד ישוע את האנשים מת ולא השאיר בן. כך קראה גם עם האח בביתה המקדש, שאל אותם: "מדוע טוענים השלישי. 39 בקיצור, כל שבעת האחים התחתנו הסופרים כי המשיח הוא בן-דוד? 36 ה' ירוי עם האישה אותה, قولם מות ולא השאירו דוד אמר בעצמו בהשראת רוח הקודש: נאום אחרים בן. לבסוף מטה נם האישה. 33 "רבִי, ה' לאדני, שב לימייניו עד אשית אויביך הדומים למי תהיה שיכת האישה בתחיית המתים? לדגליך". 37 הלא דוד עצמו קרא ל'אדון', הלא כל השבעה התחתנו אתה! 38 השיב אם כן כיצד הוא יכול להיות בנו? הקהל להם ישוע: "טעותכם נובעת מבורותכם בכל נהנה מאוד להקשיב לנימוקיו של ישוע הנוגע לכחבי-הקדוש ולגבורה של אלהים. ולמסקנותיו. 39 ישוע המשיך ללמד את כי בתחיית המתים לא יהיו עוד נשואים; העם: "היזהרו מהסופרים שאוהבים לבוש قولם יהיו כמלאים בשם. 26 "ובונגע גלים ולחירותם לפני האנשים בשוקם. כדי לתחיית המתים – טועים מהם מאוד. האם שכולם ייתנו להם כבוד. 39 הם אוחבים לשבה

במושבי הנכבדים בכית-הכנסת ובסעודות לכם סכנה גדולה. אויביכם יגררו אתכם וחגיגות.⁴⁰ ללא בושה הם מונזרים אלמנות בכוח לבתי המשפט, יכו אתכם בכית-הכנסת, מבתיהם, וכדי לכטוט על מעשיהם מעמידים ויאשימו אתכם לפני השלטונות על היוחכם פנוי קדושים תמיימים ומוחפלים בצדוק תלמידי. אולם זו תהיה לכם הזרמתם לספר תפילות ארוכות. משום כך יהיה עונשם חמור להם על הבשורה.⁴¹ אך צריך שקדום יותר".⁴² ישוע התישב מול תיבת האוצר הבשורה תוכרו לכל הגויים. ⁴³ כאשר יאשר והתבונן באנשים שהביאו תרומות. עשירים אתכם ויעמידו אתכם למשפט. אל תדרנו רביכם תרמו סכומי כסף נדולים.⁴⁴ לאחריהם לעודתכם או להנטתכם מה להניד, כי מה הופעה אלמנה ענייה שתרמה שתי פרשות שייתן לכם באotta שעה, את זה הניד; כי לא בשווי של שני אנדרות.⁴⁵ ישוע קרא לתלמידיו אתם תדרבו, אלא רוח הקודש ידבר בפיכם. ואמר: "אתם רואים את האלמנה הזאת? היא ⁴⁶ "אך יכונן באחיו ויסנירו לממות; אבותה תרמה יותר מכל העשירים האלה נם יחד! ימסרו את בניהם לממות;⁴⁷ ילדים יקומו נגד כי העשירים תרמו סכומים קטנים ביחס הוריהם וייגרמו לממות. כולם ישנאו אתכם לרכוש הרב שיש להם, ואילו האלמנה הזאת משומשאהם שייכים לך, אולם כל מי שייזיק נתנה אתה כל מה שהיה לה".⁴⁸

13 כשיצא ישוע מבית-המקדש באותו יום, אחד מתלמידיו העיר: "רבבי, ראה אילו מבנים יפים ואיזו עבודה אבניים נפלאה!"⁴⁹ הבהיר היטוב, "ענה לו ישוע, כי כל הבניינים הנדולים האלה ייחרשו: אף אבן לא תשיאר במקומה."⁵⁰ ישוע ישב על הר הזיתים, מול בית-המקדש, ופטרוס, יעקב ו요חנן ואנדרי שנשאו אותו שאל: "מתי יקרה הדבר? אם נקבל אותה מראש?"⁵¹ ישוע הסביר להם בהרחבה את העומד להתרחש: "אל תנתנו לאיש לרמות אתכם"⁵² א נשים רביכם יבואו ויטענו: אני הוא המשיח, ווילכו שלל אנשים רבים.⁵³ במקומות שונים תפרוץנה מליחמות, אך אין זה עדין הסוף.⁵⁴ מדינות וממלכות תילחמןה זו בזו, ובמקומות רבים יהיו רעדות אדמה ורעב. אלה יציניורק את ראשית הצירות והסבל העתידים לבוא.⁵⁵ אולם כשיתחילו דברים אלה להתרחש, היוזרו! כי צפיה הצרות של אותם ימים תחשך השמש, הירח

ישחריר, 25 הכוכבים יפלו מהשמים וכוחות מואוד. האישה הסירה את המכסה ויצקה את השמיים יתמנוטטו. 26 "וואז'יראו אנשי הארץ את השמן על ראשו של ישע. 4 אחדים מן המוסבים בצד האדם בא בענים, נבורה רכה ובכבוד. התמר מרנו בין לBIN עצם על "הכובוז". 27 ואז הוא ישלח את מלאכיו, ויאסף את בחורייו כלשונם. "מדווע את מבוצחות את השמן היקר מכל קצוות תבל. 28 עץ התאננה ישמש לכם זהזה? התלוננו. "יכולת למוכר אותן ברוחות, כדוגמה: כאשר הענפים מלבלבים והעלים ואת הכסף להט לענים. " 6 "הניחו לה! נחלץ ירוקים, אתם יודעים שהקיזן קרב. 29 כאשר ישוע להגנתה, מדרוע אתם מציקים לה? הלא כל מה שישפרתי לכם מתחילה להתרחש, דעו היא עשתה מעשה טוב. 7 הענינים הנזקקים לכם שווה קרוב, שאנו עומדים בפתחה. 30 "אני לעורקה נמצאים אתכם תמיד, ואתם יכולים אמר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני לעזרתם בכל זמן שתרצו בכך. ואילו אני שיחלוף הדור הזה. 31 השמים והארץ יחלפו, לא אשר אתם עוד זמן רב. 8 היא עשתה אבל דברי לא יחלפו. 32 "איש אינו יודע את מה שיכלה; היא משחה את גופי בשמן לפני היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים קבורתי. 9 "אני אומר לכם: בכל מקום שבו בשםים אינם יודעים זאת, ואילו אני עצמי איני תוכזרה הבשורה. תיזכר גם האישה הזאת יודע את המועד המדויק. רק אבי שבשים בזכות המעשה שעשתה. 10 לאחר מכן הלא יודע זאת. 33 עמדו על המשמר והוא מוכנים. יהודה איש-קריות, תלמידו של ישוע, אל מפני שאינכם יודיעים מתי כל זה יתרחש. ראשי הכהנים כדי להכין את הסגרתו של 34 "משל דומה לזה הוא של אדם היוצא למסע ישוע. 11 ראשי הכהנים התלהבו ושמחו בחoil. הוא משאיר עבודה לשכיריו לתקופה על כך שיהודיה החליט להסיג את ישוע, העדרו, ומצווה על השוער לעמוד על המשמר והבטיחו להט לכסף. 12 ביום הראשון של לkrat שובו בכל רגע. 35 היה מוכנים! הלא הן הפסח, שבו הקריבות זבח הפסח, שאלו אינכם יודיעם מתי ישוב בעל הבית: בבוקר, התלמידים את ישוע היכן ברצונו לערוך בעבר, מוקדם או מאוחר, פן יבוא וימצא את הסדר. 13 ישוע שלח שניים מתלמידיו אתם ישנים. אני אומר שוב לכליכם: עמדו לערוך את ההכנות הדרושים, ואמר: "כשתלכו העירה יבוא לkrat אתכם אדם על המשמר!"

14 ימים לפני חג הפסח עדרין חיפשו ראש**הכהנים** וכמה ממנהיגי היהודים הזדמנות מתאימה לאסור את ישוע ולהוציאו להורג. 2 "אינו יכולים לעצור אותו בפסח, אמרו לעצם, "מפני שהעם יעורר מהומות. " 3 באותו זמן היה ישוע בבית-עניה, בביתו של שמעון המוצרע. בשעת ארוחת הערב הופיע אשה אחת עם פחית קטנה מלאה בשמן זך יקר

פתח ישוע ואמר: "אמות אני אומר לכם, אחד ערים...."³⁵ הוא התרחק מהם מעט, כרע מכם היושב עכשו ביןינו ואוכל איתנו יבנוד בך על האדמה והתפלל שאלהים יוותר כי ייסנור אותך.³⁶ התלמידים נמלאו צער לו על העומד לקרות לו, אם אכן אפשרי. רב, ושאלו: "האם זה יהיה אני?"³⁷ אחד³⁸ אמר, "קרא ישוע", אתה כל יכול.anca מבין השניים-עשר שיטבול איתי את הלחם". הרחק ממי את כוס היסורים. אולם לא השיב ישוע.³⁹ בזיה אדם הולך למות כפי רצוני כי אם רצונך יעשה!⁴⁰ לאחר מכן שכחוב שצורך לקרות, אולם אני אומר לכם: הוא חוזר אל שלושת התלמידים ומצא אותם אויו לו לאיש שישניר אותו; מוטב שלא היה ישנים. "שמעון, קרא ישוע לפטרוס", אתה נולד בכלל!⁴¹ בעת הסעודה הואלקח לחם ישן? האם לא יכולת להישאר עד שעיה אחת (מצח). בך עלייך ופרש אותו לפירות. הוא בלבד?⁴² עמדו על המשמר והתפללו שלא הניש את הפירות לתלמידיו ואמר: "קחו, וזה תבאו לידי ניסיון. אני יודע שהרוח אכן גופי."⁴³ לאחר מכן לkah ישוע כוס יין, בך. רוץ, אבל גופכם חלש כלכך!⁴⁴ ישוע הניש לתלמידיו וכולם שתו ממנה.⁴⁵ זהו דמי הולך להתפללשוב, וחזור על תחינותו לפני הנשפק למן רבים. רם הבריות, המשיך ישוע. אלהים.⁴⁶ הוא חוזר אל תלמידיו, ונעם הפעם 25 "ואני אומר לכם שלא אשתה עוד יין עד מצא אותם ישנים. כי עיניהם היו כבדות. הם היום שבו אשתה יין חדש במלכות האלוהים". לא ידעו כיצד לתרץ את הדבר.⁴⁷ כשהזר כל הנוכחים שרוי מזמורתי תהלים, ולאחר אליהם ישוע בפעם השלישייה הוא קרא: "קומו!⁴⁸ מכאן הילכו להר הזיתים.⁴⁹ כולכם תעוזבו ישנותם מספיק? הגעה השעה שבזמן-האדם אותן, אמר ישוע לתלמידיו, וזהו כתוב: אכה יימסר לידי אנשים חוטאים.⁵⁰ קומו, הבה את הרעה ותפוצין הצאן.⁵¹ אולם לאחר נלך מכאן. הבינו, הנה מתקרב האיש שישניר שאקום לתחייה אלך לנילול ואפנוש אתכם אותו.⁵² לפניו שהספיק ישוע לסיים את שם.⁵³ "יקרה מה שיקרה", קרא פטרוס, אני דבריו הגיע למקום יהודה, אחד משנים-עשר לעולם לא אעזוב אותך!⁵⁴ דע לך, פטרוס, התלמידים, והוא המון שנשלח מטעם ראשי אמר ישוע, "עד מחר בבוקר, לפני שיקרה הכהנים והסופרים והזקנים. כולם היו התרנגול, אתה תתחש לי שלוש פעמים". מזוידים בחרבות ובמקלות.⁵⁵ יהודה תיאם הולך, והיונה עלי למות יהוד אותך!⁵⁶ נשבע פטרוס, אותו, כדי שתתדע מיهو ותוכלו לתפוס אותו וכל الآחרים גם אמרו כך.⁵⁷ הם הגיעו ולהוביל אותו בלויות משמר.⁵⁸ יהודה נינש לחורשת עצירות הנקראת "גנט-שמנין", וישע אליו. "רבבי" קרא יהודה כשהוא מחבק ומנשק אמר לתלמידיו: "חכו לי כאן עד שאזוז. אני אותו.⁵⁹ ואז הפסו את ישוע ואסרו אותו. הולך להתפלל."⁶⁰ הואלקח אותו את פטרוס.⁶¹ פטרוס שלף מיד את חרבותו והכה באחד מהם יעקב ויוחנן, ולפתע נמלא חרדה ומוquaה שהתברר להיות משרתו של הכהן הגדול, מפני העומד לבוא עליו.⁶² אני מתייסר עד וכייצץ את אוזנו.⁶³ מודיעו אתם מותנפים ממות! אמר להם ישוע. "חכו כאן... היישארו עלי בחרבות ובמקלות?" שאל ישוע. "האם

אני פושע מוסוכן? ⁴⁹ מודיע לא אסרתם אותו ישוע ולהתעלל בו. הם קשו את עיניו והכו בביות-המקדש? הרי למדתי שם בכל יום אותו בכל גוף. נחש מי הכה אותו. נביא ויכולים להפוך אותו ללא התנדרות. אבל מה שכמותך? לענו לו. נס השומרים שלקחו אותו שכחוב צריך להתקיים." ⁵⁰ בינותיים ברחו ממש הכו אותו באנרכופים. ⁵¹ כל אותו זמן כל התלמידים. וכך אחד שהתלווה לישוע היה פטרוס בחצר. אחת המשרתות בבית לבש סדין בלבד. כשניסו להפוך אותו, הנער הכהן הגדול זיהתה את פטרוס שהתחכם השאיר את הסדין בידם וכבר מפניהם ערום. ליד המדורות, עדר רבה והכריזה: "אתה היה עם ישוע נלקח אל בית הכהן הגדול, ועוד רבה והכריזה: "אתה היה עם ישוע מנצרת!" ⁵² מהרה החאפסו שם כל ראשי הכהנים, הוקנים ⁵³ פטרוס הבהיר מיד את הודהה. "אני והסופרים. ⁵⁴ פטרוס הילך אחריהם במרחב יודע כל על מה את מדברת! אמר ועבר מה ונכנס לחצר הכהן הגדול. הוא התוישב לקצה האחורי של החצר. לפהע נשמעה קריית בין המשרתים והתחכם ליד המדורות. ⁵⁵ ראשיו התרנגול. ⁵⁶ המשרתת ראתה אותו עומדת שם הכהנים וחברי הסנהדרין ניסו למצוא סיבה ולא הרפהה מהם. "הנה אחד התלמידים של מספקת כדי להוציא את ישוע להורג. אך ישוע! קראה בקול. ⁵⁷ פטרוס שוב הבהיר את ממציהם היו לשועו. ⁵⁸ עדי שקר רבים דברה. כעבור זמן מה קראו גם אלה שעמדו התרdbo להעיר גndo, אולם עדויותיהם סתרו זו אתו ליד האש: "הלא נם אתה אחד מהם? הרי את זו. ⁵⁹ לבסוף קמו עדי שקר נוספים שהעירו: יש לך מבטא גליי! וזה פטרוס החל לקלל ⁶⁰ "שמענו אותו אומר: אני אהروس את המקדש ונשבע: "אני בכלל לא מכיר את האיש שעליו זהה שנבנה בידי אדם. ותוך שלושה ימים אתם מדברים!" ⁶¹ באותו רגע קרא התרנגול מקדש אחר שאינו מעשה ידי אדם!" ⁶² אולם בפעם השנייה. לפהע נזכר פטרוס בדבריו עדות זאת גם לא הייתה מספקת. ⁶³ הכהן ישוע: "לפניהם שיקרה התרנגול בעמיה. תתחש הגדול עמד באמצעות החדר ושאל את ישוע: "מה לי שלוש פעמים. "וזוא פרץ בכפי.

יש לך לומר להנתק? מה יש לך לומר על כל **15** השם בבורך נפשו ראשי הכהנים. ⁶⁴ ישוע לא פכח את פיו. הזקנים. הסופרים וכל חברי הסנהדרין והכהן הגדול המשיך לשאול אותו: "האם אתה כדי להתייעץ על הצד הבא. הם החליטו המשיח בצד האלים?" ⁶⁵ אני הוא. "השיב לשלווה את ישוע בלויו משמר מזויין אל ישוע. "אתם עוד תראו את בצדדים ישב לימיון פילטוס. המושל הרומי. ⁶⁶ "האם אתה האלים, ובא בעני השמיים." ⁶⁷ הכהן הגדול מלך היהודים? שאל פילטוס. "אתה אומר?", התרנו מאד וקרוע את גנדיו מעליו. "למה השיב ישוע. ⁶⁸ ראשי הכהנים האשימו אנו זוקים עוד? שאל בכעס. "איןנו זוקים אותו בפצעים רבים. מודיע איןך מן על הוכחות נספות! ⁶⁹ שמעתם את היגודופים עצמן? שאל פילטוס בתמייהה. "מה יש לך שלו. מהו פסק-דיןכם? "הם הצבעו מה אחד לומר? ⁷⁰ להפתעתו של פילטוס לא ענה بعد הוצאתו לדורן. ⁷¹ לאחר השמעת ישוע הדבר. ⁷² כל שנה בחג הפסח נהג פילטוס פסק-דין החל קהל הנקחים לירוק על להוציא להופשי אסיר יהודי אחד, לפי בחירת

העם. 7 באותו זמן היה בכלא אסיר יהודי ²³ הם הגיעו לוין מוסומם. אך הוא סרב לשותה. בשם בר-אבא. אשר הואשם ברצח (יחד ²⁴ לאחר מכן הם צלבו אותו וערכו הגרלה על עם אחרים) בעת אחת המרידות. 8 בינוויים בנדיו. ²⁵ בשעה תשע בבוקר צלבו את ישוע. החל ההמון לבקש מפיטוט שישחרר אסיר ²⁶ מעל ראשו היה תלוי שלט שאשמהו כחובה אחד כמנהנו. 9 "האם אתם רוצחים שאוציה עליון מלך היהודים". ²⁷ באותו בוקר נצלבו לחופשי את מלך היהודים? שאל פיטוט.イトו שני פושעים: אחד לימינו ואחד לשמאלו. ¹⁰ הוא הציע לשחרר את ישוע. כי הבין שרashi ²⁸ וכך התקיים הפסוק: "וְאֵת פּוֹשָׁעִים נָמָנָה". הכהנים אסרו אותו מותך קנהה. ¹¹ אלול ראשיו ²⁹ העוברים והשבים קללו אותו. לענו לו הכהנים הסתו את ההמון לדרישת שחוררו וקראו: "נו, אתה יכול להרדים את בית המקדש של בר-אבא במקום שחוררו של ישוע. ולבנותו מחדש בשלושה ימים? ³⁰ אם אתה ¹² אם אשחרר את בר-אבא. מה עשה עם ניבור כוה. מודיע אין מציל את עצמן וירד איש שאותם קוראים לו מלך היהודים? שאל מהצלב? ³¹ גם ראשי הכהנים והסופרים פיטוט. ¹³ "צלב אותנו!" צעקו. ¹⁴ "אבל עמדו סביבו ולענו לו." הוא יכול להוציא את מדוע? לא הבין פיטוט. מה עשה? הם כולם חוץ מאשר את עצמו" צחקו. ³² "משיח לא ענו. ורק הגבירו את צעקותיהם: "צלב שכמו! קראו. מלך ישראל. הבה נראה אותך! ¹⁵ פיטוט רצה למנוע מהומות או אותו יורד מהצלב. ואז נאמין למה שהוא נכנע לדרישת ההמון. על כן שחרר את אומר! גם שני הפושעים שנצלבוイトו קיללו בר-אבא מבית-הסוהר וציווה להללות את אותן. ³³ בשעה שזים-עשרה בצדדים כספה ישוע בשוטים. ¹⁶ לאחר מכן לקחו החילונים חושך את כל הארץ למשך שלוש שעות. הרומים את ישוע לחצר הארמון. הם קראו ³⁴ בשעה שלוש אחר-הצהרים זעק ישוע ועתק לכל חילוי המשמר. הלבשו את ישוע בגלימת שבך: "אל, אל, למה שבקנני?" (כלומר, "אל, ארנמן. הכננו לו זור מקוצים ארכויים ודורקניים אל. למה עזתני?") ³⁵ אחדים מהאנשים והניחו את הור על הראשו. ¹⁸ הם החלו ללעוג שעמדו שם חשבו שהוא קורא לאליהו הנביא. ולצחוק לו: "יהי מלך היהודים!" ¹⁹ הם הכו ³⁶ איש אחד רץ והביא ספרג טבול בחומר. אותו באכזריות. חבטו על רשו במקלות. שם אותו בקצת מות ארך והניש אותו יركן עליון. כרעו ברך לפני והשתחו לו לישוע. הבה נראה אם אליהו באמת יבוא בלען. ²⁰ לאחר שסימנו החילונים להתלויץ להורי אתו! קרא האיש. ³⁷ באותו רגע והלבשו אותו בגדיו. והוציאו אותו החוצה ³⁸ בבית-המקדש. הפרוכת התלויה לפני לצליבה. ²¹ החילונים פגשו בדרך את שמעון קודש הקודשים נקרעה לשניים מלמעלה מקרינה (אビיהם של אלכסנדר ורופס). למטה. ³⁹ קצין רומי אחד שעד בון הCEF שחרר מהשدة. ואילצוהו לשאת את הצלב של וראה כיצד נפח ישוע את נשמהו. קרא: "האיש ישוע במקום הצליבה. ²² ישוע הובא למקום הזה באמת היה בן-אלוהים!" ⁴⁰ גם נשים הנקרא גלגולתא. כלומר מקום הנולגולת". עמדו במרחב מה וחזו בצליבה: בינהן היו

מרים המנדליות, מרим (אמם של יעקב וויסי) כפי שאמר לכם לפני מותו.”⁸ הנשים ושלומית. ⁴¹ כל אלה האמינו בישוע ואף ברחו משם כל עוד רוחן בהן. מבוהלות שרתו אותן בהיותו בגליל. היו שם עוד נשים ומפוחדות מכדי למסור את ההודעה. ⁹ note:
The most reliable and earliest manuscripts do not include

רבות אשר הלכו אחריו לירושלים.⁴² כל זה התרחש ביום שישי. עם רדת הערב, יהודי ^{Mark 16:9-20} כאשר קם ישוע לתחייה ביום נכבד בשם יוסף מן הרמותיים ניגש לפילטוס ראשון השכם בבוקר, פגש תחילת את מרימ וביקש את גופתו של ישוע. יוסף היה חבר המנדליות שמנתה נירש שבעה שרים.¹⁰ מרימ בסנהדרין והאמין בבייאת המשיח באotta הלה אל התלמידים ומצא אוטם מהאכלים עת. ⁴⁴ פיטוס לא האמין ישוע כבר מת. ובוכים. “ישוע חי! קראה בהתרגשות.” ראיו ולכון בקש מאחד מקצינויו שיודא את הדבר. אותו “אך איש לא האמין לה.” ¹² לאחר מכן ⁴⁵ הקצין בדק ואישר שאכן ישוע כבר מת. ורק נגלה ישוע לשני תלמידים שהלכו בדרך זו הרשה פיטוס ליוסף לחת את הגופה. מירושלים לכיוון השדות. השניים לא הגיעו ⁴⁶ יוסף קנה סדין גדול, והודיע את גופת ישוע אותו בהתחלה, מושם שהמראה שלו השתנה מהצלב. עטף אותה בסדין וקבע את ישוע מידת מות. ¹³ לבסוף, כאשר הבינו מי הוא, בקשר חצוב בסלע. הוא סתום את פתח הקבר מיהרו לירושלים וסיפרו לאחרים. אך איש באבן נдолה.⁴⁷ מרימ המנדליות ומרימ אמו לא האמין להם. ¹⁴ מאוחר יותר נגלה ישוע לאחד-עשר התלמידים בשעת הארוחה. הוא של יוסי דאו את המקום שבו נקבע ישוע.

16 במושאי שבת הלו מרימ המנדליות, שלומית ומרימ (אמו של יעקב) לכנסות בשמיים ומרקחות כדי למשוח את גופתו של ישוע. ² ביום ראשון השכם בבוקר הן הלו לקבר, ³ ובדרך שאלו את עצמן: “מי יוציא לנו את האבן מפתח הקבר?” ⁴อลם כשהניעו אל הקבר גלו להפתעתן הרבה שמשיחו הוו את האבן הכבירה והקבר פתוח. ⁵ הנשים נכנסו פנימה וראו בחור צער לבוש כולם לבן יושב בצד ימין. הנשים נחרדו. ⁶ “אל החפלא כל כך”, אמר המלאך. “האם איןנו מהפשות את ישוע מנצרת שנצלב? הוא אינו כאן. הוא קם לתחייה! הנה, כאן הייתה גופתו. ⁷ לכו למסור את ההודעה הזאת לתלמידים. במיחוד לפטרוס: “ישוע הולך לפניכם לניל. אתם תראו אותו שם ממש

יכין את העם לבואו של האדון.”¹⁸ “כיצד
אדע שדבריך נכונים? ”שאל זכריה. “הלא
אדם זקן אני, ונום אשתי כבר זקנה.”¹⁹ “אני
מלך נבריאל! ”השיב המלך. “אני עומד
לפני אלהים, והוא אשר שלח אותי לبشر
לך את ההודעה הזאת.”²⁰ דע לך כי כל אשר
אמרתי יתקיים בבוא הזמן, אולם מאחר שלא
האמנת לדברי, לא תוכל להוציא מילה מפיך
מהרגע זה ועד שיתקיים דברי!²¹ האנשים
הורדוס מלך יהודה היה בארץ כהן בשם
זכريا, אשר היה שייך למחילכת אביה –
ולא הבינו מדרוע החעכוב.²² לבסוף, כשיצא
זכריה החוצה הוא לא יכול היה לדבר אל
העם. אולם מסימני ידים הבינו האנשים שראה
חוון.²³ זכריה נשאר בבית המקדש עד תום
ימי התורנות של מחלתו, ולאחר מכן שב
לبيתו.²⁴ כעבור זמן קצר הרתה אל-שבע
היו זקנים.²⁵ יום אחד, כאשר הייתה מחלתו
של זכריה בתורנות בית המקדש, נפל
בונרולו להויננס אל היכל הולחטן קטרות.²⁶
בinityim עמד כל העם בחוץ והתפלל.²⁷
כנהוג בעת הקתרת הקטורת. ובלפתע נראה
מלך ח’ אל זכריה מימיון למזבח הקטורת.
זכריה נבהל ונמלא פחד.²⁸ “אל תירא,
אל נערה בתולה בשם מרום. ארוסתו של
זכריה”, הרגניע אותו המלך. “באתו לבשר
יוסף משושלת בית-דוד.”²⁹ נבריאל גנלה
לך אלהים שמע את חפילהך, ושאשתך
אל מרום ואמר لها: “שלום לך. אשת חן, ח’
אל-שבע תלך לך בז’! עלייך לקרוא לו יוחנן.”³⁰
מרום נבהלה לרנגע: “בררי המלך
הביבו אותה, והיא ניסתה לנחש בלבבה למה
הוא התוכון.”³¹ “אל תפחד, מרום, ”הרגניע
אותה המלך, “כי מצאת חן בעיני אלהים
והוא ימלא ברוח הקודש מעת לידתך.”³² יהונתן
ישיב רבים עם ישראל אל ח’ אלהיהם.
חיכוני להרignon ותלדי בן. בשם ישוע התקרא
לו.³³ הוא היה רם-מעלה וויקרא בן-אלוהים.
הنبي. ישלים בין אבות לבנים. וישיב את
המרדרנים בדרך הצדקה והתבונה. אכן, ח’
מלך על עם-ישראל לעולם ועד; מלכותו

תואופילוס היקר. אנשים רבים כבר
חכבו על הדברים שהתרחשו בינוו.² על-פי
סיפוריהם של תלמידי ישוע ושל עדו ראייה
אחרים. 3 גם אני חקרתי היטב את התறחות
הדברים מתחילהם, והחלטתי כי טוב שאכזב
לך אותם לפי סדר העניינים.⁴ כדי שיהיה
לך מידע מדויק על הנושא שלמדת.⁵ בימי
הורדוס מלך יהודה היה בארץ כהן בשם
זכريا, אשר היה שייך למחילכת אביה –
משמעותו בית-המקדש. גם אשתו אל-ישבע
הייתה משפחה כוהנית.⁶ זכריה ואל-ישבע
היו אנשים צדיקים. אשר אהבו את ח’ ושמרו
את כל מצוותיו וחוקותיו.⁷ אולם לא היו להם
ילדים. כי אל-ישבע הייתה עקרה, ושניהם כבר
הייו זקנים.⁸ יום אחד, כאשר הייתה מחלתו
של זכריה בתורנות בית המקדש, נפל
בונרולו להויננס אל היכל הולחטן קטרות.⁹
בinityim עמד כל העם בחוץ והתפלל.¹⁰
כנהוג בעת הקתרת הקטורת. ובלפתע נראה
מלך בעת הקתרת הקטורת. ובלפתע נראה
מלך בעת הקתרת הקטורת.¹¹ “אל תירא,
אל נערה בתולה בשם מרום. ארוסתו של
זכריה”, הרגניע אותו המלך. “באתו לבשר
יוסף משושלת בית-דוד.”¹² נבריאל גנלה
לך אלהים שמע את חפילהך, ושאשתך
אל מרום ואמר لها: “שלום לך. אשת חן, ח’
אל-שבע תלך לך בז’! עלייך לקרוא לו יוחנן.”¹³
מרום נבהלה לרנגע: “בררי המלך
הביבו אותה, והיא ניסתה לנחש בלבבה למה
הוא התוכון.”¹⁴ “אל תפחד, מרום, ”הרגניע
אותה המלך, “כי מצאת חן בעיני אלהים
והוא ימלא ברוח הקודש מעת לידתך.”¹⁵ יהונתן
ישיב רבים עם ישראל אל ח’ אלהיהם.
חיכוני להרignon ותלדי בן. בשם ישוע התקרא
לו.¹⁶ הוא היה רם-מעלה וויקרא בן-אלוהים.
הنبي. ישלים בין אבות לבנים. וישיב את
המרדרנים בדרך הצדקה והתבונה. אכן, ח’
מלך על עם-ישראל לעולם ועד; מלכותו

לא תסתהים לעולם.” (ai 165 ו g 165) 34 “כיצד ולא שכח כי הבטיח לאבותינו – לאברהם אוכל לדדה? שאלת מרים בחתמיה. “הרוי ולזרעו – לרham על ישראל לעולם ועד!” אני בחוליה! ” 35 חשב לה המלאך: “רווח g 165 ai 56 מרים נשארה אצל אלישבע הקודש תבוא אליך, ובנורות אלוהים תצל כשלושה חודשים. ולאחר מכן חורה לביתה. עליך. משום לך הבן הקדוש שיולד יקרא 57 ביןתיים תמו ימי הרינה של אלישבע והוא בנ-אלוהים.” 36 המלאך המשיך: “לפנֵי שישה ילדה בן.” 58 השמועה על החסד שעשה אליה חודשים נכנסת קרובתך הזקנה אלישבע ה- החפשטה עד מהרה בין שכניה וקרובי להריוון – כן, זו שכנותיה קראו לה ‘העקרה’ – משפחתה, וכולם שמהו בשמחתה. 59 ביום גם היא תלד בן! 37 כי אין דבר בלתי אפשרי השמיני להולדת התינוק התכנסו השכנים לאלהוהים. 38 “הנני שפתחך, אדוני, אמרה והקריבים לתקס ברית-הAMILAH. האורחים מרים בעגונה, “יאני מוכנה לעשות את כל הין בטוחים שהתינוק יקרא זכריה” – על שם אשר יאמר לך. אמן שיתקימו דבריך. “לאחר אביו, 60 אלום אלישבע אמרה: “לא, שם התינוק מכן נעלם המלאך.” 39 בעבר ימים אחדים יוחנן! 61 “יוחנן? התפלאו האורחים. “אבל מירהה מרים אל הרי יהודה, אל ביתו אין במשחתק אף אחד בשם זהה.” 62 הם פנו של זכריה, ובהיכנסה אל הבית ברכה את אל זכריה (שעדין לא היה מסוגל לדבר), אלישבע לשלום. 41 לשמע ברכתה של ושאלו אותו בתנועות ידיים וברמזים כיצד מרים התנווע התינוק בכתנה של אלישבע. יקרא התינוק. 63 זכריה ביקש בתנועות ידיים והיא מלאה ברוח הקודש. 42 “ברוכה את שביבאו לו לות, וכתב עלייך: ‘שם הילד יוחנן’.” בנים, מרים. וברוך תינוק! ” פרצה אלישבע 64 באחו רגע חזר אליו כושר הדיבור והוא בקריאת שמה. 43 “מדוע זכית בכבוד הנadol החל לברך את אלהים. 65 כל השכונה מלאה שם אドוני באה לבקר אותך? 44 התינוק יראת כבוד, ודבר היה נושא לשיחה בכל בطن התנווע בשמחה לשם קול ברכתק! הרי יהודה. 66 כל השומעים התרשמו עמוקות 45 אלהים ברך אותך בצורה נפלאה כזאת ואמרתו: “מעניין ומה נוער הילד הזה. כי היה משומש שהאמנת כי קיים את דבריו.” 46 השיבה ברור להם שאלהים איתו. 67 לאחר מכן מרים: “ברכי נפשי את זה”: 47 אניל ואשמה מלא זכריה אביו רוח הקודש וניבא את אלהים מושיע! 48 כי עשה חסד עם שפחתו, הנבואה הבאה: “ברוך הוא אלהי ישראל, כי גדורות יברכוني כל הדורות. 49 גדורות פנה אל עמו, הודיע ופדה אותן. 69 הוא שלח ומעתה יברכוני כל הדורות. 50 מדור לנו מושיע ניבורמושלת בית דוד עבדו ונפלאות עשה עמי אל שדי, קדוש שמו. 51 בדור עשוichi עשה מעשי עוד לפני זמן רב – (ai 165 ו g 165) 52 כדי להציגנו היראים אותן. 53 בזורע נתניה עשה מעשי עוד לפני זמן רב – (ai 165 ו g 165) 54 כדי להציגנו נבורה, הפר מזימות נאים ורשעים, וזהויד מיד כל אוייבינו ושנאינו. 57 אלהים עשה שליטים מכיסאם. אולם את השפלים והנחותים חסד עם אבותינו ויוכור את בריתו 58 ואת הו א Romans! 53 את הענינים האכילים ואת העשורים שבוטטו לאברהם אבינו: 54 להציגני מיד הרעיב! 54 אלהים תמק בעבדו ישראל, אויבינו, ולהעניק לנו את הזכות לשratio כל

ימי חיינו בקדושה, ובצדקה ולא פחד.“ לאmittot דברי תינוק עטוף שככ
76 “וְאַתָּה יְלִדְךָ תִּקְרָא נְבִיא לְאַל עֲלֹיָן, באבוס.”¹³ לפתח הצטרכו אל המלאך צבאות
כי תלך לפני האדון ותפנה לו את הדרך. השמיים, והם שרו שיר שכח וחיללה לאלהים:
ולאתה תלמד את בני-ישראל כיצד הם יכולים¹⁴ ”כבוד ותיהלה לאלהים במורומי השמיים.
להיוושע על-ידי סליחת חטאיהם.”¹⁵ בזכות ושלום על-פני האדמה לכל אוחביו העשויים
אהבתו, רחמייו וטובי לבו של אלהים יזרח את רצונו!¹⁶ כאשר נעלמו המלאכים מעיני
עלינו אור ממרום,¹⁷ כדי להAIR לשווים הרועים וחזרו לשמיים. אמרו הרועים איש אל
במאות ובחשכה, וכדי להוביל את הנגניו אל רעהו: ”הבא נמהר לבית-לחם כדי לראות
דרך השלום.”¹⁸ הילד נdal, התחזק והתחשל את מה שנילה לנו אלהים.¹⁹ הם מידחו
באופיו. הוא התנויר במדבר עד שהגיע העירה ומצא את מרדים. את יוסף ואת התינוק
המועד להתחילה את שליחותו אל עם-ישראל. שוכב באבוס.²⁰ מיד סיפרו הרועים לכולם
את אשר קרה להם בשדה, ואת דברי המלאך

2 באותה תקופה ציווה הקיסר הרומי אנוסטוס לפקד את כל תושבי האימפריה הרומית. 2 זה היה מפקד התושבים הראשון, והוא נערך בזמן שקורנינוס היה שליט סוריה.
3 לצורך המפקד נדרש כל אדם לשוב אל שמרה את הדברים בלבها ותרהרה בהם לעתים קרובות.²¹ לאחר מכון חזרו הרועים אל השדה, כשהם מהללים ומשבחים את עיר מולדתו. 4 נם יוסף, תושב נצרת שבגליל, אלוהים על ביקור המלאך ועל שמאו את חזר אל עיר מולדתו – הוא הילך אל העיר בית לחם ביהודה, מאחר שהיה נצץ למשפחה רוד המלך. 5 אל יוסף נלווה אروسתו מרדים שהייתה בהירין. 6 בחיותם בבית-לחם מרים החלה בציידי לידה, 7 וילדה את בנה הבכור. היא עטפה את התינוק והשכיבה אותו באבוס, כי לא השינו מקום לינה באכסניות שהיה מלאות עד אפס מקום לרגלי המפקד. 8 בקרבת מקום היו רועיז'אן אשר ישנו בשדה ושרמו על עדרם במשך הלילה. 9 ולפתע גנלה אליהם מלאך ה, והשדה נמלא זוהר כבוד ה. הרועים נבהלו מאוד,¹⁰ אולם המלאך הרנייע אותם אמר: ”אל תפחדו! באתי לבשר לכם חדשות משמחות ביותר – לא לכם בלבד, כי אם לכל העם!¹¹ בבית-לחם עיר רוד נולד לכם היוםמושיע, הלא הוא המשיח האדון!¹² כהוכחה

שמעון את הילד בזורעותיו, אימץ אותו אל מצאו אותו, חזרו לירושלים בתקופה למצאו לבו, ברך את אלוהים ואמר: ²⁹ "אלוהי, עתה שם. ⁴⁶ לאחר שלושה ימי חיפושים הם מצאו אני יכול לモת במנוחה, כי קיימת את אשר ישוע בבית-המקדש. הוא ישב בין הרבנים. הבטחת לי: ³⁰ במו עני ראיית המשיח הקשיב לדבריהם ושאל אותם שאלות נבונות. שנתה לעולם! ³² הוא האור אשר יאיר את עני ⁴⁷ כל שומו התפעלו בפקחותו, מהבנתו העמים ויהיה תפארת עמך ישראל!" ³³ יוסף ומתחשובותיו. ⁴⁸ הוריו הופתעו למצואו אותו שם, ומרם חמהו על הנאמר אודות בנים. ³⁴ שמעון ואמו אמרה לו: "בני, מודיעו עלולות לנו זאת? ברך אותם ואחר כך אמר למרים: "מרים, לך אביך ואני דאננו לך כל לך וחיפשנו אותה יידקר בחרב הדיסורים. כי ילך זה נועד בכל מקום". ⁴⁹ "מדוע חיפשתם אותה?" שאל להכשיל רבים בישראל ולהושאר רבים. הוא ישוע בתמידה. האם לא ידעתם שאהיה עסוק יהיה נושא למחלוקת והילוקידעות. כי יחשוף בעניינו אבי?" ⁵⁰ אולם הם לא הבינו למה את מחשבותיהם האפלות של אנשים רבים. התכוון. ⁵¹ ישוע חזר עם הוריו לנצרת והיה ³⁶ בבית-המקדש היהת נם נבואה זקנה בשם נכנע למרותם. אמו שמרה בלבها את כל חנה בת פנויאל, משפט אשר. היא הייתה מה שהתרחש. ⁵² ישוע הלך ונגדל בקומה אלמנה כבת 84 שנים. אך נישואה לבעה ובוחמה, והיה אהוב על אלוהים ובני אדם.

נמשכו שבע שנים בלבד. חנה לא עזבה את 3 ³ בשנה החמש-עשרה למלכותו של המקדש לרגע; היא אהבה את אלוהים ושרתת הקיסר טיבריווס. ריבר הי' אל יוחנן בנו-זכריה שהתגורר במדבר. (באotta שנה היה פונטוס פילטוס מושל יהודה; הורדוס - מושל הגליל; פיליפוס אחיו - מושל מדיניות יטיר וטרכונה; לוסטינוס - מושל אבילין; חנן וקייפא היו הכהנים הגדולים). ³ יוחנן החל לבקר בכל הערים והכפרים באזור הירדן וקרוא לאנשים להיטבל במים. כדי להראות שהם מתחרטים על מעשיהם הרעים ובוחרים להאמין אלוהים. על-מנת שישלח לחטאיהם. ⁴ יוחנן קיים את דבריו יעשה הנביא: "קול קורא במדבר פנו דרך ה, ישרו מסילותיו. ⁵ כל ניא יונשא. וכל הר ונגעה ישפלו. יהיה העקב למשור והרכסים לבקעה. ⁶ ורואו כל בשר את ישועת אלוהים". ⁷ יוחנן היה אומר לאנשים הרבה שבאו להיטבל על-ידיו: "בני נחשים אתם! מי אמר לכם שתוכלו להימלט לחפשו בין החברים והמכרים. ⁴⁵ ומשלא

מהעונש שה' עתיד להביא עליום? ⁸ לפני הורדוס (מושל הגליל) על מעשו הרעים. שתיטבלו עליום להוכיה במעשים שאתה ובמיוחד על נישואיו האסורים להורודיה באמת מתחרדים על מעשיהם הרעים. אל – אשא אחיו פיליפוס – ²⁰ השליך הורדוס החשו בלבכם: אלוהים לא יגענו אוננו כי את יוחנן לבית-סוהר, וכן הוסיף על חטאינו. אנחנו יהודים, בני אברהם. הרי אלהים ²¹ يوم אחד, לאחר שנטבלו אנשים רבים. יכול לעשות מהאנים האלה בנים לאברהם! נטבל גם ישוע. כאשר התפלל נפתחו השמים ⁹, כבר עשו מוכן נרזן המשפט של אלוהים ²² ורוח הקודש בברמות יונה ירצה ונחה עליו, לכדרות כל עז חסר תועלת שאינו נושא פרוי. ומן השמים קרא קול: "אתהبني אהובי, מקור עצים חסרי חועלות ייכרת ווישרבו!" ¹⁰ לשמע שמהרוי. ²³ ישוע היה בן שלושים שנה דבורי יוחנן נהג הקהיל לשאול אותן: "מה עליינו כשהחל בפעילותו בציור. ישוע נחשב לבנו לעשות כדי להוכיה שאנו מתחרדים על של יוסף. יוסף היה בן של עלי; ²⁴ עלי היה מעשינו הרעים ומאמינים באלהים?" ²⁵ מי בן של מתחה; מתחה היה בן של לוי; לוי היה שיש לו שתי חולצות, "השיב יוחנן", שיתין בן של מלכי; מלכי היה בן נני; נני היה בן אחת מהן למי שאין לו אף אחת. מי שיש לו של יוסף; יוסף היה בן של מתחה; ²⁵ מתחה מספיק אוכל – שיתין לרעב. ²⁶ גם גובי היה בן של אמוֹץ; אמוֹץ היה בן של נחום; מכס, שהיו ידועים בשחיתותם, באו להיטבל נחום היה בן של חסלוי; חסלוי היה בן של ושאלו: "רבי, כיצד נוכיח את כנות לבנו?" נני; ²⁶ נני היה בן של מתחה; מתחה היה בן של ²⁷ אל תנבו לעלה מהמס הקבוע בחוק". מתחה; מתחה היה בן של שמעי; שמעי היה השיב יוחנן. ²⁸ יומה עליינו לעשה? שאלו בן של יוסף; יוסף היה בן של יודה; ²⁷ יודה מספר חיילים. אל תשחטו כספים באיזומים היה בן של יוחנן; יוחנן היה בן של רישא; ובאלימות, "השיב יוחנן", אל תוציאו דיבה על רישא היה בן של זרובבל; זרובבל היה בן איש, הסתפקו במשכורתכם. ²⁸ מאחר שככל של שאלתיאל: שאלתיאל היה בן של נדי; העם ציפה וייחל לבאו של המשיח, תהה ²⁸ נדי היה בן של קוסם; קוסם היה בן של כל אחד בלבבו אם יוחנן עצמו הוא המשיח. אדי; אדי היה בן של קוסם; קוסם היה בן של יוחנן העמידם על טעםם ואמר: "אני מטביל של אלמדם; אלמָדַם היה בן של ערד"; ²⁹ ערד אתם במים. אולם בקרוב יבוא אדם גדול היה בן של שיעוע; ישוע היה בן של אלעזר; ונעללה מנני – הוא כל כך נעללה עד כי אני אליעזר היה בן של יורדים; יורדים היה בן של ראוי להתייר את שרכוי נעליו – והוא יטביל מתחה; מתחה היה בן של לוי; ³⁰ לוי היה בן אתם ברוח הקודש ובאש. ¹⁷ הוא גם יפריד של שמעון; שמעון היה בן של יהודה; יהודה בין המוץ לבין גניריו החיטה – את המוץ היה בן של יוסף; יוסף היה בן של יונם; יונם ישראף באש נצחית, ואילו את החיטה ישמור היה בן של אליקים; אליקים היה בן של באסם". ¹⁸ יוחנן השתמש באזהרות רבות מלאה: מלאה היה בן של מלנא; מלנא היה בן מסוג זה כדי להוכיה את העם ולהעביר להם של מתחה; מתחה היה בן של נתן; נתן היה את הבשורה. ¹⁹ אולם כשהוכיה יוחנן את בן של דוד; ³² דוד היה בן של ישע; ישע היה

בנו של עובד; עובד היה בנו של בוועז; בוועז השיב לו: "אך כתוב: יה' אלוהיך תשתחווות, היה בנו של שלמון; שלמון היה בנו של נחשות; ואותו לברדו תעבוד".⁹ השטן לקח את נחשות היה בנו של עמיונדב; עמיונדב היה ישוע לירושלים. העלהו על גג בית-המקדש בנו של ארני; ארם היה בנו של חצראן; חצראן ואמר: "אם אתה באמת בָּנֵי-אֱלֹהִים, קפוץ היה בנו של פרץ; פרץ היה בנו של יהודה; למטה!¹⁰ הרי כתוב בתנ"ך: כי מלאכי יצווה יהודיה היה בנו של יעקב; יעקב היה בנו של לך לשריך... וְעַל כְּפִים יִשְׁאוּן פָּנֶיךָ תִּגְוֹף יִצְחָק; יִצְחָק היה בנו של אברהם; אברהם באבן רגלא".¹¹ "אולם כתוב: לא תנסה את היה בנו של תרח; תרח היה בנו של נחורה; ה' אלוהיך", היה בלו ישוע.¹² כאשר סיימ נחורה היה בנו של שרגוג; שרגוג היה בנו של השטן לשכות את ישוע עז אותו לנפשו עד רעו; רעו היה בנו של פלאג; פלאג היה בנו של עטה מועד.¹³ לאחר מכן חזר ישוע לגיל עבר; עבר היה בנו של שלחה;¹⁴ שלחה היה בנו כשהוא מלא בכוח רוח הקודש. ועד מהרה של קינון; קינון היה בנו של ארפכשד; ארפכשד התפרנס בכל הארץ.¹⁵ ישוע לימד את היה בנו של שם; שם היה בנו של נוח; נוח היה העם בבתי-הכנסת וכולם הלו וшибחו אותו. בנו של לְמַקָּה;¹⁶ לְמַקָּה היה בנו של מותשלחה; מותשלחה היה בנו של יולדותיו - ובשבת הילך כמנהגו לבתי-הכנסת. ירד; ירד היה בנו של מהללאל; מהללאל כסם על רגליו כדי לקרוא את ההפטירה. היה בנו של קינון;¹⁷ קינון היה בנו של אנוש; הגינו לו את ספר ישעיהו. ישוע פתח את אנוש היה בנו של שת: שת היה בנו של אדם; המגילה וקרא בקול:¹⁸ "روح ה' עלי, יען משה ה' אותו לבשר ענוים; שלחני לחשב אדם היה בנו של אלוהים.

4 ישוע חזר מן הירדן מלא רוח הקודש. לנשברי לב, לקרוא לשבים דרור ולאסורים והרוח הובילה אותו אל המדבר - פחק-קוז;¹⁹ לקרוא שנת רצון לה.²⁰ ישוע נללאת המגילה, החזירה לחוץ וישב במקומו. אותו השטן במשך ארבעים ימים. במשך כל כל בא בית-הכנסת נעצרו בו את עיניהם בצליפה;²¹ וישוע הוסיף: "היום התקיימו דבריו הפסוקים האלה בקרבתכם!"²² כולם הקשייבו לדבריו והתפללו על דבריו החן והחוכמה שיצאו מפיו. "איך ייתכן הדבר?" שאלו איש את רעהו. "האין זה בנו של יוסף?"²³ ישוע ענה להם: "זודאי אמרו לי: רופא. רפא תחילת את ישוע, בחזיוון רגעי הראה לו את כל המדיניות המפוארות שבעלם ואמר: "אני אתן לך עצמן! או במילים אחרות: מדרע איןך מחולל כאן, בעיר מולדתך, את הניסים והנפלאות שהחוללה בכפר-נחותם? "²⁴ אני אומר לכם: אין כבודן - כי לי נמסר השלטון ורשאי אני לתת אותו למי שארצחה - אבל בחגאי אחד: עליך נביא בעירו! את הנביא מכבדים בכל מקום לכרוע ברך ולהשתהווות לפני".²⁵ אולם ישוע

אליהו הנביא לא ירד נשם במשך שלוש וחצי תושבי הסביבה אל יישע חברים ובני משפחה שניהם, והבצורת נרימה לרב עגול בכל הארץ. שחלו במחלות שונות. יישע הניח את ידיו לממרות שהיו בישראל אלמנתו רבות שרעבו עליהם וריפה אותם.⁴¹ יישע נם גירש שדים ללחם.²⁶ לא שלח אלוהים את אליהו אל אף מאגשים רבים, ובמצאותם נהנו השדים לקראו אחת מהן: אלוהים שלח את אליהו רק אל בקהל: "אתה הוא בן-האלוהים!" אלום יישע אלמנה לא יהודיה בעירה צרפת שבצידון. השטוק אותם, בכלל שהם ידעו שהוא המשיח.²⁷ או קחו לדוגמה את אלישע, אף כי בימי⁴² למחורתה, השם בכוקר, הילך יישע למקום אלישע הנביא היו מצורעים רבים בישראל, שומם כדי להתבודד. המוני העם חיפשו אותו הוא לא ריפה איש מהם, אלא דיקוק את נעמן בכל מקום. וכשמצאו אותו החתנו לפניו: "אנא, הארמי."²⁸ דבריו יישע עזררו את עצםם. אל התזובו אותו: הרשר איתנו בכפר-נהום.²⁹ הם קפצו מכיסאותיהם ורחשפו אותו אל⁴³ אלום יישע השיב להם: "על לבשר את דבר מהווין לעיר. אל פסנת ההר שעליו נבנתה מלכות האלוהים גם בעירם אחרות. כי זה הוא נצרת, במתורה להשליכו במדרון.³⁰ אלום מתרת שליחותי."³¹ וירושע המשיך ללמד יישע התחמק מהם והילך בדרךו.³¹ לאחר בכתי-הכנסת השינויים שבאזור יהודה.

מכאן הילך יישע לכפר-נהום שבגליל, ומדי³² יום אחד עמד יישע על חוף הכנרת ובישר שבת ליום בבית-הכנסת.³³ נם כאן נדהמו את דבר האלוהים. מספר הנוכחים הילך השומעים, כי יישע דיבר בסמכות בלתי נדל, עד שהם נדחפו ונדרחו אליו מכל צד. רגילה.³⁴ פעם כשלימד יישע בבית-הכנסת² יישע הבחן בשתי שירות ריקות שענו ליד צעק לפתע איש אחד אהיו רוח שד טמא: החוף. בעלי השירות, שהיו דיניגים במקצתם.³⁴ מודיעו אתה מטריד אותנו, יישע מנצרת, האם רחצו באוטו זמן את רשותותיהם.³ יישע באת להשמוד את השדים? אני מכיר אותך: עליה על אחת השירות, שהייתה של שמעון, והוא בנו הקדוש של אלוהים!³⁵ יישע נזק ובקיש ממנו להרחיק מעט את השירות מהחותם, כדי שיוכל לשבת בחוכחה ולדבר אל הקהל. לאחר ששיטים יישע לדבר אל הקהל, פנה אל שמעון ואמר: "השת את הסירה אל מים עמוקים בלי לפגוע בו שוב.³⁶ כולם נדהמו ושאלו איש את רעהו במובכת: "מה המזחך בדבריך האיש הזה עד כי אפילו שדים מציתים לו?" עד מהרה התפרנס סיפור המעשה בכל הארץ.³⁸ לאחר שעזב יישע את בית-הכנסת, הילך לבתו של שמעון וראה את חמותו של שמעון קויחת מוחם. "אנא, רפא אותה," החתנו לפניו כולם.³⁹ יישע עמד ליד מיטתה ונער בקדחת. מיד ירד החום. והוא כמה ממיטה ובהכינה להם אוכל.⁴⁰ עם שקיעת השמש הביאו השירות ברנים עד שכמעט טבעו!⁸ כשראה

שמעון פטרוס את הפלא הנדרול, נפל על גל הג הבית. עקרו כמה רעפים ממוקום ברכיו לרגלי ישוע ואמר: "אדוני, עוזב אותך והורידו את האלונקה מהגנאל אל אמצע החדר לנפשי, כי אני חוטא גדול מידי ואני ראיי - לרגלי ישוע.²⁰ כשראה ישוע את אמונותם, להיות במחיצתך".²¹ שמעון אמר דבריהם אלה אמר לאיש המשותק: "ירדי, נסלהו לך משום שהוא וכל הנוכחים איתו, כולל שותפיו חטאיך!".²² למי הוא חושב את עצמו? שאלו יעקב ויוחנן בני-זקבי, היו בתדרמה נדילה הפרושים והסופרים בהם. "הוא מחלל את לנוחה השלול הבלתי רגיל. אל תפחד". אמר שם האלוהים. רק אלוהים יכול לסלוח על ישוע לשמעון. "מעתה ואילך תהיה דיניג של חטאיהם".²³ ישוע הבין את מחשבותיהם ולכון בני אדם.²⁴ בלאחר שהשיטו את הסירות השיב להם: "מדוע אתם חושבים שאני מחלל לחוף עזבו הכל ותלכו אחרי ישוע.²⁵ באחד את שם אלוהים? מה לדעתכם כל יותר, הכהרים שבhem ביקר ישוע היה אדם ננוו לומר' נסלהו לך חטאיך. איזיקום והתהלך?²⁶ בצרעת. בראשתו את ישוע נפל האיש לרגלו²⁷ אני אוכיה לכם כי לבן-האדם יש בארץ והתחנן: "אדוני, אם רק תרצה תוכל לרפא סמכות מלאה לסלוח על חטאיהם! ישוע פנה אליו".²⁸ ישוע הושיט את ידו, נגע במצורע אל האיש המשותק ופקד עליו: "קום! קפלו ואמר: "יראי שאנו רוץך. הירפא! זמוד נעלמה את האלונקה שלך לךך והביתה".²⁹ מיד ה策עת.³⁰ אל תספר את הדבר לאיש! ציווה קפץ האיש על רגלו לנדר ענייהם. קופל את עליו ישוע. לךך מיד אל הכהן והראה לו האלונקה שלו והליך לבתו כשהוא מחלל שנרפא. אל תשכח לחתת את קרבן - כפי את האלוהים.³¹ כל הנוכחים נדרhamו. "היום שציווה משה על המטהורים מצדעת - כדי ראיינו פלא נдол". אמרו ביראה והללו את שכולם יראו שנרפאთ".³² בכל זאת התפשטו האלוהים.³³ לאחר מכן יצא ישוע מהעיר רבה, ואנשים רבים באו להקשיב לדבריו בשער בית-המקס. "בוא והיה תלמיד שלי", ולחירפה ממחלוותיהם.³⁴ אף-על-פי-כן אמר לו ישוע.³⁵ לוי קם על רגלו, עזוב הכל התחמק מהם ישוע לעיתים קרובות והליך מאחורי והליך אחרי ישוע.³⁶ עבר אחד למקומות מבודדים כדי להתפלל.³⁷ יום הכנין לוי ארוחה חងנית לכבוד ישוע והזמין אחד, כשלימד ישוע כמנגן. התקבצו סביבו נוברים-מכס מהעובדת, ידידים, שכנים וקרוביים. בין השאר נם פרושים וסופרים שבאו מכפרי³⁸ אולם הדבר לא מצא-חן בעיני הסופרים הגליל, מיהודה ומירושלים. וזה העניק לו והפרושים, אשר התלוננו באזוני תלמידיו של גבריה נדולה לרפא את החולאים.³⁹ כעבור ישוע: "איך הוא יכול לאכול ולשתות בחברת זמן קצר הופיעו מספר אנשים שנשאו חוללה החוטאים האלה?⁴⁰" "החולאים הם הזקנים משותק על אלונקה. הם רצוי להביא את לרופא, לא חבריהם! השיב להם ישוע. החוללה לפני ישוע.⁴¹ אולם בשל הציפיות⁴² לא באתי לךרא לצדיקם לחזר בתשובה, הרבה לא הצליחו לפلس דרך אל תוך כי אם לחוטאים".⁴³ הם המשיכו להتلונן הבית. נושא האלונקה לא נושא, הם עלו ואמרו: "תלמידי יוחנן המטביל צמים לעיתים

קרובות וمتפללים, וגם הפרושים נהנים כך. מפני שהופשו סיבה להאשים אותו במשהו. מודיעין אין תלמידיך צמים? ³⁴ "האם אנשימים ⁸ ישוע ידע היבט את מחשבותיהם, ולכן שמחים צמים?" השיב ישוע. "האם אורחים אמר לבעל היד המשותקת: 'בוא ועמדו לפני המזומנים לחתונה צמים בחגיגת החתן?' כולם. "האיש עשה דבריו. ⁹ ישוע פנה אל ³⁵ אלולם יבוא يوم שהחתון יילקח מהם ואז הסופרים והפרושים: "יש ל' שאלה אליכם: יצומו". ³⁶ ישוע סיפר להם את המשל על-פי התורה, האם עליינו לעשות בשבת הבא: "איש אינו קורע חולצה חדרשה כדי מעשים טובים. או מעשים רעים? האם עליינו להתרשם ממנה טלאי על חולצה ישנה. מי להציג חיים בשבת, או להרsuma? ¹⁰ ישוע שעשה כך לא זו בלבד שהוא מקלקל את הבית בעני הנוכדים ואחר כך אמר לאיש החולצה החדש, אלא שם אינו יכול ליהנות שידור משותקת: "הושט את ידך". "האיש השיט מהחולצה היישנה, כי הטעלי אינו מתאים. את ידו והוא נרפא כליל. ¹¹ מעשה זה של ³⁷ איש אינו שם יין חדש בחביבות ישנות ישוע עורר את זעם אויביו, והם החלו להתייעץ ורקבות. מפני שהיין החדש בקע את החביבות. ביןיהם מה לעשות לו. ¹² זמן קצר לאחר מכן הינו יישפך והחביבות תירסנה. ³⁸ יין מכון יצא ישוע אל ההרים להתפלל, ובילה חדש יש לשים בחביבות חדשות. ³⁹ אדם הרגיל את כל הלילה בתפילה לאלוהים. ¹³ עם לשתו יין ישן אינו חפץ לשנות את מנהגו עלות השחר הוא קרא אליו את תלמידיו, ולשתות יין חדש. "היין הישן מוצא-חן בעני", ובחור מתחכם שנים-עשר איש שהיה מלויין הוא יאמר, ולא ירצה אפילו לטעום מהיין הקבועים. יותר מאותה ישוע מינה את אלה להיות שליחים. ¹⁴ אלה שמותיהם: שמעון החדש".

6 באחת השבתות, כשהעברו ישוע ותלמידיו ^{(אברהי (אברהי של ישוע קרא לנו פטרוס). אנדורי (אברהי של ישוע קרא לנו פטרוס)} שמעון). יעקב, יהנן, פיליפוס. בר-תלמי, בשדה, קטפו התלמידים שיבולים. הפרדיז ¹⁵ מתחיהו, תומא. יעקב (בן-חלפי). שמעון את המוץ ואכלו את הגרעינים. ² הדבר לא מצא-חן בעני כמה פרושים אשר באו לשוע, (^{מכת הקנאים). ¹⁶ יהודה (בן-יעקב). יהודה איש-קריות (אשר מאוחר יותר הסגיר את יהודה). מודיעון תלמידיך קוטפים שיבולים ואלה קראו: "מודיע תלמידיך קוטפים שיבולים" שבת? הלא הם מחללים את השבת! ³ השיב להם ישוע: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? ⁴ דוד נכנס לאוהל מועד, ל乞 את לחם הפנים - שעלי-פי התורה היה מיועד לכוהנים בלבד - ואכל אותו עם אנשיו". ⁵ ישוע עוד הוסיף: "בן האדם הוא אדון השבת". ⁶ בשבת אחרית, כשלימד ישוע בבית-הכנסת, היה בקהל אדם מירושלים. מיהודה ומאור צור וצדון. ¹⁸ גם אנשים שהיו אחוזם רוחות רעות ונרפאו. ¹⁹ כל אחד ואחד מהם השתקק לנעת בישוע, כי יצא ממננו כוח מרפא מרפא את כולם. ²⁰ ישוע פנה אל תלמידיו ו אמר: "אשריכם העניים, כי רצוי לראות אם ישוע ירפא את האיש בשבת".}

מלכות האלוהים שיעית لكم. ²¹ אשריכם ולהלוות כספים בלי לצפות שיחזרו לכם. הרעבים עתה, כי תשבעו. אשריכם הבוכים ואו שרכם מאת אלוהים יהיה רב, וכך גם עתה, כי עוד תשמעו. ²² אשריכם אם שנאים תוכיחו שאכן בנוו אתם, שהרי אלוהים טוב ומונדים אתכם, ואם מקללים אתכם בכלל נם לרשעים ולכפוי-טובה. ³⁶ אל תמתחו ביקורת אמוןתכם בבן-האדם. ²³ "שמעו ור��ו, כי כמו שאביכם שבשים. ³⁷ אל תמתחו מצפה לכם שכר רב בשמי! ואל תשכח על אחרים ועל תשפטו אותם. ואל לא ימתחו שכר רדף נם את הנבאים! ²⁴ אך אווי ביקורת עליכם ולא ישפטו אתכם. אל תאישמו לעשורים, מפני שכבר קובלתם את כל מה איש, ואו לא יאשימו אתכם. שלחו לאחרים, ואו שמניע לכם בעילם זהה. ²⁵ אווי לאלה שיש ייסלח נם לכם. ³⁸ "אם תנתן לאחרים תקבלו לכם את כל משאלות לבכם. כי יבוא يوم חורה מירה יפה, גדושה וושופעת, כי במידה שבו לא יהיה לכם דבר! אווי לכם הצחוקים שאתם נותנים לאחרים יינתן לכם חורה." עתה, כי לא רחוק היום שבו תחאבלו ותבכו! ³⁹ יושע סיפר להם את המשל הבא: "היכול ²⁶ אווי לכם המקבלים מהמאות ושבחים מכל עיוור להדריך עיוור? הלא שניתם יפלו לתוכם בני-האדם. כי כך החניפו אבותיהם לנבייאי בור! ⁴⁰ התלמיד איןיו יודע יותר ממורו, אולם השקר. ²⁷ חזקיבו כולם: אהבו את אויביכם. אם ילמד בשקייה ובחരיצות יוכל להגיע להשבר. ברכו את המקבלים לדרמת ידיותיו של המורה. ⁴¹ "כיצד יכול אתם, והתפללו עד אלה שלוענים לכם אתה לראות שביב-ען קטן בעין חברך, ולא ומבישים אתכם. ²⁹ אם מישחו ייטhor לך להבחן בקשר הנadol שבעינך? ⁴² אך אתה על לחוי אחת, הדושט לו נם את הלחוי השניה. יוכל לומר לו: אחין, הרשה לי לסלך את אם מישחו ייקח מעילך אל תמנע מננו את השביב מעינך; בזמן שאין רואה את הקרש חולצתך. ³⁰ תן מה שיש לך לכל המבוקש. הנдол שבעינך? צבעו שכמותך! סלק תחילה וכאשר לוקחים ממק דבר, אל הצטער ולא את הקרש מעינך. ורק לאחר מכון תוכל לסלך תדרושים אותו חורה. ³¹ עשו לאחרים את מה את שביב העז מעין חברך! ⁴³ עז משובח שהייתם רוצחים שייעשו לכם. ³² "אם אתם איןנו נתן פרוי רקוב, כשם שעז רקוב איןנו אוהבים רק את אלה שאוהבים אתכם, מה נתן פרוי משובח. ⁴⁴ את העז מקרים לפני המיויחד בכך? גם הפשעיםאוהבים את אלה הפרי שהוא נתן. הרוי התאים לעולם איןנו שאוהבים אותם! ³³ ואם אתם עושים טובה רק צומחות על שיחוי קוitzים, וענבים לעולם איןם לאלה שעושים לכם טובה - החושבים אתם צומחים על חוחים. ⁴⁵ אדם טוב מפיק מעשים שמניע לכם פרס? גם הפשעים מהווים מהטוב שבלבו, בעוד שאדם רע מפיק תחת טובה! ³⁴ אם אתם מלווים רק לאלה מעשים רעים מהרווע שבלבו, שהרי אדם שיכולים להחויר לכם, האם אתם עושים מדבר מתוק הממלאת לבו. ⁴⁶ "מדוע אתם מעשה נעלחה? גם הקמצנים והרשעים מלווים קוראים לי'אדון, אדון, ואינכם עושים את מה לאנשים כמותם תמורה שבר מלא. ³⁵ "עליכם אני אומר לכם? ⁴⁷ כל מי שבא אליו וainו לאחוב את אויביכם, לעשות מעשים טובים רק מקшиб לדבריו, כי אם גם מקיים אותם,

48 דומה לאדם שבנה את ביתו על יסודות יזם קצר לאחר מכן הילך ישוע עם תלמידיו איתנים החצובים בסלע. כשהוא שיטפון, הבית אל העירה נעים. וכרגע הילך אחריו קהלה עומדת איתן כי נבנה היטב.⁴⁹ אולם מי שמקשיב נדול.⁵⁰ כשהתקרב ישוע אל שער העירה לדבריו ואינו מקיים אותם, דומה לאדם שבנה ראה תהליכי-לוויה ויצאת מעיר. הייתה את ביתו על אדמות-חול ללא יסודות. כשהוא זאת הלוויה של בן יחיד לאם אלמנה, ובין האבלים היו רבים מתחשי המקום.⁵¹ מראה שיטפון הבית נהרס כליל.

7 לאחר שעסיק לדבר באוזני העם בא לה: "אל תבכי".⁵² הוא נגש ונגע באלונקה, נושאיה עצרו. געך, קום לחיים! קרא ישוע. הנער קם והחל לדבר אל הסובבים אותו הצעיר על אודות ישוע, שלח אליו כמה מזקנין היהודים כדי שיבקשו ממנו לבוא ולהציג את חי המשרת.⁵³ הוקנים באו אל ישוע והתהנו לפניו שייענה לבקשת הקצין. "אנא, מלא את בקשתו", התהנו הזרים.⁵⁴ כי הוא אהב את עמו ו אף בנה לנו בית-כנסת מספוני".⁵⁵ ישוע הילך איתם אל בית הקצין. אולם לפני הגיעם אל הבית שלח הקצין אחדים מחבריו אל ישוע כדי לומר לו: "אדוני, אל שאלות: האם אתה המשיח, או שעליינו לחייבת טריריה את עצמך! איני ראוי שתבוא אליך בביתו, וומסיבה זאת נס לא העוזי לבוא אליך בעצמי. בבקשתה ממדך. רק צווה שמשרתי יבריא והוא יבריא. ⁵⁶ מנין לי הביטחון הזה? הרוי אני רגיל לקבל פקדות מהממונים על, ואף לחת פקדות לחילים תחת פקודי. אם אני אומר לחיל אחד: 'לך', הוא הולך. אם אני אומר לחיל אחר: 'באו', הוא בא. אם אני אומר לשרתתי: 'עשה עבודה זאת או אחרת', הוא עשה אותה. כך גם אם צווה על המשרת שיבריא – הוא יבריא".⁵⁷ דבריו הקצין הפליאו את ישוע. הוא פנה אל הקהל שליווה אותו ואמר: "בקרב כל עם ישראל לא ראיתי אדם בעל אמונה כזאת!"⁵⁸ כשהזרו חברי הקצין אל הבית ראו שהמשרת הבריא לחילוין. אורות יוחנן: "מה הלחתם לראות במדבר?

האם הלבתם להתבונן בעשב הנע ברוח? הבשימים שהביאה.³⁹ מארחו של ישוע ראה 25 אמרו לֵי, מה ציפיתם לראות? אדם לבוש את המתרחש, ומכוון שהכיר את האישה אמר בנדים יפִים? הרוי מי שלובש בגדים מפוארים בלבו: "אילו ישוע היה באמה נבי אלוהים, נר בארונות פאר ולא במדבר.²⁶ מה באמת הוא היה יודע עם איזו איש יש לו עניין?" הלבתם לראות, נבייא? כן! נבייא הלבתם⁴⁰ ישוע ידע את מחשבות הפרוש ולכן אמר לראות, ואני אומר לכם שהוא גדול אף מנבייא. לו: "שמעון, ברצוני לומר לך משחו." דבר,²⁷ על החישזה כתוב בתנ"ך: "הנני שולח רביבי", השיב שמעון.⁴¹ ישוע סיפר לו את מלאכי לפניך ופנה-דריך לפניך.²⁸ ובכן, לא הספר הבא: "אדם הילוה כסוף לשני אנשים: נילד אדם גדול מיזהן, ויחיד עם זאת – הקטן חמש מאות שקלים לאחיה, ו-חמשת-אלפים במלכות האלוהים גדול ממנהו."²⁹ כל האנשים שקלים לשני.⁴² הוואיל והשניהם לא יכלו אשר שמעו את דבריו יוחנן – אפילו נובי מסס – להזכיר את החוב. ריחם עליהם המלווה הצדיקו את דרישות אלוהים ונטבלו על-ידי וויתר להם על החובות. מי לדעתך יאהב יהנן.³⁰ ואולם הפרושים וחכמי התורה דחו יותר את המלווה בעקבות מעשה נעלחה זה?³¹ את הוכניתו של יהמעם וסדרבו להיטבל⁴³ "אני מניה שבבעל החוב הגדול יותר", ענה על-ידי יוחנן. מה יכול אני להגוז על אנשים שמעון. "נכון מאד", הסכים ישוע.⁴⁴ ואו הבית כאלה? "שאל ישוע". "למה הם דומים?" הם באישה ואמר לשמעון: "הבט באישה זאת; דומים לילדים במגרש משחקים שמתלוננים כשנקנסתי לביתה לא הצעת לי קערת מים באזני חביריהם: ניגנו לכם בחילה לא כדי לדוחן את רגלי מהאבק, ואילו אישה רקדרתם. קינו لكم קינה. אך לא בכitem". זו רחבה את רגלי בדמעותה ונינבה אותן רקיות.³² ישוע המשיך: "יוחנן המתביל נתג לטום ולא בשערה.⁴⁵ גם לא נשחת ל' מקובל, ואילו שתה יין כל ימי חייו, ואתם קראתם לו' משגען". היא לא חדרה לנשך את רגלי מהרנע שבאיי עכשו בא בז'ה אדם שאוכל וגם שותה יין, לכאן.⁴⁶ אתה לא טרחת למשוח שמן על ראשי, ומה אתם אומרים? "האיש הזה זלמן, הוא שותה ואילו היא משחה את רגלי בבשימים ובשניהם יין ומתחבר עם חותאים וטופסים מופוקפים! יקרים".⁴⁷ אהבתה הרבה מוכיחה שנשלחו 35 אנשים יכירו בצדקה זו וחותמו כאשר לה חטאיהם רבים. אדם שנשלח לו מעט אוהב ירא או צדקו חיים".³⁶ פרוש אחד הזמין מעט.⁴⁸ ישוע פנה אל האישה ואמר: "נסלחו את ישוע לארווחה בביתה. ישוע ענה להזמנה, לך חטאיך".⁴⁹ האורחים האחרים שישבו בא לbijת הפרוש וישב ליד השולחן.³⁷ באotta אותו ליד השולחן אמרו בלבם: "למי הוא עיר הייתה אישת חוטאת. משנודע לה כי ישוע חושב את עצמו שהוא סולח על חטאיהם?" מתחארה בבית הפרוש. לקחה מה מלא מרכחת⁵⁰ ואולם ישוע המשיך ואמר לאישה: "אמונתך בשםים יקרים ובאה אל הבית".³⁸ כשנקנסה הושעה אותה. וכי לשולם.

אל הבית כרעה ברך לפני ישוע והרטיבה⁸ זמן קצר לאחר מכן עבר ישוע מעיר לעיר את רגלי בדמעותה. בשערת הארוך היא ומכפר לכפר, וסיפר לאנשים את בשורת נינבה את רגליו, נישקה אותן ומרחה עליהן את מלכות האלוהים. אל ישוע נילו שנים-עשר

תלמידיו ² וקבוצת נשים. שאוון הוא ריפה האנשים המקשיבים לדבר אלוהים ומאמנים ממחלות שנות או גירוש מהן רוחות רעות. בו, אולי בעבר זמן קצר נחנכת אמונהם בין נשים אלה היו מרירים המגדרית (שממנה על-ידי דאגות, תאות-העולם ורדיפה אחר גירוש ישוע שבעה שדים). ³ יהנה, אשת כוזא כסוף ורכוש. משום כך לעולם אינם מונעים מי שניהל את עסקי המלך הורדוס), שוננה לבגרות רוחנית. ¹⁵ לעומתם מסמלת האדמה ורבות אחרות שתרמו מכספן לכלכלה ישע הפורייה אנשים בעלי לב טוב וישר. אנשים ותלמידיו. ⁴ יום אחד, כשהחרו אליו אנשים אלה מקשיבים לדבר ה, דברים בו ואף מערדים רבות. סיפר להם ישוע את המשל מבאים פרי רב. ¹⁶ כאשר אדם מಡליק נר הבא: ⁵ איך אחד יצא להרועל בשדה. בפזרו בחשכה, האם הוא מכסה את הנר או מוחביא את הזורעים נפלו אחדים מהם מצד הדרך. אותו מתחת למיטה? הוא ישים אותו במקום והם נרמסו ונאכלו על-ידי הציפורים. ⁶ חלקם מרכזיו. המקום שבו יAIR לבאי הבית בצורה נפלו על ארמת סלעים, ואלה צמחו יפה, אך הטובה ביותר. ¹⁷ כל מה שמוטה עתה יתנלה עברו זמן קצר התיבשו ומתו מחוסר לחות. ויצא לאור בבואה הזמן. ¹⁸ לכן שמו לב ⁷ חלקם נפלו בין הקוצים. זרים אלה אמרם כיצד אתם מקשיבים. מי שיש לו – יינתן לו צמחו, אולי יחד איתם צמחו גם קוצים וחנקו עוד.ומי שאין לו – נם מה שהוא חשוב שיש אותם. ⁸ חלק אחר מהזרעים נפלו על ארמה לו יילקח ממנו. ¹⁹ אז באו אמו ואחו של פורייה, ואלה צמחו ונשאו פרי רב. פִי מָה יִשְׁוע לְבָקָרוֹ. אולי בגל הקהל הרבה לא ממה שנערע. "בסיומו את המשל אמר ישוע": מי יכול להיכנס אל הבית שבו לימד. ²⁰ מישחו שמסוגל לשמע, שיקשיב! ⁹ תלמידיו שאלו הודיעו לישוע כי אמו ואחו מחכים לו בחוץ אותו למה התכוון. ¹⁰ וישוע השיב: רק לכם ורוצחים לראות. ²¹ אולי ישוע אמר: "امي מותר לדעת את סודות מלכות השמים. אולי ואקי הם כל אלה המקשיבים לדברי אלוהים האנשים הללו שומעים רק משלים אך אינם ומיימים אותם!" ²² يوم אחד עלה ישוע מבינו – בדוק כי שוכנו אבותינו הנכאים. עם תלמידיו לסירה והציג: "הבה נשtot אל נ"ז הו פרוש המשל: הזרע הוא דבר-אלוהים. החוף מבול". ²³ הם החלו לשוט וישוע נרדם. ¹² שלו הדרך מסמלים את לב האנשים לפטע התחוללה סערה חזקה. הרוח טلتה השטן ומנסה להשכיח מלכם את דבר ה. כך הציפו את הסירה במים. והتلמידים היו הוא מונע בעדרם מלhmaין באלהים ולהיוושע. בסכנה נדולה. ²⁴ "רבי, קום! העירו אותו ¹³ ארמת הסלעים מסמלת את לב האנשים התלמידים בבהלה."אנחנו טובעים! ישוע הנחנים להקשיב לדבר-אלוהים. אולי אין גער ברוח ובם. ומיד פסקה הסערה והם הוא חודר לעומק לבם. הם יודעים שדבר נרגע. ²⁵ "היין אמוןכם?" שאל אותם ישוע. ה' הוא אמת. ואפילו מאמינים לזמן קצר. התלמידים הנדרמים והמופחדים אמרו איש אולי ברגע של קושי ו מבחן הם מאבדים את לדעה: "מיهو האיש הזה, שאפילו הרוח והם אמוןתם. ¹⁴ ארמת הקוצים מסמלת את לב נשבעים לו?" ²⁶ הם גניעו אל הנדה השנייה

של הכנרת, אל ארץ הגדריים. ²⁷ כשללה לו ישוע, "וספר לבני משפחתך את הפלא
 ישוע לחוף. בא לקראותו אדם מקומי אשר זמן שאלותיהם עשה למעןך. "האיש הילך וסיפר
 רב היה אחוזדים. האיש היה עירום לנמרי, בכל העיר את הפלא שחולל ישוע למעןו.
 חסר בית וישן בבית-הקבורתה. ²⁸ בראותו ⁴⁰ בנדיה השניה של הכנרת קיבל אותו הקהל,
 את ישוע נפל האיש לרגליו וצרח: "מה אתה שכבר המTON לישוע. ⁴¹ אדם בשם יair, שהיה
 רוצח מני, ישוע בן-אל-עליזון? אני מתהנן ראש בית-הכנסה המקומי. בא ונפל לרגליי
 לפניך, אל תיסר אותי!" ²⁹ הוא אמר זאת ישוע. יair התהנן לפניו שיבוא אליו אל ביתו,
 משומ שישוע כבר ציווה על השד לצתאת ⁴² כי כתו הייחודה בת שתים-עשרה חלתה
 ממנו. לעזים קרובות השתלט השד על האיש ועמדת למות. ישוע הילך עם יair כשהוא
 האומלל, עד כי גם כשאסרו אותו בכבלים מפלס לו דרכ בין הקהל הרב. ⁴³ בקרוב
 וברשות היה מנתק אותם בקלות ובורה הקהל הייתה אישת סבלת משפטם דם קרוני
 לדבר, בכוחו וב להשפיעו של השד. ³⁰ מה במשך שתים-עשרה שנה. היא הוצאה את כל
 שמק? "שאל ישוע את השד. "לגין", השיבו כספה על רופאים שונים. אולם איש לא יכול
 קולות רבים. כי היו בו למשה שדים רבים. היה לרפא אותה. ⁴⁴ האישה קרבה אל ישוע
³¹ השדים התהנו לפני ישוע שלא ישלה אותם מהוחר. וכשנעה בcanf בגדו פסק מיד שטרפ
³² במדרון החר שבקרכבת הדם! ⁴⁵ מי נגע בי? "שאל ישוע. כל הסוכבים
 מקום רעה עד רוחרים. והשדים התהנו אותו הכהיו שנגע בו, ופטרוס אמר: "רבי,
 לפני ישוע שירה להם להיכנס בחזרים. כיצד אתה יכול לשאל מי נגע לך? ראה
 ישוע הסכים. ³³ והשדים יצאו מהאיש ונכנסו כמה רבים האנשים שנחפחים ונדרחים אליך
 בחזרים. מיד החל העדר להשתולל, גלש מכל צד! ⁴⁶ אולם ישוע השיב: "אני יודע
 במדרון התלול וטבע בהם. ³⁴ משראו הריםشمישו נגע בי בכוונת תחילה, כי הרגשתי
 את המתחרש נמלטו בהלה וסיפרו את הדבר שיצא ממי כוח מרפא." ⁴⁷ כאשר נוכחה
 בעיר ובכפרים. ³⁵ עד מהרה נתרו לשם האישה שישוע ידע, החלה לרעוד מפחד. היא
 אנשים רבים כדי לראות את המתחרש במזו נפלה לרגליו וסיפרה באוני כולם מודע נגעה
 עיניהם. הם ראו את האיש שהוא אחוזדים בישוע. היא סיפרה שנרפא כליל. ⁴⁸ בתוי,
 ישב לרגלי ישוע, לבוש היטב ושפוי בעיטה. אמר לה ישוע, "אםונתק ריפה אותך, וכי
 עדי ראייה סיפרו לבאים כיצד ריפה ישוע לשלום". ⁴⁹ בזמן שישוע דיבר אל האישה,
 את האיש, וכולם נמלאו פחד. ³⁷ כה רב הניע למקומות שליח מביתו של יair והודיע
 היה פחדם. עד כי האנשים הרבים מארץ לאב: "בטך מהה; אין צורך להתריח את
 הגדריים התהנו לפני ישוע שייעזוב אותם המורה". ⁵⁰ כאשר שמע ישוע את דברי השליח
 לנפשם וילך משם. ישוע חזר לסירה ושב אמר אל האב: "אל תפחד! בטח כי, ובתק
 למקום ממנו בא. ³⁸ האיש שהוא אחוזדים תרפא". ⁵¹ בהגNUMם אל הבית הרשה ישוע רק
 התהנן לפניו שירה לו להצטיף אליו, להוריהם. לפטרוס. ליעקב ולヨוחנן להיכנס
 אולם ישוע סרב. ³⁹ "חוור לביתך. "אמר לחדר הילדה. ⁵² הבית היה מלא אנשים

שباءו להתאבל וללבכות על מותה, אולם ישוע לberman. ⁵³ אבל ההמון נילו لأن ישוע הילך אמר להם: "אל תבכו; הילדה לא מתה, היא והלכו בעקבותיו. ישוע קיבל אותם בחימימות רק ישנה". ⁵⁴ אך האבלים לענו לשוע, כי וליימד אותם על מלכות האלוהים. הוא גם ידעו שהוא מתה. ⁵⁵ ישוע עוז ביד הילדה ריפה את החולמים שבינויהם. ⁵⁶ לפניות ערבית וקרא: "קומיי, ילדי?! בארתו רגע רוחה נינשו שנים-עשר התלמידים אל ישוע והאיצו שבה אליה והוא קמה על רגליה. תננו לה בו לשלווח את הקהל אל הכהנים והמשקים משהו לאכול! פקד ישוע. חוריה התחפלו שבסביבה כדי לכנסות אוכל ולהחפש מקום מאד. אולם ישוע ציווה עליהם לא לספר לינה, כי האזרע שבו היה שומם לגמרי. ⁵⁷ אמר ישוע לתלמידיו: ⁵⁸ "אתם תאכilioו אותם! אמר ישוע לתלמידיו. איש את אשר קרד.

9 יום אחד קרא אליו ישוע את שנים-עשר את התלמידים אמרו: "יש לנו רק חמיש ככרות תלמידי, והעניק להם סמכות וכוח לגורש לחים ושני דינם. האם אתה רוצה שנלך לכנסות שדים ולרפאה מחלות. ⁵⁹ לאחר מכן שלח אותם אוכל לכל הממן הזה? ⁶⁰ כחמשת-אלפים גברים היו שם (לא כולל נשים וילדים). אמרו לספר לבולם על בוא מלכות האלוהים ולרפאה את החולמים. ⁶¹ אל תקחו אתכם דבר", הורה להם ישוע. ⁶² אל תקחו אתכם מקלט הליכת. ⁶³ התלמידים עשו דבריו והושיבו את הקהל. ⁶⁴ ישועלקח את הרמיה, מזון, כסף ואף לא בנדדים להחלה. ⁶⁵ בכל עיר או כפר התארחו בבית אחד בלבד. ⁶⁶ חמיש ככרות הלחם ואת שני הדינם, הביט לשימים. וביקש מאלוהים שיברך את האוכל. ⁶⁷ אם הותשבים לא יקשבו לדבריכם, צאו לאחר מכן פרס את הלחם. חתק את הגנים מאותה עיר וננערו את העפר מעל רגליים. ⁶⁸ כ似ין לכך שעשיותם את המוטל עליכם והזהרתם אותם. ⁶⁹ התלמידים יצאו לדרכם. ⁷⁰ יום ונבערם מעיר ומכפר לכפר בישרו את שנשאו מילאו שנים-עשר סלים. ⁷¹ אחד כשהחפלו ישוע לבדו ורק תלמידיו דבר אלוהים וריפאו את החולמים. ⁷² כשהגינו היו בחברתו, הוא שאל אותם: "למי הותשבים היו בחברתו, והוא שאל אותם: "למי הותשבים על כוחו ונפלאותיו של ישוע לאזוני". ⁷³ המשווות המושל הורדוס, הוא נמלא מבוכה ודרagna. ⁷⁴ ליהונן המטביל התלמידים. ⁷⁵ אבל יש החותשים שאטה אליו כי היו אנשים שאמרו: "זהו יוגנן המטביל הנבייא, ואחרים החותשים שאטה אחד מאבותינו שכם לתחייה!". ⁷⁶ או: "האיש הזה הוא אלהו הנבייא! והוא אמרו: "זהו אחד הנבאים שכם החותשים אותו? ומה שכם לתחייה". ⁷⁷ למי אתם לתחייה! ⁷⁸ יוגנן? תמה הורדוס. "הרי כרתי את ראשך, אז מיהו האיש שעליו אני שמע משיח אלוהים!" ענה פטרוס. ⁷⁹ ישוע ציווה ניסים ונפלאות? והורדוס חיפש דרך לפגוש עלייהם לא לספר זאת לאיש. ⁸⁰ על בנדדים את ישוע. ⁸¹ לאחר שחזרו השליחים ודיווחו לשביל הרבה, הוסיף ישוע. "זקנינו היהודים, ראש הכהנים והסופרים ידחו אותו ואף לישוע על כל מעשיהם. הוא עזב את הקהלה ירנו אותה. אולם כעבור שלושה ימים יקום איתם והם הילכו יחד לבית-צדקה כדי להיות.

לתחיה!“²³ לאחר מכן אמר ישוע לכלום: “מי בبني היחיד. ²⁴ שד אוחז בו, הוא גורם לו שרוצה ללבת בעקבותיו חייב להכחש לצרוכו ללא סיבה. משליך אותו על הרצפה לעצמו, לוותר על נוחיותו ושאיפותו, לשאת ומתחיש את כוחו עד שרירנו נול מפיו. השד הזה עמו את צלבו יומם ולבוא אחריו.²⁴ כי מדכא את בני מארך וכמעט שאין לנו מניה לו מי שחפץ להציג את חייו – יאביד אותם. לנפשו.²⁵ התהנני לפני תלמידיך שיגרשו ואילו מי שיוטר על חייו למען – יציל אותם. את השד. אבל הם לא יכולים לעשות זאת.”²⁶ מה הרווחה אדם שהשיג את העולם כולם²⁷ מה עיקש וחסר-אמונה הדור זהה!²⁸ קרא אבל הפסיד חי-נצח?²⁹ “ידעו לכם, שככל ישוע, עד متى יהיה עלי לסבול אתכם? הביאו מי שמחביש בי ובברבי, הוא יהיה לבושא אליו את הילד!”³⁰ לפני שהספק הילד להניע לבן-האדם כאשר יבוא בכבודו ובכבוד של אל ישוע, השד הפיל אותו ארצתה כאשר הוא אביו עם המלאכים הקדושים.³¹ אני אומר מperfנס. אולם ישוע נירש ממנו את השד לכם את האמת: בין העומדים פה עתה יש בנערת, ריפה אותו והшибו לאביו.³² כשהראו ככלה שלא ימותו לפני שיראו את מלכות הנוכחים את הגילוי הזה של כוח אלוהים. נפלה האלוהים!³³ בעבר שמנת ימים לקח איתו עלייהם יראה נדולה. בעוד הקהיל מתפעל ישוע את פטרוס, יוחנן ויעקב ועליה על אחד ומחליף רשמי על מעשי הנפלאים. אמר החרים כדי להחפלו.³⁴ בזמן שישוע החפלו, ישוע לתלמידיו: “חקשיבו לדברי בתשומת פניו השתנו ובנדיו הלבינו והבריקו.³⁵ לפתע לב: בן-האדם עומד להימסר לידי אנשים.” הופיעו משה רבנו ואליהו הנביא ודרבו אותו.³⁶ אולם התלמידים לא הבינו لماذا התכוון:³⁷ הופעתם הייתה מרשימה ומהודרת, והם דברמה מנע מבעדם מלבדן והם חשבו דיברו עם ישוע על מותו הקרוב בירושלים. לשאיל אותו למה התכוון.³⁸ בין התלמידים הייתה צפוי לפוי דבר ה.³⁹ בינתיהם שקו התערור ויוכו: מיהו החשוב והגדול בינויהם. פטרוס והאחרים בשינה עמוקה, וכשהתעוררו⁴⁰ ישוע ירע את מחשבותיהם ולכון קרא לילד ראו את כבודו והדרו של ישוע ואת השנים קטן, העמידו לידיו⁴¹ ואמר לתלמידיו: “מי שעמדו לידיו.⁴² כשבעמדו אליו ומשה ללבת שמקבל ילד קטן כזה, כאילו מקבל אותו; ומיו קרא פטרוס, בלי לדעת מה הוא אומר: “רבבי, שמקבל אותו, מקבל למעשה את אבי אשר כמה טוב שאחננו כאן! מודע לא נקים כאן שלח אותו. הקטן מביניכם – הצענו והענו שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאליהו?” ביוther – הוא הנדול בינוים!⁴³ יוחנן תלמידו בעודו מדבר כיסה אותם ענן והם נמלאו פנה אליו ואמר: “רבבי, ראיינו איש שמנרש שדים פחד.⁴⁴ ומן הענן קרא קול: “זהו בני בחירות, בשמק ואמרנו לו לחדר מכך. כי אין הוא שמעו בקהלו.”⁴⁵ לאחר הקול נראה ישוע עומד שיך לקובוצתנו.⁴⁶ “לא הייתם צריכים לומר לך. התלמידים לא סיפרו לאיש את אשר לו זאת, “השיב לו ישוע,” כי מי שאינו גורם ראו אלא חיכנו.⁴⁷ כשירדו מן ההר למחרת, הוא בעדכם.⁴⁸ בהתקרב המועד שבו יילקה באו אנשים רבים לקראת ישוע.⁴⁹ ואחד לשמים. התכוון ישוע ללבת לירושלים. יום מהם קרא: “רבבי, אני מתחנן לפני שתביעת אחד הוא שלח לפניו שליחים, כדי שיכינו

לו מקום לינה באחד מכפרי השומרונים. אישים ואף לא זוג נעלים נוסף, ואל העצרו ⁵³ אליהם השומרונים סרבו לחתם להם מקום בדרך לשוחח עם איש. ⁵⁴ "בכניתכם לכל לינה, משומ שפניהם של ישוע ותלמידיו היו בית ברכו אותו תחילת לשלום. ⁶ אם באותו מועדות לירושלים (לשומרונים היה וכוחם עם בית נר אדם אהוב שלום, הברכה התקיימ. היהודים בונגעלירישלים). ⁵⁵ כשהגעתם לדבר ואמ אין אהוב שלום באותו בית – הברכה לאווניישוע ותלמידיו. שאלו יעקב וויתנן: "אתה תשוב אליכם". ⁷ "בבואכם אל כפר או עיר רוצחה שנצווה כי תרד אש מהשמי ותשורף אל העברו מבית מארח אחד לאחר, אלא אתם? ⁵⁵ אליהם ישוע נעד בהם. ⁵⁶ והחבורה התארחו בבית אחד בלבד, ואל הפסול אכל המשיכה בדרכה אל כפר אחר. ⁸ בדרך אמר ולשנות כל מה שמנישם לכם. כי הופיע ראי מישעו: "אדוני, لأن שתליך, אני אלך לשכרו. ⁹ בכל עיר שבה מקבלים אתכם אחריך!". ⁵⁸ אליהם ישוע השיב לו: "אל תשכח בשמה אייכלו את המונש לפניכם. ¹⁰ רפאו שאין לי מקום להניח את ראי. השועלים את החולמים ואמרו להם: מלכות האלוהים מתגוררים במחילות הארץ ולציפורים יש קרובת אליכם". ¹¹ "בעיר שבה לא מקבלים קנים. אליהם לבן-האדם אין מקום להניח בו את אתכם צאו לרחובות וקראו: ¹² 'כמה עיל ראיו'. ⁵⁹ בהזדמנות אחרת אמר ישוע לאיש התנהנותם אנחנו מונעים את אבק עירכם מסoom: "בוא אחרי והוא תלמיד שלי. "האיש שדק ברגלינו, אליהם דעו לכם שאכן קרובות הסכימים, אליהם ביקש לקבור תחילת את אביו. מלכות האלוהים! ¹² אני אומר לכם שאפילו ⁶⁰ הנה למתיים (מבחן רוחנית) לקבור את לסorum המרושעת יהיה קל יותר ביום הדין המתים שלהם", אמר לו ישוע. ¹³ ואילו אתה מאשר לעיר הזאת. ¹³ "אווי ואבוי לנו. כורזין לך להזכיר על מלכות האלוהים". ⁶¹ איש ובית-צירה! אילו חולתני בצור ובצדון אחר אמר לישוע: "אני אלך אחדריך, אדוני, אך את הנסים שהולתי בקרובן, מזמן היו שם הרשה לי תחילת ללבת הביתה ולהיפרד כולם חזורים בתשובה ולובשים شك ואפר מבני משפחתי". ⁶² אבל ישוע השיב לו: "השם לאות חרטה. ¹⁴ כן, צור וצדון תקבלנה את ידו על המחרשה ומabit אחדריו לא יהיה עונש כל משלכם ביום הדין! ¹⁵ ואתם, אנשי כשר למלכות האלוהים".

10 לשמי? לניהו תרדוו!" (Hadès g86) ¹⁶ ישוע המשיך לדבר אל התלמידים: "מי ששמע ² מאחר שהקציר רב והופיעים מעטים. אמר להם ישוע, "התהנו לאלהים שישלח פועלם נספים לעזרתכם בעבודתכם למען. ³ לכט שמי? ¹⁷ בעבר זמן-מה חזרו שביעים השליחים אל ישוע ודיוחו לו בשמחה: "אדוננו, אבינו, אבינו השדים נכנעים לנו כאשר מצוים עליהם עתה ווכרו שאני שולח אתכם כשלוח כבשים בין זבים. ⁴ אל תיקחו אתכם כסף, חפצים נופל מן השמיים כברק!

לכם סמכות וכוח להתגבר על כל כוחות פצוע קשות.³¹ בנסיבות עבר שם כהן אחד, האויב, ולרמוס נחשים ועקרבים. דבר לא אלם בראשות אמת הפצוע עבר לצדו השני של יכול לפגוע בהם!³² אף-על-פי-כן עליכם השbill. ³³ עבר במקומות גם איש משבט לוי. לשמו לא משום שאתם יכולים להתגבר הוא הביט בפצע המוטל בצד הדרק, אלם על השדים. אלא משום ששמותיכם כתובים המשיך בדרכו. ³⁴ הזודמן למקום שומרוני בשםים!³⁵ לאחר מכן נמלא ישוע שמחת אחד, ובראותו את הפצוע נמלא רחמים. רוח הקודש וקרא: "אבי, אדון השמיים והארץ,³⁶ השומרוני נינש אל הפצוע, משה את פצעיו אני מודה לך על שהסתתרת בדברים אלה וחבש אותן. לאחר מכן הרכיב אותו על מפני חכמים ומושכילים, ונילתה אותו לאנשים חמורו והביאו לאכסניה, שם טיפול בו והאכיל פושטים שבוחנים בך כמו ילדים. כן, תודה אותו.³⁷ למטה, לפני שהמשיך בדרכו, לך אבי, מפני שכך רצית.³⁸ הכל נמסר לי שילם השומרוני סכום כסף לבעל האכסניה לך אבי, מפני שכך רצית.³⁹ רציתך רצית.⁴⁰ מי מהשלשה היה לדעתך רע האב.⁴¹ ישוע פנה אל תלמידיו ואמר להם טוב לאיש הפצוע?⁴² "האדם שריהם עליו".⁴³ בשקט: זכות נדוליה נפללה נפללה בחלוקם. שיכולים השיב החכם. "נכון", הסכים אליו ישוע. לך אתם לדרות את אשר רואיתם.⁴⁴ נביאים ועשה כmodoго.⁴⁵ ישוע ותלמידיו המשיכו ומליכים רבים השתווקו לראות את מה שאותם בדרכם, וכשהגינו לאחד הכהרים הזמינים רואים ולשמעו את מה שאותם שומעים. אך אותם אישת בשם מרתה להתראה בביתה. לא זכו.⁴⁶ פעם רצתה אחד מהכמים-התורה⁴⁷ אחותה מרירם התישבה על הארץ לרגלי לנוסות את ישוע. "רבינו", שאל החכם, "מה עלי ישוע והקשיבה לדבריו.⁴⁸ מרתה חש לחץ לעשות כדי לזכות בחחי נצח?" (g166) מהעבודה שבהכנות ארוחה נדוליה לכלם.⁴⁹ מה אומרת על כך התורה? "השיב לו ומשום כך פרצה לחדר וקראה: "נכון שאין זה ישוע בשאללה.⁵⁰ התורה אומרת: ואהבת הונן שאחותו תשאיר לי את כל העבודה? אמרו את זו אלוהיך בכל לבך. ובכל נפשך לה בקשה שתבוא לעוזר לי."⁵¹ מרתה אמרה, ובכל מואדרך; ואהבת לרעך כמוך".⁵² השיב יקירתו, "השיב לה האדון, "את דואנת לכל החכם.⁵³ "נכון מאד", אישר ישוע. "אם תקיים כך הרבה דברים. عليك לדאגן לדבר אחד מצוות אלה תזכה בחחי נצח".⁵⁴ החכם בלבך. מרירם בהירה בדבר האחד הזה אשר רצתה להצדיק את רגשותיו (מן פני שלא אהב לא יילך ממנו)."

11 יום אחד התפלל ישוע במקומות מסויימים. ולכן שאל: "מיهو רعي?"⁵⁵ ישוע השיב במשל: "יהודי אחד הלך בדרך מסויים, וכשסיהם נינש אליו אחד מתלמידיו מירושלים לרריו והותקף על ידי שודדים. אמר: "ארון, למד אותנו להתפלל. כשם שיזחן הם הפשיטו את בנדיי מעלי, גלו אtat כספו, למד את תלמידיו." ⁵⁶ התפללו כך; אמר הכו אותו באכזריות והשאירו אותו בצד הדרק

להם ישוע: "אבינו שבשמיים, יתقدس שמו. ביקשו מمنו להילל נס מהשמים על-מנת
 הבוא מלכותך".³ ספק לנו יום יומם את המזון לשכנע אותם.⁴ ישוע ידע את מה שבחויהם
 הדרושים לנו,⁵ סלח לנו על חטאינו, כשם שnom ולכן אמר: "מלךה מפולגה לא חזיק מעמד
 אנחנו סולחים לאללה שחתאו לנו, ועוור לנו ותחמותט. משפהה מפולנת בעדותיה תיר הס.
 לעומת גנד פיתויים וניסיונות".⁶ ישוע והוסיף⁷ לפיך כיצד יכולם אתם לטעון שאנו נלחם
 ואמר: "נניח שאחד מהם הולך לבית חברו גנד השדים בשם שר השדים? אילו הייתה
 באמצעות הלילה וקורא בקול: 'עשה לי טובה טענתכם וכונה, איזו כיצד יכלה ממלכת השטן
 והלווה לי שלוש כקרות להם'.⁸ כי אחד להחזיק מעמד?⁹ מלבד זאת, אם אני מקבל
 מידורי בא לבקר אותו ואין לי אוכל בשביבו. את כוחו מבעל זובוב שר השדים, מה בוגע
 וואילו החבר עונה ממייתו: אל תחריד אותו לבניים? הלא גם הם מנזרים שדים!¹⁰ האם
 באמצעות הלילה. הדלת נעולה, ילדי ישנים ונום אתם חושבים כי עובדה זאת מוכיחה שהם
 אני כבר במיטה עצמי, מצער שעוני יכול מקבלים את כוחם מהשטן?¹¹ שאלו אותם אם
 לעוזר לך הפעם.¹² אני אומר לכם: אמם הוא אתם צודקים.¹³ אולם אם אני מגרש את
 לא יפתח את הדלת בזכות יידוחם. אבל הוא השדים בכוח אלוהים. הדבר מוכיח כי הגיעה
 יקום ויפתח את הדלת ויביא לו את מה שרצה אליכם ממלכת האלוהים.¹⁴ כאשר יש ניבור
 כדי להימנע מהחרפה שלא נענה לבקשת שומר על ארמונו, חמוץ ומצדיך בכל הננה,
 חברו.¹⁵ כך גם בתפילה: אם תבקשו – תקבלו; הארמן בטוח.¹⁶ אולם כשהמשיח חזק ממנו
 אם תחפש – תמצאו;¹⁷ ואם תדפקו תיפתח מתקוף אותו ומוגבר עליו, הוא פרוק מעלייו
 לפניכם הדלת.¹⁸ מושם שככל המבקש מקבל; את נשקו ולקחה את החלל מביתו.¹⁹ מי –
 כל המהפש מוצא, ולפנוי כל דופק נפתחת שעוני בעדי הוא גנד;²⁰ מי שעוני אוסף איתי –
 הדלת.²¹ אני פונה אל האבות שביניכם: מפור.²² כאשר שד מגורש מארם. הוא הולך
 כשיהילד שלכם מבקש מכם פרוטה לחם. למדריך ומהפשת לו מנוחה; מאחר שהshed אינו
 האם אתם נותנים לו אבן?²³ או כאשר מבקש דג. מוצא מנוחה, הוא חזר אל האדם שמננו יצא,
 האם אתם נותנים לו נחש?²⁴ ואם הוא מבקש מונגלה כי מעוננו לשער מטוואט ומוהדר.
 ביצה, האם אתם נותנים לו עקרב?²⁵ ואם עלי כן הולך השד ומביא איתו שבעה שדים
 נשים חוטאים כמוכם נותנים לילדיכם רעים ממנו וכולם נכנים באיש. וכך מצבו
 מה שטוב להם. האם איןכם מבינים כי אביכם של האיש האומלל גרווע משהיה.²⁶ בזמן
 שבשמיים יעשה למעןכם הרבה יותר, וייתן את שישוע דבר קראה אישת בקהל: "יברך
 רוח הקודש למי שմבקש ממני?"²⁷ יום אחד אלוהים את אמך – את הבטן שנשאה אותך
 נירש ישוע שד מאייש אלים. וכושר הדיבור ואת השדים שהניקו אותך!²⁸ אך האמת
 שב אליו. הקהיל התרגש והתלהב מההמורע, היא. אמר ישוע, "שאלוהים יברך את אלה
 שרים. הרי הוא מקבל את כוחו מבעל-זובוב²⁹ קהיל השומעים הולך גDEL וישוע המשיך: "מה
 שר השדים!"³⁰ אחרים רצו לנסתו, ולכן רעים אנשי הדור הזה! הם מבקשים אותן

מהשימים (כדי להשתכנע שאין דובראמת). ואתם נםओהבים שישאלו לשולכם בשוקים אולם האות היחיד שינתן להם היהיא אות ויחלקו לכם כבוד. ⁴⁴ "אויל לכם הפרושים, יונה הנביא. כשם שיוונה היה לאויל לאנשי כי אתם דומים לקברים נסתרים בשדה – נינווה, כך יהיה בן האדם לדור הזה. ביום אשימים דרכיהם על השחתות שלכם בלי הדין, כשיעמדו אנשי הדור הזה למשפט. תקום שידוע על קוימעה!" ⁴⁵ אחד מחכמי-התורה מלכת-שבא ותרשייע אותם, מפני שהיא באה הניב על דברי ישוע: "רבי, בדבריך אלוי הארץ רוחקה כדי להקשיב לחכמה שלמה, אתה מעלה נם אויתנו." ⁴⁶ "נכון," השיב ואילו לפניכם עומד אדם גודול משלמה. ישוע, אויל ואבוי נם לכם, חכמי-התורה, כי ³³ איש אינו מדליק נר על-מנת להסתוריה. אתם כופים על בני-האדם דרישות ומצוותה אדם שמדליק נר שם אותו במרכזי החדר, שאין הם יכולים לשאת, בעודם בעצמכם שיאיר לכל המבקרים. ³⁴ "עין האדם היא אור איןכם נוגעים במשאות ולא מרימים אצבע. גוף, כשעינך בריאה, כל גוףך מלא אור, אולם ⁴⁷ אויל ואבוי לכם! אתם בונים מצבות לנביאים. כשעינך חוליה, כל גוףך שרוי בחשכה. ³⁵ אכן אתם מנהנים ממש כמו אבותיכם שהרגנו את היוזר שאדרך הפנימי לא יחשד. ³⁶ אם גוףך הנביאים. ⁴⁸ הם הרגו אותם ואתם בונים את מלא אור ואין בו פינות חשוכות יורחו נם פניך, קברותיהם. וכך שותפים למשיהם. ⁴⁹ "אתם כאילו הן מוצפאות אור חזק." ³⁷ כשהם יושע יודעים מהי הוכחות אלוהים לנביבים? אשלחה לדבר, פרוש אחד הומין אותו לאכול בביתו. אליכם נביאים ושליחים, אבל את חלקם בכוואו אל הבית התהייש יושע ליד השולחן תהרנו ואת האחים תבריחו. ⁵⁰ משום כך מבלי ליטול ידיים לפני הארווה ממוקבל. אתם, אנשי הדור הזה, תהיו חייבם להתח את התנהנותו הפליה מאוד את הפרוש. ³⁹ אכן על שפיכת דם של כל עבדי האלים אמר לו ישוע: "אתם, הפרושים, מתראים רק מבריאות-העולם – ⁵¹ מרצת הכל ועד רצח מה שבוחז בעודם שבתוכם אתם מסריכים זכריה שנחרג בחצר בית-המקדש. אני אומר מרוב מעשים רעים ורדיפת-כצע. ⁴⁰ כסילים لكم שאלווהים יטיל עליכם את האחריות שכמוותיכם! האם האלוהים אשר ברא את הצד למומם. ⁵² אויל ואבוי לכם, חכמי התורה, כי החיצוני לא ברא נם את הצד הפנימי? ⁴¹ אם אתם לוקחים את מפתח הדעתמן האנשים. לא תנתנו צדקה לנזקים מהלב. או תתחרו את די שבצמכם איןכם מאמינים באמותם אתם נם לבכם. ⁴² אויל לכם הפרושים! אתם אומנם מונעים מאחרים את האפשרות להאמין בה." מקפידים לשלם מעשר מכל הכנסתה, ولو גם ⁵³ הפרושים והסופרים רתחו מכעס ומפלשות. הקטנה ביותר, אבל אתם מזניחים לחייבין יום ואילך הפנו עליו שאלות קשות ומכשילות את הצדק ואת אהבת האלוהים. וראי שעלייכם בתקווה שייכשל בלשונו ויכולו לאסור אותו. לשלם מעשר, אבל לא על חשבון חובותיכם **12** ביןתיים הילך ונגדל מספר הנוכחים האחרים! ⁴³ "אויל לכם הפרושים, כי אתם עד שהניע לאלפים רבים, ומרוב דוחק מתחשים כבוד אצל בני-אדם. אתםओהבים צפיפות דרכו אחד על רגלי השני. ישוע בנה לשבה במקומות הנכבדים בבית-הכנסת."

תחילתה אל תלמידיו ואמר: "היו הדרו מצביעותם לכם שופט ובורר? ¹⁵ היזהרו מכל חמדנות, של הפרושים! הם מעמידים פנוי צדיקום כי חי האדם וה敖ש אין תלויהם בעשרו תמיימים בזמן שמעשיהם והתנהוגותם מצביעים ובנכסיון". ¹⁶ ישוע סייר להם את המשל על היפוכו של דבר. אולם צביעות כזאת הבא: "לעשרה אחד היה שרה פורה שהניב אי-אפשר להסתיר לנצח", ² כי בכווא העת יבול רב. ¹⁷ אسمיו היו מלאים עד אפס מקום, כל מה שמוסתר עכשו יינלה, וכל מה שאינו והאיש לא ידע מה לעשות בתבואה הרבה ידוע ייודע. ³ לפיכך, כל מה שאמרתם שכבר לא יכול היה לאחסן. ¹⁸ אני יודע מה בחשכה יישמע באור היום, וכל מה שלחשתם עלי לעשות? קרא האיש. אהරוס את האסמים בין ארבעה קירות יקרא בקולו קולות מעל הקיימים ואבנה לעצמי אסמים נדלים יותר. גנות הבתים! ⁴ יידידים יקרים, אל תפחדו כך אוכל לאחסן את התבואה הרבהה של. מלאה החודצים להרוג אתכם. כי הם יכולים ¹⁹ אחר כך אומר לעצמי: יש לך מספיק כסף להמיתך ורק את הנוף, בעוד שבנפש אין להם לשנים רבות. מעתה ואילך אל תעבור קשה, מסוגלים לפנו. ⁵ היהודים אתם ממי עלייכם כי אם אוכל, שתה ותנהן. ²⁰ אבל אלהים לפחות? מאלוהים! כי הוא מסוגל להמיתך ואחר אמר לו: שוטה שכמו! הלילה תמות, ומה כך להשליך לנ Gehenna? (ג'ננה) ²¹ מה תעשה עם כל מה שנארת לעצמך? ²² כך מהירן של חמץ ציפורני דרור, שניים-שלשה יקרה לכל אדם האונד לעצמו אוצר על-פני שקליםים? אף-על-פי כן אלוהים אין שוכח אף האדמה ולא באשימים. ²³ ישוע פנה אל תלמידיו אחת מתן. ⁷ אלוהים יודע אפילו את מספר ואמר: "אל תדראו למה שתאכלו או תלבש, השערות על ראשם. לכן אל תפחדו; אתם כי החיים השובים הרבה יותר מהאוכל, יקרים לאלוהים יותר מציפורים רבות. ⁸ אני והנוף חשוב הרכבה יותר מהלבוש. ²⁴ קחו מבתייכם לכם שככל המודה שהוא מאמין כי לדונמה את העורבים - הם אינם זורעים. לפני בני-האדם, נס אני אכבר אותו ואורה בו קווצרים ואין להם מחسن לאנור את מזונם. לפני מלאכי אלוהים. ⁹ אולם מי שמתכחש אף-על-פי כן לא חסר להם דבר כי אלוהים לי לפני בני-אדם, נס אני אחכח לו לפני מאכיל אותם ודואג להם. ואתם הרי יקרים מלאכי אלוהים. ¹⁰ ובכל זאת, מי שידבר נגד לאלוהים הרבה יותר מן העופות! ²⁵ מלבד בצדדים ייסלח לו, בעוד שאדם המדבר נגד זאת, מה תועלך דאנתכם? האם יכולת רוח הקודש לא ייסלח לו לעולם. ¹¹ כאשר להוסיף עוד יום לחיכם או עוד סנטימטר יביאו אתכם למשפט בבתי-הכנסת או לפני לומתכם? ²⁶ אם דאנתכם אינה מסוגלת שליטים ומושלות, אל תדראו כיצד תנו על לשנות דברים פוטחים כאלה, מה הטעם לדאג עצמכם וכי-צד העיר. ¹² כי רוח הקודש יגיד לדברים נדולים יותר? ²⁷ "הביבטו בששנים לכם מה לומר בזמן המתאים". ¹³ איש אחד - הן אין טות ואין אורנות, ואף-על-פי כן מהקהל קרא אל ישוע: "רבינו, אמר בקשה אפילו שלמה המלך בכל תפארתו לא היה לachi שיתן לי את חלקו בירושת אבינו". לבוש יותר יפה מהן! ²⁸ ואם אלוהים מלביש ¹⁴ אולם ישוע השיב: "מי מינה אותו להיות את פריחי השרה הצומחים היום ונובלים

מהר, האם אינכם חושבים שילביש נם אתכם. לככלתם", השיב האדון. 43 "ברוך תהיה חסרי אמונה שכמותכם? 29 אל תדראו למה אם בשובי אמרך ממלא את תפקיך שתאכלו ותחטו ואל תדראו שלא לא יספק לכם בנאנות. 44 אנשים נאמנים כאשר אני אפקיד אלהים את מה שאתם צריכים. 30 בני-אדם על כל רכושי. 45 "אולם אם אתה רשע ותאמר שאיןם מאמינים באלהים דואים יומדיום לעצמך: אה, האדון לא ישב כל כך מהר', למה שיأكلו ויישטו, אולם אביכם שבשימים - ותתאזר ליתר העבדים ותבלח את זמנך יודע בדיקוק מה אתם צריכים. 31 דאגו לכל בנסיבות, בזיליה ובשתייה - 46 אדון יופיע הקשור באלהים ובמלחמותו, והוא יספק לכם בשעה כלתי צפוייה, ואז הוא יכה אותך קשות יומיום את כל צרכיכם. 32 "אל הבהה, עדך ויקבע את מקומך עם הבלתי-נאמנים. 47 הוא קטן, כי אביכם שבשימים משtopicק להעניק נם יענש בכל חומרת הדין, maarחר שידע את לכם את מלכותו. 33 מכרו את רכושכם ותנו חוכתו וסירב למלא אותה. 48 "לעומת זאת, כסף לנזקים. מעשה זה יגדר לאת אוצרכם אדם שלא ידע את רצון אדוניו ועשה מעשה בשימים. ואוצר בשימים לעולם לא ייפנים. כן, המחייב עונש, לא יענש בכל חומרת הדין. מי אוצרכם לעלם לא יידלד, נגב לא יוכל שקיבל הרבה יידרש ממנו הרבה חורה, כי לנגבו וعش לא יכרסם בו. 34 במקומות שבו נמצא אחוריות נדולה משל אחרים. 49 "באתי להצית אוצרכם שם נמצא גם לבכם ומהשבותיכם. אש בעולם, ואני מיחל שימושתי תושלים. 35 "היו מוכנים לכל מה שיקרה - כשהאתם 50 טבילה נוראה מצפה לי, ועד שאעbor אותה לבושים ובידכם נר דולק - 36 כמשרתים אני שרוי במצוקה נדולה. 51 אתם חושבים המצים לשבו של אדון מהחתונה. כшибוא שבאתו להשכנן שלום בארץ? טעות בידכם: אדון וידפק בדלת, יפתחו לו מיד. 37 שמחה באתי לנורום למחלות. 52 מעתה ואילך גדולה מצפה לאלה שהיינו מוכנים לשבו תהפוגנה משפחות; שלושה מבני המשפחה של האדון, כי הוא עצמו יושב אותם ליד יהיו בעדי ושניהם נגידי - או להיפך. 53 אב השולחן וישראלתם. 38 אולי הוא יבוא יחלק על בנו, בן ייחוק על אביו; אם חילוק בלילה, אולי בבוקר השכם. אך בכל עת על בתה; בת חילוק על אמו; החמה חילוק שיבוא תהיה גדולה לכל המשרתים על כלתה; והכללה חילוק על חמותה. 54 ישוע שמצא אותם מוכנים לבואו. 39 "אולי ידעו את פנה אל ההמון ואמר: "כשהתם רואים עננים השעה, היו כולם מתוכננים לבואו, כשם שהוא עולם מן המערב אתם אומרים: עומד לרדת מתוכננים לבואו של נגב אילו ידעו מתי יבוא. נשים. ואתם צודקים. 55 כشنושבת רוח דרוםית גם אתם היו מוכנים תמיד, כי בצדדים אתם אומרים: "יהיה חמוץין". ואתם צודקים. יבוא בשעה כלתי צפואה." 41 "אדון", פתח 56 צובעים! אתם יודעים לפרש את סימני פטרוס בשאלתך, האם מכוון המשל הזה אליו הטעב בשמים ובארץ, אבל אתם מסרבים בלבד או אל כולם?" 42 "משל זה מכוון להבין את משמעות העת שבה אנו חיים. אל כל אדם נאמין ונבון, אשר אדוני הפקיד 57 מודיע אינכם מושאלים להחליט בעצמכם בידו את האחירות להשניה על עבדיו ולדאג מה נכוון? 58 כשתה פונש את יריבך בדרכ

לבית-המשפט, השתדל להשלים אותו ולישב ¹⁴ ראש בית-הכנסת כעס מואוד על שיווע את הססוך לפני שתגינו לשותפם. אחרת ריפה את האישה בשבת. "שיה ימים בשבוע השופט עלול להשליך אותך לכלא". ¹⁵ ואם נעדו לעבודה! קרא בזעם אל הכהל. "בווא כך יהוה, לא תצא מהכלא עד שתשלם את להירפא ביום חיל ולא בשבת!" ¹⁶ צבעו שכמו! "היתה תשובהו של האדון. אתם מלוא חובתך!"

13 אז באו אנשים לישוע וסיפרו לו שפיטוט רצח מספר יהודים מהגליל בעת שהקריבו זבחים בבית-המקדש. ² "האם אתם חושבים שהם נרצחו משם שבו חותאים גורדים יותר מאשר אנשי הגליל?" שאל ישוע. ³ "יראי שלא!" ⁴ זמה לבונגע לשמונה-עשר האנשים שנחרנו כשחתומות עלייהם המנדל בשילוח? האם הם היו החותאים הגודלים ביותר בירושלים? ⁵ יראי שלא! אבל דעו לכם שם לא תחזרו בתשובה יהיה סופכם כשליהם. ⁶ ישוע סייף להם את המשל הבא: "אדם נתע בনנו עץ התאה, אולם בכל פעם שבא לחפש חאנום ציפתת לו אכזבה כי העץ לא נשא כל פרי. ⁷ לבסוף אמר לנו: חיכיתו שלוש שנים ולא זכית אף בתאה אחת! הנה נזקן את העץ וניטע אחר במקומו; חבל שנייגול חלקת אדרמה יקרה". ⁸ "חכחה עוד שנה אחת, אדון, ביקש הנגן. אני אקדיש להאהנה תשומת לב מיזוחרת, אעדור להתחמש מאוד כדי להיכנס דרכו. דעו לכם סביבה ואובל את האדרמה. ⁹ אם התאהה השא פרוי בשנה הבאה מה טוב, ואם לא – עוקוד אותה". ¹⁰ בשבת אחת שלימד ישוע בבית-הכנסת. ¹¹ ראה אישה שהייתה בעלת-מום במשך שמונה-עשרה שנה. הנב שלה היה כפוף והוא לא יכול להזדקף. ¹² יושע קרא אליו את האישה ואמר לה: "אישה, הרפאי ממחלתק!". ¹³ הוא נגע בה, והוא מיד הזדקפה והחללה להלל את אלוהים.

הסתלקו מכאן, רשעים שכמותכם!²⁸ אתם אוחז ישות ביד החוללה, ריפה אותו ושלח אותו תהי מוחץ למלכות האלוהים. במקום שיש לדרכו. ²⁹ לאחר מכן פנה ישוע אל הנוכחים בכוי וחריקת שניים, כשהתראו את אברהם, ואמר: "מי מכם אינו עובד בשבת? אם החמור יצחק, יעקב וכל הנכיבאים.³⁰ מכל קצוות תבל או השור שלכם ייפול בשבת לחור באר, יבואו אנשים אל מלכות האלוהים.³¹ דעו לא תהמרו לחוץ אותם?" ³² גם הפעם לא לכם כי יש כאן שעתה נחשים נחותים, השיבו לו. ³³ ישע שם לב לכך שככל אחד אליהם במלכות האלוהים הם יהוו גודלים. מהארחים בבית הפרוש השתרל לחפוס לעומתם יש כאן שעתה הם אנשים חשובים מקום ישיבה מכובד, ולכן אמר להם: ³⁴ "אם גודלים, אלם במלכות האלוהים יהוו קטנים הזמנת לחוננה, אל תשבר בראש השולחן, שמא ולא חשובים".³⁵ באotta שעשה באו פרושים יבו אורה חשוב מכך. ³⁶ ואז יבוא המארח אחדים אל ישוע והזהירו אותו: "מלך הורדוס ויבקש מך לפניות את מקומו לאורה הנכבד. רוצה להרוג אותך! אם ברצונך לחיות, ברח בכבוד פנים תאלץ למקום ולשבת בפינה, היכן مكان!".³⁷ ישע השיב להם: "לכיו ואמרו שנתר כסא פנו".³⁸ נהג כך: בכוון לחוננה לשעל הזה שאמשך לנגרש שדים ולרפא את שב בפינה. כשראה אותך המארח הוא יבו החולמים הימים ומהר, וכעבור השלישי אשלים ויאמר: ידידי היקר, מודיע אתה יושב בפינה? את משימתי.³⁹ כן, עלי להמשיך בדרכי הימים. עלך לשבת במקום נכבד יותר! וכך תוכבד ההורגה את הנכיבאים ורונגה באבני את מן פנה ישוע אל מארחו ואמר: "כשהאת שליחי אלוהים! פעמים רבות חפצתי לאספה עורך סעודת אל תזמין את חבריך, אחיך, את בנייך, כתרנגולת האוספת את אפרוחיה קרובייך או שכנייך העשירים. כי יש לתניהם תחת כנפי, אלם לא רצית.⁴⁰ והנה אלוהים שהם זימנו אותך לסעוד בbijתם, וכך תקבל נוטש את ביתכם, ואני אומר לכם שלא תראו את נמולך המלא.⁴¹ הזמן במקומם את העוניים, אותו שוב עד אשר תאמרו: 'ברוך הבא בשם הצללים, בעלי המום והעוורים.⁴² אמן אין בהאפשרות להшиб לך כנמולך. אך בתחיתת ה'!"

14 מנהיג פרושים אחד הזמין את ישוע לסעוד בbijתו בשבת. האורחים האחרים שהיו בבית הפרש הבינו בישוע בתשומת לב מרובה. קרא: "זכות גדולה היא להשתתף בסעודת מלכות האלוהים!"⁴³ ישע ענה לו במשל: "איש אחד ערך סעודת גדולה והזמין אורחים רבים.⁴⁴ כאשר הושלמו הכנות שלח את עבדו להודיעם למומינים שהסעודה מוכנה.⁴⁵ אך כל אחד מהמומינים מצא תירוץ וסיבה שלא לבוא.

האחד אמר: 'אני באמת מצטער שאיני יכול איזה מלך יאיהם במלחמה נגד מלך אחר, לבוא, זה עתה קניתי חלקת ארמה ואני מוכחה לפני ישיבת התיילה וישקול בכובד ראש אם ללבכת לבדוק אותה'.¹⁹ השני אמר: 'הבוקר צבאו המונה 10,000 חיילים, מסוגל להביס את קניתי חמישה צמדי שורדים, ואני מוכחה ללבכת 20,000 חיילי האויב?'²⁰ אם יגיע למסקנה שאין לראות איך הם עובדים. קיבל בבקשתה את לו סיכוי לנצח הווא ישלח אליו יריבו שליחים. התנצלותי'.²¹ השלישי בדיק נושא אישת, לפני שהיא מאוחר מדי, ויבקש לעורך משא ולכון לא השתף בסעודה.²² העבר חזר אל ומتن לשлом.²³ גם אתם צרכיכם לחשוב אדונינו ומסדר לו את דברי המזומנים השונים. ולשקלו היטב לפני שאתם מחייבים ללבכת אדונינו ההרגנו מאד וביקש מהעבד ל Maher אל אחריו. מי שאינו מוכן לוחה על כל רכושו הרחובות ועל הסמטאות ולהזמין את העניים. למען לא יוכל להיות תלמידי.²⁴ מלחת הוא בעלי המום, העיוורים והפיסחים.²⁵ העבר דבר מועיל. אבל אם הוא מביך את מליחותו, מילא את רצון אדונינו, אך עדין היה מקום כיצד ניתן להסביר לו את טעמו?²⁶ מלחת לאורחים נוספים.²⁷ "לך אל הסמטאות, חסר-טעם איןנו מביא כל תועלת - איד-אפשר אל השבילים ולא מקומות-מחבוא". אמר להשתמש בו אפילו כדרשן. מי שמסוגל לשימוש בעל הבית לעבדו; והפצר בקבננים ובנוודים שיקשב.

לבוא לסעודה, כדי שהבית יתמלא עד אף **15** לעזים קרובות התקבצו סביב ישוע מקום.²⁸ איש מהמזומנים הראשונים לא יטעם פושעים למיניהם ופקידי מכס (שבזמננו היו מהסעודה שלו!).²⁹ כשהלך אחורי קויה גדול, דועים לשם בוגר בוגר הנינות ושותות). פנה ישוע לאחר וריבר אל הגאנשים:³⁰ "מי על מנת להකשב לדבריו. הדבר לא מצא-חן בעני הטעורים והפרושים שהתלוננו: 'הביבטו בישוע, הוא מתחבר עם הפושעים האלה ואפי ואחיזתו - אפילו יותר מחייו - אחרת לא יכול אוכל בחברתם!'³¹ ישוע ענה להם במשל: "אילו היו לך מאה כבשים ואחת מהן הייתה הולכת לאיבוד, האם לא הייתה נוטש את תשעים-ויתשע הכבשים, והולך לחפש את הכבשה האחת עד שתמצא אותה? ³² וכשהמצא כדי לראות אם יש אפשרות להשלים את הבנייה?³³ אם לא תחשב את המחר, לאחר שנגיה את היסודות, שאין לך מספיק כסף ולא תוכל להשלים את הבניין. כל מי שיראה את המבנה הלא-גמור יענ לך ויאמר: 'האיש הזה התחיל לבנות בית, אבל הפסיק ממשום שלא היה מספיק כסף!'³⁴ "

צרכיים לזרור בתשובה.”⁸ יישוע המשיך: “אתן ואמר: ‘הכיאו מיד את הגלימה היקרה ביותר לכם דוגמה נספה: נני שלאליה אחת היו שיש לנו. טבעת יקרה ונעלים יקרים.’²³ לאחר עשרה מטבחות כסף ומטבח אחד אבד לה. מכן שהחטו את העגל שפיטמנו; עלינו לחנוג האם היא לאחרליך אויר בכל הבית, חטא את המאורע! ²⁴ כי בני היה מת ועתה קם את הרצפה ותחפש בכל פינה עד שתמצא את לתחיה. וכך החלו בחניה.²⁵ באותה שעה המטבח? ²⁶ ולאחר שתמצא את המטבח, האם עבר הבן הבכור בשדה. בשובו הביתה שמע היא לא תרוץ לשכנותיה ולהברותיה, ותשפר את כל השירה והריקודים. ²⁶ ולכן שאל את להן בשמה שמצאה את המטבח?²⁷ כך אחד המשרתים: ‘מה קורה כאן?’ ²⁷ “אחד גם מלאכי אלוהים שמוחים על חוטא אחד חור הבית, הסביר לו המשרת, ‘אביך שהט שחזור בתשובה.’” ²⁸ ני יישוע סייר להם משל לכבודו את העגל שפיטמנו. עתה הוא עורך אחר: “לאיש אחד היה שני בנים. ²⁹ יום אחד חנית גדולה לרגל שבוי הבית בשולם. בא אליו הבן הצעיר ואמר: ‘אבא, אני רוצה’ ²⁸ “הבן הבכור כעס מאוד וסרב להיכנס שתן לי עכשו את חלקי בירושה המגיעה הבית. אביו יצא אליו וניסה לדבר אותו, לי, במקום שאחכה עד מותך. האב הסכים ²⁹ אבל הבן השיב: ‘כל השנים האלה עבדתי ויחלק את רכשו בין שני בנים.’ ³⁰ לאחר זמן קשה כל כך למענק ומעולם לא חטאתי נדר. קוצר ארוי הבן הצעיר את חפציו ונסע לארץ ומה נתה לי? לא נתה לי אף נדי אחד קטן רחוקה, שם בזבוז את כל כספו בחיה הוללות. כדי שאחנו עם חברי. ³⁰ ואילו כשבך זה, ³¹ כאשר נותר חסר פרוטה התפשט רעב נורא שבזבוז את כל כספך על זונות, חורר הביתה, באותה הארץ, והוא נהיה רעב ללחם. ³² הוא אתה שוחט לכבודו את העגל המשובח ביותר הלא אל איכר מוקמי ושידל אותו להעסיקו שיש לנו!” ³¹ “בני הייר,” אמר האב, ‘אתה ואני כרואה חזריהם.’ ³² הרעב היה חזק כל-כך, עד קרוביים זה אל זה, וכל מה שידי לי שיד כי חشك חרוביים שניתנו לחזריהם. אולי הוא לך. ³² כיצד יכולים אנחנו שלא לשם היום? לא קיבל דבר. ³³ כשהלבסוף עשה חשבון נפש אחיך היה מת ועכשו הוא קם לתחיה; אחיך ואמר לעצמו: ‘בבית אביו לא רק שהפועלים הלא לאיבוד ועתה הוא נמצא!’”

16 ³⁴ יישוע סייר לתלמידיו את המשל בצלחת, ואילו אני כאן נועע ברעב!¹⁸ אישוב הבא: “לעשרה אחד היה עובד שנייהל את הדנו. ³⁵ יום אחד הנינו שמוות לאווני העשור שמנחה ³⁶ ואיני ראי להיקרא בנהך. אנא, קיבל אותי לעובודה אחד מפועלך.” ²⁰ “הבן קם וחויר בבית אביו. עוד לפני שהגיע אל הבית אביו זיהה אותו מרחוק ורדץ לקראותו בהתרגשות רבה, חיבך ונישק אותו באהבה. ²¹ “אבא, פתח הבן: ‘חטאתי לאלהים ולך, ואני ראי לhicra בנהך.’ ²² “אולי האב קרא למשרתיו

כוח לעבד עבודה פיזיות, ואילו לבקש נדבות מואוד את כספו ולכון לענו לישוע. ¹⁵ אולם זה לא בכבוד של... ⁴ יש לי רעיון: אני ישוע אמר להם: "בפני הzcיר אתם ממעמידים יודע מה אתה כди שאנשים יאספו אותך פנוי צדיקים תמיימים. אבל אלהים יודע היטב אל בתיהם לאחר שיפטרו אותך". ⁵ "הוא מה מהרחש בלבכם. העמלה הפנים שלכם אל הומין אליו כל אחד מהאנשים שהיו חייכם רכשה לכם כבוד בעניי בני-אדם. אולם היה כספ לאדוןיך. כמה אתה חייב לאדוןיך? שאל שנואה ומתועבת בעניי אלהים. ¹⁶ "התורה את הראשון. ⁶ 'מהח חיים שמן', ענה בעל והנביאים התבשרו עד ימי יוחנן המטביל. החוב. נכוון. קח את שטר-ה חוב שלך. קרע מאז, בשורת מלכות האלוהים מוכחות ואנשים אותו וכחוב שטר חדש על חמושים החיים מותאמצים להיכנס אליה. ¹⁷ אולם נקל יותר בלבד! ⁷ "וכמה אתה חייב לאדוןיך? שאל שהশמים והארץ ייעלמו מאשר שפרט קטן מנהל העסקים את בעל החוב הבא. מה בתורה יאבד ממשיתו. ¹⁸ "איש שמנרש את שקו חיטה, השיב האיש. אמר לו מנהל אשתו ומהתן עם אחרית הוא נואף. נם מי העסקים: קח את השטר הזה וכותב במקומו שמתחתן עם נירושה הוא נואף". ¹⁹ "פעם היה שטר התחייבות על שמות נקיים בלבד. איש עשיר, "סיפור ישוע", שהחלبس בצרה ⁸ "האיש העשיר התפעל מעורמותו של המנהל מפוארת ובילה את ימי בעוננו. בשחצנותו שלו, שהרי בני העולם הזה יותר פיקחים ובכובוז. ²⁰ בשער ביתו המפואר שככ קבצנו מבני האור. ⁹ מוסר ההשכל הוא אחד שהוא מכוסה כולם פצעים. אלעזר קראו זה: השתמשו במשאבים החומריים שלכם לו. ²¹ הוא השtopic להשביע את רעבונו כדי לעזור לאחרים ולהשקי במערכות מהפירורים שנפלו משולחנו של העשיר, יחסים. כי כאשר רוכשכם בעולם הזה יאול והכלבים היו באים ומלקקים את פצעיו. ²² יום לכם. חבריכם יקבלו אתכם בשמחה לביחכם אחד מת אלעזר הקבוץ, והמלכים נשואו הנצחי. ¹⁰ "מי שמרמה בדבר אל חיק אברהם אבינו. כעbor זמְנה מות נם פעוט ירמה בדבר גדול. מי שמכיחה את יושרו העשיר. ²³ אולם הוא נלקח אל הגיהינום, שם ונאמנו בדבר פועלות היה ישר ונאמן גם התענה עניינים גדולים. כשהרים את ראשם בדברים גדולים. ²⁴ ואם אי-אפשר לסמוך בכאב. ראה מרחוק את אלעזר בחיקו של עליכם ולהפקיד בידיכם עשור הבא מן העולם **אברהם**. ²⁴ "אברהם, אבי, קרא הזה, מי יפקיד בידיכם את העושר האמתי העשיר,anga. רחם עלי. שלח אליו את אלעזר הבא מון השמיים? ²⁵ ואם אי-אפשר לסמוך כדי שיטבול את אצבעו במים ויקרר את לשוני, עליכם במא שנגע לרוכשם של אחרים. מי כי אני מתחנה באש הנוראה הזאת? ²⁵ אולם ייתן לכם רכוש משלכם? ²⁶ "איןך יכול אברהם ענה לו: בני, אל תשכח שנחנית בחיקך לשרת שני אדרוניים: אתה תנסה את האחד מכל טוב. ואילו אלעזר סבל עוני וחולי. עכשו ותאהב את الآخر, או להיפך – תהיה נאמן התהפק הנגלי – אלעזר מנוחם ואילו אתה לאחד ותזול בآخر. איןך יכול לעבוד את מתענה. ²⁶ מלבד זאת, תהום גדולה מפרידה האלוהים ואת הכסף!" ¹⁴ הפרסומים אהבו בינינו. איש מאיתנו אינו יכול לעבור אליכם

ואיש מכם אינו יכול לעבור אלינו".²⁷ אם תוכל ללבת לאכול את ארוחתך'. ⁹ העבר כך, אביה התחנן העשיר, עשה לי טובה; שלח אינו מצפה לתוכה, מפני שעשה את המוטל בבקשתך את אלעזר אל בית אבי, כדי שיזהר עליו. ¹⁰ "כך התחנהנו גם אתם - אל חצפו את חמשת אחוי מפני המקום הנורא הזה". לשבעים כשאתם מקיימים את מצוותי, כי ²⁹ "אולם אברם השיב לך: כתבי הkowskiש אתם רך מלאים את חובתכם". ¹¹ בדרכו הזהירו את אחיך פעמיים רבות. אחיך יכולים לירושלים יצא ישוע מגבול הגליל ונכנס אל לקרו את דברי משה והנביאים בכל עת אוצר השומרון. ¹² בכוואו אל אחד הכהנים שירצטו. ³⁰ "אני מכיר אותך היטוב", אמר ראה עשרה מצורעים עומדים במרחק מה לו העשיך. הם לא יטרחו לקרוא את דברי ¹³ וקוראים בתהינה: "ישוע רבנו, רחם עלינו" הנביאים. אבל אם יבוא אליו מהם מישחו מין ¹⁴ ישוע הבית בהם ואמור: "לכז אל הכהן המתים הם יחוירו בתשובה". ³¹ "אך אברם ותראו לו שנרפהם!" בהיותם בדרך הם השיב: אם הם לא הקשו למשה ולנביאים, נרפא. ¹⁵ אחד הנרפאים חזר אל ישוע הם לא יקשייבו גם למי שישום מתים". וקרא בשמה ובכלהה: "הלויה, אני בראיתך". **17** ¹⁶ האיש, שהוה שומרוני, נפל על פניו לרגלי והתעמדו בניסיון. אמר ישוע לתלמידיו, "אבל ישוע והודה לו עמוק לבו על שריפא אותו. אויל לאדם שדרכו אלה יבואו". ² לאדם כזה ¹⁷ "האם לא ריפאת עשרה א נשים?" שאל מוטב היה אם יקשרו אבן כבדה לצווארו ¹⁸ ישוע. "היכן תשעת האחרים?" האם רק יטבעו אותו בים, מאשר ישא בעונש החמור השומרוני הזה חזר כדי להורות לאלהיהם? ¹⁹ "קום ולך, אמון לך ריפאה אותך", אמר המצפה למכשילים את המאמינים הצעירים. ²⁰ יום אחד שאלו הפרושים את ³ היזהרו לכם. "אם חטא לך אחיך - הוכחה אותו", ישוע לאיש. ²¹ לא תחטא לך אחיך - סלח ישוע: "מתי תבוא מלכות האלוהים?" מלכות ואם הוא מצעיר ומבקש את סליחתך - סלח האלוהים לא תבוא בצורה גלויה", השיב לו. ⁴ גם אם הוא חטא לך שבע פעמים ביום האלוהים אמר: מלכות האלוהים אחד, אבל בקש את סליחתך בכל פעם. عليك ⁵ לסלוח לו. "וביקשו השליחים מהאדון: "הנDEL את אמונהנתנו! ⁶ "אפילו הייתה אמונהתכם תלמידיו אמר: "יבוא הזמן שתשתוקקו לכל-כך גנרגר צמח החרדל, "השיב ישוע, "הייתם שахווור אליכם, ולו נס ליום אחד בלבד, אך אמרים לעצם הנדרול זהה להיעקר ממקומו ולתתנגל לים, והיה נשמע לכם! ⁷ "נניה משאלתכם לא תתמלא. ²² "אם מישחו יאמר לכם: ראייתי את המשיח במקום פלוני! אל שיש לך עבר החורש בשדה או רועה את הצאן. בשיבו הביתה מן השדה האם האמור תאמין לו ועל תלכו לחפש אותה. ²⁴ כי לו: שב, נח ואכול את ארוחת-העברית שלך? ⁸ כשבוא בלילה האם אמר כל ספק; בואו ייראה לעין כברך המאיר את וראי שלא. הרוי תאמר לנו: הכן לי את ארוחתך, אחר כך חנוך סינר והוא מוכן להגשים השם מוקצת לך. ²⁵ אבל לפני כן עליו לאי מה שאבקש. לאחר שאנמור לאכול לשובל הרבה ולהידחות עליידי הדור הזה.

²⁶ "בימי בונְהָאָדָם יַתְגַּהֲלֹו הַחַיִים כְּבָמֵי נֹתָה. אָוֹתִי בְּמִנוֹתָה". ²⁷ הַאֲדוֹן הַמְשִׁיךְ: "שָׁמַעַ
²⁷ בְּנֵי-הָאָדָם אֶכְלָו, שָׁטוּ וְהַתְחַתְּנוּ – הַכּוֹל מָה שָׁאֹמֵר הַשׁוֹפֵט הַרְשָׁע. אִם אָפִילּוּ שׁוֹפֵט
הַתְּנַהַל כְּרָנוֹל עַד הַיּוֹם שְׁבוּ נְכַסּוּ נֹתָה לְתִיבָּה. רְשָׁע זֶה נָעַנְהַ לְתִחְיָנוֹת הָאִישָׁה.²⁸ הַאֵם אַיִנָּכֶם
וְאַם בְּאַמְבּוֹל וְהַשְׁמִיד אֶת כָּולָם.²⁹ גַּם בִּימֵי הַשׁוֹפֵט שָׁאַלְהָדִים יְשֻׁפּוֹת בְּצְדָקָה אֶת בְּנֵי
שְׁלַ לְוֹת הַיּוֹהָמֵץ דָּוֹמָה: הָאָנָשִׁים אֶכְלָו, הַמְתַפְּלָלִים אֶלְיוֹ וְיָם וְלִילָה? הַאֵם יִתְהַמֵּה
שְׁתָו, קָנוּ, מִכְרוּ, נְטֻעוּ וּבָנוּ.³⁰ אָוְלָם בַּיּוֹם שְׁעֹזָב בְּעָנִינֵיכֶם?³¹ אָלֹהִים יַעֲנֵה לְהַפִּילָתָם בְּמַהְרָה
לְוט אֶת סְדוּם הַמְטִיר אֱלֹהִים אָשׁ וְגַפְרִית עַל וַיַּצִּיא אֶת הַצְּדָקָה לְאוֹרָה. אָוְלָם כְּשַׁבְּן-הָאָדָם
הָעִיר, וְהַשְׁמִיד אֶת כָּולָם.³² כִּrk יְהִי הַמְצֵב יְחֻזָּוּ, הַאֵם יִמְצָא אִמּוֹנָה בָּאָרֶץ?³³ יְשֻׁוע
בַּיּוֹם שְׁוֹבֵי.³⁴ אִם תָּהִיה מְחֻזֵּק לְבֵית בַּיּוֹם סִיפֵּר מְשֻׁלָּן נָסָף. הַפְּעֻמָּה הִיה דְּמָשָׁל מְכוּן
הַהְוָא – אֶל תָּחֹזֶר לְאָרוּוֹ אֶת חַפְצֵיכֶךָ; אִם תָּהִיה אֶל הַנְּאוּתָנִים הַחַשְׁבִּים אֶת עַצְמָם לְצְדִיקִים
בְּשָׁדָה – אֶל תָּחֹזֶר הָעִיר.³⁵ זָכְרוּ מָה קָרְהָ נְמוּרִים וּמוֹלְזָלִים בְּאַחֲרִים:³⁶ שְׁנִי אַנְשִׁים בָּאוּ
לְאַשָּׁת לְוֹט!³⁷ מַיְיָ שְׁמַנְסָה לְהַצִּיל אֶת חַיָּוֹ לְהַתְּפִלָּל בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ. הַאַחֲרָה הִיה פָּרוֹשָׁ
יַאֲבָד אֲוֹתָם: מַיְיָ שְׁיוֹתָר עַל חַיָּוֹ יִצְלִיל אֲוֹתָם. נָאָה וְצִדְיק בְּעַנִּי עַצְמָוֹן, וְהַשְׁנִי גָּנוֹבָה מְכָס
בְּלִילָה הַהְוָא שְׁנִי אַנְשִׁים יִשְׁבְּנוּ בָּאוֹתוֹ הַדָּר: רַמְאָה.³⁸ הַפְּרוֹשָׁתָה הַתְּפִלָּל כִּrk: אַנְיָ מְודָה
הַאַחֲרָה יַיְלָךְ וְהַשְׁנִי יִשְׁאָר.³⁹ שְׁנִי נְשִׁים יִתְחַנְּנוּ לְךָ אֱלֹהִים עַל שְׁאַנְיָ חֹוטָא כָּל הַאַחֲרִים,
יְחִידָה: הַאַחֲתָת תִּלְקַח וְחַבְרָתָה תִּשְׁאָר.⁴⁰ שְׁנִי וּבְמַיְוַחַד שְׁאַנְיָ חֹוטָא כָּמוֹ גָּנוֹבָה-הַמְכָס הַזָּה
גְּבָרִים יַעֲבְדוּ בְּשָׁדָה: הַאַחֲרָה יַיְלָךְ וְחַבְרָוּ הַעֲומָד כָּאן בְּמִקְדָּשׁ. מְעוּלָם לֹא רִימִתִּי,
יִשְׁאָר.⁴¹ "אֲדוֹן, לְאָן הַמִּילָקָחוּ?" שְׁאָלוּ לֹא עַשְׂקָתִי וְלֹא נָאָפָתִי.⁴² אַנְיָ צָמַע פְּעִמִּים
חַתְלָמִידִים. "בָּמָקוֹם שְׁבוּ נִמְצָא הַפְּנָר, שָׁם בְּשַׁבָּע וְנוֹתָן לְךָ, אֱלֹהִים, מַעַשָּׁר מְכָל רָוחָה.
יִתְאַסְפוּ הַנְּשָׁרִים", הַשִּׁיבָּה יְשֻׁוע.

18 **יְשֻׁוע** סִיפֵּר לְתַלְמִידָיו מְשֻׁלָּן, כִּrk
לְהַדְגִּישׁ לִפְנֵיהם אֶת הַצּוֹרָךְ לְהַתְּפִלָּל תְּמִיד
וְלֹא לְוֹתָר. ² "בְּעִיר אֲחַת הִיה שׁוֹפֵט, "פָּתָח
יְשֻׁוע, "אֲשֶׁר לֹא כִּיבַּד אֶת אֱלֹהִים וְלֹא יַרְא
מִפְנִי, וְאֲפָקָל אֶת חִיבַּב אֶת הָעָם.³ "בָּאוֹתָה
עִיר נְרָה אִישָׁה אַלְמָנָה, אֲשֶׁר בָּאהּ אֶל הַשׁוֹפֵט
לְעִתִּים קָרוּבָות וְהַתְּהַנֵּה לִפְנֵי שִׁישְׁפּוֹת
בְּצִדְקָה בְּנִיה לְבִין יִרְדֵּבָה הַמִּתְכָּלָל.⁴ זָמָן
מֵה הַחַעַלְמָן הַשׁוֹפֵט מַבְקָשָׁתָה עַד שְׁנָמָסָה
עַלְיוֹן, וְאָמַר בְּלָבָבָו: אָמַנָּה אַנְיָ יַרְא אֶת אֱלֹהִים
וְאֲפָקָל מִכְבַּד אֶת בְּנֵי הָאָדָם.⁵ אָוְלָם מוֹטָב
שְׁאַצְדִּיק אֶת הָאִישָׁה הַזֹּאת בְּמִשְׁפְּטָה, שָׁאָם
לֹא כָּן הִיא תְּמִשֵּׁךְ לְהַטְּרִיד אָוֹתִי וְלֹא תְּזַעַזְבָּ
לְהַיּוֹנָס אֶלְיהָ.⁶ אִישׁ מִכּוּבָד אֶחָד שָׁאָל

את ישוע: "רבי הטוב, מה עלי לעשות כדי שהיו סתומים עבורי".³⁵ בהתקרכם ליריחו לזכות בחמי נצח?³⁶ (aiōnios g166) מודע אתה ישב עיור אחד לצד הדרך וקיבץ נדבות. קורא ל' טוב?'"שאל' ישוע. רק אלוהים טוב.³⁷ קולות האנשים הרבים שעברו על פניו אך בתשובה לשאלתך, הרי אתה מכיר את עוררו את סקרנותו, ולכן שאל: "מה מתרחש המצוות: לא תרצה, לא תנאך. לא תגנוב. לאCAA?'"³⁸ ישוע מנצרת עבר לפניך! השיבו תענה ברעך עד שקר. כבד את אביך ואת לוי.³⁹ משם שמע זאת העיור החל לצחוק: "ישוע אמרך".⁴⁰ את כל המצוות האלה אני שומר בצדקה, רחם עלי!⁴¹ האנשים שהלכו לפני מילדותי, השיב האיש.⁴² עלייך לעשות עוד ישוע גערו בעיור וניסו להשתיקו. אך לא דבר אחד אמר לך ישוע. מבורא את כל מה הצלחה. עזקתו הילכו גנבו: בצדקה, רחם שיש לך ותן את הכסף לעניים - כך התאנור לך עלי!⁴³ קריאתו הנואשת של העיור אוצר בשמים. אחר כך בוא אחרי.⁴⁴ כאשר הגינוו לאוזנו של ישוע והוא עצר. הצביעו שמע האיש את דבריו ישוע הילך ממש בצער אליו את האיש. ציווה ישוע. כשהתקרב רב, כי היה עשיר מאוד. ישוע ליווה בעניינו אליו העייר שאלו אותו ישוע:⁴⁵ "מה אתה את האיש ואמר לתלמידיו: לאדם עשיר קשה רוצה שאעשה למענד?"⁴⁶ "אדוני, אני רוצה מאד להיכנס למלכות האלוהים.⁴⁷ קל יותר לראות! התהנן העייר.⁴⁸ ראייתך ניתנה לגמל לעבור דרך חור המחת מאשר לך!⁴⁹ השיב ישוע. אמןתך ריפאה אותך." עשיר להיכנס למלכות האלוהים.⁵⁰ אם מיד שבה אליו ראייתו והוא הילך אחורי כל-כך קשה להיכנס למלכות האלוהים. ישוע, מהלך ומשבח את האלוהים. נם שאר מי, אם כן, יוכל להיוושע?⁵¹ שאלו השומעים. האנשים שראו את הפלא היללו ושיבחו את השיב להם ישוע: "אלוהים יכול לעשות את האלוהים.⁵²

מה שבניהם האדים אינם יכולים!⁵³ (aiōnios g166) **19** ישוע הגיע ליריחו ועבר ברחובות העיר.⁵⁴ אדם אחד בשם וכי, אשר היה מנהל בכיר ברשותו המכוס. בעל השפעה וכמוון עשיר גדול.⁵⁵ רצתה לראות את פניו של ישוע. אבל וכי היה נמוד-קומה. והקהל הרב הסתר ממנה את ישוע.⁵⁶ זכי רץ לפני הקהל הרב וטיפס על עץ שיקמה לצד הדרך על מנת שיוכל להחכנן בישוע ללא הפראעה. כאשר עבר ישוע ליד העץ, הרים את עניינו וחבית בוצי. "זci, קרא לו ישוע בשמו," רד מהר מהעץ. כי היום עלי להתחארח בביתך."⁵⁷ וכי מיהר לרדת מהעץ וקיבל את פניו של ישוע בשמחה ובשנון.⁵⁸ הדבר לא מצא-חן לתחייה.⁵⁹ התלמידים לא הבינו את דבריו

בעיני הקהל". ישוע עומד להתחארה בביתו את מה שלא זרעת²². "רשע שכמויך" קרא של חוטא ידוע!²³ רטנו.⁸ אולם זכי עמד המלך בזעם. איש קשה אני? מיד אראה לך לפני האדון ואמר: "אדוני, מהוים והלאה אתן כמה קשה אני יכול להיות? אם ידעת שאני את מחצית רכושי לעניים וכל מי שלקחתי לך מה שלא שיך לי וקוצר את מה שלא ממןנו כסף במרמה, אחזר לו פי הארבע"²⁴ ורעתינו.²⁵ מודוע לא הפקרת את הכסף בبنך?⁹ "היום באה ישועה לבית הזה!" קרא ישוע.²⁶ כי כך לפחות היותי מקבל ריבית!²⁷ "המלך זכי הוא בן-אברהם.¹⁰ ואכן בנ-האדם בא פנה אל העומדים סביבו ופקד: 'קחו ממנו את לחפש ולהוציא את האובדים'.²⁸ וכשהתקרבו המטבח ותנו לאייש שהרווחה את הסכום הנדול לירושלים. ישוע סיפר לתלמידיו משל, כדי ביזורו.²⁹ "אבל, אדון, אמרו במחאה, יש לתקן את הרושם המוטעה שהיה להם שלמלות לו מספיק!³⁰ ניכון, השיב המלך. אני אומר האלוהים עומדת לבוא בכל רגע.³¹ אziel לכם, מי שיש לו – יינתן לו עוד; מי שאין לו – אחד נקרא לארץ רחואה כדי לקבל את נם הנעט שבידיו יילקח ממנו.³² ובונגע לאיובי כתר המלוכה על מחו מגורי. ³³ לפני צאו אשר לא רצוו שאמלך עליהם – הביאו אותם בדרך קרא לעשרה ממשרתיו, נתן לכל אחד הנה והוציאו אותם להורג לפני".³⁴ ישוע סיימם מטבח זהב ואמר: 'השקיעו את הכסף את דבריו והמשיך בדררכו לעלות לירושלים וסחרו בו עד שאחוזה'.³⁵ רבים מבני הארץ עם תלמידיו.³⁶ בהתקרbum אל בית-פני של המלך המועד שנאו אותו, אף שלחו ובית-עניה שעלה הר הזיתים. קרא אליו ישוע בעקבותיו שליחת שהודעה له: 'איןנו רוצים שניים מתלמידיו' ואמר:³⁷ 'לכו אל הכפר שחמלך עליינו!'³⁸ מהאתם לא הועילה, ממול, ובכניסה תראו עיר קשור שאיש עדין והאziel הוכתר למלך. כשהוזר המלך לביתו לא רכב עליו. התירו את העיר והביאו אותו קרא אליו את עשרה המשרתים. ושאל אותם אל.³⁹ אם מישחו ישאל אתכם מה אתם מה עשו בכיסף שנית להם וכמה הרווחה. עושים, אמרו לו: 'האדון זוקק לעיר'.⁴⁰ שני המשרת הראשון בא ואמר: 'אדוני, מטבח תלמידים הלו אל הכפר ומצאו את העיר הוזב שנתתلي הרווחתי עשרה מטבחות זהב'. ממש כפי שאמר להם ישוע.⁴¹ כשהתירו את המלך. "ייפה מאד, משרתי הטוב! ישיבת אותו העיר בא אליהם בעליו ושאל בתימהון: 'מודוע שהפקדתי בידך, אני ממנה אותך שליט על לו', השיבו תלמידים בפשטות.⁴² הם הביאו עשר ערים.⁴³ גם המשרת השני דיווח על את העיר אל ישוע, ריפדו את גבו במעיליהם רותות, פי חמישה ממנה שקיבל.⁴⁴ "אותך אני וישוע רכב עליו.⁴⁵ אנשים רבים פרשו ממנה שליט על חמיש ערים. אמר לו המלך. את מעיליהם ונילמותיהם על השביל לפניו.⁴⁶ אחר כך בא המשרת השלישי ואמר: 'אדוני,⁴⁷ כשהתקרב ישוע לראש השביל היורד הנה המטבח שנתתלי; שמרתיו אותו במפתחת מהר הזיתים, החללה חבורת תלמידיו לשיר ולא גנعتו בו.⁴⁸ כי פחדתי מך. מפני שאתה ולשבח את אלוהים בקול קולות על כל הנשים איש קשה; אתה לוקח מה שלא שיך לך וקוצר והנפלוות שחולל ישוע.⁴⁹ ברוך הבא בשם

ה! "צהל ההמון, ייחי המלך! שמהו השםים עלינו, כי כולם מאמינים שיווחנן היה נביא והארץ! שבח ותהי להאלוהים במרומים!" מאת אלוהים. ³⁹ לבסוף השיבו שאינם יורדים פרושים אחדים שהוא בקרב הכהל אמרו את התשובה. ⁴⁰ "אם כן, נם אני לא אשיב לשוע: "רבי, נזוף בחלמודיך על הדברים לשאלתכם", אמר ישוע. ⁴¹ ישוע פנה אל העם שהם אמורים! ⁴² אך הוא השיב להם: "אם וסיפר להם את המשל הבא: "איש אחד נתען הם ישתקו האבנים האלה תזעקה!" ⁴³ כאשר כרם ענבים, השכיר אותו לכורמים זרים ונסע התקרב ישוע לירושלים, הביט בה בעצב לארץ רחוכה לכמה שנים. ⁴⁴ בהגיעה מועד ובכח עלייה. ⁴⁵ "הלוואי שידעת נם את כיצד הבציר שלח בעל הכרם אחד מאנשיו לאסוף לעשות שלום! אלם הדבר נסתדר מכך?", אמר את חלוקן ביבול הענבים. אבל הcornים הכו ישוע בצד וברמעות. ⁴⁶ "יhoa היום שאוייבך את השליח ושלחו אותו חזקה לאדוניו בידיהם יקומו סוללות חול סביב חומתייך. יקיפו אותו ריקות. ⁴⁷ בעל הכרם שלח אחר, אלם ויצרו עלייך מכל עבר. ⁴⁸ אוייביך יחרטו כליל גורלו היה כגורל קודמו; הcornים הכו אותו, אותן ואת בניך; הם לא ישאירו ابن אחת קיללו אותו ושלחו אותו חזקה לאדוניו בידיהם ריקות. ⁴⁹ בעל במקומה, משומש דוחית את היישועה שהציג לך הכרם שלח אדם שלישי. אבל נם אותו הם זה. ⁵⁰ לאחר מכן הוא נכנס לבית המקדש פצעו ונירשו משם. ⁵¹ "מה עשה? שאל את והחל לנרש שם את הסוחרים ואת הקונים. עצמו בעל הכרם. אולי אם שלחה את בני ⁵² "בכתיביה הקודש כתוב: 'ביתי בית-תפללה', האהוב הם יפחרדו מפניהם ויכבדו אותו. ⁵³ אלם קרא ישוע, אבל אתם הפתחים אותו למאורתו כשראו הcornים את הבן אמרו: "יש לנו כאן גנבים!" ⁵⁴ ישוע לימד יוסדים בבית המקדש. הזדמנות: הבן הזה יירש את הכרם לאחר הסופרים, ראש הכהנים והזקנים חיפשו דרך מות אביו, אלם אם נהרגו אותו נזכה אנחנו להיפטר ממנו. ⁵⁵ אך הם לא ידעו מה לעשות. בכרם! ⁵⁶ והcornים נירשו את הבן מהכרם מפני שככל העם אהב אותו והקשיב לדבריו והרנו אותו. "מה לדעתכם יעשה בעל הכרם? ⁵⁷ אני אומר לכם, הוא יבוא בעצמו, יהרנו את בתשומת לב מרובה.

20 באחד מאותם ימים, כשהלמד ישוע את העם בבית-המקדש וסיפר לו את בשורת ה' ישען עץ בהם את מבטו ואמר: "מה לדעתכם זה, נינשו אליו הכהנים, הסופרים והזקנים כוונת הפסוק בתהלים: 'ابן מסו הבונים, ושאלו: 2 "באייזו רשות אתה עושה את כל הייתה לראש פינה? " ⁵⁸ ישוע הוסיף: "מי שייפול על האבן הזאת יתנפץ לרסיסים, וממי שתענו לשאלתי", השיב להם ישוע. ⁵⁹ "האם יותן המטביל נשלח על-ידי אלוהים או על-ידי בני-אדם?" ⁶⁰ הם חתיעצו ביניהם: "אם וראש הכהנים הבינו שהcornים הרשעים גnid שאלוהים שלח את יותנן, ישוע ישאל במקרה בו. ⁶¹ אבל אם נnid SMA הcornים ציפו להזדמנות מתאימה לאסור שאלותם לא שלח את יותנן, העם יתנפל

את ישוע ולמסור אותו לידי השלטונות. יום יהיו כמלכים ושוב לא יכולים למות. הם נם אחד שלחו אליו מרגלים בדמota אנסים בני-אלוהים. משום שקמו לתחייה.³⁷ בונגע תמיימים. כדי שנiso להכשילו בלשונו.²¹ רבי, לשאלתכם אם יקומו המתים לתחייה, משה "פתחו מרנלים אלה", אנחנו יודעים שאתה רבנו אשר ב תורה את דבר התחייה המתים. איש ישר, ושאיש אינו יכול להשפיע עלך כשהוא משלם כי צד גנלה אליו היה בסנה לשקר. אנחנו גם יודעים שאתה באממת מלמד הבוער, הוא קרא לה: אלוהי אברהם. אלוהי את דבר-אלוהים.²² אמרו לנו, האם עליינו יצחק ואלוהי יעקב.²³ זה כדי לומר שהם לשלם מס לקיים הרומי או לא?²⁴ ישוע הוא אלוהי החיים ולא של המתים, כי בעני הבין את מזומתם ולבן ענה:²⁵ "הנו לי מטיב אלדים האנשים האלה חיים".³⁹ יפה ענית, ואומר לכם. של מי הדרמות החקוקה כאן? ושל רבי, שיבחו אותו סופרים אחדים.⁴⁰ ואיש מי השם החקוק מתחת לדמות? "של הקיסר", לא העוז לשאול אותו שאלות נספות.⁴¹ שאל השיבו.²⁵ אם כן, תנו לקיסר את מה שיש לך אתם ישוע שאלה: "מדוע טוענים האנשים לנו, ונתנו לאלדים את מה שיש לך לאלוהים?" שהמשיח הוא בנדוד?⁴² הלא אדור עצמו אמר ניסיונות להכשילו בלשונו לא הצלחה. הם בתחליהם: נאם ה' לאני, שב לימי ני⁴³ עד אשית הפעלו כלכך מתשוכתו עד שלא היו אוייביך הדם לרוגליק.⁴⁴ כיצד יכול המשיח מילים בפייהם.²⁷ חברה של צדוקים (שאינם להוו בנו של דוד ונם אדוניו?)⁴⁵ בעוד מאמנים בתחייה המתים) באה אל ישוע כל העם מקשיב לו פנה ישוע אל תלמידיו ושאלת:²⁸ "רבי, משה רבנו למד אותנו ב תורה ואמר:⁴⁶ "היזרו מהסופרים שאוהבים לבוש שם אדם נשוי מת ואינו משair אחריו ילדים. גלימות ולהירותם לפני האנשים בשוקים. כדי חייב אותו להתחנן עם האלמנה, כדי שתוכל שכולם ייתנו להם כבוד. הם אוהבים לשבת לילדת בן שיא את שם המת.²⁹ במושבם הנכבדים בבית-הכnest ובסעודות אחת היו שבעה אחיהם. האח הבכור התחתן וחניותת.⁴⁷ הם מעמידים פנוי CIDIKIM תמיימים, וכעבור זמן קצר מה ולא השair אחריו בן. ומתרפלים בצדgor תפילות ארוכות כדי 30 האח השני התחתן עם האלמנה, ונם הוא לעשות רושם. אבל באותה עת הם מרים את מות ולא השair בן.³¹ כך היה גם עם האח האלמנות ומגרשים אותן מביתהן. משום כך השליishi. בקייזר, כל שבעת האחים התחתנו אלוהים ישבוט אותם בחומרה רבה מאוד".

21 ישוע עמד בבית-המקדש והביט בעשירים שמביאים את חרכומותיהם אל תיבה האוצר.² בין התורמים הרבים הבחין נםabalנה עניה שתרומה שתי פרוטות.³ אמר להם את האמת, "העיר ישוע, האלמנה העניה זויאת תרומה יותר מכל העשירים האלה גם יחד!⁴ כי העשירים תרמו סכומים קטןים עם האישה האחת, قولם מתו ולא השairו אחריהם ילדים.³² לבסוף מותה נם האישה.³³ רבי, למי תהיה שייכת האישה בתחייה המתים? הלא כל השבעה התחתנו אתה!"³⁴ נשואין הם רק בשביל האנשים בעולם הזה", השיב להם ישוע.³⁵ "אללה שיזכו لكم מן המתים ולחיות לנצח בעולם הבא, לא יינשאו.³⁶ בועלם הבא הם

bihes le-rekush harav shish lahem. ve-ailo ha-almena terao at Yerushalayim mukpet avivim deu hozat netaha at b'lema she-hita lla". 5 achadim she-horbenah krobo. 21 az toshbi yehuda yibrach al matlmidio ha-irero at tshomot lbo le-ubodat ha-hirim: ul toshbi Yerushalayim le-hashdil le-beroh ha-abnim ha-mohorrah shel bith-hamkdash, volchafzim me-ha-ir, ve-aiy lo-toshbi ha-sibba shinso le-hicnus ha-ikrim she-tarimo ha-anashim. 6 "atah yicolim li-Yerushalayim! 22 yehu allha yimi-nem asher nu-edu le-hatpael mah-merah be-intiim. "amer lahem le-kim at-nabavot ha-tanay". 23 aiy le-noshim ha-hirot yishuv, "ayolim yiboa hizom she-hakol yihers. af, volmenigkeit ba-otom imim, mapni she-zeraha nedolah aben la-tishar be-mekoma". 7 "dravi, mati yikraha tabo ul ha-arez, ve-aloim yishefok atz u-emo ul ha-drer? "she'al ha-talmidim, "hem nikkbel azotra ha-um ha-zot". 24 dravim yihargu be-churbat ha-aviv av morash? "8 ha-shiv yishuv: "al-tancho la-iish le-ravot yigalo l-kel kztot tabl, ve-Yerushalayim tipol bidiyot achcam. anshim rabim yibao v-yitenu ci hem ganim asher yidkao atota ud-shatshim ha-qofet ha-mashiut, voduyu she-kuz krobo. abel al ha-amino shel-ton ha-ganim b-mo'ed shkbeu ha". 25 "ototot ha-arez, vcaher ha-shemu ul-mohomot v-melachmot. masherid reha v-iyfu beshem, bivrich v-bocavim, al-hibhalo v-al ha-abdu at ut-shonotichem. ci, ve-ailo ul-pni ha-adama - umim shelaim yihaisu amnum ha-perutzna melachmot. abel ha-kuz la-yiboa v-yipchad munash ha-im v-haglim ha-sourim. 26 anshim mid. 10 madinot v-mamlketot ti-lchmena zo zo, yatalfu ma-ima v-pehad m-pni ha-ma'orevot shibao at. 11 ba-arezot rabot ha-tchol-lana revidot adama ul ha-olam, meshom shochot ha-shemim yitmoto. adirrot v-magnot, v-yeho rub n-dol: bishimim 27 v-ao yidro anshi ha-arez at b-zeh adam ba-beun, yidro marotot noraim v-otot nedolim. 12 "ayolim bengorah v-bikkud rab. 28 casher yihalil cel le-pni shitorchot col ha-drerim ha-allah yiradpo ha-drerim ha-allah le-hatras, ha-tuddro v-harimo atcam, yisheftu atcam b-bet-hanot, yisl'ico atz rachem. ci yisheftem kroboha! "29 achd ha-baito atcam le-cela v-ymidu atcam l-pni malchim kr-sifur lahem yishev at ha-mashl ha-ba: "ha-baito v-shelitot l-me'en shmi. 13 zot tahya zordot be-un ha-tanaao ao b-cel unz achd. 30 casher uborcam la-ha-ir ul. 14 al tda'no ci-achd ha-un molblov voduyim atz shkrp ha-kuz bili ha-tanuno b-pni ha-shemotihem. 15 ci asim b-pivim shiamro l-cem v-ot. 31 casher col ma shisfruti at ha-milim ha-mataimot, v-otn l-cem choma l-cem yatahil le-hatras, duvo l-cem shmelot shao'bivim la yoclo la-hatmodd atzahe v-lshtor ha-eloim krobo. 32 "ani omer l-cem: col 16 nom ha-anshim ha-kroboim al-ikim bi-yoter - ha-drerim ha-allah yitorchot le-pni shi-halaf ha-dor horicim, achicim, chaverim v-kroboi meshachtem ha-zot. 33 ha-shemim v-ha-arez yihalfo, abel dravi - yibndro b-cem v-yibiao l-masrcem, v-yeho b-inicem la-yihalfo. 34 "yizohro l-cem - al ha-abdu at calah shimot. 17 kolom yeshua atcam meshom ha-rash be-shcherot, be-boznot, be-chunot v-be-anot shatam shivim li. 18 ayolim af shura ha-achot la-mahia, pan yiboa ul-ikim ha-yom ha-ho'ah be-mfti'ah, tipol marachem! 19 ban-amnotchim v-be-umidatcam cmalcovat. 35 ha-yom ha-ho'ah yiboa ul-cel yoshei ha-aytana toshiu at nafshotichem. 20 "casher tabl! 36 meshom kr-shimru ha-mid ul-urnotcam.

והתפללו שאלהים יעניק לכם כוח לצאת התלמידים. וכשהגיעה השעה התישבו כולם בשלום מכל העתיד להתרחש. ולהתיאכז סביבה השולחן. ¹⁵ "נכפתו לאכול עמכם את לפניו בצד האדם". ¹⁶ יומיום הילך ישוע למד סעודת הפסה לפני שאחיסר". פתח ישוע בבית המקדש, והעם היה מתאסף בהמוניים ואמר: ¹⁷ "אני אומר לכם ששוב לא אוכל משעות הבוקר המוקדמות כדי להזכיר את סעודת הפסה, עד אשר תתקיים במלוא לדבריו. בלילות נהג ישוע לכלכת לישון על משמעותה במלכות האלים". ¹⁸ לאחר מכן מכאן לך ישוע כס יין, ברך ואמר: "קחו הר הויתם.

את היין ושתו ממנו כלכם. ¹⁹ "דעו לכם ששוב לא אשתה יין עד אשר תבוא מלכות האלים". ²⁰ לאחר מכן הוא לך כייר לחם (מצה), הודה לאלים עליון, פרס את הלחם לפירות, נתן לתלמידיו ואמר: "זהו גופי הנitin בערכם. עשו זאת לזכרוני". ²¹ בתום הסעודה הגיש להם ישוע עוד כס יין ואמר: "כס זה מסמלת את הברית החדשה בין אללים לבנייכם - ברית שנחתמה בדמי". ²² אלים ליד השולחן ישב האיש שישניר אותה. ²³ בצד האדם הולך למות כפוי שנור עליון, אלים אני אומר לכם: אויו לו לאיש שישניר אותו!". ²⁴ התלמידים החלו לשאול זה את זה מי מהם עלול לעשות מעשה נוראה שכזה. ²⁵ בין התלמידים התעורר ויכוח: מי מהם החשוב ביותר. אמר להם ישוע: "בעל מנו רודים המלכים והשליטים בתניהם, ובכל זאת אלהorchim נחשים לדורשים בטוב נתיניהם". ²⁶ אלים אצלכם המצב שונה: מי שמרת את רשותה הוא יהיה הנadol מבנייכם. ומהנהיג יהיה משרות. ²⁷ וממי נחשב גדול, מי שיושב בשולחן או מי שמרת את מי שבשולחן? כМОבן שהוושב בשולחן. ואילו אני בינויכם כמשרת. ²⁸ "מאות שמרתם לי אמון על אף הצרות והקשהים. ²⁹ ומאות שאבי הנהיל לי מלכות, הריני מעניק לכם בזאת הזכות ³⁰ לאכול ולשתות על שולחני במלכותי, ולשבת על

22 בהתקרב חג הפסה חיפשו ראשי הכהנים והסופרים דרך להיפטר מישוע בלי לעורר מהומות בעם - דבר שפחדו ממשמר בית המקדש כדי להתייעץ איתם כיצד להסניר את ישוע לידיים. ⁵ ראשי הכהנים ומפקדי משמר בית המקדש שמהו מאוד על העזרה שהציע להם יהודה, והבטיחו לו כסף. ⁶ מאותה עת חיפש יהודה הזדמנויות להסניר את ישוע לידיים. כשהאייה בחברת אנשים רבים. ⁷ בהגיעה חג הפסה, ביום שבו מקרים זבח. ⁸ שלח ישוע את פטרוס וווחנן להזכיר את הסדר. ⁹ "הוican אתה רוצה שנכין את הסעודה?" שאלו את ישוע. ¹⁰ "בכניתם לירושלים תפנסו אדם נושא כד מים", השיב יהודה לבעל הבית: 'רבני ביקש שתראה לנו את חדר האורחות אשר הנקת לו ולתלמידיו בשביל הסדר'. ¹¹ והוא יוביל אתכם אל הקומה השנייה ויראה לכם חדר נורול שהcinין לمعنى. שם תכינו את הסעודה". ¹² פטרוס וווחנן הילכו העירה; הכל התרחש בדיקך כפי שאמר ישוע. והם הכינו את הסדר. ¹³ מאוחר יותר הנינו ישוע ושאר

caso לשבוט את שנים-עשר שבטי ישראל." אתם ישנים? "שאל ישוע. "קומו והתפללו שלא 31 "שמעון, שמעון, "המשיך האדון, "השtan תבוao לדי ניסוn".⁴⁷ בעודו מדבר התקרב דורש את כולכם, לסן אחכם כמו חיטה. אליו קhalb נдол של אנשים ובראשם צעד אבל התפלתיי בעדרך שלא האבד את יהודה, שהיא אחד מתלמידיו. יהודה קרב אמונתך. לאחר שתחזר בתשובה חזק את אל ישוע כדי לנשכו.⁴⁸ אולם ישוע אמר אחיך. "³³ אדון, "קרה שמעון פטרוס, אני לו: "יהוד, האם בנשיקה אתה עומד להסינר מוכן לлечת אותו לבייח-הסוחר ואף למות את בנה-אדם? "⁴⁹ כשראו התלמידים את אחיך! "³⁴ אולם ישוע ענה: "פטרוס, אני אומר העומד להתרחש שאלו את ישוע: "אדון, אתה לך שעה דיים. לפני קריית התרנול, התקשח רצחה שנכח אוותם בחברות שלנו? "⁵⁰ ואחד לישע פעים והאמיר שאינך מכיר אותו מהם קיצץ את אונו הימני של עבר הכהונן כלל.⁵¹ "כאשר שלחו אתכם לבשר את הנ دول.⁵¹ ישוע צער בעדים ואמר: "הנינו להם הבשרה בלי כספ. בלי תרמilo ובלי געלים לעשות את שלהם". לאחר מכן נגע באוזנו האם חסרת משה? "המשיך ישוע. "לא חסר של העבר וריפא אותה.⁵² ישוע פנה אל לנו בדבר", השיבו.³⁶ "אבל עבשין, "אמר להם ראשי הכהנים, מפקדי משמר בית המקדש ישוע, "למי שיש כספ ותרמilo שייקח אותם והזקנים שבאו לאסרו: "מדוע אתם באים אליו איתו; ולמי שאין חבר - שימיכור את מעילו בחברות ובמקומות. האם אני גנב או שודד? ויקנה אותה.³⁷ כי הגיע המועד שתתקיים⁵³ מודיע לא אסרתם אותו בבית-המקדש? הנבואה הכתובה עליו: "הוא נימנה בין פושעים". הרוי היטוי שם כל יום. אבל זוזו שעתכם, כן, כל מה שכחטו עלי הנביאים יתקיים ושתע שלטן החושך".⁵⁴ הם אסרו את ישוע במלואו.³⁸ "אדון, "קראו התלמידים, "יש לנו והובילו אל בית הכהן הנدول. פטרוס הלהך כאן שתי חרבות. "אליה מספיקות לכם", השיב אחיהם מרחק-מה,⁵⁵ אולם הצערף אליהם ישוע. לאחר מכן יצא ישוע מירושלים והלהך אל כשהרליך מדורה בחצר והתוישבו סביבה. הר הזיתים, כמנגן מידיום, והتلמידים הלכו⁵⁶ משורתה אחת הבחינה בפטרוס לאור בעקבותיו.⁴⁰ בהגיעה אל המקום אמר יeshua המדורה. היא נעה בו מבט וקראה: "האיש לתלמידיו: "התפללו שלא תבוao לדי ניסוn". זהה היה עם ישוע!⁵⁷ פטרוס התקשח ישוע התהרק מתלמידיו מרחק-מה, כרע על בתוקף את דבריו: "אישה, אני מכיר אותו ברכנו והתפלל: "⁴² "אבי, אם יש ברצונך, أنا, כללו!"⁵⁸ כעבור זמן קצר הבחן מישתו אחר הרחק מנני את כוס הייסורים. אולם אני רוצה בפטרוס. "אתה ודאי אחד מהם!" אמר. "מה שיעשה רצונך ולא רצוני!"⁴³ לאחר מכן נגלה פתאום. "הכחיש פטרוס. "אני אחד מהם!" אליו מלאך מן השמים וחיזק אותו.⁴⁴ בandal⁵⁹ כעבור שעה בעדרך העיר אדם נספה: "אין סבלו הרוב הוא התפלל ברכבות הרבה, וויתרו לי ספק שהאיש הזה היה עם ישוע. כי שנייהם נפלה על הארץ כתיפותدم נדולות.⁴⁵ כאשר מהניל.⁶⁰ פטרוס הכחיש שוב: "בן-אדם, סיים ישוע את חפילתו וחזר אל תלמידיו. מצא אני יודע על מה אתה מדבר! " לפני שסיים אותם ישנים מרוב צער ועייפות.⁴⁶ "מדוע פטרוס את דבריו נשמעה קריית התרנול.

61 באותו רגע פנה ישוע והביט בעיניו של אליו. מלבד זאת, באותה העת היה הורדוס פטרוס. אוזכר פטרוס בדברי האדון: "לפנֵי בירושלים". 8 הורדוס שמח מאוד לראות קריית התרנגול תתחחש לי שלוש פעמים". את ישוע, מכיוון ששמע עלו ניסים ונפלאות, 62 הוא יצא מהחצר ומירר בכבי. 63 החילום ומה זה מזמן רב השתייך לפנוש אותו פנים אל שהופקרו על שמירת ישוע לעגנו לו, הכו אותו פנים ולהזות בניסים שחולל. 9 הורדוס שאל והתעלל בו. 64 הם קשוו את עיניו, הכו את ישוע שאלות רבות, ואולם ישוע לא השיב אותו באגרופים וקראו בלעוג: "نبيא שכמוך". דבר. 10 בניתוחים ראש הכהנים והסופרים נחש מי הכה אותך?" 65 הם המשיכו לקלל הטיחו את האשמהיהם בישוע. 11 גם הורדוס ולהעליב אותן. 66 למחרת בבוקר הובא וחיליו בו לשוע וצחקו לו; הם הלבישו ישוע לפנוי חברי הסנהדרין, ראשי הכהנים, אותו נלימת פאר ושלחוו חורה אל פילטוס. הסופרים ווקני העם. 67 "האם אתה באמת 12 הורדוס ופילטוס, שהיו עד אז אויבים. הפכו המשיח? "שאלו אותן. אך ישוע השיב: "אם אונד' באותו יום לירידים. 13 פילטוס אסף את ראשי לכם, לא תאמינו לי". 68 ואם אשאל אתכם הכהנים, ומנהיגים אחרים ואת העם. 14 והודיע שאלות לא תשיבו לי. 69 אולם עוד מעט להם: "הבאם לפני האיש הזה וטענתם בני-האדם ישב לימין נברות האלוהים". 70 "אם שהוא מסית את העם למרוד בשלטון. חקרתי כך. בון-אלוהים אתה?" "אתם אמרתם שהוא הייטב בנווכחותם ולא מצאתם כל יסוד הוא" השיב ישוע. 71 "אינו זוקים לעדריות להאשיותיכם! 15 גם הורדוס לא מצא כל נספות! "הם קראו. "במו אוונינו שמענו אותן באישוב, וכלן שלח אותן אלינו. האיש הזה לא עשה כל מעשה שדיינו מותה! 16 ממשם כך אומר דברים אלה!"

23 ראש הכהנים, הסופרים, וקני העם בחג הפסח, נתן פילטוס לשחרר אסיר יהודה אחד. 18 אך כולם צעקו מה אחד: "קחו אותה מכאן! שחרר לנו את בר-אבא!" 19 (בר-אבא היה במאסר באשמה רצח והסתה למרוד בירושלים). 20 פילטוס רצה לשחרר את ישוע, וכלן ניסה להתווכח עם הקhal. 21 אבל הקhal התעקש: "צלוב אותן! צלוב אותן!" פילטוס שאל אותן פעם שלישיות: "מדוע? 22 ממן? הוא לא עבר על שום חוק?" 5 אולם הם התעקשו: "אבל הוא מסית את העם בכל אזור יהודה ננד השלטון. הוא החל בכך בניל, 23 אבל הם המשיכו לצחוק ולהפיצר בו וعصיו הוא בא לירושלים". 6 "האם הוא צלוב את ישוע. וצעקותיהם הכריעו את תושב הניל? "שאל פילטוס. 7 "כן", השיבו לו. מאחר שהניל היה במחוז שיפטו של הורדוס, החליט פילטוס לשולח את ישוע לירקן.

בר-אבא, שהוא אסור באשמה רצח ומרידת, את האלוהים? ⁴¹ אנחנו נגענים בעונש שמניע
ומסר לדייהם את ישוע כדי שיישעו בו כרכזונם. לנו על מעשינו הרעים. אולם האדם הזה חף
²⁶ בחוליכם את ישוע אל מקום הצליבה פניו מפשע! ⁴² הוא פנה אליו ישוע ואמר: "ישוע, זכור
בדרך את שמעון הקורוני, שוחר מן השדה, אותו כשהתבוא אל מלכותך". ⁴³ עוד היום אתה
ואילצוהו לлечת אחורי ישוע ולשאת את צלבנו. תהיה איתי בנערן", ענה לו ישוע. ⁴⁴ בשעה
²⁷ בין הקהל הרב שהלך אחריו ישוע היו שתים-עשרה בצדדים כיסה חושך את כל
נ姆 נשים רבות שספדו עליו. ²⁸ ישוע פנה הארץ למשך שלוש שעות. ⁴⁵ אור המשמש
אליהן ואמר: "בנות ירושלים, אל תבכינה עלי, חשך, והפרוכת התלולה לפני קודש הקודשים
כי אם על עצמך ועל ילדיך". ²⁹ כי תבוא בביתה المقدس נקרעה לשניים. ⁴⁶ לאחר מכן
העת שבה נשים שאין להן ילדים תיחשבנה קרא יشوע בקהל גדרות: "אבי, אני מפקיד את
לבנות מזור. ³⁰ בעת ההיא יתחננו בני-האדם רוחוי בידך". ונכח את נשמותו. ⁴⁷ קצין רומי
לפני ההרים שיפלו עליהם ויכסו אותם, ולפניהם אחד, אשר ראה את המתרחש, נמלא ויראת
הגבעות – שתקוברונה אותן. ³¹ שהרי אם אלוהים וקרא: "האיש הזה באמות היה צדיק!"
זהו גורלו של אדם חף מפשע, מה נורא יהוה ⁴⁸ מושוכחו האנשים שבאו לחות בצליבה כי
גורלם של האשמים באמות! ³² יחד עם יشوע ישוע מת, הצעיר צער רך והלכו לבתיהם.
ובובילו למוות נם שני פושעים. ³³ בהגיים ⁴⁹ כל חבריו וידריו של יشوע, וביניהם הנשים
אל המקום שנקרא "מקום הגולגולת" – הם שהלכו אחריו מהגליל, עמדו במרקח מה
צלבו את השלשה: את יشوע במרכזו, ואת והבטו במתරחש. ⁵⁰ בין ידידיו של יشوע
שני הפושעים לימינו ולשמאלו. ³⁴ "אבי, היה נם אדם בשם יוסף מהעיר היהודית
סלח להם", קרא יشوע, כי אינם יודעים מה רמתיהם. יוסף היה איש טוב ווישר והאמין
הם עושים! "בניתים ערכו החיללים הרגלה בביית המשיח. לмерות שהיה חבר הסנהדרין
וחילקו בינו לביןם את בנדוי יشوע. ³⁵ ההמון עמד לא הסכים עם החלטתם ופועלותם. ⁵² יוסף
והבית במתראח, ואילו מנהיגי העם לענו לו הלק אל פילטוס וביקש ממנו את גופתו של
וקראו: "הוא אושע כל-כך הרבה אנשים? אם יشوע. ⁵³ לאחר שהורד את הגופה מן הצלב
הוא באמות המשיח בחור האלוהים. הבה נראה עטף אותה יוסף בסלע, וקבע אותה בקבר
כיצד יושיע את עצמו!". ³⁶ גם החיללים התלו חדש חצוב בסלע, שטרם נקבע בו איש. ⁵⁴ כל
בו; הם נתנו לו לשאות חומרין ³⁷ וקרואו: "אם זה התרחש ביום שישי בערב, לפני כניסה
אתה באמות מלך היהודים, הושע את עצמך!". השבת. ⁵⁵ הנשים אשר באו עם יشوע מהגליל
על ראשו של יشوע תלו שלט: "זהו מלך הלאו אחרי יוסף וראו היכן שAKER את הגופה.
³⁸ אחד הפושעים שהיה תלוי ⁵⁶ לאחר מכן הלאו והכינו מפרקת בשמיים.
היהודים". ³⁹ אחד הפושעים שהיה תלוי ⁵⁶ לאחר מכן הלאו והכינו מפרקת בשמיים.
לצדיו של יشوע לענו לו ואמר: "אם אתה באמות אולם לא שבו מיד אל הקבר, כי בינתיהם
המשיח, מדוע איןך מציל את עצמך ואותנו נכנסה השבת והן לא רצוי לחולל אותה.

לפני שהיה מאוחר מדי?" ⁴⁰ הפשע השני **24** ביום ראשון השם בבורק ל��חו
גער בחבריו ואמר: "האם נם במוותך איןך ירא הנשים את המפרקת שהכינו והלכו אל הקבר.

בהניגען אל המקום נילו כי האבן הגדולה מונצרת", הסבירו השניים. "ישוע היה נבי אשר תמה את פתח הקבר הוזה ממקומה.³ הן שחולל נסים ונפלאות, ומורה חכם בעני נכניו פנימה, אך לא מצאו את נופתו של אלוהים ובעני העם.²⁰ אבל ראשי הכהנים הארון ישוע.⁴ הנשים היו מבוכחה גדולה ולא ורבים ממנהנו אסרו אותו ומסרו לו לידי הבינו מה קרה. לפעת נילו אליהן שני אנשים הרומים. כדי שינזרו עליו דין מוות, ולאלה לבושים נylimות מביקות ונוצצות.⁵ בפחד צלבו אותו.²¹ ואילו אנחנו חשבנו וקיוינו רב השתחוו הנשים לפני השניים. "מדוע אתן שהוא המשיח העתיד לנואל את עם-ישראל. מהפשות את החוי בין המתים?" שאלו השניים. כל מה שספרנו לך קרה לפני שלושה ימים.⁶ "הוא איןנו נמצא כאן, הוא קם לתחיה! ויברו²² אך בזאת לא הם הסייעו! מספר נשים שעוד בחיותו בגיל ספר לכון של בנה האדם מקבוצתנו הלו הוקר אל הקבר, וכשהזרו להימסר לידי אנשים רשעים, שיצלבו אותו, היה בפיהן ספר בלחיו רגיל. הנשים ספרו אבל ביום השלישי יקום לתחיה!⁸ הנשים כי גופתו של ישוע נעלמה, וכי פנסו בקבר נוכרו בדררי ישוע⁹ ומיהרו לשוב העירה, כדי שני מלאכים שאמרו להן כי ישוע חי!²⁴ כמה לספר את החרשת לאחד-עשר התלמידים מאשינו מיהרו אל הקבר כדי לבדוק את ולכל השאר.¹⁰ (אליה הנשים שהלכו אל דברי הנשים, ונוכחו שהן צדקו; גופתו של הקבר: מרים המגדלית, יהונתן, מרים אמו ישוע באמת נעלמה).²⁵ "כיסילים!" קרא של יעקב ואחרות). ¹¹ אולם דברי הנשים ישוע. "האם כל-כך קשה לכם להאמין לדברי נשמעו באוזניהם בספר דמיוני, והם לא הנביאים בכתב-היד הזה?²⁶ האם לא ניבאו האמינו להן.¹² אך פטרוס קם ורדץ אל הקבר. הנביאים באופן ברור שהמשיח יסבול את בהכיתו פנימה ראה את התכדריכים מונחים העינויים הנוראים האלה, לפני שיתגלה כבודו במקומם. אך הגופה לא הייתה שם. הוא לא והדרו?²⁷ לאחר מכן הוא ציטט להם הבין מה קרה ועזב את המקום.¹³ באותו פסוקים מן התנ"ך והסביר להם את כל יום הלכו שניים מתלמידיו של ישוע בדרך מה שנאמר עליו בכתובים, החל מבראשית המובילה לעמאות – כפר המרוחק אחד וכלה בדברי הנביאים.²⁸ בניתוח התקרכו עשר ק"מ מירושלים.¹⁴ בעודם משוחחים השלשה לעמאות – הכפר שאליו היו מודעות בינהם על מות ישוע,¹⁵ הופיע לפעת ישוע בפניהם. ישוע נראה כעומד להמשיך בדרכו, עצמו ונלווה אליהם.¹⁶ אך השניים לא²⁹ אולם השניים הפסיקו בו ללון בבitem. הכירוהו, כי עיניהם היו אחיזות.¹⁷ על מה כי הייתה שעת ערבות, וישוע נעה להזמנתם. אתם משוחחים? שאל אותם ישוע. ³⁰ התשיבו לאכול ברך ישוע על הלחם. נערו, וישוע ראה שפניהם הביעו צער וכאוב. פרס אותו והגשו להם.³¹ לפעת כאילו נפקחו אחד מהשניים. קליפורס שמו. השיב: "אתה עיניהם. והם הכירו את ישוע. באותו רגע הוא וראי האדם היחיד בכל ירושלים שאינו יודע נעלם מעיניהם.³² השניים החלו בספר זה לזה מה קרה בעיר ביום האחרון".¹⁹ מה קרה כיצד התרחשו בשעה שישוע דיבר אליהם בעיר? שאל ישוע. "אנחנו מתוכונים לישוע וביאר להם את הכתוב בתנ"ך.³³ בלי לאבד

זמן כמו הימים והזרו לירושלים. שם מצאו את בכוח ובגבורת מון השמים".⁵⁰ לאחר מכן הוא אחד-עשר התלמידים ואחרים מתלמידיו ישוע הוביל אותם אל בית-עניה, שם נשא את ידיו אל אשר קיבלו את פניהם בקריאת: ³⁴"האדון השמיים וברך אותם. ⁵¹חוך כדי ברכתו נפרד באמתكم לתחיה! הוא גנלה לפטרוס!" מהם ישוע ועליה השמיימה.⁵² התלמידים ³⁵הseconds מעמואס סיפרו כיצד גנלה ישוע השתחו לו וזרו לירושלים מלאי שמחה, נם אליהם כשהלכו בדרך. וכיצד הכירו ⁵³ואת כל זמנה בילו בבית המקדש כשהם אותו כספרס את הלחם.³⁶ בשעה שידרכו מהללים וمبرכים את האלוהים.

הופיע ישוע בחדר ואמר: "שלום לכם!"

³⁷הופיעו הבהירו אותם, כי חשבו שרוי

רפאים לפניהם!³⁸ "מדוע נבהתם?" שאל

ישוע. "מדוע אינכם מאמינים שאני הוא העומד

לפניכם?³⁹ הביתו בידי! הביתו ברגנון! אתם

יכולים לראות ללא ספק שאני הוא העומד

לפניכם! געו بي והיווכחו שאינני רוח, שהרי

לروح איןبشر עצמות כפי שיש לי!"⁴⁰ בשעה

שדיבר הראה להם ישוע את נקי המסתירים

בידיים ואת הפטעים ברגנון.⁴¹ על אף שמתהם

הרבה עדין הטילו התלמידים ספק ולא

האמינו. משום כך שאל אותם ישוע: "האם יש

לכם כאן משחו לאכול?"⁴² הם הגיבו לו

חתיכת דג צלי, ⁴³ וישוע אכל את הדג לננד

עיניהם.⁴⁴ לאחר מכן אמר ישוע: "האם אינכם

זוכרים שעוד בהיותי אתכם סיפרתי לכם

שלל מה שאמרו עלי משה, הנביאים ובת浩ים

חייב להתקיים?"⁴⁵ ישוע פתח את לבם כדי

שסוף סוף יבין את הכתובים,⁴⁶ והוסיף: "עוד

לפני זמן רב נכתב שלל המשיח להתחנות,

למות ולקיים לתחייה ביום השלישי.⁴⁷ ועוד

כתב כי דבר אלוהים יצא אל כל העמים,

החל מירושלים. וכי כל מי שיאמין بي ויחזור

בחשובה יסלחו לו חטאיו.⁴⁸ אתם עדים לקיום

הנבאות האלה.⁴⁹ עתה אני עומד לשלווח

אליכם את אשר הבטיח אבי. הייארו כאן

בירושלים עד שיבוא רוח הקודש וימלא אתכם

הшиб יוחנן. "האם אתה הנביה?" ²²"לא" הшиб להם. ²² "מי אתה? מה יש לך לומר? ברצוננו לדעת מה להסביר לשולחינו." ²³ "אני הקול הקורא במדבר כנובאות ישעיהו: פניו דרך ה'", ²⁴ אמרתך אללה, שנשלחו על-ידי הפרושים, המשיכו לשאול אותו: "אם איןך המשיח, איןך אליו יחו ואינך הנביה, מודיע מה תוביל את האנשים?" ²⁵ "אני מטביל רק במים, "דשיב יוחנן, "אולם דעתו בינוים עומד אדם שלא פנתם מעולם." ²⁶ למרות שהוא בא אחריו הוא היה לפניי, ואני ראי אפילו להתייר את שורך נעליו". ²⁷ כל זה התרחש בכפר בית-עניה שעל חוף הירדן - במקום שבו נהג יוחנן להטביל. ²⁸ למחרת ראה יוחנן את ישוע בא לקראותו והכריז: "הביטו! הנה שהאלוהים הנושא את חטא העולם". ²⁹ אליו התכווצי כמספרתי לכם שאחריו עומד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא היה לפניי שהיה אני. ³⁰ אני עצמי לא הכרתיו אותו; אני באתי רק להטביל אנשים במים ולהציבע עליו לעם ישראל". ³¹ יוחנן סיפר להם שהוא ראה את רוח הקודש יורדת בرمות יונה ונחיה שאליו התחונתי, כמספרתי לכם שאחרי עלי ישוע. ³² "לא הכרתיו את ישוע לפני כן, עמד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא חזור אמרך יוחנן, "אולם כאשר אלוהים שלח אותו להטביל במים הוא אמר לך: 'בראותך את רוח הקודש יורדת ונחיה על איש, דע כי אותו אתה מבקש - וזה האיש שיטביל בروح הקודש". ³³ אני ראיתי את רוח הקודש יורדת ונחיה על האיש הזה, ולכן אני מעד שהוא בן האלוהים, מלבד בנו היהודי הנמצא בחיקו, והוא סיפר לנו על אביו. ³⁴ זוהי, אם כן, עדותם של יוחנן: כאשר שלחו אליו היהודים כוהנים ואלוים מירושלים כדי לברר מי הוא. ³⁵ יוחנן הודה מיד: "איני המשיח!" ³⁶ "אם כן, מי אתה?" דרשו לדעת. "האם אתה אליו יחו?" ³⁷ "לא". קרייתו של יוחנן, פנו ללכת בעקבות ישוע.

1 בראשית היה הדבר, והדבר היה עם האלוהים, ואלוהים היה הדבר. **2** הוא היה בראשית עם האלוהים. **3** דרכו נברא הכל, אין דבר שלא נברא עליו. **4** בו היו חיים, וחיים אלה היו האור לבני-האדם. **5** האור מאיר בחושך, והחושך לא התגבר עליו. **6** אלוהים שלח אדם בשם יוחנן **7** להעיר על האור האמתי, כדי שכולם יאמינו בו. **8** יוחנן עצמו לא היה האור: הוא רק נשלח להעיר על האור **9** האמתי שבא לעולם כדי להאיר לכל בני-האדם. **10** האור בא אל העולם שנברא על ידו. אך העולם לא הכיר אותו. **11** והוא בא אל שלו. אך אלה לא קיבלו אותו. **12** אבל לכל אלה שהאמינו בו הוא העניק את הזכות להיות בני-אלוהים. **13** כל המאמינים בונולדו מחדש - לא בילדיה ביולוגיות מגבר ואישה, ולא מרצון האדם, אלא מרצון האלוהים. **14** הדבר נהיהبشر ושכן בתוכינו. אנחנו ראיינו את כבודו, כבוד הבן היחיד מהאב, מלא חסף ואמת. **15** יוחנן העיד עליו וקריא: "תנה האדם שאליו התחונתי, כמספרתי לכם שאחרי עלי ישוע. **16** כולם התברכנו היה לפניי שהיה אני". **17** כי בעודם בברכות רבות מעשרו ומחסרו. **18** איש לא ראה מעולם את האלוהים, מלבד בנו היהודי הנמצא בחיקו, והוא סיפר לנו על אביו. **19** זוהי, אם כן, עדותם של יוחנן: כאשר שלחו אליו היהודים כוהנים ואלוים מירושלים כדי לברר מי הוא. **20** יוחנן הודה מיד: "איני המשיח!" **21** "אם כן, מי אתה?" דרשו לדעת. "האם אתה אליו יחו?" **22** "לא".

38 ישוע הביט לאחרור וראה שהשנאים הולכים **2** בעבר יומיים נערכה חתונה בכפר-קנה בעקבותיו. מה רצונכם? שאל אותם. רבי, שבגיל, ובין האורחים היו ישוע, אמו היכן אתה גור? השיבו בשאלת. 39 בואו וראו. ותלמידיו. 3 כשראתה amo של ישוע כי ענה וישע. השניים הלכו אחריו למקום מגוריהם, אל היין, פניה אל בנה ואמרה: "אול היין." ונשארו איתו משעה ארבעה-הצהרים 4 오늘ם ישוע השיב: "למה אתה אומרת לי את עד הערב. 40 אנדרי, אחיו של שמיעון פטרוס. זה? עידין לא הגיע זמני." 5 למרות תשובה היה אחד משני התלמידים שהלכו אחריו. זאת אמרה amo של ישוע למשרתים: "עשה 41 אנדרי הילך מיד לחפש את אחיו, וכשמצא כל מה שניד לכם לעשות." 6 שהה כדים אותו קרא בהחרשושה: "מצאנו את המשיח!" גدولים מאבן עמדו שם: בכל כד אפשר 42 כשהביאו אנדרי את פטרוס אל ישוע, הביט להכıl מהא עד מאה-חמשים ליטר (אליה ישוע בפטרוס לרגע ואמר: "אתהאמין שמעון هو סוג הבדים שהיתם השתמשו בהם בנו של יונה, אך מעתה ואילך תירא: פטרוס - למנגה הטהרה). 7 מלוא את הבדים במים", כיפא! 43 למחמת החליות ישוע ללבת לניל. ביקש ישוע, והמשרתים מלאו את הבדים עד הוא פגש בדרך את פיליפוס ואמר לו: "בוא הסוף. 8 "זינוו מון המשקה לראש המשיבה", אחרים. 44 פיליפוס היה מבית-צידה, עירם המשיך לאי רוד מאיפה היין, אבל המשרתים של אנדרי ופטרוס. 45 פיליפוס הילך לחפש את המשיבה לא ידע מאיפה היין, קריא נתnal, וכשמצא אותו קרא: "מצאנו את המשיח ידעו. כשטעם את המים שהפכו ליין, קריא שעליו סיפרו משה רבנו והגבאים! שמו ישוע, לחתן ואמר: 46 "זהו יין משובח מואוד! בנו של יוסף מנצרת!" נוצרת? קרא נתnal בדרך-כלל מגיש המארח תחילת את היין בחוסר אמון. איזה דבר טוב יכול לנצח המשובה, ולאחר ששתו כולם לרווחה וכבר מנצרת?" בוא וראה במו עניין". הפיציר בו לא מסוגלים להבחין כל כך בשעט. הוא פיליפוס. 47 כשראה ישוע את נתnal בא מגיש את היין הוזל. אבל אתה שמרת את לקריאת, קרא: "הנה בא לךראנו בן ישראל היין המשובח לסוף!" וב הנז הזה בכפר-קנה אמותי - אדם ישר אמיתי שאין בו מרמה". היה הראשון שישוע חולל. הוא הביא את 48 "כיצד אתה יודע מי אני ומה אני? תמה תלמידיו לידי אמונה בו. 12 לאחר החתונה נתnal. ראייתי אותך יושב תחת עץ התאננה הלכו ישוע, amo, אחיו ותלמידיו לכפר-נחום עוד לפני שפיליפוס מצא אותך", ענה וישע. למספר ימים. 13 חג הפסח התקרב, וישוע ישראל! קרא נתnal. 50 "האם אתה אמיתי ומצא שם סוחרי צאן, בקר ווינום (לצורך בכך רק ממשום שאמרתי כי ראייתי אותך יושב הקרבת הקרבנות) ומחלפי כספים. 15 הוא תחת עץ התאננה? שאל וישע. עוד תראה לך מספר חבלם. שזר אותם לשוט עבה דברים גдолים מלאה! 51 אפילו תראה ונירש שם את כל האנשים ואת הצענים והבקה; את השמיים נפתחים ומלאכי אלוהים עולים הוא פיזר לכל עבר את מטבחותיהם של החלפנים, והפק את שולחנותיהם. 16 ישוע ווירדים על בוניהם."

פנה אל סוחרי היוונים וקראה: "הוציאו מכאן את הרוח נושבת לכיוונים שונים; אתה שומע כל היוונים. ואל תהפכו את בית אבִי לשוק!" את משב הרוח, אולם אין יודע מאיין היא ¹⁷ תלמידיו נזכרנו בנבואה מתחילה: "כי קנאת נושבת ולאן היא נושבת. כך אי אפשר להסביר ביתהך אבלתני". ¹⁸ באיזו רשות אתה עשה איך בדיק נולדים מן הרוח. ⁹ כיצד את כל הדברים האלה? תן לנו אותן או הוכחה יתיכן הדבר? שאל נקדימון. ¹⁰ אתה רב כדי שנאמין לך. ¹⁹ הרסו את המקדש הזה. נכבד בישראל ואינך מבין את הדברים עונה ישוע, ואני אקים אותו מחדש תוך שלושה אללה? השיב ישוע. ¹¹ אני מבטיח לך שאחננו ימים! ²⁰ מה? קראו בתמייה. "המקדש הזה מדברים על מה שהוא יודעים, ומידים על יבנה במשך ארבעים-עשר שנים. אתה טוען מה שאתה. אך למרות זאת איןכם מאמינים שתוכל להקיםו מחדש תוך שלושה ימים?" לנו. ¹² אם איןכם מאמינים לדברי בענייני ²¹ ואולם באמורו "מקדש" הוא התיכוון לנופו. העולם הזה. כיצד תאמינו לדברי בענייני ²² לאחר שקסם להחייה נזכרנו תלמידיו בדבריו השמים? ¹³ איש לא עליה השמיימה בלבד והאמינו בכתבוב ובדברי ישוע, כי ראו שהוביל האחד אשר ירד מהשמי - בז'ה אדם. ¹⁴ כשם התקיים. ²³ כאשר היה ישוע בירושלים בחג שמזה הרים על נס את נחש הנחשת במדבר, הפסת, גושים רבים האמינו שהוא המשיח. כי כך צריך גם בז'ה אדם להיות נשא. ¹⁵ כדי הם ראו את הנשים והנفالאות שחולל. ²⁴ אך שכל המאמין בו ייה נצח. ¹⁶ כי ישוע לא השתכנע מהם באמנת מאמינים. משום אלהים אהב כל כך את העולם עד שהקריב את בנו היחיד, כדי שכל המאמין בו לא יאבד שידע מה הפכפך אופיו של האדם.

3 באחד הלילות בא אל ישוע נקדימון - מנהיג יהודי מכית הפרושים. "רבינו, פתח נקדימון," אמרו יודעים כי אלוהים שלח אותך ללמד אותנו, שהרי אישינו מסוגל לחולל את כל הנשים האלה ללא עזרת האלוהים! ³ אני אומר לך את האמת, "השיב לו ישוע, "אדם אבל הם לא רצוי בו: הם אהבו את החושך. כי שלא נולד מחדש אנו מסוגל לראות את מעשיהם רעים ומושחתים. ²⁰ הם שנאו את אור מלכות האלוהים. ⁴ כיצד יכול אדם מבוגר להיוולד מחדש? "תמה נקדימון. "אם הוא יכול לשוב לבטן אמו ולהיוולד מחדש?" ⁵ אני אומר לך את האמת, "אמר ישוע, "מי זאת. ככל מי שעשו את הטוב והישר יבוא לאור שלא נולד מהרוח ומהימים אין יכול להיכנס בשמהה. כדי להראות לכלום שככל מעשיהם למלכות האלוהים. ⁶بشر ודם מסוגל להוביל יעשה לפניו רצון אלהים. ²² לאחר מכן עוזר לך רוק בשיר ודם ואילו רוח הקודש מעניק חיים חדשים. ⁷ לכן אל תתפלא את המאמינים בו. ²³ באותה עת הטביל יוחנן על כך שאני אומר שעלייכם להיוולד מחדש.

אנשים בעינון. ליד שלם, כי היו שם הרבה ⁵ בשעת הצהרים הגיע ישוע לעיר השומרונית מים. ²⁴ כל זה התרחש לפני מסרו של יוחנן. סופר, השוכנת מול חלקת האדמה שנtran ²⁵ אחדים מתלמידי יוחנן החוויכו עם פרוש יעקב אבינו לירושלים, ובה באר יעקב. ישוע אחד בעניין הטבילה של ישוע ושל יוחנן. עיר פהדרך הארכות ומזהום הכבד, ויבש ²⁶ תלמידים באו אל יוחנן ואמרו: "רבנו", האיש לנו ליד הבאר. ⁷ הוא ישב שם לבדו, שפנשת בעבר-הירדן ואמרת שהוא המשיח, נם כי תלמידיו הילכו העירה לקנות אוכל. עד הוא מטבח, וכולם הולכים להיטבל על-ידיו מהר הגיעה לבאר איש שומרונית שרצתה ולא על-ידך". ²⁷ השיב יוחנן: "אבינו שבשים לשאוב מים". אנה, תני לי לשתות", בקש ישוע. מעניק לכל אחד תפkid משלהן. ²⁸ התפקיד ⁹ האישה תמהה על בקשו הבלתי-רגילה שלוי הוא להכין את הדרך. וקראה: "הרוי יודע אתה, ואילו אני שומרונית! כדי שכולם יוכל לבוא אליו. אתם עצמכם אתה יודע שהיהודים אינם מתחרבים עם עדים לכך שאמרתי כי אינו המשיח - נשלחתי השומרונים. כיצד אתה מבקש ממני לחתך לפנות לו את הדרך. ²⁹ הכללה הולכת לך לשתות?" ¹⁰ "אללו ידעת מהי מותנתו של אחרי החתן וחברו של החתן שמה בשמחתו. אלוהים מי הוא האומר לך יתני לי לשתות, אני חברו של החתן ואני שמה בשמחתו. ³⁰ ככל הייתה מבקשת ממי מים והייתי נתן שהוא נdal בחשיבותו כך אני הולך ונעשה לך אוטם! השיב ישוע. ¹¹ מאין לך מים חסר חשיבות. ³¹ "הוא בא מהשדים והוא נעללה חיים?" תמהה האישה. "הבאר הזאת עומקה על הכל, ואילו אני באתי מהארץ והבנתי מאד ואין לך דלי או חבל. ¹² מלבד זאת מוגבלת לעניינו הארץ בלבד. ³² הוא מספר האם גדול אתה מיעקב אבינו שנtan לנו את אשר ראה ושמע. אך רק מעתים מקשימים הבאר? יעקב עצמו, בני-ביתו וצאנו שתו לו ומאמינים לדבריו. ³³ כל המאמין לדבורי מהמים האלה!" ¹³ כל השותה מהמים האלה מאשר כי אלוהים הוא אמת. ³⁴ כי אדם זה - ישוב ויצמא. ¹⁴ אולם מי שישתה מהמים אשר נשלח על ידי אלוהים - נושא את דבר שני נותן, לא יצמא יותר לעולם! כי מים אלוהים, שהרי רוח אלוהים ממלא אותו ללא אלה היו בקרבו למעין של מים חיים לחיי גבול. ³⁵ אלוהים האב אוהב את הבן ואף נתן נצח. ^(aiōn g165, aiōnios g166) ¹⁵ "באמת?" קראה לו את הכול! ³⁶ כל המאמין בבן לא יהיה חייה לעולם. האישה בחתפלות. אנה, הן לי מין המים ואילו מי שאינו מאמין בבן לא יהיה חייה נצח, האלה, כדי שלא אצמא יותר לעולם, ולא כי אם יקבל עונש נצח אלוהים!" ^(aiōnios g166) ¹⁶ אצטרכ לילכת את הדרך הארכות הזאת **4** הפרושים שמעו שישוע מושך אליו "ברצון", אמר ישוע. "לכי לשאוב מים". ¹⁶ "ברצון", אמר ישוע. "לכי אנים רבים, והטהביל תלמידים רבים יותר קראי לבעלך, ושבו אליו שニיכם". ¹⁷ "אולם משטהبيل יוחנן (למעשה, תלמידיו ישוע הם אין לי בעל", השיבה האישה. "ונון הדבר", אמר ישוע. ¹⁸ "כפי חמשה בעליים היו לך, שהטהבילו, ולא הוא עצמו). ³ כשנודע הדבר והגבר שאתו את חייה עכשו איינו בעל!" לישוע, הוא עזב את אזור יהודה וחזר לניל. ¹⁹ "אדוני", קראה האישה בתימרון הולך ⁴ לשם כך היה עליו לעبور דרך שומרון.

גובר, "אני רואה שאתה נבייא! ²⁰ אולי תוכל הביטו סביבכם, הكمה כבר בשלה ומוכנה לומר לי מודע אתם, היהודים, עומדים על **לקציר!** ³⁶ הכותרים יקבלו שכר טוב, והם כך שירושלים היא המקום היחיד לעבודת יאספו קציר לחיי נצח כדי שם הורע ונם האלוהים, בעוד שאנחנו, השומרונים, טוענים הקוצר ישמחו יהיר. ³⁷ (aiōnios g166) ב**כך** התאמתה שבותינו עבדו אותנו בהר גרייזום הזה? " האמרה: האחד זורע והשני קוצר. ³⁸ שלחתי נ"ז "האמני לי", "הшиб ישוע", "המקום אין חשוב! אתם لكم **לקציר** את מה שלא זרעתם: אחרים יבואו יום שלא תשתחוו לאלוהים כאן ולא עבדו וטרחו, ואתם קוצרים את פרי עמלם." בירושלים. חשוב לעבד את האלוהים ³⁹ השומרונים רבים מהעיר האמינו שישוע הוא ובתמים - מכל הלב ובהשתראת רוח הקודש, המשיח, כי האישה אמרה: "הוא סיפר לי את כי זה מה שאלוהים רוצחה מאננו. אלוהים כל מה שעשיתו!" ⁴⁰ הקהל הרב ביקש משישוע הוא רוח, והמשתוויה לו צריך להשתווות להאריך את שהותו אצלם, והוא נשאר שם בהשתראת רוח הקודש. אולם אתם, השומרונים, יומיים נוספים. בזמן הקצר הזה האמינו בו עוד משתווים בחוסר דעת כאשר אנחנו, היהודים, אנשים רבים לאחר ששמעו את דבריו. ⁴² "הוא משתווים למה שאגחנו יודעים. כי הישועה באמות מושיע העולם! אמרו השומרונים באהך היהודים". ²⁵ "אני יודעת שהמשיח לאישה". עתה אנחנו מאמינים בו מפני שעשנו עמד לבוא, ושהוא יסביר לנו הכל". אמרה אותה בעצמונו, ולא רק ממש הדברים שאת האישה. ²⁶ "אני המדבר לך, אני הוא! "הшиб סיפרת לנו". ⁴³ בתום שניימי שהותו בשומרון ישוע. ²⁷ ביןתיים חזרו תלמידיו של ישוע להלך ישוע לניל, ⁴⁴ למורת שאמור: "הנביא מהעיר, והחפלו לראות אותו מדבר עם זוכה לכבוד ולהערכה בכל מקום. מלבד איש, אך איש מהם לא העיר דבר ולא שאל בעיר מולדתו". ⁴⁵ ברם, אנשי הניל ה-haspo שאלות. ²⁸ האישה השAIRה את כדה ליד בהמונייהם וקיבלו אותו בזרועות פתוחות. שכן הבהיר וחורה העירה. היא קראה היו בירושלים בחג הפסח וראו את הנפלאות הכולם בהתלהבות: ²⁹ "באו לראות את שחולל". ⁴⁶ ישוע חזר לכפר-קנה שבnil, האיש שסיפר לי את כל מה שעשיתו! אני היכן שחולל את נס הין. בכפר-נחים שבnil, החובשת שהוא המשיח! ³⁰ אנשים באו מהעיר פקיד אחד בשירותה-המלך. שבני היה אל הבהיר כדי לראות אותן. ³¹ לפני שחגיג' חוללה מאד. ⁴⁷ כשהשמע הפקיד שישוע עזב אליהם ההמון האיצו התלמידים בישוע לאכילה את יהודה ובא לניל, הוא הלך לכפר-קנה דבר מה. ³² "יש לי מזון אחר שאנכם לפנוש אותו, והתחנן לפני שיבוא לרפא את יודעים עליו" "הшиб ישוע. ³³ "מי הבהיר לו בנו הגוסס. ⁴⁸ אם לא תראו נסיהם ונפלאות אוכלי?" שאלו התלמידים איש את רעהו. לא האמינו". אמר ישוע. ⁴⁹ "anna, אדוני, מאכלי" הוא לעשה את רצון האלוהים בוא מהר לפני שבני ימות". התחנן הפקיד. ³⁴ אשר שלחני ולהשלים את עבודתו", הסביר ⁵⁰ "לך לביתה", "הרני עארו יושע". בך חי ישוע. ³⁵ "אתם באמות חשובים שמלאת ובריא!" הפקיד האמין לדברי ישוע והלך הקציר תחל רק בעוד ארבעה חודשים? לבתו. ⁵¹ בדרך פניו אותו משרתו ובישרו

לו שבנו הבריא. 52 "באייזו שעה חל השינוי מי הוא כי בינוים נעלם יושע בקהל הרב לטובה במצבו?" שאל הפקיד. "אתמול בשעה שהיא במקום. 14 מאוחר יותר פנס ישוע אחת בצדדים ירד חומו ואופן פתאומי". את הנרפה בבית-המקדש ואמר לו: "עתה, השיבו המשרתים. 53 האב ידע כי בשעה לאחר שהבראה, אל המשיך לחטוא. פן יבוא זו בישר לו יושע על החלהמת בנו, והוא וכל עלייך משחו יותר רע". 55 האיש הילך מהר בنبيותיו האמינו בישוע. 56 זה היה הנס השני ומספר ליהודים כי ישוע הוא זה שרפא אותו. שחולל ישוע בוגל לآخر שבו מיהודה. 16 ואו החלו מנהיגי היהודים לרודוף את ישוע,

57 מפני שחילל את השבת. 17 אבל ישוע אמר להם: "אבי לא הפסיק לעבוד עד עתה, ואני נהג כמווהו! 18 דבריו עוררו עוד יותר את חמת ברכה שנקראת בעברית "בית-חסדא", וסבירה חמייה רציפים. 19 על רציפים אלה שכבו חולמים רבים, עיוורים, פיסחים, מושתקים וכדומה (כשהם מוחכים שהמים יסערו, 20 כי מדי פעם ירד מלאך ה' אל הברכה והסעיר את המים. והחולה הראשון שנכנס אל המים לאחר מכן. והחולה הראשון שנכנס אל הירח). 21 בין החולמים הרבים היה אדם שסבל ממחלתו במשך שלושים ושמונה שנים. 22 ישוע הביט באיש ומיד ידע את משך מחלתו. "אתה רוצה להרפה? שאל ישוע. 23 אני יכול! "השיב האיש בייאוש. אין שרצח, ממש כפי שעשו האב. 24 האב לא ישבוט איש - הוא נתן לבנו את סמכות המשפט. ובזמן שאני מנסה להיכנס לברכה בכוחות עצמי, מישתו זרוי מידי מקרים אוטי ונכנס למים לפניי. 25 קומ. קפל את האלונקה שלו והתהלך! פקד ישוע. 26 האיש נרפא מיד, עמד על רגליו, קיפל את האלונקה והלך לדרכו. מאחר שהמעשה התרחש בשבת, 27 לא מצא הדבר חן בעני היהודים. אסור לך לשאת את האלונקה, כי שבת היום! "קראו לעבר הנרפה. 28 "האיש שרפא אותך פקד עלי לקפל את האלונקה וללבת". ענה החיש. 29 "מיهو האיש הזה?" שאלו. 30 אך הנרפה לא יכול היה להסביר להם, כי הוא בעצם לא ידע האב. 27 כבניהם-אדם יש לו זכות וסמכות

לשפטו את חטאיהם של כל בני-האדם. 28 אל פלא שאינכם מאמינים. שכן אתם מבקשים תחפלו על כך. כי יבווא הזמן שככל המתוים כבוד איש מרעהו, וכל אינכם דואנים לכבוד ישמעו בקבריהם את קולו של בן האלוהים. שחולק אלוהים. 29 "אל תהשבו שאטען עליהם – והם יקומו מקבריהם – עושי הטוב לחוי נצח, לבני אבי. משה רבנו – שבו אתם מאמינים – ועושי הרע למשפט. 30 "אני שופט איש לפני הוא הטוען עליויכם! 31 אילו האמנתם למשה הтиיעצתם עם אבי: אני שופט רק לפני מה שהוא היה מתבונן נם לי, שהרי הוא כתוב עלי. אומר לי. משפטינו ישר וצדוק, כי אני מבקש 32 ואם אינכם מאמינים למה שכתב משה, אני את טובות עצמי, אלא את רצון אבי שבשימים מתפלא שאינכם מאמינים לדברי."

6 **כעbor זמן מה חצה ישוע את ים הכנרת** (הנקרוא נם ימת טבריה). 2 **גברים רבים הילכו אחר מועד עלי – יוחנן המטביל,** ואני יודע שאפשר לסמוך על דבריו. 3 **אתם שלחום את אנשיכם אל יוחנן כדי להקשיב לדבריו.** 4 **אל תהשבו שני יוחנן אמר את האמת.** 34 **אל תהשבו שני רקס כדי שתאמיןו ותיוושעו.** 35 **"יוחנן הפיז אור נר Dolk כדי להאריך לכם את הדרך,** ולזמן קצר אף שמחותם להתענג על האור זהה. 36 **ברם יש לי עדות נדולה יותר מעדות של יוחנן:** המעשים שאני עושה. אלוהים אבי הטיל עלי לעשות את המעשים האלה, והם מוכיחים שהוא שלח אותי. 37 **האב עצמו מעד עלי,** לмерות שמעולם לא שמעתם את קולו, ואת מראהו לא רأיתם. 38 **אלום דברו אני שכון בכם כלל,** כי אתם מסרבים להאמין שאני שליחו. 39 **"אתם דורשים בכחותם מוחזתקווה למצוא בהם חי נצח, אך הכתובים מצביעים עלי!"** (aiōnios g166) 40 **למרות זאת איןכם רוצחים לבוא אליו כדי שאעניק לכם חי נצח.** 41 **אני לוקח כבוד ושבחים מבני-אדם ואני דואג לדעתכם עלי,** 42 **אבל אני רוצה לומד לכם שאינכםओחים את אלוהים.** 43 **אני באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותו;** אך אם יבווא מישחו אחר בשם עצמו, כן תקבלו אותו. 44 **אין**

באמת הנכיה שציפינו לו! ”¹⁵ ישוע ידע משה נתן לכם את הלחם מהشمמים. אלא אבי שהם היו מוכנים לאחzo בו בכוח ולהכתירו הוא שנוטן לכם את הלחם האמתי מהشمמים. למלך. ומשום כך שוב נמלט לבדו אל ³³ הלחם האמתי הוא זה שנשלח מהشمמים אחד ההרים. ¹⁶ בערב ירדו התלמידים על-ידי אלוהים, והוא מעניק חיים לעולם.” לים ¹⁷ ונכנסו לסירה, כשבניהם מועדות ³⁴ “אדון, קראו,”תן לנו תמיד את הלחם הזה! ” לכפר-נהום. הלילה ירד, וישוע עדים לא ³⁵ “אני הוא לחם החיים”, אמר ישוע. כל הבא שב אליהם. ¹⁸ בינותיים פרצה סערה בים. אליו לא ירעב לעולם. כל המאמין כי לא יצמא כי נשבה רוח חזקה. ¹⁹ התלמידים חתרו לעולם. ³⁶ אבל הבעיה היא שאינכם מאמינים במשוטיהם כחמייה קילומטרים, ולפתע ראו גם לאחר שראיתם אותן. ³⁷ אולם אחדים את ישוע פושע لكمתם על-פני הימים. פחד יבואו אליו ויאמינו כי – אלה שאבי נתן לי – אחzo אתם. ²⁰ אולם ישוע הרגינעם: “זה אני, ישוע, ואני מבטיח שלא אדרחה איש. ³⁸ כי באתי לךן אל תפחדו.” ²¹ הם אספו אותו אל הסירה ומיד מהشمמים לעשות את רצונו של האלים אשר הניעו אל יעדם. ²² למחרת התקהלו אנשים שלחני, ולא את רצוני. ³⁹ “האב אשר שלח אותך רבים במקום שישוע, כי לא ראו אותו עזוב את המקום שאקים את כולם לתחייה ביום האחרון. ⁴⁰ וזהו המתינו לשוע. כי לא אבד איש מלאה נתן לי. אלא עם תלמידיו בסירה. ²³ בינותיים הניעו אל רצוני: שכל הרואה אותה ומאמין כי יחיה חיי המكان גם שירות אחריות מטבחה. ²⁴ כשהנכו נצח, ואני אקים לתחייה ביום האחרון.” (aiōnios)
האנשים כי ישוע אינו שם, הם עלו לסייע ⁴¹ היהודים רגוז עליו משם שטען כי הוא והפלינו לכפר-נהום כדי לחשוף אותם. ²⁵ הם הלחם היורד מן השמים. ⁴² “אילו שטויות מצאו אותו בכפר-נהום ושאלו בתמייה: “רבי, הוא מדבר? ” שאלו. “הלא הוא ישוע בן-יוסף; כיצד הצעת הנה? ” ²⁶ “האמת היא שאתה רוצים אנחנו מכירם הייטב את כל משפטו! אין להיות בחברתי מפני שאכלתם לשובע, ולא הוא מעז לטעון שהוא בא מהشمמים? ” ⁴³ “אל מפני שאתם מאמינים כי ובאותותינו!” השיב תתרנו על דברי אלה, בקש ישוע. ⁴⁴ “ך רק להם ישוע. ²⁷ “אל תعملו بعد המזון אשר כלת מזון החיים לתחייה ביום האחרון. ⁴⁵ הלא כתוב בספרינו ונגמר, כי אם הקרוינו את זמנכם למזון החיים לתחייה ביום האחרון. ²⁸ “מה עליינו השומע לקול אלוהים ולומד את האמת על אותו האלוהים אבי. ” (aiōnios g166)
לשנות כדי למצויד בעני אלוהים? ” שאלו. אודותיו, יבוא אליו. ⁴⁶ לא שימושו ראה את ²⁹ “אלוהים רוצה שתאמין بما שהוא שלח האלוהים: אני לבדך ראייתו, שהרי הוא אליכם”, השיב ישוע. ³⁰ “אם ברצונך שנאמין שלח אותנו. ⁴⁷ “אני אומר לכם באמת כל כי אתה המשית, عليك להראות לנו עוד נסים המאמין כי יחיה חי נצח. ⁴⁸ אני ונפלוות. ³¹ אבותינוأكلו יום יום את המן הוא לחם החיים. ⁴⁹ אבותיכםأكلו את המן במדבר כמו שכתוב: יordan-שמות נתן להם. ” במדבר ומתו. ⁵⁰ אולם מי שאוכל מלחם ³² אולם ישוע הסביר: “אני אומר לכם שלא החיים, היורד מהشمמים. יחיה חי נצח ולא

ימות. 5 אָנוּכִי לְחַם הַחַיִם הַיּוֹרֵד מִהַשְׁמִים; שְׁמַעַן פֶּטְרוֹס. רק לך יש דברים של חי נצח, כל האוכל מהלham זהה יהיה לנצח. אני נוֹתֵן (aiōnios g166) 69 ואנחנו יודעים ומאמינים שאתה את בשריו כלחם כדי שהעולם יהיה. 70 השיב להם ישוע: "אני קדוֹשׁ האֱלֹהִים!" (aiōnios g166) 52 איך הוא יכול לחתת לנו לאכול את בחורייכם בכם עצמי - שנים-עשר במספר בשרו? "החלו היהודים להתווכח ביניהם. - ובכל זאת, אחד מכל הוא שטן." 71 והוא 53 "אני אומר לכם ברצינות, "המשיח ישוע. אם התכוון ליהודה בן-שמעון איש-קריות, אחד לא תأكلו אתبشر המשיח ולא תשטו את שנים-עשר התלמידים, שעמד להסגרו.

7 לאחר מכן חזר ישוע לניל ועבר מכפר לכפר. הוא לא רצה לשוב ליהודה, כי מנהיגיו היהודים שם רצו להרגנו. 2 בהתקרב חן הסוכות 3hei צאנו בו אחיו לעלות לירושלים לרגל החג. לך ליהודה, כדי שם תלמידיך יראו את הנסים שאתה מוחולל. 4 "איך יראו את הנסים שאתה מוחולל?" לענו לו. 5 אתה רוצה להתפרקם בעודך מסתתר כאן? אם אתה מוחולל ניסים ונפלאות, גלה את עצמך לעולם. 6 נם אחיו לא האמינו בו. 6 "עדין לא הניע הזמן שאליך. אולם אתם יכולים ללכת בכל זמן שתרצהו", השיב ישוע. 7 כי העולם שאינו יכול לשנוא אתכם, אבל הוא שונא אותך. משום שאתה מוכיח אותו במעשייו המושחתים. 8 לכו אתם להונן את החג בירושלים. אני הולך עתה, כי טרם הניע זמני. 9 ויושע נשאר בניל. 10 אולם לאחר שהלכו אחיו הילך יכירו אותו. 11 בינותיים חיפשו המנהיגים בין החוננים וחקרו: "היכן הוא?" 12 דעת הקהל הייתה חלוקה עליון: אחדים אמרו: "הוא אדם נפלא! ואילו אחרים טענו: "הוא רמאי!" 13 אך איש לא העז להשמיע את דעתו עליון ברובם. מפחד מנהיגי היהודים. 14 בעיצומו של החג הילך ישוע לבית-המקדש ולימד את העם. 15 "כיצד הוא יודע לכל-כך הרבה?" תמהו היהודים. "הרי הוא לא למד אף פעם בבית התלמידיו. 68 "אדוני, لأن לך ולמי?" קרא

דמו. אין לכם חיים בקרבתם! 54 אולם כל האוכל את בשרו ושותה את דמי דיו נצח, ואני אקים לתחייה ביום האחרון. (aiōnios g166) 55 כי בשדי הוא מזון אמיתי, ודמי הוא משקה אמיתי. 56 כל האוכל את בשרו ושותה את דמי דיו כי, ואני דיו בו. 57 כל הנזון מנני חי בוכותיו. כשם שאבי الحي שלח אותי ואני חי בוכותו. 58 אני הלם האמתי היורד מיהשימים - לא כמו המן שאכלו אבותינו במדבר ומתו. כל האוכל את הלם הזה יהיה לנצח. (aiōnios g165) 59 ישוע לימד אותם דברים אלה בבית-הכנסה בכפר-נזהם. 60 אפילו תלמידיו אמרו: "קשה לקבל את מה שהוא אומר. איך אפשר להאמין בזה?" 61 ישוע חש בלבו שתלמידיו התלוננו על דבריו. "מה מטריד אתכם?" שאל אותם. 62 מה תנידו אם תראו את בנה-אדם עולה חורה לשם? רק רוח אלוהים מעניק חיים: בכוחו של האדם אין כל תועלת. הדברים שאמרתי לכם הם דברי-רוח וחווים. 63 אך בכל זאת יש בינוים כאלה שאיןם מאמינים. "ישוע אמר זאת מפני שידע מראש מי לא יאמין בו ומי יסידר אותו. 65 "משום כך אמרתי לכם שאיש אינו יכול לבוא אליו אלא אם זה מעשה מידי אלוהים", הסביר ישוע. 66 באותו יום עזבו אותו תלמידים רבים. 67 "האם גם אתם רוצים לעזוב אותו?" שאל ישוע את שנים-עשר התלמידיו. 68 "אדוני, لأن לך ולמי?" קרא

מדרש! ¹⁶ “אני מלמד אתכם את תורה, כי כי טרם הגיעו זמננו.” ³¹ אנשים רבים מן העם אמרו את תורה האלוהים אשר שלחני, השיב האמינו בישוע. ואמרו: “לאילו ניסים מצלפים ישוע.” ¹⁷ מי שרצו לעשות את רצון האלוהים אתם מהמשיח שארם זה לא חולל?” ³² כאשר יודע אם אני מדבר בשם אלוהים או בשם נוכחו הפרושים כי העם נוטה להאמין בישוע, עצמי. ¹⁸ מי שמשמע את דעתו הראשית מצפה הם שלחו יחד עם ראשי הכהנים סוכנים לשבחים ותהיילה, אולם מי שרצה בכבוד לתופס אותן. ³³ אולם ישוע אמר להם: “אני שלחו הוא אדם ישר ונאמן.” ¹⁹ משה נתן לכם אהיה אתכם עוד זמן מה, ולאחר כך אהזור את התורה אבל איש מבנייכם אינו מקיים לשולחי.” ³⁴ תחשפו אותו ולא תמצאוני, כי את התורה מדעתך. מודיעו את רוצחים להרוג אותו לא תוכלו לבוא אל המקום שאחיה בו.” על הפרת התורה? ²⁰ “הצאת מדעתך”, ³⁵ היהודים נבכו מדבריו. “לאן הוא עומד קרא הקהל.” מי רוצה להרונו אותך? ²¹ “אני ליכתת” תמהו. “אולי בכוונתו לעזוב את הארץ עשיתי נס אחד בשבת וככלכם התפללתם וללכת ללמד את היהודים בתפוצות או אף והשתוממתם על כך.” אמר ישוע. ²² “אבל את הנויים!” ³⁶ למה החכון כשאמר כי נחפש נם אתם עובדים בשבת! הרי אתם עושים אותו ולא נוכל למצאו אותו, ואף לא נוכל ברית-AMILAH לפני מצוות משה, מצוה שנייתה לבוא למקום הימצאו? ³⁷ ביום האחרון לנו למעשה מהאבות וקדמה לTorah משא, נם והנadol של החג עמד ישוע וקרא בקול: “כל שבת. ²³ אם אתם מתרירים קיומם ברית-AMILAH הצמא שיבוא אליו וייטה!” ³⁸ כי כמו שכותב, בשבת, כדי לא להפר את התורה, מודיעו אתם המאמין כי, יזרמו מקרבו נהרות מים חיים.” מתרנים על שריפאתני מישחו בשבת? ²⁴ אל ³⁹ ישוע החכון לרוח הקודש שהמאmins תשפטו רק לפמי מה שאתה רואים בעיניכם, בשמו היו עתידים לקבל. עד לאותו זמן לא אלא בחנו ושפטו בצדק!” ²⁵ אחדים מתחשי ניתן רוח הקודש. כי ישוע עדין לא נתפראר ירושלים שאלו: “האם אין זה האשיש שהם רוצחים ולא חור לשמיים.” ⁴⁰ אנשים רבים בהמון להרונו? ²⁶ הנה הוא מדבר בצדוק ואיש קרא לאחר שםעו את דבריו: “הוא באמתינו פונע בו. אולי מנהיגינו הגיעו למסקנה הנכיה!” ⁴¹ אחרים קראו: “זהו המשיח!” והוא שהוא באמת המשיח! ²⁷ אולם כיצד ייתכן שלגלו: “האם המשיח יבוא מהגליל?” ⁴² הלא הדבר? הרי אנחנו יודעים מאי בא, ואילו כתוב כי המשיח יהוה מזרע דוד וכי יבוא המשיח אמר לבוד מאירשם. מקום בלבתי מבית לחם. עיר דוד.” ⁴³ דעת הקהל ידוע. ²⁸ “ודאי ישוע בקהל בבית המקדש. אבל לתפסנו, אך איש לא שלח בו יד.” ⁴⁴ אחדים מהם רצו באתי, “קרא ישוע בקהל בבית המקדש”. אמרו לך עליו הייתה חלוקה. ⁴⁵ אני דعوا לכם שלא באתי אליכם על דעת עצמי. החוק שנשלחו לאסרו חזרו אל שלוחיהם אלא נשחת עלי-ידי האלוהים שאיתו אינכם בידיהם ריקות. “היכן הוא? מודיע לא הבאתם מכיריהם. ²⁹ אולם אני מכיר אותו, כי אני אותו?” ⁴⁶ שאלו הפרושים וראשי הכהנים. בא ממנה והוא שלח אותו. ³⁰ ההמון רצה “הוא דברים נפלאים כל-כך: מועלם לתופס אותן. אך איש לא הרים עליו אצבע. לא שמענו דברים כאלה!” ⁴⁷ השיבו. “גם אתם

הילכתם שולל? "כעסו הפרושים".⁴⁸ "האם כן נם אני לא אדרשיך אותך. וכי לשלים ואל ראייתם מישחו בינוינו, המנהיגים או הפרושים, תחטאי יותר? ".⁴⁹ ישוע דיבר שוב אל העם: "אני אשר מאמין כי הוא המשיח? ".⁵⁰ רק ההמון אור העולם. כל ההולך אחריו לא יתעה שוב מקרב העם זהה מאמין בו, כי הם אינם יודעים בחשכה, אלא יקבל את אור החיים".⁵¹ "אתה מקרב העם הזה מאמין בו, כי הם אינם יודעים בחשכה, אלא יקבל את אור החיים".⁵² "אתה את התורה. אדרוריים הם! ".⁵³ נקדימון היה סתם מתחפער בעצמך וברידך אין מוכחים בינהם; הוא זה שבא אליו ישוע בלבד, וכשהמע דבר! "קראו לעברו הפרושים".⁵⁴ "אניאמין את דבריו הפרושים אמר":⁵⁵ "האם תורהנו מעיד על עצמי, אולם דברי נכונים. שכן אני מתירה לנו לשפט אדם לפני ששמענו מה יודע לנו באתי ולאן אני הולך".⁵⁶ אתם בפיו ידיענו מה שהוא עושה? ".⁵⁷ גם אתה שופטים אותי לפני קנאה-המידה של העולם. מהגניל? "שאלו בלבג".⁵⁸ דרוש בכתביהם וראה ואילו אני שופט איש עתה. אם אני בכלל שאף נביא אינו בא מהגניל! ".⁵⁹ בזאת הם זאת שופט. אני שופט בצדך, כי אני מחליט על נפרדנו והלכו איש לבתו.

8 ישוע הילך להר הזיתים.¹ אולם עדים יקום דבר, לא כן?² ובכן, אני עד אחד, ואבי אשר שלחני הוא העד השני.³ "היכן אביך? " שאלו אותו. "איןכם יודעים מיהו אבי, מפני שאינכם יודעים מי אני. לו היכרתם אותי היותם מכיריהם נם את אבי".⁴ ישוע דיבר דברים אלה באף האוצר בבית-המקדש. אולם איש לא אסר אותו, כי טרם הגיע המועד. "אני הולך מכאן". המשיך ישוע. "אתם מה דעתך? ".⁵ הם רצוו לנסota את ישוע, שכן היפשו סיבה להכחיל ולהרשיע אותו. אולם ישוע התכווף וציר בaczav על ה الكرקע. כשהחאיצו בו הסופרים והפרושים להшибם לשאלתם. הזרקף ישוע ואמר: "מי שלא חטא מעולם ישליך בה את האבן הראשונה!".⁶ הוא החכווף שוב והמשיך לציר בaczav על ה الكرקע. ⁷ כל השומעים נמלאו בושה, ובזה אחר זה עזבו את המקום. מזמן עד צער. וישוע נותר לבדו עם האישה. ⁸ ישוע נשא את ראשו וראתה שנותר לבדו עם האישה. "היכן מASHMIK? האם הרשיע אותך מישראל? " שאל אותה. ⁹ "לא אדוני", השיבה האישה. "אם

לכם אך ורק מה שנאמר לי על-ידי שולחיו, הייתם אוהבים אותו, שהרי באתי אליכם מאת שהוא האמת.”²⁷ והם עדין לא הבינו שהוא האלים. לא באתי על דעת עצמי – אלוהים הטעון לאלהים.²⁸ ישוע המשיך: “כאשר שלח אותו. האם אתם יודעים מדוע איןכם תרימו את בונכם (על הצלב). תדעו מבנים את דברי? מפני שאיןכם מסוגלים ותבינו שאין הוא המשיח ושאני עושה דבר על להקשיב לי.”⁴⁴ השטן הוא אביכם, ואתם רוצים דעת עצמי, אלא אני מספר לכם מה שלי מוד לעשות את חפציו! הוא היה רוץ ונשאר רוץ; אותו אבי.²⁹ שולחתי תמיד אותו: הוא לא נטה הוא שונא את האמת, כי אין בו שמע של אמתה; אותו, כי אני עושה תמיד את הטוב בעניינו.” כל דבריו הם שקר בכונה תחילה, שהרי כשבדבר ישוע בדברים אלה, יהודים רבים הוא מלך השקרים.⁴⁵ איןכם מאמינים ל-³⁰ האמיןו שהוא המשיח.³¹ על כן הוא אמר משום שאין אומר את האמת.⁴⁶ האם יכול להם: “אם תקימו את דברי תהיו תלמידי מישחו מכמ להוכיח אותו על איזשהו עווון?”³² אתם תדעו את האמת, והאמת ואם אני אומר את האמת, מדוע איןכם מאמינים תוציאו אתכם לחופשי!³³ “זרע אברהם ל?”,⁴⁷ ילדי האלים מקשיבים בשמהה אנחנו, “קראו היהודים לעומתך? ימעולם לא לקל אביהם. אולם אתם איןכם מקשיבים, הינו עבדים לאיש. כיצד, אם כן, אתה אומר כי איןכם ילדי האלים!”⁴⁸ בצדך קראנו שניהה בני-חוריין?³⁴ “אני אומר לכם במילוא לך שומרוני! קראו בחזרה בחימה.” שדר נכנס האמת, “ענה ישוע,” כל מי שחוטא הוא עבר בך!⁴⁹ “לא נכנסבי שדר”, ענה ישוע. “אתם לחטא,³⁵ ולעבר אין כל זכויות, בעוד שלבן לווענים ובזים לי רק מפני שני מכבד את אבי. יש את כל הזכויות.³⁶ (g165) ⁵⁰ לכן, אם מי מבקש כבוד לעצמי, אולם אלהים הבן מוציא אתכם לחופשי, תהיו חופשיים אבי דורש זאת למען, והוא ישפט את מי באמת!³⁷ אני יודע שורע אברהם אתכם, ובכנות: מי שישמע בקולו לא ימות לעלם!⁵¹ אולם יש ביןיכם אחדים שרצו להרוג אותן, ובכנות: מפני מה שונן ברכיניות מפני שאיןם יכולים לסבול את דברי.³⁸ אני (g165) ⁵² “עכשיו אנחנו בטוחים שנכנס בך מסpter לכם את מה שראיתי אצל אבי, ואילו שדר”, אמרו לו. “אפילו אברהם והנביאים מתו, אתם עושים את מה שראיתם אצל אביכם.” ואילו אתה טוען שכל השומע בקולך לא ימות ³⁹ “אברהם הו אבינו!”⁵³ (g165) ⁴⁰ האם אתה נдол וחזק ישוע השיב: “אילו הייתם בני אברהם, הייתם מאברהם אבינו או מהנביאים? למי אתה חשוב לנו הנאים כמוهو.⁴¹ אולם עתה מבקשים אתם את עצמד?”,⁵⁴ אמר אני מכבד את עצמי, להרוג אותי על שיספרתי לכם את האמת אשר אין לך כל ערך”. האם יושע. “אולם אבי שמעתי מאלהים. אברהם מעולם לא היה מכבד אותו – כן, האב אשר אתם קוראים לו עשה דבר כזה!⁴² ואילו אתם עושים את אלהים למרות איןכם מכיריהם אותו. אולם מעשי אביכם האמתי. “אין לנו ממזורים! יש אני מכיר אותו, ואם אכחיש זאת אהיה לשקרן לנו אב אחד – האלים!”⁴³ טענו.⁴⁴ אולם ישוע כוכם. אני באמת מכיר אותו ושותע בקולו. המשיך: “אילו אלהים היה באמת אביכם, אז⁵⁵ אברהם אביכם שש לראות את יום בויא; הוא

ראה אותו ושמעו".⁵⁷ איך יכולה לראות את האיש הזה עציו? "שאלו האנשים: 'אני יודע'
אבלם? שאלו היהודים בחוסר אמון. לא השיב הקבץן.¹³ וואו הם ללחוו את הקבץן אל
מלאו לך עדין חמישים שנה אפילו!⁵⁸" Amen הפרושים¹⁴ (כל זה התתרחש בשבת).¹⁵ כיצד
אומר אני לכם, עוד לפני שאברהם נולד, נפקחו ענייך?⁵⁹ שאלו הפרושים. ודקbezן ספר
אני הווא! השיב יושע.⁶⁰ דבריו עזרו את להם כיצד ישוע מרח משחה על עניינו ושלחו
חמתם. והם החלו להשליך עליו אבניים. אולם לשטף אותן בבריכת השילוח.¹⁶ אחדים
ישוע נעלם מעיניהם, עבר על פניהם ויצא מהפרושים החילטו: "האיש הזה, יושע, אינו
יכול לבוא מן האלוהים. מאחר שאין הוא שומר מהמקדש.

9 ישוע עבר בדרך וראה איש שהיה עיוור מלידה.² רבי, "שאלו תלמידיו, מדוע נולד
האיש עיוור. בוגל חטאיו שלו או של הוריו?"³ לא בוגל חטאיו ולא בוגל חטא הוריו.⁴
השיב יושע. "אדם זה נולד עיוור על מנת שאליהם יוכל לגנות בו את כוחו ובגרתו.
עלינו למהר לעשות לאור היום את מה שחתיל לנו שלחי. כי תוק זמן קצר יbia
הלילה, ואז לא יוכל איש לעשות דבר. כל עוד אני בעולם, אני אור העולם - אני מעניק לו
את אורי."⁶ ישוע ירך על הארץ, עשה משחה מהרוכך ומרח אותה על עיני העיוור.⁷ לך
לשטוף את ענייך בבריכת השילוח.⁸ אמר לוי ישוע. העיוור הלך לשטוף את עניינו ושב
למוקם בעניינים פקוחות ובריאות.⁹ שכנים ואנשים שהכירו אותו בקבוץן עיוור שאלו זה
את זה: "האם זה אותו קבוץן עיוור?"¹⁰ אחדים השיבו: "כן." ואחדים אמרו: "לא. לא יתכן
שהוא אותו אדם." הרהרנו בקהל. "אבל הוא
באמת דומה לו כשתי טיפות מים!" הקבוץן
בא לעזרתם וקרא "אני איש!"¹¹ כיצד אתה
יכול לראות? מה קרה לך? שאלו. וזה הקבוץן
סיפר להם: "אדם בשם ישוע מרח משחה על
עיני, ואמר לי לשטוף אותן בבריכת השילוח.
עשיתו כדבריו ואני יכול לראות!"¹² היכן
לכם בשנית. האם גם אתם רוצים להיות

תלמידיו? "שאל הקבץן". 28 הם קללו אותו הצען החוצה כשהוא נוקב בשם כל כבשה. ואמרו: "אתה תלמידו! אנחנו תלמידיו של הרועה הולך בראש והעדר נזהר אחריו, כי משה רבנו". 29 אנחנו יודעים שאלהים דבר הולך הוא מזוהה את הרועה ומכיר את קולו. 5 הצען אל משה, אבל אנחנו יודעים דבר על האיש לא תלבנה אחריו אדם זר, אלא תברתנה מפני, זה וזה". 30 "מושר מאוד שאינכם יודעים דבר כי קולו אינו מוכר לךן". 6 אלה ששמעו משל על אודות האיש שריפה את עניין, השיב זה מפי ישוע לא הבינו למה התכוון, 7 ולכן הקבען. 31 "אנחנו יודעים כי אלהים איןנו שומע ישוע הסביר להם: "אמן אני אומר לכם: אני ל科尔 הרשעים, אך הוא מבקש ברצון לאלה השער של מכללת הצען". 8 כל אלה שבאו שאוהבים אותו ושמו מושמעים בקולו. 32 מאו בריאת לפניו היו גנבים ושודדים. אולם הצען לא שמעו העולם לא שמענו על אדם שריפה עיוורון בקולם. 9 כן, אנו כי השער. הנכנסים דרכי מלידה. (165g ^{aien}) 33 אילו אדם זה לא בא יושע וימצא מדרעה עשר בכוואם ובצאתם. מאלהים, הוא לא היה מסוגל לעשותות מאומה! 10 ההגב בא לנוגב, להרגון ולהשמדת, ואילו אני 34 "מושר שכמוך!" קראו לעברו בזעם. "אתה באתי להעניק חיים בשפע. 11 "אני הרועה מהיימר ללמד אותנו? וهم נרשחו החוצה. הטוב, ורואה טוב מקריב את חייו למען צאנו. 35 כאשר שמע ישוע את הדבר, הוא פנה 12 כאשר רואה שכיר יראה ואב מתקרב. הוא בקבוץ ושאל אותו: "האם אתה מאמין בבן יברח וייעזוב את הצען לאנחות. כי העדר האדם?" 36 "מייהו?" שאל האיש. "אני רוצה אינו שייך לו, והוא ביחס ויפזר את הצען. להאמין בו". 37 "ראית אותן, והוא מדבר 13 הרועה השכיר יברח. מושם שאינו אלא אליך כרגע" השיב ישוע. 38 "כן, אדוני, קרא שכיר ואין הוא דואג לצאן במאמה. 14 "אני האיש, אני מאמין!" והוא השחזהו לשוע. הרועה הטוב: אני מכיר את צאנו והן מכירות ראייה לעיוורים. ולהוכיח לאלה שהשווים את אבי; ואני מקריב את חייו למען הצען. 15 יש עצמן לפיקחים שם למשפט - להעניק אותן. אמר לי עדר נוסף שאינו מהמלךה הצען. עלי ישוע. 40 הפרושים שעמדו שם שאלו: "האם לה נהנו גם אותן, והצען שומות בקולו; כך אתה כולל אותנו בין העיוורים?". 41 "אילו יהיה עדר אחד ורועה אחד. 17 "אבי אהוב היותם עיוורים לא היותם אשימים", הסביר אותן משומ שאני מקריב את חייו כדי שאקבל ישוע. אולם אתם טוענים שאתם רואים, ולכן אתם חזקה. 18 איש אינו יכול להרוג אתם לא הסכמתי. אני מקריב את חיי מרצוני, אתם אשימים".

10 "אני אומר לכם באמות, "המשיך ישוע, "מי מפני שיש לי זכות וכוח להקריב את חייו שמסרב להיכנס למכלול הצען דרך השער, כשהאני רוצה בכך. ואף זכות וכוח להשווים ובוחר להיכנס בדרך הצדנית, הוא נבב או לעצמי. אלהים הוא המעניק לי זכות זאת". 19 דבריו אלה שוב נרמו למחולקת בין מהניינו שודד. 2 האדם שנכנס דרך השער הוא רועה הצען. 3 השומר יפתח לו את השער, עדר היהודים. 20 חלקם אמר: "או שהוא יצא מעדתו, או שנכנס בו שד! מודיע אתם מקרים לו?"

21 אחרים אמרו: "הוא אינו נשמע כמו שנכנס שוכן بي ואני בו".³⁹ הם שוב רצוי לחרפם את בושה. האם שד יכול לפקווח עני עיוורים? יושע, אלום הוא התחמק מידייהם.⁴⁰ ישוע בchanukah, בחורף, ²² התחלק ישוע חור עבר הירדן, למקום שבו הטבילה יותנה בבית המקדש באגף הנקרא אלום שלמה". בראשונה. הוא נשאר שם זמנמה,⁴¹ ואנשים היהודים הקיפוו מכל עבר ושאלו: "עד مت רבים הלכו אחריו". יוחנן לא חולל נסים, ²⁴ בכוונת לסקרן אותו? אם אתה הוא המשיח, "אמרו זה לך", אלום כל מה שאמר על האיש מדוע איןך אומר זאת בפירוש? ²⁵ כבר היה אמת.⁴² אנשים רבים במקום שהוא אמרתי לכם, אבל לא האמנתם לי, השיב האמינו כי ישוע באמת המשיח.

11 איש בשם אלעזר, שנר בבית-עניה זאת.²⁶ אלום איןכם מאמנים לי, כי איןכם שייכים לצאנו.²⁷ אני מכיר את צאנו, צאנו מכירות את קולי והן הולכות אחרי. ²⁸ אני מעניק להן חי נצח והן לא תאבדרנה. איש לא יחתוף אותן ממני, (²⁹ כי אבוי נתן לי אותן, והוא חזק וניבור מכלם. משומך לך לא יוכל איש לחטוף אותן ממני. ³⁰ אני ואני אחד אנחנו!³¹ שוב החלו מנהני היהודים להשליך עלי אבניהם.³² "הריאתי لكم הרבה מעשים טובים בשם אבי, איזה מהם גרים לך שתשליכו עלי אבניהם?" שאל ישוע.³³ "אינו משליכים عليك אבניהם בגלל המעשים הטובים שעשית, אלא בגלל שאתה מניך את האלוהים: למרות שאתה אדם, אתה עשו את עצמן לאלהים!"³⁴ אך הכתובים שלכם אומרים: 'אלוהים אתם', והכוונה היא לבני-האדם", השיב ישוע.³⁵ אם האנשים שאליהם מדברים הכתובים מכונים 'אלוהים', והכתבוב הוא דבר אמת.³⁶ מדוע קוראים אתם מגדר' למי שקדשו האב ונשלח לעולם זהה עליידן. ושתווע כי הוא בן האלוהים?³⁷ אם אינו עושה מעשים כפי שעושה אבי, אל האמינו לי.³⁸ אלום אם אין אכן עושה את מעשי אבי, האמינו לפחות למשעים נם אם איןכם מאמנים לי, אז תשוכנעו שאבי

שם. כדי שתלמידו להאמין. הבה נ└ך אליו". ישוע, גם הוא התרגש ונאה. ³⁴ "הוּא קברתם ¹⁶ תומא (הנקרא בשם חיבת' התאום) אמר אותו?"שאל". בוא וראה". ענו האנשים. ³⁵ ישוע לחבריו התלמידים: "באו נ└ך נם אנחנו כדי בכח". ³⁶ "הם היו חברים טובים מאד", אמרו שנמותו איתנו". ³⁷ בהגיעם לבית-עניה נאמר היהודים זה אלה. ראו עד כמה אהב אותם! להם שאלעזר מטה ושהוא קבור כבר ארבעה ³⁸ היו שאמרו: "אם הוא ריפה את העיור, האם ימים. ³⁹ ביתה-עניה מרוחקת מירושלים רק לא היה יכול נם למנוע את מוותו של אלעזר?" כשלשה קילומטר. ⁴⁰ ויהודים רבים באו ³⁸ ישוע שב התרגש והלך אל קברו של מירושלים לנחם את מרתא ומרים באבלן. אלעזר. הוא נCKER במערה שאבן גדרלה חסמה ²⁰ כאשר שמעה מרחא שישוע היה בדרךו את פודהה. ³⁹ "היזו את האבן", ביקש ישוע. אליהן, הלכה לפנוש אותן, ואילו מרים נשארה אלם מרתא, אחות המת, אמרה: "אל אדוני, בבית". ²¹ "אדוני", אמרה מרתא לשוע. אילו הנופה וראי מצחינה; הרי הוא קבור כבר הייתה כאן, אחיו לא היה מת. ²² אך עדרין ארבעה ימים! ⁴⁰ "האם לא אמרתי לך שם לא מאוחר מדי, כי אני יודעת שככל מה תאמין תראי את נברות האלוהים?'"שאל ישוע. שבקש מלאוהים הוא ייתן לך". ²³ "איזה ⁴¹ האשים היזו את האבן, ושיען נשא עניינו יקום לחיים", הבטיח ישוע. ²⁴ "כן", אמרה אל השם וקראה: "אבי, תורח לך על שאתה מרתא. עם כל الآחרים בתחיית המתים ביום שומע אותן". ⁴² אני יודע שאתה שומע אותן לאחרון". ²⁵ אלם ישוע אמר לה: "אני הוא תמיד, אלם אמרתי זאת כדי שככל הנוכחים התחיה והחיים. כל המאמין כי יהיה-Apriluan שאותה שלחתה אוטי". ⁴³ לאחר אם ימות. ²⁶ כל המאמין כי יהיה לנצח ולא מכн הוא קרא בקול רם מאד: "אלעוז, צא ימות לעולם! האם את מאמין לי?". ⁴⁴ ^(g 165, 40) ואלעזר יצא החוצה עטוף עדרין ²⁷ "כן, אדוני", השיבה, "אני מאמין שאתה בתכריים." הסירו מעלו את התכריים ונתנו המשיח בצד האוהים אשר לו חיכינו זמן רב. "לו ללקת", אמר ישוע. ⁴⁵ יהודים רבים מבין כשיימה מרתא לדבר עזבה את ישוע מנהמי מרים אשר חז בנס האמין ביושע. ²⁸ והזורה למרים. מרתא קראה למרים בסתר ⁴⁶ אלם היו שהלכו לפרוזים וסיפרו להם את ואמרה: "המורה נמצא כאן; הוא רוצה לדבר הדבר". ⁴⁷ הפרושים וראשי הכהנים כינסו אותה. ²⁹ מרים יצא אליו מיד. ³⁰ ישוע נשר אסיפה כדי לדzon במצב. "איפה הוא ואיפה עדרין מחוץ לכפר, במקום שבו פגשנו אותו אנחנו?'"שאלו זהה במבוכת". ⁴⁸ האיש הזה מרתא. ³¹ היהודים שבאו לנחם את האבלות באמת מהollow ניסים! ⁴⁸ אם לא נאסור אותו ראו את מרים עוזבת את הבית בחיפזון. הם יאמין בו כל העם וילך אחריו. וזה היה חשבו שהוא הולכת לבכות על קבר אחותה, סופנו, כי אז יבואו הרומנים ויסירו את בית ולכך הולכו בעקבותיה. ³² כאשר הגעה מרים המקדש ואת עמנוי". ⁴⁹ קייפא הכהן הגדול למקום הימצא של ישוע, נפלה לרגליו וקראה באותו שנה. אמר להם: "אינכם מבנים דבר! בבכי: "אדוני, אילו היהת כאן. אחוי לא היה ⁵⁰ האינכם מבנים כי מוטב שאדם אחד ימות מת". ³³ בכיה ובכי האבלים נגע לבבו של بعد כל העם, מאשר שככל העם ימות بعد

אדם אחד? למה לסקן את העם? ⁵¹ כייפה לה", אמר ישוע. "היא עשתה זאת כהכנה לא אמר דברים אלה ביוזמתו, אלא בהשראת לקבורתה. ⁸ הענים נמצאים אתם תמיד, אלוהים. כי בהיותו הכהן הנדרול של אותה ואילו אני אני נמצא אתכם תמיד". ⁹ יהודים שנה ניבא שישוע ימות בעד העם. ⁵² ולא רק רבים שמעו על ביקורו של ישוע, ועל כן בא بعد העם, אלא גם כדי לקבץ ולהחד את כל לראות אותו ואת אלעזר שהקם לתחייה. בנית האלים באשר הם. ⁵³ מאותו יום ואילך ¹⁰ בניתוחים החליטו ראשי הכהנים להרוגם חכנו מנהיגינו היהודים להרוג את ישוע. ⁵⁴ וכך אtat אלעזר, כי בגולו נהרו למקום יהודים הוא הפסיק להתחלה בגולו באור יהודה. הוא רבים והאמינו שישוע הוא המשיח. ¹² למחרת עזב את ירושלים והחליט לכת לער אפרים התפשטה השמועה בכל העיר שישוע היה שבבבול המדבר. שם נשאר עם תלמידיו. בדרך לירושלים. אנשים רבים מבין החסונים ⁵⁵ בתקרכב חג הפסח עלו לירושלים יהודים ¹³ לקחו בידיהם כפות תמרים. הלכו לקראת רבים מכל קצוות הארץ, כדי להשתתף בטקס ישוע וקראו: "יהי המשיח! יהי מלך ישראל!" התהרה שקדם לחג. ⁵⁶ הםרצו לראות את ברוך הבא בשם ה' מלך ישראל!". ¹⁴ ישוע ישוע, ובמעמד בית המקדש שאלו איש את בא לקראות רכב על חמוץ. ובכך קים רעהו: מה דעתכם. האם יבוא לחג הפסח את הנבואה: ¹⁵ אל תיראי, בת ציון, הנה או לא? ⁵⁷ בניתוחים הודיעו ראשי הכהנים מלך יבוא לך רוכב על עיר בן אוננות". והפרושים הציבור, שכל הרואה את ישוע ¹⁶ תחילה לא הבינו תלמידיו שישוע קים חייב לדוחם להם על כך מיד. כדי שיוכלו למשה את הנבואה הזאת, אולם לאחר שישוע נחפער בכבודם הם נזכרו במשמעותם לאסדרו.

12 ¹⁶ שה ימי לפניו חג הפסח שב ישוע אשר קיימו נבואות רבות מכתבי הקודש. ¹⁷ אנשים רבים בקהל אשר רואו את ישוע מרים, את אלעזר לחיים. סקרו על כך לאחרים. ² ונערכה לכבודו ארוחת ערב חנויות. אלעזר ישוב עם ישוע בין האורחים. ואילו מרתה שרתת את האורחים. ³ מרים לקחה מרקחת יקרה העשויה משמנים ובשמות ריחניים. משחה את גולו של ישוע ונינבה אותו בשערותיה. ריח הניחוח מילא את כל הבית. ⁴ אחד מתלמידיו אשר עמד להסגרו. יהודה איש קריות טמו. קרא: ⁵ "המרקחת הזאת שווה הרבה כסף! היא הייתה יכולה למכור אותה ולחלק את הכסף לעניים". ⁶ הוא לא דיבר מtopic דאגה לעניים. פיליפוס מסר את ההודעה לאנדרי, והשניים הלכו להתייעץ עם ישוע. ²³ "הנעה השעה שיפורד בצדדים", אמר להם ישוע. ²⁴ "אני אלא מtopic דאגה לעצמו. יהודה היה הנורב אומר לכם ברצינות: גורר חיטה שנטמן של קבוצת התלמידים, ולעתום קרובי משך מכסי הكبוצה לצרכיו הפרטיים. ⁷ "תנה

רב, לאחרת יישאר סתם גנרג בודד. 25 האותב ⁴⁰ "אלוהים סנוור את עיניהם והקשה את לבם. את חייו על-פני הארץ – יאבד אותם; והשונא משומן כך הם יכולים לראות, להבין את חייו על-פני הארץ יזכה בחיה נצח. (aiōnios) או לשוב אליו כדי שירפא אותם." 41 הנביא ^{(g)166} 26 "הרוצה להיות תלמיד צריך ללבת ישעהו אמר אלה על ישוע מפני שראה בעקבותיו, כי המשרתים אותו חביבים להיות בחומו את תפארתו. 42 מנהני יהודים רבים במקום שאני נמצא. אלוהים אבי יכבר את האמין כי ישוע הוא המשיח, אך לא הודה כל אלה שהולכים בעקבותיו ומשרתים אותו. בזאת בפני איש, כי פחדו שהפרושים יטילו ²⁷ כתעת נבהלה נשפי, אולם אני יכול לבקש עליהם חרם. 43 لأنשים אלה היה חשוב יותר מאבי שיצילני מוגרלי, שהרי לשם כך באתי לזכות בכבוד מבני-אדם מאשר מآلוהים. לעולם. 28 אבי, פאר את שמי! "לפצח נשמע ⁴⁴ אם אתם מאמינים بي, אתם מאמינים למעשה קול מהשמי: "כבר פארתי ואוסף לפאר". באלווהים", קרא ישוע. 45 "שהרי כל הרואה ²⁹ כל הנוכחים שמעו את הקול, אולם חלכם אותו רואה למעשה את שלווי. 46 באתי להאריך חשב שהיה זה קול רעם. וחלכם אמר שללאך ולזרוח בעולם חשוך זה, כדי שככל המאמין بي דיבר עם ישיע. 30 "הקהל הזה היה למענכם ולא ליתעה יותר בחשכה. 47 לא באתי לשפטם למעןי", אמר להם ישוע. 31 "עכשו הני מועד את העולם, כי אם להושיעו, ועל כן לא אשפוט משפטו של העולם, ושר העולם הזה (השטין) את אלה השומעים את דבריו ואני מקיימים יגורש. 32 וכאשר אנשה מן הארץ אמשוק אליו אותם. 48 דברי האמת שדיברתי ישפטו ביום את כולם". 33 הוא אמר זאת כדי לרמזו להם הדין את כל אלה שדחוני ולענו לי. 49 כי אני כיצד ימות. 34 "אולם אנחנו למדנו מהתורה בדבר אליכם על דעת עצמי; אני מוסר לכם שהמשיח יהיה לנצח ולא ימות לעולם, אם כן מה שציווה עלי אבי לומר לכם. 50 אני מוסר מודיע אתה אומר שבך-האדם צריך לסתורא לכם בדיק מה שמוסר לי אבי, כי אני יודע מני הארץ? מי בזח-האדם הזה? שאלו אותו. שמצוותו תביא לכם חי נצח." (aiōnios g166)

13 ^(aiōnios g165) 35 "האור יישאר אתכם עוד זמן קצר לפני חג הפסח, ישוע ידע שהגיעה בלבד", אמר ישוע. על כן, תנצלו את העברה שעתו לעזוב את העולם ולשוב אל אבו. זו את ותתהלך באור כל עוד אתם יכולים. ישוע תמיד אהב מאד את בחריו בעולם מפני שם רדת החשכה לא תוכל למצא את הזה, ועתה עמד להוכיח להם כי אין נבול דרככם. 36 האמיןו באור לפני שיחיה מאוחר לאהבתו. 2 לעת סעודת הערב השטן כבר מדי, כדי שגם אתם תהיו בני האור. "לאחר המריין את יהודה איש-קריות להסגר את שסיהם את דבריו החל לדרכו, והם לא ישוע. 3 ישוע ידע כי אבו נתן בידו את הכל, ראו אותו. 37 על-אף הניסים הרבה שהולך וכי הוא בא מآلוהים וישוב אל אלוהים. 4 לכן ישוע, אנשים רבים לא האמין שהוא המשיח. הוא גם מהשולן בארותה הערב. הסיר את הנביא ישעהו הזה מצב זה כשם אמר: "ה", מי בנדיו וקשר למונטינו מגביה. 5 אחר כך לקח האמין לשמוענתנו, וזרוע ה' על-מי גנלה?"
39 ³⁸ לכן הם לא יכולו להאמין. ישעהו אף ניבא: רגלי תלמידיו וניגב אותן במגבת הקשורה

למתנו. 6 כאשר הגיע תורו של שמעון פטרוס סמוך לחייקו, 24 ולכן רמז לו שמעון פטרוס הוא קרא: "אדוני, איך ייחכן שאתה תרחש את לשאל אותו למי כוונתו. 25 ה תלמיד התה את רגלי? " 7 "כעת איןך מבין מדוע אני עושה ראשו וקרבו לראשו של ישוע". אדרוני, למי זאת אלולם יבוא יום שתבין זאת", השיב ישוע. 26 "למי שאגיש את רגלי?" 8 "מהה פטרוס, לעולם לא תרחש את פרוטוי הטבולה ברוטב", השיב ישוע. הוא רגלי! " 9 "אם לא ארוחץ אותך, לא יהיה לך חלק טבל את הפרוסה והגינה ליהודה בן שמעון כי", השיב ישוע. (איאנ 165 g 9) 9 "אם כך, קרא איש-קדיות. 27 כאשר סיים יהודה לאכול פטרוס, ריחץ לא רק את רגלי, אלא גם את הלוחם נכנס השטן ללבו. "סיים את העניין יידי וראשי. " 10 "מי שרחש כבר את כל גופו במנוחות", אמר לו ישוע. 28 איש מהונחים צריך לרחש את רגלי בלבד כדי להיות נקי לא ידע למה ישוע התכוון. 29 היו שהשיבו ותהו. עתה אתם נקיים. אבל לא כולכם". כי ישוע ביקש ממנו לקנות את צרכי ההגנה או נ ישוע אמר דברים אלה מפני שידע מי עמד לתה כסף לעניים, מפני שהיהודים היה הגובר. להסנו. 12 כששים ישוע לרחש את רגליים 30 יהודה עזב מיד את המקומות ויצא. היה אז לבש את בגדיו, התישב ושאל: "האם אתם לילה. 31 לאחר שעזב יהודה את החדר אמר מבנים מה עשיתו לכם? 13 אתם קוראים ישוע: "הגיעה שעה; עתה יתפאר בצד-אדם, ל'ימורה יאדרן, ואכן נהנים אתם בצדך, כי ואלהיהם יפואר בו. 32 אם אלהים יפואר זודי האמת. 14 لكن אם אני, האדון והמורה, בי, הוא בעצמו יפאר אותה ואף יעשה זאת רחצתי את רגליים. נם אתם צדירים לרחש במנורה. 33 ילדי היקרים. עוד מעט עלי ללבת איש את רגלי רעהו. 15 נתתי לכם דוגמה כדי מאתכם. לאחר שאלך לא תוכלו לבוא אליו נם שתנהנו כמווני. 16 האמינו לי, העבר אינו חשוב אם חפשו אותי, כפי שכבר אמרתי למנחיי מאドוני, והשליח אינו חשוב משלוחן. 17 כאשר היהודים. 34 "אני מפקיד בידיכם מצווה תבינו את משמעות הדברים האלה ותנהנו חדרה: אהבו איש את רעהו בשם שאני אוהב לפיהם. יהיה לכם טוב ותתברכו. 18 "אני אהכם. 35 אהבתכם החזקה איש לרעהו תוכיה מתכוון לכלכם, כי אני יודע במי בחרתני. לעולם שאתה תלמידי. " 36 "לאן אתה הולך, הכתובים מנבאים שאחד מאוכלי לחמי יבנוד אדרן? " שאל שמעון פטרוס. "אני יכול לבוא בי. 19 אני מספן לכם זאת עכשו כדי שתאמינו איתי עכשו, אלול עוז ומזה הצרפף אליו נם לי כשל זה יתרחש. 20 "אמן אומר אני לכם: אתה", השיב ישוע. 37 "אבל מדוע אני יכול כל המקבל את מי שאני שולח מקבל למשה ללבת אותה? " פטרוס לא הבין. "אני מוכן אותו, וכל המקבל אותו מקבל למשה את אפילו למות למןך! " 38 "למאות לungan? " שאל שולחוי. 21 בסימיו בדברים אלה נאנח ישוע ישוע. "אני אומר לך שעד מחר בבוקר לפני אנהה עמוקה ואמר: "אכן, זהה האמת – אחד קריית התרנגול, הכהיש שלש פעמים אפילו מכם יבנוד בי. " 22 ה תלמידים הבינו איש את העובדה שאהה מכיר אותה!"

ברעהו בתמיהה ובמבוכה, משומש לא ידעו **14** "אל תנתנו מקום לדאגה בלבבכם: למי התכוון. 23 תלמידו החביב של ישוע היה האמינו באלהים והאמינו بي. 2 בבית אבי

מעוננות רבים, ואני הולך להזכיר לכם מקום. בקרבתם. ¹⁸ לא אעזוב אתכם כי תוממים; אני
 לולא היה הדבר נכון, לא היה מספר לכם אהgor אליכם. ¹⁹ ועוד זמן קצר העולם כבר
 זאת. ³ לאחר שהכל היה מוכן אחזור וקח לא יראה אותו, אך אתם תראו אותו, כי אני חוי
 אתכם אליו, כדי שתהיו תמיד במקום שבו אני והוא אתם תהיה. ²⁰ ביום ההוא תדרשו שאני שוכן
 נמצא. ⁴ אתם יודעים لأن אני הולך וכי ציד באבי, אתם שכנים בי ואני בהם. ²¹ כל השומע
 להגיע לשם. ⁵ "לא, אנחנו יודעים לך אתה בקולו אהוב אותו; על כן אבי ואני אהוב אותו,
 הולך", קרא תומא. "כיצד אתה מצפה שנדע ואני אהודע אליו." ²² יהודה תלמידו (לא
 את הדרך?") ⁶ אלום ישוע ענה: "אני עצמי איש-קריות פנה אליו": "אדוני, מודיע רוצה
 הדרך, האמת והחיים. איש אינו יכול לשוב אתה להחזרה אלינו בלבב, אל תלמידיך,
 אל האב אלא באמצעותי. ⁷ אילו ידעתם מי ולא אל העולם כולם?" ²³ "מפני שאנלה את
 אני, היותם יודעים גם מיהו אבי. מעתה ואילך עצמי רק למי שאהוב אותו ושומע בקולו".
 אתם מכיריהם אתם גם ראותם אותו. ⁸ "אדוני, השיב ישוע. גם אבי אהבת מי שאהוב אותו,
 הראה לנו את האב ונסתפק בכך". בקש ואנחנו נשבעו בתוכו. ²⁴ מי שאנו שומע בקולו
 פיליפוס. ⁹ אלום ישוע השיב: "פיליפוס, לאחר אינו אהוב אותו. זכרו, אין אלה דברי, כי אם
 הייתה אתכם ממש כל הזמן זהה, עדין אין לך דברי אבי איש אשר שלחני. ²⁵ אני אומר לכם
 יודע מי אני? מי שראה אותו ראה את אבי, אם דברים אלה כל עוד אני נמצא אתכם. ²⁶ כאשר
 כן מודיע מבקש אתה לראות? ¹⁰ האם אין לך אבי ישלח בשם את המנהם. את רוח הקודש.
 מאמין שאני חי באבי, ושאבי חי בי? אין אלה הוא לימד אתכם דברים רבים ויזכיר לכם
 המילים שלי, כי אם של אבי השוכן בקרבי כל מה שאמרתי. ²⁷ "אני משאיר לכם שלווה
 והפועל דרכי. ²⁸ "האמינו לי שאני חי באבי ושלום. לא לפוי מושגי העולם. אלא שלומי
 ואני חי בי; ההאמינו לי לפחות הנשים שלי. לכן אל תפחדו ולא תדראו. ²⁹ זכרו את
 והנפלאות שלholلت. ³⁰ אני אומר לכם בכנות מה שאמרתי לכם: אני הולך עכשו, אלום
 וברצינות: כל מי שמאמין بي יוכל לעשות אשוב אליכם. אם אתם באמת אהובים אותו,
 את כל מה שאני עשה, ואף הרבה יותר מזה, תשמחו לשמעו שאני חזר אל אבי, כי הוא
 כי אני הולך אל אבי. ³¹ עשה למעןכם כל גדול מני. ²⁹ אני מספר לכם את כל הדברים
 מה שתבקשושמי, כדי שהאב יוכבד בנו. האלה לפני התהודות. כדי שתאמינו כי
¹⁴ אכן, עשה את כל מה שתבקשושמי. ¹⁵ "אם כאשר הם יתרחשו. ³⁰ "לא נותר לי זמן רב
 אתם אהובים אותו, שמעו בקול; ¹⁶ ואני אבקש לדבר אליכם. כי שר הרשות של העולם הזה
 מבאי שיתן לכם יוין אחר שלא יעזוב אתכם מתקרב. הוא אינו יכול לנבור עלי, אך על
 לעולם – ¹⁷ את רוח הקודש והאמת. העולם לדעת שאני אהוב את אבי; מושם כך
 רוב האנשים בעולם אינם יכולים לקבל את אינו עשה כל מה שאבי מצווה עלי. הנה נלך
 רוח הקודש, מפני שאינם מכיריהם אותו ואיןם מכאן."

מעוננים בו כלל. אלום אתם מכיריהם אותו. **15** "אני הנפן האמותות ואני הוא הכרום.
 כי עתה הוא נמצא אתכם ובקרוב אף ישכו ² הוא נזום אתה כל הענפים שאינם נשאים פרי,

ומתהר את הענפים שנושאים פרי, כדי שישאו אני בחזרתי להוציא אתכם ממנה, ומשום כך יותר פרי. 3 אתם כבר מטוהריהם על-ידי הוא שונא אתכם. 20 האם אתם זוכרים מה הדברים שאמרתי לכם. 4 עלייכם לקשר את שאמרתי לכם? הعبر אינו גדול מאדוניו, וכך חוויכם בחזי. אם לא תהיו חלק ממוני, לא תוכלו הם רודפים אתכם משום שרדווותה; אילו לשאת פרי, כשם שענף נזום אינו מסוגל לשאת הקשיבו לי, היו מקשיבים גם לכם. 21 האנשיים פרי מעצמו. 5 "כן, אני הנפן ואתם הענפים. בעולם ירדפו אתכם משום שאתם שייכים לי, מי שהוחבר אליו ואני ישא פרי רב, כי ומשום שהם לא מכיריהם את האלוהים אשר בלוועדי אינכם מסוגלים לעשות דבר. 6 מי שלח אותה. 22 "וללא דיברתי אליהם הם לא שיiano מהচבר אליו יי'ורק החוצה בענפי יש' השׂוֹרֵךְ היה אשימים. אולם עתה אין להם כל תירוץ וחסר-תועלת שנועדר לשריפה. 7 אולם אם להמשיך בחטאיהם. 23 כל השונאות נאם תקשרו את חייכם בחזי ותשמרו את מצוותי, את אבי. 24 לולא עשיתו לפניהם את כל הניסים אתן לכם כל מה שתבקשו ממוני. 8 ואבי יוכבד והנפלוות הם גם לא היו אשימים; אולם הם ראו בעשותכם פרי ובחיותכם תלמידי. 9 "אני את הניסים והנפלוות, ובכל זאת הם שנואים אהוב אתכם כפי שבאי אהוב אותה; דבקו אותה ואת אבי. 25 כך מתקיים הדברים באהבתו! 10 אם תשמרו את מצוותי העמדו בתורה שלחים שמתייחסים למשיח: 'שנאת באהבתו, כשם שאנו שומר את מצוות אבי חינוך שנאוני'. 26 "אולם אני אשלח לכם את ועומד באהבתו. 27 אני מספר לכם דברים המנחים – את רוח הקודש שהוא מקור האמת. אלה כדי שתימלאו בשמחתי, וכדי ששמחתכם הוא יבו אליכם מאית האב ללמד אתכם תהיה מושלמת. 28 אני דורש מכם שתאהבו איש ולזהכיר לכם את כל מה שאמרתי לכם. 27 גם את רעהו כשם שאנו אהוב אתכם. 29 האהבה עליכם מوطל לספר לכלום על אודותי, משום הנדולה ביותר היא זו של אדם שמקירב שהייתם איתי מלכתחילה."

את נפשו بعد ידידי. 14 ואם השמעו בקול**16** "סיפורתי לכם את כל הדברים האלה שהיו ידידי. 15 לא אקרא לכם יותר עברדים. כדי שתדרשו מה מצפה לכם ולא תופתעו או כי האדון אינו משתקף את עבדיו בסודותיו; תיבהלו. 2 וגרשו אתכם מביתה הכנסת, ו אף עתה הנכם ידידי ואנשיסודו. כי סיפורתי ניע הזמן שהרוצחים אתכם יחשבו שהם עושים את רצון אלוהים! 3 הם יעשו כל זאת מפני שאיןם מכיריהם את אבי ואתה. 4 אני מספר לכם שבאו יתן לכם כל מה שתבקשו ממוני כדי שבאו העת תיזכרו שהזהרתי אתכם. לא סיפורתי בשם. 17 אני מצווה עליכם לאחוב איש את רעהו. 18 העולם אמן שונא אתכם. אולם דעו לכם שהוא שנא אותו לפני ששנאה אתכם. 19 אילו הייתם שייכים לעולם. היה העולם אהוב אתכם; אולם איןכם שייכים לעולם. כי

אחרת לא יבוא המנחים. אם אלך הוא יבוא, אולם אשוב לדרותכם. וזה תשמהו מאריך ואיש מפני שאshallח אותו אליכם. 8 "כאשר יבוא לא יכול להשוו את שמחתכם. 23 ביום ההוא המנחים הוא ילמד את העולם מהי משמעות לא יהיה עלייכם לבקש ממנו דבר, כי תוכלו החטא העולם. משום שלא האמינו בבי. 10 הוא שתבקשו ממנו בשמי. 24 עד עתה לא בקשתם יראה להם מהו הצדק האמתי, כי אני חזר אל דבר בשמי: בקשׁו ותקבלו, כדי שתימלאו אבוי ושוב לאחריו אותו. 11 הוא ילמד אותם שמחה רבה. 25 "דיברתי אליכם במשלים את משמעות המשפט, כי שליט העולם הזה וחידות, אולם יבוא يوم שדבר אליכם על (השtan) כבר נשפט ונדון. 12 "היהו רציה אבי בברור ולא עוד בחירות ובמשלים. לומר לכם עוד דברים רבים, אבל אינכם 26 ביום ההוא תוכלו לבקש בשמי כל דבר, מסוגלים להבינים עדיין. 13 כאשר יבוא אליכם ולא אצטרכך יותר לבקש מאבי שיתן לכם רוח האמת הוא יוביל אתכם אל כל האמת, אותו. 27 כי אבי אהוב אתכם משום שאתם כי אין הוא מדבר על דעת עצמו; הוא יספר אהובים אותו ומאמינים שיצאתי ממנה. 28 כן, לכם את אשר שמע. הוא יספר לכם נם על יצאתו מאבי ואתו לעולם. בעת אני עוזבת את העתיד. 14 הוא יPEAR אותו ויביא לי כבוד רב העולם וחוור לאבי". 29 "סוף אתה מדבר בהראתו לכם את תפארתי. 15 כל תפארתו בדברים ברורים ולא בחירות ובמשלים", היא תפארתי, ומושם כך אמרתי לכם שהרווח קראו תלמידיו בהקללה. 30 "עתה אנו יודעים יביא לי כבוד רב בהראתו לכם את תפארתי. שאתה יודע הכל, ואני צדיקים לשאלות אותך 16 בעוד זמן מה אלך ושוב לאחריו אותו, יותר שאלות, אנו מאמינים שבאה מלאותם". בעוד זמן מה תראו אותו בשנית, כי אני 31 "אתם מאמינים לי לבסוף? שאל ישוע. אך בעבר זמן מה נראה אותו בשנית, כי הוא אך לא יהיה לבדי כי אבי עמד. 33 אמרתי שבעוד זמן מה נראה אותו בשנית, כי הוא אך לא יהיה לבדי כי אבי עמד. 17 בסימנו לדבר נשא ישוע את עינוי השמיימה וברצינות: העולם ישמה ווניל על מה

באמת וברצינות: העולם ישמה ווניל על מה **17** בסימנו לדבר נשא ישוע את עינוי שיקריה לי, ואילו אתם תבכו. אבל צערכם השמיימה ואמր: "אבי, הגעה השעה; פאר את יהפוך לשמה נפלאה, כאשר תראו אותו בנק כדי שבנק יפאר אותך. 2 הרי נתת לו שווית. 21 שמה זה תדמה לשמחתה של يولדה השוכחת את חבלי הלידה לאחר הولדה תינוקה, כי היא מלאת שמחה וניל על כך 3 חייו עולם פירושים להכיר אותן. אלהי האמת שארם נולד לעולם. 22 עכשו אתם עצובים, לברו, ואת ישוע המשיח אשר שלחת. (aiōnios g166)

4 סימתי את המשימה שהטלה עלי, וכך מתפלל שהם יהיו מאוחדים כמונו; שהם יהיה פארתי אותו על-פני הארץ. 5 עתה, אבי, בנו כשם שאתה כי ואני בך, כדי שהעולם FAR אוטו בכבוד שהוא ל' איתך עוד לפני יאמין שאתה שלחת אותה. 22 "נתתי להם את בריאות העולם. 6 "סיפורתי על אודותיך לכל הכבוד שנותה לך, כדי שיהיו מאוחדים כשם האנשים שנותה לך בעולם. למשה הם היו שלך שאנחנו מאוחדים - 23 אני בהם ואתה כי, כדי תמיד; אתה נתת לי אותם והם שמעו בקולך. שאחדותם תהיה שלמה, וכדי שהעולם יידע 7 עתה הם יודעים שככל מה שנותה לך מפקך שאתה שלחתיו ושהאתה אהוב אותם כמו שאתה הוא. 8 כי מסרתי להם את המצוות שמסרת לך. אובי אותה, אני רוצה שאליה אשר נתת הם קיבלו אותן, והם יודעים בביטחון שבאותו ל' יהו במקום שבו אהיה, כדי שיוכלו לראותם לעולם עמוק ושהאתה שלחת אותו. 9 "אני את התפארת והכבוד שהענكت לך על שם מחפלו بعد העולם כולו. אלא לאחר שאהבת אותו עוד לפני בריאות העולם. 25 "זה, שנחת לך, כי הם שיכים לך. 10 אלה שהם שלך אבי הצדיק, העולם אינם מכיר אותך, אבל הם שלך, ושלך הם שלך, ולכן הם תפארתי. אני מכיר אותך, והתלמידים שנותה לך יודעים 22 כעת אני יעוז את העולם ומישור אותו שאתה שלחתי. 26 אני הודיע לך את שמו, כאן. אבי הקדוש. אני בא אליך ומקש מפקך: ואוסף להודיע, כדי שהם יאהבו אותו כשם שומר על כל אלה שנותה לך, כדי שיתאחדו אתה אהוב אותו וכדי שגם אני אהיה בהם."

18 ישוע סיים את דבריו ועוזב את המקום עם תלמידיו. הם חציו את נחל קדרון ונכנסו אל חורשת עצירות. 2 יהודה, התלמיד שבנד בישוע, הזכיר הייטב את המקום. כי ישוע נפשו שם תלמידיו פעמים רבות. 3 ראשי הכהנים והפרושים העמידו לרשות יהודה הקבוצה של חיללים ושותרים מצוידים בלבידים ובכלי נשק, והם הילכו אל אותה החורשה. 4 ישוע ידע הייטב מה עומד לקרות לו. הוא צעד קדימה ושאל: "את מי אתם מתחפשים?" 5 "את ישוע מנצחת", השיבו לו. "אני הוא", אמר ישוע. גם יהודה המשניר אותו היה ותוהרים. 18 כשם שלחלת אותו אל העולם הזה, כשם שאינו שייך לעולם הזה. 17 למד אותם את דבר האמת, כדי שיהיו קדושים לך נם אני שולח אותם אל העולם. 19 אני מוסר את עצמי למן נם. כדי שיגדלו באמת ובקדושה. 20 "איני מתפלל רק بعد אלה כאן. אלא נם بعد אלה שיאמינו בי בעtid. לאחר שישמעו את עדויות המאמינים. 21 אני

לهم ללבת".⁹ ישוע אמר זאת כדי לקיים את האמת. מדרוע אתה מכח אותה? "²⁴ חנן שלח הנבואה שיבא: "מכל אלה שנחת לי לא אבד את ישוע. אסור באזוקים. אל קייפא הכהן אף אחד!" ¹⁰ לפעת שלפ' שמعون פטרוס את הנדול. ²⁵ בינוויים המשיך שמعون פטרוס הרבה וקיצץ את אוננו הימנית של מלוכס. עבר להתחכם לאש המדורות, ושוב נשאל: "הרי נם הכהן הנדול. ב"השב את החרב לנדן!" פקר אתה אחד מתלמידיו של ישוע. לא כן?" לא. עליון ישוע. "הרי עלי לשנות את הכוֹס שנתן לך מה פהאום?" הכחיש פטרוס. ²⁶ אך אחד אבוי.¹² החיללים, השוטרים ומפקדים תפסו מעברי הכהן הנדול, קרובי של מלוכס (זה את ישוע, קשו את ידיו, ¹³ והוליכו אותו תחילה שפטروس קיצץ את אוננו). קרא: "אולם ראייתו אל חנן - חותנו של קייפא שהיה הכהן הנדול אותן יחד בחורשה יחד עם ישוע!" ²⁷ פטרוס באותה שנה. ¹⁴ היה זה אותו קייפא שיעץ המשיך להכחיש את הדבר. ולפתע קרא ליהודים: "מוטב שאדם אחד ימות בעד כל התרנגול". ²⁸ בבוקר השכם הובילו את ישוע העם, מאשר שכל העם ימות בעד אדם אחד. " מביתו של קייפא לבית-הממשלה. אך הם לא ¹⁵ שממען פטרוס ותלמידיך אחר הלו נכנטו פנימה מהחשש חמוץ - הם רצוי להישאר מה אחורי ישוע. התלמידי الآخر היה מוכך כשרים לאכילת סעודת הפסחה. ²⁹ על כן יצא לכהן הנדול, ולכן חורשה להיכנס אל החצר אליהם פילטוס ושאל: "במה אתם משתמשים יחד עם ישוע, ¹⁶ ואילו פטרוס נאלץ להישאר את האיש?" ³⁰ "אלמלא עשה דבר רע, לא מעבר לנדר. התלמידי الآخر ניגש אל השוערת היינו אסירים אותו!" השיבו. ³¹ "אם כן, שפטו וביקש ממנו להיכנס את פטרוס. ³² "הלא אותו עצמכם לפני חוקי תורהכם". אמר נם אתה תלמידו של האיש הזה! קראה פילטוס. "אבל החוק איננו מתייד לנו עונש מוות". השוערת לעבר פטרוס. "מה פהאום?" הכחיש השיבו היהודים. ³² בזאת מלאו את מה שישוע פטרוס. ¹⁸ החיללים והמשרתים התחממו ניבא באשר לצורת מותו. ³³ פילטוס שב סביר לאש מדורה שהדרליך, כי היה קר. לבית-הממשלה וקרא אליו את ישוע. "האם אתה פטרוס הצעיר对他们 אליהם כדי להתחכם מעט. מלך היהודים?" שאל. ³⁴ "האם אלה המיליטים ¹⁹ בתוך הבית החל הכהן הנדול לחזור שלך או של האחים?" השיב ישוע בשאלת. את ישוע על תלמידיו ועל מה שלמד ³⁵ "האם אני יהודי?" שאל פילטוס. "בני-עמך אותם. ²⁰ "כל מה שהוא לי לומר אמרתי וראשי הכהנים הסינויו אותך. מה עשית?" בזיבור, באזני המנהינים והעם. תמיד לימדתי ³⁶ "אילו הייתה מלכויות מהעולם הזה, היו בכתי-הכנסת או בבית-המקדש, וכולם יודעים משרתי נלחמים לצדינו ומונעים את מסורי מה שלמדתי", השיב ישוע. ²¹ "אל תשאל עלי-ידי ראשי היהודים. אולם בעת זואת שאמרתי", אמר את שומי. הם יודעים את מה מלכויות אינה מהעולם הזה", אמר ישוע. את ישוע על פניו. "כמה אתה מתחczę לכהן פילטוס. כן", "הшиб ישוע. "משימתי היא להביאה הגדולה?" שאל בזעם. ²³ "אם אני משקר הזכח את האמת לעולם; לשם כך נולדתי ובאת זאת. "הшиб ישוע. "אולם אם אני אומר את לעולם, וכל אהבי האמת ישמעו לקובלי".

³⁸ "מהי האמת?'" שאל פילטוס ויצא החוצה מפני שכל העולה עצמו למלך מורד בקיסר!
אל היהודים. דחאי שף מפשע ולא עשה ¹³ לשמעם דבריהם אלה שוב הוציא פילטוס
כל רע! קרא פילטוס. ³⁹ "בכל שנה בחג אליהם את ישוע, והוא עצמו התיישב על כסא
הפטה אני מוציא לחופשי אסיר אחד. המשפט, במקום שנקרא: "רצפה" או "גבתא".
אתם רוצחים שאחריך את מלך היהודים?" ¹⁴ כל זה התרחש בעבר פסח. בשעה
⁴⁰ לא! קראו. אל תשרר אותו: שחרר את שתום-שרה בצדדים. "הנה מליכם!" קרא
בר-אבא! בר-אבא היה שותף למרד.

afilatos leuber hahodim. "Kach otavo makan!"

צלבן אותו! "hem tzukon." ¹⁵ "מה? לצלבן

את מליכם?" שאל פילטוס. "רק הקיסר הוא

מלכנו!" קראו ראשי הכהנים. ¹⁶ פילטוס

נכנע ומסר להם את ישוע כדי שיצלבו אותו.

¹⁷ הם לקחו את ישוע, נתנו לו לשאת את צלבו,

וכולם הלכו למקום הנקרא "גולנותה" ("מקום

הגולגולת"). ¹⁸ הם לצלבו אותו שם יחד

עם שני אנשים אחרים - האחד לימיינו
והשני לשמאלו. ¹⁹ פילטוס כח שלט בזו

הלשון: "ישוע מנצרת, מלך היהודים" ותלה

אותו על הצלב. ²⁰ יהודים רבים קראו את

הכתוב על השלט, כי ישוע נצלב קרוב לעיר,

והשלט נכתב בעברית, ביונית ובΡομαιית.

²¹ ראשי הכהנים ביקשו מפילטוס להזכיר את

הכתוב: "אל תכתוב מלך היהודים". אלא: הוא

טען שהוא מלך היהודים". ²² "את מה

שכתבתי כתבתי", ענה פילטוס. ²³ לאחר

צלבו הכהנים את ישוע הם חילקו את ברכיו

בין ארבעתם. מה נעשה בכוכנתן? "שאלו איש

את רעהו. הם לא רצו לקרווע אותה, משומם

שהייתה עשויה מאריג ללא תפירים. "נערוך

הגרלה ונראה מיוזבה בה", החליטו. מעשה זהה

קיים את הנבואה מתחילה: "יחילקו בנדי להם,

על לבוש יפלו גורל. "כך עשו הכהנים.

²⁵ ליד הצלב עמדו אמו, דודתו, מרים אשרת

קלופס ומרים המגדלית. ²⁶ כשהראה ישוע

את אמו עומדת ליד תלמידו האהוב, אמר

19 או לך פילטוס את ישוע והלקה

אותו בשוטים. ² החילאים שזרו זר קוצרים.

הניחו על ראשו והלבשו אותו גלימת

ארגןן. ³ "יזו מלך היהודים!" קראו בלהגע.

והכו אותו באגרופיהם. ⁴ פילטוס יצא אל

הקהל ואמר: "אני מוציא אתכם את ישוע כדי

שתדרעו שמצאתו אותו שף מפשע!" ⁵ ישוע

יצא החוצה, ראשו עטור זר קוצרים ולגופו

גלימת ארגןן. "הנה האיש!" קרא פילטוס.

⁶ כאשר ראו אותו ראשי הכהנים והמשרתים,

קראו: "צלוב אותו! צלב אותו!" "צלבו אותו

בעצמכם. "השיב להם פילטוס. כי אני לא

מצאתו בו כל אשמה". ⁷ "לפי תורתנו עליון

למota. "קראו היהודים", כיוון שקרה לעצמו

בנ-האלוהים". ⁸ לשמע דבריהם אלה נבר

פחדו של פילטוס. ⁹ הוא חזהיר את ישוע

לבית-המשל ושאל אותו: "מאן אתה?" "אלים

ישוע לא ענה דבר. ¹⁰ "מדוע איןך עונה

לי?" שאל פילטוס. "הרוי אתה יודע כי יש

בכוחך לצלב אותך או לשחרר אותך!"

¹¹ אבל ישוע השיב: "וללא קיבלה רשות

מלמעלה, לא הייתה יכולה לעשות לי דבר.

לכן אשמתה המוגדרת אותה גroleה מאשמהך."

¹² כששמע פילטוס דבריהם אלה ניסה לשחרר

את ישוע, אולם היהודים התנגדו ואמרו: "אם

תשחרר אותו תנלה חוסר נאמנות למלך.

לה: "אמא, זהו בנה".²⁷ ואל תלמידו אהוב מפני שהוא ערבותה שבת והקבר היה בקרבתה אמר: "זהוי אמד... וחתלמייד אספ' אותה לביתו מקום.

מאו ואילך.²⁸ ישוע ידע שהכל הסתיים. **20** השם בבוקר יום ראשון, עוד לפני הנץ החמה, בא מרים המגדלית אל קברו של ישוע וראתה שהבן הוסר מהפתח הקבר. **2** היא רצתה מיד אל שמעון פטרוס ואל התלמידי **2** השני, זה שהיה אהוב על ישוע. היא קראה: "הם לקחו את הארון מהקבר! איןנו יודעים היכן שמו אותו!"³ פטרוס והتلמיד השני מיהרו יחד אל הקבר; התלמיד השני הקדים אותו והגיע ראשון. **5** הוא הביט פנימה וראה את התכריים מונחים במקומם. אולם לא נכנס לkapar. **6** שמעון פטרוס בא אחריו ונכנס פנימה. גם הוא ראה את התכריים. **7** הבד שערף את ראשו של ישוע היה מקופל ומונח בצד בונפרד מהתכריים. **8** אז גם התלמיד אחר נכנס פנימה, ראה והאמין שישוע קם לתחייה.⁹ כי עד אז לא הבינו שהכתבבים ניבאו כי הוא יקום לתחייה.¹⁰ שנייהם הלו הביתה, ובוינתיים חזרה מרומים אל הקבר, עד מה בחוץ ובכתה. היא העיפה מבט לתוכה. **12** ולפתע נגלו אליה שני מלאכים הקבר. **13** יושע: אחד למרגלותיו ושני למראשו. יושע: אחד בוכחה? "שאלו המלאכים. כי הם לך את אדוני ואני יודעת היכן הניתנו אותו", השיבה מרומים. **14** היא הרניתה שימושה עומדת מאחוריה. כשהביטה לאחור ראתה את ישוע, אולם היא לא חכירה אותו. **15** "מדוע את בוכחה? אתה מי את מהחפשת?" שאל אותה ישוע. מרומים חשבה אותו לשומר הגן ולכון התהננה לפניו: "אם אתה זה שלקח את אדוני, אני, אמרו לי היכן שמת אותו כדי שאוכל לקחתו", לא נקבר בו מעולם.⁴² הם קברו בו את ישוע וכדי למלא את הכתוב אמר: "אני צמא".²⁹ בקרבתה מקום עמד כדר מלא חומץ. הם טבלו ספוג בחומץ, תקעו את הספוג בקצת ענק אזוב והונישו לו לפיו.³⁰ ישוע טעם מהחומר וקרא: "נסלם". הוא היזה הראש הצידה ונפה נשמהו.³¹ הואיל והיה ערבת שבת. לבי שבת של פסח, לא רציו מנהיגי היהודים להשאיר את הנופות על הצלבים למשך השבת. על כן ביקשו מפליטות לשבור את עצמות רגליים של הנצלבים, כדי להחיש את מותם וכדי שאפשר יהיה להוריד את הנופות.³² החילילים באו ושברו את רגלי השנאים שנצלבו לצדינו.³³ כשנגישו אל ישוע נוכחו שהוא כבר מת, ולכן לא שברו את עצמות רגליו.³⁴ אחד החילילים דקר את צידו בנתית, ומיד יצא דם ומים מגופו.³⁵ זה שראה את כל זאת יודע שדבריו נכונים, והוא מספר לכם אותם כדי שתאמינו גם אתם.³⁶ כך מלאו החילילים את הכתוב: "ועצם לא תשברו בו".³⁷ ובספר זכריה כתוב: "והביטו אליו את אשר דקרו".³⁸ לאחר מכן בא אל פילוטוס יוסף הרמות, שהיה תלמידו של ישוע אך שמר על כך בסוד מהחר מנהיגי היהודים. וביקש רשות ללקחת את גופתו של ישוע; והרשות ניתנה.³⁹ נאם נקדימון בא לשם – אותו איש שבא אל ישוע בלילה – והביאו אליו כלושים קילוגרם של מרקהות יקרה העשויה מבשימים ושמנים.⁴⁰ החשניים לקחו את גופת ישוע ועטפו בחכריים עם בשם, כמנגן הקבורה היהודית.⁴¹ קרוב למקום הצליבה היה נון ובו קבר חדש שאיש אמר לו היכן שמת אותו כדי שאוכל לקחתו".

16 "מרים! קרא ישוע. היא פנתה להביט בו כי הוא המשיח בצד האלוהים. וכדי שעלי-ידי
וקראת: "רבבי!" 17 "אל תגעיبني, זההיר אתה אמוןתכם בו תהיו חמי נצח.

21 בעבר זמן מה שוב נראה ישוע אל תלמידיו, הפעם ליד הכנרת. וכך התרחש הדבר: 2 שמעון פטרוס, תומא התאום, נתנאלא מכפר קנה שבגליל, בני זברוי, ועוד שניים אחרים היו ביהוד. 3 "אני הולך לדוג", אמרו אמר שמעון פטרוס. "גם אנחנו באים". אמרו האחרים. הם עלו לסירה, אולם לא לכדו דבר ממש כל הלילה. 4 עם זריחת החמה ראו מישחו על החוף, אך לא ידעו שישוע היה האש. 5 "בני, האם לבדתם משחוו? שאל. "לא! דשיבו פה אחד. 6 "אם תשליכו את הרשות לימיין הסירה תלכו דגנים רבים", אמר ישוע. הם עשו כדבריו, ודגנים רבים כל-כך נלכדו בראשת. עד שלא היה להם כוח להעלות את הרשות חורה לסירה. 7 התלמיד שיהיה אהוב על ישוע אמר לפטרוס: "זהו האדון!" כאשר שמע פטרוס את דבריו, לבש את חולצתו שהסר קודם לכון, וקפץ למים. 8 ואילו יתר תלמידים הפליגו לחוף שהיה במרקח מאה מטר בערך, ואיתם הרשות המלאה ברינוי. 9 כשללו לחוף ראו מדורחה שעלה נצלים דגים. ובצד היה להם. 10 "הביאו כמה מהדגים שלכדתם", ביקiao כמה מהדגים משך את הרשות ליבשה, וכאשר ספר את השלל הוא מנה 153 דגים גודלים. למרות מספרם ומשקלם לא נקראה הרשות! 11 "בואו, איללו ארוחת בוקר", הומינם ישוע. איש מהם לא העז לשאול אותו אם הוא באמת האדון. כי כולם היו בטוחים בכך. 12 ישוע הגיש להם את הלוחם והדרנים. 13 זאת הייתה הפעם השלישייה שבה נגלה אליהם ישוע לאחר שהלישית

ישוע, כי עדים לא עליתי אל אבי. וכי אל האחים וספריהם להם שני עולה אל אבי ואביכם אל אלהי ואלוהיכם." 18 מרים מיהרה אל התלמידים. "רأتي את האדון!" קראה בחתלהבות, ומסרה להם את דבריו. 19 באוטו עבר הכנסו התלמידים מהחורי דלתות נעולות, מפחד מנהני היהודיים. לפתח עמד ישוע ביניהם ואמר: "שלום לכם!" 20 הוא הראה להם את נקי המסתירים בידיו ואת צדו, והتلמידים שמחו מארד לראות את ארון. 21 שוב דבר אליהם ישוע: "כשם שאבי שלח אותי. כך אני שולח אתכם". 22 הוא נשף ו אמר: "קיבלו את רוח הקודש. 23 למי שתשלחו לחטאיהם, הם ייסלחו לו, ולמי שלא תשלחו לחטאיהם, הם לא ייסלחו לו". 24 תומא החאום, אחד משנים-עשר התלמידים, נערך אותה אסיפה. 25 כשספררו לו התלמידים שראו את האדון, תומא לא האמין. "לא אאמין בכך עד שאראה את נקי המסתירים שבידי ואני בהם ובצד", אמר. 26 בעבר שמנוה ימים שוב הכנסו התלמידים, והפעם היה תומא ביניהם. גם הפעם היו הדלתות נעולות. 27 ישוע פנה אל תומא ואמר: "גע בידך לכם!". 28 "ישוע פנה אל תומא ואמר: "גע בידך גופי, ועל תהיה יותר חסר-אמונה, כי אם תאמין!" 28 "אדוני ואלוהי!" קרא לו תומא. 29 ישוע המשיך לדבר אליו: "אתה מאמין משום שראית אותה. אולם ברוכים המאמינים על אף שאיןם רואים". 30 ישוע חולל עוד ניסים רבים לעיני תלמידיו אך הם לא נכתבו בספר זה. 31 הניסים בספר זה נכתבו כדי שתאמינו

שם מהמתים.¹⁵ לאחר ארוחת הבוקר שאל חולל עוד מעשים נפלאים רבים. אך העולם ישוע את שמעון פטרוס: "שמעון בָנֵי יונה, האם כולו צר מלהכיל את כל הספרים שהיה אתה אהוב אותו יותר מכל אלה?"¹⁶ כן, "השיב אפשר לכתוב עליהם".

פטרוס, "אתה יודע שאין אהוב אותך".¹⁷ אם כן, רעה את טלאי,¹⁸ אמר ישוע. שאל אותו שנית: "שמעון בָנֵי יונה, האם אתה באמת אהוב אותו?"¹⁹ כן, אדוני, אתה יודע שאין אהוב אותך.²⁰ השיב פטרוס שנית. אם כן, נהג אתה צאני,²¹ אמר ישוע. ג' ישוע שאל פעם שלישית: "שמעון בָנֵי יונה, האם אתה באמת אהוב אותו?"²² פטרוס נעצב משאלתו החוזרת של ישוע ואמר: "אדוני, הכל אתה יודע. אתה יודע שאין אהוב אותך".²³ אם כן, רעה את צאני,²⁴ חזר ישוע על בקשתו.²⁵ "כשהיית צעריך יכולת לעשות כרצונך וללכט לאן שרצית. אולם כאשר תזדקן תושיט את יידך – אנשים אחרים ילבישוך וויבילוך לאן שם ירצה, ולא לאן שאתה תרצה."²⁶ ישוע אמר לו דברים אלה כדי להזכיר לקראת צורה מותו בעידך, שבו יכבד את האלוהים. כאשר סיים ישוע לדבר, אמר לפטרוס: "בוא אחוי".²⁷ פטרוס הביט לאחר ראה שם התלמיד אהוב על ישוע הולך אחריהם – אותו תלמיד שি�שב ליד ישוע בסעודת האחורה ושאל מי מהם עמד להסינרו.²⁸ מה בקשר אליו, אמר אדוני?²⁹ שאל פטרוס. 22 ישוע השיב: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחוים עד בואי, מה זה לך? בוא אתה אחורי".³⁰ משומך היה התפשטה השמועה בין האחים שהתלמיד הזה לא ימות. אבל למעשה ישוע כלל לא אמר זאת; הוא אמר: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחוים עד בואי, מה זה לך?"³¹ וזה התלמיד שראה את כל החרישיות האלה, העיר עליו, וכותב אותן. כולנו יודעים שעדרותהאמת.³² ישוע

מעשי השליחים

1

העירה, הם התאספו לתפילה בחדר העלייה
שבו גרו. באסיפה זאת נכחו האנשים הבאים:
פטרוס, יוחנן ויעקב, אנדרי, פיליפוס, תומא,
בר-תלמי, מחתיתו, יעקב בן-חכלפי, שמעון
מהקנאים, יהודה בן-יעקב ואחיו של ישוע.
 היו שם גם נשים אחדות, וביניהן אמו של
ישוע.¹⁵ אסיפה התפילה נשאה ימים אחדים,
ויום אחד, כשהנכוו שם מאה ועשרים איש, קם
שמעון פטרוס ואמר:¹⁶ "אחים, נבואות התנ"ך
צריכות היו להתקיים בנוגע ליהودה, אשר
בנד בישוע והוביל אליו את ההמון, שהרי
רוח הקודש דיבר על כך לפני זמן רב בפי
דור המלך.¹⁷ יהודיה היה אחד מאיינו; הוא
נבחר בדיקון כמנו להיות שליטה.¹⁸ בכסקפ
רבות בעבר,¹⁹ יוחנן הטביל אתכם במים,
שקיבל תמורה הבניה הוא קנה לעצמו
שרה, ושם מצא את מותו – הוא נפל ארצת
על פניו, בטנו נבקעה ומוינו נשפכו החוצה.
היריעה על מותו התפשטה מלהירות בין כל
תושבי ירושלים, והם מכנים את המקום ההוא
בשפטם 'חקל דמא', שפירושו 'שדה-הדם'.
דוד המלך ניבא על כך בתהילים, ואמר
שביתו יהיה שומם ושאיש לא יישב בו. ובמקום
אחר אמר דוד שתפקידו (של יהודה) יינתן
למיישחו אחר.²⁰ "משום כך עליינו לבחור
במיישחו אחר, אשר ימלא את מקומו של
בתוך ענן.²¹ בעודם יצרכו אלינו בערותנו על תחייתו של
יהודה, יימצא אלינו בעדותנו על תחייתו של
ישוע אדוננו. בהה נבחר באדם שהיה איתנו
מא הימים הראשונים – מא שישוע נטבל
על יدي יוחנן ועד שנלקח מארונו לשמיים".
הנaspers נקבעו בשני שמות: יוסף יוסטוס
²² (שנקרא גם "בר-שבא") ומחתיתו.²³ לאחר
הכןון, "אלוהים", התפללו, "אתה המכיד כל
לב, הראה נא לנו בני מהשנים בחורת מלא
ושומרן ועד קצה העולם".²⁴ זמן קצר לאחר
מכאן עליה ישוע לשמיים לעני תلمידיו, ונעלם
בתוך ענן.²⁵ בעודם לפתח שני אנשים לבושים גלומות
לבנות, טז ואמרו: "אנשי הגליל, מודע אהם
את ענייהם כדי לזכות מבט נסף. עמדו
בינהם לפתע שני אנשים לבושים גלומות
לשמיים. אך יום אחד הוא יחוור בדיקות
שהלך מכם!²⁶ כשקרה הדבר זהה הם היו
בהר-הוויתים, ועתה חזרו ברגל לירושלים
(מרחק של פחות מkilometer).²⁷ כשהגיעו

את מקומו של יהודיה הבוגר, שהלך למקום השליחים. ופנה אל ההמון: "תושבי ירושלים הראוי לוי" ²⁶ הם הפילו נורל כדי לבחור בין ואורהיה, הקשיבו הטוב לדבריו. ²⁵ אחדים שני המועדים, ושמו של מתחתיו עלה בנורל. מכמ טענים שאננים אלה שיכורים. אבל באותו יום ה策טרף מתחתיו אל אחד-עשר דעו לכם שהם אינם שיכורים! בני-אדם אינם נהנים להשתכר בשעה תשע בבוקר! ²⁶ מה השליחים.

2 שבעה שבועות חלפו מאז מותו של ישوع רבות בפי יואל הנביא, אשר אמר: ²⁷ ויהיה אחרי כן (אחרית הימים), אמר אלהים, אשפוך את רוחיו על כלبشر. ונבוא בנים ובנותיכם. זקנים חלמות יחלמו, בחורייכם מלא את הבית שבו ישבו. ³ הנוכחים ראו מעין לשונות אש קטנות יורדות ונחות על ראשיהם. ⁴ וכל אחד מהם נמלא ברוח הקודש מופתים בשמיים ובארץ – דם ואש ותימרות עשן. ²⁰ המשמש יהפק לחשך, והירח – לדם, רוח הקודש העניק להם יכולות זאת. ⁵ הרבה לפני באו יום ה' הנadol והנורא. ²¹ והוא כל אשר יקרא בשם זו ימלטו! ²² "אנשי ישראל, הקשיבו! "המשיך פטרוס. "אלוהים אישר בפומבי שישוע המשיח אכן שליח משמיים, באמצעות הניסים והונפלאות שחולל על-ידיון, ואתם יודיעים זאת היטב, שהרי הניסים והונפלאות נעשו אצלכם. ²³ אולם אלהים שפעל לפני תוכניות הארץ מראש. הדרשה لكم להסניר את ישוע לידי הרומיים. כדי שוקינו אותו ויירגנוו. ²⁴ ואו אלהים שהדרה אותו מיסורי המות והחזרתו לחיים. כי המות לא יכול היה להחזיק בו! ²⁵ "דוד המלך דבר על ישוע כאשר אמר: 'שוויתי לך לנדי תמיד, כי מימני כל אמות. ²⁶ لكن שמה לבני ויגל כבודי, אף בשדי ישן לבתח. ²⁷ כי לא תעזב נפשי לשאלו: לא חתן חסידך לראות שתת. ⁽⁹⁸⁶⁾ ²⁸ תודיענו ארחות חיים. שבע שמחות אלה וועל נפלאותיו! ²⁹ כלום עמדו שם נוכחים ומבולבלים. "מה פירושו של הדבר? "שאלו זה את זה. ³⁰ אולם בקרוב הקהל היו גם התכוון לעצמו כשאמור את הדברים שציטתי אלה שלענו: "הם סתם שיכורים!" ¹⁴ שמעון זה עתה, שהרי הוא מת ונפטר. וקברו נמצא פטרוס צעד קדימה. יחד עם אחד-עשר

בעירנו עד היום זהה. ³⁰ אולם דוד היה לזכרון מותו) ובאסיפות תפילה. ⁴³ הניסים נביא, ועל כן ידע היטב שה' הבשיה, שבועה והנפלוות הרבים שחוללו השליחים מלאו את נזחית, שאחד מצאצאיו יהיה המשיח ויישב כולם יראת-כבוד לאלהיהם. ⁴⁴ כל המאמינים על כסאו. ³¹ דוד חזה את העתיד הרחוק וניבא התמידו להתאסף יהה, ויחילכו בינויהם את כל תחייתו של המשיח, באמרו שنفس המשיח מה תהיה להם. ⁴⁵ הם מכרו את כל רכושם, לא תישאר בשאול, ושנופו לא יירكب. (⁴⁶ מדיוום הם ³² הוא ריבר על המשיח, וכולנו עדים השתחו יחד בבית-המקדש, נפשו בכתיהם לכך שיעוז זה, שעלוינו אנו מדברים. באמצעותם בקבוצות, לשם החברות, ואכלו יחד את מן המתים. ³³ "עהה יושב ישוע בשם למן ארכוזיתם בשמה ובברת-תודה. ³⁴ הם האלוהים, וכי שהובטה העניך לו אלהים את הללו את אלהים, והם מצואתן בעניין כל הסמכות לשלוח את רוח הקודש, אשר גרם העם. מדיום הוסיף להם זאת אלה שנשעו. לכל מה שאתם רואים ושותעים היום. ³⁴ לא.

3 יום אחד, בשעה שלוש אחר-הצהרים, דוד לא תייחס אל עצמו בדברים אמר. הלכו פטרוס ויוחנן לתפילה מנהה שהרי הוא מעולם לא עלה לשמיים. מלבד זאת, בבית-המקדש. ² כשהגינו אל המקדש, דוד הוסיף ואמר במקום אחר: נאם זו לאני, ראו אדם שהיה פיסח מלידה, יושב ליד שב למני. ³⁵ עד אשית אויביך הדם לרוגלך. ³⁶ "משום כך אני קורא אל בית ישראל: מדיום יומם כדי לקבחן נדבות. ³ כאשר עברו פטרוס ויוחנן לידי, הוא ביקש נדבה גם מהם. ⁴ השניים נעטו באיש מבט נוקב, ופטרוס אמר לו: "הבט אליו!" ⁵ הפיסח הרם את עיניו בתקויה לקבל תרומה נדיבה. ⁶ אך פטרוס אמר: "כסף אין לי, אולם אתה לך את מה שיש לך, בשם ישוע המשיח מנצרת, התהלך!" ⁷ פטרוס אחז בידו של הפיסח והעמידו על רגלו. באותו רגע נרפא רגלו האיש וקרסוליו התיכון. הוא קפץ על רגלו והחל ללכת! האיש הלך איתם לבית-המקדש, כשהוא משבח את האלוהים. מקפץ ומגדל בשמהה. ⁹ באי בית-המקדש, שרואהו הולך ומדלג, ושמעוונו מהלל את ה'. ¹⁰ הכירו את הקבחן הפיסח שנганו לראות בשער המקדש, והופתעו מאד. ¹¹ כולם מיהרו לצאת לאולם שלמה כדי לראות את הפלא, ואילו הקבחן נצמד ^(g86) לא ³⁷ דרכיו, לחיות האדון והמשיח! פטרוס נגעו לב השומעים. והם פנו אליו ואל השליחים האחרים בשאלת: "אחים, מה علينا לעשות?" ³⁸ "עליכם לחזור בתשובה ולהיטבל בשם ישוע המשיח, כדי שייסלחו לכם חטאיכם", השיב פטרוס. "ואז תקבלו את מתנת רוח הקודש. ³⁹ כי ה' הבשיה לחתת את רוח הקודש לכל מי שיקרא בשם ה' אלוהינו, וגם לבניו - לרחוקים ולקרוביים."

⁴⁰ פטרוס המשיך לספר להם על ישוע, והפיצו בכל מזוניו לחזור בתשובה ולהינצל מהדור הסorder הזה. ⁴¹ כשלושת אלף איש האמינו באותו יום לדבריו של פטרוס ונטבלו במים. ⁴² הם הצטרכו אל יתר המאמינים. והשתתפו בקביעות בשיעוריهم של השליחים, בכיצעת הלחים (מציאות ישוע

בחזקת אל פטרוס ויוחנן. ¹² פטרוס ניצל אותם הנכיאים, וגם אתם כלולים בהזאת את ההזרמתנות ופנה אל העם: "אנשי ישראל, הברית שכרת ה' עם אבותיכם, שבת הבטיח מדווע אתם מופתעים כלכך? מדווע אתם לברך את העולם כולו באמצעותם עם ישראל. מביטים בנו כאילו שכוכחנו ובקדושתנו אנו הרוי זה הבטיח לאברהם אבינו יהתברכו אפשרנו לאיש זהה ללבכת? ¹³ אלהו אברהם, בזורעך כל גני הארץ". ²⁶ וכאשר הקים יצחק ויעקב - אלהי אבותינו - הוא שהביא אלוהים את עבדיו ישוע מן המתים, הוא שלח כבוד ותפארת לשם עברו ישוע באמצעותו קודם כל אליכם, בני ישראל, כדי לברך הנס שחולל. כן, אני מתכוון לאותו ישוע אתם שתחררו בחשובה."

4 בשעה שפטרוס ויוחנן דברו אל העם, נינשו אליהם בכעס הכהנים, הקצין הממונה על משמר בית המקדש וכן אחדים מהצדוקים, משמרם קם לתחייה, וכך הוכיחו שאכן היה המשיח ממשית המתים. ³ הם תפסו את פטרוס ויוחנן, ומאהר שכבר ירד הערב, הכניסו אותם לכלא עד יום המחרה. ⁴ אולם רבים מלה ש踔ינו לפטרוס האמיןו לדבריו, ומספר המתמינים במשיח הגוען לחמשת אלפים איש. ⁵ למחורת התכנסות מנהיגי העם בירושלים, כדי לערוך ישיבה עם חנן הכהן הנגיד, קייפא, ויוחנן, אלכסנדר ועוד רבים מקרובי משפחתו של הכהן הנגיד. ⁶ הם העמידו לפניהם את פטרוס ויוחנן, ושאלו אותן: "באיזה כוח ובאיזה סמכותם עושים זאת?" ⁸ פטרוס שنمלא רוח הקודש, השיב: "מנהיינום וokane' העם הנכבדים. ⁹ אם אתם מתוכונים לטובה שעשינו לאייש הפיסח הזה, אשר קם על רגליו בריא ושלם. ¹⁰ הרשו לי להציגם בפניכם ולפנוי כל עמדישראלי: שעשינו מה שעשינו בשמו ובכוחו של ישוע כמוני, יקיים לכם ה' אלוהיכם, אליו תשמעון: המשיח מנצחת. אתם אמנס צלבתם את ישוע, אולם אלוהים הקים אותו מן המתים! בשמו ובسمכותו עומד האיש הזה לפניכם בריא ושלם. ¹¹ ישוע המשיח הוא ابن הפני אשר מה שמתרחש היום. ²⁵ אתם הצעאים של שמסדרם לרומים, ושדריהם את הדעת פיטLOSE לשחררו. ¹⁴ סירבתם לשחרר את הקדוש והצדיק הזה, ודרשתם שפיטLOSE ישחרר במקומו רוצח! ¹⁵ וכך הרגתם את שר החיים: אך אלוהים הקימו מן המתים. ויוחנן ואני עדים לעובדה זאת, כי לאחר שהרגתם את ישוע ראיינו אותו חי וקיים. ¹⁶ "האמונה בשם של ישוע היא שריפה אדם וזה שככלכם הכרתם כפיטה. האמונה בישוע - שניתנה לנו אלוהים - היא שריפה אותו כליל!

¹⁷ "אחים יקרים, או יודע של מה שעשיתם אתם ומנהיגיכם לישוע, עשיתם מותך בורות וחוسر דיבעה. ¹⁸ אולם כך קיימים אלוהים את הנבואות האומרות שהמשיח חייב לסבול. ¹⁹ לכן חזרו בחשובה והאמינו באלהים, כדי שישלח לחטאיכם, ייתן לכם ימי שגונג ורוויה, ויחזר لكم את המשיח המוצע – ישוע המשיח. ²¹ כי המשיח צרייך להישאר בשמיים, עד שתתני העת להשלים את הכלול, כפי שאמרו הנביאים לפני זמן רב. (איאן 9:165)

²² משה רבנו אמר: "יביא מקרבכם – מהচכם – כמי שלא כמוני, יקיים לכם ה' אלוהיכם, אליו תשמעון: הקשיבו לדבריו בכובד ראש! ²³ כי מי שלא ישמע בקולו ייענש חמורות בידיו"! ²⁴ "نم שמואל וכל הנביאים שקבעו אחריו דברו על מה שתרחש היום. ²⁵ אתם הצעאים של

אתם, הבונים, מסתhem בה, ואשר הייתה בראש אל אלוהים בלב אחד: "אדוננו, בורא השמים, פינה. 12 איש מלבדו אינו יכול להושיע! ואין הארץ, הים וכל אשר בם - 25 עוד לפני זמן עוד שם תחת השמים אשר בני-האדם יכולים רב דיברתו באמצעות רוח הקודש, בפי דוד לקראו אליו יוכדי להיוושע! 26 כשראו הדינאים המלך שהוא עבדך ואבינו, ואמרה: 'למה רגנשו את אומץ لكم של פטרוס ויוחנן, ונוכחו גויים. ולא מומים יהנו ריק? 26 יתיצבו מלכי לדעת שהם אנשים פשוטים, לא משכילים ארץ ורוונים נסדו יחד על ה, ועל משיחו. ולא "מקצועים", התפללו מאד. הם זיהו 27 "דבריך אלה התקיימו בעיר הזאת! שהרי אתם, שבבר היו יחד עם ישוע. 14 והדינאים המלך הורדוס ופונטוס פילטוס כרתו ברית לא יכולו להכחיש את עבדת ריפויו של הפ██ח עם העמים השוניים ועם בני-ישראל, ובולם לשעבר. כי הוא עמד מולם בראיא ושלם. יחד קמו נגד עבדך הקדוש ישוע המשיח. 15 הדינאים, אוכדר-עצות, ציוו על פטרוס ויוחנן 28 אולם הם עשו אך ורק את מה שבוחכמתך לצאת מאולם המשפט. כדי שיוכלו להתייעץ הרבה החלטת שיעשו. 29 ועתה, ה, שמע נא בינהם. 16 "מה נעשה בהם?" שאלו זה את אויימיהם. ותן לעבדך אומץ-לב לבשר זה. "איןנו יכולים להכחיש שהם חוללו נס את דברך. 30 שלח לנו את כוחך המרפא, והנה גדול, שהרי כל תושבי ירושלים שמעו על לנו לחולל נסים ונפלאות רבים בשם שלך. 31 אך אולי נוכל למנוע בעדך להמשיך עבדך הקדוש ישוע המשיח". 31 לאחר שסיימו להפיץ את התעמללה שלהם. נזהיר אותם להתפלל הזודעוז הבית שבו ישבו. כולם שאמ יעזז להמשיך להטיף בשם ישוע, נענייש נמלוא ברוח הקודש ובישראל את דברך באותם בחומרה רכה! 18 הם קראו לפטרוס ובכיתחון. 32 כל המאמינים היו מאוחדים בלב ויוחנן לשוב לאולם, ודרשו מהם שלא לדבר אחד ובדעה אחת. ואיש לא היהיחס אל אשר שוב על ישוע לעולם. 19 אולם פטרוס ויוחנן בידיו וכך התחיל הפרטיו: הכל היה משופף השיבו: "החליטו אתם בעצמכם. האם אלוהים לכולם. 33 השליחים דיברו בכוח ובגבורת רוצח נשמע לculo או לkolcum? 20 איןנו על תקומו של האדון ישוע. ואלוהים ברך יוכלים להפסיק לספר על כל אשר ישוע עשה אותם בכל מעשיהם. 34 לא היה בינהם אף לננד עינינו, או על הדברים ששמענו מפיו!" עני אחד, כי בעלי השדות ובעלי הבטים מכרו 21 חברי הסנהדרין הוציאו לנוור בהם ולאיים את נכסיהם ונתנו את הכסף לשלייחים, כדי עליהם, אך לבסוף שחררו אותם. כי לא ידעו שיחלקו לאחרים לפי הצורך. 36 היה בינהם, כיצד להענישם בלי לעורר מהומה בעם. למשל, אדם בשם יוסף (זה שהשליחים קראו שכן כל העם הילל את אלוהים על שחולל את לו"בר-גנבא או"בן-הנחמה"). משפט לו, ליד הנס הנפלא הזה 22 וריפה את האדם שהיה קפריסין. 37 גם הוא מכר את השדה שלו, ואת פיסח במשך ארבעים שנה. 23 מיד לאחר הכסף הביא לשלייחים כדי שיחלקו לנוקקים. שחרורם מיהרו פטרוס ויוחנן אל אחיהם 5 אולם היה בינהם גם אדם אחר בשם המאמינים ומספרו להם את דברי הסנהדרין. חנניה. הוא ואשתו שפירה החליטו למכור את 24 כשםעו המאמינים את הדבר, התפללו חלקת ארמותם. 2 בהסכמה אשתו התחביא חנניה

חלק מהכסף שקיבל תמורה הארץ, ואת גנדול מיום ליום.¹⁵ החולמים הוציאו לרחובות יתרת הסכם הביא אל השליחים, בהצヒרו על מיטות ומזרונים. כדי שייפול עליהם צילו שזה כל הסכם שקיבל תמורה הארץ. של פטרוס בשעה שיüber שם.¹⁶ אגשים 3 חנינה, "אמר לו פטרוס, מדוע הנחת לשלון רבים מערי הסביבה נהרו לירושלים והביאו להשתלט על לבך? כשעתה זהה הסכם איתם חולמים ואחויז-שדים, וכולם נרפאו. כלו, שיקרת לרוח הקודש!⁴ הרכווש היה¹⁷ הכהן הגדול וידיו מבין הצדוקים הגיבו שלך, והיות רشا למכרו או להזיק בו. גם בזעם ובקנאה.¹⁸ הם חפסו את השליחים לאחר שכרת אותו היה מותך לך להחלייט וככלאו אותו בבית-הסוחר העירוני.¹⁹ אולם איזה חלק מהסכם לחת. כיצד יכולת לעשות באורו לילה בא מלאך זה? פתח את שעריך דבר כזה? לא לנו שיקרת. כי אם לה!"⁵ ברגע הכלא, שלח אותם לחופשי ואמר להם: שמע חנינה מילים אלה, צנה ארץך ומות.²⁰ "שוכנו לבית-המקדש והמשיכו לבשר לעם כל הנוכחים נבהלו מאד.⁶ באו בחורים את כל דברי החיים האלה!"²¹ השליחים אחדרים וכיסו אותו בסדין, והזיאו החוצה התינו לפנות-בוקר לבית-המקדש. ומיד החלו וקבעו אותן.⁷ שלוש שעות לאחר מכן למד את העם. מאוחר יותר הגיעו למקדש באה לשם אשתו של חנינה, בלי שידעה דבר הכהן הגדול ופמלייתו, ולאחר שכינסו את על מה שקרה.⁸ אמרו לי, "פנה אליה כל חברי הסנחרין, שלחו לקרא לשליחים פטרוס, "האם מכרתם את ארמתכם במוחיר שבכליא כדי להעמידם לדין.²² אולם כוה וכזה?"⁹ כן, ענתה שפירה, "במוחיר הזה כשהגינו אנשי המשמר לכלא, לא מצאו מכרנו את הארץ."¹⁰ כיצד יכולתם, את שם את השליחים! הם חورو אל המועצה ובעלך, אפילו להעלות על דעתכם לנשות ודיווחו:²³ "שער בית-הסוחר היו נעלמים, את רוח זו?"¹¹ קרא פטרוס. "מאותרי הדלת והשומרים עמדו על משמרותם: אך כשפתחנו הזאת עמודים הבחורים שקבעו זה עתה את השערים לא מצאו איש בפנים!"²⁴ ראשיהם את בעליך. ובעוד רגע הם יישאו נסוך הכהנים ומפקד משמר-המקדש נבהלו מאד החוצה!¹² באותו רגע נפלה נפלת שפירה על ותחו כיצד יגמר העניין.²⁵ עברו זמן הרצפה ומהת. כשכננו הצעריהם וראו שהוא קוצר בא מישחו והודיע: "האנשים שאסרו מהת, נשוא אותה החוצה וקבעו אותה לצד עמודים בבית-המקדש ומגדלים את העם!" בעלה.¹³ אימה גודלה נפלת על כל הקהל²⁶ מפקד משמר המקדש וסנגו הלאו עצרו את השליחים להתחסף בקביעות בבית-המקדש. כי פחדו שאם יפנו בשליחים לרעה סקל באגף הנקרא "אולם שלמה". וחוללו נסים אותו ההמון באבניים) והביאו אותם לפני נפלאות עינוי כל העם.¹⁴ המאמינים האחים הסנחרין.²⁸ "האם לא אמרנו לכם שלא לא העזו להצטרף אל השליחים. אך כולם לדבר יותר לעולם על היושע הזה?" דרש התייחסו אליהם ביראת כבוד.¹⁴ ומספר הכהן הגדול. "במקום לשם לקובנו הפתעתם הגברים והנשים שהאמינו באדון ישוע הילך את תורהכם בכל ירושלים. ומלבד זאת אתם

עוד מנסים להטיל עליו את האשמה במוותו! "הלקו אותם בשותים. ציוו עליהם שלא לדבר"²⁹ על כך ענו פטרוס והשליחים: "עלינו לשמעך יותר לעולם בשם ישע, ולבסוף שחררו אותם. קודם כל ל科尔 אלוהים. ורק לאחר מכן ⁴¹ השלחים יצאו מאולם בית הדין בלב שמת, לקולם של בני-אדם!³⁰ אלה אבותינו החזיר משום שה' מצא אותן ראוים לשבול חרפה את ישוע לחיים. לאחר שהרנתם אותן בתליה לمعן שם ישע.⁴² ויום יום. בביות-המקדש על הצלב.³¹ ואז, בגבורת גדולה, העלה ובכתיים, המשיכו ללמד שישוע הוא המשיח.

6 **אוטו האלוהים למעלת שר ומושיע, כדי לחת** לבני-ישראל הזדמנות לחזור בחשובה ולקבל הלך ונDEL במחירות. החלו להישמע בינויהם סליחה על חטאיהם.³² אנחנו עדים לדברים אלה, וכן גם רוח הקורש שנთן לנו לכל מי ששומע בקולו.³³ דברים אלה הרנוו כל-כך את חברי הסנחרין, עד שהחליטו להוציא את השלחים להורג.³⁴ אולם פרוש אחד מחברי הסנחרין, נAMIL שמו, קם על רגלו ודרש להוציא את השלחים מן האולם עד שישים לומר את דבריו (הוא היה בקיא בתורה ונכבד מאוד בעיני העם).³⁵ לאחר מכן פנה אל חברי הסנחרין ואמר: "אנשי ישראל, עלייכם לשקל היטוב ובכובד ראש מה שאותם עומדים לעשות לאנשים האלה.³⁶ אל תשכחו שלפני זמך מה קם אותו בר נש תודס, והעמיד פנים שהוא איש חשוב. כ-400 איש הצטרכו אליו, אולם לאחר שנרגן התפזרו תלמידיו לכל עבר.³⁷ לאחר תודס, בזמן מפקד התושבים, קם יהודה בגליל. הוא משך אחוריו תלמידים רבים, אך נם הוא מת וככל תלמידיו נעלמו.³⁸ מושם כך אני מציע שתצעבו את האנשים האלה לנפשם. אם התורה הזאת שהם מלמדים בדוריה מלבים – היא תשכח במהרה.³⁹ אך אם היא מאלוהים – לא יכולים לעצור את האנשים האלה; אתם עלולים למצוא את עצמכם נלחמים נגד אלוהים!"⁴⁰ חברי הסנחרין קיבלו את עצתו של רבנן מלאיל. הם הכנסו את השלחים אל האולם,

נסים ונפלוות בקרב העם. ⁹ אולם יום אחד לאברהם ולצצאיו, אך כי באותה עת לא קמו מספר אנשים מקבוצת "החוופשים" והחלו היה לו עדין ילד. ¹⁰ כמו כן אמר לו אלהים להתווכח איתו. עד מהרה הטרפו אליו שצצאיו אלה יעצבו את הארץ וינורו בארץ יהודים מקורינה, מאלכסנדריה שבמצרים. זהה, שם יהיו עבדים משך ארבע מאות מילטיקה ומאסיה הקטנה. ¹¹ אך איש מהם שנה. ¹² אולם אלהים הבטיח לאברהם שעינש לא יוכל היה לגבור על החוכמה ועל הרוח את הארץ אשר השعبد אותם. ושל אחר מכון שהיו בו. ¹³ לכן הם שהדרו כמה אנשים, כדי יצאו ויעבדו אותו כאן. ¹⁴ "באותה עת נתן לך שיעידנו ננד סטפנוס ויטענו שם עמו אותו מקלט לאברהם את מצוות המילה, כהוכחה לברית את משה רבנו ואיפיל את אלהים. ¹⁵ אשמת שכרת עם אברהם. וכאשר נולד בנו יצחק השקיר הזאת עוררה את זעם המוננים ואת מל אותו אברהם ביום השמיינ' לחיו. כעבור כעסם של המנהיגים על סטפנוס. הם אסרו זמן יצחק מל את יעקב. וייעקב את שנים-עשר אותו והעמידו אותו לדין לפני הסנחרין. ¹⁶ עדי האבות. ¹⁷ אולם אנשים שהיו לאבות האומה השקיר העידנו ננד סטפנוס וטענו שאינו מפסיק היישראלית كانوا ביוסוף אחיהם. ומכרו אותו לדבר ננד בבית המקדש ננד התורה. ¹⁸ במו עבד לשמעיאלים שהיו בדרכם למצרים. אוזניינו שמענו אותו אומר שאותו אדם. ישוע אולם אלהים היה עם יוסף ¹⁹ והציל אותו מנצרת. יתרוס את בית המקדש וישנה את מכל צדותיו. אלהים העניק ליוסף חן רב החוקים שמסר לנו משה! "הצדירו עדי השקיר. וחכונה בלתי-רגילה, אשר מצא-הן בעיני ²⁰ באותו רגע הביטו כל חברי הסנחרין פרעה מלך מצרים. ומשום כך מינה אותו בסטפנוס וראו את פניו, ממש בפני מלך פרעה למושל על כל ארץ מצרים ולאחראי על כל עניינו הארמן. ²¹ "כעbor זמן-מה שדר אלהים!

7 ²² "האם נכונות האשמות האלה?" שאל רעב בכבד אשר גרם סבל רב למצרים ובכנען. הכהן הנדול את סטפנוס. ²³ "הקשיבו יעקב שיש עדים אין אוכל למצרים. שלח לשם את בניו בפעם הראשונה כדי לנקוט מה שיוכלו להשיג. ²⁴ בביורם השני למצרים נילח להם יוסף את זהותו ואף הציג אותם לפני פרעה. יוסף שלח להביא מארץ כנען את יעקב אביו ²⁵ משפחתו וללכת אל הארץ שה ניחה אותו אליה. ²⁶ אברהם עזב את אור כשרים ונדר בחן עד מות אביו. לאחר מכן הביא אותו ה, לכואן, לארץ זו את אשר אתם נרים בה עכשו. ²⁷ אלהים לא נתן לאברהם רכוש משלו - איפילו לא חלקת-אדמות קטנה; הוא רק הבטיח לו שבמרוצת הזמן תשתייך כל הארץ מעבדותם. כפי שהבטיח לאברהם אבינו,

התרבות עם ישראל במצרים כמהירות נדירה. הוא.³⁴ ואלהים המשיך: 'ראה ראיתי את עמי...
 וואו עלה לשלטן מלך אשר לא יוכל את עמי אשר במצרים. ואת צעקתם שמעתי...
 זכרו של יוסף.³⁵ מלך זה נהג בעמו ברשעות וארד להצילו... ועתה לך ואשלחך אל
 ובאזרחות. וציווה על אבותינו להפוך את פרעה והוציא את עמי בני-ישראל ממצרים.'
 ילדיהם למות.³⁶ באותה תקופה נולד משה,³⁷ 'המודבר באותו משה אשר בני-ישראל
 שהיה טוב בעיני אלוהים. והוריו הסתירוהו דחווה זמינה קודם לכך כאשר מהו? מי מינה
 בכם במשך שלושה חודשים.³⁸ כשהלא יכולו אותן למושל ושופט עליינו? אותו משה שנלח
 הורי להסתיר אותו יותר נאלצו להוציאו מן אליהם עתה להווות להם למנהיג ולמושיע!
 הבית. מצאה אותו בת פרעה והוא מצא אותו לה.³⁹ בעורת ניסים גדיים וככירים הוציא
 לבן.⁴⁰ משה לומד בכל חכמת מצרים. נגדל משה את עמו מארץ מצרים. העבירם דרך
 והיה לנוام מחונן ולאיש-מעשים דגול.⁴¹ יום ים סוף. ולאחר מכן נדר אתם במדבר
 אחד עלה בדעתו של משה לבקר את אחיו ארבעים שנה.⁴² וזהו אותו משה אשר אמר
 בני-ישראל, והוא בן ארבעים.⁴³ בעת ביקורו לבני-ישראל: נביא מרכבכם – מה אחיכם –
 ראה איש מצרי מהאוצר אל ישראלי. משה כמוני. יקיים לכם אלוהים. אלו תשמעו.
 ניגש אל המצרים והרגו אותם.⁴⁴ הוא קיווה שאחיו⁴⁵ כשהתקהלו בני-ישראל במדבר. משה היה
 יבינו של אלוהים שלח אותו לעוזר להם. אך הם האיש שתיווק בנים לבין המלאך נתן להם
 לא הבינו זאת.⁴⁶ 'למחמת שוב ביקר משה את תורה ה' – את דבר האלים החי – בהר
 את בני-עמו, והפעם ראה שני ישראלים רביים סיני.⁴⁷ 'אולם אבותינו דחו את משה ורצו
 בינויהם. הוא ניסה להפריד בינויהם ואמר: 'הרי לשוב למצרים.⁴⁸ עשה לנו אלוהים אשר ילכו
 אתם; מודיעם מתקוטטים?'⁴⁹ 'אולם לפננו'. ביקשו מאהרון, כי איןנו יודעים מה
 האיש שהחל בקטטה דרש ממשה להסתלק קרה להמשה אשר הוציא אותנו מארץ מצרים.
 ולא להתרебב. מי מינה אותך למושל ושופט⁵⁰ וכך עשו להם בני-ישראל ענלו-זהב. הקריבו
 עליינו? שאל.⁵¹ 'אם אתה עומד להרוג אותנו לו קורבנות. ושםחו באليل שיצרו במו ידיהם.
 בשם שחרנת אתמול את המצרי?'⁵² משומך פנה להם ה' עורך והניח להם
 דברים אלה ברוח משה למדין. שם נולדו שני לסנוד לשמש. לירח ולכוכבים כמו לאלים!
 בינוי.⁵³ 'כעובר ארבעים שנה ננלה אליו מלך' בספר עמוס שואל ה' את עם ישראל: 'זה בחים
 ה' במדבר הר-סיני מתחם הסנה הבוער. ומנהה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה. בית
 המראת הבלתי-דרגיל הפליא את משה; ישראל?⁵⁴ לא! התעניינותכם האמיתית הייתה
 הווא רץ אל הסנה כדי להבית בו מקروب. ואז באלים שלכם: בסוכתו של מלך. בכוכבו
 שמע את קול ה':⁵⁵ 'אנוכי אלוהי אבותיך – של ריפן. ובכל הצלמים שעשיתם לכם.
 אלוהי אבריהם. יצחק ויעקב' משה רעד מפחד משומך אף אגרש אתכם מכאן לארץ רחקה –
 ולא העו להרים את עיניו.⁵⁶ 'לפנינו כן אמר עד מעבר לבבל אנלה אתם!'⁵⁷ 'במשך
 אלוהים למשה: של געליך מעל רגליך. כי נדוריהם במדבר נשאו אותם אבותינו את משכן
 המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קודש העדרות. ובתוכו שמרו את לוחות-הברית.

משכן זה נבנה בדיקוק לפי הדגם שהראה בשם שאול.⁵⁹ בשעה שפנוו בו האבנים זו אלוהים למשה. ⁶⁰ שנים רבות לאחר מכן, אחר זו התפלל סטפןוס: "אדוני, ישוע, קבל נא כשפוך יהושע על הקربות ננד הנו ישבו את רוחוי!" ⁶¹ ואז נפל על ברכו וזעק: "אדוני, בכנען, הביאו האבות את המשכן הזה אל סלה להם על החטא הזה! ובאותו רגע נפה ארצם החדש, ושם הווא נשאר עד ימי דור את נשמתו.

מלך. ⁶² דוד, שמצאהן בעיני אלוהים. **8** שאול עמד והסכים בהחלט להריגתו ביקש את הזכות לבנות מקדש קבע לאלוהי יעקב. ⁶³ אולם רק בנו של דוד, שלמה, זכה לבנות את המקדש הזה. ⁶⁴ ובכל זאת, אלוהים אינו שוכן במקדש מעשה ידיו-אדם. השמים כסאי, אמר הז בפי ישעיהו הנביא, וזה הארץ – עליו לבכ' כאב. ⁶⁵ באותה עת התרוצץ שאול ממקום למקום בחוסר מנוחה והתריד את המאמינים. כשהפנוו מטרדה אחת: לחסל את הקהילה המשיחית. הווא אף פרץ לบทיהם של המאמינים. סחב משם נכרים ונשים וכלא אותם בבית הסודר. ⁶⁶ באשר למאומנים שברחו אורות ישוע. ⁶⁷ פיליפוס, למשל, הגיע לשומרון גדור הקשיב לדבריו בתשומת לב והתפעל מהניסים שחולל. ⁶⁸ הרבה רוחות רעות גורשו ייצאו מאנשים בצעקות אימים. והרבה פיסחים ומשותקים נרפאו כליל. ⁶⁹ שמחה רבה הייתה באורה עיר היה אדרם בשם שמעון, בעיר. ⁷⁰ באורה עסק שנים רבות במעשי כ舍ים. והוא היה אדם נאה מאד ובעל השפעה נדירה. בכלל הכספיים שעשה. השומרונים ממש הערכו אותו, והוא מושוכניים שהוא שליח אלוהים. ⁷¹ אולם עתה הם האמינו לדבריו של פיליפוס: ישוע הוא המשיח, ושלמות אלוהים קרבת; ונשים ונברים רכבים נטבלו במים. ⁷² גם שמעון המכשף האמין לדבריו פיליפוס ונטבל באבניים. מבצעו נור-הדין פשטו את מעיליהם. והניחו אותם למשמרת לרגeli בחור אחד פיליפוס לכל אשר החלך. והשתומם מאד

למראה הניסים שחולל. ¹⁴ כאשר שמעו ²⁸ ועכשו ישב במרקבהו בדרך חורה, וקרא השליךם בירושלים שאנשי שמורון האמינו בקהל בספר ישעהו. ²⁹ גש אל המركבה כבשורת אלוהים. שלחו לשם את פטרוס הזאת והישאר לידה". חורה רוח הקודש ויוחנן. ³⁰ כשהגנוו ה שניים לשומרון החלו מיד לפיליפוס. פיליפוס רץ אל המركבה ושמעה להתפלל بعد המאמינים החדשים האלה. את הסריס קורא בספר ישעהו. "האם אתה כди שם הם יקבלו את רוח הקודש. ¹⁶ כי מבין את מה שאתה קורא?" שאל פיליפוס. עד אז לא צלה רוח הקודש על איש מהם: ³¹ "וּדְאֵי שְׁלָא! עַנְהַ הַסְּרִיס". כיצד אוכל הם רק נטבלו בשם ישוע. ¹⁷ פטרוס ויוחנן להבין אם אישינו מסביר לי? "והוא ביקש סמכו את ידיהם על המאמינים החדשים. מפיליפוס לעלות למרקבה ולשכת לידה. ואלה קיבלו את רוח הקודש. ¹⁸ כשראה ³² זה היה הקטע שהכוши קרא באותו זמן: "כשה שמעון שרוח הקודש נתן למאמנים באמצעות לטבה יובל וכרחל לפני גוזיה נאלמה, סמיכת היהודים של פטרוס ויוחנן, הציע להם ולא יפתח פי". ³³ מעוצר וממשפט לסת. כסף תמורה הכווה זה. ¹⁹ "תנו נם לי את הכוח ואת זדורו מי ישוחח? כי נזר מרץ חיים". זהה. "בקש". כדי שבניר אדם יוכל לקבל את ³⁴ "על מי מדבר הנביא?" שאל הסריס את רוח הקודש כל פעם שאניהם ידי עליהם! פיליפוס. "האם הוא מדבר על עצמו או על ²⁰ אלים פטרוס ענה לו: "כסף לך ייחד אתך מישחו אחר?". ³⁵ פיליפוס פתח בפסקוק זה לניהינו! אתה חושב שאפשר לקנות בכסף את והחל לספר לו על אודות ישוע. ³⁶ הם המשיכו מתנת אלוהים? ²¹ לא יהוה לך חלק בזה. משום בדרכם והגנוו למקווה-מים קטן. ראה, הנה שלbek אינו ישר לפניו אלוהים. ²² עלייך לחזור בריכת מים! קרא הסריס. מודע שלא אטבל בתשובה על החטא הנורא הזה ולהתפלל אל כאן?". ³⁷ "אתה יכול להיטבל כאן. "הшиб אלוהים. אולי הוא יסלח לך על מחשباتך פיליפוס. "אם אתה מאמין בכלל לך!" והכוши הרעות. ²³ מפני שאני רואה בתוך לך קנא. ענה: "אני מאמין בכלל לבי שישוע המשיח הוא מרירות וחטא מרושע!". ²⁴ "התפללו לאלהים בן האלהים!". ³⁸ הם עצרו את המركבה, ונכנסו בעדי. "התהן שמעון", כדי שלא יבואו עלי לתוך המים. ופיליפוס הטביל את הסריס. הדברים הנוראים שאמרתם! ²⁵ לאחר ³⁹ כשיצאו שניהם מן המים נשאה שם רוח ה' שפטרוס ויוחנן בישרו את דבר ה' והיעדו את פיליפוס. הסריס לא ראה שוב את פיליפוס על המשיח בשומרון, חזרו לירושלים. בדרך והוא המשיך בדרכו לבב שמה. ⁴⁰ בינתיהם הם ביקרו ברבים מכפרי השומרון ובישרו פיליפוס נראה באשדוד. הוא המשיך להטיף את דבר ה'. ²⁶ ובאשר לפיליפוס – מלך ה' את הבשורה בכל עיר ובכל כפר, עד שהגיעה נלה אליו ואמר לו: "קום ולך דרומה בדרך לקיסריה.

הירדה מירושלים לעזה". ²⁷ כשביצא פיליפוס **9** כל אותו זמן המשיך שאל לaims על הדרך בא לקרהו סריס כושי. אשר היה המאמינים המשיחיים באלמות וברצצת. הוא שר האוצר של קנדק מלכת כוש. הסריס הلك אל הכהן הגדול בירושלים ² וביקש עלה לירושלים כדי להשתחוות במנדרש.

מןנו מכתב אל בתי-הכנסת בדמשק. במכتب את שאל סוך עליו את ידיו ואמר: "שאל ביקש מבית-הכנסת לשחר פעללה ברדיופת אחיו, האדון ישוע, אשר נראה אליו בדף. המאמינים המשיחיים שם, גברים ונשים כאחד, שלח אותו אליו כדי שתימלא ברוח הקודש, כדי ששאל יוכל לאסרים ולהביאם לירושלים. וכדי שישוב אבל אורה ענייך".¹⁸ באותו כשהתקרב שאל לדמשק במסרת שליחותו, רגע נפקחו עיניו של שאל, כאשר נפלו מהן סנוריה אותו לפטע אלומה אורה חזקה מן קשטים. וראיתו שבאה אליו. הוא קם על השמיים.¹⁹ והוא נפל לארצה ושמע קול מדבר רגלו ונטבל במים. ולאחר מכן אמר לו מאן אליו: "שאל, שאל, מדו עתה רודף אותך? ארותו הראשונה מזה שלושה ימים, וכוחו שב 5 מי אתה, אדון?" שאל שאל. "אני ישוע אלה. הוא נשאר עם המאמינים בדמשק ימים שאותו אתה רודף?" ענה הקול.⁶ "לך עכשו אחדים," אמר שאל דברי שאל להבל לבקר בבתי-הכנסת העירה, והכח להוראות נספות!⁷ מלוויו השונים. ומספר לכולם שישוע המשיח הוא של שאל עמדו נדהמים וחסרי-AMILIM. כי באמת בון-האלוהים!²⁰ כל מי שמע את שמו עך לא ראו איש.⁸ כשהם שאל דברי שאל נדרם. "ה אין זה אותו האיש שרדף על רגלו נילה שהתעוור, ומלוויו היו צדיקים באכזריות כה הרבה את המאמינים המשיחיים להחזיק בידו ולהובילו לדמשק. עיוורונו בירושלים? שאל. "חשבנו שהוא בא לכך נmesh שלשה ימים, וכל אותו זמן לא אבל כדי לאסור את המאמינים ולהביאם ככלים ולא שתה."¹⁰ באותו עת נרד בדמשק מאמין בשרשנות אל ראש הכהנים!²² שאל הילך משיחו בשם חנניה. האדון נילה אליו בחלים וממלא כוח ונבראה. יהודוי דמשק לא יכולו ואמר לו: "חנניה! כן, אדון! השיב חנניה. להפריך את טענותיו והוכחותיו ששוע באמת 22 והאדון המשיך: "לך לביתו של יהודיה המשיח. כעבור זמן-מה החליטו מנהיגינו ברוחבי-הישר, ושאל שם על שאל מהעיר היהודים להרוג את שאל.²⁴ אולם מישחו טرسוס. ברגע זה הוא מתפלל אליו,²⁵ ורופא נילה לשאל את מזימותם. ואמר לו שהמניגים בחזון אדם בשם חנניה ניגש אליו וסומך עליו הציבו שומרים בשעריו העיר, יומם ולילה, כדי את ידיו, כדי שתשוב אליו ראייתו.¹³ אבל, לתפסו ולהרגנו.²⁵ בכך באותו לילה הבריחו אדון, קרא חנניה, שמעתו סיפורים רבים על אותו אחדים מהתלמידים אל מחוץ לעיר. הדברים הנוראים שעשה שאל זה למאmins הם הושיבו אותו בתוך סל נדול ושלשלתו בך בירושלים!¹⁴ הוא בא לדמשק רק משם דרך פריצה אל מעבר לחומה.²⁶ שאל שקיבל רשות מראשי הכהנים לאסור את כל הניע לירושלים וניסה להיפונש עם המאמינים המאמינים המשיחיים כאן!²⁵ "לך ועשה המשיחיים. אך כולם פחדו מפניו, כי חשבו מה שאמרתי לך. אמר האדון לחנניה, כי שהוא מרמה אותם.²⁷ בר-גנבא בא לעזרתו בהרhti בשאל להביא את בשורתו אל עמים של שאל ולכך אותו אל השליחים. הוא ספר רבים ומליכיהם ועל-ישראל.¹⁶ אני רואה להם כיצד שאל ראה את האדון בדרך לו כמה יהיה עליו לסבול למעןשמי!¹⁷ לדמשק, וכייד שמע את דבריו. בר-גנבא נאם חנניה הילך לביתו של יהודיה, וכשמצא דיווח להם על התפשטו האמיצה והגלהבה

של שאל בשם ישוע. ²⁸ לשמע דבריהם אלה פטרוס הודה עלי מיטטה. ⁴¹ הוא הושיט את קיבלו אותו השליחים לשורותיהם, ומאו היה ידו ועוזר לה לעמוד על רגלה. אחר כך קרא שאל חניך עם המאמינים, והטיף בשם האדון פטרוס לכל האחים ולכל האלמנות והציג את באומץ לב. ²⁹ שאל שוחח והתווכח גם עם צביה לפניהם. ⁴² הידיעה המשמחת התפשטה היהודים ודוברי היוונית, אולם הם זמו להרוג במנזרות בכל העיר, ואנשים רבים רכבים האמינו אותן. ³⁰ כשונדע לשאר האחים על הסכנה באדון. ⁴³ פטרוס נשאר ביפו זמן רב והתוגדר הנש��פה לו, לקחו אותו לקיסרית, ומשם אצל מעבר-עורות בשם שמעון.

10 בקיסריה נגר קצין רומי בשם קורNELIOS; הוא היה מפקד הנגד האיטלקי שבמקום. ² קורNELIOS וכל בני-משפחתו היו אנשים אדוקים ויראי-אלוהים. הוא היה איש חפילה, ונ暂 לחלק מתנות ותרומות ביד נדיבת. ³ יום אחד, בשעה שלוש אחר-הצהרים, ראה קורNELIOS לפתח מלאך ה' בחזיוון. המלאך קרב אליו וקרא: "קורNELIOS!" ⁴ קורNELIOS הביט בו בפחד ושאל: "מה רצונך, אדוני?" והמלאך השיב: "אלוהים לא התעלם מהחפילה ומנדריות לך!" ⁵ עלייך לשלווה עתה מספר אנשים ליפו, כדי שימצאו את שמעון פטרוס ⁶ אשר נגר על חוף הים אצל שמעון מעבר-העורות, ויבקשו אותו לבוא אליך". ⁷ ברגע שנעלם המלאך קרא קורNELIOS לשניים מmarshtio ולאחד משומריו ראשו, שהוא נם הוא איש ירא אלוהים. ⁸ לאחר שסיפר להם את דבר החזיוון שלח אותם ליפו. ⁹ למחרת, בעוד שלושה מתקרבים אל העיר, עלה פטרוס על גג הבית כדי להתפלל. הייתה זאת שעת צהרים, ופטרוס, שהיה רעב, המתין לארוותה. אולם עוד לפני שהייתה הארוחה מוכנה נפלה עליו תרדמה. ¹⁰ והוא ראה את השמיים נפתחים, ומתחום ירד סדין נורול קשר בארבע קצוותיו. ¹¹ בתוך הסדין היו כל מיני חיות טמאות, נחשים ועופות דורסים. ¹² קום,

שלחוו לביתו שברטוס. ³¹ בינותיים חදלו הרדייפות, וקהילות יהודיה, הגליל והשומרון נהנו משקט ושלווה ונדרלו בכוח ובמספר רוח הקודש עודר את המאמינים, והם למדו להתהלך ביראותה. ³² פטרוס נסע ממקום למקום כדי לבקר את הקהילות, ויום אחד בא לבקר את המאמינים בלבד. ³³ הוא בנס שארם משותק בשם אניאס, שהוא מרוחק למייטהו כשםונה שניים. ³⁴ "אניאס," אמר לו פטרוס, "ישוע המשיח ריפה אותך! קום וסדר את מיטתך!" והוא נרפא מיד. ³⁵ כל חשביו לוד והשרון ראו את הנס והאמינו באדון. ³⁶ ביפו הייתה תלמידה אחת בשם צביה, שתמיד עשתה מעשי צדקה ועזרה בעיקר לעניים. ³⁷ באותו ימים חלה צביה ומותה. ירידיה טירהו את הנופה והניחו אותה בעליית-הגן. ³⁸ אולם כאשר נודע להם שפטרוס היה בקרבתה המקום, מיהרו לשלווה שני אנשים בלבד, כדי לבקש ממנו שיבוא אותם ליפו. ³⁹ בלילה להתמהמה הלק' אתם פטרוס ליפו, וכשנכנס אל הבית הובילו אותו מיד אל החדר שבו שכבה צביה. החדר היה מלא אלמנות בוכיות, אשר הראו זו לזו חולצות ושמלות שחביבה חפרה לungan. ⁴⁰ פטרוס בקש מכלון לצאת מהחדר, ואז כרע על ברכוו והתפלל. לאחר מכן פנה אל הנופה וקרא: "צביה, קומי!" באותו רגע פקחה צביה את עיניה, ובראותה את

פטרוס: שחת ואכלו! קרא קול מון השמיים. נכנסו שנייהם אל חדר האורחים - שם נתאספו ¹⁴ "חס וחלילה, אדרוני!", קרא פטרוס. "מעולם רビים." פטרוס פנה אל הנוכחים ואמר: "אתם לא אכלתי אוכל בלחוי כשר או טמא!" ¹⁵ הקול יודעים שאסור ליהודי להיכנס לביתו של דיבר אל פטרוס בשנית: "אם אלוהים אומר גוי. אלום אלוהים הראה לי בחזון שאסור שימושיו מטהור, סימן שהוא טהור. אתה להתייחס אל שום אדם כאילו הוא טמא או אל תקרא לו טמא!" ¹⁶ חזון זה חוזר ונשנה נחות ממוני. ¹⁷ משום כך הסכמתי לבוא הנהña שלוש פעמים. ולאחר מכן מכין הועלה הסדרין חורה מיד כשקראותם לי. אך האם מותר לי עתה לשמשים. ¹⁸ פטרוס היה נבוך ומבולבל. מה לשאול מהם רוצחים? ¹⁹ "לפנֵי ארבעה שעה החוויזון מה עליו לעשות? בדיק באויה ימים. "חחל קורנליוס להסביר; "התפללו עתה שעה מצאו שליחיו של קורנליוס את ביתו בבייט כרג'יל. ובעדך בשעה הזאת - בשעה של שמעון מעבד-הערות, ועמדו מאחוריו שלוש - עמד לפני לפתח אדם לבוש נילימה השער. ²⁰ "האם כאן נר שמעון פטרוס?" שאלו. זההרת, ²¹ ואמר אליו: קורנליוס, אלוהים לא ²² בינו. בעודם. בעוד פטרוס מהחרה בחוויזון התעלם מתפילהיך ומנדיבותך ²³ עלייך ובפשרו, אמר אליו רוח הקודש: "שלשה לשלווח עתה מספר אנשים ליפך, כדי שימצאו אנשים באו הנהña לפניו אותך. ²⁴ רד למטה את שמעון פטרוס, אשר נר על חוף הים אצל ולך אתם. כי אני שלחתך אותם." ²⁵ פטרוס שמעון מעבד-הערות, ויבקשו אותו לבוא ירד למטה, וכשראה את השלושה אמר: "אני אליך." ²⁶ ובכן, מיד שלחתך לקרווא לך. ויפה האיש אשר אתם מחפשים. מה רצונכם? מצדך שהזרות לבוא. הנהו כולנו לפניו. ²⁷ קורנליוס הזכיר חרומו שליח אותו אליך". מџפסם לשם מפקד מה שציווה לך אל אלוהים השיבו השלושה. קורנליוס הוא איש ירא לומר לנו." ²⁸ פתח פטרוס ואמר: "עתה אני אלוהים. טוב-לב, נדיב ומוכבד על ידי כל רואה בבירור שאלוהים אינו נושא פנים. היהודים. מלאך זה נגלה אליו בחוויזון וציווה ²⁹ אלא כל אדם הירא את אלוהים ועשה עליו להזמין אותו לבתו, כדי שתאמר לו מה מעשים טובים מוצאים בעני אלוהים. בין אם עליו לעשותו." ³⁰ פטרוס הזמין אותו להיכנס הוא יהודי או גוי. ³¹ אני בטוח שכולכם שמעתם אל הביתה וללון אצלו בלילה. למחמת היום את הבשורה הטובה שבישר לך לעם ישראל הוא יצא אתכם בדרך. ומאמינים אחרים מיפו - שאפשר להתפיכם עם אלוהים באמצעות הצטרכו אליו. ³² בעבר יום הגעה החבורה ישוע המשיח, אשר הוא אדון כל הארץ. מזו לKİסירה. קורנליוס שכבר ציפה לבואם. כינס שהחל וו汗ן להטביל את החוזרים בתשובה בבתיו את קרוביו וידידי הטובים. כדי שנם התפשטה הבשורה בכל הארץ - מהגלייל ועד הם יפגשו את פטרוס. ³³ כשנכנס פטרוס אל אזור יהודה. ³⁴ וראי שמעטם שאלויהם משח הבית נפל קורנליוס על ברכיו והשתהווה את ישוע מנצרת ברוח הקודש ובכבודה, שהוא לו. ³⁵ "קום על רגליך", אמר לו פטרוס. "אני הסתובב בארץ ועזר לבני-אדם, ושראפאת בנ-אדם בדיקوك כמוך!" ³⁶ קורנליוס קם על כל אלה שהוא כבולים על-ידי השטן. משום רגליו ושותח זמן-מה עם פטרוס. לאחר מכן שהאלוהים היה אותו. ³⁷ "אנחנו, השליחים,

עדים לכל המעשים שעשה יושע בכל הארץ השם. 6 בתוך הסדרין היו כל מיני חיים, ישראל, כולל ירושלים. עד אשר הومת על זוחלים ועופות טרפים. 7 לאחר מכן שמעתי הצלב. 40 אולם שלושה ימים לאחר שנצלב קול מן השמיים שקרא: 'קום, פטרוס, שחט החזירו אלוהים לחיים, והראה אותו לעני ואכלי!'. 8 "חס והלילה, ארונו ענינו: מועלם נשים מסויימים שבhem בחר מראש. אלוהים לא אכלתי אוכל בלתי כשר או טמא! 9 אולם לא בחר את העדים האלה מבין הקהיל הרחוב. אותו קול מן השמיים חז'ר אמר: 'אם אלוהים כי אם מבינונו. אנחנו אלה שאכלנו ושתינו איתו אומר שמשחו מסויים טהור. סימן שהוא טהור. לאחר שקסמן המתים. 42 והוא שליח אותנו אתה אל תקרא לו טמא! 10 "חווון זה חז'ר לבשר את הבשורה הטובה הזאת בכל מקום. ונשנה שלוש פעמים. ולאחר מכן הועלה ולהיעיד שאלווהים הסמיך את ישוע לשפט את הסדרין לשמיים. 11 באוותה שעה הניעו אל החיים ואת המתים. 43 כל הנכאים כתבו עליי, הביה שבו התארחתי שלושה אנשים שנשלחו ואמרו שככל המאמין בו ייסלחו לו כל חטאיו מKİסְרִית. 12 ורוח הקודש אמר לי לילכת בזוכתו. 44 לפניו שיטים פטרוס את דבריו איתם לא היסום, למורות היותם גנויים! ששת צלח רוח הקודש על כל הנוכחים. 45 היהודים האחים האלה הצטרכו אליו. וכעבור יום המשיחיים, שבאו עם פטרוס מיפן, השתוממו הנענו לKİסְרִית - לבייחו של האדם שליח לראות שמתנת רוח הקודש ניתנה גם לגנויים. את השלושה. 13 הוא סיפר לנו שמלאך ד' 46 אולם לא היה ספק בכך, כי הם שמעו אותם נגלה אליו וציווה עליו לשלווח אנשים ליפן, מדברים בשפהו בלתי מוכנות ומhalbלים את כדי למצוא את שמעון פטרוס. 14 "זהו יאמר אלוהים. "אנשים אלה קיבלו עתה את רוח לך ולבני ביתך כיצד תוכל להיוושע! אמר הקודש ממש כמוונו!" קרא פטרוס. "האם מישחו לו המלאך. 15 "כשהתחלה לبشر להם מהגננד לך שאטביל אותם במיים? 48 צלח רוח הקודש על הנאספים. בדיקות כפי הוא הטביל אותם בשם ישוע המשיח. לאחר שצלח עליינו בתחילת. 16 ואז נזכרתי בדברי מכון ביקש ממנו קורNELIUS להישאר אצלם האדון: יוחנן הטביל אתכם במים. אולם עוד זמן מה טיבלו ברוח הקודש. 17 ואם אלוהים ימים אחדים.

11 עד מהרה נודע לשליחים ולשאר האחים כשהאמנו באדון ישוע המשיח. מי אני שאזוכח ביהודה שם הגנויים נשעים על ידי האמונה אותו? 18 דבריו של פטרוס השבעו את רצונם של היהודים המשיחיים, והם החלו להללו ולשבח את האלוהים. כן, אמרו, "גם גנויים העניק אלוהים את הזכות לחזור בתשובה ולקבל חי נצח!". 19 המאמינים אשר נמלטו הסיפור כולו - מראשו ועד סופו: 5 "יום אחד בשעה שהתפלתי ביפוי ראייתי חז'ון: סדרין נдол, קשור באربع קצוותיו, הורד מן צידון, קפריסין ואנטוקיה. בכל מקום הם

הכריזו על הבשורה, אבל רק ליהודים. אך את פטروس במאצע חן הפסח. 4 הורדוס מאמינים אחדים. שנשו מקריםין וקורינה התכוון להעמיד את פטروس למשפט פומבי לאנטוכיה. סיפרו גם לכמה יוונים על האדון בתום החג. ועל כן השליך אותו בinityים ישוע. 21 האדון ברך את מאמציהם, ונויים לכלא והפקיד עליו שישה עשר שומרים. רבים האמינו באדון ישוע. 22 כשהשموا על כך 5 אולם הקהילה התרפלה بعد פטروس חברי הקהילה בירושלים. שלחו את בר-נבא ללא הרף בעת מעצרו. 6 בלילה שקדם לאנטוכיה כדי לעזור למאמינים החדשניים. למשפט הפומי ישן פטרוס בין שני חיילים. 23 כשהגיעו בר-נבא לאנטוכיה וראה את כבול בשרשרא כפולה, והשומרים שמרו מעשי הנסאים של ה, הוא נמלא שמחה בזווירות על פתח הכלא. 7 לפתח זרחה הרבה ועודד את המאמינים לדובק באדון בכל אור בתוך התא. ומלאך ה' עמד לצידו של מהיר. 24 בר-נבא היה אדם טוב לב, מלא רוח פטרוס. המלאך נגע בירכו של פטרוס והיעדו הקודש ובבעל אמונה חזקה. באותו עת נספו מושתו. קום, מהר! קרא המלאך. באותו רגע אנים רבים לקהל המאמינים. 25 לאחר מכן נפלו השרשות מעלי-ידייו. 8 התרבשונו על את נסע בר-נבא לטרסות כדי לחפש את שאל. נעליך. הוטף המלאך. ופטروس עשה. עכשו 26 וכשמצא אותו, חזר עמו לאנטוכיה. השניים לבש את מעילך ובוא אחרי! פקד. 9 פטרוס נשארו באנטוכיה שנה שלמה ולימדו את יצאת מטה עקבות המלאך. אולם כל הזמן המאמינים החדשניים והרבים (שם, באנטוכיה, חשב שזה רק חלום או חיוון; הוא לא יכול היה החלו לנחות את תלמידי ישוע המשיח להאמין שכל זה קורה לו במציאות! 10 הם בשם "משיחיים"). 27 באותו תקופה באו חלפו על פניו גוש התאים הראשון והשני, והגעו לאנטוכיה נבאים אחדים מירושלים. 28 אחד אל שער הברזול הפונה לרחוב. השער נפתח מהם. אנבוס שמנו, גם באחת האספות וניבא. לפניהם עצמו, והם עברו דרכו. הם המשיכו בהשתראת רוח הקודש, שרבע כבד יבוא על לרכת עוד מרחק קצר, ולפתח נעלם המלאך. כל האימפריה הרומאית (נבואותו התנסה מה פטרוס הבין לבסוף את המתרחש. אין זה בתקופת שלטונו של קלודius). 29 משום כך חלום! אמר לעצמו. אלוהים באמת שליח את החליטו המאמינים באנטוכיה לשלח עוזרה מלאכו להציל אותה מיד הורדוס ומזימותיהם כספית לאחיהם ביהודה, כל אחד כפי יכולתו. של היהודים! 30 לאחר שעיכל את הדבר לאחר שאספו את התרומות מסרו אותן במוחו הלק אל ביתה של מרום, אמו של יהנן לב-נבא ולשאול, כדי שייבאו אותן לזקני מרקוס. שם התאספו מאמינים רבים לתפילה.

13 פטרוס דפק על דלת הבית, ונערה בשם הקהילה בירושלים.

12 באותם הימים התנצל המלך הורדוס רודה ניגשה לראות מי זה. 14 כשהכירה את קילו של פטרוס היא שמחה כלכך. למאמינים אחדים. 2 אף הוציא להורג את יעקב עד ששכחפתה את הדלת. היא מיהרה השלית, אחיו של יהנן. 3 כשרהה הורדוס להיכנס אל הבית ומספרה לכולם שפטרוס שהרב מצא חן בעינו מנהיו היהודים. אשר עומד בחוץ. 15 האחים לא האמינו לה. יצאה

מדעתך! קראו. אולם לאחר שרודה עמדה שליחותם בירושלים, לckoו אתם את יוחנן על שלה, חשבו: "אול' זהו המלאך של פטרוס. מركוס ושבו לאנטוכיה.

הם ודאי הרנו אותו." ¹⁶ בניתוח המשיך **13** אלה האנשים שנמנעו עם המורים והנביאים בקהלת אנטוכיה: בר-נבא, שמעון (המכונה "כושי"), לוקוס (מקוריניה), מנחם (אחיו החורג של הורדוס) ושאלול (פולוס). ¹⁷ יום אחד בשעה שהתפללו לאלותיהם וצמו, אמר להם רוח הקודש: "הקדשו לי את בר-נבא ואת שאלול לביצוע משימה מיוחדת!" ¹⁸ עם אור הבוקר שרה מובכה נדולה בכלל: מה קרה לפטרוס? ספרו כיצד חילץ אותו האדון מבית-הכלא. ¹⁹ הורדוס שלח את אנשיו לחפש את פטרוס. ²⁰ הורדוס עזב את העיר ועבר לגור בקיסריה. לאחר מכן וchezon כדי לראותו. הורדוס לא היה מוכן עזב את העיר ו עבר לנור בקיסריה. ²¹ בהיותו בקיסריה הניעה משלחת מערי צור וצדון ביהרודוס לא ראהו. הורדוס עזב את העיר ו עבר בקיסריה. ²² אולם חברי המשלחת התידדו עם בלטוס המוכר של המחו ובקשו שלום. כי מבחינה כלכלית הייתה ארצת תלויות במסחר עם ארציו של הורדוס. ²³ נקבע להם ראיון עם הורדוס, וביום המועד הוא לבש את בגדיו מלכוות, ישב על כסאו מפואר ונאם לפניו. ²⁴ בתום הנאום הריע לו הקהל בתשואות רמות וצעק: "זהו קולו של אל, ולא של בונתות!" ²⁵ באותו רגע הכה מלאך ד' את הורדוס במחללה קשה; גופו נמלא תולעים שכרסמו אותו, וכעבור זמן קצר מת. משומש קיבל את סגידת האנשים במקום שיחלוק את הכבוד לאלהותם. ²⁶ בשורת היושבה של אלהותם התפשה במהירות, ומאמינים רבים נוספים לקהילה. ²⁷ לאחר שיימייבו בר-נבא ושאלול את עתה שם לב כיצד יuousק אליהם:

תוכה בעיורון זמני, ולא תראה את אור הקיים ה' לישראל את המושיע המובטח, המשם." באוטו רגש כיסח ערפל את עינויו, את ישוע המשיח! ²⁴ "עוד לפניי ישוע קרא יוחנן לעם ישראל לשוב מחתמיו, והוא החל לנש סביבו ולחפש מישחו שיביל ישוע קרא יוחנן לעם ישראל לשוב מחתמיו, אותו בידו. ²⁵ כשראה המושל את הנעשה, לפנות אל ה' ולהויטבל במים. ²⁶ כבשים האמינו באדרון והשתומם על הכוח העצום של יוחנן את תפיריו, שאל את העם: 'האם אתם בשורת האלוהים.' ²⁷ פולוס ומלוויו עזבו את חוותים שאני המשיח? לא, איני המשיח! פפוס, והפליגו בספינה לעיר פרנו שבמדינת אבל הוא עומד לבוא, ואני ראוי אף להתייר במפוליה. יוחנן מركוס עזב אותם שם ו חוזר את שרוכי נעליו! ²⁸ "אחי בני אברהם, ואחוי לירושלים, ²⁹ ואילו פולוס וברדנבה המשיכו הגויים היראים את האלוהים: ישועה זאת לאנטוכיה אשר בפסידיה. בשבת הילכו נועדה לכלוננו! ³⁰ תושבי ירושלים ומנהיגיהם השניים לבית-הכנסת וישבו בין המחפליים. לא חכרו את המשיח, ולא הבינו את דבריו ³¹ לאחר קריאת פרשת השבוע מן התורה, הנביאים אשר נקראו מדי שבת בבית-הכנסת. וההפרה מהנביאים. שלחו אליהם ראש אפר-על-פירן, כשהרגנו אותם הם קיימו למעשה בית-הכנסת הודעה: "אחים, אם יש לכם דבר את דברי הנביאים. ³² למרות שלא הייתה עידוד והדרכה בשビルנו, אתם מוזנים להם כל סיבה מוצדקת להוציא את ישוע לדבר!" ³³ פולוס קם על רגלו, סימן לקהל להורג, דרשו מפיטוטס לצלב אותו. ³⁴ לאחר שהוא עומד לדבר, ואמר: "אנשי ישראל, וכל שקיימו את כל הנבואות הקשורות במוות, בלי הבוחנים בה, והמכבדים אותו, הרשו לי שידעו זאת, והודיעו אותו מעל הצלב וקברונו. לפתוח בסקירה היסטורית קצרה. ³⁵ אלוהי" ³⁶ "אילים אלוהים היקם את ישוע מן המתים, העם הזה – אלוהי ישראל – בחר באבותינו ³⁷ ובימים של אחר מכך הוא נראה מגילן וברך אותם מאד בתקופת שהותם במצרים. רבות לעני האנשים שליוו אותו מן הגליל ביד חזקה ובורוע נטויה הוא הוציא אותם לירושלים. מאז ועד היום לא פסקו האנשים מעדות לחרות. ³⁸ וטיפל בהם משך האלה להעיד על כך בפומבי. ³⁹ "בר-נדנא ארבעים שנות נדודיהם במדבר. ⁴⁰ לאחר ומברירים לכם עתה את הבשורה הטובה שהשميد שבעה עמים בארץ כנען, הוא נתן זואת: את אשר הבטיח אלוהים לאבותינו, לעם ישראל את הארץ לנחלת. כל זה ⁴¹ הוא הנשים לנו, צאציהם, על ידי תקומה כ-450 שנה. ⁴² לאחר מכך מינה עליהם ישוע. לכך מתכוון המזמור השני בתהלים: 'בני אלוהים שופטים עד ימי של שמואל הנביא. אתה, אני היום ילדתיך.' ⁴³ "אלוהים הבטיח בימי של שמואל בקש העם מלך, והוא נתן להחוירו לחיים. כדי שלא ימות עוד לעולם. ⁴⁴ לו את שאל בז-קיש משבט בניימין, שמלך אלוהים ייתן לכם את הבטחותיו הנפלאים ארבעים שנה. ⁴⁵ אילם ה' הוריד אותו מכסא לדוד כמו שכחוב בישעה. ⁴⁶ במזמור זו מלכותו, והמלך תחתיו את דוד המלך. זה כתוב: 'לא תיתן חסידך לראות שחטא.' ⁴⁷ פסוק שה אמר עליו: 'דוד בנוי' והוא איש כלבי. זה אינו מתייחס לדוד, שהרי לאחר שדוד והוא יעשה את רצוני'. ⁴⁸ וmourעו של דוד שרת את בני דורו לפני רצון ה', הוא מת, נגמר

ונופו נركב.³⁷ פסוק זה מתייחס למישחו אחר 50 אולם מנהיגי היהודים קוממו את הנשים – למשיחו שלאלותיהם החזירו לחיים ונספו המכובדות ואצלות נגד פולוס וברנבא. הם כלל לא נזוק מריקבון המות. ³⁸ "אחים, עוררו את החמון לרדרוף את פולוס וברנבא הקשיבו! באמצעות ישוע זה אתם יכולים ולנרשם מן העיר. ⁵¹ השנים ניערו את אבק לקלט סליחת חטאיהם.³⁹ כל מי שמאמין ובוחת העיר מעל רגליהם והלכו לעיר איקניון. בו משתחרר מכל אשמה, ואלהם מצדיק⁵² ותלמידיהם באנטוכיה מלאו שמחה ורוחאותו. התורה מעולם לא יכולה לשחרר אתכם הקודש.

14 נם באיקניון הלויכו פולוס וברנבא לבית-הכנסת. הם הטיפו את דבר ה' בעצמם כה רבה, עד שיהודים ונוצרים רבים האמינו בהן. ² אולם היהודים שדחו את בשורת באדרון.⁴⁰ ר' ראו בוגדים והቢטו, והתמהו תמה, כי فعل פעל בימייכם, לא תאמינו כי יסופר, "כלומר, ראו והתפללו, אתם הבזים לאמת! כי אלהים עומדים לעשות מהוו בימייכם, אשר לא תאמינו בו כישיפרו לכם על כך". ⁴¹ כשהיצאו פולוס וברנבא מבית-הכנסת, הזמינו אותם האנשים לשוב ולדבר אליהם בשבת הבאה.⁴² בתום האסיפה בבית-הכנסת הלויכו אחריו פולוס וברנבא הרבה יהודים ונוצרים יראי אלהים. השנויים שוחחו איתם ועודדו אותם לבתווח בחסרו של אלהים.⁴³ בשבת שללאחר מכח התקלה כמעט כל העיר בבית-הכנסת כדי לשמוע את דבר ה', מפי פולוס וברנבא. ⁴⁴ אולם כשראו מנהיגי היהודים את החמון, נמלאו קנאה והכחישו את דבריו של פולוס בקהלות ובנידופים.⁴⁵ אך פולוס וברנבא דיברו באמץ והצהירו: "הרגשו שמחובתנו לבשר את דבר ה' קודם כל לכם – היהודים, אולם מכיוון שדחיהם אותו והוחחתם שאינכם ראויים לחי נצח, נציגו אותו לנויים!" (aiōnios)⁴⁶

(g166) ⁴⁷ כי כך ציווה עליינו אלהים: יונתיך לאור גוים. להיות ישועתי עד קצה הארץ. "

הנויים שמחו מWOOD לשמע את בשורת ה' מפי פולוס. וכל מי שנבחר לחי נצח האמין. ⁴⁸ וכך התapest דבר ה' בכל הארץ. (aiōnios g166)

שבר-גָּבָא הָוֹא האַל זָאוֹס, וְאַילּוּ פּוֹלוֹס, שָׁהִיָּה זְקִנִּיקְהִילָּה בְּכָל קְהִילָּה, וּבְצָום וּתְפִילָּה הדובר בעיקרי – האַל הרמס. ¹³ הַכָּהֵן של הַפְּקִידוֹ אָוֹתָם בַּידֵי האֱלֹהִים שָׁבוּ בְּשָׁחוֹן, זָאוֹס. שְׁמַקְדְּשׁוּ הַיְהָה בְּפֶרְכָּרָה הַעִיר, הַבִּיא ²⁴ לְאַחֲרֵי מִןְחָה הַמִּשְׁיכָוּ הַשְׁנִים בְּמַסְעֵם חֹזֶה, זְרִי פְּרָחִים וּשׂוּרִים, כְּדִי לְהַקְרִיבָם בְּשַׁעַר עַבְרוֹ דָּרְךָ פִּסְידִּיה וּפְמַפּוֹלִיה. ²⁵ הַמְּתִיפָּוֹ פּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא אָתָּה מָה שָׁעַומָּד לְהַתְּרַחַשׁ. הַפְּלִיגָּיו בְּסְפִינָּה לְאַנְטִיכִיה – הַעִיר שְׁמַמְנָה קָרְעוּ אָתָּה בְּנֵדִים וּדְרַצְוּ בְּתוֹךְ הַקָּהֵל בְּצַעֻקָּות: יִצְאָו לְמַסְעָה, וְאָשָׁר בָּה הַופְּקִידוֹ בַּידֵי אֱלֹהִים ²⁶ אַנְשִׁים, מָה אָתָּם עוֹשִׁים? אֲנָהָנוּ בְּנֵי-אָדָם לְבָצָע אֶת הַמְּלָאָכָה שָׂוָה עַתָּה סִימָנוּ. ²⁷ בְּהַנְּיעָם בְּדִיקָה כְּמוּכָם! בָּאָנוּ לְבָשָׂר לְכָם אֶת הַבְּשָׂרָה, לְאַנְטִיכִיה כִּינָסוּ אֶת כָּל הַמְּאָמִינִים. וּמְסָרוּ כְּדִי שָׁאתָם תְּפִסְקָוּ לְסָנוּד לְאַלְיָלִים. וּבָמָקוֹם לְהָם דְּרוּיָה מְפּוֹרֶט עַל מַסְעָם: כִּיצְדָּה פָּעַל זָאת לְהַשְׁתַּחַווֹת לְאֱלֹהִים הַאֶחָד הַאֲמִתִּי, אֲשֶׁר בְּאַמְצָעָתָם. וּכִיצְדָּה פָּתַח אֶת שַׁעַר הַאמְוָנה בְּרָא אֶת הַשָּׁמִים, אֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיּוֹם וְאֶת כָּל גַּם לְגַוִּים. ²⁸ פּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא נְשָׁאָרוּ עַם אשר בָּם. ²⁹ אָמַנָּם בִּימֵי קָרְדָּם הַרְשָׁה הַיְהָה לְגַוִּים הַמְּאָמִינִים בְּאַנְטִיכִיה זָמָן מְמוֹשָׁךְ.

15 בָּזְמָן שְׁבַר-גָּבָא וְפּוֹלוֹס הָיוּ בְּאַנְטִיכִיה, לְחוּזָה כְּרַצְנָם. ³⁰ אָוֹלָם הָוֹא תְּמִיד הַעִיר עַל עצָמוֹ בְּמַעֲשָׂיו הַטוֹּבִים וּבְאֲהַבָּתוֹ אַלְיָנוּ: הוּא הַגִּיעָו לִשְׁמָה מְסָפֶר אֲנָשִׁים מִיהוּדָה, וְהַחְלָלוּ שׁוֹלָח לְגַנְגָּל, לְמַשְׁלָל, נְשָׁמָה וְתִבְאוֹת מְבוֹרָכוֹת: לְלִמְדָה הַמְּאָמִינִים שָׁאָם לֹא יִקְפִּידוּ לְקִיּוּם הָוּא מַסְפָּק לְנוּ אָוָלָל וּמַמְלָא אֶת לְבָנָנוּ שְׁמָהָה. ³¹ אֶת בְּרִית הַמִּילָה כְּדַת מִשְׁהָ וּוֹשְׁרָאֵל, לֹא יִכְלָל עַל אֲפִיךְרִיהם אֶלָּה הַצְּלִיחָוּ הַשְׁנִים רַק לְהַיוֹשָׁע. ³² פּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא הַתוֹכָחוּ אֶתְּם בְּקַושְׁיָה רַב לְשִׁכְנָע אֶת הַקָּהֵל שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב עַל כָּךְ בְּלַהֲתָרָב, וּלְכָן חַלְילָה הַקְהִילָה לְהַמְּרָבָן. ³³ יִמְוּם סְפּוּרִים לְאַחֲרֵי מִןְחָה הַמְּקוֹמִית לְשָׁלוֹחָוּ אֶתְּם לִירוֹשָׁלָם. יִחְדָּע עַם הַגִּיעָו לְלוֹסְטָרָה יְהוּדָה יְהִקְדִּילָה, כְּדִי לְדוֹן בְּשָׁאַלָה וּמְאַקְנִיּוֹן, וְהַפְּכוּ אֶת קָהֵל הַמְּעָרִיצִים לְהַמּוֹן זָאת עַם הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקָנִים שָׁם. ³⁴ הַקְהִילָה פְּרוּעָה וְצָמָאָדָם, אֲשֶׁר רָנָם אֶת פּוֹלוֹס בְּאַבָּנִים. כָּולָה לְיוֹתָה אֶתְּם אֶל מְחוֹזָה לְעִיר, וְתִגְנִיזָה הַמְּנוּנִים חַשְׁבָוּ שְׁפָולָס מַתָּה, וּלְכָן גְּרוּרוּ אֶתְּוָה יְצָאוּ בְּדַרְכֵיכֶם לִירוֹשָׁלָם. הַמְּתִיכְבָּבוּ בְּדַרְכָה אֶל מְחוֹזָה לְעִיר. ³⁵ אָוֹלָם לְאַחֲרֵי שְׁתַּקְבִּצְוֹ בְּעִיר הַחֹוף שֶׁלְבָנָנוּ וּבְשָׁמְרָנוּ, כְּדִי לְבִקְרָה הַמְּאָמִינִים סְבִיבָוּ הַזָּהָוָשָׁשׁ, קָם עַל רְגָלָיו אֶתְּם הַמְּאָמִינִים, וְלִשְׁמָחָת כּוֹלָם סִפְרָרוּ לְהָם שָׁם וְחַזְרָה הָעִירָה. לְמִחרָת יִצְאָו פּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא הַגְּנוּיִים חֹוּרִים בְּתַחְשּׁוּבָה. ³⁶ בְּהַנְּיעָם לִירוֹשָׁלָם לְדַרְכֵיכֶם. ³⁷ לְאַחֲרֵי שְׁבִישָׁרוּ שָׁם אֶת דָּבָר הַזָּהָוָשָׁשׁ קִיבְּלָי אֶת פְּנֵיהם חֶבְרִי הַקְהִילָה, הַשְּׁלִיחִים וְעַשְׂוָתְלִימִידִים רַבִּים, חֹוּרִים הַשְׁנִים לְלוֹסְטָרָה, וְהַזְּקָנִים, וּפּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא דִּיוֹוחוּ לְהָם כִּיצְדָּה לְאַקְנִיּוֹן וּלְאַנְטִיכִיה. ³⁸ בָּעָרִים אֶלָּה הַזָּהָוָשָׁשׁ הַפְּעָל בְּאַמְצָעָתָם. ³⁹ אָוֹלָם מְאָמִינִים אֶחָדים, חִזְקָעָה אֶת הַמְּאָמִינִים, וְעַוְרְדוּ אָוֹתָם לְדַבָּקָה שְׁהַחְיָיוּ בְּעַבְרֵל לְכָת הַפְּרוֹשִׁים. קָמוּ עַל בְּאַמְנוֹתָם לְמִרוֹת הַצְּרוֹת וְהַרְדִּיפּוֹת: "רַק דָּרְךָ רְגָלָיָה וְטַעַנוּ שֶׁכָּל הַמְּאָמִינִים מִבּוֹן הַגְּנוּיִים צְרוֹת רְבוֹת נָכָל לְהִיכְנָס לְמִלְכֹת הָאֱלֹהִים". חִיּוּבִים לְשָׁמֹר אֶת הַתּוֹרָה וּלְקִימָם בְּרִית הַזְּכִירָוּ לְהָם. ⁴⁰ כָּמוּ כָּנוּ מִינּוּ פּוֹלוֹס וּבְרַגְבָּא מִילָה. ⁴¹ לְכָן כִּינָסוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקָנִים אֲסִיפה

מיוחדת כדי לדון בבעיה זאת. 7 לאחר ריוון דברי אלוהים אשר נילה אותם עוד לפני זמן ארוך ומיגעןם שמעון על רגלו ופנה אל رب. (וְאֵת וְאַתָּה כִּי אֲנִי פֹּסֶק שָׁלֹל לִנוּ הַמְּאֻמְנִים: "אֲחִים, כָּלָכֶם יָדְעִים שׁועַד לִפְנֵי לְדוֹרֶשׁ מְהֻנוּם הַשְּׁבִים אֶל הָיָה לְקַיּוּם אֶת זָמֵן רַב בָּחר בַּיְתָה אֱלֹהִים לְבָשָׂר לְנַוְויִם אֶת חֻקֵּי הַתּוֹרָה. 20 הַבָּהּ נִסְתַּפֵּק בְּכֶךָ שְׁנַחֲטוּב הַבְּשּׂוֹרָה, כִּי שְׁגָם הִם יָמַנְנוּ בָּו. 8 אֱלֹהִים, לְהָם לֹא לְאַכְול בָּשָׂר שְׁהַקְרֵב לְאַלְלִים הַמְכִיר וְהַוּדָע אֶת לְבַד הָאָרֶם. אִישֶׁר שְׁהָאָרֶם וְלֹא בָשָׂר טְרֵף שֶׁל בָּעֵל חַיִם שְׁנַחֲנָק, לֹא מִקְבֵּל נִמְמָתָה הַגְּנוּיִם. כִּיְצַד הָאָרֶם אִישֶׁר זָאת? לְאַכְול בָּשָׂר עַם דָּם. וְלַתְּהַרְּחֵק מְהֻנוּתָה עַל כָּל בְּכֶךָ שְׁנַחֲנָק לְהָם אֶת רֹוח הַקּוֹדֶשׁ בְּדִיקָה כְּשֶׁ צְרוֹתִיה. 21 כִּי עוֹד מִימֵי קָדְם נִקְרָא הַתּוֹרָה שְׁנַתְּנָהּ אָתָה לְנוּ. 9 אֱלֹהִים לְאַהֲרֹן בְּיַדְךָ מָשָׁה מִדי שְׁבָת בְּתֵהִיבָּה נִסְתַּחַת בְּכָל עִיר וְעִיר".

לְבִנְיָהָם, מִשּׁוּם שְׁהָאָרֶם טִיהָר אֶת לְבָם, עַל-יְדֵי 22 הַשְּׁלִיחִים, הַזְּקָנִים וְכָל חֶבְרִי הַקְהִילָה הָאמָנוֹת, בְּדִיקָה כְּפִי שְׁטִיחָר אֶת לְבָנָו. 10 חָאָם הַחְלִיטָה לְשִׁלּוֹחַ מְשִׁלְחוֹתָה לְאַנְטְּיוֹכִיהָ יְחִיד עַם אֲתָם רֹצְחִים עַתָּה לְתַחַן אֶת מְעַשְׂיוֹ שֶׁל אֱלֹהִים? פּוֹלוֹס וּבְרִ-נְבָא, כִּי לְדוֹוחַ עַל הַחְלִיטָהָם. מִדּוּעַ אֲתָם מַעֲמִיסִים עַל הַגְּנוּיִם עַל שְׁאַחֲנָנוּ הָם בְּחִרְוָה בְּשָׁנִים מִמְּנָהָנִים הַקְהִילָה, בִּיהוּדָה וְאֶבְוָתָנוּ לֹא יִכְלְלָנוּ לְשָׁאתָ? 11 האָמָן אַינְכָם (הַמְכִנָה "בְּרִ-שְׁבָא") וּבְסִילָא, 23 וְשִׁלְחוֹתָם מַאֲמִינִים שְׁכוֹלָנוּ נֹשְׁעָנוּ בָאָוֹתָה הַדָּרֶךָ - בִּידֵם אֶת הַמְכִתְבָה הַבָּא: "מְאָה: הַשְּׁלִיחִים, כָּלּוּמָר בְּחֶסֶדְךָ שֶׁל הַאֲדָרָן יִשְׁועָ?" 12 הַוִיכּוֹחַ זְקִנֵּי הַקְהִילָה וְהַאֲחָדִים בַּירוּשָׁלָם. "אָל: אָחִינוּ פְּסָק, וְכָל הַאֲחִים הַקְשִׁיבוּ בְּדָרְמִיה לְדִיוֹוחַ הַמְּאֻמְנִים מִן הַגְּנוּיִם בְּאַנְטְּיוֹכִיהָ, בְּסָרוּרִיהָ פְּסָק, וְכָל הַאֲחִים הַקְשִׁיבוּ בְּדָרְמִיה לְדִיוֹוחַ הַמְּאֻמְנִים מִן הַגְּנוּיִם בְּאַנְטְּיוֹכִיהָ, בְּסָרוּרִיהָ פְּסָק, וְכָל פּוֹלוֹס וּבְרִ-נְבָא עַל הַנְּסִים וְהַגְּפָלָות וּבְקִילִיקִיהָ, שְׁלָום לְכָם! 24 נֹודֵעַ לְנוּ שְׁמֵסְפַּר שְׁחוֹלָל אֱלֹהִים בְּאַמְצָעוֹתָם בּוּנְיוּן הַגְּנוּיִם. אֲנָשִׁים מִקְהִילָתָנוּ בְּלַבְלָו אַחֲכָם וְהַטְּלָו סְפָק 13 כְּשִׁסְיָמוּ הַשְׁנִים אֲתָם דִּיוֹוחַם נִטְלָו יַעֲקֹב בְּכָם. אָוְלָם דָּעַו לְכָם שֶׁלֹּא אָגְהָנוּ שְׁלַחֲנָנוּ אָתָם אֶת רְשֹׁות הַדִּיבּוֹר. "אֲחִים, "אָמָר, "הַקְשִׁיבוּ - הֵם בָּאוּ אַלְכָם עַל דַּעַת עַצְמָם. 25 מִשּׁוּם כֵּן לְדִבְרֵי 14 שְׁמַעַן פְּטָרוֹס הַסְּבִיר לְכָם זֶה הַחְלִיטָנוּ פְּהָ-אֶחָד לְשִׁלּוֹחַ אַלְכָם שְׁנִי נְצִינִים עַתָּה כִּיְצַד אֱלֹהִים נִילָה תְּחִילָה אֶת דָאנְטוּ רְשָׁמִים שְׁלָנוּ. יְחִיד עַם אָחִינוּ הַאֲהָובִים פּוֹלוֹס לְגַנוּיִם, וּכִיְצַד בָּחר מִקְרָבָם אֲנָשִׁים שִׁיאָמְנוּ וּבְרִ-נְבָא. 26 נְצִינִים אָלָה, יְהוּדָה וּסִילָא, אֲשֶׁר בּוּ וּשְׁוֹפָאָרוּ אֶת שְׁמוֹ. 15 עֲוֹבָדָה זוֹאת שֶׁל יִשְׁעָת סִכְנָנוּ אֶת חַיִים לְמַעַן שֶׁמְאֹדְונָנוּ יִשְׁועָ הַמֶּשֶׁיחָ, הַגְּנוּיִים עַולָה לְמַעַשָּׂה בְּקָנָה אֶחָד עַם דְּבָרִי יִשְׁרָאוּלְפִּינִיכָם בְּעַלְ-פָּה אֶת הַחְלִיטָנוּ. 28 רָוח הַנְּבִיאִים קָחוּ לְמַשְׁלֵחַ אֶת נְבוֹאָתוֹ שֶׁל עַמּוֹס: הַקּוֹדֶשׁ וְאֶנְחָנוּ מִצְאָנוּ לְנַכְנָן שֶׁלֹּא לְהַכְּבִיד 16 בְּיוֹם הַהָאָקִים אֶת סְכַת דָּוִיד הַנְּפָלָת, עַלְכָם בְּחוּבוֹת מִוּתָרִים שֶׁל שְׁמִירָת מְצֻוֹת וְגַדְרָתִי אֶת פְּרַצִּיחָן וְהַרִּיסְוֹתִי אֲקִים, וּבְנוֹתִיהָ תְּהִוָה. אֶלָּא רָק לְדוֹרֶשׁ מִכְמָ 29 שְׁתִימָנוּ כִּימִי עַולָם. 17 לְמַעַן יִדְרְשָׂו אֶתְהָרָה שְׁאָרִית מְאַכְלָתָ מְזֻוָן שְׁהַקְרֵב לְאַלְלִים, מְאַכְלָתָ אָדָם וְכָל הַגְּנוּיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵי עַלְיהָם, נָאָם בָּשָׂר שֶׁל בָּעֵל-חַיִם שְׁנַחֲנָק, מְאַכְלָתָ בָּשָׂר הַעֲשָׂה כָּל-אָלָה. "כָּלּוּמָר, אֱלֹהִים הַבְּטִיחָה עַם דָּם, וְשַׁתְּהַרְּחֵקָו מִן הַזְּנוּת. טֻוב הַעֲשָׂו אֶלָּה שְׁחָדָש אֶת בְּרִית דָוִיד הַמוֹפְרָת. כִּי שְׁגָם תִּשְׁמְרוּ דְבָרִים אָלָה. – שְׁלָום לְכָם. 30 אֶרְבָּעָת הַגְּנוּיִם – אָלָה שָׁבָר בָּהֶם – יוֹשְׁעָו! 18 אָלָה הַנְּצִינִים יִצְאָו מִיד לְאַנְטְּיוֹכִיהָ, כִּינָסוּ שֶׁמְאַסְפָה

כללית של כל המשיחיים ונתנו להם את זה והקהילה המשיחית נדלה והתפתחה מיום המכתב.³¹ דבריו המכتب שמהו מאוד אتا כל ליום באמונה ובמספר.³² לאחר מכן עברו הקהילהanganטוקיה.³³ יהודה וסילא, שהיו פולוס ומלווין דרך פריגינה גונטיה, כי רוח נבאים, דרשו באזני הקהיל דרשת ארוכה הקודש אמר להם שלא להיכנס לאסיה וחיזקו את אמונה האחים.³⁴ הם נשארו שם הקטנה באותו מסע.³⁵ הם עברו לאורך ימים אחדים, ולאחר מכן חזרו לירושלים נבולות מיסית, והתכוונו לлечת צפונה – עם דרישות שלום אל האחים אשר שלחו לביתניה. אך רוח ישוע אמר להם שלא. אותם.³⁶ פולוס ובר-נבא נשארוanganטוקיה,³⁷ שכן במקום לлечת לביתניה הם עברו דרך ועזרו למטייפים ולמורים המקומיים ללמד מיסית, והלכו לעיר טראוס.³⁸ באוטו לילה את דבר ה'.³⁹ בעבר ימים אחדים הציע נראה לפולוס חזון: הוא ראה בחלומו איש פולוס לבְּרִנְבָּא: "הכה נשוב ונכקר את אחינו מקדונית (шибוין) מתחנן לפניו": "אנא, בוא בכל הערים שבהן בישרנו את דבר ה', כדי אלינו למקדונית ועזר לנו!"⁴⁰ מיד לאחר שקרה כך מתקדים המאמינים החדשם". חלמו של פולוס עמדנו לצאת למקדונית,⁴¹ בר-נבא הסכים, וביקש לצרף אליהם את כי הגענו למסקנה שה' שלח אוננו לשם יוחנן מרקוס.⁴² אך רעיון זה לא מצא חן כדי לبشر את הבשורה. וכך עליינו על ספינה בעני פולוס, כי יוחנן מרקוס זוח אותם לנפשם בטראוס והפלנו לסמורטקה, ולמחרת נסענו בעיר פמפוליה, ולא עזר להם לסיים את לנפוליס.⁴³ שם הגענו לפיליפי, שהיתה שליחותם.⁴⁴ לאחר ויכוח חריף בנוסא זה המושבה הרומאית הקרויה ביותר לנבול החילתו השניים להיפרד. בר-נבא לקח את המקדוני, ונשארכו שם ימים אחדים.⁴⁵ בשבת מרקוס והפליגו איתו לקפריסון,⁴⁶ ואילו פולוס יצאנו מהוז לעיר והלכנו אל שפת הנהר, בחור לחתוך אותו את סילא. לאחר שקיבלו את שם נהגה קבוצה אחת להתאסף לחפילה. ברכת האחים יצאו השניים בדרך התישבנו שם ולימדנו את הנשים שנכחו וקילקיה, כדי לעודד את המאמינים שם. במקומות.⁴⁷ אחת מהן הייתה לידיה מהעיר

16 פולוס וסלא הילכו תחילת לדרבוי ומשם לולסטרה. בלוסטרה הם פנו מאמין ציער בשם טימוטיאס. אמו הייתה יהודיה מאניה, ואביו – יווני.⁴⁸ לאחר שלטימוטיאס היה שם טוב בין האחים בלוסטרה ובאקיינון, ביקש ממנו פולוס להילוות אליהם במסע. מותק התחשבות ברגשות יהודי הסביבה החליט פולוס למלול את טימוטיאס לפני צאתם לדרך. כי כולם ידעו שאביו יווני.⁴⁹ השלושה עברו שפת הנהר, פגשו שפהה צירעה אחוות-דרות והזקנים בירושלים בקשר למאmins הנוויים. ניחוש. שנייה עתידות והרוויחה הרבה כסף

לאדוניה. ¹⁷ היא רדפה אחרינו וצרכה: "אנשים תיוושע – אתה וכל בני-ביתך בזכות האמונה!" אלה הם עבדי ה': הם באו לספר לכם דרך ³² והם סיירו לסוהר ולכל בני-ביתו את ישועה! ¹⁸ למורה רוחו של פולוס נمشך בשורת אלוהים. ³³ באותה הזדמנות רחץ הדבר יום אחר יום, עד שלבסוף פנה אל הסוהר את פצעיהם, ואחר כך נטבל עם השד שבתוכה וקרא: "בשם ישוע המשיח אני כל בני ביתו." ³⁴ לאחר מכן העלה אותם מצואה עלייך ליצאת ממנה! "והשד יצא מותכח האיש לבתו וערק לפניהם סעודת גדרולה. באותו רגע. ¹⁹ כשהראו בעלה שאבדה תקוותם מה רב היה שמהתו ושמחת כל בני-ביתו להרוויח כסף קל ומהיר, תפסו את פולוס על שכולם האמינו עתה בה". ³⁵ למחמתו וסילא גדרו אותם אל השופטים אשר בכיכר בבורק שללו השופטים שוטרים אל הסוהר, השוק. ²⁰ "יהודים אלה משחיתים את העיר ובפיהם הפקודה: "שהרר את שני האסירים שלנו!" צרכו. ²¹ "הם מלמדים את האורחים ותן להם לлечת!" ³⁶ הסוהר מיהר אל פולוס לעשות דבריהם המונגידים לחוק הרומי! " ואמר: "השופטים ציוו עלי לשחרר אתכם; אתם שמעו בדברים אלה התנפלה המנון על פולוס חופשיים לлечת לדרככם!" ³⁷ "בשם פנים וסילא, והשופטים ציוו להפשתם ולהלכו מהם ואופן לא!" השיב פולוס בחחלה. "למרות בשוטרים. ²³ לאחר שהצליף על גbm לא שאנו אורהים רומים ולא היינו אשימים בכלל רחמים, השליכו את השניים לכלא. והסוהר פשע, הכו אורתנו בשוטרים לעיני כל העם! לא נצטווה לשומר עליהם בעל בבח-עינו (שאם די בכך שהכו אותנו בשוטרים והשליכו אותנו לא בן יומת). ²⁴ מכאן שסוהר קיבל את לכלה ללא משפט. הם רוצים עתה לשלח הפקודה, החליק את השניים לצינוק ושם את אותנו מכאן בחשאי? שיבואו הנה בעצםם רגליים בסד. ²⁵ בחוץ הלילה התרפלו ווישחררו אותנו! " ³⁸ השוטרים מסרו לשופטים פולוס וסילא ושרו לכבוד ה', וכל האסירים את דבריו של פולוס. וכשנודע להם שפולוס הקשיבו להם. ²⁶ לפטע התחוללה רעדת וסילא היו אורחים רומים, חששו לחיהם. אדרמה חזקה שזועזה את יסודות בית-הכלא. ³⁹ משומך כך הזרדו השופטים לлечת בעצםם כל הדלתות נפתחו לרוחה, ואויוקיהם של לבית-הכלא, והתחננו לפני השניים שייאלו כל האסירים ניתקו! ²⁷ כשהתעורר הסוהר בטובם לעזוב את העיר. ⁴⁰ פולוס וסילא משנתו ומצא את כל דלתות הכלא פתוחות, יצאו מן הכלא וחזרו לביתה של לדייה. היה בטוח שככל האסירים נמלטו, ולכן שלף לאחר שעודדו את המאמינים שפנסו שם, הילכו מהר את חרבו כדי להתאבך. ²⁸ אך פולוס השניים לדרכם.

צעק לעברו: "אל תחרוג את עצמך! כולנו **17** פולוס וסילא עברו במסעם דרך ערי כאן!". ²⁹ בפחד וברעידה חיפש הסוהר נרות, אמפיקוליס ואפולוניה, והגיעו לתסלוניקי – רץ אל הציון ונפל לפניו פולוס וסילא. ³⁰ הוא עיר שהייתה בה בית-כנסת יהודי. ² פולוס הוציאו אותם החוצה ושאל בתchingה: "רבותי, הlk' מנהנו לבית-כנסת. ובמשך שלוש מה עלי' לעשות כדי להיוושע?" ³¹ עלייך שבות רציפות הסביר לנוכחים את הכתובים. להאמין באדון ישוע. "השיבו השניים, יוא" ³ הוא הסביר להם את הנבואות בדבר

סבלו של המשיח ותקומתו לחיים. והוכיח שודיעו לסלוא ולטימוטויס למהר לבוא אליו. להם שישוע הוא המשיח. 4 חלק מהמאזינים ¹⁶ בזמנם שפלו חיכתם בהם באthonה, הוא נמלא שכנו והאמינו; ביניהם היו הרבה יונינס צער למראה האלילים הרבים שמיילאו את ירא-אלוהים והרבה נשים אצילות. 5 אולם הסיתו על כך עם היהודים ועם הגויים שהתנירו. מנהני היהודים נמלאו קנאה, וכך הסיתו על כך עם היהודים ועם הגויים שהתנירו. פושעים ובטלנים מן השוק לעודר מהומה הוא מצא לנכון להתווכח גם עם העוברים בעיר. הם פרצו לבתו של יסון, במרתה ושבים בכיכר השוק. 18 בין האנשים הרבים לתופוס את פולוס וסילוא ולהיבאים לפני מועצת שאותם התווכח היו גם פילוסופים אפיקוריסים העיר. 6 מוחר שלא מצאו את השניהם בתוך וסתאים. כשהשיבו את דבריו של פולוס על הבית, הם גדרו החוצה את יסון ומאמינים תקומו של ישוע מן המתים. הגיבו: "הוא סתום אחרים והביאו אותם לפני המועצה". פולוס פטפטן! "או", הוא עשה תעמולת לדת חדשה וסילוא נורמים לצרות ובעיות בכל העולם, כלשהו! 19 הם לקחו את פולוס לנכעתה ועכשו הם רוצחים להפוך גם את עירנו" צרכו. המשפט (שנקראה ביוונית "אריופנוס") ואמרו 7 "יוסון זה הכנס אותם אל ביתו. הם בוגדים! לְבָנֵי סִפְרַת לֹא יְדַעַּת עַל הַרְבָּה הַזֹּאת". הם טוענים שיש להם מלך אחר, ישוע, במקום ²⁰ אתה מספר דברים מוזרים. והיינו רוצחים הקיסר! 8 האשמות אלה הטענו את רוחם של לדעת מה פירושם. 21 כאן עלי להסביר אנשי העיר ושל השופטים. ואלה שחררו אותם שאנשי אתונה, כולל הוריהם שהיו שם, אהבו רק לאחר ששילמו דמי-ערבות. 20 באותו לבלוט את זמנה בשיחה על רעיונות חדשים לילה הבריחו המאמינים את פולוס וסילוא למיניהם. 22 פולוס עמד לפניום לנכעתם לברואה, והשניים שוב הילכו לבית-הכנסת המשפט ואמר: "אנשי אתונה, אני רואה שאתם כדי להטיף. 23 אני ברואה הי' רחבי אופקים אנשים אדוקים מאד! 23 כשעברתי היום יותר מאנשי תסלוניקי והקשיבו לשורה בחוזות עירכם ראייתי מזבחות רבים. ועל בשם. יומדיום הם למדו בעצםם את אחד מהם היה כחוב: לאל הבלתינודע. כתבי-הקדש, כדי לראות אם דבריהם של השתחוויתם לו בלי לדעת מי הוא. ועתה פולוס וסילוא הם דברי אמת. 24 כתוצאה ברצוני לספר לכם עליו. 24 "הוא האל אשר מכח האמינו רבים מהם, ביניהם נשים רמות בראש העולם ואת כל אשר בו, והיות שהוא מעלה ונברים רבים. 25 אולם כשהשיבו אדונן השמיים והארץ, אין הוא שכון במקדש היהודים בתסלוניקי שפלו מטיף את דבר מעשה יידי-אדם. 25 כמו כן אין ידי אדם היא בברואה, מיהרו גם הם לשם כדי להסעיר יכולות לשratio ולספק לו את צרכיו, משום את הרוחות. 24 המאמינים פעלו ללא דיוחיו שאין הוא זוקק לדבר! הוא עצמו נותן חיים ושלחו את פולוס לחוף הים. בעוד שסילוא ונשמה לכל דבר, וממלא כל מבני-הארם ותימוטויס נשארו בעיר. 25 מלאוovo של פולוס ²⁶ מארם אחד הוא בראש כל בני-הארם הלכו אותו עד אתונה, ומשם חזרו לברואה. בעולם. ולאחר מכן פירר את העמים על פני שפדרו ממנו מלוווי בקש מהם פולוס כדור הארץ. הוא החליט מראש מי מהם יקום.

מי ייפול ומתי, אף קבע להם את גבולותיהם. ⁵ לאחר שהניעו סילא וטימוטיווס ממוקדוניה, ²⁷ "בכל המעשימים האלה הייתה לו מטרה הקריש פולוס את כל זמנו להטפה ולהכחחת אחת: שכל העמים יחפשו את אלוהים ויגשו משיחתו של ישוע ליהודים. ⁶ אולם כשהתגנוו אחוריו עד שימצאו אותו – למרות שאין הוא יהודים לפולוס ונידפו את ישוע, ניער פולוס רוחק מכך אחד מאיתנו! ²⁸ אחד המשוררים את האבק מבנדיו ואמר: "דמכם בראשכם!" שלכם ביטה זאת בשירו: כי בו אנחנו חיים עשייתו את המוטל עליך, ומצחפוני נקי. מעתה ונעים וקייםים. גם אנחנו צאצאיו. ²⁹ "וזם ואילך אלך לנויום!" ⁷ הוא יצא מבית-הכנסת נכוון הדבר, אויז אסור לנו לחשוך על אלוהים ועבר לנור בכיתו של טיטוס יוסטוס. איש כאילו הוא מן פסל או אליל עשוי זהב, כסף ירא-אלוהים שנבר בקרבת מקום. ⁸ אולם או אבן! ³⁰ אלוהים התעלם בעבר מבורותם קריספוס – ראש בית-הכנסת – וכל בני ביתו של בני-האדם בנושא זה, אולם עתה הוא האמין בארון. גם קורינתיים רבים שהקשיבו מצווה על כולם לחזור בתשובה ולעבדו אותו לפולוס האמין לדבריו ונטבלו במים. ⁹ לילה בלבד. ³¹ כי אלוהים קבע יום מסוים שבו אחד דבר האדון ישוע אל פולוס בחזון ישפוט בצדק את העולם כולו על ידי האיש ואמר: "אל תפחד! המשך לבשר ואל תחרל, כי שבו בהר. אלוהים אישר את הדבר לעניי" ¹⁰ כי אני איתך! איש לא יפגע לך לרעה, כי כולם כשהקם איש זה מן המתים". ³² כאשר אנשים רבים בעיר הזאת שיכים לך... ¹¹ וכן שמעו שפולוס מדבר על חיותו של איש נשאר פולוס באותה עיר כשהוחזק ולימד את מת, החלו אחדים מהם לzechok וללעוג, ואילו דבר אלוהים. ¹² אולם כשהתמנה גליון למושל אחרים אמרו: "אננו רוצים לשותע עוד על אכיה, ארנו היהודים הפנת מהאה גנד פולוס, לך!" ³³ בכך נסתימה שיחתו של פולוס אותם, והעמידוו לדין לפני המושל. ¹³ "האיש אולם רק מעתים האמין לדבריו והצטרפו זהה מסיטה את בני-האדם לעבוד את אלוהים ³⁴ אליו. בינויהם היו דיוניסוס – חבר מועצת בדרך המונגדת לחוק הרומי! "האשימו אותו. העיר, אישת אחת בשם דמריס ואחרים. ¹⁴ אולם עוד לפני שהספיק פולוס לפתח את

18 לאחר מכן עזב פולוס את אהונה ובא פיו ולהן על עצמו. פנה גליון אל מאשימיו לקורינתוס. ² שם הוא התוודע אל היהודי לידם ואמר: "הקשיבו, יהודים: אילו הבאתם לפני פונטוס, בשם עקלס, אשר הגיע לא-זמנם מקרה פשע, היית חיב להקשיב לכם. ¹⁵ אולם מאייטליה יחד עם אשטו פריסקילה. עקלס שמו, מושגים ומונחים בנושא הדת שלכם, ופריסקילה נמלטו למעשה מאייטליה, משומש שהקיסר קלודius ציווה לנרש את כל היהודים בעניין!" ¹⁶ והוא נירש אותם מאולם המשפט. מרומה. ³ לאחר שהזוויג עסק במקצועו של פולוס – ארנית יריות אוחלים – החלטית לא-זמן לראש בית-הכנסת. ¹⁷ הם הלו ותפסו את סותחנים, שנבחרו פולוס לנור בכיתם ולעבדו יחד אתם. ⁴ כל שפטים לפני כסא המשפט. אך גליון לא היה שבת ביקר פולוס בבית-הכנסת וניסה לשכנע את היהודים ו גם את היוונים. ¹⁸ פולוס נשאר בקורינתוס עוד זמן-מה,

ולאחר מכך נפרד לשלוּם מן המאמינים והפליג לאפסוס פגש תלמידים אחדים.² "האם לסתוריה יחד עם פריסקילה והעיקילס. בקנקרי קיבלוּתם את רוח הקודש כשהאמנתם?" שאל נילח פולוס את שער הראשו, משומ שנדר נדר אותם. "לא", ענו. "למה אתה מהכוֹן? מהו מסויים."¹⁹ כשהגענו לנמל אפסוס, הוא הילך רוח הקודש?³ "אם כן, באיזו טבילה לביתה-הכנסת כדי לשוחח עם היהודים.²⁰ הם נתבלתם?" שאל פולוס. "על עיקרי האמונה בקיושו ממנו להישאר אצלם עוד ימים אחדים. שלימד יוחנן המטביל", השיבו התלמידים. אך פולוס חשיב שאין לו זמן לכך.²¹ "אני"⁴ "טבילתו של יוחנן באה רך להוכיח את מוכחה להגעה לירושלים לפני החג", אמר הרצון לשוב מן החטא ולהאמין באלהווים, להם. "אולים אם ירצה שם, אשוב לבקר" "הסביר להם פולוס, "ומי שנטבל חיב להאמין אתכם". פולוס הפליג לדרך והגיע לקיסריה. בישוע המשיח, שעלה בווא ניבא יוחנן.⁵ לשמע הוא הילך לבקר את הקהילה. ולאחר מכן מן דבריהם אלה מיהרו התלמידים לחיטבל בשם המשיך לאנטווכיה.²² לאחר שששה זמנה האדון ישוע המשיח.⁶ כשהסמך פולוס את באנטווכיה, המשיך בדרכו ועבר באור גלטיה ידיו עליהם. צלח עליהם רוח הקודש והם ובפריגיה. בכל מקום ביקר אצל המאמינים. החלו להганבא ולדבר בשפהות בלתי-モוניות. עודד אותם ועזר להם להתחזק באמונתם.⁷ שנים-עשר איש נכחו באותו מעמד.⁸ במשך בתהום ימים הגיעו לאפסוס היהודי ליד שלושת החודשים הבאים הילך פולוס מדי אלכסנדריה, אפולוס שמו, אשר היה מטיף שבת לבית-הכנסת. הטיף באומץ לב על ומורה מוכשר ובקייא בתני"⁹. הוא היה אמוןתו, ושכנע אנשים רבים להאמין בישוע מלומד בדרך האדון, ולימד הדיטב על-אדות המשיח.¹⁰ אולם היו אנשים שדחו את בשורתו ישוע, אבל ידע על טבילה יוחנן בלבד. ודיברו בפומבי נגד ישוע. משומ כך עזב להתלהבות רבה ובאומץ לב הטיף אף אפולוס פולוס את המקומ וסרב לשוב ולדבר אליהם. בבית הכנסת: פריסקילה ועקלס שמעו הוא הוציא מתחם את המאמינים המשיחיים. את דרישתו המרשימה והזמניו אותו לביתם ולימד אותם מדי יום בכיתה-המדרשה"טורנוס". והסבירו לו את דרך אלוהים ביתר דוק.¹¹ הדבר נמשך כשתיים. עד שככל אדם באסיה אפולוס החליט לנסוע ליוון, והאחים עדרדו הקטנה – היהודי וגוי – שמע את בשורתה זו.¹² אפולוס כתבו מכתב למאmins ביה נפלאים היו הניסים שחולל אלוהים ביוון וביקשו מהם לקבלו בחמיומות. לאחר באמצעות פולוס!¹³ כאשר הונחו ממחותתו שהגיע ליוון השתמש בו אלוהים לחיזוק או חולצותו על החולמים. נעלמו מיד המחלות. הקהילה המקומית.¹⁴ מפני שהצליח לסתור והrhoות הרעות עזבו אותם.¹⁵ מספר נודים את טענות היהודים בזיכוחים פומביים. יהודים, אשר נדרדו ממקום למקום ונירשו והוכיה לכלם, מתוך הכתוב בתני"¹⁶, שישוע שדים וrhoות רעות. החליטו לנסות לגורש הוא המשיח.¹⁷

19 בזמן שאפולוס היה בקורינתוס עבר החליטו להשתמש בלחש הבא: "בשם אותו פולוס בכל רחבי אסיה הקטנה, וכשהגע יшуע שעליו מבשר פולוס, אני מצווה عليك

לצאת!“¹⁴ בין המלחחים האלה היו שבעת אלוהים כלל, וכתוואה מכך יורד היקף בינו של סקוּה, שהוא אחד מראשי הכהנים. המכירות שלנו! הוא פיתה את האנשים לא ¹⁵ אלום כנסו לחשתחש בלחש זה כדי רק באפסוס, כי אם בכל הארץ!²⁷ איני לנרש שד אדם אחד, השיב להם השד: “אני מדבר אך ורק על הצד העסקי של העניין, מכיר את ישות ואני מכיר את פולוס, אבל על אבדן הכנסתנו וקיופות פרנסתנו; החשו מי אתם?”¹⁶ השד התנצל על שניים מהם לרגע על הסכנה שבאבדן יוקרתה של האלה והכח אותם נמרצוות. עד שברחו מן הבית הנדרלה ארטמייס! תוך זמן קצר לא יהיה כל ההוא עירומיים ופצעיים.¹⁷ סיפור המשעה ערך למקרה של ארטמייס, אשר שמה יצא החפשט ב מהירות רבה בין היהודים והנויים לתהילה לא רק בארכגנו, אלא בעולם כולו!“ בכל אפסוס. פחד נдол שרד בעיר, ושם ישוע²⁸ דברים אלה עזרו את זעםם של הפועלים, המשיח זכה לכבוד ולהערכה.¹⁸ מאמינים והם החלו לצרות: “נדולה היא ארטמייס של רבים שעסקו לפנים במעשי כישוף ל민יהם האפסים!”²⁹ עד מהרה הייתה מהומה ברחבי התוודו על מעשיהם בפומבי. הם הביאו את העיר. ההמנויים תפסו את נויס ואристרכוס ספרי היכשופים ואת הקמעות שלהם, ושרפו ממקדוניה, שהיו מלאיו של פולוס. ונדרו אותם באש לעני כולם (מי שהו העריך את אותם אל האMPIתיאטרון כדי להעמידם לדין. שווי הספרים האלה בכ- 100,000 שקלים).³⁰ פולוס רצה ללבת ולדבר אל ההמון, אולם מעשה זה של המאמינים הוכיח שדבר זה התלמידים לא הניחו לו.³¹ אפילו מספר חרד עמוק בקרב האנשים באוזר כולם.²¹ לאחר קצינים רומיים מהאזור, שהיו אוחדיו של מאורעות אלה החליט פולוס לחצות את פולוס, והוירו אותן; הם הודיעו לו שלא יסכן יונן בדרךו לירושלים. “אחרי כן”, אמר, “על את חייו ושלא יעוז ללבת לאMPIתיאטרון. ללבת לדרומה.”²² הוא שלח לפניו ליוון את בתוכה האMPIתיאטרון הייתה מהומה; זה שני עזורי, טימותיות ואристוטס, והוא עצמו צועק דבר אחד, וזה צועק דבר אחר; איש לא נשאר בינוים באסיה הקטנה.²³ באותו זמן שמע את דבריו רעהו. למעשה רוב האנשים לא התרתחה באפסוס מהומה נדולה הקשורה ידוו ככל מדוע התאפסו שם!³³ אחדים הינו במאמינים המשיחיים.²⁴ מהומה החללה למסקנה שאלכסנדר היה אשם בכלל, מפני גניל צורף בשם דמטריס. אשר היה בעל שהיהודים דחפו אותו קרים. אלכסנדר הニア מפעל לייצור דגמי כסף של מקדש האלילה את יידוביקש שקט. כדי שיוכל לדבר.³⁴ אולם היוניות ארטמייס. הוא העסיק פועלים רבים משוכח הקהיל לදעת שהוא יהודי, החלו כולם ושילם להם משכורת נבואה.²⁵ דמטריס לצעוק: “נדולה היא ארטמייס של האפסים! כינס את פועליו ופועלים אחרים שעסקו באותו נדולה היא ארטמייס של האפסים! צעקותיהם מ��וע, ופנה אליהם: ”רבותי, מלאכה זאת הוא נושא שעתים שלמות.²⁵ בסופה של דבר כל פרנסתנו.²⁶ אתם רואים ושומעים בעצמכם הצלחה מזכיר העיר להשתיק את ההמון מה עושה פולוס זה. הוא הצליח לפתות אנשים הזועם. ”אנשי אפסוס. ”פתח ואמר, ”הרי כל רבים להאמין שאליילים מעשה יידי-אדם אינם אחד יודע שאפסוס היא המרכז הדתי של

פולחן האלה הנדרולה ארטמייס, אשר הפסל ימים. 7 במושאי שבת התאשפנו יחד לבצוע
שללה ירד אלינו מהשימים. 36 הואיל ואיש אין לחם, ופолов, שעמד לצעת לדרכו למחורת
חולק על עובדה זאת, עליהם להורגע ולא בכור. דרש דרשה שנמשכה עד חצotta.
לנהוג בפזיות ובקלות ראש! 37 את הבאות 8 חרר-העליה שבו התאשפנו היה מואר
הנה אנשים אשר לא שדרו דבר ממקדשה בנות רביים. 9 כל אותו זמן יש אבטוכוס
של ארטמייס, ואף לא חיללו את כבודה. הצעיר על אדן החלון, ומכוון שפולוס האידיך
38 אם לדמיטריוס ולפועליו יש טענות נגדם. בדבריו, נפלת עלייו תרומה. לפתע אייבד
שיתבעו אותם לדין! הרוי בתיידין שלנו אבטוכוס את שוויו משקלו ונפל ארצתה מן
פתחותם לקהל בשעות הרגילות, והשופטים הקומה השלישית ומטה בו במקום. 10 פולוס
יכולים לדון בעניין ללא ריחוי. 39 אם יש לכם רץ למטה ולקח את הבוחר בזרועותינו. אל
תלונות בעניינים אחרים, עליהם לנוהג לפני תראנו, "הרניע אותם". יש בו רוח חיים והוא
המקובל ולהביא אותך לפני מועצת העיר. יהיה בסדר! ואכן הכרתו שבאה אליו. שמהה
40 כולם נמצאים עתה בסכנה, כי הממשל גודלה מילאה את כל הקהילה. כולם חورو
הרומיאי עלול לדרוש מאהנו דין וחשבון על לעליית הגן. פולוס אכל ולאחר מכן פתח
התפרעות זו. אין לה שום הצדקה. בדרשה נספה שנסכה עד אור הבוקר, ואז
ואם הממשל ידרוש הסבר, לא יהיה לנו מה ניפרד מהם לשלים. 11 פולוס המשיך ברגע
לומר! 41 כששים לדבר, שלח את ההמון לאסוס, ואילו אנחנו הנענו לשם לפני ספרינה.
לבתויהם.

14 כאשר הצרף אלינו באסוס, הפלנו יחד
20 לאחר ששככה הסערה אסף פולוס למייטלני. 15 למחורת הפלנו דרך כויס.
את התלמידים, ובדברי עידוד נפרד ממה ביום השלישי ענו בסמוס (בלילה ישנו
לשלים ויצא בדרכו למקדוניה. 2 בכל הערים 16 פולוס סרב להתעכב הפעם באפסוס, כי
שבהן עבר הוא לימוד את המתינים את דבר רצח להגיא לירושלים לקראת תgn השבועות,
ה, ולבסוף הגיע ליוון. 3 מעבור שלושה
חודשים התקנון פולוס לлечת לסוריה, אולם אם יעלה הדבר בידו. 4 אולם בהגינו
משנודע לו שהיהודים חכננו להתקש בחיזין, למליטוס שלח פולוס הוודה ליוני הקהילה
החליט לסתות מדרכו ולנסע קודם צפונה, באפסוס, וביקש מהם לבוא לפונש אותו
למקדוניה. 4 מספר אנשים ליוו את פולוס עד שם. 18 כשהגינו, אמר להם: "אתם יודעים
אסיה הקטנה: סופטורים בונ-פורות מברואה; הייטב שמהווים הראשון שדרכתי על אדמת
ארסטרטוס וסקונדוס מותסלוניקי: ניוס מדרבי;
אסיה ועד היום הזה, 19 עשוית את עבודה
טיומתיוס; וטוביוס וטרופים אשר חזרו
הארון בעגונה – ואפילו בדמעות – למרות
הצרות שנרמו לי וככלם מבין היהודים.
לבתויהם באסיה הקטנה. 5 כל אלה הלא
לפנינו וחיכו לנו בטרואס. 6 בתום חג הפסח
האמת: לימרתי אתכם והטPhi לכם בציור
עלינו על ספרינה בפיליפי, שכפנון יוון, וכעבור
חמשה ימים הנענו לטראס, שם נשארנו שבוע
ובבתים פרטיים. 21 בישרתי לכם בשורה אחת

לייהודים ולגויים נם יחד, שעלייהם להפסיק את דבריו, כרע על ברכיו והתפלל איתם. לחטוא, לחזור בתשובה, ולפנות לאלהווים ³⁷ כולם בכו בעת שחיבקו אותו ונשכו לו באמצעות האמונה בישוע המשיח אדוננו. נשיקת פרידה. ³⁸ יותר מכל הם הצטערו על ²² עתה אני הולך לירושלים, כי עלי לציתת שאמר להם שלא ישבו לראותנו. לאחר מכן לרוח הקודש המדריך אותנו, אולם אני יודע ליו אותו כולם אל האוניה.

מה מצפה לי שם. ²³ אני יודע רק דבר אחד: **21** לאחר שנפרדנו מזקנינו קהילת אפסוס, שבכל עיר רוח הקודש מוזהיר אותו מפני הפלנו ישר לקוס. למחמת הנגען לרודוס, העוניים והמאסר המצפים לו. ²⁴ אולם לחיי ומשם - לפטרה. ² בפרטה עליינו על אוניה אין כל ערך אם לא אבצע את המשימה שהטיל השפלה לפניקה שבسورיה. ³ ראיינו את עלי ישוע אדוננו: בספר לכלום על אהבת האי קפריסין לשMAILנו, והמשכנו לנמל צור אלוהים ועל חסרו. ²⁵ אני בטוח שאף אחד שם נפרק מטען הספרינה. ⁴ ירדנו לחוף מכם - אשר שמעתם מפי את דבר ה' - לא ישוב וחיפשנו את המאמינים המקומיים. כשהשכננו אותם, נשארנו אותם שבועיים. המאמינים נקי בוגר לכל אחד ואחד מכם! ²⁷ כי מעולם לא היסתו לבשר לכם את דבר האלוהים. ²⁸ הדשינו על עצמכם ועל הארץ שרוח הקודש השיט עלייכם את האחירות עליה - אשר הן קהילת אלוהים שקנה במחיר דמו. ²⁹ אני אותן שארנו לספינה, כולל הנשים והילדים, וכאשר הנגען לחוף התפללנו. ⁶ לאחר פרידה נרנשת עלינו לספינה, והם חזרו לבתיהם. ⁷ התחנה הבאה שלנו, לאחר שעזבנו את צור, הייתה העכו. נם שם שאנו לשлом האחים. אולם התעכבנו אצלם יומם אחד בלבד. ⁸ משם נסענו לקיסריה, והלכנו לבתו של פיליפוס המבשר, שהיה אחד משבעת השמשים הראשונים. ⁹ היו לנו ארבע בנות רוקחות她们 נביאות. ¹⁰ לאחר ששהינו שם מספר ימים בא לבקר אותנו אח אחד מיהודה, אגנוס שמו, שמו הוא היה נבייא. ¹¹ אגנוס לקח את חגורתו של פולוס, כפת מה את ידיו ורגליו ואמר: "רוח הקודש אומר: ככה יאסרו יהודי ירושלים את בעל החגורה שימשתי לכם דוגמה בהנישיע זהה לעניים. ¹² משם שוכרתי את דברי אדוננו ישוע המשיח: דברים אלה בყשנו כולנו מפולוס - נם חברי מوطב להת מאשר לקבל!" ³⁶ כשמי פולוס קהילה המקומית ונם מלווין - שלא יעלה

לירושלים. ¹³ אולם פולוס השיב: "לשם מה ²⁶ פולוס הסכים להצעתם, ולמחמת הילך עם הבכיה זהה? אתם ממש שוברים את לבינו! הרי הארכעה לבית המקדש כדי לקיים את הטקס אני מוכן לא רק להיאסר בירושלים. אלא ולקבוע את תאריך הקרבת קרבן עבורי כל אף למות על קידוש שמו של הארון ישוע אחד מהם. בתום שבעת ימי הטהרה. ²⁷ אולם המשיח!" ¹⁴ בראותנו שאר-אפשר לשכנע אותן. עוד לפני שחלפו שבעת הימים הבחינו בו הפסכנו להפציר בו ואמרנו: "יעשה רצון ה". במקדש מספר יהודים מסתית, והסיתו גנדו ¹⁵ בעבר זמן קצר ארזינו את חפצינו ועלינו את ההמון. הם תפסו בו וצרכו: ²⁸ "אנשי לירושלים. ¹⁶ מאמנים אחדים מקיסריה ליוו ישראל! עזרו לנו! זהו האיש המਸית את כולם אותנו בדרכנו, וכשהגענו לירושלים ננד עמננו! הוא מצווה על כולם להפר את בתיו של מנסן, יליד קפריסין ומאמין התורה! הוא נט命 בקדשו בית-המקדש הזה, ותיק. ¹⁷ כל המאמנים בעיר קיבלו את פנינו ומטמא אותו בנוויים שהוא מביא לתוכו!" בחמיות ובלבביות רבה. ¹⁸ למחמת הילכנו ²⁹ הם אמרו דבריהם אלה משומם שבאותו עם פולוס לבקר את יעקב; וככל זקני הקהילה יום ראו את פולוס בחברת טרופימוס, גוני הי שם. ¹⁹ לאחר חולופי ברכות סיפר להם מאפסוס, והניחו שפלוות הביאו אל המקדש. פולוס על המעשים הנפלאים שעשה אליהם ³⁰ האשמות אלה הציתו את האוירה בעיר, ועד באמצעותו בין הגויים. ²⁰ הם הודיעו לאלהים, מהרה פרצה מהומה. הם סחבו את פולוס אל ולآخر מכן אמרו: "אחיננו היקר, אתה יודע שנם מחוץ למקדש, ומיד נגעלו הדלתות מהוריו. אלפי יהודים האמינו במשיח, וכולם קנאים ³¹ בעוד ההמון מנסה להרוג את פולוס. נודע תורה. ²¹ היהודים המשיחיים כאן בירושלים דבר המהoma למפקד התטיבה הרומיאית שמעו שאתה מתנגד לتورת-משה ולמנגני בירושלים. ³² והוא ציווה מיד על חייליו ישראל, ושאתה אוסר על המאמינים למלוא וקציניו לרוץ אל ההמון. כשראו התקופים בניהם. ²² מה לעשות? הרי עוד מעט ישמעו את החיללים הרומיאים, הם הרפו מפולוס. כולם שאתה נמצא בעיר. ²³ יש לנו הצעה: המפקד עצר את פולוס וציווה לכבלו אותו יש בינוינו ארבעה אנשים שעומדים לפני סיוםبرشרת כפולה. לאחר מכן שאל את ההמון תקופת נדר הנזירות שלהם. ²⁴ לך אתם מי הוא ומה עשה. ³⁴ אחדים צעקו דבר אחד, לבית-המקדש. קיימ את טקס ההייהות, ואחרים צרחו דבר אחר. כשהראה המפקד ושלם بعد התגלחות שלהם. כך יידעו כולם שאין יכול להבין דבר כלל הרعش, ציווה שלא זו בלבד שאתה מתנגד למנהיגי היהודים, להביא את פולוס אל המצדקה. ³⁵ כשהגענו אתה עצמק מקיים את התורה, ודעתך כדעתם החיללים והאסיר אל המדרגות. נעשה ההמון בעניין זהה. ²⁵ באשר למאמנים המשיחיים אלים כל-כך. עד שהחיללים נאלצו לשאtet את מבין הגויים - אנו דורשים מהם לקיים את פולוס על כתפייהם כדי להגן עליו. ³⁶ ואילו המנהיגים שעלייהם כתבנו להם: לא לאכול ההמון נהר בעקבותיהם וצרת: "הרנו אותו!" מזון שהקרב לאileyim. לא לאכול בשער טרף. ³⁷ לפני שהוכנס פולוס אל המצודה הוא לא לאכול בשער עם דם ולהימנע מזונות". פנה אל המפקד ושאל: "האם מותר לי לומר

לך כמה מילים? "אתה מדבר יוונית?" שאל ושם ייאמר לך מה צפוי לך בעתיד'. ¹¹ הדאור המפקד. ³⁸ "האם איןך המצרי שאתה לא מזמין החוק סנורו אותו עד עיורון, והוא צורך מרד ומشك אחריו למדבר ארבעת-אלפים להוביל אותו בידי לדמשק. ¹² "בדמישק בא רוצחים?" ³⁹ "לא, ענה פולוס, אני יהודי אליו אדם צדיק וירא-אלוהים. חנניה שמו, אשר מהעיר הגדולה טرسוס שבקיליקיה. אני רוצה קיים את מצוות התורה והיה מקובל על כל לבקש את רשותך לדבר אל האנשים האלה." היהודים. ¹³ חנניה עמד לצדדי ואמר: 'שאל' ⁴⁰ המפקד נתן לו רשות לעשות כן, ופולוס אחיו, פכח את עיניך! יomid נפקחו עיני ויכלתי לעמוד על המדרגות ורמו לאנשים לשתחוק. לראותם כמקודם. ¹⁴ "לאחר מכן הוא אמר כשחשתה רדה דמנה מוחלשת הוא פנה אליהם לי: אלוהי אבותינו בחר בר לדעת את רצוננו, לראות את המשיח הצדיק ולשמוע את קולו.

22 ¹⁵ עלייך לשאת את בשורת אלוהים לכל מקום, ולספר לכלום מה ששמעת וראית. ¹⁶ למה אתה מכחכה עכשווין לך לheetבל במים והתרחץ מהטהרה. בקראך בשם הארון? ¹⁷ ג' יום אחד, לאחר שחזרתו לירושלים. דבר אליה בחזונו בשעה שהתפלلت כי בבית המקדש. הוזרו וצא מירושלים, הוא אמר אליו, כי תושבי העיר לא יאמינו למה שתספר להם עלי. ¹⁸ "אבל אדון, מהحتيا, הם יודעים היטב שהלכתי לבית הכנסת והזכיר את המאמינים בך, ואף השכתי אותם לכלא. ²⁰ וכשהרגנו את עבדך סטפנוס, עמדתו שם בהסכמה לנעשה והשנחתו על מעיליהם של רוצחים? ²¹ "אולם אלוהים אמר לי: 'עוזב את ירושלים. כי ישולח אותך הרחק אל הנויים!' ²² הקהל הקשיב בתשומת לב עד שאמר פולוס את המשפט האחרון, ואז צעקו כלום מה-אחד: "סלקו אותו מכאן! הרנו אותו! הוא אינו ראוי לחיות!" ²³ הם צרחו, השליכו את מעיליהם וורקנו עפר כלפי מעלה. ²⁴ המפקד ציווה על חייליו להכניס את פולוס לתוך המזודה ולהלכוther ברכישות ענה: 'אני ישוע מנצחת שאותו אתה רודף?' ⁹ האנשים שהיו איתני ראו את האור. אך רצה לדעת מדויע היה הקהל נרגש ופרוע לא הבינו את הנאמר. ¹⁰ "מה עלי לעשות, אדון? שאלתי. וזה אדון ענה: 'קם ולך לדמשק,

כדי להלכו ותנו, הוא פנה אל הקצין שעמד וכשיו אתם שופטים אותו על-שם שני
לצדך ושאל: "האם מותר להלכו אורח רומי מאמין בתחיית המתים?". דבריו אלה פילנו
לפני שהעמדת אותו לדין?".²⁶ הקצין ניגש מיד את הסנהדרין לשניים. ועתה הייתה
אל מפקד החטיבה וקרא: "מה אתה עשה? המחלוקת בין הפרושים ובינו הצדוקים.⁸ כי
האיש הזה אורה רומי!".²⁷ המפקד בא הפרושים האמינו בתחיית המתים ובקיים
אל פולוס ושאל: "האם אתה אמרת אז רוח של מלאכים ורוחות, ואילו הצדוקים כפרו
רומי?".²⁸ "כן, בהחלטתך.". גם אני והאזורות בכל אלה,⁹ החמולה הלהבה נגברת, וsofarim
זהות עלתה לי הרבה כסף!¹⁰ "אבל אני אורה אחדים - שהיו פרושים בעצםם - קמו וריברו
רומי מילדתו! אמר פולוס.²⁹ חווילים בוכחו של פולוס. לא מצאו כל אשמה באיש
שעמדו להלכות את פולוס הרפו ממנו ברגע זהה!¹¹ צעקן. אולי הקול שדריבר אליו בדרך
ששמו שהוא אורה רומי, והמפקד נמלאפחד לדמשק היה רוח או מלאך!¹⁰ המתיחות
על-שם חייו לאסרו ולהלכו ותנו, מהחרת נברה והויכוח התלהט;³⁰ הנוכחים החלו
בבוקר שחרר אותו המפקד מכבליו וציווה למשוך את פולוס - זה לכאן וזה לכאן. מפקד
על ראש הכהנים לכנס ישיבת סנהדרין. הוא החטיבה פחד שיקרעו את פולוס לגורים.
הביא לפניו את פולוס כדי לנסות לבדר ולכך ציווה על חיליו לקחת אותו שם
מה הייתה הסיבה לכל המהומה הזאת. ¹² בכוח הזורע ולהזירו למצודה. ¹³ באותו

ليلת עמד האדון לצדו של פולוס ואמר
לו: "חזק ואמץ, פולוס! כשם שהעדרת עלי
בפני תושבי ירושלים. כך חצרך להעיד
על נם בפני תושבי רומי!".¹² לפנות בוקר
התקצזו יחד לעמלה מארבעים יהודים. ונדרו
נדר שלא יאכלו ולא ישתו עד שיזהרנו את
פולוס.¹⁴ הם החלכו אל ראשי הכהנים ואל
הokaneים ויספרו להם על כך.¹⁵ "בקשו מפקד
החטיבה להזכיר את פולוס לבית-הדין".¹⁶
אמרו. העמידו פנים כאלו שאתם רוצחים
שעמדו קרוב לפולוס אמרו לו: "אתה מעלייך
לשאול אותו עוד כמה שאלות, ואני כבר
נחרוג אותו בדרך".¹⁶ אולם בזאתו של
פולוס נילה במרקחה את מזימותם. ומהדר אל
המצודה כדי לדוחה לפולוס על כך.¹⁷ פולוס
קרא לאחר הקצינים ואמר: "קח את הנער
זהה אל המפקד; יש לו משחו חשוב בספר
פרושים. ומהציגם - צדוקים. הוא קם על
לו".¹⁸ הקצין לקח את הנער. הביאו אל
המפקד והסביר: "פולוס האסיר קרא לי ובירך
23 פולוס ניע את מבטו בחברי הסנהדרין
ואמר: "אחים. תמיד חייתי לפני אלוהים
במצפון נקי".² באותו רגע ציווה חנניה הכהן
על האנשים שעמדו ליד פולוס לסתור לו
על פיו.³ ייסטור לך אלוהים. קיר מסודר
שכמוך!⁴ קרא פולוס. איזה מן שופט אתה?
כיצד אתה יכול לשפט כאן ולשופט אותי
על-פי התורה, כשהאתו זמן אתה עצמן עובר
על התורה, ומכוונה להוכיח אותך?!⁴ האנשים
שעמדו קרוב לפולוס אמרו לו: "אתה מעלייך
את הכהן הנדרל!⁵ אחוי, אני מצטער".
ההצצל פולוס. לא ידעתי שזהו הכהן הנדרל.
הרי כתוב בתורה שאסור להעליב נשיא
או שליט.⁶ פתאום צץ רעינו במוחו של
פולוס: הלא מחצית חברי הסנהדרין היו
פרושים. ומהציגם - צדוקים. הוא קם על
רגליו וקרא בקול: "אחים, אני פרוש בן פרוש".

ממני להביא אליך את הנער הזה, כי יש בבורך חورو החילים למצודה בירושלים. לו משחו לומר לך.”¹⁹ המפקדacha בידו והשאירו את פולוס עם הפרשים כדי שייקחו של הנער, הובילו אותו חツירה ושאל: “מה אתה אותו לקיסריה. ²³ בהגNUMם לקיסריה הביאו רוצח לומר לך?”²⁰ מחר מהכנים היהודים את פולוס לפני המושל, ומסרו לו את המכתב. לבקש מנק להזכיר את פולוס לשנהדרין.²⁴ פליקס קרא את המכתב ושאל את פולוס “ספר הנער”, ביום רוחם שהם מעוניינים לשאול למווצהו. “אני מקיליקיה”, ענה פולוס.²⁵ “אשמע אותו שאלות נוספות. ²⁶ אולם אל תשמע את המקרה שלך במלואו כאשר גינוו לכאן בקהלם! כי למעלה מארבעים איש אורבים לו נם אשימייך”. אמר לו המושל, וציווה לשמור בדרך, מוכנים להנפלו עליו ולהרגו אותו. עליו בכלא שבארמון המלך הורדוס.

הם נדרו נדר שלא יאכלו ולא ישתו עד **24** כעבור חמישה ימים הגיע חנניה הכהן שפולוס ימות. עתה הם מוחכים שתענה בחוויכ הנadol ל�יסריה, ואיתו אחדים מוקני היהודים לבקשתם.²² “אל תאמיר לאיש שסיפרת ווערכ-דין בשם טרטולוס. הם באו אל המושל לי דברים אלה.” זה היהו המפקד. ושלחו והגשו את תלונתם נגד פולוס.² כשהבניטו לדרכו.²³ לאחר מכן קרא המפקד לשני קצינים ופקד עליהם: “הכינו מאתיים חילימ ליצאת ל�יסריה הערב בשעה תשע! קחו אתכם מאתיים קשטים. ועוד שבעים פרשים חמושים. הנה לפולוס סוס רכיבה. והביאו עלי כל אלה אנחנו מודים לך מאוד. ⁴ אני רוצחה לשעם את החרד במידה ניכרת את הפלילה ננדנו. והפחיתה במידה ניכרת את הפלילה ננדנו. והגונה היבאה לנו, היהודים. שלום ושלווה, נתנו לפולוס כל פליקס המושל.”²⁵ הוא שלח אותו בשולם אל פליקס: ²⁶ “מאת: בידם את המכתב הבא אל פליקס: ²⁶ “מאת: אני מתחנן לפניך שתואיל להקשיב לתלונתי נגד האיש הזה, ואני מבטיח לך בצד בדברי. פליקס. שלום וברכה!²⁷ “ארם זה נתפס על-ידי היהודים, והם כמעט הרגו אותו. אולם משנודע לי שהוא אזרח רומי, שלחתי מיד היהודים בעולם כולם למורוד בקיסר.⁶ מלבד חיילים להציגו מידם.²⁸ הבאתו אותו למשפט ואת הווא ניסה לחסל את בית-המקדש בשעה שארנו אותו.” רצינו לחתת לו את העונש המנייע כדי לדעת מה עשה.²⁹ עד מהרה נוכחות לפניהם בית-המשפט העליון של היהודים. לדעת שהאשמותיהם מתוייחסות רק לאמונה מידנו בכוח הזורע.⁸ ודרש שפולוס יישפט היהודית. ולא למעשה פלילי שדין מאסר או מוות.³⁰ אך כשנודע לי שישודים רוצחים שריברתי אמרת”. ⁹ כל היהודים שנכחו שם להרגו אותו, החלתו לשלו אליך ולומר אישרו את דברי טרטולוס.¹⁰ עתה הגיע תורו למאשימו להביא את טענותיהם לפניך.” של פולוס לדבר. המושל רמז לו לקום על הרים מילאו את הפקודה ולקחו את רגליו ולשאת את הדברו. “ידעו לי, אドוני, שאתה פולוס בלילה למבצר אנטיפטרוס.³² ³¹ מהר שופט בענייני היהודים כבר שניים רבוט. “פתח

פולוס. "על כן אני שמח להגן על עצמי לפני".²³ הוא ציווה לכלוא את פולוס בבית-הסוהר, וכן לא יקשה עליו לודא שלא עברו מעלה אלם ציווה על הסוחרים להקל עליו את משנים-עשר יום מאז שעלייתו לירושלים. כדי מסרו, להתייחס אליו בעדינות ובאריכות, להשתתחות לה, בבית-המקדש.²⁴ כמו כן ולהרשות לדידיו לבקר אותו, לטפל בו תוכל לוודא בנקל שמדובר לא עוררתי ולהביא לו מותנו.²⁵ כאמור ימים אחדים מהומות בכתیدרכנסת ולא ברחובות העיר. בא פליקס עם אשתו היהודייה דרושאילה איז מון האנשים האלה לא יכול להוכיח ושלח ל夸רא לפולוס. פליקס ואשתו הקשוונו אף אחת מההאשמות הרבה שהם טופלים לפולוס בתשומת לב בשעה שמספר להם על עלי.²⁶ "אולם אני מודה בדבר אחד: אני האמונה במשיח.²⁷ הוא שוחח אותם על צדקה, מאמין בדרך הישועה, שהם מתייחסים אליה על כיבוש היצר ועל הרין העתיק לבוא. כאלו כת או תנעה, ובדרך זאת אני עובד את פליקס, שנמלא פחד נורא. אמר לפולוס: "לך אלוהי אבותינו; אני מאמין באמונה שלמה עכשו, בביטחון. אקרא לך שוב בהזדמנות בכל מה שתכתב בספר תורה והנביאים. אחרת".²⁸ בסתר לבו הוא קיווה שפולוס יציע כמו כן אני מאמין, בדיק כמו אנשים אלה, לו שוחד, ועל כן קרא לו מדי פעם לשיחה. שתהיה תחיה המתים - לצדיקים ולרשעים.²⁹ כך חלפו שנותיים ימים, ואו מונה פורקים. אולם משום כך אני מshall בכל כוחיו לשמור פסטוס למושל במקומו של פליקס. אולם מלמצפון נקי לפניו אלוהים ולפניהם בני אדם. פליקס רצה למצואחן בעני היהודים. ולכן ³⁰ "לאחר היעדרות של שנים אחריות חזרתי השאיר את פולוס בבית-הסוהר.

לירושלים. כדי להביא סכום כסף לעיר**ה** **25** לשווה ימים לאחר שנכנס פסטוס היהודים המשיחיים וכדי להזכיר קריבו לתפקידו, עזב את קיסריה ועלה לירושלים. לאלהם.³¹ מאשיימי ראו אותו במקדש בשעה ³² ראש הכהנים ומנהני העם ניגש אל פסטוס שהזכיר מנהה לה. ראש היה מגולחת, לפיו דרישת התורה, ובאותה שעה לא היה קהיל ביקשו ממנו להעלות את פולוס מקיסריה סביבי ולא תיראה כל מותמה.³³ אולם היו לירושלים ולא דיחוי (כי זמנו לארוב שם יהודים אחדים מסיה), ואם יש להם עונת ננד, מודיע אין הם נמצאים כאן עתה?³⁴ שאל נא את האנשים העומדים כאן עתה איזה חטא מצא כי הסנהדרין שלהם. ³⁵ מלבד משפט אחד שצעקתי לעברם: "אני עומד לפני המועצת הזאת כאן כדי להגן על עצמי. משפט ימים חטא יוכלו אנשים בעלי סמכות שליכו עשרה ימים חטא יוכל אחד לייקס. והוא ידע היטב את לימודי זה. פליקס. אשר יוציא את משפטו של פולוס. ³⁶ כשהגיעה פולוס ישוע. סגור את התביעות ואמר: "חכו עד שנייע לאלם בית-הדין, הקיפו אותו היהודים שבאו לוסias. מפקד הכהות. ורק אז אהליך במשפט". מירושלים והתיחו בו האשמות חמורות. אך הם

לא יכולו להוכיח אף אחת מהן. 8 פולוס כפר מוכן להוישפט על כך בירושלים. 21 פולוס בכל האשמות. "איןני אשם", אמר. "לא עברתי סרב, ודרש לעדרר לפני הקיסר אונוסטוס! על חוקי התורה, לא חילתי את בית-המקדש משומך פקרתי להחזרו לכלא. עד שאוכל ולא מרדרתי בקיסר!" 9 אולם פסטום, שרצה לקבוע לו ראיון אצל הקיסר. 22 "היהתי מאד למצויד בחזון בעני היהודים. פנה אליו רוצה לשמע את האיש הזה במו אונוני", אמר ושאל: "האם אתה מוכן לעלות לירושלים אגריפס". "בסדר", ענה פסטום. "מהר תשמע ולהיישפט שם לפני?" 10 "לא!", השיב אותו. 23 למחרת נכנסו המלך אגריפס פולוס. "בשם אופן לא. אני עומד בתוקף על וברניקה לאולם בית-הדרין ברוב פאר והדר. ווחזו לעמוד לדין לפני הקיסר! אתה יודע ובליווי משמר קציני-צבא ואצילי' העדר. היטב שאינו אשם. אם ביצעתו פשע שדיןנו מות פסטום ציווה להכינס את פולוס לתוך האולם. – אני מבקש רחמים או חנינה. אולם אם אני 24 ולאחר מכן פנה אל הנוכחים ואמר: "המלך חף מפשע – לאף אחד אין רשות להסניר אותו אגריפס, וכל הנאספים כאן: זהו האיש אשר לידי אנשים אלה כדי שירצחו אותו. ברצוני היהודים בקיסירה ובירושלים רוצחים במוות. לעדרר לפני הקיסר!" 11 פסטום התיעץ עם 25 לפניו דעתו הוא לא עבר כל עברה שדיןיה יועצינו, ולאחר כך אמר: "אתה רוצה לעדרר מות. אולם מאחר שדרש לעדרר לפני הקיסר, לפני הקיסר? יהו כרצונך!" 12 כעבור ימים החלתו לשלוח אותו לרומא. 26 אבל מה אחדים באו המלך אגריפס וברניקה לבקר את אכתוב לקיסר? הרי אין גדרו שום טענה פסטום. 13 ביקורם נמשך ימים אחדים. ופסטום מבוסט! על כן הבהיר אותו לפני כולכם, שוחח עם המלך על המקרה של פולוס. "שכאן ובמיוחד לפני, המלך אגריפס. כדי שתתזכיר אסיר אחד, "פתח פסטום, "שפלייקש השאירו אותו ותאמר לי מה לכתוב. 27 כי הרי אין זה בכלל". 15 כשהייתי בירושלים סיפרו לי ראשי הגינוי לשלוח אסיר אל הקיסר ללא اسمה

הכהנים וזקני היהודים את נרטם, ודרשו כלשהי.

מןוי להוציאו להורג. 16 כמובן שמיירתי 26 "יש לך רשות לספר את נרטך", אמר להבהיר להם שהחוק הרומי אינו מחייב אגריפס לפולוס. בתנועות ידיהם החלה פולוס אדם לפני שעמידים אותו לדין, ולפני שניתנה להגנ על עצמו לפני בית-הדרין. 2 "בר-מזל אני, לו האפשרות לעמוד מול מאשימים ולהגן כבוד המלך אגריפס. על שניתנה לי הזכות על עצמו. 17 "כשבאו לכאן מאשימי כינstoi להשמי באוניך את חשיבותי להשומותיהם מיד את חברי בית-הדרין, ושלחתו להביא את של היהודים. 3 כי אני יודע שאתה בקיा פולוס. 18 אולם החשובות שהעלנו גדרו כלל בחוקינו ובמנחינו. אני מבקש ממך, אנה, הקשב לא דמו לחדרות שהוא לי לנבי. 19 חמלהקת לי בסבלנות. 4 כל היהודים יודעים שמאז בינויהם הייתה בנושא הרת היהודית, ועל אדם ימי נערוי בטرسוס, ומאותר יותר בירושלים, בשם ישוע אשר מת. ואילו פולוס מתעקש קובלתי חינוך יהודי מסורת, ותמיד הייתי לטעון שהוא חי. 20 לא ידעתי כיצד להחלפת על-פי הדרך שבה חונכתי. 5 לו היו מוכנים במקרה שכזה, ולכן שאלתי אותו אם היה להודות בכך. היו מאשרים שבשאלת קיום

הتورה והמסורת הייתה תמיד בין הפרושים את מצבם האmittel, כך שיחזרו בתשובה ויהיו המהמירים ביותר. 6 אולם הסיבה האmittelית באור האלים, ולא בחשכת השטן. לשם להאשיותם שונה: הם מתנצלים מה? כדי שאלים יסלח להם חטאיהם. וייתן לי רק מושם שאנו מצפה להתנסחות הבטהה להם נחלה יחד עם שאר בני-האדם שתוהרו זה לאבותינו. 7 שניהם-עשר שבטי ישראל מחתאים והוקדשו לי באמונה. 8 "וכך, מתפללים יומם ולילה שה' יגשים את אותה המלך אנדריפס. לא התמודדתי נגד החיזיון הבטהה שלה אני מצפה. אדוני המלך, בכלל זהה מן השמיים. 9 תחילתה בישרתי את הדבר צפיה זהם משאימים אותו! 8 אך האם זה לאנשי دمشق, לאחר מכן בירושלים ובכל פשע להאמין בהזיהות המותם? האם איןכם יהודים, ואחר כך גם לויים. קראתו לכל מאמנים שאלויהם יכול להקים בני אדם בניה-המלך לונזה את חטאיהם. לשוב אל לתחיה? 9 "نم אני חשבתי בעבר שהחובתי אלוהים ולהוכיח את חרטתכם לכם במעשים להציג ולהזיק לאמינים בישוע מנצרת. טוביים. 10 מסיבה זאת עצרו אותי היהודים אסרתני רבים מהקדושים בירושלים, אף בבית-המקדש וניסו להרוג אותי. 11 אולם קיבלתי מראש הכוונות רשות בכתב לעשותה ה' הנין עלי, והיום אני עדין חי יכול לספר זאת. וכאשר נידונו הקדושים למוות, נתתי את עבדות אלה לכלם - לקטנים ולגדולים. אני הסכמתי המלאה. 11 פעמים רבות עברתי מלמד אך ורק את דבריהם של משה רבינו מבית-כנסת אחד לשני, וחתת עניינים אילצתי ושל הנביאים: 12 שהמשיח יסבול ושיהיה את המאמינים המשיחיים לנדרף את המשיח. הראשון אשר יקיים מן המתים. כדי להביא אור למעשה התנדחתי להם בחיריפות שכזאת, עד ליהודים ולנוגים כאחד". 13 לפעת התרפץ שרדיותיהם אותם גם בחוץ לארץ. 12 "יום אחד פשטוס וקרא: "פולוס, יצאת מדעתך! לימודיך יצאתי לדמשק, בסמכותם של הכהנים ועם המושכים לבבלי את דעתך". 14 "לא יצאתי ברכתם, כדי לאסור את המאמינים המשיחיים. מודעת, פשטוס הנכבד", השיב פולוס. "אני בצהרי היום, אדוני המלך, זרח לפצח אור מדבר דבריו אמת מפוכחים. 15 המלך אנדריפס בהור יותר מזוחר המשמש והציף אותו ואת יודע הדיבב את כל הדברים האלה. אני מעוז. 14 כולנו נפלנו ארצתה, ואני שמעתי قول לדבר בכנות. כי אני בטוח שהמלך מכיר יודע מלאוי. מדבר אל: 'שאלול, שאלל, מרוע אתה רודף את כל המאורעות האלה; הרוי הם לא התרחשו עליך! 16 עתה קום על רגליך, כי גנליהו אנדריפס ישיע את דבריו של פולוס: "כמעט אתה רודף! 16 עתה קום על רגליך, כי גנליהו אנדריפס ישיע את דבריו של פולוס: "כמעט לך" כדי למונתק להיות לי למשרת ועד. שכונתאותי להאמין שישוע הוא המשיח!" 17 עליך לספר לעולם כלו את אשר ראתה היום 17 ופולוס השיב: "אני מקווה ומתפלל לאלהים ואת אשר אראה לך בעתיד. 17 אני אמן עלייך שבמון-קדם או במאוחר אתה וכל הנוכחים מפני בני עמק ומפני הגויים. כן, אשלח אותך כאן תהיו כמוני... אך בלי האויקום. כМОבון!" אל הנוגים. 18 כדי שתפקיד את עיניהם לראות 18 המלך, המושל, ברניקה וכל האחים כמו

31 ויצאו מהעולם. כשהם בעניינו של לא רק את המטען ואת האונייה, אלא גם את פולוס מאוחר יותר, הבהיר: "איש זה אינו אשם חיננו!" ³² ואולם קציני המשמר העדיפו לקבל בשום פשע שדרינו מסר או מוות. ³² "אלמלא את עתחם של רב-החולב ושל בעל האונייה דרש לעדרר לפני הקיסר, "אמר אנדרפס על בני עצתו של פולוס. ³² לאחר שנמל לפסוטם, "אפשר היה לשחרר אותו."

27 כאשר הוחלט שעליינו להפליג לרומא, נמסרו פולוס ועוד מספר אסירים להשנתו של קצין בשם يولיס, שהשתייך לנדור הקיסר. ² עליינו על אונייה אדרמיטית שעמරה להפליג בוגר נמלים לאורך חוף אסיה. ברצוני לצוין שם אריסטרכוס המקדוני מטסלונייקי היה איתנו. ³ כשהגענו למחרת לצידון נילה לומספּר נמלים כעבור רוח דרוםית קלה, ומוג האויר נראה מתאים בהחלטה להפלגה. על כן הם הרימו עוגן והפלינו לארוך החוף. ⁴ אולם כעבור זמן קצר השתנה לפתע מג האוויר ופרצה סופה עזה (סופה אירוקלידון – רוח צפונית-מורחת). שטלה את האונייה וסחפה אותה ללב המרכנו ולהפליג צפונית לקפריסון. בין האי יוניס נדיבות-לב כלפי פולוס. והרשה לו לרדת לחוף ולבקר את ידידי, כדי שישפקו לו את צרכיו. ⁴ כשהגענו מצדון נשבה לנדרנו רוח חזקה, אשר אילצה אותנו לסתות מטרכנו ולהפליג צפונית לקפריסון. בין האי ובין היבשה. ⁵ עברנו לאורך חופי קיליקיה ופמפוליה, והגענו למורה שבולוקיה. ⁶ يولיס הקצין מצא שם ספרינה מצריות מאלכסנדריה, שפניה מועדות לאייטליה, והעלה אורגנו על בידנו להעלות על הסיפון את סירת-הazel. ⁷ לאחר ימים אחדים של טליתולים והפלגה איטית ומינעת ביום הסוער התקרכנו לקנידוס. אולם הרוחות החזקות אילצו אותנו להמשיך לכרתים ולהלוף על-פני הר סלמוני. בקושי רב נאבקנו נגד הרוחות העזות, והתקדמנו באישיות רבה לאורך החוף הדרומי. עד שהגענו לנמל הבוטוח קלילמנס שליד העיר לסיה. ⁹ בינותיים איבדנו זמן רב, ומכוון שהגיעה הסתיו היה מג אויר סוער. והפלגות ארוכות היו בחזקת סכה לירדי. ¹⁰ רבתות, "פתח פולוס," אני רואה שאם נמשך ראיינו את המשם, הירח או הכוכבים. עד אשר עתה בדרכנו, צפואה לנו סכה נדולה ונאבך

אפשרה כל תקווה להינצל. 21 איש מאיתנו השבויים האחרוניים לא טעםתם דבר. "אמר לא אכל דבר מזה זמן רב, עד שלבסוף להם. אמר: "אנא, אכלו משחומי עלייכם להתחזק. כינס פולוס את הצות ואמר: "רבותי, אילו אנו מבטיח לכם שלא טיפול שעירה אחת שמעתם בקולו ולא עזבתם את החוף הנוח מראכם ארץ! 25 פולוס לκח פרוטת להם בכתריהם, הייתם חוסכים לכם אבדן ציוד יבשה, הוודה לה' לפני כלום, שבר חתיכה ונזקים חמורים אחרים. 22 אך התעודדו! מיהלם היבש ואכל אותה. 36 לפעת חשו כולם האוניה אמנים חטבג, ואולם איש מכם לא יאכבר בטוב, וגם החלו לאכול. 37 כולנו יחד מניינו את חייו. 23 "בליליהames גנלה אליו מלאכו 276 איש. 38 לאחר שאכלו כולם לשבעה הוסיף של האלוהים, אשר אורתו אני עובד ולו אני הצotta להקל על משקל האונייה, והשליך אל שידך. 24 ואמר: אל תירא, פולוס; אתה תזכה היום גם את שקי החיטה. 39 כשהיאיר היום לעמוד למשפט לפני הקיסר! נוסף על כך, הם הבחינו במפרץ ובחוות, אך לא הצליחו אלוהים נעה לבקשתך ויציל את חייהם של זוחות את המקום. הם תהוו אם יעלה בידם כל הנועדים איתך בספינה. 25 התעודדו, לנוט את הספינה בין הסלעים ולהשיטה אפואו כולם, כי אי בותח באלווהים ואין לי אל החוף. 40 הם החליטו לנסות. לאחר ספק שקיים את דבריו! 26 אולם ספינתנו שניתקנו את העוגנים והשאירו אותם בים, התירו תנפץ אל אחד האיים. 27 בחוץ הלילה את כבלי ההגהה, הרימו את המפרש הקדמי הארבעה-עשר לסערה, לאחר טלטולים והפליגו לחוף. 41 אולם הספינה עלה על מינעם ביום האדריאטי, נילו המלחים יבשה שרטון ונטקהה במקומה. החרטום הלאך ושקע, באופק. 28 הם הורידו אנך ונילו עמוק והיירתיים, שהיו חשופים לנחשולים. החלו המים תחתם היה כ- 36 מטר. כעבור זמן להתקף. 42 החילאים הציעו לקצין המשמר קוצר שבו והורידו את האנק, והפעם היה להרג את האסירים. כדי שאיש מהם לא עומק המים 27 מטר בלבד. 29 הם ידעו יוכל לשחות אל החוף ולהימלט. 43 אולם שעד מהרה נגע לחוף, ומכוון שהחששו שמא יולוס רצח להציג את פולוס, ולכן לא קיבל תנפץ הספינה לסלעים, השליך ארכעה את הצעתם. "מי שודע לשחות - ישחה אל עוגנים מירכתי הספינה וציפו בקוצר רוח החוף! פקד יוליוס. 44 "מי שאינו יודע לשחות לאור היום. 30 מלחים אחדים ניסו לבורוח - שייחסו ברושים ובשברי האונייה ויהתוד אל מהספינה; הם הורידו את סירת ההצלה היבשה! וכך נגענו כולנו אל החוף בשלום. אל המים, והעמידו פנים כאילו יש בדעתם 28 עד מהרה נילנו שאנו על האי מלטה. להוריד עוגנים גם מהחרטום. 31 אולם פולוס 2 תושבי המקום נהנו בטוב-לב ראוי לציון, הזיהיר את החילאים ואת הקצין האחראי: "אם והבעירו מדורה כדי לחמס אותנו בקורס העוז המלחים האלה לא ישארו על הסיפון המתו וبنיהם הסוחה. 3 פולוס קושש ענפים וזרדים כולכם. 32 משום לכך ניתקו החילאים את חבליהם, והשליך אותם אל תוך המדורה. לפעת הסירה והניחו לה להיסחף בים. 33 בטרם עלה נין על זרועו נשח ארס שבקש מפלט מהחום. השחר ביקש פולוס מכולם לאכול. "במשך 4 כשראו אנשים האי את הנחש הפתלי על זרועו,

אמרו זה לזה: "הוא בטח רוצח! הוא אמן ניצל והוא לה".¹⁶ בהגיעם לרומא הורשה פולוס מן הים, אף הצדק לא ניתן לו להזעך!¹⁷ אך לנור בכל מקום שרצה, אם כי תמיד נלווה פולוס נועד את הנחש אל תוך האש, והוא עצמו אליו חיל.¹⁸ בעבר שלושה ימים כינס כלל לא נפנעו.¹⁹ האגושים הביבטו בו בדריכות פולוס את מנהיגי היהודים המקומיים, ואמר וציפו לראות את גופו מתנפחה או נופל מת. להם: "היהודים בירושלים אסרו אותו ומסרו אלם לאחר שהחיכו זמן רב ולא קרה דבר. אותו לידי המשל הרומי. למרות שלא שינו את דעתם והחליטו שפולוס הוא ודאי פגעתי באיש ולא עברתי על חוקי אבותינו. אל!²⁰ אחוזתו של פובליוס, מושל האי, הייתה היתה²¹ הרומים ערכו לי משפט ורצו לשחרר בקרבת החוף. הוא הומני אוננו לביתו ואורה אותו, מכיוון שלא מצאו כל סיבה לדzon אותו אורגנו שלושה ימים.²² באותו עת היה אביו של למוות, כפי שדרשו היהודים.²³ אלם לאחר פובליוס חולה מאד – הייתה לו דיזונטריה שהיהודים מחו נגד ההחלטה, מצאתו לנחוץ והוא קדח מהום. פולוס החל לחדרו של ערעד לפני הקיסר, למרות שלא רציתו החוללה, התפלל בעדו, סמך את ידיו עליו, לתבוע את עמי.²⁴ ביקשתי מכם לבוא הנה והאיש נרפא.²⁵ ולאחר מכן בא שאר חיל האי היום כדי שכך זה את זה, וכדי שאוכל לומר אל פוליס, גם הם נרפאו.²⁶ התושבים היו לכם שאין אסור באזקים אלה רק משום שאין אסידי תודה והציפו אותו במתנות הוקהה. מאמין שהמשיח כבר בא!²⁷ לא שמענו כאשר הגיעו מועד הפלגתו, הם מילאו את עלייך שם דבר רע. ענו מנהיגי היהודים. "לא האונייה באוכל ובציד.²⁸ ונשלשה חורדים קיבלו מכתבים מיהודה, ולא שמענו דיווחים לאחר שעלה ספינתנו על שידרטון עליינו על מפי הבאים לכאנן מירושלים.²⁹ אלם אנחנו אונייה אחרת והמשכנו בדרךנו. הפעם הפלגנו רוצחים לשם שמו במה אתה מאמין, כי הדבר באונייה" התאומים". שבאה מאלבנסנדיה היחיד שאנו יודעים על המשחיתים האלה הוא ועננה בא מלטה במשק החורף.³⁰ החנתנו שככל מקום מתנדרים לכת זוatta.³¹ הם קבעו הראשונה הייתה סירקו, שם נשארנו שלושה מועד לפינוים הבהא, ובאותו יום התאסף ימים.³² מסירקו הפלגנו לרניום. בעבר קhalb לר ביד ביתו של פולוס. הוא סיפר يوم החלה לנשوب רוח דרומית, וביום השני להם על מלכות האלוהים, ולימד אותם על הגענו לפוטיאולי.³³ בפוטיאולי פגשנו לבסוף אורות ישוע מתחם כתבי הקודש – מהתורה מאמנים. הם הפיצו לנו להישאר אתם שבוע ומהנבאים. הוא החל ללמד אותם בכור, ולא ימים, ומשם הפלגנו לרומא.³⁴ כאשר שמעו הפסיק עד הערב.³⁵ לאחר שהתוכחו בינם האחים ברומא על דבר בואנו, נסעו מרחק ואחרים לא האמינו.³⁶ לאחר שהתוכחו בינם רב מחוץ לערים כדי לקבל את פנינו. חלקיים לבין עצםם. הם עיזבו את המקום כשדבריו של חיכו לנו בכיכר אפיקס (כשישים ושמונה ק"מ פולוס מהדרדים באזוניהם: "רוּתַּקְוָדֵשׁ צָדֵק מִרְוָמָא"), וחלקם הצטרכו אליוינו ב"שלוחת כשם דברים אלה בפי ישעיהו הנביא":³⁷ "לך הפונדקאים" (כחמישים וחמישה ק"מ מרומא). ואמרת לעם הזה: שמעו שמו ועל תבינו, וראו כשפולוס ראה אותם הוא התעורר מאד ראו ועל תדרעו:³⁸ המשן לב העם הזה ואזניו

הכבד ועיניו השע, פן יראה בעיניו ובאזוריו
ישמע, וללבבו יבין ושב ורפא לו.²⁸ משום
כך אני רוצה שתדרשו כי ישועה זאת מוצעת
נשׁ לנוים, והם ישמעו.²⁹ במשך השנהים
הבאות התגorder פולוס בבית שכר לעצמו,
וקיבל בברכה את כל מי שבא לבקרו.³⁰ הוא
בישר באומץ את דבר מלכות האלוהים. לימד
על אודות האדון ישוע המשיח, ואיש לא ניסה
להפריע לו.

אל-הָרֹמִים

כדי שגם בקריכם אוכל לעשות פרי, כשם שעשיתו בקרב עמים אחרים. אלום עד כה תוכנית זאת לא יצא להפועל.¹⁴ אני חש מעין הובה לבשר את דבר האלוהים לכל העולם אלוהים. ² אלוהים הבטיח לנו בשורה זאת – לאנשי תרבות ולחסרי תרבות; למשכילים לפני זמן רב באמצעות נבאיו בכתביה הקדוש. ואנו רוח השכלת – ללא הפליה.¹⁵ משומך כך, אנשי רומא. אני רוצה לספר את הבשורה גם אדוננו, אשר בא לעולם בדמות אדם משושלת רוד המלך. ⁴ ואשר קם מן המתים על ידי רוח הקודש והוכח להיות בן האלוהים. הוא ישוע המשיח האדון. ⁵ באמצעות המשיח העניק לנו אלוהים. חוטאים שכמוני, אתה טוב וחסדו, ועתה הוא שולח אותנו לספר לכל האנשים בעולם את המעשים הנפלאים שעשה הוא, למען, כדי שם הם יאמינו בו ויצויתו לנו. ⁶ ידידים יקרים ברומא, גם אתם נמנים עם אלה שאלהים אהוב; ישוע המשיח קרא לכם להשתיך לאלוהים ולהקריש לו את חייכם. יברך אתכם האלוהים אבינו ישוע המשיח אדוננו בחסד ובשלום. ⁸ ראשית כל ברצוני לומר לכם כי השמואה על אמונהכם הנפלאה באלהים מתחפשת בכל העולם, ועל-ידי ישוע המשיח אני מודה לאלוהים על כולכם. ⁹ אלהים יודע שיטומם וליליה אני מתפלל בעדכם ומזכיר אתכם לפני האלוהים, אשר אותו אני עובד בכל כוחי כיבודו בכבוד המגניע לו, וגם לא הורו לו בזמן שאני מבשר את הבשורה על אודות בני.

על כל מה שעשה למען. לעומת זאת הם העסיקו את מוחם בדברי שנות והבל, עד כי לי לבוא אליכם סוף-סוף. ¹⁰ כי אני משתוקק מוחם שקע בבלבול ובתמתום. ²² מאחרי מWOOD לראותכם ולהעניק לכם מתנה רוחנית חכמתם המודומה מסורתה טיפשות!²³ במקום כדי לחזק אתכם. ¹¹ כלומר, אני משתוקק שיכבבו ושחררו את האלוהים החיו והקיהם. הם עשו לעצם אללים מעז ומאבן, בדמותות אותי ואמנוני תעדד אתכם. ¹³ אחיהם יקרים, בני-אדם. עופות, חיות ורמשים. ²⁴ על כן דעולכם כי פעמים רבות תכנתו ללבוא אליכם. מסר אותם אלהים למשעי הטומאה שלהם;

1 מאות פолос. עבדו של ישוע המשיח, אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת הובה לבשר את דבר האלוהים לכל העולם אלוהים. ² אלוהים הבטיח לנו בשורה זאת – לאנשי תרבות ולחסרי תרבות; למשכילים לפני זמן רב באמצעות נבאיו בכתביה הקדוש. ואנו רוח השכלת – ללא הפליה.¹⁵ משומך כך, אנשי רומא. אני רוצה לספר את הבשורה גם אדוננו, אשר בא לעולם בדמות אדם משושלת רוד המלך. ⁴ ואשר קם מן המתים על ידי רוח הקודש והוכח להיות בן האלוהים. הוא ישוע המשיח האדון. ⁵ באמצעות המשיח העניק לנו אלוהים. חוטאים שכמוני, אתה טוב וחסדו, ועתה הוא שולח אותנו לספר לכל האנשים בעולם את המעשים הנפלאים שעשה הוא, למען, כדי שם הם יאמינו בו ויצויתו לנו. ⁶ ידידים יקרים ברומא, גם אתם נמנים עם אלה שאלהים אהוב; ישוע המשיח קרא לכם להשתיך לאלוהים ולהקריש לו את חייכם. יברך אתכם האלוהים אבינו ישוע המשיח אדוננו בחסד ובשלום. ⁸ ראשית כל ברצוני לומר לכם כי השמואה על אמונהכם הנפלאה באלהים מתחפשת בכל העולם, ועל-ידי ישוע המשיח אני מודה לאלוהים על כולכם. ⁹ אלהים יודע שיטומם וליליה אני מתפלל בעדכם ומזכיר אתכם לפני האלוהים, אשר אותו אני עובד בכל כוחי כיבודו בכבוד המגניע לו, וגם לא הורו לו בזמן שאני מבשר את הבשורה על אודות בני.

על כל מה שעשה למען. לעומת זאת הם העסיקו את מוחם בדברי שנות והבל, עד כי לי לבוא אליכם סוף-סוף. ¹⁰ כי אני משתוקק מוחם שקע בבלבול ובתמתום. ²² מאחרי מWOOD לראותכם ולהעניק לכם מתנה רוחנית חכמתם המודומה מסורתה טיפשות!²³ במקום כדי לחזק אתכם. ¹¹ כלומר, אני משתוקק להיות בחברתכם, כדי שאמונהכם תעודד אותי ואמנוני תעדד אתכם. ¹³ אחיהם יקרים, בני-אדם. עופות, חיות ורמשים. ²⁴ על כן דעולכם כי פעמים רבות תכנתו ללבוא אליכם. מסר אותם אלהים למשעי הטומאה שלהם;

הוא הניח להם להמשיך בمعنى התועבה אתה לא רואה עד כמה אלוהים טוב, אורך והזנות ולחילל איש את גוף חברו.²⁵ בכוונה רוח וסבלני איתה? האם אתה לא רואה שהחטוב תחיליה הם העדיף להאמין בשקרים במקום זהה מיועד להסביר אותך מהחתא? ⁵ דעת לך באמת אלוהים, הם החפלו לבריאות, אך כי בעקבותך ובסייעתך להפסיק להחטא לא צייתו לאלהים המבורך אשר בראת ולחוור בתשובה, אתה צובר לך עונש נורא הכלול. ^(αιδεινος αιδεινος)²⁶ משום כך מסר אותם ליום הדין – היום שבו ישפטו אלהים בצדκ אלהים לחאותיהם, עד כי אף נשוויהם את העולם כולם. ⁶ ביום זה ישלם אלהים סטו מיחסים נורמליים וקיים יחסם לכל איש המתינו לו לפניו מעשו: ⁷ אלהים בלבזינורמאליים עם בנות מין.²⁷ גם הנגידים המשודלים לעשות מעשים טובים, המציגים סטו מהיחסים הנורמאליים והטבעיים וקיימו לאלהים והשואפים לכבוד והדר שלא מן יחסם בלחטי טבעים עם נגידים אחרים. ^(αισθητος αισθητος)²⁸ ואילו כתוצאה לכך הם נענו בתוכך עצם בעונש הרשעים אשר מורדים בה וains מציתים המתינו להם.²⁹ כאשר לא נמצא לנכון להכיר לו, קיבלו עונש נורא. ⁹ צער וסבל יבוא על באלהים, הוא הניח להם להשתעבד לכל כל העושים מעשי חטא ועוזל: על היהודי מעשי התועבה שהעלו בדרעתם.³⁰ חייהם בראשונה, ונם על ה"גוי". ¹⁰ לעומת זאת, כל מלאו בכל מינו מעשי זנות, רשע, בצע, שנאה, אלה שיצרו לאלהים ויעשו מעשים טובים קנאה, רצח, מריבה, מרמה ומורירות. הם נהיו יוצו לכבוד, להדר ולשלום ממאת האלהים – רכלנים ³¹ ומלשינים, שונים אלהים, הוצפנים היהודי בראשונה, ונם הגוי. ¹¹ כי אלהים אינו וגאותניים, יוזמי רוש ומורדים בחוריהם. מפללה בין בני-ח'אדם.³² אלהים יעניש את הם מתנהנים בטיפשות. בחוסר אמונה, כל החוטאים! אלה שחתאו בלי שהכירו את ברשותם ובاقוריות, ומלאי שנאה וטינה. התורה ייונשו נם בעלי להתחשב בתורה; אלה הרשעים האלה יידעו היטב כי אלהים שהכירו את התורה וחטאו, יישפטו וייענשו יעניש עונש מוות את כל הנוגנים לך. ¹² אולם על-פי התורה. ¹³ שהרי אלהים אינו מצדיק לא זו בלבד שלא היטיבו את דרכם, הם נם את אלה שמכירם את התורה, כי אם את אלה מעודדים את כל מי שעושה כמוותם!

2 אולי תאמר: "אילו הם אנשים רשעים!" ^{אך} דעת לך שאינך טוב מהם! באמירתך כי הם רשעים וכי יש להענישם, אתה שופט למשעה את עצך, שכן אתה עושה בדיקותם מעשים. ² ואנחנו יודעים שאלהים מעונייש בצדק את העושים מעשי תועבה כאלה. ³ הסבור אתה שבעשותך מעשי תועבה כמוותם. אלהים ישפטו וירשע את الآחרים וויה לך? ⁴ האם הנתר בחיו של כל אדם. וזה חלק מותכניתו

של ה' שאוֹתָה אֲנִי מַבְשֵׂר.¹⁷ אַתָּם הַיְהוּדִים, אֲמִתִּי הוּא וְשָׁאוֹהֵב אֶת ה'. כִּי אֱלֹהִים אֵינוֹ מַתְּנָאִים שָׁאתִם יְדִידָיו הַנְּבָחָרִים שֶׁל אֱלֹהִים; מְעוֹנִין בְּאֶלְهָה שֶׁכֹּל יְהֻדּוֹתָם מִסְתְּחָמָת בְּקַיּוּם אַתֶּם חַוְשָׁבִים שַׁהְוָאֵיל וְנַתֵּן לְכֶם אֶת תּוֹרַתְנוּ, בְּרִיתַת-הַמִּילָה בְּלִבְדֵךְ. כִּי אִם בְּאֶלְהָה שֶׁלְכֶם הַכּוֹל כְּשׂוֹרָה בִּינֵיכֶם לְבִנְיוֹן.¹⁸ אַתָּם יוֹדָעִים וְחוּיָם הַשְׁתָּנוֹן, וְלֹאֶלְהָה הוּא עַנֵּיק כְּבוֹד וְשִׁבְחָה מְהוּ רְצָוֹנוֹ שֶׁל אֱלֹהִים: אַתָּם יוֹדָעִים לְהַבְחִין לֹא בְעֵינֵי בְנֵי אָדָם, כִּי אִם בְּעֵינֵי אֱלֹהִים.

בַּין טֹב לַרְעֵעַ, שְׁכַנֵּן לְמַדרְתָּם אֶת תּוֹרַתְנוּ עוֹד **3** אִם כֵּן, מַהוּ יִתְרֹנוּ שֶׁל הַיְהוּדִי? וּמָה לְפָנֵי זָמֵן רַב.¹⁹ אַתָּם מְשׁוֹכְנָאִים שְׁהָנָכֶם יִתְרֹנוּהָ שֶׁל הַמִּילָה?²⁰ יִשְׁיַׁתְרֹן רַב בְּכָל מְכוֹשְׁרִים וּוּרְאוּיִם לְלִמְדָה אֶת אֱלֹהָה שְׁאַיִן דָּרָךְ. רָאשַׁת כָּל, אֱלֹהִים הַפְּקִיד אֶת דְּבָרוֹ יָדְעָם אֶת הַדָּרָךְ לְהָדָה; וְלִשְׁמַשׁ כְּלֹפְדֵי אָורֶר הַמְּדָרִיכִים אֶל ה' אֶת אֱלֹהָה שְׁתַׁעַשׂ בְּחַשְׁבָתָה.²¹ אַתָּם מְשׁוֹכְנָאִים שְׁהָנָכֶם מְכוֹשְׁרִים לְלִמְדָה שְׁהַיְהוּדִים הַפְּרוּ אֶת הַבְּטָחָם לְאֱלֹהִים, יִפְרַח אֱלֹהִים אֶת הַבְּטָחָותָיו לָהֶם?²² חַלְילָה! נִמְ אִם כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּ בְּתַהֲלִים שְׁדָרְבֵי אֱלֹהִים אַמְתָה! הַרְיָה כַּתְבָה בְּתַהֲלִים שְׁדָרְבֵי אֱלֹהִים הַמִּזְרָחִים, שְׁמַדְרָעִים תְּמִיד לְלִמְדָה אֶת אַחֲרִיכִים – מִזְרָעִים אַיִלְכִים מַלְמְדִים אֶת עַצְמָכֶם? אַתָּם מִצְוִוִּים עַל אַחֲרִיכִים לְאַגְּנוּבָה – הַאֲמִם בְּעַצְמָכֶם נִקיִּכְפִּים?²³ אַתָּם מִצְוִוִּים עַל אַחֲרִיכִים לְאַגְּנוּבָה – הַאֲמִם בְּעַצְמָכֶם מִתְּנִנְדוּרִים לְעַבְדָה הַאֲלִילִים – הַאֲמִם אַיִלְכִים גּוֹלוּיִם אֶת כָּל הַקָּדוֹשָׁה שֶׁלְהֶם?²⁴ אַתָּם נִאֵם בְּעַובְדָת יִדְעַתְכֶם אֶת תּוֹרַת אֱלֹהִים. אַךְ אַיִלְכִים אֶת מִצְוֹתָיו אַתָּם מִבְזּוּם לְמַעַשָּׂה אֶת אֱלֹהִים.²⁵ אֵין פְּלָא שְׁתַׁחֲבִי-הַקוֹּדֶשׁ אָוֹרִים: "בְּנַלְלָכֶם שֶׁמְ אֱלֹהִים מִוחְלָל בְּגּוֹסִים!" לְבִרְיתַת-הַמִּילָה יִשְׁעַרְךָ וְמִשְׁמְעוֹתָךְ אָמַרְתָּה שְׁמַרְתָּ מִצְוֹתָה ה'. אִם אַיִלְכִים שְׁמַרְתָּ מִצְוֹתָה ה', אַיִלְכִים טְבָהָה (שְׁנוֹאַנְנוּ הַעֲלִילָוּ עַלְיָנוּ שְׁכָךְ אָמְרָנוּ!) אָמְרוּ אֶתְמָם. הָאַיִן וְהַצּוֹדֶק לְהַרְשִׁיעָה וְלְהַעֲנִישׁ אֶת אֱלֹהִים הַאֲמִרְתָּם זֹאת?²⁶ אִם כֵּן, הַאֲמִרְתָּם אֶת אֱלֹהִים טְבָים מִהְנוּיִם? כָּלֶל לֹא. כִּבְרֵי הַיְהוּדִים לֹא יְעַנֵּיק לוּ אֱלֹהִים אֶת הַכּוֹיִוָּת שְׁהַחֲבִוָּן לְהַעֲנִיק לְיְהוּדִים?²⁷ לְמַעַשָּׂה, הַגּוֹי הַמִּקְיָם אֶת הַתּוֹרָה הַוְאָשִׁישְׁפּוֹת אֶתְהָךְ, הַיְהוּדִי, לְמִרְוָת שְׁנָמוֹלָת וְשְׁנָתוֹנה לְדֹר תּוֹרַת ה' שאוֹתָה הַפְּרָתָה.²⁸ הַרְיָה אַיִלְכִים יְהוּדִי אֲמִתִּי רַק מִשּׁוּם שְׁנוֹלָדָת הַדָּרוּי נַאֲלָהָן. אַיִן עַשְׂתָה טְבָה, אַיִן גּוֹרָם לְהַוּרִים יְהוּדִים. אוּ מִשּׁוּם שְׁנָמוֹלָת.²⁹ יְהוּדִי גּוֹרָם כְּכָבֵר פְּתֻוחָה, פִּיהָם מַלְוְכָלָךְ וְמַלְאָ

שקר ולשונם נוטפת ארס. 14 כן, הם מנבלים בזכות מעשינו הטובים. 28 לפיכך אנו מוסיקים את פיהם. 15 צמאים דם וחמי מגז. 16 לכל שארם נצדק לפני אלוהים עליידי אמונהתו מקום שהם הולכים הם מותירים אחרים בישוע המשיח בצד אלוהים. ולא עליידי סבל וצער. 17 הם מעולם לא התנסו בתהותה היישנו בקיום מצוות התורה. 29 החובבים השלום והשלווה שאלווהים לברו מעניק. 18 אין אתם שאלותם הוא אלהי היהודים בלבד, הם מקדישים לאלווהים כל מחשבה, ולא ורק אותן הוא מושיע? ודאי שלא! אלהים אכפת להם מה הוא חושב עליהם. 19 אנחנו נס אלהי הגויים. 20 וכיון שאלווה יודעים כי דברי התורה מכוננים אל אלה היהודים הוא נס אלהי הגויים, הוא מצדיק הכהופים לה – היהודים – ואלווהם ישפט את כולנו עליידי האמונה. 21adam בהדרינשנו ויעניש אותם, שכן עליהם לשמר את מצוותיו את חשבות האמונה מבטלם אנו את התורה? ולא להחנה בצורה זאת. לאיש מהם אין חס וחלילה! למשה אנחנו מקיימים אותה – תירוץ! למשה, העולם כולו עומד אשם בדבר האפשרי רק עליידי אמונה במשיח.

לפני אלוהים. 20 שהרי איש לא יצדק לפני 4 אם כך, מה נאמר על אברהם אבינו, אלוהים בזכות קיום התורה, וכיון שחוקי מה הוא השיג? 2 אילו נדרש אברהם בזכות משישו הטובים, אויה היהת לו סיבה להחפאה, אך לא לפני אלוהים! 3 כי הכתובים אומרים לנו: שאברהם האמין באלווהם, ומשמעותם כך של אלוהים "יחשבה לו צדקה". 4 שכדו של העובד אינו תלוי בחסרו של המעביר; זהו חוב המנייע לו. 5 החסד הוא כשהאדם אינו מסתתק על מעשיו לשועה, כי אם מאמין בהחלטם אשר מצדיק את החוטאים וסולח באלווהים אשר מצדיק את המשיח שלהם, ואמונהתו תיחס לו לצדקה. 6 גם רוד המלך דיבר על אושרו של האדם אשר אמונה בדמותו, הוא יהיה כפרתנו – קלומה, אולם מצדיקו ללא תלות במעשהיו: 7 "אשרי נשוי פע羞 כסוי חטאך; 8 אשרי אדם לא חשוב לה עוזן". 9 האם ברכה זאת מועדת אך חטא העבר. 26 במעשה זה רצתה אלוהים ורק לנימולים, או נס לנויה? זכרו כי אברהם התברך בזכות אמונה באלווהים. 10 מתי ברך אלהים את אברהם וחשב את אמונהתו מצדקה, לפני שנימול, או לאחר מכן? התשובה היא: לפני שאברהם נימול! 11 אברהם נימול רק לאחר שאלווהים הבטיח לברכו בזכות בזכות קרבנו של המשיח ואמונהינו בו, ולא

אמונתו. ברית-המילה הייתה אותן וחותם באלוחים לא נחלה על-אף העובדה ששרה של אברהם הייתה אמונה, ושאלוותים הצדיקו אותה היה כבת תשעים שנה וזקנה מכרד וסלח לחטאיו עוד לפני טקס המילה. וכל להרות. וגם אברהם עצמו היה זקן מאוד – זאת כדי שאברהם יוכל להיות אביהם הרוחני בן מאה שנה.²⁰ אברהם לא הטיל ספק של כל אלה שיאמינו באלהים ויושעו מבלי הבטחת אלוהים. אלא להייפך – אמוןתו שיקימנו את חוקי התורה. אנו רואים. אם כן. ובתחומו באלהים נדל וחתזקנו. והוא כיבר כי אלהים מצדיק וסולח חטאים נם לאלה את אלהים והallel את שמם.²¹ אברהם ידע שאיןם מקיימים חוקי התורה – בתנאי שהם בכישרונו נמור שאלהים יכול לקיים את אשר מאמינים בו.²² אברהם הוא אביהם הרוחני הבשיט,²³ ובזכות אמוןתו אלהים הצדיק אותו גם של היהודים תינמולם. אשר יתדרכם אינה בעניינו.²⁴ ה) הצדיק את אברהם – כלומר, מסתמכה במילה בלבד. אלא אשר הולכים ניקה וזיכה אותו מכל חטא – לא רק למען בעקבות האמונה שהייתה לאברהם אבינו אברהם. אלא נם למענו!²⁵ כן. ה) הצדיק נם לפניו שנימול.²⁶ ה) הבשיח לאברהם ולזרעו אותנו. כפי שהצדיק את אברהם. כאשר נאמין לדרשת הארץ – לא בזכות קיום התורה באלהים אשר הקיים לתחייה את ישוע המשיח (שהרי בימי אברהם טרם ניתנה התורה). אדוננו –²⁷ הלא הוא המשיח שהוקרב למות אלא בזכות בטהונו ואמוןתו בה.²⁸ אילו רק בגלל מעשינו הרעים. ואשר Km לתחייה מן מקיימי התורה היו היורשים. אוין כל ערך המתים כדי להצדיקנו ולטהרנו בעניין ה).

5 ²⁵ לכון עתה. לאחר שנשלחו לנו חטאינו לאמונה. והבטחת אלהים בטלה ומובטלה.
6 ²⁶ כי הפרת התורה מביאה בעקבותיה זעם ועונש. ואילו כשאין תורה. אי-אפשר להפר אותה!²⁷ משום כך ברכותיו של אלהים ניתנות לנו במתנה על-ידי אמונה. ברוב הסדו מעניק אלהים את ברכותיו והבטחותיו לכל צאצאי אברהם – לאלה החיים לפי התורה. ולאלה המאמינים באלהים כאברהם. שהוא האב הרוחני של כולנו.²⁸ וזהו כוונת הכתוב בהבטחת אלהים לאברהם: "כי אב המון גוים נתיך". אלהים קיימים את הבטחו זו את מפני שאברהם האמין באלהים המכונה את המתים. ומהדבר על העתיד להתרכש בלשון עבר.²⁹ כשהשבתיו אלהים לאברהם שייתן לו בן. ולבן שלו יהיו צאצאים רבים אשר יהו עם נדול. האמין אברהם לה' למורות שבטחה כזאת נראה לך בלתי-אפשרית.³⁰ אמוןתו

תוישיה, בא המשיח בזמנ המתאים ומות בעדנו מזכה אותנו מחתאינו ומעניק לנו חיים חדשים – הרשעים. 7 הרי איןנו יכולים לצפות מאיש – וכל זאת בהסדר. 8 אם עליידי חטאו של אדם למות אף بعد אדם ישר וצדיק, אולם הבה אחד וייחד השתלת המות על כל בני-האדם. נאמר שקיים אפשרות כזו. 9 והנה הוכחה אנו בטוחים כי אלה הזוכים בחסדו הרב אלהים את אהבתו הנדרלה אלינו בשלחו את של אלהים ובשליחת חטאיהם. יהיו וימלכו בנו – את ישוע המשיח – למות בעדנו, כאשר בזכות אדם אחד – ישוע המשיח. 10 לכן, כאשר היינו עדרין חוטאים ורשעים. 11 אם אלהים שחטאו של האדם הראשון הביא עונש על עשה כל זאת למשנו עוד בהיותנו חוטאים, כל בני-האדם. כך מזכה צדקהו של המשיח עתה, משחוץדקנו בעניינו בזכות דם המשיח את כל בני-האדם בעני אלהים. והם זוכים שנשפה, אין לנו כל סיבה לפחד מזעמו של חיינו נצח. 12 כמו שעליידי סרבנות ואציות אלוהים. 13 שכן אם בזמן שהיינו אויביו סלה של אדם אחד נמצאים בני-האדם במעמד אלהים לחתאינו וריצה אהנו אליו עליידי של חוטאים. וכך עליידי צוות לאלהים הביא מות בניו, אנו בטוחים כי עתה, הוא גם יושיע המשיחאנשים רבים למעמד של צדיקים אותנו מחתאינו בזכות תקומתו לחיים. 14 עתה וחפים מפשע בעני אלהים. 15 מודע ניתנה לנו שמהים על היחסים החדשניים שבינינו לבין התורה? כדי שבבני-האדם יראו שאין הם אלהים – יחסים המקربים אהנו אליו – וכל מסוגלים לצוית לכל חוקי אלהים. אולם ככל זאת בזכות קורבנו של ישוע המשיח بعد שאנו רגשים יותר לחתאינו, וכך אנו מעריכים חטאינו. 16 כאשר האדם הראשון הפר את גובל החסד והרחמים של אלהים. הציווי של ה', פגע חטאו בכל המין האנושי 17 לפני ששלט החטא על כל בני-האדם ונרגם – חטא זו רע מות בכל העולם ובבני-האדם למותם. אולם עתה שלוחטים חסדו וצדקהו של מותו, כי כולם חטאו. 18 אכן המחתא כבר אלהים. והם מעניקים לנו חי נצח עליידי

היה בעולם זמן רב לפני מתן-התורה, אך **ישוע המשיח אדוננו** (gōionios 166)

איש לא יכול להיחשב חוטא לתורה אם טרם 6 אם כן, האם נמשיך לחטא כדי שאלהים נורגה התורה. 19 א-על-פִּירְכֵּן, המות. שהוא גילה קלפינו יותר חסד וرحמים? 2 חס תוצאת החטא. שלט בבני-האדם מادرם ועד וחלילה! כיצד נוכל להמשיך לחטא? הרי משה – נם באלה שלא חטא בדיק אותו מתנו לבני החטא! 3 או שמא איןכם יודעים כי חטא של אדם. אדם מסמל את ניגדו של אשר אנו נתבלמים (במיים) בכפיilo לאמונתנו בני-האדם העתיד לבוא. 15 מайдך, מתנתה במשיח, אנו משתתפים סמלית במות? 4 האופי האלוהים שנינתה לנו באמצעות המשיח שונה היין והחותא שלנו מות ונגמר עם המשיח בתכלית ממה שהנחיל לנו האדם הראשון. בטבילה, וכשם שהמשיח קם לתחייה מן בעוד שחתאו של האדם הביא מות לאנושות המתים, בגבורת אלהים. וכך נמננו היביא בני-האדם ישוע המשיח לאנושות שליחת חיים חדשים לנMRI. 5 שהרי אם השתתפנו חטאיהם ברחמי אלהים. 16 חטאו האחד של במותנו, נשתקף גם בתחייתנו. 6 ואל-נסכח כי אדם הביא עונש מות על רבים. ואילו המשיח תשוקותינו הרעות והישנות נצלבו והומתו עם

המשיח, כדי שנופנו שוב לא ישמש מכשיר ביד – החטא. השתעבדתם לאדונכם החדש – החטא. וכדי שוב לآنנה מושעבים לחטא. הצדקה.¹⁹ אני משתמש בדרמי של עבד ואדון, כי אדם מות הוא חופשי ומושחרר משיליטה משום שך כל יותר להבין, בשם שבעבר החטא. 8 מאחר שהאדם היין שבתוכנו מות העמדתם את נופכם לרשות החטא והטמאת, עם המשיח. אנו יודעים שגם נקום לתחיה כך העמידו עתה את נופכם לשירות הצדקה עמו וניקח חלק בחיו החדשים. 9 אנחנו והמעשים הטובים.²⁰ כשהייתם עבדים לחטא בטוחים כי לאחר שהמשיח קם לתחיה מן לא הקדשתם מחשש רבה לעשיית מעשים המתמים, הוא שוב לא ימות לעולם; למותם טובים.²¹ ומה היו התוצאות? מהרידות! כן, כבר אין שליטה עליון²² המשיח מות לבני התוצאות דיו נראות כל-כך. עד כי עכשו החטא פעם אחת ולתמיד, ואילו עתה הוא אתם מהתביישים אף לחשוב על מה שנרגתם חי לנצח למען אלוהים. 22 כך צריכים גם לעשות, כי כל המעשים האלה גוררים מות. אנחנו לחשוב את עצמנו מותים לבני החטא.²³ לעומת זאת עתה, בהיותכם מושעבים וחיים עליידי המשיח למען אלוהים.²⁴ אם כן, לאלהים ומושחררים מכוח החטא, התוצאה שוב אל תינחו לחטא לשלוות בוגרכם החלש: היא קדושה שאחריות חי נצח. (*איאניאסios g 166*)²⁵

אל תינכו לפיתויו של החטא ולתשוקתו. 23 כי לחטא יש שכר – מות. ואילו אלהים אל תינחו לאף איבר בוגרכם לשמש כל מעניק לאמינו בו ולמשרתים אותה מותנה:

רשות ביד החטא. אלא מסרו את כל כולכם חי נצח בישוע המשיח אדוננו!²⁶ (*איאניאסios g 166*)

7 אח, אלה מכל המכירים את התורה יודעים כי לאחר שאדם מת, התורה אינה שליטה בו יותר. 2 למשל: כאשר איש נשאת לאיש, התורה קושרה אותה אל בעליה כל ימי חייו. אך אם הבעל מת, האישה אינה קשורה אליו יותר³ ומותה לה להגנאה שנייה. אם היא תינsha שנייה כל זמן שבבעל חי, היא תהשש לנופות.⁴ באופן דומה, אח, מותו של המשיח על הצלב המתית אתכם לבני טענות התורה, ואתם חופשים להשתיך לאחר – למשיח שקס לתחיה מן המתים – כדי שנעשה פרי עני אלוהים.⁵ כאשר היינו עדרין מושעבים לאלוהים. יהה אדונכם ואתם תהי עברים. 7 אבל טוביה לאל על כך שלמרות שפעם בחרם את תשוקותינו ואתוותינו, ועשינו את אשר ציווה לנוינו אלוהים לא לעשות. כך הצמיחו מעשינו הרעים פרי הנורם למותה.⁶ אולם עתה, לאחר שהשתחררתם מהשבור לאדונכם הקודם

שמנתו לגביו כל מה שכבל ושיעבד אותה, שונא! ¹⁶ אני יודע היטב שאני עושה את הרע, אנו מושחרדים מהתורה, כדי שנוכל לשרת וויסורי המצחון שלי מוכחים שאני מסכים את אלוהים בדרך חדשה: בדרך של רוח למעשה עם התורה שהפרתי. ¹⁷ ברם אני הקודש, ולא בדרך היזנה לפיה הכתוב. ⁷ האם יכול לעשות דבר, כי לא אני עושה את הרע, אני מנסה לומר שורת אלוהים היא חטא? חס אלא החטא שבתוכי; החטא חוק מני, והוא חולילה! התורה עצמה אינה בוגדר חטא, אבל שנורם לי לעשות את כל המעשים הרעים היא נילתה לי את חטא. לדוגמה: לעולם לא האלה. ¹⁸ מניסיוני אני יודע שבמי, בبشرיו, אין היהי מודה בחטא החמדה והתאווה שבלביו שום דבר טוב. לעיתים קרובות אני נוכח כי אלילא אמרה התורה: "לא תחמוד!" ⁸ החטא יש לי רצון לעשות את הטוב, אך חסר לי ניצל את הדיבר "לא תחמוד" כדי להזכיר לי הכוח לעשות. ¹⁹ ככלומר, אין עושה את הטוב שתשוקות אלה אסורות. ובכך הוא למשעה שאינו מתכוון לעשותות, ולעתות זאת אני מוצא עורר ונירה תשוקות ודחפים אסורים שהיו עצמי עושה את הרע שאיני רוצה לעשותות! ככלאים בתוכי. רק במקום שבו אין תורה ואני ²⁰ ואם אני עושה את מה שבעצם אני רוצה חוקים, אין חטא. ⁹ פעם כלל לא הייתה כי לעשות הדיבר ברור שלא אני עושה זאת, כי אם תודעה החטא. אולם כשבפחו עני והתחלתי החטא השוכן והשולט بي. ²¹ כתוצאה מצד להבini אתמצוותה, החל החטא לפעול בי אני מוצא בי חוקיות משונה: כאשר אני רוצה ולפתות אותי להפר אתמצוותה, והתורה לעשות את הטוב, הרע משלט על. ²² בלבבי דנה עמי למות. ¹⁰ כך הדיבר שנייתן כדי אני חפץ לעשות את תורה זו, אך בנופי למדני את דרך החיים, נرم לי מות. ²³ כי אני מרגניש חוק אחר הלוחם בחוק השכל החטא, שניצל לרעה את הדיבר, רימה והמית וההיגיון, וכך הוא עושה עמי אסיר ועובד של עמי. ¹² אפ-על-פיךן אין ספק שהتورה החטא השוכן עדין בנופי. ²⁴ מס肯 שכמוני, מי עצמה היא קדושה, וכן גם הדיברות. ²⁵ אולם יושיע עמי מהשעבוד לנוף הזה שדינו מות? כיצד יכולה התורה להיות קדושה? האם ²⁶ תודה לאל, האלוהים כבר הושיע עמי לא התורה הקדושה היא שהmittה עמי? על-ידי ישוע המשיח אדוננו! אם כן, הטענו ודי שלא! החטא ניצל לרעה את הטוב כדי החטא שלו משועבד לחטא, אולם בשכלי אני להביא למותי. מכאן יכולם אתם לדאות עבד לתורת האלוהים.

עד כמה ערמוני ומסוכן הוא החטא. ²⁷ **8** המשתייכים לישוע המשיח לא יורשו הוא מנצל את התורה הטובה והקדושה של בדין. ² כי כוח רוח-החיים, אשר בישוע אלוהים למתרותיו הנאלחות. ²⁸ אם כן, התורה עצמה טيبة – הבעה היא כי, משום שאני מכור לחטא השולט بي. ²⁹ אני מבין את הרגשות: אני באמת רוצה לעשות את הטוב. בכלל האופי החלש של המין האנושי. משום אך אני יכול. לעומת זאת אני עושה את מה שאינו רוצה לעשות – אני עושה את מה שאני

גוף אנושי כשלנו – מלבד החטא שבנו – רוח המאמץ אותנו לו לבנים, והמאפשר לנו
 וسلح מהחטאת את השליטה על המאמינים לקרוא לאלהים: אבא, אבינו. ¹⁶ רוח הקודש
 במשיח, זו זאת בזוכות קורבנו. ⁴ על כן אנו שהעניק לנו אלהים מעיד בלבנו ומאשר שאנו
 יכולים עתה לקיים את דרישות התורה – באמת בני-אלוהים. ¹⁷ ואם אנחנו בני-אלוהים,
 בתנאי שchnihah על-פי הדרכת רוח הקודש, ולא הרוי שאנו גם יורשיו, ככלומר, אנחנו יורשים
 על-פי הדרכת הטבע היישן והחותטא שלנו. יחד עם המשיח את נחלתו של אלוהים. ברם
⁵ אדם הנשלט על-ידי הטבע החוטא שלו על-מנת לקחת חלק בכבודו علينا לשבול
 חי למן עצמו ולמן סיפוק תאוותיו, בעודו למןנו. ¹⁸ אך אין להשות כלל את סבלנו
 שאדם הנשלט על-ידי רוח הקודש זו למן עתה לעומת הכבד שיתן לנו אלוהים בכוא
 אלוהים, ועשה את הטוב בעני אלוהים. הזמן. ¹⁹ שהרי כל הבריאה מצפה בכיסופים
⁶ הליכה בדרך רוח הקודש מביאה חיים להתגלות הבנים לאלהים. ²⁰ כי באותו יום
 ושלום, בעוד שכניעה לטבע החוטא שלנו תשוחרר הבריאה מהשעbor לכילוון ולמאות
 מביאה מות. ⁷ שהרי הטבע החוטא שלנו – שליהם נכנע לא מרצונו, אלא מרצון
 שונא את אלוהים. טبع זה שלנו מעולם לא אלוהים – על-מנת שתוכל לקחת חלק בחירות
 חייה לאלהים. גם לא יציה לו בעtid. הנפלאה של בני האלוהים. ²² אנחנו יודעים
⁸ כל הנשלטים על-ידי אופיים החוטא אינם שכל הבריאה נאנחת ונונחת מכאב. כאשר
 יכולים למצוא-חן בעני אלוהים. ⁹ אולים אתם בצריך לידך. ²³ לא רק הבריאה נאנחת, אלא
 אנחנו נשלטים על-ידי הטבע החוטא שלכם. גם אנחנו, המאמינים, אשר טענו מודהושר
 אלא על ידי רוח הקודש. אם אכן הוא שוכן הנצחי שהchein אלוהים לאוהבו. כן, אנו נאנחים
 בקרבכם. כי מי שרוח הקודש אינו שוכן בו בציפייה לשחרור מכאב וסבל. אנו גם מוצפים
 אנחנו שיק למשיח. ¹⁰ אך אם המשיח בקרבכם. ליום שבו יתמשח אימוץינו לבנים. ואלהים
 אנחנו נופכים מות בגין החטא. אך הרוח הוא יעניק לנו גוף חדש. ²⁴ בתקופה הזאת נועשנו,
 חיים לכם כי הצדקתם. ¹¹ ואם שוכן בכם והבה נוכור שתקווה פירושה ציפייה לדבר
 רוחו של האלוהים אשר הקיים את ישוע מן שעדרין לא דראיינו: הרי אנחנו מוצפים למה שאנו
 המתים. אלוהים יקיים לתחיה גם נופכם רואים או למה שכבר נמצא בידינו. ²⁵ אולים
 בצדקתותה, על-ידי רוח הקודש השוכן בכם. אם אנו מוצפים לדבר שאנו יוכלים לראותו,
¹² לפיך, אוהבים יקרים. אנחנו חייבים דבר אנו לומדים להמתין לו בסבלנות. ²⁶ גם רוח
 לטבע החוטא שלנו ולדרישותיו. ¹³ שכן אם הקודש עוזר לנו בחולשותינו היום-יומיות
 ניכנע לו ונמשיך במעשינו הרעים – מות. ובתפילהותינו, שכן אנחנו יודעים כיצד להתפלל
 אבל אם בעורת רוח הקודש נחשל ונmittה את כהלה. ואינו יודעים بعد מי ובعد מה
 פעולות הטבע החוטא שלנו – נחיה. ¹⁴ כי כל להתפלל. אולם רוח הקודש מחהפלל בעדרנו
 מי שמודרך על-ידי רוח הקודש של אלוהים ובשmeno בתחינות ואנחות עמוקות ממילימ. ¹⁵
 הם בנים לאלהים. ¹⁶ אלהים לא העניק לנו ²⁷ האלהים אשר יודע את המתרחש לבנו.
 רוח אשר ישוב לשעבד אותנו לפחד. כי אם יודע גם מה מביע הרוח בתחינותיו בעדרנו,

כי הרוח מתחפל בעדנו לפי רצון האלוהים. **9** אני אומר את האמת במשיח ומצפוני ²⁸ אני יודעים שאם אהב את אלוהים ונתאים ברוח הקודש מאשר שדרבי נוכנים: אני את עצמנו לתוכנויותיו, כל מה שיקרה לנו יפעל עצב כל-כך ומודcka. **3** הלוואי שיכולתי לטובתנו. **29** שהרי עוד מבראשית החלטת אני להיות מוחרים ומונדה מהמשיח, למען אלוהים שכל המאמין בו – והוא ידע היטב את בני-ישראל. אלוהים בחר בהם לעמו, מי יאמין בו – ידמה לבנו, כדי שבנו יהיה הוא עצמו שכן בינויהם, הוא העניק להם הבכור בין אחיהם. **30** הוא בחר בנו את לוחות-הברית ואת התורה המדריכה עוד לפני זמן רב, ובכוא העת הוא קרא לנו אותם בחיי היום-יום. הוא אפשר להם לעבדו **אליג.** סלח לחטאנו, הדליק אוחנו והעניק לנו ולשרתו נתן להם את הבטחותיו. **היהודים** מכובדו. **31** מה נאמר, אם כן, על הדברים הם זרע האבות – אברהם, יצחק ויעקב. הנפלאים האלה? אם אלוהים לצרנו איש ומהם בא המשיח (בדמותו האנושית) השולט לא יוכל להיות ננדנו! **32** אם אלוהים לא בכלל ומעל לכל. יברך שמו לעולמים. **(סא)** חס אף על בנו היחיד, והקריב אותו למשה ³³ **6** האם לא קיים אלוהים את הבטחותיו כולם, האם אתם מטילים ספק בכך שיתן ליהודים? וראי שקיים. עליינו לזכור שלא כל לנו החול יחד איתחו? **34** מי יעוז להאשים את מי שבני ישראל הוא באמת ישראל. **7** עובדת בני-האלוהים? הרי אלוהים עצמו הכרוי שהוא צאצאי אברהם אינה אומרת שם בני חפים מפשע וצדיקים בעניינו. **34** מי, אם כן, אברהם, כי הכותבים אומרים שהבטחתה היא ירשינו אותנו? אף אחד – הרי המשיח מטה בעדנו מתייחס רק לצאצאי של יצחק בנו, אם כי ועם לתחיה למננו, ועתה הוא יושב לימיין לאברהם היו עוד בניים. **8** ככלומר, לא כל האלוהים ומפניו בעדינו לפניו. **35** מה מסוגל צאצאיו הטבעיים של אברהם הם בני-אלוהים. להרחק אותנו מהבת אלוהים. האם צרות? אלא אלה שנולדו לפי הבטחת אלוהים. **9** מה קשיים? רדיות? רעב? סכנות? מלחמות? הייתה ההבטחה? "למועד אשוב אליך כתעת לא ולא!" הכותבים אומרים שלמן אלוהים היה ולשרה בן. **10** שנים לאחר מכן, כאשר עליינו להיות מוכנים למות בכל עת – כמו הרתה רבקה לבלה יצחק וציפתה להולדת שכתוב: "כי עלייך הורגנו כל היום. נחטיבנו יעקב ועשה, **11** אמר אלוהים לרבקה כי עשו, צaan טבחה". **12** אף-על-פי כן הניצחון הבן הבכור, ישרת את אחיו הצעיר יעקב. הוא שלנו על-ידי ישוע המשיח, אשר אהב הבטחת אלוהים ניתנה עוד לפני הולדת אותנו כל-כך עד שהקריב את עצמו בעדנו. הילדים. ועוד לפני שהספיקו לעשות טוב או **38** אני משוכנע שלא המות ולא החיים. אף לא רע. מודוע? על-מנת להראות שאלווהם אינו מלאכים ושדים. לא בהווה ולא בעתיד ולא פועל בהתאם למעשינו והישינו. אלא בהתאם שום כוחות. **39** לא מקום המצאנו – במורומים לבחירותו ולרצונו. **13** ככהוב: "וואהבת את יעקב או בעמוקיו הים – דבר לא יוכל להפריד ואת עשו שנאתי". **14** האם נאמר שאלווהם אותנו מהבת אלוהים. שנגלה לנו כאשר נהוג בא-צדקה? חס וחלילה! **15** הרי אלוהים ישוע המשיח אדון וקריב את עצמו למננו. אמר משה: "חנתי את אשר אחז, ורחתתי את

אשר אראחים". כלומר, אלוהים הוא המחליט ונמור עם אלוהים להוציא לפועל את משפטו את מי לוחן ועל מי לרחם.¹⁶ אם כן, בחירתה על הארץ, אלם בשל רחמיו הוא יקדר את אלוהים אינה חלה ברצונם של בני-האדם תקופת הסבל.¹⁷ במקום אחר אומר ישעיהו או במעשהיהם, אלא באלו-הדים בלבד הקובע שאלמלא ריחם עליינו אלוהים והותיר לנו ומחלית על מי לרחם.¹⁸ קחו לדוגמה את שריד, היה גורלנו כנורל סדום ועמורה.¹⁹ מה פרעה מלך מצרים. אלהים נתן לפרטה המשקנה? אלהים אפשר לנויים לקבל סליתה את מלכת מצרים. כדי להפנין באמצעותו חטאיהם על-ידי אמונה, למרות שלא דרשו את כוחו וגבורתו שלו (של אלהים). וכדי אותו,²⁰ ואילו היהודים, שהשתדרו כל-כך לפרסם את שמו ותפארתו בין כל העמים. להשיג צדקה על-ידי שמירת מצוותיו, לא וכמו²¹ אם כן, אלהים הוא המחליט על מי לרחם. לכך.²² מודוע לא זכו? מושם שניסו להשיג זאת ואת לבו של מי להקשית.²³ אם השאלה: חוק עשיית מעשים, במקום מחוק האמונה. הם מדוע מעונייש אלהים את הסרבנים על שלא נתקלו באבן נגף ונכשלו.²⁴ אלהים הזהיר שמעו בקולו? האם לא עשו מה שאלו-הדים מפנוי ابن הנגף הזאת, ואמר רצח שיעשו?²⁵ השובתי היא זאת: מי אתה, שרבים מהם ייכשלו וימעדו, אך אלה שיאמינו השאלה, שתתוווכח או שתבקיר את זה? האם (במשיח) לא יבשו לעולם.

سؤال הכלאי את יוצרו: מדוע יצרת אותה כך **10** אחיהם יקרים. מshallת לבי ותפילה זו ולא אחרת?²⁶ כאשר אדם יוצר כד חומר, העומקה ביותר היא שהיהודים ייוושעו.²⁷ אני אין הוא רשאי ליצור מאותו גוש חומר כך יודע שהם מסורים לאלו-הדים על פי דרכם, אך מסירות זאת אינה מבוססת על הבנה נכונה של הכתובים.²⁸ היהודים אינם מבינים שישוע המשיח הקרוב את עצמו, כדי לסלוח לחטאיהם ולהצדיקם בעני אלהים. הם מננסים ליצור צדקה משליהם וכך לא נכנעים לצדקה זו.²⁹ שכן המשיח הוא תכלית התורה, והוא מצדיק את כל המאמין בו.³⁰ משה כתוב על צדקה וושועה מחוק קיומם התורה, ואמר שאדם המקיים את כל מצוות התורה ילי יוצאה מן הכלל, ייוושע ויחיה ("אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם").³¹ ואילו ישועה הנובעת מאמונה אומרת: "אל תאמר בלבך מי יעלה השמיימה?"³² זאת, כדי להזכיר את המשיח לארץ.³³ או "מי ירד לתחום?"³⁴ זאת, כדי להזכיר את המשיח לארץ.³⁵ רק מעתים יאמינו בה ויוושעו.³⁶ כי מנו

מבשרים נובעת מאמונה בישוע המשיח, והיא **11** מתעדרת השאלה: האם זה אלוהים בהישגנו של כל אחד מאיתנו, למשה היא את עמו? חס וחלילה! הרוי אני עצמי יהודי, בפיינו ובלבנו. ⁹ שכן אם תודה בפיך לפני מזעך של אברהם אבינו ומשבט בנייון. ² לא, בניה האדם שישוע הוא אדונך, ותאמין בלבך אלהים לא הפקיר את עמו, שבו בחר עוד שאלותיהם הקימו לתחיה מן המתים. תיוושע. מבראשית. האם איןכם זוכרים מה אמרים ¹⁰ מושם שאמונה הלב מצדיקה אותנו לפני הכתובים על אליו הנביא? אליו זעק אל אלהים. ומתקד אמונה שבלב אנטנו מודים אלהים והتلןן על עם-ישראל: ³ "את בפיינו ונינויו. ⁴ וכתבי-הקדוש אומרים מזבחתיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב, לנו שכל המאמין במשיח לא יבוש. ¹² "כל ואיתור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה". המאמין פירושו: יהודים וגויים לא הבדל. ⁴ ומה ענה לו אלהים? "השארתי בישראל כי לכולנו אדון אחד המעניק מעוזרו לכל שבעת אלפיים אשר לא כרעו (ברכיהם) המבקש ממנו. ¹³ שכן"כל אשר יקרא בשם לבעל". ⁵ גם היום לא כל היהודים פנו עדרף ^ה ימלט! ¹⁴ אך כיצד הם יקראו בשם ^ה לאלהים: יש בינויהם אלה שנושאנו - לפוי ויבקשו ממנה להושיעם, אם אינם מאמינים בו בחירותו וחסדו של אלהים. ⁶ ואם הם נבחרו כלל? וכי ציד יאמינו בו אם מעולם לא שמעו בזכות חסדו של אלהים, משמע שלא נבחרו עליו? וכי ציד ישמעו עליו אם איש אינו מספר בזכות מעוזיהם הטובים. אילו נבחרו ביכולת להם? ¹⁵ וכי ציד יספר להם מישחו אם לא מעוזיהם הטוביים לא היה זה חסד, כי חסד זה נשלח אלהים? רק מתחווון הכתוב: "מה נאו מנה ולא נמול לעבודה. ⁷ מה המסקנה? רוב רגלי מברשי טוב". ¹⁶ אולם לא כל מי שמע היהודים לא השינו את הצדקה אשר ביקשו, את בשורת אלהים האמין בה, כפי שאמר רק מעתים השינו - אלה שבחד אלהים - ישועה: "מי האמין לשמועתנו"? ¹⁷ בכל זאת, ואילו האחרים נעשו עיוורים לאמת. ⁸ כפי האמונה מתעדרת על-ידי שמיעת הבשורה, שכותב בישועה: ^ה הרדים את עם ישראל, והבשורה היא דבר המשיח. ¹⁸ אולם מה ועל כן הם הביטו אך לא ראו, שמעו אך לא בנווגע ליהודים, האם לא שמעו את דבר ^ה הבינו. ⁹ ודורם אמר בתהלים שהשفع והאוכל כן, הם שמעו, שהרי"ככל-הארץ יצא קולם. שלהם יטמן להם פה, ויביאו אותם למחשבה ובקצתה תבל מליהם". ¹⁹ ואם עם-ישראל אכן הבין, תחשכה והם יכרעו תחת מעמסה כבדה. שמע, האם לא הבין? עם-ישראל אכן הבין, תחשכה והם יכרעו תחת מעמסה כבדה. כי משה אמר להם: "אני אקנאים בלבד, בניו ^ט האם פירוש הדבר שאלהים הפקיר את עמו נבל אכושים". ככלומר, ^ה יעורר את קנאת והתחשש אליו? וראי ^{שלא!} מאחר שהיהודים בניישראל על ידי הגויים. ²⁰ ישעיהו הנביא חטא העניק אלהים לגויים ישועה ורצון הוסיף על כך ואמר, כי אלה שלא חיפשו את להוושע, כדי לעורר את קנאת היהודים ואת אלהים ולא דרכו אותו, הם שימצאו אותו. רצונם להיוושע. ²¹ ואם חטאם של היהודים ואילו על עם-ישראל הוא אומר: "פרשתי ידי היבא עשר שכוה לעולם, התארו לעצמכם איזו ברכה יביאו היהודים לעולם כאשר יזרו כל היום אל עם סorder ומורה".

בתשובה ויאמינו במשיח! ¹³ עתה אני מדבר ²⁴ אם אלוהים היה מוכן לחתת אתכם, הנווים, אליכם, הנווים: כירודע לכם מינה אוטי אלוהים שהיה רוחקים ממן כל-כך והייתם ענפי-זית לבשר לכם את בשורתו, ואני מבצע את המוטל בר, ולהריכיבכם על עץ החיים שלו שהוא ממיין עלי על הצד הטוב ביותר. ¹⁴ אולי כך אוכל משובת, האם איןכם חושבים שישמשה יותר לעורר את קנאתם של היהודים. בנירומי, להרכיב חורה על העץ את היהודים, אשר היו ואחדים מהם ייוושעו. ¹⁵ אם המרידות שליהם הענפים הטבעיים? ²⁵ אחוי היקרים, אני רוצה באלהים הביאה לעולם סלית חטאיהם, תארו להעלם מכמם את האמת. פן תתגאו בעצמכם. לעצמכם מה תהיה תוצאה חורצת בחשובה – נכוון שיהודים רבים אינם מאמנים בبشורתה ממש חמיטת המתים! ¹⁶ אם הchallenge המוקדשת אלוהים, אך מצב זה יימשך רק עד שביל לה קודש היא. כך כל העיטה, ואם שורש העץ הנווים, אשר נבחרו על-ידי אלוהים, יאמינו קודש לה – כך גם הנוע והענפים. ¹⁷ אם חלק בו. ²⁶ ואז כל עם-ישראל ייוושע, ככתוב: "זוכה מהענפים – חלק מהיהודים – נכרתו, ובמנוקם מצוין גואל וישיב פשע מיעקב". ²⁷ אלהים אתה, ענף זית בר, הורכבת על העץ, חוברת אף אמר שיכרות ברית עם ישראל ויסלח לשורשו ונחנית ממזונו העשי, ¹⁸ אל תחפאה, לחטאיהם. ²⁸ יהודים רבים הם עתה איברי ואל תחול בענפים שנכרתו! אם תחש נאותה, הבשורה; הם שונים אותה. אולם כל זה היה הזכר לעצמך כי יש לך חשיבות כלשהו רק לתועלת שלכם, כי בוגל יחסם וזה העניך משום שאלהים הרכיב אותך על העץ, לפי לכם אלהים את אוצרותיו. אבל עליינו לזכור תוכניתו. מלבד זאת, לא אתה נושא את העץ שהיהודים הם עדין עמו הגבר של אלהים, – אתה אכן אלא ענף: השורש הוא הנושא בזכות הבטחותיו לאברהם, יצחק ויעקב. אותן תחפאה עט! ¹⁹ אם תאמר: "אבל הענפים ²⁹ שהרי אלהים לעולם אינם מתחרtes על ההם נכרתו כדי שי – הגני – יהיה מקום בעץ. דבריו, ולעולם אינם דורש חורה את מותנותיו. ומשום כך אני חשוב". ²⁰ זכור, היהודים נכרתו ³⁰פעם נם אתם מרדתם באלהים. אך הוא משום שלא האמין, אתה הורכבת רק משום ריחם עליהם. ³¹ עתה היהודים הם המורדים שהאמנה. אל תנתנה בעצמך, אלא תישמר והסרבנים, ברם יומם אחד הם יחוירו בתשובה, לך, והתייחס אל אלהים בכבוד וביראה. ואלהים יرحم נם עליהם כפי שריחס עליהם. ³² כי אם אלהים לא חס על הענפים הטבעיים. ³³ כי אלהים הסגיר לידי החטא את כל הוא לא יהוס נם عليك. ²² שמו לב, אלהים בני-האדם. כדי שיוכל לרחם על כולם. הוא טוב לב, ויחד עם זאת קפדן ומהמזר. הוא ³⁴ מה נפלא הוא אלהינו! מה מהמיר עם אלה שעינם מציתים לו, אולם עמו-קה ועשירה חכמה! מה עשרה דעתו! הוא ייטיב אתכם, אם תמשיכו לאחוב אותו דרכיו ומשפטיו הם למעלה מכושר הבנתנו ולבתו בו. אם לא אהابו אותו ולא הבטחו ותפיסתו. ³⁵ מי מאמין וודע את מהשבותיו? בו, הוא יכרות נם אתכם. ²³ דעו לכם שאם מי חכם דיו כדי ליעוץ לו? או מי העניך היהודים יאמינו, אלהים ירכיבם חורה על לו מעולם מתנה המזוכה אותו בנמול? ³⁶ הרי העץ. אל תחשבו שהרבך למעלה מכוחו! הכל בא מלאהים לבדו. הכל נברא על-ידו

ולכבודו. לאלהים הכבוד לעולם. – אמן. אהבה אמיתית – כאהבת אחיהם – והקדימו לכבר איש את רעהו. ¹¹ שורתו את האדון בחירותות ובהתלהבות. ולעלם אל תھעצלו בעובדיכם. ¹² שמהו על כל מה שאלהים מתכנן למענכם. אם באה עלייכם צרה, שאו ¹³ אתה בסבלנות והתמידו בתפילה. ¹⁴ אם אהיכם המאמינים זוקקים לעוזרה, עורו להם ברצון ובשמחה. היו מכנים או רוחחים. ¹⁵ אם מישחו רודף אתכם בשל אמוןתכם במשיח, אל תקללו אותו. אלא התפללו **אלוהים** יברך אותך! ¹⁶ השתתפו בשמחתם של החוגנים ובצערים של האבילים. ¹⁷ היו בשלום זה עם זה. אל תתגנוו ואל תימלאו חשבות עצומות. אל הנסו למצואחן בעניינים חשובים ¹⁸ ועל הענין ההפוך תחולו הרים. ¹⁹ לעולם אל תשלמו רעה תחת רעה. עשו את הטוב בענייניהם. ²⁰ ועל תנתנו להם סיבה למתחה עליהם בקרורת. ²¹ עד כמה שהדבר תלוי בכם, היו בשלום עם כל אחד. ²² ידרו, אל תיקחו את החוק לידיכם, ואל תנקמו באחרדים; השאירו תפקוד זה לאלהים. כי הוא הבטיח שעיניש את הראים לעונש. ²³ במקום לנוקם באיביך, האכל אותו אם הוא רעב, ואם הוא צמא – הגש לו משקה. כי ככה כאילו גאנחלים אתה חוותה על ראשו. ²⁴ אל תניח לרע להשתלט عليك, אלא השתלט אתה על הרע במשמעות הטובים.

13 ²⁵ על כל אדם לצית לשלטונות, כי אם אלהים העניק לך כסף, עוזר לאחרים ביד רחבה. אם נבחרת למנהל, מלֹא את תפקידך אין שלטון שלא בזכות הסכמה אלהים, ברצינות ובאחריות. אם אתה עושה מעשה טוב, והשלטונות הקיימים נקבעו על-ידי אלהים. עשה אותו מתוך שמחה אמיתית. ²⁶ אל תעמידו ²⁷ לכך, המסרבים לצית לשלטונות ולהוויתם. פנים שאתם או הבים אנשים אחרים. אלא מרים למעשה אתה פי האלים, והוא יענישם. אהבו אותם באמות ובכנות. שנאו כל דבר רע ²⁸ אורה טוב ווישר איינו פוחד מהמשטרה והחוק; ועדדרו כל מעשה טוב. ²⁹ אהבו איש את רעהו אדם שאינו ישר פוחד מהם. לכן, אם איןך

רוצה להזכיר מהשלטונות, שמור על החוק, היום צריים לעשות. עליינו לחיות בנסיבות והשלטונות ישבחו אותו. 4 איש החוק נשלה ולא להפוך את עצמנו לתאותו בשRNA: לא עליידי אלוהים כדי לעוזר לך. אבל אם אתה להשתכר, לא לננות, לא לריב ולא לקנא. עובר על החוק יש לך ממה לחושש, כי הם 14 במקומות זאת, לבשו את נוכחות האדון ישוע המהווים בחרב וייש להם וכות להשליט המשיח, ואל תנתנו לעצמכם לחשוב על דרכיהם סדר ולהעניש. לשם כך שלח אותו אלוהים. להביע את התאות הרעות שלכם.

5 אם כן, עליינו לשמור את החוק לא רק כדי 14 קיבל את האדם שאמוןתו חלה משלכם שלא ניענש, אלא גם לשמור על מצפון נקי. בשמה וחמיות, ואל תמתחו ביקורת על דעתינו והשקבותינו. 2 זה מאמין שמותר לו לאכול כל דבר, ואילו זה שאמוןתו חלה הוא צמחוני. 3 מי שאוכל בשר אינו צריך לבו למי שאינו אוכל אותו, וממי שאינו אוכל אינו צריך לביו למי שאוכל. כי אלוהים אוהב את כולנו במידה שווה! 4 מי אתה שתמתח ביקורת על משרותו של אלוהים? המאמין המשיחי הוא משנתו של אלוהים. ורק לו הוא חייב דין וחשבון. הנה לאלהים לומר למאמין אם הוא נוהג כשרה או לא. ואם יש צורך, אלוהים בהחלט יכול לתקן את דרכו. 5 יש אדם המכבד יום מסויים יותר מאשר אחרים. ויש המכבד את כל הימים במידה שווה. כל אדם צריך להיות משוכנע במה שהוא מאמין. 6 כאשר אדם המעדיף לקדש לה יום מסויים עשו את לכבוד האדון, וכך גם האוכל לכבוד היה, כי הוא מודה לאלהים. מי שאינו אוכל – לכבוד היה אינו אוכל, וגם הוא מודה לאלהים. אין לנו אדונים לעצמנו, ואינו חיים לעצמנו או מותים לפיה בחרותנו. 8 אם אנו חיים – אנו חיים לאדון; אנו לאדון, ואם אנו מתים – אנו מתים לאדון; בחינו ובמוחנו אנו שייכים לאדון. 9 ישוע המשיח מות וקם לתחייה כדי שהיה אדון על החיים ועל המות. 10 אין לך זכות לשפט את מעשי אחיך או לבו לו. זכור, יום אחד במשה עשו כל דבר אחר שנאסר עליינו בעשרה הדיברות. כי כל הדיברות כוללים במצבה אחת: "ואהבת לרעך כמוך". 10 עליינו לאחוב איש את רעהו, כי אהבה אינה פוגעת באיש, ובכך היא מקיימת את התורה כולה. 11 מדוע אני מדרני את עניין התנהנותכם? כידוע לכם אנו חיים בזמן מכירע ועלינו להתעורר, שכן ישועת אלהים וביתת המשיח קרובים אלינו עתה יותר מאשר ביום שבו בחינו ובמוחנו אנו שייכים לאדון. 12 הלילה חלף ויום האמן לראשונה במשיח. על כן הפסקו את שובו של המשיח קרב. על מעשי הנעים בחשכת הלילה, ועש מעשים טובים וטהורים כפי שהחיים באור

כולנו עתידיים להישפט לפני אלוהים – לא אתה חושב שמעשה מסוים אסור, אל תעשוו, לפי קנה-המידה שלנו, אלא לפני קנה-המידה כי לנפיק הוא אסור. אם אתה בכל זאת עשה שלו. **כג' כפי שכחוב:** “כוי נשבעתי ... כי לי אותו, הרוי שחתאת, כי לא נהנת באמונה, וכל הכרע כל ברך ותשבע כל לשון”. **22** כל מה שנעשה ללא אמונה הוא חטא!

אחד מאיתנו ימסורת דין וחשוב על מעשייו **15** אנחנו החזקים יותר באמונה צריכים לאלוהים בלבד. **16** לכן הבה נחרל למתחה לעזר לאמינים החלשים מאיთנו, להתייחס ביקורת איש על אחיו. לעומת זאת, נזכיר את **17** אליהם בסבלנות ולעוזר אותם. אל יהיה עצמנו ונידאג שלא נכשל את אחינו במעשינו. **18** אוכנים ואל נבקש רק את טובת עצמנו. **19** אני משוכנע באמונה, שדבר אין טמא בפני עצמו לבקש את טובת הזולות ולבנות איש עצמו; הוא טמא רק למי שהוא אותו לטמא. **20** את אחיו. **21** גם המשיח לא ביקש את טובת אמריך נפנעה מהעובדת שאחיה אוכלبشر. **22** אמריך אנו קוראים עלך בחתלים: “חריפות ואילו אתה ממשיך בשלהך, הרי שאיןך מתייחס חורפייך נפלו עלי”. **23** כלומר, הנידופים של אלוי באהבה. אל תניח לדבר-מאכל לפנוע מהרפי אלוהים נפלו עלי. **24** כל אשר במאין המשיחי שם בעדו מות המשיח. **25** אל נכתוב בכתבי-הקדושים לפני זמן רב, נכתב תניח לדבר הנראה כשר בעיניך להיראות כדי ללמדנו סבלנות, לעודר ולנחם אותנו כחטא בעיני אחרים. **26** אהרי-הכול לנו, בתקופה אשר נמצאת בהבטחות הכתובים. המשיחיים. אכילה ושתייה אינם הדברים **27** והאלוהים אשר מעניק סבלנות ועדוד החשובים ביותר בחיננו. החשוב יותר הוא יעוז לכם להיות יחד בהתאמה שלמה – לעשות מעשים טובים, לרדרוף שלום ולשומו **28** כרצונו של ישוע המשיח. **29** כדי שכולנו פה בהשראת רוח הקודש. **30** אם נשרת את האדון אחד נברך ונכבד את האלוהים אבי אדוננו בדרך זאת, שירוטנו ימצא-חן בעיני אלוהים ישוע המשיח. **31** על כן קבלו איש את אחיו ובעני בני-אדם. **32** ובאותה דרך הבה נשאף לקהילתכם בכרכחה ובמחמיות, כמו שהמשיח לאחדות ולשלום בקהילה, ונשׂתדרל לבנות **33** קיבל אתכם, והתנהנות כזאת תביא כבוד איש את רעהו. **34** אל תחרוס את עבדות לאלוהים. **35** זכרו, ישוע המשיח בא לעולם אלוהים בניגוד דבר-מאכל. זכור, מותר לך בתור משות היהודים, כדי להראות לעולם לאכול כל דבר, כי הכל טהור. אך אם **36** כלו שלאלוהים מקיים את הבטחותיו לאבותינו. אכילתך עלולה לפנוע באחיך, איזי אסור לך **37** המשיח בא לעולם נם כדי שהנו ימיו יושעו לאכול! **38** מוטב לא לאכולبشر, לא לשותה ויפארו את אלוהים על-שם רחמיו עליהם. יין ולא לעשות דבר שעולול לפנוע באחיך. זהה כוונת הכתוב: “על כן אודך בנוים והוא תחאה אמנים יודע שמותר לך לאכול כל ולשמנך אומרה”. **39** ועוד כתוב: “הרניינו, נוים, דבר, כי אלוהים נתן לך רשות, אך שמור זאת עם עמו”. **40** ובחתלים: “הלו את זה כל נוים, בין בין אלוהים ואל תנתנה בכך לפני שבחוותו כל האומות”. **41** וישעיהו הנביא אחרים. כי הם עלולים להיפגע. אשר האיש אמר: “זהה ביום ההוא שורש ישו אשר עומד העושה את הדרבר הנכוון במצוון נקי”. **42** אם לנס עמים, אליו נויים ידרשו”. **43** מי ייתן

שאלותיו התקווה ימלא אתכם שמחה, שלום להביא מותנה כספית ליהודים המשיחיים ושלוחה באמנותכם, כדי שבכוחו רוח הקודש הנמצאים שם.²⁶ המתנה היא תרומותם של הופעתכם ודרך חיכם יקרינו תקווה.²⁷ אחיהם המאמינים המשיחיים במקדוניה ובאכיה, אשר יקרים, אני בטוח שאתם חיים כיה לאמנים החלטו לעזר לאמנים העניים בירושלים. מושלמים. אני יודע שאתם נבונים, מלאי אהבה²⁸ הם עצם החליטו לתרום למען היהודים ומשניהם איש על רעהו כדי שלא לסתות המשיחיים בירושלים. למעשה הם מרגשים מהדרך הנכונה.²⁹ בכלל זאת, כדי לרענן חובה נעימה לעוזר להם. מדוע? מפני שהקלחת את זכרונכם, כתבתי לכם בהגנה ובהועזה ירושלים הייתה זאת שהפיצה לראשונה את בוגע לדרבים מסוימים, משום החסד שהעניק בשורת המשיח בין הגויים. כתוצאה מכך לי אלוהים –³⁰ להיותו שליחו של ישוע המשיח התברכו הגויים בכל הברכות הרוחניות, לנויים. בתוקף כהונתי כשליחו של המשיח עלי והמעט שכידם לעשות הוא להניש עורה לבשר לנויים את בשורת האלוהים, ועל ידי חומרת לאמנים בירושלים. כאשר אלה כך להציגם לפני מנהה רצiosa ומקודשת זוקים לה.³¹ לאחר שאסיהם את שליחותי ברוח הקודש.³² על כן, הורות ליישוע המשיח ואמסור להם את התרומה, אבא לברך אתכם אני יכול להתגנות מעט בשירותי למען בדרך לספרד.³³ אני מושכנע שבבואי אליכם אלוהים.³⁴ אני מזו לדבר בנואוה על דבר אביה עמי את ברכתו המלאה של המשיח. מלבד מה שהמשיח עשה דרכי, שהביא את³⁵ אחיו היקרים, אני מתחנן לפניכם בשם אדוננו הגויים לאלוהים על ידי המסר שלי ופועלי ישוע המשיח, ולמען האהבה שהעניק לנו בקרכם.³⁶ בניסים ובנפלוות שלאלוהים חולל רוח הקודש: אנה, התפללו הרבה לאלוהים באמצעות נגבורת רוח הקודש. בדרך זאת בעדי ובعد עבורי.³⁷ התפללו שלא אفال הפטרי את בשורת המשיח מירושלים ועד בידי הלא-אמנים בירושלים. ושהמאmins לאילוריקון.³⁸ השתדלתי להפין את בשורת ירושלים יקבלו בשמחה את התרומה שאני המשיח במקומות שעדיין לא שמעו עליו, לא מביא להם, לא ברצון אלוהים, אוכל לבוא רציתי לבשר במקום שליח אחר כבר הקים אליכם בלב שמה וארען את נפשי בחברתכם. – קהילה, שכן לא רציתי לבנות על יסודותיו³⁹ האלוהים המעניק שלום יהיה עם כולכם. – של אדם אחר. ⁴⁰ נהגתי crudely ישערו הנביא אמר.

שאמר: "אשר לא סופר להם ראו, ואשר לא **16** ברצוני להמליץ לפניכם על אחותנו שמעו התבוננו".⁴¹ מסיבה זאת נמנע מmany היקחה פובי, העוברת בשירות הקהילה פעמים רבים לבקר אתכם.⁴² עתה סיימי בקנטרי.⁴³ הוא עומדת לבקר אתכם בקרווב, לבסוף את עבורי כאן, ולאחר ציפייה של שנים ארוכות אני יכול לבקר אתכם.⁴⁴ אני מקווה לבקרכם בדרך לספרד. ולאחר מכן רבים ולי בינויים.⁴⁵ מסרו דרישת שלום שאידינה מתחברות אתכם תוכלו לשלחני לפריסקלה ועקלס – חברי בעבודת המשיח, בדרך.⁴⁶ עתה מועדות פני לירושלים, כדי

4 שסיכנו את חייהם למעןי. לא רק אני שתמיד תבדילו בין טוב לרע, ושתתרחקו מכל אסיר תודה להם, אלא כל קהילות הגויים. דבר רע.²⁰ ואלוהי השלום יכני לרגליךם 5 שאלו גם לשлом חברי הקהילה הנפנחים במחאה את השטן. ברכת ישוע המשיח אדוננו בביותם. דרישת שלום לאפינטוס היקר, עלייכם. 21 חברי טימותוס וקרובי משפחתי: שהיותה המאמין המשיחי הראשון באסיה. לקויס, יסון וסוסיפטרוס שלוחים לכבוד דרישת 6 דרישת שלום למרים שעשתה למעןכם שלום. 22 נם אני, טרטוס, הכותב מכתב זה רכבות. 7 ולקרובי משפחתי, אנדרוניוקוס ויוונייס, בשם פולוס, מוסר לכם דרישת שלום. 23 – שהיו אסורים איתי בבית-הכלא. השניים מארחי ומארח הקהילה שנפנחת בביותו, שואל מכובדים מאוד בין השליחים, ולמעשה האמינו לשולםכם, וכן ארסטוס נוברא-העד וקורטוס. במשיח לפני. 8 דרישת שלום לאמנפליאס²⁴ שלום לכלכם. ברכת ישוע המשיח אדוננו – יידי וاهי היקר באמונה. 9 לאסתטיס על כולכם. – Amen.²⁵ אני מפקיד אתכם בידי החביב, ולאורבנוס, חברנו הנאמן לאדון, האלוהים אשר יכול להזק את אמונהכם, כפי ולבענימשפחתו של אריסטובלוס. 10 שאלו שמביחה הבשורה וכפי שכבר אמרתי לכם. לשולם קרובוי – הורדין, ולשלום המאמינים זאת תוכיתו של יהי לשעת הגויים, תוכיתה שבין בני ביתו של נורקיסוס.¹¹ דרישת שלום שנשמרה בסוד מבריאות העולם.^(aiōnios g166) לטרופינה ולטרופסה, העובדות בשירותם²⁶ אולם עתה, בדברי הנביאים ולפי מצוות יהי, האדון, ולפרסיס היקרה אשר עמלה רבות מתחרפת בשורה זו בכל מקום, ואנשים מכל למען האדון.¹² דרישת שלום לרופופ. אשר העולם מאמינים במשיח ומצייתים לו.^(aiōnios g166) נבחר עליידי האדון, ולאמו שהיתה לי.¹³ לאלה הנו החכם האחד כל הכבוד כאם.¹⁴ שאלו לשולם אסונקדריטוס, פלגון, לעולמי עולמים, עליידי ישוע המשיח אדוננו.

הרמס, פטרובס, הרמים והאחרים הנמצאים – Amen.^(aiōn g165)

אתם. 15 שאלו לשולם פילולוגוס, يولיא, נירוס ואחותו, אולימפס וכל המאמינים אשר אתם. דרישת שלום לכם מכל קהילות המאמינים כן. ברכו איש את רעהו בנשיקה קדושה. 16 לסייע מכתבי ברצוני להזהירכם: התחרחקו מהאנשים הנורמים לפילוגנים ולמחלקות: הם מנסים לפתות ולהכחיש אתכם. כדי להרחקכם מדברך יהו שאותו למדתם. 17 אנשים אלה אינם משרתים את אדוננו ישוע המשיח, כי אם את עצםם. בלשון חנופה ובברבי חלקות הם מתחעים את הכסילים והחתומים. 18 נאמנותכם לאדוננו ידועה בכל מקום. 19 ועובדת זאת משמהות אותה מאד. אני ריצה

הַר אֲשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים

بعد **כִּיפָּא** (פטרוס)! “ויש הטוענים כי הם בלבד תלמידיו האמיתיים של ישוע המשיח.”
¹³ וכן אתם מחלקים את המשיח לחלקם

1 מאות פולוס, שנבחר על ידי אלוהים רבים. אך האם אני, פולוס. נצלבתי בעד להיות שליicho של ישוע המשיח, ומאת סותגניות החטאים? או האם מישחו מכם נטבל בשם מי? אחינו. **2** אל המאמינים המשיחיים בקורינטות. **14** אני מורה לאלהים שלא הטעלי איש מכם. שנקראו על ידי אלהים להיות לו עם בזכות מלבד קריספוס וויאוס. **15** כך שעכשיו איש אינו ישוע המשיח, ועל כל המאמינים המשיחיים יכול לטעון שניסיתו להקים קהילה חדשה – באשר הם: אל כל מי שמאמין באמת ובתמים “קהילת פולוס”. **16** שכחתי להוסיף שהטעלי בישוע המשיח אדרונו. **3** אלהינו ואדנו יברך גם את בני משפחתו של סטפנוס. אני זכר אתכם בכל ברוכותיו ויעניק לכם שלום. שלווה שהטעלי עוד משיחו. **17** שכן המשיח לא שלח ומנוחה. **4** אני חידל להודאות לאלהים על אותו הטעלי, כי אם לבשר את דבר-אלוהים. כל המנות הנטולות שהעניק לכם משום אבל אפיקו הטעלה שלי אינה נשמעת ממהគותיהם שאתה שייכים לו; **5** הוא העשיר את חייכם ביותר, מפני שאתה משמש במילויים מסוימים בתוכן ובכל דבר טוב. עוזר לכם בכל אומר. ויפות, וכך לא ברעינוות נשנים ומסובכים. אף העניק לכם הבנה מלאה של האמת. מחשש שאחלייך ואקחה את הכוח העצום **6** אמרתיה לכם מראש המשיח יעשה כל זאת שבבשורה הפשוטה של צלב המשיח. **18** אני למנעכם. ואתם רואים שהוא באמת עשה! יודע היטיב שהלא-מאמינים הושבים את מותם **7** כתעת לא חסר לכם דבר: קיבלתם את כל של ישוע על הצלב לשוטה; אולם אנחנו, הברכות. המנות הרוחניות ואת הכוח למלא המאמינים שנושענו. יודעים שזוינו נבורת את רצוננו. ברכות אלה נתנו לכם למשך הזמן אלוהים. **19** כי אלהים אמר: “אבד חכמתם **8** מוצפים לשומו של ישוע המשיח אדרונו. חכמים ובנית נבונים אסתיר”. **20** אלהים נקיים מהחטא ביום שובו. **9** שכן אלהים מקיימים המדענים ומנהיגי העולם, החוקרים, תמיד את הבהירונות, והרי הוא עצמו קרא ערך לחכמתם. (**g165** **21** כי אלהים, **10** لكم להתחבר עם בני ישוע המשיח. **22** אוהבים בחכמתו הרבה, מגע بعد העולם מלדהוועש יקרים. אני מתחנן לפניכם בשם ישוע המשיח באמצעות גאנזית אונושית. ואז בא וחוישיע אדרונו: הפסיקו את המרבויות והוואיכוחים! את כל מי שהאמין בبشורתו, שהעולם עלייכם לחיות באהבה ובשלום כדי שלא יהיה כינה “מטופשת”. **23** הבשורה נשמעת מטופשת פילוגנים בקהילה. אני מבקש מכם. أنا, ותרו ליהודים. כי הם דורשים אותן מהশמים איש לרעהו, היו בעלי דעת אחת ומטרה אחת. כהוכחה לאמתות תוכנה, ואילו הינוים בני ביתה של כלואה סיפרו לי על המרבויות מאמנים רק במקרה שתואם את הפילוסופיה והוואיכוחים שלכם. **24** זה אומר: “אני بعد שלהם – ומה שנראה מוחכם. **25** על כן כאשר פולוס! זה אומר: “אני بعد אפולוס!” או “אני אנחנו מבשרים שישוע המשיח מת כדי להושאיע

את כולם. היהודים נעלבים, ואילו הנוצרים אתם בלשון חלקה, אבל רוח הקודש חיזק מבטלם את הבשורה בונפנו²⁴. אלום אלהים את דבריו והוכיח לכל השומעים שאכן אלה פחק את עיניהם של בחורייו מבין היהודים הם דברי אלהים.⁵ עשייתו זאת מושם שלא והנוצרים, כדי שיראו כי המשיח הוא התגלמות רציתם שאמוןכם תהיה מבוססת על הוכחת כוח היושעה של אלהים: המשיח עצמו הוא בני-אדם. אלא על כוחו של אלהים.⁶ אך מרכזו תוכניתו הנפלאה של אלהים להושיע בהימצא בין המבוגרים יותר באמונה, אני אותן.²⁵ תוכניתו "מטופשת" זו של אלהים משתמשת במילים בעלות משמעות עמוקה יותר מהוכחת בהרבה מהתוכנית הנאנונית ביותר – במילוט חוכמה, לא הוכמת העולם הזה, של בני-האדם, ואלהים ב"דולשתו" – מות ולא חכמה המקובלות אצל גдолוי העולם ישוע על הצלב – חוק הרבה יותר מכל אדם. זה שדרים נגור לабדו.⁷ אלה בודאי שמתם לב, אחים יקרים, שرك מעטים הן מילות חכמה הנינות על-ידי אלהים, מכם בעלי משרות חשובות ועמדות- מפתח, והמספרות על תוכניתו הנפלאה של אלהים בעלי כוח השפעה או בעלי ממון.²⁶ כי להיביאו למרומי השמיים. עד לפני זמנך מה אלהים בחר במתכוון בדעותיו שהעלם היהת תוכניתו ואת בונדר סוד, אף כי תוכנה חושב למטופשים וחסרי-ערך. כדי לבייש את למעןנו ונודעה לנו עוד לפני בריאת העולם. חכמי העולם.²⁷ הוא בחר בתוכנית שנראתה חסרת כל ערך בעיני העולם. והשתמש בה כי אילו הבינו, לא היו צולבים את אדון להשיפל עד עפר את האנשים החכמים ביותר, המכבוד.²⁸ אכן לכך התכוון הפסוק כדי שאחד לא יתפאר לפני זו.²⁹ שכן בישיעתו: "עין לא ראתה, ואוזן לא שמעה, ולא אלהים לבדוק נתן לנו את החיים דרך ישוע על לב אדם את אשר הכנין האלוהים המשיח. המשיח הוא שהציג לפניינו את תוכניתו לאוהבו".³⁰ אבל אנחנו יודעים מה הם היה לשעתנו, הוא שעשה אותנו רצויים לה, הדברים הנפלאים האלה, כי אלהים שלח הוא שקרב אותנו לאלהים. טירח וקידש את רוחו לנולות לנו, ותרוח חוקר, מברר הכל אוותנו, והזכיר את עצמו למות כדי להעניק ומגילה לנו את סודותיו ה深刻的ים והנפלאים לנו את ישעתנו.³¹ משום כך עליינו להנוג לפוי של אלהים.³² איש אינו יודע מה חשב אדם הכתוב: "המתהלך יתהלך בה".

2 אחים יקרים, כאשר באתי בספר לכם בפעם הראשונה את בשורת אלהים, לא השתמשתי במילים יפות ונשגבות, ולא העלית רעיון נאוני כלשהו,² שכן החלטתי בספר לכם רק על אודות ישוע המשיח ומותו על הצלב.³ באתי אליכם בחולשה, בפחד ובערדה, ודברי היו ברורים לмер. לא ניסיתו לפתח משתמשים במילים מרוח הדקדש כדי להסביר

דברים רוחניים. ¹⁴ אולם מי שאינו מאמין את דבר־אלוהים, ותפקידו של אפולוס היה במשיח, אינו מסוגל להבין את דברי רוח להשקות ולטפה. אך אלוהים לבדו הצמיה הקודש, והם נשמעים לו מטופשים למדוי. כי אה אשר נורע בלבכם. ⁷ תפקידו של הזורע או רק מי שוכן בו רוחה זו, מסוגל להבין דבריהם של המשקהiano הינו החשוב ביותר; כי הוא מצמיה רוחניים. ¹⁵ ויאלו adam הרוחני – זה שרוח אלוהים הוא החשוב ביותר; כי הוא מצמיה הקודש שוכן בו – בוחן וחוקר כל דבר, בעודו ומגנול. ⁸ אף כי אפולוס ואני עובדים יחד למען שהוא עצמו אינו נבדון ונידון על־ידי איש. אותה מטרה, כל אחד מאיתנו בנפרד יקבל הוא יכול להבין את המשמעות של כל דבר, מלאוהים את הגמול על عملו הקשה. ⁹ אנחנו אילים איש אינו יכול לעמוד ולשפט אותו. רק כלים ומכשירים בידי אלוהים. אתם שדה ¹⁶ וראי השאל: איך יכול המאמין להבין הכלול, אלוהים ולא שננו; אתם בנין אלוהים ולא הרוי אין הוא מסוגל לקרוא את מהשבותיו של בניינו. ¹⁰ ברוב חסדו לימד אותנו אלוהים את אלוהים או לשוחח איתו על כך? התשובה מלאכת הבניה. אני הנחתית את היסוד, ואפולוס היא: אנחנו, המאמינים, יודעים את מהשבותיו בנה עליון. על כל אחד להיזהר מאד איך של אלוהים, מפני שרוח המשיח שוכן בנו. ובמה הוא בונה על היסוד. וזה איש אינו יכול **3** אחים יקרים. צר לי מאד שלא יכולתי להניח יסוד אחר מלבד זה שהוא הנחנו – ישוע לפניו אליכם כל מאמינים מבוגרים המלאים המשיח! ¹¹ כל אחד יכול לבנות על היסוד בחומרים שונים: זהב, כסף, אבניים יקרים, ויש ברוח הקודש. אלא רק כל תינוקות באמונה, הבוחרים לבנות בעץ, בחציר ואיפלו בקס! שאינם חולכים אחרי הארון ישוע אלא אחרי תשוקותיהם. ¹² נתתי לכם הלב, כי לא יכולתם באש, וה מבחן גילה באיזה חומר השתמש הבונה, ואיזה מאמץ השקיע בבניה. ¹³ כל מי שבנה בחומר חזק, יציב ועמיד בפני אש. קיבל את שכרו. ¹⁴ אבל אם הביתה שבנה ישרף באש, ואבדנו תהיה נורליה, והוא עצמו יינצל בקושי, כמו אוד המוצל מש:right. ¹⁵ האם איןכם מבנים שכולכם יחד מהווים את ביתו מתנהנים כלל נתנו למאמינים משיחיים. ¹⁶ מה פתאום אתם מתחווים על השאלה: מי חשוב יותר, אפולוס או אני? הרי אתם מפלגים את הקהילה, והתנהנותם מוכיחה שעלי ועל אפולוס? מי אנחנו? אנחנו בסך עדין תינוקות קטנים ועקשנים. למשה אינכם מתנהנים כלל נתנו למאמינים משיחיים. ¹⁷ אל תהו מה שוכן למשעה בכיתת אלוהים? אלוהים יוניש את כל מי שמכלכך ומטמא את ביתו, כי בית אלוהים הוא טהור וקדוש. ואתם בית אלוהים! ¹⁸ אל תשלו את עצמכם. החשוב את הכלל לא נדרתם באמונתכם. ⁵ מה הוויכוח עלי ועל אפולוס? מי אנחנו? אנחנו בסך הכל משרותי אלוהים; לכל אחד מאיתנו מעילות וחסרונות משלו, ואנו הבאנו לכם את חמתת אלוהים ולהחכים באמות. ^(165 ו-αι) דבר המשיח. ⁶ תפקידי היה לזרוע בלבכם

¹⁹ שכן חכמת העולם הזה מטופשת בעני ה', פרטיו ובלעדיו שלכם? ⁸ אתם חושבים שכבר כתוב בספר איוב: "אלוהים לכדר את החכמים קיבלהם את כל המזון הרותני הדורש לכם. בערמם". ²⁰ ובספר תהילים כתוב: "ה' יודע אתכם מזרצים ממצבכם הרותני; הכתירם את מהשבות חכמים, כי המה הבל". ²¹ על כן עצמכם למלכים בשעה שהיינו רוחקים מכם. אל תתפאו במשיח אדם. כי אלוהים נתן הלוואי שבאמת היהת מלכים בעני ה', כי לכם את הכלול. ²² הוא נתן לכם את פולוס. או יכולנו למלך יחד. ⁹ לעיתים קרובות אני אפילו ופייא כדי שיעזרו לכם. הוא העמיד חושב שאלויהם העמיד אותנו. השlichim. בסוף לרשوتם ולשידותם את העולם כולם, אפילו השורה; אנו מוצנים לראוח לפניו העולם ולפניהם את החיים ואת המוות! הוא נתן לכם את כל המלאכים כאסירים שנידונו למוות. ¹⁰ אתם ההווה וכל העתיד – הכלול שיך לכם. ²³ אתם טוענים כי האמונה עשתה אויגנו לטישפים. ואילו אתם חכמים גדולים! אנחנו הילשים שייכים למשיח והמשיח שיך לאלהים.

4 ⁴ הייתה רצחה שתתייחסו אל אפולוס ואלי מאובדים. ¹¹ דעו לכם שעד לרוגע זה אנו רעים. צמאים, ללא ברורים חיים, ללא בית משלנו ונורקים ממוקם למקום. ¹² הרווחנו את לחמנו בעמל-כפיים. ברכנו את מי שקידל אותנו. התיחסנו בסבלנות לאליה שפצעו בנו. ¹³ דיברנו בשקט כשחרפו אוורנו והעלינו עליינו עלילות. למרות הכליל. עד לרוגע זה מתיחסים אלינו כולם ככל טינופת ואשפלה. ¹⁴ אני כותב זאת כדי לבייש אתכם. אלא כדי להזהירכם וליעץ לכם ילדים אהובים. ¹⁵ אנשים רכיבם מסוגלים ללמד אתכם את דבר אלוהים. אך זכרו שאנו לבדך דואג לכם כאב, שהרי אני הדרכתי אתכם אל המשיח בספר לי לכם את השורה. ¹⁶ משומך אני מבקש מכם. أنا, קחו دونמה ממוני. ¹⁷ אני שולח אליכם את טימותויס כדי שיעזר לכם לעשות זאת. גם אותו הדרכתי אל האדון; הוא בני האהוב והנאמן באמונה, והוא יזכיר לכם מה שאנו מלמד בכל הקהילות בהן אני מבקר. ¹⁸ אני יודע כי יש בינוים כאלה החשובים בטעות שאני פוחד לבוא ולדבר אתם פנים אל פנים, ומהשבה זאת מכניתה

בhem נאותה.¹⁹ אבל אל תדראו: אם ירצה ה' הטוהר והאמת.²⁰ במכתבי הקודם ביקשתי אבוא אליכם בקרוב, ואז איווכח לרעתם מכם שלא להתחבר עם הרשעים והחוטאים. הנאותניים האלה הם סתם דברנים נדולים, או²¹ לא התכווני לא-אמינים, המנהלים חיים אם הם באמות מלאים בכוח אלוהים.²² מלכות בלתי-מוסריים, מרמיים, גונבים ועובדים את אלוהים אינה מבוססת על דיבורים, כי אם האלילים, שהרי איןכם יכולים לחיות בעולם על מעשים בנכורת אלוהים.²³ ומה אתם זהה בלי לבוא איתם במנע. ²⁴ התכווני מעדיפים, שאבוא אליכם עם שוט או אהבה לכך שלא תחתברו עם אף אדם שטוען שהואאמין משיחי, בעוד שהוא מנהל חיים וביד רכה?

5 **5** כולם מדברים על המעשים הנוראים המתחרחים אצלם. שמעתי שאחד האנשים בקהלתכם מקיים יחס מיוחד עמו אשר אבוי! אפילו הנו יוצרים עושים מעשים מכוערים כאלה!²⁵ ואתם עוד מתאנאים, במקום שתתאבלו מרוב צער ובושה ותסלקו אדם זה מקהילתכם.²⁶ למרות שאני נמצא הרחק מהם - עברו את הרע מקרבכם.

6 **6** כיצד אתם מביאים את מריבודיהם מכם קדשתי לעניין מחשبة רבה, ובשם ישוע המשיח אדוננו כבר החליטו מה לעשות, לבית-המשפט ובקשיים מן הלא-אמינים כאילו אני עצמי היתי בינם. נסעו את לשפטם ביןיכם? מדוע איןכם מבקשים מן חברי הקהילה - האדון יחזק אתכם ואף אני המאמינים להוציא את הצדקה לאור?²⁷ הרי אהיה אתכם ברוחיו ובמחשבתו – וסלקו נשבות את העולם ונשלוט בו. אם כן מדובר זה מקרבכם. הפקרו אותו בידיינו נשפט את העולם ונשלוט בו. אם כן השטן כדי שייענש. ונקווה שנפשו תינצל איןכם מסוגלים לפטור בעצמכם בעיות קטנות ביום שבו של ישוע המשיח אדוננו.²⁸ איך כאלה?²⁹ האם איןכם יודעים שנשפטו אפילו אתם מעוזים להתחPEAR ב"טוהר" שלכם. בשעה את המלאכים בשםיהם? לכן הראי שתוכלו שמתחרחים אצלכם מעשים נוראים כאלה? לפחות לפטור את בעיותיכם אתם בעולם האם איןכם מביאים שם אתם מניחים לארם הזה.³⁰ מדוע אתם ממחפשים את הצדקה אצל אחד להמשיך בחטאו, תוך זמן קצר הוא הלא-אמינים?³¹ התבישיו לכם! האין בינם ידליך את כולכם? כי מעט שאור מהמץ' אדם נבון המסוגלי ליישב את הבויות האלה, את העיטה כולה!³² עברו את החמצ'!³³ סלקו לפני שמאמין אחד יתבע את אחיו לדין לפני לא את החוטא הרשע משורותיכם כדי שתוכלו מאmins?³⁴ התנהנות כזאת היא בושה וחרפה! להישאר כשרים וטהורים. שהഫשה, המשיח, מדוע שלא תניחו לעצמכם להיות הנעלבים, הוקרב למןנו.³⁵ ולכן הבה נחוג את החג המרומיים או הנונגעים?³⁶ במקום לנhoeן כך, – לא בשואר הרשע והעוולה, אלא במצוותם בעצמכם פוגעים, מעליים ומרמיים את

הזהות, ואפילו את אחיכם המאמינים. ⁹ האם הונתו! אף חטא אינו פוגע בעצם נוף החוטא. איןכם יודעים כי לאנשים כאלה אין חלק מלבד חטא הונתו. ¹⁰ האם לא למדתם עדין במלכות האלוהים? אל חשלו את עצמכם שנופכם הוא מקום משכנן רוח הקודש שניתן ואל תעמידו פנים שאינכם יודעים זאת. כל לכם זה? נופכם אינו שיך לכם יותר. ¹¹ מפני מי שחי חיים לא-מוסריים. עובד אלילים. שאלותיהם קנה אתכם במחירות יקר. על כן כבדו נואף ומקיים יהסידין עם בני מינו. לא ייקח את אלוהים מכל איבר מגופכם השיך לו.

חלק במלכות האלוהים. ¹² גם לנגבים. רודפי **7** ביקשתם ממני להגיב לרעון: מوطב בצע, שחיתינו, גדרפים, שודדים, גונולנים אין לאייש להימנע מיחסים עם אשתו. ¹³ אך משום חלק במלכות האלוהים. ובעבר הלא רחיק היו אחדים מכמ' בין אלה. אלום אלוהים ניקה אתכם מהחטאיכם. סלח לכם וקידש אתכם בזכות ישוע המשיח וברוח הקודש. ¹⁴ אתם אומרים: "מותר לעשות הכל", אבל לא כל דבר טוב בשביבכם. למרותם" שמורת לי לעשות הכל". אסור לי להשתחבר לשום דבר. ¹⁵ קחו למשל את עניין האכילה: אלוהים נתן לנו תאבון לאכול ומערכת-עיכול לעכל את המזון. אלום אין זאת אומרת שעליינו לאכול מעל הדראוש לנו. אל השתחברו לאכילה. כי יבוא יום של אלוהים ייקח גם את העניין הזה. אין שום הצדקה לזנות ולניאור! לא לשם כך נברא נופנו; נופנו נברא למען המשיח, והוא רוצה למלא אותו ברוחו. ¹⁶ אלוהים יקים אותנו מן המתים בכוחו העצום. כמו שהקדים את אדרונו ישוע המשיח. ¹⁷ האם איןכם מבנים שנופיכם הם איברי המשיח? האם יכול אני להיות חלק מנוף המשיח, ובאותו זמן לקיים יהסים עם זונה? חס וחיליה! ¹⁸ כאשר אדם שוכב עם זונה הוא נשאה חלק ממנו, והוא נשית חלק ממנו. שהרי ה' אמר לנו כתבי-הקדש שלגבי מתחדדים השנאים לבשר אחד. ¹⁹ ועוד שארם המקדיש את יגולים לשלוט ביציריכם - הונשו! כי מوطב עצמו לאדון, נעשה אחד איתה. ²⁰ מסיבה זאת להינשא מאשר לסייע מתחשכה מינית שאינה אני מבקש בכל לשון של בקשה: רחקו מен

באה על סיפוקה.¹⁰ על הנשואים אני מצווה הורמנות ליצאת לחופשי – אל תחמייך אותה! בשם ישוע המשיח ובפקודתו: אסור לאישה²² אם אתה עבר והארון קורא לך. אל השכחה לעזוב את בעלה. ¹¹ אם הוא מעדיפה להיפרד שהמשיח שיחזר אותך מהשעבוד לחטא; אם מבעה אסורה לה להונשא לאחר, אבל מותר הארון קורא לך ואתה בನ-חוריין. אל השכחה לה לחזור לבעה הראשון. נס לבעל אסור שהמשיח שיחזר אותך משעבוד לחטא; אם لنגרש את אשתו.¹² ברצוני להוסיף כמה הארון קורא לך ואתה בנן-חוריין. אל השכחה הצעות משלג. אין אלה מצוות ישירות מהארון, שמעתה הינך עבר המשיח.²³ אתם שיכים אך הן נראות צודקות בעיני: אם מאמין מישיחו למשיח, כי הוא קונה אתכם במחירות יקר, ומשום כבר נשוי לאישה שאינה מאמינה, וברצוניה כך אל השתעבדו לבני-אדם.²⁴ כן, אהים להמשיך להיות איתך, אסור לו לעזוב את יקרים, לא משנה באיזה מצב היהם או באיזו אשתו או לנגרשה.¹³ אם מאמין מישיחית משרה עבדתם, כאשר הארון קורא לכם: נשואה לבעל שאינו מאמין, וברצונו להמשיך היישארו במקומכם. כי עכשו הארון אתכם לחיות אותה, אסור לה לעזוב אותו.¹⁴ כי לחוקכם ולעזובם.²⁵ בתשובה לשאלתכם האישה המאמינה מביאה קדישה לנישואין. השניה, האם מותר לבלתיות להונשא? אין לי והבעל המאמין מביא אותה קדישה לנישואין. הוראה מיוחדת מהארון. אך מאחר שהענק אחרה, ילדיכם לא היו קדושים. אך כעת לי מתבונתו והוא סומך עלי, اسمח לחותם הם קדושים.¹⁵ אולם אם הבעל או האישה את דעתו.²⁶ בשל הבעיות והצורות הבאות שאינם מאמינים רוצחים להיפרד – מותר לנו אני חושב כי מוטב לא להונשא.²⁷ מובן לכם להיפרד מהם. במקרה כזה, בן הזוג שהנשואים אינם צריכים להתרנש מסבה המאמין אין צורך לדרוש מהשני להוישאר. כי זו, אך מי שטרם נישא – שלא ימהר עכשו, אלהים רוצה שישידי יחו בשלום.¹⁶ אחריו²⁸ אם הגברים רוצחים בכל זאת להונשא עכשו, הכל. מניין לכן לדעת אם בעליך יבואו מותר להם; ואם הבחורות רוצחות להונשא לידי אמונה או לא? ואיתו הדבר אמר לנו עתה – אין זה חטא! העניין הוא שהנשואים הבעלים המאמינים ונשותיהם.²⁹ החשוב הוא גורמים לבעות נספות. ואישית. היהתי רוצה שככל אחד ישמח בחילקו וייה מרוצה במצב למנוע מכם כעת בעיות אלה.²⁹ עליינו לזכור אלהים בחר עבورو – נשוי לא נשוי. וזה תמיד שזמננו עלי אדרומות קצר מאד. לכן מצוותי לכל הקהילות.¹⁸ מי שניימול לפני על הגברים הנשואים להיות חופשים למען בואו לאמונה לא צריך להתחרט על כך: הארון. כאלו שאיןם נשואים כלל.³⁰ אסור מי שלא נימול לפני בואו לאמונה, לא צריך שאושר. נכסים או עצר ימנעו بعد איש מלשתה לעשות עכשו ברית-AMILAH.¹⁹ כי המילה את הארון.³¹ על העוסקים בענייני העולם אינה חשובה. החשוב הוא לשמור את מצוות להיזהר שלא לש��ע בו עמק מדין. כי צורת האלוהים.²⁰ בדרך כלל על כל אחד להישאר הדברים בעולם משתנה במחריות. ברצוני באותו מעמד שבו היה כשבא לידי האמונה. שתהיו חופשיים מדרagna בכל מעשיכם. הרווק
²¹ האם אתה עבד? אל תתלונן. אך אם יש לך יכולות את חייו בעבודת הארון ובמאמין

למצווא-הן בעניין. ³³ בעוד שגבר נשוי דואג כולם יודעים שלאليل אינו אל-אמיתי, וכי יש רק תחילת למלא את חובתו לאשתו, ואין הוא אל אחד ויחיד. יש נשים המאמינות בקיום יכול להקדיש את עצמו לאדון כראוי; תשומת של אלים רבים בשםיהם ובארץ. ⁶ אבל אנחנו לבו מחלוקת. גם לאישה הנושא היא יש את יודעים שיש רק אל אחד – הלא הוא אבינו אותן הבעיות. הרוקה משתדרלת למצווא-הן בשמיים, אשר בראשת הכל ובחר בנו להיות בעניין האדון בכל מעשה, ושומרת על טוהר ילדיו; ויש רק אדון אחד – הלא הוא ישוע גופה ורוחה; ואילו האישה הנושא טרודה המשית, אשר עשה את הכל ואף העניק לנו בבעיות משק הבית, ועליה לשרת את בעלה את חיינו. ⁷ מאמינים רבים עדין אין מרכיבים ולהשדרל למצווא-הן בעניין. ³⁵ אין מונסה ואת. הם חמידו חשבו את האלים לצורדים למנוע בעדכם מלהונשא; אין מונסה לעוזר חיים, ומשום כך חשבו כי המזון שהוקרב לכםם. היהיט רוצה שבחרו בדרך הטובה לאלים הוקרב לאל חי ואמיתי. מסיבה זאת והיעילה ביותר לשרת את האדון. ³⁶ אם מציק להם מצפונים בשעה שהם אוכלים מזון מישחו אין יכול להתגבור על תשוקתו והוא זה. ⁸ לאלה מהם אין זה משנה אם אנו אוכלים מרגיש צורך להונשא, מותר לו – אין זה חטא. מזון שהוקרב לאלים או לא; אכילתו אינה ³⁷ אך מי שיש לו כוח לא להונשא ומחייב מוסיפה לנו ונינה גורעת מאייננו. ⁹ אך היזהרו שאין לו צורך בנשואים, החלטת החלטה נבונה שהרשות שיש לכם לאכול לא תהיה מכשול מאד. ³⁸ מסקנה: טוב להונשא. אך טוב יותר למאמין אחר שמצוינו חלש משלכם. ¹⁰ כי לא להונשא. ³⁹ האישה קשורה לבעלת כל עוד אח החושב שאסור לאכול מזון כזה עלול הוא חי; אם בעלה נפטר היא רשאית להונשא לראותך סוד בבית-אלילים. וגם הוא יאזור שנית – אבל רק למאמין משיחי! ⁴⁰ אך לדעתו אומץ ויאכל מזון זה. אך מצפונו יציק לו. היא תהיה מאושרת יותר אם לא תחנשא בשנית. טווך, מאהר שאתה יודע כי מותר לך לאכול וחושבני שאין זו דעתך בלבד. אלא גם רצון מזון זה, תגרום נזק רוחני רב לאח בעל מצפון חלש. (שאינו יודע כי מותר לו לאכול) ואל רוח הקודש השוכן כי.

8 שאלתכם הבהה הייתה בנוגע לאכילת מזון תשכח שהמשיח מת גם בעדו. ¹¹ לפיכך, אם אתה מעודד את אחיך לעשות מעשה הנחשב שהוקרב לאלים. כל אחד מכם חושב שהוא לברך יודע את התשובה לבעה זו. אך דעו ¹² על כן אם אכילת מזון שהוקרב לאלים לכם שחייבות עצימות רק מוסיפה לנו נאותה, ואילו כדי לבנות את הקילה אנו וקוקים לאהבה ולא לנאותה. ² אדם שחשוב שהוא ^(aiōn g165) כי אני רוצה להכשילו.

יודע את כל התשובות רק מוכיחה את בורותנו. **9** האם איני אדם חופשי? האם איני שליח ³ ואילו אדם האוחב את אלהים באמת, מוכן האדון? האם לא ראיתי את האדון ישוע במו תמיד לשימוש בקולו ולהקשיב לדבריו, ובכך עניין? האם לא אני הבאתי אתכם לאמונה ניכר בו חותם אלוהים. ⁴ באשר לעצם השאלה במשיח? ² אולי לא נשלחו אל אנשים אחרים, אם מותר לנו לאכול מזון שהוקרב לאלים.

אך ללא ספק נשלחתו אליכם, שהרי באתם צריכים מבין המנחות שהוקרכו לאלהים? נם
לאמונה במשיח באמצעותו. 3 זהה תשובה משותיו המזבח מקבלים חלק מהמזון המוקרב
למטילים כי ספק. 4 האם אין לי בכלל לה. 14 באותה דרך ציווה אלהים שמצופי
זכויות? האם אין רשיי להתארח בכתיהם הבשורה יקבלו תמייה מהশומעים. 15 ובכלל
כמו השליחים האחרים? 5 האם אין לנו זכות זאת, מעולם לא ביקשתי מכם אנגרה את!
לשאת אישת מאמינה, כמו השליחים האחרים וגם עכשו אני מנסה לرمוזו לכם במכתבי
ואתי האדון נום כייא? 6 האם רק בריבנא ואני שברצוני לקבל מהווים והלאה את המנייע
מורחים להמשיך לעבוד לפראנסטנו, בעוד לי. למעשה אני מעדיף לנוצע ברעב, מאשר
אתם חומכים בכיסף בשליחים האחרים? לאבד את הסיפוק וההנהנה שיש לי מכך
7 איזה חיל משלם מכיסו את הוצאותינו שאני מלמד אתכם חינם, ללא כל תשלומים או
בחזקידה? או האם שמעתם פעם על כורם תמורה. 16 אין לי סיבה להתפער בחטפת
שאינו רשאי לטעום מהענבים שנידל? איזה הבשורה, שכון זהו חובתי ואוי לי אם לא אبشر
רוועה אני רשאי לשנות מעט מחלב העדר אותה. 17 אילו היה האדון מעניק לי שבר
ועליזו הוא שומר? 8 אני מצטט לכם כללם את האדון, אילו היה האדון מעניק לי שבר
שהומצאו עליידי בני-אדם: אני מצטט לכם מיווח. אך מצבי שונה: אלהים עצמו בחור כי
את דבר זה! 9 הרי כתוב בתורת משה: "לא והפקיד בידך את הבשורה, ומשום כך אין לי
תחסם שור בדישו". הסבירים אתם שה' חשב ברייה. 18 מהו שכריו בנסיבות אלה? שכריו
רק על השור כשציווה זאת? 19 האם לא חשב הוא המשמה והסיפוק שאני מקבל מהחפצת
אלוהים נום עליינו? ברור שכן: אלוהים רצה הבשורה בחינם, ללא כל גמול ומבליל לדריש
לילדנו שהמאמינים שעובדים למען האדון משחו בחזרה. 19 למצו כזה יש יתרון חשוב
לא משכורות. צריכים לקבל תמייה כלכליות מWOOD: אני חייב לדבר לאיש. כי איש אינו משלם
מלאה המנצלים את שירותיהם. נם לחורש לי שכר. ובכלל זאת בהרתו מרצוני החופשי
ונם לקוצר מונו שכר מהיבול. 20 אנחנו זרעו להיות עבד לכלום, כדי שאוכל להביא את
בלבכם זרע רוחני. האם אנו מוגנים בבקשנו בניות האדם לאמונה במשיח. 20 עם היהודים
בתמורה מעט מיזון ובגדים? 21 אתם מספקים אני מתנהג כיהודי, כדי שאוכל לרדוש את
מיון ובגדים לשליחים האחרים המלמדים אמוןם ולספר להם על אודות המשיח. אני
אתם ונוהנים כהלכה, אך האין זכותנו מתווכח עם הנרים שומרדים את חוקי התורה,
נדולה משליהם? למרות זאת מעולם לא למרות שאני מסכים איתם. כי ברצוני לעוזר
ニצלונו זכות זאת. אלא סיפקנו בעצמנו את להם. 21 בהיותי בין הגויים אני משתק איתם
כל צרכינו ללא עזרתכם. מעולם לא דרשנו פעללה, כל עוד אני עושה דבר שנוגע את
הthora, מחשש שבגלל דרישת זאת אמונה. אך אני רוחש את אמוןם ויכול לעוזר
העניןותכם בבשורת המשיח שהבאנו לכם. להם. 22 בהיותי בין אלה שמצוונים מציק
23 האם איןכם יודיעים שאלהים נתן להם רשות להם על כל דבר קטן. אני מתנהג כ"יודע
לעובד בית-המקדש לקחת לעצם מה שהם הכל" ואני מזולץ בהם. משום בכך הם מניחים

לי לעזרם להם. אתם רואים שאנו משתייד ללמידה רק מה נספה: אחדים מהנבראים בקרוב למצוא מכונה-מושתף עם כל אחד. כדי שאוכל העם קיימו יחסים עם נשים זרות, ומשום לספר לו על המשיח, וכך יוכל להיוועש. כך הוא העניות והשميد 23,000 מהם ביום מודיע אני טורה כל-כך? – כדי שבניה האדים אחד!⁹ אל תעמידו בניסיון את סבלנותו של ישמעו את הבשרה, וכדי שאני עצמי את ברך אלוהים. כמו בני ישראל, כי הוא שלח נחחים אשר אראה אותם באים לאמונה במשיח. ארסיים שירגנו בהם.¹⁰ אל תחלנונו, כמו ידוע לכם שככל מרוץ יש מתחרים רבים. בני ישראל, כי ואת הסיבה ששלה את מלאכו אבל רק אחד מנצח וזוכה בפרש. רוצונם אתם להשמידם. **ו** כל הדברים האלה קרו להם כך במנדרה לזכות בפרש. **ז** אם ברצונכם כדי ללמד אותו לך – להזכירו שלא נחזר לנצח בתחרות, עלייכם להתחכש לעצמכם. על אותן טויות. הכל נשמר בכתב כדי ולשוכן את כל מה שעלו לփריע לכם שנוכל לקרו וללמוד מכך.¹¹ **ז** לכן במרוץ.¹² **א** לכן אני רץ ישר למטרה, ולכל היזהרו! מי שחשוב: "לי זה לא יכול לקרות!" – צעד קדרימה יש ממשמות גודלה. אני נלחם שלא ישכח את האזהרה הזאת. כי גם הוא עלול כדי לנצח. אני מתייחס למרוץ ברצינות רבה להיכשל.¹³ אין כל חדש בשאיות הרעות ובכובד ראש.¹⁴ אני מקשיח על גופי ככל שבלבכם: אנשים רבים התנסו בדיקן באותן הספורטאים – אני מאמין לעשות מה שהוא בעיות זמן רב לפניכם. על כל פיתויו ניתן צרייך ולא מה שהוא רוצה. אחרת אני חושש להתגבר, ואתם יכולים לסמוד על אלהים שמא. לאחר שהטהfty לאחרים, אני עצמי שלא יעמיד בפניכם פיתוי שיאינכם מסוגלים אפסול ולא אוכל להשתתף במרוץ.

10 אחיהם יקרים, אל תשכח מה קרה לכם ואלהים מקיים את הבתוותיו. הוא יראה לכם ישראל במדבר לפניו שנים רבות. אלהים שלח **ז** לכן, אחיהם יקרים, התרחקו מכל עבודה לפניהם את הען, אשר שימוש להם מורה-ידך. **א** אלהים. **ז** אנשים נבונים אתם: שפטו בעצמכם וכולם חזו בשלם את ים-סוף. **ב** כל אחד מהם נטהבל בים ובענן למשה מנהיגם. **ג** הם אכלו את האוכל שסיפק להם היה בדרך על-טבחית. **ד** ושתו מהסלע הרוחני שלווה אותם בכל מסעם. סלע זה היה המשיח!¹⁵ **ה** למורות נפלאות אלה לא שמעו רבים מהם בקהל אלהים. **ו** ולכן שבנון המשיח?¹⁶ **ו** אנחנו, הربים, בברכות שבנון המשיח?¹⁷ **ז** אכן העניים והশמידם במדבר. **ז** מקרה זה מהווים גוף אחד. כי לכולנו יש חלק בלחם משמש לנו לך ואזהרה שאסור לנו לשאוף אחדם למשים רעים. **ז** ואף לא לעבד את האילים כמו אחדים מהם. הכתובים מספרים לנו שהאנשים אכלו, שטו ורקרו מקרים קורבנות לאילים. **ז** ואנו יכולים בשעה שהשתחו לעגל הזהב. **ז** ואנו יכולים

ערך ממשי.²⁰ אני מנסה לומר לכם שעובד**י 11** לנו בעקבותיו, כשם שני הולך בעקבות האלילים מזכיר את קורבנותיהם לשדים. המשית.²¹ אחים יקרים, אני שמח כל-כך שאתם ואני רוצח שאיש מכם יתחבר עם השדים. זוכרים ואף מקיימים את כל מה שלימדתי ²² אינכם יכולים להשתתף בסעודת האדון אתכם.²³ ברצוני רק להזכירכם שככל איש ובעודות השטן נם יחד.²⁴ מודיעו אתם מנסים מאמין נתון למרות המשיח, האישה נתונה לעורר את זעמו של אלוהים? האם אתם למרות האיש, והמשיח נתון למרות אלוהים. חזקים ממננו?²⁵ אתם אומרים "МОותר לעשות"⁴ בכך, אDEM המסרב להסיר את כובעו בעת הכלול", אבל לא הכל טוב בשביבכם. אתם תפיליה, למועד או דרשה, מבהה את המשיח. אומרים "МОותר לעשות הכלול", אך לא אישה מבזה את ראה אם היא מחלפת מועל.²⁶ אל תהשבו רק על עצמכם: חשבו גם או מתנהבת ביציבור בלי לכוסות את ראה, כי על אחרים ועל מה שטוב בשביבם.²⁷ איזו מותר זה כמו שהיא מגלחת את שער הראשה.⁶ אישה לכם לאכול כל בשר שנמכר לכם בשוק מבל' המסתבה לכוסות את ראה צריכה לנלח את לעורר שאלות של מזפון.²⁸ הלא הארץ וכל שערה, ואם היא מתביצה להירות בציבור טובה שייכים לה, והכל נברא לדתאתכם. מגולחת, עליה לכוסות את ראה.⁷ הגבר אינו אם אדם לא-אמין מזמן אוטך לארכחה. צריך לכוסות את ראשו, כי האישה היא כבוד היענה להזמנה (אם אתה רוצה). אוכל כל מה האיש, וכבוד האלוהים הוא האדם שנברא שמנונש לפניך ועל תשאל שאלות של מזפון. בצלמו.⁸ אל תשכחו שהאדם הראשון לא אבל אם מישתו יזהירך מראש שאוכל נברא מהאישה, אלא האישה הראשונה נבראה וזה הוקרב לאלילים. אל תאכל אותו! למען מהאדם.⁹ אדם לא נברא למען אדם, כי אם האיש שהעיר את תשומת לבך ולמען מזפון. חווה נבראה למען אדם.¹⁰ לכן צריכה האישה במרקחה כזו רגשותיו חשובים משלך. אל לכוסות את ראה כסימן כניעתה לבלה, התאמר: "מדוע עלי להתחשב ברגשותיהם של ובגלל המלאכים.¹¹ אנו יודעים של אלוהים בראש אחרים,³⁰ בשעה שאני יכול להודיע לאלוהים את הגבר והאישה זה למען זה, והם זקנים על המזון ולידנות ממנה? מודיעע עלי להניח איש לרעה.¹² האישה הראשונה נבראה למיישחו לקלקל את הנatty ריק משום שהוא אמן מהאיש. אך מאותו יום ואילך נולדו כל חושב כי טעות בידי?"³¹ מפני שכל מה שאתה הגברים מנשימים. והגביר והאישה גם יחד נבראו עשויה, שותה או אוכל צריך להיעשות למען על-ידי אלוהים.¹³ אמרו אתם, האם נהה כבוד אלוהים.³² לכן אל תהיה מכשול לאיש: לאישה להתפלל בציבור ללא כייסוי ראש? ליידי, לנו או למאמין המשיחו.³³ גם אני נוהג ¹⁴ האין הינו לכם אומר שראש האישה צריך כך. אני משתייד לא לפנו באיש. אלא לעשות להיות מכוסה? הלא הנשים מתנות בשערן, מה שמצוידן בעיני אחרים ולא בעני;¹⁵ אני בעוד שגבר בעל שיער ארוך נטה להתביש מבקש את טובתי אלא את טובת אחרים, מותוך בו.¹⁶ אם מישתו מעוניין להתווכח בנושא זה, רצון שיושעו.¹⁷ אני אומר שפשות אין לנו נוהג אחר, וגם לא בקהילות אחרות. ¹⁷ בהזדמנות זאת ברצוני

להתייחס לשמעות המהלוּכות עליהם. שמעתי יואשם בחטא נגד גוף המשיח ודמו.²⁸ על שכאשר אתם מתאפסים יחד יש ביןיכם חילוקי כל אחד לבחון את עצמו לפני שיאכל מן דעתו ומריבתו.²⁹ אנשים רבים סיפרו לי על הלחם וישתה מן הין.³⁰ כי כל מי שאכל חילוקי הדעות ועל ההוכחות שמתנהלים בעת מן הלחם ושותה מן הין לא כבוד ויראה, האסיפות שלכם. אני בהחלט נוטה להאמין ובלי ליחס חשיבות רבה למות המשיח, מكل חלק מהמשמעות. ³¹ כי צדיקות להיות בערך של המשיח ומובה את גופו, ומשום ביןיכם דעות שונות, כדי שאלה מהם הדברים כך אלהים ישבוטו אותן. זאת למעשה באמת בכל מחיר יהיו מוכרים לציבור. הסיבה לכך שרבים מהם חלשים וחולמים ויש ³² כאשר אתם מתאפסים יחד, איןכם אוכלים אפילו שמהן. ברם אם תבחןם את עצמכם את סעודת האדון כפי שציוונו המשיח, אלא בזירות לפני סעודת האדון, לא תשפטו ולא אתם אוכלים את סעודתכם שלכם.³³ סיפרו תיעשו. ³⁴ דעו לכם שם הוא שופט ומעניש לי כי יש ביןיכם ככל שחווטפים זוללים אותם, והוא עשה זאת כדי שלא נישפט עם אנשי את כל האוכל המגעה לדיהם. בלי להשאיר העולם. ³⁵ לפיכך, אוהבים יקרים, שנגננים לאהרים, וכן אחדים חולכים לביהם שבעם אתם לסעודת האדון חכו איש לדעה;³⁶ מי ושיכורים. ואילו אחרים הולכים לביהם שרבע, מوطב שיأكل בבית לפני באו, כדי רעבים וצמאים.³⁷ מה קורה פה? האם איןכם שלא יביא משפט על עצמו. את שאר הדברים יכולים לאכול ולשתות בבית, כדי לא לביש שרציתו לומר אומר לכם פנים אל פנים. את העניים שאין אפשרות לקנות אוכל? כשאבא אליכם.

מה אני יכול לומר על התנהגות כזאת? אני **12** אוהבים יקרים, כדי למנוע אי-הבנות. היו מקווה שאינכם מצפים מני לטפייה על רוצח לכתוב לכם על המתנות והכישרונות השים בזכות התנהלותכם "הטובה"!³⁸ אני המיזוחדים שמעניק רוח הקודש לכל אחד חוזר ואומר לכם מה שציווה האדון עצמו ³⁹ אתם זוכרים וראי עלי פנוי שהאמנתם מאייתנו. ⁴⁰ בטענה שבלו: בעבר שבו הוסר האדון בנסיבות עברתם מאליל לאיל אולם אף אחד עלי-ידי יהודה, הוא לך לחם.⁴¹ היה מהם לא היה מסוגל להוציא הינה מפיו. ⁴² אילו עתה פוגשים אתם אנשים רבים טעונים שהם מנביאים בשם ה'. כיצד תוכלו לדעת אם תלמידיו ואמר: "זהו נופי הניצן בעדרם. עשו זאת לזכרוני".⁴³ לאחר הסעודה הוא לך גם את כוס הין ו אמר: "כוס זאת מסמלת את הברית החדשה - ברית שנחתמה בדמי. עשו ולחרפ' את המשיח, ואיש אינו יכול לקרווא זאת לזכרוני בכל פעם שתתחשו".⁴⁴ כי בכל לשוע"אדון" (ובאמת להתכוון לכך) אלא פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים בעורת רוח הקודש.⁴⁵ אותו רוח הקודש מעניק מהיכוס הזאת. אתם מזכירים את מותו למענו. לכל אחד מאייתנו מתנות וכיישרונות שונים עשו זאת עד שבו אלינו.⁴⁶ כל האוכל מהלחם ו Robbins. ⁴⁷ אך כל השירוטים השונים והרבבים זהה והשותה מכס האדון לא כבוד ויראה, נועדו לשרת אדון אחד - ישוע המשיח!

6 פעולות שונות ורבות נעשות בנו ובאמצעותנו ²⁰ מסיבה זו ברא אלוהים איברים רבים

- על-ידי אלוהינו היחיד. 7 רוח הקודש מגלה שmericבים גוף אחד. 21 העין אינה יכולה את כוחו של ה' בכל אחד מאיתנו לחוטלת לומר לך: "אני זקוק לך", "והראש אינו יכול הקהילה יכולה: 8 רוח הקודש מעניק לאחד לומר לרגליים: "לכו לשלם, אני צרייך אתכם כיישرون ליעץ חכמה, ואתו רוח הקודש מעניק יותר". ²² איברי הגוף הנראים חלשים ופחותי לאחר דבר דעתה בתגלות. 9 זה הוא מעניק דרךם למעשה החשובים ביותר. ²³ אנו אמונה חזקה במיוודה, ולזה - את המתנה לרפא מייחסים יותר כבוד לאיברים שנראים חסרי חולמים. ¹⁰ יש שניתין להם הכוח לחולל נסائم, השיכות, ומסתריהם מאחרים את האיברים ויש שניתים להם הכישرون והמהנה לבנא. שאנים צדיקים להיראות. ²⁴ כי האיברים לאחרים הוא העניק את היכולת והכישرون הגלויים לעין אינם דורשים אותה צניעות. להבדיל בין רוח שקר לרוח אמת. יש אנשים אלוהים ברא את גופנו כך שמעניק יותר כבוד שטושים לדבר בשפות זרות שלא למדנו ותשומת לב לאיברים הנראים חסרי-חשבות, מעולם. ואחרים (שאף הם לא למדו שפות ²⁵ כדי למןעו מריבות ומחלוקת בין האיברים, אלה) מסוגלים לפדרש אותן. ¹¹ אותו רוח וכדי שכל אחד יידאג לשני במידה שווה. ²⁶ אם הקודש מעניק לנו את כל המתנות והכיכשורות איבר אחד סובל, כל האיברים סובלים אותו; האלה לפפי ראות עיניו. ¹² כשם שנפנו מרכיב אם איבר אחד מכובד, כל האיברים האחרים מאיברים רבים, כך מרכיב גם "גוף" המשיח. שמהם אותו. ²⁷ אני מנשה לומר לכם שככל ¹³ כל אחד מאיתנו הוא חלק מגוף המשיח: אחד מכם הוא איבר נפרד וחוני, אבל כולכם יש בינוינו יהודים, גויים,עבדים ובניהם, יחד הינכם גוף המשיח. ²⁸ לפניכם רשותם אולם רוח הקודש אחד את כולנו לנוף אחד; של מספר איברים שונים אליהם לקהילה: כולנו נטבלנו לנוף המשיח ברוח אחד - הלא - שליחים. – נביים שמתייפים את דבר ה' הוא רוח הקודש ששוכן בכלנו. ¹⁴ אכן, הגוף - מורים. – עושי ניסים ונפלאות. – מרפאים מרכיב מאיברים רבים, ולא רק מאיבר אחד. חולמים. – אנשים שעוזרים לוולט. – מהווים. – ¹⁵ נניח שהרangel תאמר: "אני שיכת לנוף, כי אנשים שדברים בשפות שלא למדנו מעולם? איןני יד! "האם היא באמות אינה שיכת לנוף? ²⁹ האם כולם שליחים? האם כולם ניסים ונפלאות? או אם האוזן תאמר: "אני שיכת לנוף, כולם מורים? כולם מוחללים ניסים ונפלאות? כי אני רק אוזן ולא עין!" ³⁰ האם היא באמות ³⁰ האם כולם יכולים לרפא את החולמים? אינה שיכת לנוף? ³¹ אילו היה כל הגוף האם אלוהים מעניק לכלנו את מתנת הדיבור עין, כיצד יכולנו לשמעו? או אילו היה כל הגוף של לא למדנו מעולם? האם כל אחד הנוף אוזן אחת נדולה, כיצד יכולנו להריך? מאיתנו מסוגל לתרגם את דברי המדברים ¹⁸ אולם תודה לאל על שברא איברים רבים בשפות? ³¹ השתדלו להשיג את המתנות ושונים לנופנו, ועל שקבע כל איבר במקומו המועילות ביותר. עתה ברצוני לספר לכם המתאים. ¹⁹ חארו לעצמכם מה מצחיק היה על דבר אחר העולה בערכו על כל המתנות מראנו אילו גופנו היה איבר אחד בלבד! האלה נם יחד.

אילו ידעת את כל השפות, אפילו אל פנים בכל הדרכו. עתה אני יודע מעט מאוד את שפת מלאכי השמיים. אך לא הייתה כי ולא הכל ברור לי, אולם במאוי יתבהר הכל אהבה, היותי מרועיש כמצחתיים. ² אילו ייתברר, ואכیر אותו כשם שהוא מכיר אותי: נתנה לי מותנת הנבואה ויכולתי לדעת את זו לsicום, שלושה דברים ישארו לעולם: כל הסודות, אך לא היותה בי אהבה, לא אמונה, תקווה ואהבה, והחשיבות מכל היא הועלתי מأומה. גם אם יעניין לי אלוהים האהבה.

14 אמונה רבה עד שאוכל למצוות על ההרים לו ^ו טפחו את האהבה. אך השדרלו להשיג ממקומם. אולם אין בי אהבה, אין לי ערך נם את שאר המתנות הרוחניות שמעניק רוח רב ומוטב שאשזק. ³ אם אתה את כל רכושי העניים, ואף אקריב את חייו למען המשיח והבשורה, אבל אין בי אהבה, אין כל ערך למשעי. ⁴ האהבה טובת-לב וסבלנית מאוד. ⁵ האהבה אינה גסה ונאה נאותנית. ⁶ האהבה אינה שמה באידיאל, אלא שמה בצתה האמת לאור. ⁷ האהבה נושאת הכל, מאמינה בכל, מקווה לכל וסובלת הכל. ⁸ יבוא יום שתילקחנה מאייתנו כל המתנות שהעניק לנו אלוהים, כולל נבות ודרبور בשפות לא-אידיאות. אולם האהבה תישאר תבאו. כי חשוב יותר להטיף את דבר אלוהים מאשר לדבר בשפות לא-אידיאות. אלא אם מודעים עתה מעט מאוד: ⁹ אפילו הדברים המוכשרים ביותר אינם יודעים הרבה. ¹⁰ אך יבינו. ⁶ אתי היקרים, אם אני עצמי אבוא ואדבר אליכם בשפה שאינכם מבינים, מה אוועל לכם? לעונות זאת, אם אדבר אליכם בשפתכם ואספר לכם מה אמר לי אלוהים. מה אני יודע, אם אני אנבא, או אלמד מה כתוב בכתביך קדוש - הרוי שאוזור לכם להתקזק באמונה. ⁷ אם אנחנו מדברים עברית מושתתת ובורורה, איש לא יבין מה אנחנו רוצחים. מוגבל בלבד, אפילו שאנו מביטים מבעד לעדרשה מטופשתת. אך יבוא يوم שנראHOW פנים

הם ממשיעים צללים ברורים ומדויקים, בשפה שאינה מוכרת לאיש.²⁰ אחיו היקרים, איש לא יכול לזהות את המנגינה המונוגנת. אל תהייל יולדותים במחשבותיכם והבנתכם. 8 אם בעת מלחמה לא יתקע המחצצר את היו תמיימים ילדים בכל הנוגע למעשים התרועה המוסכמת, כיצד יידעו החיילים רעם, אולם בכל הקשור לעניינים רציניים שהם נקראיים למלחמה?⁹ כך גם לנבי דבר כאללה, היו נבונים והתנהנו מבוגרים.²¹ כתוב בשפota לאידועות: אם אתה מדבר אל מישחו בכתביך הקודש, שאלותיהם ידבר אל העם הזה בשפה שאינו מבין, כיצד יוכל לנחש מה אתה בשפota זרות. אבל נס או לא יקשיב העם אומר? אתה איילו מדבר אל הקיר!¹⁰ יש לה.²² מכאן אתם רואים שדיבור בשפה זהה בעולם מאות שפות שונות, וכל אחת מהן טובה ולא-ישראלית אינה עוזרת לאנשים להאמין. אך ושימושית... לאללה שמבינים אותן, ובכך אין הנבואה עוזרת לאנשים להאמין.²³ אם יבואו כל תועלת בהן. לכן, אדם שיפנה אליו באחת לקהילותם אורחים או לא-אמינים ויראו את השפות האלה יודה לנבי זר לנמרי – אני לא כולכם מדברים בשפות זרות ולא מוכרות, אבין אותן, והוא לא יבין אותן.²⁴ מאחר שאתה מה יחשבו הם ייחסו שיצאתם מדרתכם! באמת שאפים למנות הרוחנית, בקשו מורה²⁴ בעוד שם תטיבו את דברך, נס האורח וגם הקודש את המנתות המועילות ביותר לקהילה הלא-אמין שיבקרו בקהילתכם ישמעו ויבינו. ככלה.²⁵ מי שմדבר בשפה לאידועה צריך יתacen מארוד שדבר אלוהים יגע בכלם. יוכיה להתפלל بعد היכולת לתרגם שפה זו, כדי כדי הקשה לדבר hei שוכל לשף את الآחרים ולהסביר להם יתרך לבם, והם יכרעו ברך לפני ה' ויודו מה אמר.²⁶ הרי אם אני מהפל בשפה כי אלודים באמת נמצא בינוינו.²⁶ לסייעם: שאינו מבין, רוחי אמנים מהפל, אך אני כשתתאספו יחד, אחד ישר, שני ילמד, שלישי יודע מה אני אומר.²⁵ כיצד אני פותר את יגלה החון מיוחד מלאוהים. רבעי ידבר הבעיה? אני מדבר בשפה לאידועה ונגט בשפה לאידועה, חמישי יפרש בקהל רם את שפטוי הרגילה המוכרת לכלום; אני שר השפה הלא-אידועה, אולם זכרו: כל מה שנעשה בשפה זהה ונגט בשפטוי הרגילה.²⁶ אם אתם צריך להועיל לכלום, לחוק ולבנות את כלום מהללים את אלוהים רק בשפה לאידועה, באדרון.²⁷ בכל אסיפה מותר רק לשניים אלה שאינם מבינים אתכם לא יוכלו להלל או שלושה איש לדבר בשפות לאידועות; את ה' ולהודאות לו יחד אתכם. כיצד יוכלו עליהם לדבר זה לאחר זה, ומישתו חייב להצטרף אליהם ולהלל את ה' בשעה שאינם לתרגם את דבריהם.²⁸ אם אין בקהל מי יודעים מה אתם אומרים?²⁷ אתם אמנים שמוסgal לתרגם. אסור להם לדבר בקהל רם; מהללים את ה', אולם הדבר אינו מועיל ואני עליהם לדבר בלחש לעצםם ולא-אלוהים. ולא עוזר אחרים.²⁸ אני מודה לאלהים על שאני לצייר.²⁹ שניים או שלושה נבאים ידברו מדבר" בשפות" יותר מכל אחד מהם.²⁹ אך – זה לאחר זה וכל الآחרים יקשיבו. אולם ב齊בור אני מעדיף לומר חמיש מילים מובנות אם בשעה שאחד מדבר אדם אחר מקבל חזון שייעזרו לכלום, מאשר עשרה-אלפים מילים מלאוהים. על הראשון להפסיק ולהניח לשני

לדבר. ³¹ בדרך זאת כל מי שמקבל חזון או לשנים-עשר התלמידים. ⁶ הוא נגלה נס ליותר נבואה מה, יוכל לדבר – אחר-אחד – וכולם מוחמש-מאות מאמינים שהחטאינו יחד. רוכם ילמדו, יתעדדו ויתחזקו. ³² אל תשכח כי עדרין חיים ויכולים להעיר על כך, ואחדים האנשים שמביאים אליכם את דבר אלוהים מהם כבר מתו. ⁷ אחר כך נראה המשיח מסוגלים לשלוות בעצם ולחכמתם בסבלנות לעקב אחיו ולכל השליחים. ⁸ לאחר שנראה בתור! ³³ אלוהים אינו אלהי מהומה אלא אל כל האחרים הוא נראה לבסוף גם אליו. שלום. כנהוג בכל הקהילות. ³⁴ על הנשים כאלו מי שלא נולד בזמננו. ⁹ כי אנו השליה לשתווק בעת אסיפות הקהילה; אסור להן הקטן מכלם בחשיבותו, ולמעשה אינו ראוי להשתתף בשיחה, כי עליון לדינע לגברים. כלל להיקרא "שליח", שכן לפני באו לאמונה כפי שמלמדים אותנו הכתובים. ³⁵ אם יש רדפה את קהילת אלותם והטרדי אותה. להן שאלות, שתשאלה את הבעלים בבית. כי ¹⁰ אולם בזכות טוב-לבו וחסדו של אלוהים אני לא أنا לאישה להביע את דעתה באסיפות היום מה שני. חסדו בהחליט לא היה לשווה. הכהילת. ³⁶ האם איןכם מסכנים איתי? האם כי פעלתי יותר מכל השליחים האחרים – אתם חובבים אותם בעצמכם המצאתם את כלום. לא אני פעלתי. אלא אלוהים הוא הכתובים? או האם אתם לבדכם מבינים את שפעל דרכי. ¹¹ בעצם לא חשוב מי פעל רוחני, או שיכיר בכך שהדברים שאני כותב הבשורה ושתם האמנתם. ¹² איני מבין אתכם! הם מצוות האדון. ³⁸ אך אם מישחו לא יכול אם אתם מאמנים שהמשיח קם מן המתים, בכך, או לא יוכר בו. ³⁹ אם כן, אחי זוקרים. מדוע איןכם מאמנים בתחיית המתים? ¹³ אם השתדלו להשיג את מתנת הנבואה, ועל האסרו אין תחיה למתים. הרוי שם המשיח לאם קם את הדבר במשפט לא-ישראל. ⁴⁰ על כל לתחיה, כלומר, הוא עדין מז! ¹⁴ ואם המשיח פנים. כל מה שתם עושים עשו תוך שמירה עדרין מת. אין כל ערך למה שספרנו לכם. וביתחונכם בה חסר יסוד ותקווה. ¹⁵ מכאן על הסדר והטעם הטוב.

15 אחוי, ברצוני להזכיר לכם את הבשורה גם משתמש שולגנו. השליחים. שקרני. כי שהבאתי לכם – אותה בשורה שקיבלתם סיפרנו لكم שאלווהם הקים את ישע ממן המשדים – דבר שאינו אפשרי אם המתים אינם בשמחה ושתם עדרין מאמנים בה. ² בשורה זאת היא המושיעת אתכם. אם אתם עדרין יכולים לקום לתחיה. ¹⁶ ואם המתים אינם מאמנים בה, אלא אם כן מעולם לא האמנתם בה באמת. ³ סיפרתי לכם כל מה שסופר אייזה ערך יש לאמנתכם שה' הוועיל אתכם? לי, ודברים אלה הם בעלי חשיבות ראשונה אתם עדרין משועבדים לחטא וצפויים לעונש! במעלה: שהמשיח מות בעוד חטאינו, וכי שניבאו הכתובים. ⁴ שהוא נCKER, ושלآخر ¹⁸ במקורה כזה, כל המאמינים שכבר מותו הם שלשה ימים לתחיה כפי שהזו הנבאים. ⁵ המשיח נראה לפיכך. לאחר מכן נראה במשיח רק בעולם הזה, אומללים אלו מכל

אדם! ²⁰ אולם תודה לאל על כך שהמשיח ונשחה כי מהר נמות! " ²¹ התרחקו מאנשים אכן קם מן המתים! הוא היה הראשון מבין שחיים כך. אם תקשיבו להם, תושבעו מהם הרבה שיקומו לתחייה יום אחד. ²² שם ותנהגו כמוהם. ²³ חשבו בהונין ובכובונה שהמוות בא לעולם בעקבות החטא של אדם והפסיקו לחטא. עליכם להתבונש על שיש אחד – האדם הראשון – כך באה גם תחיית ביניים אנשים שאינם מאמינים באלהווים ואף המתים לעולם עליידי אדם אחד – המשיח. פעם לא האמיןנו – הם רק מעמידים פנים! ²⁴ כולנו עתודים למות בניגל השתייכותנו למין ²⁵ אם ישאל מישו: "כיצד יוכלו המתוים למקום האנושי והחוטא של אדם, והעונש על החטא לתחיה? כיצד ייראו? איזה גוף יהיה להם?" הוא מותה. אך השיכים למשיח יקומו לתחיה. ²⁶ דשאלה אמונה טיפשית. אך את החשובה כל אחד יקום בתורו: המשיח היה הראשון תמצאו. כשהאתה תומן זרע בארדמה, הוא לא שוקם לתחיה, וכאשר ישוב אלינו, יקומו גם יצמה עד שלא תקברתו תחילתה. ²⁷ הנבעול כל המאמינים השיכים לו. ²⁸ לאחר מכן הירקך שצומה מהזרע שונה בצורתו מהזרע יבוא הקץ – לאחר שהמשיח יכריית ויכנייע את שורעת. כי הרי טמנת באדמה זרע קטן כל האיבים, הכוחות והשליטנות, וחוזיר את יבש. ²⁹ ואלהווים העניק לו גוף חדש כפי המלכות לאלהווים אביו. ³⁰ כי המשיח ימלך בחירותו. לכל זרע יש גוף שונה. ³¹ כאשר שיכנע לרנלו את כל אויביו, ³² והאויב זרים שונים וצחים שונים. כך גם מינים האחרון שיכניע יהיה המותה. ³³ אלהווים שונים שלבשר וגוף. בני-אדם, חיות, דגים אביו העניק לו שלטונו וסמכות על הכל. חז' וציפורים – לכל אחד יש בשער אחר וגוף אחר. מאשר על אלהווים עצמו שהוא נותן הכוח. ³⁴ למלכים בשםיהם יש גוף השונה משלהם, וגם לאחר שינוי המשיח את כל אויביו הוא הופיע וההדר שלהם הוא ממיון אחר שאינו יוכל לשפטן אביו, כדי שהאלוהים אשר דומה לשלהנו. ³⁵ הופיע וההדר של המשמש העניק לו את הניתחון על הכל יישאר מעל שונה מזו של הירח והכוכבים, ולכל כוכב לכוכב. ³⁶ אם המהרים לא יקומו לתחיה, מה יש יופי וזהר משלו. ³⁷ כך גם גופנו, שהוא התועלת במעשה האנשים שנטבלים בשם בר-מיתה, שונה מהגוף שנקבל לאחר תחיית המתים? איזה ערך יש למעשה זה, אם איןכם המתים. כי גופנו החדש יהיה בן-אלמות! מאמינים שיום אחד יקומו המתים לתחיה? ³⁸ עשינו נושא גופנו לחלות ולמות, אך שנקום מלבד זאת, למה לנו לסכן את חיינו כל לתחיה הוא יהיה מלא כוח ונבראה. ³⁹ עד הזמן? ⁴⁰ הלא יודעים אתם שאנו מסכן את המות גופנו הוא גוף אנושי – בשר ודם; אולם חי בכל יום; וזה עובדה ממש כמו העובדה בתחיית המתים הוא יהה גוף רוחני על-טבעי. שאני נאה מאד בחתפותהכם הרוחניות. ⁴¹ כתבי-הקדש מספרים לנו: "ויהי האדם לשם מה נלחמתי בחיות הפרא – באנשי הראשון לנפש היה". ככל מה לאדם חי, ואילו אפסוס – האם רק למען תועלתי בעולם האדם האחרון (המשיח) – לרוח שמעניק הזה? אם לא נקום לתחיה לאחר מותנו, מה חיים. ⁴² מכאן אתם רואים שה מעניק תחילת יש לנו להפסיד? הבה נגנה מהחיים, נאכל גוף פיזי, ולאחר מכן גוף רוחני. ⁴³ האדם

הראשון נברא מעפר האדמה, ואילו המשיח שלא יהיה צריך לאסוף את הכסף בכווי. בא מוחשיים.⁴⁸ לכל בני-האדם יש גוף בשר ³ כאשרו אליהם תבחרו שליחים נאמנים. ואני וدم שנברא מעפר, כמו לאדם הראשון: אילם אשלה בידם את מתנתכם תנדיבה בציירוף לכל מי ששיריך למשיח יהיה גוף על-טבעי כמו מכתב לירושלים. ⁴ אם א策טך נם אני למשיח.⁴⁹ כמו שלכל אחד מאיתנו יש גוף לכתה, נלך כולם יחד. ⁵ אבוא לבקר אתכם כמו לאדם הראשון, כך יום אחד יהיה לכולם לאחר ביקורי הקצר במקדוניה. ⁶ יתכן גוף כמו למשיח.⁵⁰ אני רוצה לומר לכם. אחיכם שאשאר אצלכם זמן מה, אולי אפילו ממשך יקרים. שבר ודם לא יכול לרשת את מלכות כל החורף. בתום ביקורי תיכלו ללוות אותו האלוהים. כי ברחלייף אין יכול לרשת את לעד הבא במסע. ⁷ הפעם אני רוצה לעודך הנצח ולשלוט בו. ⁵¹ ברצוני לגלוות לכם סוד אצלכם ביקור חתוּף בלבד ומהד משיך נפלא: לא כולם נמות. אבל לכולם יהיה גוף הלאה; אם ירצה השם, ברצוני להישאר אחר. ⁵² הכל יכול ותרחש במחירות הבזק, כהרף איתכם זמן מה. ⁸ אשר באנפוס עד חן עין! כאשר תישמע תקיעת השופר האחרון מן השבעות. ⁹ כי יש לי כאן הזרמנויות טוביה המשימות, כל המאמינים שמתו יקומו לתחייה לבשר את הבשורה; הדלת פתחה לרוזחה בוגוף חדש שאינו בר-מיתה, ואלה מאייתנו והאפשרויות רבות. אך... גם האויבים רבים. שחיים עדין יקבלו גוף חדש לנMRI. ⁵³ כי ¹⁰ אם טימותיות יבוא אליכם.anga. קבלו הוו גוף הבשר שיש לנו עתה ישנה ויופיע לגוף יפה ותנו לו להרניש כמו בכית. שכן הוא רוחני ונצחי. ⁵⁴ כאשר כל זה יתרחש, יתקיים עובד למען האדון, כמובן. ובאל גינויו לאיש הכתוב: "המוות נצחים!" ⁵⁵ מוות, היכן נציחון? לבזו לו (בגלא נילו הצער). כי אני רוצה היכן עוקץ? החטא - העוקץ שנגרם למוות - שייננה מביקורו אצלם. שילחוו בשלום. ייעלם. והتورה המצביעה על חטאינושוב לא כי אני מצפה לשובו יחד עם האחים האחרים. ⁵⁶ המשפט אותנו. (Hadés g86) ⁵⁷ כל השבח והתחילה ¹² התהנתי לפני אפולוס שבוא לבקר אתכם לאלהים אבינו, על אשר עשה אותנו למנצחים יחד עם האחים האחרים. אך הוא חשב כי על-ידי ישוע המשיח אדרונו. ⁵⁸ ובכן. אחיכם אין זה רצון האלוהים שיבקר אתכם דוקא יקרים. הוואיל והניצחון מובטח לנו, התחזוק. עתה. הוא הבטיח לבקר אתכם בהזרמנויות התעדודו ואל תתייאשו, כי יודעים אתם שככל הקרובה. ¹³ הייהרו מסכנות רוחניות, היו נאמנים לאדון, התעדודו והתחזוקו. ¹⁴ ועשו כל عملכם למען האדון איינו לשוא.

16 באשר לכסף שאתם אוספים למען דבר אהבה. ¹⁵ האם אתם זוכרים את סטפנוס המאמינים שמקדירים את כל זמנה לשירות ובנימשפחתו? הם היו המאמינים הראשונים האדון, היהתי רוצה מאד שהגהנו כפי בכל יוון, והקדישו את חייהם לעוזר למאמינים שבקשת מהקהילה בגין. ² מדי שבת על המשיחיים באשר הם ולשותם. ¹⁶ שכן אני כל איש להפירות תרומה מסוימת מהמסכום מבקש מכמ' לשימושם בקהלם ולעזר להם שהרוויח באותו שבוע. כל אחד בהתאם כמייטב יכולתכם. עוזרו גם לשאר המאמינים למשכורתן. אל תחכו עד שאבוא אליכם. כדי העובדים קשה כМОודם למען האדון, מושם

שהקדישו את חייהם לעבודה הנפלאה זו. ¹⁷
אני ממש מאושר ששתפנoso. פורטונוס
ואכיקוס באו לבקר כאן, כי הם מילאו את
מקומכם ועזרו לי בחסרוונם. ¹⁸ הם שימחו
שניהם אתכם הם עודדו. אני מקווה שתאתם
מעריכים את עבודתם של אנשים נפלאים
אללה. ¹⁹ הקיילותות כאן באסיה שלוחות לכם
דרישת שלום. עקליט. פריסקילה והמאמניות
המתאספים בbijtem מוסרים לכם דרישת
שלום חמה מכל הלב. ²⁰ כל החברים
והוידידים כאן ביקשו ממני למסור לכם דרישת
שלום. כאשר אתם מהכנים ייחד, ברכו איש
את רעהו לשולם בנשיקה קדושה. ²¹ את
המילויים האחרוןות במכותב זה אנו כותב בכתוב
ידי: ²² אדרור מי שאינו אוהב את האדון! פָּרְנָז
אַחֲא – חזור במחדרה, אדון ישוע! ²³ חסדו
של ישוע ואהבתו ינוח עליויכם. ²⁴ אני שלח
את אהבתוי לכלכם, כי כולנו שייכים לישוע
המשיח. – אמן.

השנית אל-תקורניטים

השורות. ואם כי עדין איןכם מכירים אותה
היטב (אני מוקוה שבקروب שתיבו להכירנו).
אנא, השתרלו להתנותה بي, כשם שאני אתנה
¹ 1 מאת פולס. שליח ישוע המשיח לפי בכם בום שבו של ישוע אדוננו. זו הואיל ולא
רצון אלוהים. ומאת אהינו טימוטיו. אל הטליי ספק בביטחונכם והבנתכם, החלטתי
המאניים המשיחיים בקורינתוס וביוון כולה. לבקרים בדרכי למקדוניה ובשובי משם, כדי
² 2 מי ייתן שהאלוהים אבינו ויושע המשיח שהוא לכם לברכה כפולה וכדי שתשלחוني
אדוננו יברך כל אחד מכם וויניק לכם ליהודה.¹⁷ וداعי תשאלו מדרוע שנייתי את
שלום. 3 הבה נברך את האלוהים אבי המשיח דעתך; האם נתנו בפיזות? או האם נגנבי
אדוננו, שכן הוא מקור ואב הרחמים. שנחכם באנוכיות ואמרתו¹⁸ "כשהתכוונו ל'לא"?
ומעודד אותנו בצרותינו. 4 אלוהים מנהם¹⁹ חס וחיללה! כשם שאלוהים מהימן כך
אותנו בצרותינו, על-מנת שבאותו אופן נזoor לא נהגו בקלות ראש. כשהאני אומר"כן" אני
גם אנחנו למתנסים בצרות שעברו עליינו. מתכוון לכך.²⁰ טימוטיו. סילוונוס ואני
שכנן ככל שאנו מרבים לסבול למען המשיח. סיפרנו לכם על ישוע המשיח בין האלוהים.
כך הוא ירבה לעודרנו ולנחמןנו. 6 אם אנחנו המשיח תמיד מקים את דבריו וועלם אינו
סובלים, הרי זה למען נחמתכם וישועתכם: אומר"כן" בהתחכו ל'לא".²¹ הוא מקים את
אם אנחנו מנוחמים, הרי זה למען נחמתכם: כל הבתחות אלוהים. יהיה מספן אשר יהיה.
להראות לכם מניסיונו כיצד ינחים אלוהים אנו סיפרנו לכלום מה נאמין הוא. וכך פארנו את
גם אתם כשתתנסו בסבלנו. 7 אין לנו ספק שם אלוהים.²² אלוהים הוא אשר עשה אתכם
שם עלייכם לסובל כמונו, הרי שם תנוחמו ואתוי לאמניים משיחיים נאמנים. והטיל עליינו
כמוני. 8 אחיהם יקרים. ברצוננו להזכיר לכם את השליחות לשבר את הבשורה.²³ הוא
את דבר הצרות שעברו עליינו באסיה. המשיא אף חתום אותנו בחותמו, והשכין בלבנו את
וחלחצים היו כבדים מנשוא. עד כי לא האמנו רוח הקודש כערבות להשתיכותנו אליו.
שנישאר בחיים.⁹ חשו שנזור עליינו דין²⁴ אלוהים עdry שלא באתי אליכם עד כה
מוות. אך הדבר גועץ למדנו שלא לנו מפני שהסתיע עלייכם: לא רציתו לצער אתכם
לבתו בעצמנו, אלא רקabalohim המוחה בתוכחה קשה.²⁵ אני מנסה לשפט אתכם
את המתים.¹⁰ אלוהים אכן הצלינו ממות בענייני האמונה, שהרי אמוןתכם איתה.
נורא, לנו בטוחים שאף יוסיף להצלינו. ובכך ברצוני לעזר לשמהתכם: כן, ברצוני לשמה
על כולכם להחפכל בעדנו, כי ככל שירבו אתכם ולא לצער.

המוחפלים למען ביטחוננו, כן ירבו המודים² 2 החלטתי שלא אבא יותר לצער אתכם,
אלוהים כשיענה לחפילותיכם.²² אנו נאים בעובדה שתמיד התנהנו בתם ווושר, בוטחים
אותה? בטח שלא מישחו שהעצבי. 3 מסיבה
באלווהים ולא בעצמנו. גם איתכם נהנו כך!
¹³ מכתבי היו כנים ולא כתבתי דבר בין

רציתי לבוא אליכם ולהתעצב בוגלך אלה המשיח ובהשנהת אלוהים. איןנו כאחיהם רכבים שצדיכים לשמחני, ואני בטוח שהשמחה היא שסוחרים בדברי-אלוהים לשם רווח.

3 האם עליינו לשוב ולשבח את עצמנו? האם עליינו לנוכח כמוריו השקר ולהציג לפניכם מכתב המליצה? אני חושב שאינו זוקים למכבת המלצה אליכם או מכם! 2 אתם עצמכם מכתב ההמליצה שלנו, שהרי כל הרואה את השינוי לטובה שליכם יודע מיד שעשינו בהם עבודה טובה. 3 אתם מראים לנו הונכם מכתב מאית המשיח שנכתב על-ידיינו. הוא לא נכתב בדיו, אלא ברוח אלוהים חיים: אין הוא כתו על לוחות אבן, אלא על לבבות שלבשר ודם. 4 אנו מעוזים לומר דבריהם אלה על עצמנו רק ממשום שהוא בוטחים באלהים, באמצעות המשיח. שהוא אכן יעוז לנו לקיים את דברינו, ולא משום שהוא סומכים על כווננו ויכולתנו. כווננו והצלחתנו באים מאלהים לבדו! 5 הוא הכניר אותנו לספר לאחרים על בריתו החדרה שנועדה להושיעם. איןנו אומרים להם שם לא יציתו לתורת היהדות; אנו מספרים להם על רוח הקודש שמעניק חיים. הניסיון להוועש על-ידי שמירת מצוות התורה סופו מוות, ואילו רוח הקודש מעניק חיים. 6 השיטה היינשה של חוקי התורה, אשר היבאה מוות, לוותה בהוד כה רב. עד כי בני-ישראל לא יכולו להביט בפניהם של משה. שכן במסרו לעם את לוחות הברית ורחו פניו בכבודה, אם כי הזוהר כבר החל להחלוף. 8 אם השיטה היינשה לוותה בהוד כה רב, האם לא נצפה להוד רב יותר כשרוח הקודש מעניק חיים? 9 אם התוכנית שהיבאה מוות ואילו לנושאים אלו כנicha המעניק חיים. אך מי ראוי למשימה זו זאת? 10 רק אלה אשר הם ישראלים. שלחיי אלוהים מלאוה בהוד נעלמה שמחת כולכם. 4 מה שנאתי לכחוב לכם אותו מכתב! כתבתי אותו בכאב ונדרמות לא כדי להכחיב לכם. אלא כדי להראות לכם מה הרבה אהבתו אליכם. 5 זכרו כי האיש אשר גרם לכל הצרה הזאת ציער לא רק אותה, אלא את כולכם - לפחות במידת-המה, כדי שלא להונים. אני רוצה להזכיר איתך למעלה מן הזכר, כי הוא כבר נגען דיו מהתוכחה של כולכם. 7 כעת עליכם לסלוח לו ולנהם אותו, שאם לא כן הוא עלול להתמודט מרוב צער. 8 אנא. הוכיחו לו שאתם עדין אוחבים אותו. 9 כתבתי את מכתב עלי-מנת לבחון את נכוונותכם לציהו בכל הדברים. 10 אם אתם סולחים למישחו על איזה דבר, גם אני סולח לו. שהרי כאשר אני סולח, אם אכן עלי לסלוח למישחו, אני עוזה זאת למענכם ובנסיבות המשיח. 11 כדי שהשתן לא יערם עליינו במזימותיו ותחבולותיו המוכרות לנו. 12 בהניעו לעיר טרואס נתן לי הארון הזדמנויות נפלאה לבשר את בשורת המשיח. 13 אך לא מצאתי מנוחה לנפשי, כי לא פנסתי כמתוכנן את טיטוס אחיו. לפיכך נפרדתי מאנשי טרואס וייצאתי למקדונית לחפש את טיטוס. 14 ההשבח לאלהים המוביל אותנו במסע הניצחון של המשיח, ומפני עלי-ידיינו את בשורת המשיח כריח ניחוח בכל מקום. 15 אנחנו כניחוח המשיח לאלהים בקרבת הנושעים ובקרבת הלא-נושעים. 16 ללא-נושעים אנו כריח מוות, מי ראוי למשימה זו זאת? 17 רק אלה אשר את האדים בעיני אלוהים מלאוה בהוד נעלמה

יוטר. ¹⁰ למשה הזהר שקרן מפני משה הוא על כבוד המשיח שהוא צלם האלוהים. (*אָמֵן*) ¹¹ אין וכאפס לעומת הור הבritis החדש. ¹² איננו מקרים על עצמנו, אלא על שכן אם השיטה הישנה של חלפה והתקטלה ישוע המשיח כארון, ועל עצמנו כעבדיכם לוותה בהוד, השיטה החדשה והנצחית מלאה בזכות המשיח. ¹³ האלוהים אשר אמר: "יהו בהוד נעללה הרבה יותר. ¹⁴ מאחר שאנו אור מן החושך", הציף את לבנו באור דעת יודעים כי הוד חדש זה קיים לנצח, אנו יכולים כבוד אלוהים אשר בפניהם של המשיח. ¹⁵ אך לבשר את דבר ה' באמוץ רב. ¹⁶ איננו ממש אוצר זה – האור והגבורה שורחים בנו – אשר הסתיר את פניו כדי שבנוי-ישראל לא טמון בכליה חרס בר-חלוּף, כלומר בונפנו. יבשו בו הדר שחולף ומתקטל. ¹⁷ אך לבם עובדה ואת מוכיחה שהגבורה בתוכנו היא של בני-ישראל קהה. שכן עד היום בקראים מטה אלוהים ולא מעצמנו. ¹⁸ ה策ות להוצאות את הכתובים נדמה שמסווה נתון על לבם. עליינו מכל עבר, אך לא נשברנו. אנו נבוכים, ואין ביכולתם להבין את משמעות הכתובים. אך לא נוושים. ¹⁹ אנו נרדפים. אך אלוהים מסווה זה יוסר רק כשיאמין בה". ²⁰ אכן, לא נשח אורתנו. אנו מוכחים. אך לא השמדנו. אפילו היום בקראים את תורה משה, המסווה ²¹ מידי יום אנו מתנסים במידת מה במות מונה על לבם. ²² אך בשובם אל ה' יוסר המשיח, על מנת שנבורת חייו המשיח תיגלה המסווה. ²³ הדרון הוא הרוח, והיכן שנמצא בונפנו. ²⁴ אכן, חיינו בסכנה מתחמדת כי אנו רוח הדרון שם יש חירות. ²⁵ אך אנו, המאמינים משרותם את הדרון, אך הדבר לא אפשר לנו המשיחים. אין מסווה על פנינו; אנו הולכים להפנין את גבורת ישוע בונפנו בר-התמותה. ומקיפים את כבוד ה' כמראה, ורוח הקודש ²⁶ לפיקד. אנו עומדים בפני מוות, בנלול הפעול בנו הופך אותנו בהדרגה לצלמו.

4 אלהים בעצמו נתן לנו ברחמיו את העובדה הנפלאה של הפטצת דברו, ולכן איננו מתייחסים. ²⁷ איננו מרים איש, איננו משתמשים בתכיסים ותחבולות כדי להביא אנשים לדוי אמונה, ומעולם לא סילפנו את דבר אלוהים. שכן אנו בוחלים בכל הונאה. ²⁸ אנו עומדים לנוכח ה' ודוברים אמת, וכל המכיר אותו יודה בכך. ²⁹ אם הבשורה שאנו מספרים נסתרת מאיש, הוא נסתרת מאללה שפניהם מועדות לאבדון. ³⁰ השטן, שהוא שר העולם המרויש הזה, יעזור את עיניהם, כדי שלא יוכל לראות את אור הבשורה שזרחה ³¹ ברכתו העשירה והנצחית של אלוהים. (*אַמְּנוֹסִיא*) ³² לפיקד איננו מתרכזים בדברים שאנו עליהם, ושלא יבינו את הבשורה הנפלאה

אלֹא עִנְיָנוּ נְשׂוֹאֹת לְשֻׁמָּחָה הַמְצָפָה לָנוּ בְשָׁמִים וּבַדָּרֶךְ הַטְּפָתָם, בָּمָקוֹם בְּטוֹהָר לֵבָם. אֲנָהָנוּ וּשְׁתַּרְם רְאִינוּ אֹוֹתָה. הַצְּרוֹת תַּעֲלִמָּנוּ בְקָרוֹב. אֲנָהָם יְצָאָנוּ מַדְעָתָנוּ? אָם כֵּן, הָרִי זֶה כָּדי לְהַבְיאָ כָּבוֹד לְאֱלֹהִים. אֲךְ אָם דַעַתָּנוּ שְׁפּוֹיה, הָרִי זֶה לְמַעְנָכֶם. ¹⁴ אַיִלְלָנוּ עֹשָׂוִים דָבָר לְמַעַן עַצְמָנוּ,

¹³ אֲנָנוּ יוֹדָעִים שַׁכָּאָשָׁר מִשְׁכַּנָּנוּ הָאָרֶץ יְיָהָרֶס, כְּלָוּמָר כִּאֲשֶׁר נִמְוֹת וּנְצָא מִגּוֹפָנוּ הַגְּשָׁמִי, יַצְפָּה לָנוּ בְשָׁמִים מִשְׁכַּן נְצָחִי מִתְּאֵלֹהִים, שַׁאֲנָנוּ מַעֲשָׂה יְרִידִי אָדָם. ¹⁵ מִה עִיפָּנוּ מִגּוֹפָנוּ ^{g166} 2 מִהַעֲשֵׂה יְרִידִי אָדָם. ¹⁶ אֲנָנוּ נְכָסִים לַיּוֹם שֶׁבָוּ נְקַבֵּל גּוֹף חֲדֵשׁ הַנוֹּכְחִי! אֲנָנוּ נְכָסִים מִתְּזַעַק דִּיכָּאוֹן וּמוֹעָקָה, מִן הַשְּׁמִים אֲשֶׁר נְלַבְּשָׂהוּ כְּבָנֶגֶד. ³ כְּדִי שֶׁלֹּא נְהִיָּה נְשָׂמוֹת לְלֹא גּוֹף. ⁴ כָּל־עוֹד אֲנָנוּ בְּנוֹפָנוּ אֲנָנוּ רֹצִים לְמוֹת וּלְהַיוֹתָר לְלֹא גּוֹף. ⁵ אֲנָנוּ יוֹדָעִים שַׁכָּנָה בְּנֵי הַגְּשָׁמִי, אֲנָנוּ נְאָנָחִים מִתְּזַעַק דִּיכָּאוֹן וּמוֹעָקָה, אֲךְ אַיִלְלָנוּ רֹצִים לְמוֹת וּלְהַיוֹתָר לְלֹא גּוֹף. ⁶ כְּדִי שֶׁלֹּא בָּרָצָנוּ לְלַבְּשׂ אֶת הַגּוֹף הַחֲדֵשׁ. כְּדִי שֶׁהַגּוֹף בָּן הַתְּמוּתָה וּבָלָע עַל־יְדֵי הַחַיִּים. ⁵ אֱלֹהִים הָוּא שְׁחִכֵּן כָּל־זֶה לְמַעְנָנוּ, וּכְעָרְבָה לְכָךְ נְתַן לָנוּ אֶת רוח הַקּוֹדֶשׁ. ⁶ עַתָּה אֲנָנוּ מִצְפִּים בְּבִיטְחוֹן לִגּוֹפָנוּ הַרוֹחָנִי, כִּי אֲנָנוּ יוֹדָעִים שֶׁכָּל־עוֹד אֲנָנוּ שְׁוֹכְנִים בְּנוֹפָנוּ הַגְּשָׁמִי אֲנָנוּ רְחוּקִים מִן הַאֲדוֹן. ⁷ אֲנָנוּ יוֹדָעִים שָׁאַלְהָ דְּבָרֵי אִמְתָּא מִתְּזַעַק אָמוֹנה, אֱלֹהִים הָוּא שְׁיִכְבְּנֵנוּ לְעַצְמוֹ בְּזֹכֶת קָוְרְבָנוּ שֶׁל הַמִּשְׁיחָה. ⁸ אֲנָנוּ כָּה בְּתוֹחוֹם בְּדָרֶב, אֱלֹהִים הָעֵנֶק הַזָּמִן מִן הַזָּכָות לְעוֹדָד אֶחָרִים וְלֹא מִמְּרָאָה עֲנִיָּים. ⁹ אֲנָנוּ כָּה בְּתוֹחוֹם בְּדָרֶב, אֱלֹהִים הָעֵנֶק לְשׁוֹב אַלְיִוִי. ¹⁰ וְלַבְּשָׂר לְהָם שֶׁהָוָא מִקְרָב הַבִּיתָה אֶל הַאֲדוֹן. ⁹ מִשּׁוּם כֵּךְ אֲנָנוּ מִשְׁתְּדַלִּים אַלְיִוִי אֶת כָּל־בְּנֵיהֶם בְּאַמְצָעוֹת הַמִּשְׁיחָה, לְמַצְוא־חַן בְּעִינֵינוּ בְכָל־מַעֲשֵׂינוּ, אֲמָנָה בְּנוֹפָנוּ הַבְּשָׂרָה הַגְּנָפְלָה שֶׁמִסְרָר לָנוּ לְבָשָׂר לְאֶחָרִים. ¹⁰ כִּי כָל־נוֹעֲדִים עַתִּידִים לְפִיכְךָ שְׁנִירֵי הַמִּשְׁיחָה אֲנָהָנוּ, אֱלֹהִים לְעַמּוֹד לִפְנֵי הַמִּשְׁיחָה וְלַהֲיֵשֶׁט עַל־יְדֵוֹ. כָּל־זֶה יְקַבֵּל אֶת הַמְנִיעָל עַל־יְדֵי מִעְשֵׂיו הַטוֹּבִים מִזְהָרִיר אֶתֵּיכֶם בְּאַמְצָעוֹתֵנוּ. עַל־כֵּן אֲנָנוּ מִתְּחַנְנִים אוֹ הַרְעִים בְּחִיּוֹתֵינוּ. ¹¹ מִתְּזַעַק הַכְּרָתָה יַרְאָתָה זוּ אֲנָנוּ מִשְׁתְּדַלִּים לְהַבִּיאָ אֲנָשִׁים לְיָדֵי, וְהַתְּצִוּ אֱלֹהִים לְלֹא חַטָּא. אֱלֹהִים שֶׁבָוּ אֶת חַטָּאֵנוּ, וְאֶחָר אָמְנוּ בָוּ. מִנְיָעָנוּ הַטְּהוֹרִים בְּעַנִּין זֶה גְּלוּיִים לְפָנֵי אֱלֹהִים. וְאָנוּ מִקְוָה שֶׁנָּמָמָה לְפָנֵי מִצְפּוֹנָכֶם! כְּדִי שֶׁבָוּ אֶת צְדָקָת אֱלֹהִים.

¹² אֲנָהָם אֲנָנוּ שְׁוֹב טּוֹפְחִים לְעַצְמָנוּ עַל הַשְׁכָם? ⁶ כְּעֹזֶרֶי אֱלֹהִים אֲנָנוּ מִתְּחַנְנִים לְפָנֵיכֶם לְאָנוּ נְוֹתָן לְכֶם הַזְּדֻמָּנוֹת לְהַתְּנוֹתָבָה בָוּ לְאֶלְחָזָה אֶת חֶסֶד אֱלֹהִים שְׁקִיבָלָתָם: אֶל לְפִי אֱלֹהִים המִתְּהַפְּאָרִים בְּהַופְעָתָם הַחִיצוֹנִית תִּזְבְּזוּ אֶת טּוֹבוֹ וְחַסְדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים! ² כִּי

הוא אומר: "בעת רצון עניתיך ובוים ישועה הלא אתם היכל אלוהים, משכן אלוהים חיים, עורתיך". עתה עת רצון והיום יום ישועה! שכן הוא עצמו אמר: "ונתני משכני בתוככם 3 אלו משבදלים לא להוות מכשול לאיש, כדי ... וחתולכת בתוככם והיו לך לאלוהים שלא יטילו דופי בעבודתנו. 4 אדרבא, בכל ואתם תהו לוי לעם". 17 על כן אמר חז"ל: "צאו מעשינו אלו משבදלים להראות לנו משרתי מותכם והברור, נאום ה", וטמא אל תינעו ואני אלוהים. בסבלנות רבה אנו נושאים סבל, אקבץ אתכם. 18 והיה לך לאב ואתם תהו צרות ומזוקות. 5 הוציאנו, הושלכנו לכלא, לי לבנים ולבנות, נאום ה' צבאות".

נמסרנו לידי המון זעם; עמלנו עד אפיקת **7** יְהִידִים יָקְרִים, הוֹאֵיל וַיֵּשׁ לְנוּ הַבְּתֻחוֹת כוחות, לא אכלנו ולא ישנו. 6 הוכחנו שאנו משרתי אלוהים בחינוי הטהורים, בהבנתנו את הבשורה, בסבלנותנו, בנדיבות לבנו, באחבותנו הכהנה, ברוח הקודש הממלא אותנו, 7 בדבר האמות שבפינו ובגבורת אלוהים. אנו חמושים בנשק הצדקה להגנה ולהתקפה. 8 אנו שומרים על נאמנותנו לאדון אם מכבים אותנו ואם בזים לנו, אם מבקרים או משבחים אותנו. אנו כנים וישראלים אך נחשים לשקרים. 9 העולם מתעלם מעתנו, אך רבים מכירים אותנו, אנו קרובים למות, ובכל זאת חיים. נפצענו אך לא מתנו. 10 לבנו מלא צער, ובכל זאת אנו שמחים באדון, אנו אמנים עניים, אך מעשירים אנשים רבים במתנות רוחניות. ידידי הקורניטים, דיברתי אליכם בכוונות לבני פניכם; אתם סנרתים את לבכם בפנים! 11 אני פונה אליכם עתה כאל בני: أنا, פתחו לנו את לבכם והיינו לאחבותנו. 12 אל תיכנסו לשוחפות עם אלה שאינם אווהבים את האדון. שכן מה המשותף לאנשי אלוהים ולאנשי חטא? כיצד יכול האור להיות עם החושך? 13 אייזו הסכמה יכולה להיות בין המשיח לבין השטן? כיצד יכול האמן להיות שותף לא-אמאיין? 14 אל תיכנסו כל נזק. 15 עצב הבא עליינו ברצון אלוהים 16izia קשור יש להיכל אלוהים עם האלילים?

מביא אותנו לידי תשובה וישועה, ואיש אין ואחר כך לנו, לפי רצון אלוהים. 6 הם מתחרף על כך. לעומת זאת, עצם הבא על כלכך התלהבו מהדבר, עד שהאזורנו בתיטוס, הלא-אמינים אין מביא לידי תשובה, אלא אשר עוד אתם בתקילה לעזר לאמינים, למוות. וכך מה עוזר לכם העצב מלאוים: לבקרים ולעוזר אתכם להשלים את חלכם נמלאתם חריצות וחפצות להיפטר מהחטא בשירות זה של נihilות חסרים. 7 אתם הלא שעלי כתבי לכם. נבהלם ממה שקרה מצטיינים בתחוםים רבים: באמונתכם הרבה, והשתוקתם שאבוא לעורתכם. מיד נקתם במספר המטיפים ביניכם. בדעת, בשקידה צודים לפתור את הבעיה (והענשתם את ובאהבתכם אליו). עתה ברצוני שתצטינו החוטא). בכל מעשיכם הזכחים שבunning גם בנדיבותכם. 8 אני מצווה عليיכם לעשותה החוא אין לכם דופי. 9 לא כתבתי את המכתב זאת: ברצוני רק לבחון את כנות אהבתכם למען האדם שחטא. ואף לא למען זה שנפנע בהשוויה להתלהבותם של אחרים. 9 הלא מהחטא; כתבתי כדי שאלווהים יראה לכם יודעים אתם את אהבתו וחסדו של ישוע אדוננו: באיזה מידה אתם אוהבים אותו. 10 מלבד למרות היוטו עשיר הוא עשה עני למענכם. נחתנו מאהבתכם, שמחנו במירוח בשמהתו כדי שתעשו עליyi עניות. 10 אני מציע של טיטוס, שכן קיבלם אותו בחמיות שתשלימו את אשר התחלהם לעשות לפני גורמתם לנו נחת רוח. 14 התנאיתי לכם לפניו, שנה, שהרי היותם לא רק הראשונים להצעיר ואני שמח שלא אכזבם אותו. הלא תמיד את הרעיון, אלא אם הראשונים עושים משהו דיברתי אליכםאמת, ואף הפעם התפארותי בנידון. 11 עתה השלימו את המלאכה באומה הוכחה כאמת. 15 טיטוס אהוב אתכם יותר התחלהות שכבה התחלהם, ותנו ככל שמשנה מתמיד בזיכרו כיצד הקשbam לו בדריכות, ידכם. 12 אם אתם באמת מוכנים לחת, אין זה ואני על שוב אני יכול לסמוד عليיכם ולבטוח שכן אלוהים אין מצפה מכם לחת מה שאין לכם. 13 אני מחייב שמקבלוי התרומות יהיו בכל דבר.

8 ברצוני לספר לכם על החסד שהעניק ברוחה על השבונם. אך עלייכם להתחלק אלוהים לקהילות במרקוניה. 2 הם אמנים עם. בעת יש לכם די והותר ובאפשרותכם לעוזר להם, בעת הצורך הם יתחלקו עמכם. התנסו בסבל רב ובצרות. אך שמחם הייתה כך לכל אחד יהיה כפי צרכו. 15 הזורדים אתם כה נדולות עד כי הפנינו נדיבות ורוחב-לב מה אומרם על כך הכתובים? "לא העדריף למרות העוני שלהם. 3 הם נתנו לא רק כפי יכולתם. אלא מעל וממעבר ליכולתם. ואני להתחלק עם הנזקקים. 16 אני מודה לאלוהים על שם בלב טיטוס אותה התחלהות לעוזרם ממש התחנו לפנינו לקבל את מהנתנו 4 הוא הכספי. כדי שישתתפו בשמחה שבעורה לכם כמוונו. 17 הוא שמח לקבל את העצתי לבריכם. אך אני בטוח שהיא בא לבקרים נם לאמינים בירושלים. 5 נדיבותם עלתה על ציפיותינו, שכן קודם הקדישו את עצם לארון אלמלא הצעתי. שכן הוא משותק לראותכם.

¹⁸ אני שולח עם טיטוס אח שמוכר היטב בין כל גנום אתם תתביישו. ⁵ על כן ביקשתי מהאחים הקהילות כמטיף מוחון של בשורת אלוהים. לבוא אליכם לפני. כדי לודוא שהתרומה ¹⁹ אח זה נבחר למשה עליידי הקהילות אשר הבטחתם אכן מוכנה. ברצוני שתתרמו להתלוות אליו ב意义上 לירושלים. כדי להביא מתחוק נדיבות ולא מתחוק קמצנות. ⁶ זכרו, את המתנה למאמנים שם. הדבר יכבד את אם תנתנו מעט תקבלו מעט. איך שזרע אלוהים יוכיח את נכונותנו לעוזר זה זהה. זרים מעתים יקצור יבול דל, אך אם יזרע ²⁰ ברצונו לנווע כל ביקורת על הדרך שכבה זרים רבים יקצור יבול רב. ⁷ כל אחד ייתן אנו מטפלים בתרומה נדיבה זו. ²¹ אלוהים כאשר ידרבנו לבו: אל תאלצו איש מהעל יודע את יושר לבנו. אך ברצוני שנם אתם רצוננו, כי אלוהים אהוב את הנוטים בשמהה. תדרעו זאת. משומך החולטנו לנושא יהוד. ⁸ אלוהים יכול לתת לכם מעל מה שאתם ²² אני שולח אליכם אח נוסף אשר הוכיה צרכיכם. כך שתמיד יהיה לכם די והותר את מסירותו פעמים רבות. עתה מסירתו לעצמכם. ואף תוכלו تحت לנוקקים בנדריבות והתלהבותו גדל עוד יותר, שכן סיפרתי לו ובשמהה. ⁹ כתוב: "פור נתן לאבינוים. צדקתו על נכונותכם לעוזר בעניין התרומה. ²³ אם עמדת לעד". ^(16:10) ¹⁰ האלוהים שנותן מישחו ישאל לזהותו של טיטוס. אמרו שהוא לאיך ורעד לזרוע. ואחר כך יוכל לאכול, שותפי ועובדathi למענכם. אתם גם יכולים ייתן לכם זרע בשפע ויברך את יכול מעשיכם לומר שני האחים מייצנים את הטוביים. ¹¹ אכן, אלוהים ייתן לכם שפע כדי הקהילות כאן והם דוגמת מופת למאמנים שתוכלו לתת לזולת בשפע, וכאשר נמסור במשית. ²⁴ أنا, הוכיחו לאנשים אלה שאתם את מתנותיכם לנוקקים הם יודו לאלוהים באמת אהוביכם אותו, ושיש לי סיבה להתגנות על עזרתכם הנדיבה. ¹² וכן שירותכם לא בכם. רק יספק את צרכי המאמנים. אלא גם יביא לידי הדריה לה. ¹³ הוואיל ושירותכם זה עמד במבחן, יודו רבים לה עזרתכם הנדריבה, ועל שאתם מקיימים הלכה למשה את בשורת המשיח שבאה אתם מאמנים. ¹⁴ יתרה מזאת, הם יתפללו בעדכם בחיבה רבה, בגין החסד הנפלא שהעניק לכם אלוהים. ¹⁵ הבה נודה לאלוהים על מתנותו העצומה מספר.

9 אני צריך לכתוב לכם על העורקה הכספית למאמנים ביהודה, ² כי אני יודע שאתם מוכנים לעוזר. ואף התנאתי בכם לפני המאמנים במקדונית. "המאמנים ביוון היו מוכנים לשלהת תרומה כבר לפני שנה", אמרתי להם. התלהבותכם עורדה רבים מהם להשתתף בתרומה. ³ עתה אני שולח אחים אלה רק כדי לודוא שאתם באמת מוכנים **10** אני, פולוס. מתחנן לפניכם בענוות, ושכבר אספתם את כל התרומות. כפי שאמרתי כפי שהמשיח היה מתחנן לפניכם. אחדים מהם. אני רוצה לנחות שהפעם התנאתי בכם מכמ' שוענים: "מכתבי של פולוס נועזים כל לשוא. ⁴ אם יבואו אני האנשים ממקרוניה עוד הוא רחוק מאתנו. אך בבואו הנה יפתח ויווכחו שאינכם מוכנים. הרי אתבייש מאד להרים את קולו!" ² אני מתחנן לפניכם שלא תאלצוני לנחות בכם ביד קשה בכוא

אליכם, כי אני בטוח שאוכל לנוהג בחומרה לתחומנו, ואף לא בעמלם של אחרים. אנו רק באלה שטוענים שמעשי ומנייע הינם של אדם מקוימים שאמונתכם תגדל ושבודתנו בינוים רגיל. ³ אניאמין אדם רגיל וחילש. אך אני תנדל נס היא. אך רק בתחום שהוקצה לנו. נלחם את מלחמותי בדרך אנטישו רגילה. ¹⁶ לאחר מכן יוכל לבשר את הבשורה לערים ⁴ אני נלחם בכל מלחמה רגילים, אלא בכלי הרחבות מכם. היכן שאיש אינו מבשר את המלחמה של אלוהים. ובעזרתם אני הורס הבשורה, וכך לא נפלוש לתחומים של אחרים. את מכצדי השטן. ⁵ אכן, כל מלחמה אלה ¹⁷ הכתובים אומרים: "המתהלך יתהלך בה!" יכולם לموظת תחבות וכל דבר שמתגנשא ¹⁸ כי הלא אין ערך רב להתפארות של אדם נגד דעת אלוהים. בעורתם אני מכנייע את עצמו, אך כאשר אלוהים משבח אדם יש אלה למצוות למשיח. ⁶ אני מוכן להעניש לשבח ערך רב!

כל הפרת משמעות עד שתושלם המשמעות **11** אני מקווה שתתייחסו אליו בסבלנות נם שלכם במשיח. ⁷ הבעיה אתכם היא, שאתם אם אני מדבר בטיפשות. אנה, סלחו לי והניחו מסתכלים רק בקנקן ולא במה שיש בו. אם לי לומר את אשר על גבי. ² אני דואג לכם מישחו בטעות בעצמו שהוא שייך למשיח. שלא ישכח שאנו שייך למשיח בדיקת מוחה! ⁸ גם אם נראה שאנו מתגנה מרדי על הסמכות שניתני לי האדון, לבנותכם ולא לפנווע בכם. איני מתייחס. ⁹ אני אומר זאת כדי שלא החשבו שאנו מאים עליהם סתום במחייבי. ¹⁰ "אל תשים לב למכתביו של פולוס", אומרים אחדים מהם. "הוא אמן נשמע מרושים ותקיף. אך בבאו אלינו אישית תרא או שהוא חלש וריבورو אינו משכנע". ¹¹ הפעם ביקורי האשיה יהודה מרושים ותקוף כמכתביו. ¹² כמוון שאני מעיז לכלול את עצמי עם אלה שמשבחים את עצם. ואף לא להשוו את עצמי אליהם. מה טיפשים הם! הם משווים את עצם לעצם. ושופטים את עצם על-פי קונה מידת שקבעו בעצם. ¹³ אנחנו לעתם איננו מתחפאים יותר על מידת: אנחנו מתחפאים רק בתחום את עצמי (כדי לרום אתכם!) ובישרתי لكم את בשורת האלוהים ללא תשלום? ⁸ קהילות אחרות תמכו כי בעת שעבדתי למעןכם. כן, לקחתי את כספם כדי לעוזר לכם. ⁹ בכלל עת שהותי עמכם לא בקשתינו מכפם פרותה; האחים שבאו ממקדוניה סיפקו את כל צרכי. מעולם לא בקשתי מכם דבר,

ונם להבא לא אבקש.¹⁰ בשם אמת המשיח פעמים הולקיתו בשוטים. פעם אחת נסקלתי
בַּי, אני מבטיח שאתגאה על כך בכל יון! באבני. שלוש פעמים נטרפה ספרינו, ופעם
11 מודוע? האם מושם שאין אהוב אתכם? נסחftti עשרים וארבע שעות ביום הפתוחה.
אלוהים יודע שאין אהוב אתכם!¹² העשה זאת²⁶ במסעותיהם הרבבים והמעייפים ניצלתי מסכנת
כדי לסקור את פיהם של אלה שמתהפרים שיטפנות. מידיו שודדים. מידיו היהודים ומידי
וטענים: "אנחנו עושים את עבודת אלוהים הנו". והותקפת עלי ידי המון בערים שננות.
בדירוק כמו פולוס וטימוחטוס!¹³ אנשים ניצלתי ממות במדבר, מטבחה ביום ומאנשים
אללה הינם שליחי-שקר. רמאים שמתהפרים שהתחזו כאמינים משיחיים.²⁷ עמלתי
לשלייחי המשיח. ¹⁴ אך אין מהפלא על טרחתו ולילתו הרבה לא עצמות עין. פעמים
כך! אם השטן עצמו יכול להתחפש למלאך רבות רעות וצמאתי: כן, היה לי לא אוכל.
אור.¹⁵ אין פלא שמשרתו יכולם להתחפש לבוש או קורת-גן.²⁸ מלבד כל אלה אני
למשרתי צדק. אך לבסוף הם יקבלו את נושא עמי דאגה מתמדת לשлом הקהילות.
העונש שמניע להם על מעליהם.¹⁶ אני חזר²⁹ כאשר מישחו שוגה, אני חש בצדרו. כאשר
ואומר, אל החשבוני לשוטה, אך נם אתם מישחו חטא, לבי כאב.³⁰ אם עלי להתגנות
חושבים אותו לשוטה, הקשיבו לי בכל זאת אני בוחר להתגנות בדברים שמראים את
וניהו לי להתגנות כמוותם.¹⁷ נואה זה לא חולשת.³¹ האלוהים ואבי המשיח אדוננו,
ניתנה לי מעת המשיח, שכן אני נהוג כשותה. יברוך שמו לעולמים. יודע שאין דבר אמת.
¹⁸ אך מאחר שרבים מותנים על היישנדים^(165g וseq)³² בהיותי ברמלה, המושל מטעם
האנושים, גם אני אתגאה כמוותם.¹⁹ אתם המלך ארטש הפקיד שומרים על שעריו העיר
חושבים את עצמכם לחכמים נדולים.²⁰ אך הורדתי בסל דרך פתח
אתם מקשיכים ברצון לשוטים האלה.²¹ לא בחומה ונמלטה מידי.

12 התפארות זאת טיפשית כל-כך. אך
אתם, מכשילים אתכם, סוטרים על פניכם
הרשוי לי להמשיך. ברצוני לספר לכם על
חויזנות והתגלויות שהיו לי מאות הארון.
2 אני מכיר מאמין אחד שנלקח לשמיים לפני
ארבע-עשרה שנים. אני יודע שהאיש הזה (אם
בגוף ממש או שבנפרד מגופו רק האלוהים
VIDU). 4 נלקח לשמיים ושם מע דברים כה
מדמיינים. עד כי לא ניתן לבטאם. ואסור
לחזור עליהם.⁵ חוות כזאת ראייה להתגנות
בה. אך אני מתוכנן לעשות כן. אתגאה רק
בחולשתוי.⁶ לא חסר לי במה להתגנות.
ואף לא אנוג כשותה אם אתגאה. אך אין
היהודים שלושים וחמש מלכות.²⁵ שלוש
אכפת לכם אם הם משubarim אתכם. מנצלים
אתם, מכשילים אתכם, סוטרים על פניכם
או מותנאים עליהם. ²¹ אני מותביש להודות
שאני חזק או נועז כמוותם. אך בכל מה שהם
יכולים להתגנות, אני שוב מדבר כשותה. נם
אני יכול להתגנות!²² האם הם עבריים? נם
אני. האם הם יישראלים? נם אני. זרע אברהם?
נם אני.²³ האם הם משרתי המשיח? אולי
אני מדבר כשותה. אך אני משרת טוב מהם!
עלתי קשה מהם. הושליךו לכלא פעמים
רבות מהם. הוכתי יותר, ועמדתי לפני המות
פעמים רבות יותר.²⁴ חמיש פעמים הלקוני
היהודים שלושים וחמש מלכות.²⁵ שלוש

רוצה שאיש יחשוב ליותר ממה שראתה במעשה לא עלו לנו דבר, אך הפולוס הזה איש ערמוני ובדיוקני. 7 על-מנת שלא אתמלא יהירות ואין ספק שישיך בנו. הוא ודאי הרווח מאתנו בנלן הדברים הנפלאים שראיתו, ניתנה לי כסף איך מהו? 8 אך כיצד? האם ניצל קוין בכברי, שליח מאות השטן להטרידני אתכם אחד מהאנשים אשר שלחתי אליכם? ולעקוין את נאותי. 9 שלוש פעמיים התהננתי 18 כשהאהצתי אתכם אחד מהאנשים אשר שלחתי עמו לאלהיהם שיקח אותו ממי. 10 ברם בכל פעם אח נספה, האם הם רימנו או ניצלו אתכם? האדון אמר לי: "לא. אך אני אתך, ואני זוקק ודראי שלא. הרי אנחנו פועלים מותך אתם ליותר. גבורות נשלמת בחולשתך". עתה אני המנייעים ומונתנים באוותה דרך. 19 החובבים שמה להתגנות בחילשתי; במקום שאבינו אתם שאנו מנסים להצדך לפנייכם? אם כן, את כוחך ויכולתך, אני שמה להיות דוגמה לכם טועים! לנוכח אלהים אני אומר לכם חייה לנכורת המשית. 20 הוואיל ואני יודע שהדברים נאמרו לunganיכם, ידידים יקרים, שחולשתך מפארת את המשית, אני שמה כדי לעזור לכם להיבנות באופן רוחני. 21 אני ב"קוין" זהה שבכברנו, בעלבונות, בצרות, חושש שהוא בכווי אליכם לא ימצא חן בעני ברדיופות ובמצוקות. שכן בהיותך חלש, אין מה שאראה, והצעדים שאתה לנקוט לא חזק - ככל שאתה חלש יותר כך אין תלו יותר ימצא חן בענייכם. אני חושש שאתה אמאץ במשית. 22 אני מותגן כשותה, אך אתם גרמותם בקרבתכם מריבבה, קנאה, רונו אונכיות, רכלנות, לכך. אתה היה צריך להתגנות בי, כי הוצאת-דיבבה, יהירות ומכחה. 23 אכן, אני למורות אני כאין וכאפס, אני נופל במאומה חושש שאתה בשוביכם ישפילני אלהים מהשליחים "הנפלאים". 24 כבר הוכחתך לך לפניויכם, ואתאבל על רכיבים מהם אשר חטאנו שאכן אלהים עצמו שלחני אליכם, שהרי זה מכבר ולא חזרו בתשובה על מעשיהם בסבלנות רבה חולתי בינויכם נסים, נפלאות הבלתי-מוסרים. על זנות זיימה.

13 זוהי הפעם השלישית שאבואה אליכם. ואთות נבורה. 14 מודיעו אתם מרגנישים נחותים מהקהלות האחרות? האם משומש שלא הנתתי הכתובים אומרים שעלי-פי שניים או שלשה עדים ייקום כל דבר. 2 כבר הזהרתי אתכם פעם אחת בביבורי הקודם, ועתה בהעדרי אני חוזר על האזהרה: בשוביכם צריכים פעם לא אחוס על אלה שהחטאו מוקדם ועל כל הראוים לעונש. 3 אוכחיך לכם מעל כל ספק אתם מאמינים אינו חלש לפניויכם, אלא חזק בחוככם! 4 המשיח אמרם נצלב בחולשתך, אך עתה הוא חי בנכורת אלהים. כך נם אנחנו חלשים, כמו שהמשיח היה חלש. אך אנו אהדרים מכם אומרים: "אמנם נראה שביבורי

15 לחלק את הוריהם אלא להיפך. על ההורים לככלל את ילדיהם. 16 אני מוכן בשמחה לחת לכם את עצמי ואת כל אשר לי למען טובתכם הרוחנית, אם כי נראה שככל שאני אוהב אתכם יותר, אתםओהבים אותה פחות. 17

נחייה עמו למענכם בגבורת אלוהים. 5 בבחן את עצמכם וראו אם אתם עומדים ב מבחן: האם אתם באמות מאמינים במשיח? האם אתם מרגנישים בקרבכם את נוכחותו וגבורתו? או האם אמונתכם במשיח אינה אלא העמדת פניהם? 6 אני מקווה שאתם מסכימים אתי שעברתני מבחן זה בהצלחה. 7 אני מתפלל לאלהים שלא תעשו רע – לא כדי להוציא את הצלחתנו, אלא כדי שתעשו את הטוב גם אם כלפי חוץ ייראה שנכשלנו. 8 תפקידנו לעודד את הטוב בכל עת, ולא לקות לרע. 9 אנו תמיד מוכנים להיות חלים. אם פרוש הדבר שאתה חזקם. משאלתנו ותפילתנו היא שתתבגרו באמונתכם. 10 אני כותב לכם עתה מכתב זה בתקופה שלא אצטדר לנזוף בהם או להעניש אתכם בבואי, כי ברצוני להשתמש בסמכות שנתן לי האדון לחזק אתכם ולא להענישם. 11 אני מסיים מכתבבי במילים הבאות: שמחו, התבגרו באמונתכם, שמו לב לדברים שאמרתי, חיوا באהבה ובשלום. מי ייתן שלוחי האהבה והשלום יהיה עמכם. 12 ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקה קדושה. כל המאמינים המשיחיים מוסרים לכם דרישת שלום. 14 מי ייתן שהצד אדוננו ישוע המשיח, אהבת האלים וחברת רוח-הקדש יהיו עם כולכם.

אל-הנְּגָלְטִים

כִּי הַדָּרֶךُ אֶל אֱלֹהִים, שְׁעָלֵיהֶ סִפְרֹתִי לְכֶם.

אִינְנוּ סִפְרֹתִ דָּמְיוֹנִי וְאֶף לֹא חֲלוֹם שְׁחַלְמָתִי.

12 יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה עָצָמוֹ מֵסֶר לִי אֶת הַבְּשָׂוֶרֶת

שְׁבִישָׁרְתִּי לְכֶם, וְהַוָּא לִימְדֵד אֹתוֹ מֵהַלְמָרֶךָ

וְכַיְצָד לֹמֶר וְאֶת, אִישׁ מַלְבָּדוֹ לֹא לִימְדֵד אֹתוֹ.

13 הָאָם אַתֶּם זָכְרִים כִּיְצָד הַתְּנַגְּתִּי בַּתְּקוֹפָה

שְׁהִיְתִּי בְּקָרְבֵּי הַיְּהוּדִים? הָאָם אַתֶּם זָכְרִים

כִּיְצָד דָּרְפָּתִי אֶת הַמְּאַמְּנִים בְּמִשְׁיחָה, הַצְּקָתִי

לָהֶם לֹא רְחָמִים. וְגַם הַשְׁתְּדָלָתִי כְּמַיְשֵׁב

יָכוֹלָתִי לְהַפְּטַר מְכוֹלָם? 14 בֵּין בְּנֵי גִּילִּי הַיְּהוּדִי

אֶחָד הַיְּהוּדִים הַאֲדוֹקִים בַּוּתָר בְּכָל הָאָרֶץ,

וְהַשְׁתְּדָלָתִי לְקִיּוֹם אֶת כָּל הַמְּנַהֲנוּם הַיְשָׁנוּם

וְהַמְּסּוֹרָתִים שֶׁל רֵת אֶבֶוּתִי. 15 אָוָלָם אָז קָרָה

דָּבָר מָה! שְׁכַנְן עוֹד לִפְנֵי שְׁנוֹלְדָתִי בְּחֶרְבִּי

אֱלֹהִים לְהִווֹת אֶחָד מִלְדָיו הַמְּאַמְּנִים בְּיֹשֻׁעָה

הַמִּשְׁיחָה, כִּדְיֻ שָׁאָכָל לְלַכְתָּא לְגַנְוִים וּלְסֶפֶר

לָהֶם אֶת הַבְּשָׂוֶרֶת אֲוֹרוֹתִי יֹשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה. כַּאֲשֶׁר

כָּל זה הַתְּרַחַשׁ, לֹא מִירָהָתִי לְהַווּעַ בְּאִישׁ.

16 לֹא הַלְכָתִי לִירוּשָׁלָם כִּדְיֻ לְהַווּעַ בְּשְׁלִיחִי

הַאֲדוֹן הַמְּנוֹסִים מִמַּנִּי, אֶלָּא הַלְכָתִי לְמִדְבָּרוֹת

עַרְבָּה, וְאֶלָּאָחָר מִכְּנָן חֹזְרָתִי לְדָמֶשֶׁק. 18 רַקְעָבָור

שְׁלֹשׁ שָׁנִים עַלְיָתִי לִירוּשָׁלָם, כִּדְיֻ לְבָקָר

אֶת פְּטָרוֹס, וְנִשְׁאָרָתִי אֶצְלָוּ חַמִּישָׁה-עָשָׁר יוֹם.

19 מַלְבָּד פְּטָרוֹס פְּנַשְׁתִּי עוֹד שְׁלִיחָה אֶחָד בְּלִבְדֵּי

- יַעֲקֹב, אֲחִיו שְׁיֹשֻׁעָה אֲדוֹנוֹנוֹ. 20 הַקְשִׁיבוּ הַיְּטָבָב

לְדִבָּרִי. אֱלֹהִים עָדִי שָׁאָנִי מַשְׁקָר וּשְׁכָל דְּבָרִי

אֲמִתִּיתִים וּנוֹכְנוּם! 21 לְאַחֲר הַבִּיקּוֹר בִּירוּשָׁלָם

הַלְכָתִי לְסָוִרִיה וּקְיַלְקִיא. 22 כָּל אָתוֹ זָמָן לֹא

רָאוּ אָתוֹ עֲדִין הַמְּאַמְּנִים בְּיֹהוָה. 23 כָּל

מָה שִׁידְעָו הִיָּה, שְׁהָאוּב הַפְּךָ לְאֹהֶב. וּשְׁעַתָּה

וְכַדְבָּרִי חַנוֹפָה; אֲנִי מַשְׁתַּדֵּל לְמַצּוֹּאָהָן בְּעִינִי

אֱלֹהִים בְּלִבְדֵּי. לוֹ נִיסְתִּי לְמַצּוֹּאָהָן בְּעִינִי

בְּנִירָאָם. לֹא יָכוֹלָתִי לְהִווֹת עֲבָדוֹ שֶׁל יֹשֻׁעָה

הַמִּשְׁיחָה. 24 וּכְלָם הִלְלָו אֶת אֱלֹהִים עַל

הַנֶּס שְׁחוֹלָל בְּחִיִּי.

אל-הנְּגָלְטִים

1 אל הַקְהִילָה בְּגָלְטִיא. מִאֵת פּוֹלֶס

הַשְּׁלִיחָה - שְׁלִיחָם לֹא שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, כִּי אִם

שֶׁל יֹשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה, וְשֶׁל אֱלֹהִים הָאָב אֲשֶׁר

הַקִּימוּ מִן הַמְתִים - וּמִאֵת כָּל הַמְּאַמְּנִים

הַמִּשְׁיחִים הַנִּמְצָאים אֶתְיוֹ בְּרוּמָה. 3 שְׁלָום

וּבְרָכָה לְכֶם מִאֵת אֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמִאֵת

יֹשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָ אֲדוֹנוֹנוֹ. 4 אֱלֹהִים רְצָחָ שִׁישְׁוע

הַמִּשְׁיחָ יָמוֹת עַל הַצְּלָב בְּعֵד חַטָּאתֵינוּ, כִּי

לְהַשְׁעִינוּ מִהַּשְׁעָבָד לְעוֹלָם הַרְעָה שֶׁבָּוָה

אָנוּ חִיִּים. (א' 165) 5 לְאֱלֹהִים הַכְּבוֹד, הַתְּהִדָּה

וְהַתְּהִילָה מְעוּלָם וְעַד עוֹלָם. - אָמַן. (א' 165)

6 אָנִי מַתְפֵלָא שֶׁאַתֶּם מַתְרַחְקִים כָּל-כֵּךְ מִהָּרָ

מְאֱלֹהִים. בְּרוּב אַהֲבָתוֹ וּרְחָמִי הוּא נָתַן לְכֶם

בְּמַתְהָנָה חִיִּ נְצָחָ, עַל-לִידֵי יֹשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָ, וְאַיִלּוֹ

אַתֶּם כָּבֵר מַצְאָתֶם "בְּשָׂוְרָה" אַחֲרָתָה, שְׁכַבְכָּל

תוֹשִׁיעָ אַתֶּם. אָוָלָם דָּעַו לְכֶם שְׁבָשָׂוֶרֶת זֹאת

לְאָוְשִׁיעָ אַתֶּם, 7 שְׁכַנְן לֹא קִיּוֹת בְּשָׂוְרָה

אַחֲרָתָה, מַלְבָּד זֹו שְׁבִישָׁרָנוּ לְכֶם. אֶלָּה שְׁהָסִתוּ

אַתֶּם מִהַּדָּרָךְ הַנְּכָוָה לְלַכְתָּא בְּדָרְכֵם. מְרַמִּים

אַתֶּם: הַמְּסֶלֶפֶים וּמְעוֹתִים אֶת הַאֲמָתָה

עַל-אוֹרוֹת הַמִּשְׁיחָה. 8 אַרְוֹר כָּל-מֵי שִׁסְפָּר

לְכֶם (כָּולָל אַנְיָעָצְמִי) עַל דָּרָךְ לִשְׁוֹעָה

הַשׁוֹׁנוֹת מִהַּדָּרָךְ שְׁסִיפְרָנוּ לְכֶם. נִמְ אִם יָבוֹא

מְלָאֵךְ מִן הַשְּׁמִים וַיְסִפְרֵר לְכֶם עַל דָּרָךְ אַחֲרָתָה

לְעַבְדָּו אֶת אֱלֹהִים - אַרְוֹר הוּא! 9 אַנְיָ

חוֹזֵר וְאָוֹרֶר: אַרְוֹר מֵי שִׁבְשָׁר לְכֶם בְּשָׂוְרָה

הַשׁוֹׁנוֹת מִזְוֹוֹתָהָם בָּה. 10 אַתֶּם רֹאִים

שְׁאַנְיָי מַשְׁתַּדֵּל לְמַצּוֹּאָהָן בְּעִינֵיכֶם בְּמַחְמָאות

וּבְכְדָרִי חַנוֹפָה: אֲנִי מַשְׁתַּדֵּל לְמַצּוֹּאָהָן בְּעִינִי

אֱלֹהִים בְּלִבְדֵּי. לוֹ נִיסְתִּי לְמַצּוֹּאָהָן בְּעִינִי

בְּנִירָאָם. לֹא יָכוֹלָתִי לְהִווֹת עֲבָדוֹ שֶׁל יֹשֻׁעָה

הַמִּשְׁיחָה. 11 אֲחִים יִקְרִים. אֲנִי מַבְטִיחַ לְכֶם

כעבור ארבע-עשרה שנים חזרתי שהתנתקתי מכל תוקף למשמעותו ולהתנהנותו. לירושלים עם בר-נַבָּא, וטיוטס ה策רף אלנו. ¹² כאשריפה לראשונה לאנטוכיה, הוא נהג ² אלוהים ציווה עלי להתייעץ עם האחים לسعد עם המאמינים המשיחיים הלא-יהודים בירושלים בוגע לבשורה שבישרתי לנוים. (שהלן נימולו, ולא שמרו את מצות התורה). נעצרתי גם בזקנין הקהילה, כדי שכולם יבינו לאחר מכך הניעו לאנטוכיה מספר חברים את תוכן הבשורה שאני מספר לנוים. קיויתי יהודים של יעקב, ומما הפסיק כייפה לسعد שזקנין הקהילה יסכימוathi, ³ והם אכן עם המאמינים הלא-יהודים. מודיע הפסיק הסכימו: הם אף לא דרשו מטיטוס (שאינו לسعد עם? מפני שפהח מביבורתם של יהודים) להימול. ⁴ שאלת ברית-המילה כלל היהודים המכפרדים על שמירת המצאות, לא היהתה עולה על הפרק אלמלא כמה אשר עמדו על דעתם כי ברית-המילה היא אنسמים, הקוראים לעצם "מאמין", שבאו חלק בלתי-נפרד מהישועה. ¹³ שאר היהודים לרngle בינוינו. הם רצו לראות איזה חופש המשיחיים (ואפלו בר-נַבָּא) הפכו גם הם העניק לנו המשיח בוגע לקיום מצות התורה. לצובעים והלכו בעקבות כייפה, למרות שידעו אנשים אלה רצוי לשעבד אותנו לחוקים היטיב כי הם שונים ואינם נהנים כהכללה. שלהם. ⁵ אך לא הקשיבו לדבריהם, כי לא ¹⁴ כשראיות מה קורה שם, וכשנוכחות לדעת רצינו לבלב אליהם. לא רצינו שתחשבו שאינם ישרים ואינם שומרים את דבר אלוהים, שאותם יכולים להושיע את עצמכם על-ידי אמרתו וכייפה לפני כולם: "למרות שאתה קיים ברית-המילה, או על-ידי קיומך יהודי מלידה, איןך שומר את חוקי התורה הדרת. ⁶ לנכבדי הקהילה לא היה מה וממצוות. אם כן מודיע אתה מנסה לשכנע את להעיר או להוסיף על דברי. (אנב. כלל הנויים האלה לקיים את מצות התורה? ⁷ זה לא לא התרשמתי מהעובדת שהם היו נכבדי אתה ואני יהודים מלידה, ולא סתם חוטאים הקהילה, כי אני יודע שבעניינו אלוהים כולנו מן הגויים. ¹⁶ ואנחנו, היהודים המשיחיים, שווים!) ⁷ כשראו פטרוס, יעקב וווחנן, שנחשבו יודעים היטיב שאנו יכולים להיחשב צדיקים לעממיות התוקף של הקהילה. כיצד ברך בעני אלוהים על-ידי קיומם מצות התורה, אלא אלוהים את עדותינו לנוים. שכן אלוהים אנחנו בטחנו והאמנו בישוע המשיח, כדי עדותו של פטרוס ליהודים - שכן אלוהים אנחנו בטחנו והאמנו בישוע המשיח, כדי נתן לכל אחד מאיתנו מתנות שונות ותפקידים שנהייה רצויים לאלוים בוכות אמונהנו, ולא שונים - הם לחזו את ידי ואת ידו של בר-נַבָּא, בזכות קיומם מצותם. איש אינו יכול להיוועש ועודדו אותנו להמשיך להעיר לנוים. בזמן על-ידי קיומם מצותם התורה. ¹⁷ אם אנחנו שהם ממשיכים להעיר ליהודים. ¹⁸ הם רק מבקשים להיות מוצדקים על ידי המשיח הזיכרו לנו לא לשכוח לעוזר לעניים. אבל אך כבר לא נשענים על תורה משה בעבר התזכורת הייתה מיותרת, שכן אני תמיד ישועה, הרוי אנחנו כמו הגויים אשר נחשבים דואג לעניים. ¹⁹ אולם כאשריפה (פטרוס) בא לחותאים על ידי היהודים. אם כך. האם לאנטוכיה, הוכחתו אותו לפני כולם, משום המשיח מעודד שנהטא? בודאי שלא! ¹⁸ דעו

לכם כי פשע הוא לנשות לבנות מחדש מה חדש את רוח הקודש ומהחולל בינוים ניסים ונפלוות. מה שעמלי תי להרים – את האמונה שאפשר משום שאתם מקיימים את מצוות התורה? להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה.¹⁹ מתווך אלוהים משכין בלבכם את רוח הקודש ופועל קריאה בכחיבת-הקדוש למדתי שלא אוכל בחזיכם. רק משום שאתם מאמנים ובוטחים למצוא-הן בעני אלוהים אם אשתדרל, ולא בישוע המשיח. ⁶ קחו לדוגמה את אברהם הצלחה כMOVEN. לקיים את מצוות התורה. אבינו: אלוהים חשב את אברהם לצדיק, לממדתו שאוכל למצוא-הן בעני אלוהים רק משום שאברהם האמין בהבטחותיו של עלי-ידי אמונה בממשיח.²⁰ מתי עלי הצלב עם ה'. ⁷ מכאן יכולם אתם להבין מדוע כל מי המשיח; עתה אין דמיותה, כי אם המשיח חי שמאמינון בה' ובוטח בו, הוא למעשה בנו של בקרבי. והחמים האמתיים שממלאים אותו הם אברהם אבינו. ⁸ בכתבי-הקדוש אמר קוראים הוצאה של אמונה בבן-האלוהים. אשר אהב על הציפייה ליום שבו יושיע אלוהים נס את אוטו והקריב את חייו למעני.²¹ אין מזלול הגוים. בזכות אמונתם. לפני זמן רב הבטיחה במותו של המשיח. כי אילו יכולתי להיוושע אלוהים לאברהם לברך את כל מי שיאמין עלי-ידי קיום מצוות התורה, היה מותו של בו (באלהויים) כמו אברהם. ⁹ על כן לכל מי המשיח מיותר לחלוותין.

3 או, גלטים טיפשים! מי הסיטכם ננד
התורה חשוף לקללה אלוהים, שהרי כתוב
בכתבי-הקדושים: "אדור מי שלא מקיים את
כל דברי התורה הזאת". ¹⁰ לפיכך אתם
רואים שאיש אינו יכול למצוא-הן בעני ה'
בזכות קיום מצוות התורה, שכן ה' אמר כי
הדרך הייחודית למצוא-הן בעני ה' היא דרך
האמונה: "צדיק באמונתו יהיה". ¹¹ רואים
אתם. אם כן, מה שוניה היושעה מותו אמונה
מהышעה הנובעת מקיום כל מצוות התורה.
¹² המשיח שיחדר ואוננו מהקללה הרובצת על
אליה שאינם מקיימים את כל מצוות התורה,
בלקחו על עצמו את הקללה במקומנו. שהרי
 כתוב בתורה: "קללת אלהים תליי" (על עז).
 והרי ישע שנצלב היה בעצם תלוי על עז).
¹³ ועתה יכול אלוהים לברך גם את הגוים
הבשורה, וכעכשו אתם משליכים את הכלול
מאחורי גבכם? קשה לי להאמין בכך!¹⁴ אני
חוור וושאל אתכם: האם אלוהים נתן לכם את
יקרים. נס היום כשמבטיח אדם הבטחה

בכתב וחותם עלייה, חובה עליו לקיים את המשיח לקרב אותנו לאלהים בזכות אמונהנו. הבתחתנו, ואין הוא יכול לשנות את דעתו. 25 אבל בעצם, לאחר שכבר בא המשיח, אלוהים הבטיח את הברכות לאברהם שוב אין לנו צורך בהדרכת מצוות התורה, ולזרעו. שמו לב שלא כתוב "לזרעינו" – בלשון 26 כי עתה כולנו בני אלהים בזכות אמונהנו רבים. אלא בלשון יחיד, בן – זרע, הלא הוא בישוע המשיח, 27 ואלה מארינו שנטבלו בסמל ישוע המשיח. 27 אני מנסה לומר לכם שה' לאחרות עם המשיח, כאילו עטופים במשיח. הבטיחה בכתב להושיע את כל מי שאמינו בו. 28 בין המאמינים שוב אין הבדל בין יהודי והבטחה זו אינה יכולה להשתנות או להתבטל לנו, בין עבד לבן-חורין ואף לא בין נבר לאחד ארבע-מאות ושלשים שנה, כשותן לאישה. עני אלהים כולנו שוים. אלהים ה' את התורה. 28 אברהם מצא-הן בעני אהב את כולנו באוותה מידה, וכולנו מאחדים אלהים, מפני שהאמין בה ובבטחותו. אילו בישוע המשיח. 29 מאחר שאנו שייכים למשיח, יכולים למזוא-הן בעני ה' על-ידי קיום מצוותנו נם זרע אברהם, וכל הבטחותו של ה' התורה, הייתה דרכנו שונה לחלותן מדרך אברהם ולזרעו שייכות נם לנו.

של אברהם. 29 שואלים אתם וראי, מודיע נתן 4 זכרו, גם אם אב עשיר מות ומוריש ה' את התורה? התורה ניתנה כתוספת, לאחר לבני הקטן את כל רכושו, הילד הקטן דומה הבטחה לאברהם. כדי להוכיח לבני-האדם במעמדו לעבד. אין הוא יכול להיות מונע מהם אשימים באירועים מצוותיה. אולם ה' נתן הירושה עד שיניע נגילה בגרותה (או לניל מסויים את חוקי התורה רק באופן זמני, עד בוואו של שקבע אביו למתן הירושה). 2 עד אז עליו ישוע המשיח – הבן – אשר לו נינה הבטחה לשימושו לכול המבוגרים האחראים לטיפולו ה'. יתרה מזאת, כשותן ה' את התורה, הוא מצבנו דומה. בעת היוטנו חסרי בגרות, היינו נתן אותה בידי מלאכים למשה, ואילו משה מצבנו דומה. מושעבים לדריכי העולם. 4 אך בהניע הזמן הבטחה לאברהם, אלהים בעצמו דבר עם המתאים שלח אלהים את בנו, שנולד לאם אברהם, ללא מתחוכם. 21 האם יש סתירה בין יהודיה, 5 כדי לשחרר אותנו מהשעבוד תורהתו של ה' לבני הבטחותו? וראי שלא! לתורה, וכדי לאמץ אותנו לבניו. 6 היה שאנחנו בני-אלוהים, הוא השכין בלבנו את רוח בנו, אילו יכלת התורה להושיע אותנו, לא היה צדיק אלהים לחתא. דרך הפתוחה לכל אחד. ממשים כך יש לנו את הזכות לקרוא לו: אבא, אבינו. 7 מעתה ואילך אין לנו עבדים, אלא בני עבדים לחטא. הדרך היחידה להשתחרר אלהים ממש: ומארח שאנחנו בני-אלוהים. מהשעבוד לחטא. דרך הפתוחה לכל אחד. כל מה שישיך לאלהים אבינו שיך נם לנו. היא אמונה בישוע המשיח! 23 לפני בוא המשיח 8 אתם הנויים, לפני שהאנכם כאלהים דיותם התורה חסתה علينا עד היום שבו יוכלנו עבדים לכל מני אלילים מנוחכים. שקראותם להאמין במשיח. 24 במילוי אחרות: התורה להם "אלוהים". 9 עתה, לאחר שמצאתם הדוריכה אורגנו והשניהם עליינו, עד שבא ישוע את אלהים (או נכון יותר לומר: לאחר

שאלותיהם מצא אתכם). כיצד יכולם אתם יודע מה לעשות אתכם? ²¹ אני פונה אל כל לחזור ולהשתעבד לאמונה חלשה ורופפת. אלה שחושבים שעលיהם לשמור את מצוות הנורסת שניתן להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה כדי להיוושע: היהודים אתם מה התורה? ²² אתם מנסים למצואדchan בעני כחוב בתורה? ²³ כחוב בתורה שלא ברדם אלהים על-ידי שמירת חנין ומוגדים! ²⁴ אני אכינו היו שני בני: ישמעאל בן האישהחושש מאוד שככל עבדתי בכם הייתה לשואה. המשרתת. יצחק בן האישה החופשית. ²⁵ בן ²⁶ אחים יקרים. מדוע אינכם מקשיכים לי? המשרתת נולד בלידה טבuya ובלי נסימעכשו אני חופשי ומשוחרר מככלי מצוות ונפלאות: אולם בן האישה החופשית נולד ההורה, ממש כמווכם. כשהבאתי אליכם בפעם רק לאחר הבטחה המוחדרת של אלהים הראשונה, כדי לספר לכם את הבשורה, לא לאברהם. ²⁷ סיפור אמיתי זה הוא משל: בזותם לי למרות שהייתי חולה. ²⁸ מחלתי שתי הנשים הן שתי הבריות שכרת ה' עם הייתה דוחה ומתוועבת. אבל לא דחויתם עמו. האחת היא ברית הרסיני שבערבה, אוותי ולא הפניות לי עורף. لكمות אוותי שהביאה את האנשים לידי שעבוד לתורה – לביתכם וטיפלתם כי כאלו טיפלתם במלך זוהי הנגר שמסמלת את עיר-האם, ירושלים, מן השמים או בישוע המשיח עצמו! ²⁹ מה משועבדת עדין למצוות התורה ומשמשת קרה לכם? פעם הייתה בכם רוח של אהבה, מרכו לפולחן דתך ³⁰ ואילו שרה, האישה אחדות ושמחה; ביום ההם אהבתם אוותי החופשית, מסמלת את ירושלים החופשית כל-כך. עד שהייתם מוכנים לנקר את עיניכם شبשים. שהוא עיר-האם והקדוש שלנו, ואני ולחת אותו לי, איל היה צורך בכך. ³¹ חאם משועבדת למצוות התורה. ³² אליה התחנו הפקתי לאייכם מושם שאני אומר לכם את הנבואה ישעהו כשבונא: "רני עקרה לא ילדה, האמת?" ³³ האנשים האלה שמשתדרים מאד פצחי רנה וצחלי לא-אחדה, כי רבים בני למצואדchan בעיניכם, איןם עושים זאת מותוק שוממה מבני בעולה". ³⁴ אחים יקרים. אנחנו רצון בטובתכם. אלא מותוק רצון לסכסך – אתם ואני – הבונים שהבטיחה ה' לירושלים ולהפריד בינוינו לבני, כדי שלא תקשו לנו. החדש, כשם שהבטיחה את יצחק לאברהם אלא תקשו להם בלבד. ³⁵ ודאי שני רוצה ושרה. ³⁶ ואנחנו, המאמינים שנולדנו מחדש על-ידי אלה שמנעויהם טהורים ושאין הם מתנהנים שרוצים נשמרות את מצוות התורה, ממש בתנאי שמנעויהם טהורים ושאין הם מתנהנים שרוצים נשמרות את מצוות התורה, ממש כך רק כשהאני נמצא אתכם! ³⁷ ילדי, אתם כמו שיצחק – בן הבטחה – נרדף על-ידי כל-כך מכאים לי! אני סובל ייסורי צפיה ישמעאל בן המשרתת. ³⁸ אבל מה אומרים ליום שבו תתמטרו למשיח בכל לבכם, בדומה כתבי-הקדש? "גרש את האמה ואת בנה, כיalam הסובלות ייסורי לידי בזיפייה להולדה לא יירש בצד-האהמה עם בצד-החופש". ³⁹ אחים בנה. ⁴⁰ הלוואי שיכולתי להיות אצלכם יקרים. אין לנו בני האישה המשרתת ואני עכשו ודבר אתכם פנים אל פנים. במקום עבדים לתורה; אנחנו בני האישה החופשית, לנשות להשפיע עליכם בכתב: פשוט אני ורצויים אלהים בזכות אמונהנו.

המשיח הוציאנו לחופשי! لكن אל היא אנשים רבים רודפים אותו ומציקים תשובו להשתער למצוות התורה ולמסורת. לו, משומש אני מטיף לשועה דרךך אמונה 2 הקשיבו לדבריו: אם אתם באמת הושבים במותו ובתחייתו של ישוע המשיח. ¹² הלוואי שברית-הAMILAH ושמירתה המצויה יקרבו אתכם שהיו מעקרים את האנשים שמנסים לסקסן לאלהיהם, אוין אין המשיח יכול להושא עתכם. ולהפריד ביןינו בכלל ברית-הAMILAH! ¹³ אחוי 3 אני חזר ואומר: מי שמייחס חשיבות רבה היקרים. אל תשכח שהמשיח הוציא אתכם לקיים ברית-הAMILAH, חייב למלא את כל לחופשי! אין זה חופש לעשות ככל העולה על מצוות התורה, שאם לא-כן תבוא עליו קללה. רוחכם, כי אם חופש לאחוב ועזר לחולת. 4 אם אתם באמת הושבים שתוחלו למצואין ¹⁴ אפשר לסכם את התורה כולה במצוות בעני אלוהים בזוכות שמירת מצוות התורה, אתה: "ואהבת לרעך כמוך". ¹⁵ אבל אם במקום הרוי שאין לכם כל צורך במשיח, ואינכם לאחוב איש את רעהו אתם תמיד רביים. שונים יכולים ליהנות מחסדו של אלוהים. ⁶ בעוזרת ומוקנים, אז תחרסו איש את אחוי. ¹⁶ אני מיעץ רוח הקודש אנו מאמינים כי מותו של המשיח לכם לשותך רק לכול רוח הקודש. והוא יראה מטהר אותנו מהטהירנו ומצדיק אותנו בעני לכם מה לעשות ולאן לлечת. וmobtach لكم אלוהים. ⁶ אנו, המאמינים המשיחיים, יודעים כי שוב לא היה משועבדים לבשר שלכם. הAMILAH ושמירתה המצוות הם סימנים חיצוניים הנורם לכם תמיד לעשות את הרע. ¹⁷ לכולנו בלבד שאינם מוכחים דבר. ומה חשוב? יש נטייה טבעית לעשות את הרע, שהוא אמונה שמכיחה את עצמה על-ידי אהבה. הופכו הנמור של מה שרוח הקודש אומר לנו עד עתה התקדמות יפה מאוד באמנונכם. לעשות. וכאשר רוח הקודש פועל בנו ומביא מה קרה לכם לפתעת? מי הסיתכם גנד דבר אותנו לכך שנרצה לעשות את הטוב, הרוי האמת? ⁸ ודאי שלא אלוהים הסיתכם לכך. זהה הפוכן הנמור של נטיותינו הטבעיות. שכן אלוהים עצמו העניק לכם חופש במשיח. שני כוחות אלה, הבשר שלנו ורוח הקודש. ⁹ הרוי הוראת כוב זו היא כמו כמעט שאר נאבקים בחוכנו כשה רוצה לנצח את זה, שמחמיין את כל הבצק. ¹⁰ אני בטוח שאלוהים ואני יכולים לעשות כל מה שאנו רוצים. ישכנע אתכם לשוב ולהאמין באמת, כמווני, ¹⁸ כסדרות הקודש מדריך את מעשינו. הוא וודיע לכם שאלוהים יעניש את האדם שבבל נס משחרר אותנו מהחובה לקיים את מצוות והתחעה אתכם, ונורם לכך שתתילו ספק בדבר התורה. ¹⁹ אם תלכו אחרי הנטיות הטבעיות אלוהים. ²⁰ יש אשר חושבים כי אני עצמי טוען שלכם. אלה תהיינה התוצאות: זנות, טמאת, השAMILAH וקיים המצוות הם חלק בלתי-נפרד תאווה. ²⁰ UBODHT ALILLIM וכישוף, שנאה, מהישועה. אבל אני שואל אתכם, לו נכון היה פילוג, קנאה, כעס, אונכיות, תלונות, מריבות. הדבר, האם هو לי עדין כל-כך הרבה הרבה ²¹ חמימות, שכירות, הוללות וכדומה. אני אויבים ומתנגדים? הלא אם היוطي מטיף חזר ואומר לכם: מי שמנhall חיים כאלה לא לAMILAH ולקיים המצוות לא היוطي פונע באיש. יירש את מלכות האלוהים. ²² אולם אם נניח ואף אחד לא היה קם גנדי. אבל העובדה לרוח הקודש לשולט בחינו. זה יהיה הפרוי:

אהבה, שמחה, שלום ושלווה, סבלנות, נדיבות, אהינו המאמינים. ²³ ולסיכום: האנשים שמנסים טוב-לב, אמונה, ²⁴ צניעות ושליטה עצמית, לשכנע אתכם לקיים ברית-AMILAH עשו זאת וכמוון שאין סחרה בין תוכנות אלה לבין מסיבה אחת בלבד: הם יודעים היטב שאם מצוות התורה. ²⁵ המאמינים במשיח התחשוו ידו כי ישוע הוא המשיח, יהו עלייהם לשבול לבשר שלהם: הם קברו אותם לרוג'לי צלב למענו. אבל אין הם רוצחים לשבול ולאבד את המשיח. ²⁶ אם אנו חיים עתה בכוחו של רוח הצלחתם החברתית. ²⁷ אנשים אלה מקיימים הקודש, הכה נצית לו בכל שטח החיים. את המילה, אך אינם שומרים בעצמם את חוקי ואוז לא נצטרף לבקש כבוד והצלחה, התורה; הם רוצחים שתקיימו את ברית-המילה הנוראים לקנהה ולדרוגן.

6 אם ייכשל אחד מכם בעבירה כלשהי, אלה ובעליונותם. ²⁸ אני עצמי מותפער אך ורק מבינוכם החוקים יותר באמונה צריכים לעזר ²⁹ בצלב ישוע המשיח. הודות לאצלב כבר אין לו לשוב לדרך הנכונה, בעדינותה ובענווה. ³⁰ לי עניין בשום דבר הקשור להנאות העולם תשכחו שבפעם הבאה אתם בעצמכם עלולים זהה אין כל עניין כי. ³¹ עתה, כשהאנו מאמינים רעהו, כפי שביקש מאייתנו המשיח. ³² מי שהושב שהרבר הוא למטה מכבודו אינו אלא גנותן; אפשר לראות שאותו שופינו השתנה לטובה אם לא. מי שהושב את עצמו ל"מיישחו" הוא לא כלום. ³³ שלום וرحמים מטה אלוהים לכל השיכים ³⁴ כל אחד יעשה את שלו על הצד הטוב ביותר. ³⁵ אני כי או יהיה לו סיפוק מעבודתו הטובה, ולא מבקש מכם שמעתה וайлך לא תטרידו אותו אחד מאיתנו חייב לקחת אחריות על מעשין. ³⁶ אלה שלומדים את כתבי-הקודש צריכים צלקות וחברות. שנרמו לי אויבי המשיח, ³⁷ המשמשים לי סימנים של עבד ישוע המשיח. ³⁸ אחיכים יקרים, ידי רצון שהסדר ישוע המשיח יהיה עם כולכם. – אמן.

כל אחד קוצר את מה שהוא ודע. ³⁹ מי שزاد זרים של רוע ושותות יקצור בבוא הזמן מות. הרס וכלוון. אולם מי שורע את הזורעים המשובחים של רוח הקודש יקצור בבוא הזמן חי נצח – מתנת רוח הקודש. ⁴⁰ g166 (αισωνιος)

הבה נמשיך לעשות את הטוב בלי להרפות. כי מובטח לנו שם לא נתיאש נראה בבוא הזמן ברוכה רבה בעבודתנו. ⁴¹ לכן עליינו להתנהג יפה תמיד עם כל אדם. ובמיוחד עם

אל-האפסים

אשר הובטה לכל המאמינים עוד לפני זמן

רב. ¹⁴ נוכחותו של רוח הקודש בתוכנו היא הערוכה שאלווהים באמצעות יוניק לנו כל מה שהבטיח, וחותם הרוח בנו פירושו שאלווהים קנה אותנו ויביאנו אלינו. זהה סיבה נוספה לנו לפאר ולשבח את אלוהינו. ¹⁵ משום כך, מאו ששטעתי על אמונהכם החזקה באדרון יושא, ועל אהבתכם לאמינים המשיחיים בכל מקום. ¹⁶ לא חדרתי להודות לאלוהים בכל מקום. אני מתפלל בעדכם כל הזמן: אני עבורהם. אני מתפלל בעדכם כל הזמן: אני מבקש מאלוהי אדוננו יושא המשיח. מאבי הכהן, שיעניק לכם רוח חכמה, כדי שתראו והבין מיהו המשיח ומה עשה למעןנו. ¹⁸ אני מתפלל שאורו יצוף את לבכם וشعיצם תיפקחנה, למען תוכלו לראות ולדעת מהי הקראיה שהועיד לכם. ומה עשרות ונפלוות הן הברכות שהבטיח לאמינים בו. ¹⁹ אני מתפלל שתבין מה עצום הכוח שהעמיד אלוהים לרשות המאמינים בו; הוא העמיד לרשוננו את אותו הכוח העצום, אשר הקיים את המשיח מן המתים והושיבו במקום הבוד לימיין האלוהים בשם. ²⁰ מעל לכל מלך, רב. ²⁰ וזה המטרה: בהניע הזמן המועד הוא יסוף את כלנו מכל מקום, מהארץ ומהשמיים. ²¹ לפי תוכניתו הנדריבה היכן לנו אלוהים נחלה במשיח. עוד מבראשית הוא בחר בנו להיות שלו, והכול מתרחש בדיקוק כפי שהחליט מאו ומעולם. ²² אלוהים עשה הכל.

2 פעם היותם מתים באופן רוחני: היותם תחת קללת האל בנלט מעשיכם הרעים. ² חייתם לפי דרך-החיים של העולם הזה ושמייתם למלך השטן, שהוא השליט הרשות של הרוחות הרעות, והפועל עדרין בכל כוחו**3** כולנו חינו

1 מאת פולוס, שלicho של ישוע המשיח לפני רצון אלוהים. אל כל המאמינים המשיחיים. הנאמנים והקדושים, אשר נמצאים באפסוס. ² חסド ושלום لكم מאת האלוהים אבינו יושא המשיח אדוננו. ³ אנחנו מברכים את האלוהים, אבי אדוננו יושא המשיח, אשר ברך אותנו בכל ברכות השמיים בזכות השתיכותנו למשיח. ⁴ עוד לפני שברא אלוהים את העולם הוא בחר אותנו בזכות המשיח, כדי לקדשו ולהעמידנו לפניו ללא כל חטא או דופי. ⁵ באהבתו הרבה ומרצונו הטוב הוא אימץ אותנו לבניו על-ידי יושא המשיח. ⁶ כל הכהן, התהילה והשבח לאלוהינו על טוב-לבו וחסרו, ועל הברכות שברך אותנו בזכות השתיכותנו לבנו האהוב. ⁷ אלוהים טוב ורחמן כל-כך, עד שנאל אותנו מחתיאנו, במחירות דמו של המשיח, וסלח לנו על כל פשעינו. ⁸ וכל זאת הוא נתן לנו ברוח-בלב, בחכמה ובבהנה. ⁹ אלוהים גילה את מטרתו הסודית והנעללה בשליחת המשיח, תוכנית שבחר ברחמייו עוד לפני זמן רב. ¹⁰ וזה המטרה: בהניע הזמן המועד הוא יסוף את כלנו מכל מקום, מהארץ ומהשמיים. ¹¹ לפי תוכניתו הנדריבה היכן לנו אלוהים נחלה במשיח. עוד מבראשית הוא בחר בנו להיות שלו, והכול מתרחש בדיקוק כפי שהחליט מאו ומעולם. ¹² אלוהים עשה את דבריו שאנו, שהיינו המאמינים הראשונים במשיח, נשבח ונפאר את שמו, וניתן לו כבוד נס את הדברים הנפלאים על שעשה למעןו את הדברים הנפלאים האלה. ¹³ גם אתם, ששםתם את הבשורה אחרינו והאמנתם במשיח, נושעתם ונחתמתם כשייכים למשיח. באמצעות רוח הקידש

בעבר בצורה כוותה. אורח-חיינו ביטא את בינו - איבת שגבעה מכך שהחוקי התורה היו רוע לבנו וכנייתנו לתקופותינו ותאותינו. לטובת היהודים ולא כללו את הגויים - כי נולדנו בעלי טבע מושחת. והיינו תחת זעם המשיח מת כדי לבטל את שיטת חוקי התורה. אלוהים כשר בניה-האדם. 4 אבל אלהים ואו הוא לkerja את שתי הקבוצות שהתגנו הוא אב מלא רחמים! הוא אהב אותנו כל-כך. זו לו ועשה מהן גוף אחד. כך הוא מיזוג עד כי למרות שהיינו מותים (באופן רוחני) אותו ייחדיו ויוצר מאיתנו אדם אחד חדש. ואשימים בעינו בכלל חטאינו, הוא החור אוינו וכך עשה שלום. 16 כאבירם של גוף אחד, לחיים כשהקדים לתחייה את המשיח - זכרו נעלמה האיבה שהיתה בינו, כי המשיח שנשענו רך בוכות-חסדו הרב - 6 והעללה אהנו שם קץ לאיבה המתמדת בינו וריצה אוננו מהAKER עם המשיח, כדי שנשב אליו במרומים. לאלהים בהקריבו את עצמו על הצלב. 7 כך הוא מראה לכל הדורות הבאים את 7 ואו הוא בישר את בשורת השלום לכם, רוחב-לבו, טובו וחסדו הנפלא, שביטה כלפינו הגויים, שהייתם רוחקים ממנו, ולנו, היהודים, בישוע המשיח. 8 ונשעם בזכות חסדו שהיינו קרובים. 18 עתה באמצעותם ובכוחותם ושוב-לבו, עלי-ידי אמוניכם במשיח. כל זאת יכולם כולנו, יהודים וגויים, לבוא אל אלהים אינה שלכם; זהו מותחן של אלהים. ואין הוא האב בעוזרת רוח הקודש. 19 אם כן, עתה תלויה בשום מעשה שעשיתם. 9 איןנו יכולים אינכם זרים ונוחותם. אלא בני-משפחתו של להתפאר בישועה זאת. שכן איש מאיתנו לא אלהים ואזרחים בממלכת אלהים. יחד עם הרוחיה אותה! אלהים נתנו את הישועה כל המאמינים האחרים. 20 אתם בנויים על הזאת במתנה. 10 אלהים עצמו עשה אותו כפי היסודות שניתנו השליחים ותנביאים, וישוע שאנחנו עכשו; הוא בחר בנו בישוע המשיח המשיח עצמו הוא ابن הפינה. 21 אנחנו, כדי שנעשה מעשים טובים, לפירוטינו מוקדם. המאמינים, מחוברים אל המשיח ואיש אל 11 אל תשכח שגולתתם "ערלים". ואלה אשר רעה בהתאמה, וכולנו מהווים היכל קודש נימולו בידי אדם הם כינו אתכם "ערלים". לה. 22 גם אתם מחוברים אל המשיח ואיש 12 אותה עת הייתם רוחקים מהמשיח. ונוחותם אל רעה, ומהווים משכנן לרוח הקודש של עם ישראל בחר האלים: לא הייתה לכם אלהים.

כל זכות לבריות הבהיר, לא הייתה לכם 3 אני, פולוס, עבד ישוע המשיח, נמצא כאן תקווה ולא היה לכם אל. 13 אבל עכשו אתם בכית-הסוחר בכלכם. 2 אתם ודאי יודעים שהיכים לשוע המשיח, ולמרות שפעם היותם רוחקים מאלוהם. כתעתם קרובים אליו בזכות דמו של המשיח שנשפך למנכם. 14 כי המשיח עצמו הוא שלמננו; הוא השכן שלכם בינו היהודים לבנייכם הגויים, כשהתרס את מותו של המשיח לבנייכם הגויים. 15 עלי-ידי נילה לי את תוכניות הטודית האומרת שנם הגויים כוללים בחסדו זה. 4 אני מספר לכם מהחיצה בינו ועשה משנינו אחד. 15 עלי-ידי את כל זאת כדי שתבינו כיצד אני יודעת את סוד מותו שם המשיח קץ לשנה ולאייה שהיתה

המשיח. 5 בדורות הראשונים הסביר אלוהים באהבה, 18 כדי שתוכלו לתפוס ולהבין. יחד מעמו את הסור הזה, אך עתה נילחו לשליהו עם שאר המאמינים. עד כמה עצומה, רבה, ובאיו באמצעות רוח הקודש. 6 זהו הסוד: عمוקה וחובקת הוא אהבת המשיח, 19 וכדי על-ידי הבשורה היהודים והנוצרים הם יורשים שתתנסו בעצמכם באהבה נפלאה זאת, שהוא שווים של העשור המיוועד לבני-האלוהים; מעל ומעבר להבנתנו. וכן תימלאו כולכם הם חברי שויזרכיות בקהילת האלוהים. באלוהים עצמו. 20 אלוהים יכול להרבות את שותפים בהבטחותינו שניתנו על-ידי המשיח חסדו אלינו, ולפערל בנו מעל ומעבר למה לכל המאמינים בו (במשיח). 7 אלוהים העניק לנו מוסgalים לתאר או לבקש. 21 כל הכבוד לי את הזכות הנפלאה לספר לכלם על אודות והתהילה לאלהים בקרבת המאמינים ובישוע תוכניות זאת. ונתן לי את היכישון והיכלה המשית, לדור ודור עד עולם. (165 g חסן)

לעשות זאת כהלה. 8 אכן, לי, הצעיר מכל 4 כאסיר האדון אני מתהנן לנפניכם שתהיינו המאמינים. העניק אלוהים את הזכות והחסד ותתנו בדרכך הולמת את אלה שנבחרו להתרחק בכל הברכות הנפלאות האלה. 9 עשר שהוא מעל ומעבר לבושר הבנתנו - וلهסביר לכל האנשים שאלהים הוא גם מושיעם של הנוצרים. כפי שבראה-הכıl תכנן מבראות. (165 g חסן) 10 מדוע? כדי שככל הכוחות, השרים והשליטים אשר בשמי יראו את חכמו הנפלאה של אלהים. וכל בנו-משפחה, יהודים ונוצרים. ייראו מאוחדים בקהלתו. 11 בדרך שבה תמיד תכנן זאת על-ידי ישוע המשיח אדוננו. (165 g חסן) 12 עתה אנו יכולים לבוא ישר אל נוכח האלוהים. ואה המשיח העניק לכל אחד מאיתנו מתנות ויכירונות שונים ומיוידים. מותך עושר ולפי רצונו. 13 על כך אומרים הכתובים שכادر עלה המשיח לשם. לאחר תחייתו מהמתים. הוא שבה שני ונתן מтанות לבני האדם. 14 שמו לב שכותב "עליה לשמים"! משמע שקדם לכן הוא ירד ממורומי השמיים אל תחתiot הארץ. 15 זה שירד אלינו הוא זה שעלה כרך! 14 בחשבי על תוכנית נפלאה זאת אני כורע ברך לפני האלוהים. אבי אדוננו ישוע המשיח. 15 אשר על שמו נקרוא כל המשפחות בארץ ובשמי. 16 ואני מתפלל שבאמצעות רוח הקודש הוא יעניק לכם כוח וגבורה פנימיים מותך אוצרו הנדר והאין-סופי. 17 אני מתפלל שהמשיח באמות ישכון בלבבכם על-ידי אמונהכם ושתתחזקו העניק את היכולת להיות נבאים. ולאלה

העניק כישרונו מיוחד לבשר את הבשורה, אלו פוגעים למעשה בעצמנו! ²⁶ אם אתם או כשור מנהיגות והדרכה לפי דבר ה' כועסים, אל תנייחו לכעסכם להביא אתכם וכישרונו למד היטוב. ²⁷ לשם מה העניק לנו לידי חטא! אל תנייחו לשמש לשkoע לפני המשיה את המנתות והכשרונות הללו? כדי שהח' בעסכם, ²⁸ כי אחרי אתם פותחים בהם שבנין אלוהים יוכלו להויטיב לשratio בשעה לשטן. ²⁹ הנגב חייך להפסיק לנוובו עליו שם בונים את הקהילה, שהיא גוף המשיה, להתחיל לעבוד עבודה ישירה, כדי שיזכל ³⁰ עד שנגעו כלנו כאחד לאמונה, בוגרות לעזר לנוקקים. ³¹ אל תנבלו את פיכם! דברו והבנה של מושיענו בן האלוהים – עד שנתמלא רק דבריהם יפים, טובים ומוסיעים לאנשים כליל במשיה. ³² וכך מעתה ואילך לאנשנה את אחרים. דבריהם שיברכו את השומעים. ³³ אל רעתנו בונגעו לאמונתו; לא ניכשל ולא נרומהutzaro את רוח הקודש של אלוהים. שעיל דיו על ידי רמאיים וכחניים. ³⁴ אלא נאמר את נתחמתם ליום הגואלה. ³⁵ הפסיקו לחתמר מר האמת באהבה, וננדל באמונתנו במשיה אשר והסירו מעלייכם כל כעס, רוגע, צעקות, קלותה הוא ראש הקהילה. ³⁶ בהנחותו של המשיה ורשעות. ³⁷ היו טובים איש לרעהו, רחמנים מוחברים כל איברי הגוף זה זה, וכל איבר וסלחנים, כאשר שאלותם סלח לכם בזכות עוזר למשנו לבניית הגוף, לפי מידת הכוח השתוויכותם למשיה.

שניתן לו. כך שכָל הגוף צומח לבניין אחד מלא **5** עליכם ללבת בעקבות אלוהים. כי אתם אהבה – בניין המשיה. ³⁸ בשם האדון אני אומר ילדי והוא אוחב אתכם. ³⁹ אהבו איש את רעהו, כשם שהמשיה אהב אותנו וביטה אהבה זאת בהקריבו את עצמו למענו, כדי לסלוח על חטאינו, וקורבנו היה רצוי לאלהים. ⁴⁰ בכל הנוגע למשיע נזות למיניהם, עשי אלוהים. כי הם חיים בחשכה ובחתא. ⁴¹ הם איבדו כל רגש בושה, והפקירו את עצםם להאות בשרם ולכל מעשה זונה ומרמה. ⁴² אבל לא כך לימד אתכם המשיח! ⁴³ אם באמת הקשבתם לכולו והבינותם את האמת לעומת זאת, הוכיחו איש לרעהו את טובילבו של אלוהים והוא אסורי תורה. ⁴⁴ דעו לכם כי הוזנים ואוחבי הבצע, שאינם אלא עובדי האווה ורמייה. ⁴⁵ ולהחדש את מחשבותיכם אלילם, לעולם לא יירשו את מלכות האלוהים ונישתכם לדברים שונים. ⁴⁶ כן, עליכם להיות אנשים מהודרים בעלי הכוונות שהעניק לכם אלוהים, קדושים וצדיקים. עטפו את עצמכם באופי חדש זה. ⁴⁷ הפסיקו לשקר ודברו אמת, חטאיכם כאלה ישפוך אלוהים את זעמו על שכן אלו איברים איש לאחיו, ובשקרנו לאחינו

מי שמודד בו. ⁷ אף אל תתחברו עם אנשים שאחוב המשיח את הקהילה, כשהקריב את
כאליה! ⁸ פעם חיותם בחשכה ובختא, אך חייו למענה ²⁶ כדי לזכותה ולקדרשה, לרחצה
כעת אתם חיים באור אדוננו, והתנהנו חכם בדבר אליהם. ²⁷ למען יוכל להעמידה לפני
צרכיה להוכיה זאת. ⁹ שכן פררי הרוח והאור כקהילה יפה וקדושה, חסרת-זרופי; כהם או
הוא כל דבר טוב, צודק ואmittiy. ¹⁰ השתרלו פנים. ²⁸ על הבעלים לאחוב את נשותיהם כמו
לلمוד מה רצוי בעניינו אדוןנו. ¹¹ אל תשתחפו את עצםם, כי הבעל ואשתו אחד הם. ²⁹ הראי
במעשים רעים למיניהם שאגון מביאים כל איש אינו שונא את נופו, אלא מזין אותו ודווגן
תועלתו, אלא הוקיעו אותם! ¹² בושה וחרפה לו באהבה, כשם שהמשיח דואג לקהילתנו,
היא מה שיעושים הרשעים בסתר. ¹³ כשאתה ואני איברי נופו, בשער מבשרנו. ¹⁴ כי
חושף אותך לאור נראים חטאיםם בבירור, שאומר הכתוב: "על כן יעצוב איש את אביו ואתה
ובמקום שבו נתן לראות בבירור יש אור. אמרו, ורבך באשתו והוא לבש אחד". ³² קשר
על כן נאמר: "התעורר, אתה היישן, קום הנושאים הוא דבר מופלא, אך יש בו הקבלה
מן המתים והמשיח יאיר עלייך"! ¹⁵ לפיכך לקשר שבין המשיח והקהילה. ³³ אם כן, אני
הגהנו בזהירות, שכן אלה הם ימים קשים. הווור ואומר: הבעל חייב לאחוב את אשתו כמו
אל תהיו שוטים. אלא חכמים, ונצלו היטיב כל את עצמו, והאישה חייכת לכבד את בעלה
הוזדמנות לעשות מעשים טובים. ¹⁷ אל תנתנו ולציתו לנו.

בחוسر מחשבה, אלא השתרלו להבין מה **6** ילדים, שמעו בקול הורייכם, כי כך
רוצח הארון שתעשהו, ועשו זאת! ¹⁸ אל תרבו
נאה. ² המצווה הראשונה בעשרה-הדריבות
הנושאת הבטחה בצדיה היא: "כבד את אביך
ואת אמך!" ³ מהי ההבטחה? אם תכבד את
אביך ואת אמך יאריכו ימיך וייהה לך טוב
בחיים. ⁴ הורים, אל תציקו לילדיכם! אל
תרניינו ואל תכיסו אותם. אלא נדל'ו אותם
בלבבכם. ²⁰ והודו תמיד על כל דבר לאלהים
זה שוחחו על אורות הארון, צטטו מזמוריו
תחלם, שירו שירים רוחניים זומרו לאלהים
בלבבכם. ²¹ והודו יושע המשיח אדוןנו. ²² כבדו
אביינו בשם יושע המשיח אדוןנו. ²³ כבדו
את המשיח על-ידי כניעתכם איש לרעהו.
⁵ עבדים, שמעו בקול אדוניכם; כבדו ושרתו
את אדוניכם בעבודתכם הקשה רק כשהם
מביעים בכם! עבדו במסירות ובשמחה בכל
עת. ⁶ אילו שאתם עובדים למען המשיח (ולא
למען בני-אדם) ועושים את רצון אליהם
מלל'ם לבכם. ⁸ זכרו, הארון גמול لكم על
כל מעשה טוב שאתם עושים. בין אם אתם
עבדים ובין אם אתם בני-חוריין. ⁹ אתם,
הבעלם, אהבו את נשותיכם באותה מידת

האדונים, התנהגו כהלכה עם עבדיכם. אל וקורותיי. ²² שלחתו אותו אליכם כדי שיספר הנعروו בהם ואל תאימנו עליהם זכרו, אתם לכם את כל מה שקרה לנו, וכדי שדבריו בעצמכם עבדי המשיח; אדונכם הוא נם אדום. יעדדו אתכם. ²³ אחוי היקרים. יברך אתכם ואין לפני מושוא-פניהם. ¹⁰ לסיום, ברצוני האלוהים אבינו ויושע המשיח אדוננו בשלם, להזכיר לכם שכוחכם צרייך לנבוע מגבורת באהבה ובאמונה. ²⁴ ברכת האלוהים וחסרו אלוהים שבכם. ¹¹ הצעירו בכל הנסק עם כל האוהבים באמת את ישוע המשיח שאלוהים מעמיד לרשוחכם. כדי שתוכלו אדוננו.

לעומוד ננד התקפות השטן והחובלוותיו. ¹² כי

אינו נלחמים ננד בשר ודם. אלא ננד שליטי העולם הבלתיינראה; ננד אתם כוחות רשות השולטים בעולם הזה, וננד רוחות רעות

ומרושעות. (¹³ על כן אהוו בכל הנסק g165)

שאלוהים מעניק לכם. כדי שתוכלו להדרוף את התקפות האיבר. ואף תוכלו לעומוד איתן לאחר המאבק. אך לשם כך עלייכם לחגור את חגורת האמת. לבוש את שרינו הצדק, ¹⁵ ולנעול נעלים שיקלו עלייכם לצער ולברש את בשורת השלום של אלוהים. ¹⁶ בנוספ' לכל זה: ככל קרב תזדקקו לאמונה מכונן, כדי לעצור את חצי הרשות שמכוון השטן לעברכם.

¹⁷ תזדקקו גם לכובע היושעה ולחרב הרוח. שהוא דבר האלוהים. ¹⁸ התמידו בתפילה! בקשו מאלוהים כל דבר בהתאם לרצון רוח הקודש. התהנו לפניו, הזכירו לו את צרכיכם, והמשיכו להתפלל למען כל המאמינים באשר הם. ¹⁹ התפללו גם בעדי ובקשו מאלוהים שיזים בפי את המילים הנכונות, כאשר אני מבשר לאחרים באומץ, וכשאני מספר להם כי ישיעת אלוהים היא גם עברו הגויים. ²⁰ עתה אני אסור באזיקים מושום שהטפתי את בשורת אלוהים. אך התפללו שאמשיך לבשר באומץ למען אלוהים גם כאן בכלל. כפי שモועל עלי.

²¹ טוביים. אחינו החביב והמשרת הנאמן בעבודת האדון, יספר לכם את כל מעשי

המשיח.¹⁴ כתוצאה ממאסרי חדרו מאמינים רבים לפחד ממאסר אפשרי. סבלנותו עורדה אותם, ועדותם למען המשיח נעשית אמיצה והחלטית יותר.¹⁵ יש אנשים שמבשרים את הבשורה רק מתוך קנהה בדרך שבה אליהם משתמש ביי. אנשים אלה שואפים לתחדמית של מטיפים אמיתיים! ואילו אחרים מבשרים את הבשורה מתוך מניעים טהורים –¹⁶ מתוך אהבתם אליו. הם יודעים שאלה דמי היביאני לכך כדי שיכל להשתמש ביי להנן על האמת. יש גם המעוניינים לעורר את קנאתי, הם החובבים כי הצלחתם בהפצת הבשורה תוסיף על סבלי כאן בכלל!¹⁷ אך למעשה כללו לא מספיק את הבשורה על יישוע המשיח, וזה העיקר.¹⁸ אני מנשיך לשמה ואני מתיאש, כי אני יודע שבתשובה לחפילותיכם, ובעזרה רוח הקודש, יסתדר הכל על הצד הטוב ביותר.¹⁹ אני מאמין ומקווה שלעולם לאעשה מעשה שנגרום לי להחביב בעצמי, אלא שאיהה תמיד מוכן בספר לכל אחד על יישוע המשיח בביטחון, כפי שהנhti בעבר, ואני מקווה שאבאי תמיד כבוד למשיח – בחיי או במוות.²⁰ עברו לחיות פירשו לשרת את המשיח, ואילו מוות – בנדוד רוחות.²¹ אך אם בחמי יכול להביא עוד אנשים לאמונה במשיח, שוב אני יודע מה עדיף על מה, לחיות או למות!²² לפחות אני רוצה לחיות ולפעמים כי רצחה למות, שכן אני נכוף להיות עם המשיח, וברור שאינו מעדיף להיות אותו.²³ אך מעשה אבאי לכם תועלת רביה יותר אם אשאר בחמי.²⁴ עדין יש בי צורך בעולם הזה, ולכן כאן (כולל חילוי הארמן) שאני יושב בכלא רק משומש אני מאמין כי ישוע הוא מה, כדי שאוכל לעוזר לכם לנדרול ולשמהו

מאת פולוס וטימותו. עברי ישוע המשיח. אל ראש הכהילות, אל בעלי התפקידים השינויים בקהילות ואל כל המאמינים המשיחיים בעיר פיילפי.²⁵ מי יתן שאלה דמי יברך את כולכם. כן, אני מהפלש שאבינו ואדוננו יברך כל אחד מכם בברכה מיוחרת, ומילא אתכם בשלום ובשלום.²⁶ בכל פעם שאני מהפלש בערכם אני מודה לאלה דמי מהווים הראשים ששמעתם עלי ועד היום.²⁷ אני מושך לזרתכם הנפלאה בהפצת הבשורה על יישוע המשיח, בטוח שאלה דמי ימשיך לעוזר לכם לנדרול ולהתזוק באמונתכם. וישלים את העבדה הטובה שהחלה בכם עד יום שובו של יישוע המשיח.²⁸ אין פלא שאני אוהב אתכם כל-כך, שהרי שמור לכם בלבו מקום מיוחד. יחד סיירנו על יישוע המשיח, ואלה דמי ברך בנו את עדותנו.²⁹ אלה דמי לבדו יודע עד כמה אני מתגעגע אליהם ועד כמה אני אוהב אתכם. אני מהפלש שה ימלא אתכם באהבה רבה לזרתכם. ושיעזר לכם לנדרול ולהתפתח בהבנה ובידע רותנן.³⁰ כי ברצוני שתדעו תמיד להבחין בין טוב לרע, ושיהיה לכם ביקורת, מעתה ועד שובו של אדוננו.³¹ עשו תמיד מעשים טובים אשר יוכחו לעולם כי בני אלהים אתם, וכך יביאו מעשיכם כבוד ותהייה לאלה דמי.³² דעו לכם, אחיהם יקרים, כי כל מה שקרה לי כאן בכלל עוזר מאוד בהפצת הבשורה על יישוע המשיח.³³ הנה כל אחד יודע כאן (כולל חילוי הארמן) שאני יושב בכלא רק משומש אני מאמין כי ישוע הוא

באמונתכם.²⁶ כאשר אשוב לבקר אתכם, תהיה ⁷ אלא הפשיט מעצמו את כוחו הרב, את לכם סיבה לשמהות ולהודות לישוע המשיח ההוד וההתילה, ולבש דמות עבד הדומה על שהשאירני בחיים.²⁷ יקרה אשר יקרה, לבן-אדם.⁸ הוא אף השפיל את עצמו כל-כך זכרו תמיד שעלייכם לחווית כיאה למאmins עד שבחר למות מות בזוי על הצלב.⁹ על משיחים. כך שאם אשוב לראותכם אם לאו, כן העלהו אלוהים למורמי השמים ונתן לו אמשיך לשמעו שכוכלם מאוחדים במטרה שם העולה בכבודו על כל שם אחר.¹⁰ כדי נעלח אחת: להפין את בשורת האלוהים שבעם ישוע יכרעו כלום ברך וויתחו לו ²⁸ ללא פחד מאובייכם, ולא משנה מה יעשו בשמיים. באرض ומתחת הארץ, וב וכל אדם לכמם. הם יראו בהנחותכם האמיתת את יודה שישוע הוא הארץ, לכבודו של אלוהים לכישלונם, ואילו לכם יהיה זה סימן ברור האב.¹¹ ידידי הוקרים, כשהייתו אצלם מאלווהים – סימן שマארש כי אלוהים אתכם וכי שמעם בקולו תמיד. עתה כשאני רחוק מכם, נתן לכם חי נצח!²⁹ שהרי ניתנה לכם הזכות אני מבקש שתמשיכו לעשות מעשים טובים לא רק לבתו בו אלא גם לஸבול למעןו. שנובעים מישועתכם. שמעו בקהל אלוהים ³⁰ כולנו נמצאים יחד במערכה זאת. ראיתם ביראה עמוקה, והתרכקו מכל דבר העולל כיצד סבלתי בעבר למען המשיח, וככפי שאתם לא למצוא-חן בעניינו.¹² כי אלוהים הוא רואים אני עידין נמצא בעיצומו של מאבק פועל לכם לרצות להישמע לנו, והוא גם עוזר גדור וקשה.¹³

2 אם קיימ עירוד הדדי כלשהו בין יוכחים וללא תלונות,¹⁴ כדי שאיש לא יוכל לדבר נדכם. עלייכם לחווית חיים פשיטים, טהורים ותמים, כמו בני אלוהים בתחום עולם של נוכלים ורמאים. עלייכם להאריך ולזרוח ביןיהם כקרני אור בחשכה,¹⁵ ולספר להם על דבר אלוהים – על דבר החיים! אם כך תננו, אתנהה בהם כשבבו של המשיח אלינו, שכן עבודתינו בינויכם לא הייתה לשואה.¹⁶ גם אם עבורה עת דמי נסך על קורבן אמונהכם, עלי, לשפוך את דמי נסך על כל אחד מכם. כמובן, אם יהיה עלי להזכיר את חייהם לunganם. אנויל ואשכח עם כל אחד מכם.¹⁷ גם אתם צדיכים לשמהו אייתי על כך.¹⁸ אם ירצה השם אשלח אליכם בקרוב את טימותים, וכשישוב מביקורו אשכח לשמעו מפני מה נשמע אצלם. הודיעתם שטימותים מותעניין בכם יותר מכל אדם אחר?¹⁹ נראה שככל אחד אחר דואג רק אלוהים הוא לא דרש את זכויותיו כאלויהם, לעצמו ולהונאותיו, ולא להונאותיו של ישוע

המשיח. 22 אך מכיריהם אתם את טימוטויס. הייתה סיבה ל��ות שיכל להושיע את עצמו בכל הנונע להפצת הבשורה על המשיח הוא – לי הייתה סיבה זאת. אולי אפשר היה eben לו. 23 אני מקופה לשלו אליכם ברגע להיוושע על-ידי מעשים, היוischen נימנה עם שארע מה עומד לקרות לי כאן. 24 אני בטוח הנושאים. הרי נולדתו לשפה יהודית שהادرן יאפשר לי לבקר אתכם בקרוב. טהורה משפט בניין, עברתי מילה בהייתי 25 חשבני כי ביןתיים מوطב שאשלח אליכם בן שמונה ימים. כך שהיה יהודי יהודי חורה את אפרודיטוס. שלחתם אותו כדי היהודי חבר בכת הפרושים, אשר דרצה קיום שיעזר לי בענייני, והוא אמן עוזר לי. שניינו קפדי של כל מצוות התורה וכל המנוגדים הינו ממש כאחים; עבדנו יחד ואף סבלנו יחד היהודים. 6 האם היה קנא? כן, היה קנא למען המשיח. 26 עתה אני מחויר הביתה, שכן ככלך עד שרדפת את הקהילה המשיחית; הוא מתגעגע אליכם מאד ומודאג מהעובדת והשתדלתי לקיים את כל המצוות. החוקים ששמעתם כי היה חולה. 27 הוא באמת היה והמנוגדים היהודים עד לפרט הקטן ביותר. חולה, ואיפלו עמד למות! אלום אלהים 7 אך עתה השלבתי הידה את כל הדברים ריהם עליי ונם עלי – בחסכו ממי את הצער שפעם הנזמתי בהערכתם ובחישובם. כדי זהה שלא יתוסיף לסלבי. 28 אני רוצה מאד שאוכל לקות ולבתו רק במשיח. 8 אכן, להזכיר אליכם את אפרודיטוס. שכן אני בהשואה לתרון היקר והחשוב שב汇报ת יודע עד כמה תשמחו לראותנו, גם אני אשמה המשיח, כל דבר אחר הוא חסר חשיבות. יוכל לי מאד. 29 קיבלונו באדרון בשמחה ויתרת עלי הכל, כי לעומת המשיח הכל רביה, והביעו את הוקרכתם והערצתם. כי נראה חסר ערך. עשית זאת למען המשיח, הוא סיכן את חייו למען העבודה המשיחית, 30 ואף 9 כדי שיחיה כי ואני בו, ולא חשבתי יותר עמד למות בעודו משתדל לעשות מה שאתה שביכילתי להושיע את עצמי על-ידי מעשים לא יכולת לעשות, בניגל היותכם רוחקים טוביים או על-ידי קיום מצוות התורה. אלהים מצדיק אותנו בזכות אמונהנו בישוע המשיח, ממוני.

3 אהים יקרים, יקרה אשר יקרה, שמחו תמיד זה שמוושיע אותנו. 10 ויתרת עלי הכל, כי נוכחות לדעת שזהה הדרך היחידה להכיר טוב שתשמעו זאת פעמים רבות. 2 היורה את המשיח, להתנסות בכוחו האדיר אשר מהאנשים הרשעים – אני קורא להם "כלבים מסוכנים" – שטוענים שם ברצונכם להוושע עליהם לקיים בריות-מיללה. 3 הרי חיותך להיות בין אלה שהמשיח יקיים לתחייה מן המתים. 11 אני מנסה לרמזו שאני מושלם. האמיות היה לאחוב את אלהים ולשרתו בלב ונפש. אנחנו, המאמינים. מתחברים במאחרים. וחותר לקראת היום שבו אהיה מה שהמשיח מסוגלים להושיע את עצמנו. 4 אם למשהו

הגעתי לשלמות זוatta. אך אני אוזר את מיטב המשיח. הן עבדו גם עם קלימים ועם שאר כוחותי למען מטרה אחרת: לשכוח את העבר חברי לעובדה, ושם כחוב בספר החיים. ולהבט בציפייה ובתקווה אל העתיד. ¹⁴ אני ⁴ שמהו תמיד בישוע אדוננו; אני חזור ואומר: מתאמן להניע אל סוף המrix, כדי לקבל את שמהו! ⁵ הוכיחו לכולם שאינכם אונכיסים הפרס שלמענו קורא לנו אלהים השמיימה, ושאתם מתחשבים תמיד באחרים. זכרו, אדוננו בזכות מה שעשה ישוע המשיח למעננו. ¹⁵ אני ישוע קרוב! ⁶ אל תדרנו לדבר, אלא התפללו מקווה שם אתם. המבוגרים יותר באמונה, ואמרו לאלהים למה אתם זוקים, ואל תשכחו שואפים לאויה מטרה. אם איןכם מסכימים להודות לו. ⁷ אם באמת תעשו כך, אלהים ייחסו לכם אותם - ¹⁶ בתנאי שתציתו לקול אפילו להadar לעצמכם. ⁸ אחיהם יקרים. לסייע אלהים שבקרבתם. ¹⁷ אחיהם יקרים. קחו מכתבי ברצוני לומר לכם דבר נוספת: רכוו דוגמה מדרך החיים שלי ושל כל אלה שהיימת לבכם בכל דבר טוב. אמיתי כמוני. ¹⁸ כבר אמרתי לכם פעמים רבות. וישר. חישבו על דברים טהורים ונעים: ואני שוב אומר לכם כshedמאות בעניין: אנשים היישבו על כל דבר משמה, ועל כל מה שאתם רבים נותנים את הרושם כאילו הם הולכים יכולם להודות עליו לאלהים. ⁹ המשיכו בדרך המשיחית, בעוד שלמעשה הם אויביו לקיים הלהקה למשה את כל אשר למדתי המשיח! ¹⁹ אנשים אלה נועדו לאבדון! שכן אתם. ואת כל אשר ראיתם אותו עשה, אלהיהם הוא התבונם. הם מתגאים במה ואלהים השלום יהיה אתם. ²⁰ אני אסיר תורה עליהם להתחביב, וחושבים על חיי העולם لكم ומודה לאלהים על שוב ערתם לי. זהה בלבד. ²¹ ואילו אנחנו אזהרי השמיים. אני יודעת שתמיד רציתם לשלווה לי מתנות ומשם אנו מצפים לשובו של המשיח ישוע. כפי שששינה ידכם. אולם במשך זמן מה לא כשהמשיח ייחזר אלינו, הוא ישנה את גופנו היהיתה לכם אפשרות לכך. ²² אני אומר זאת המת לנוף מפואר והדור כנוף. על-ידי אותו משומש אני זוקק לכיסף. שכן למדתי להסתפק בנה שיש לי, אם בהרבה ואם במעט. ²³ אני כוח אדריך שבו ינצח את הכל.

4 אחיהם יקרים. אני אהוב אתכם ומתגעגע לשמהו ולהסתפק בחלקו בכל מצב - בשובע אליכם מאד, כי אתם מקור שמחה בשביili. גמול על עבודתי. חברים אהובים. أنا. רוצחה שאעשה, בעורת המשיח שננתן לי כות. ²⁴ ובכל זאת. נהנתם יפה מאד כשעוזרתם לי מתחנן לפניכן, בשם אלהים. הפטיקו לריב - התפיזו ושובו להיות חברות! ²⁵ ואני מבקש את מקדונית ובאותו ספר לכם את הבשורה מכם. שותפי לעובדה, עזרו לנשים האלה. כי הן עבדו אותי בהפצת הבשורה על ישוע לי מבחינה כלכלית. אף קהילה אחרת לא

עורה לי, 16 גם בהיותי בתסלאני שלחתם
לי מתנות פערמיים. 17 אני מעריך מאד את
מתנותיכם, אבל מלל לכל אני שמח על הגמול
שייתן לכם אלהים بعد טוב-לבכם. 18 כרגע
יש לי את כל מה שאני צריך, ואפילה יותר
מה מה שאני צריך! עדין נשאר לי די והותר
מה מתנות שלחחים לי ביד אפרודיטוס.
אני יודע שהנתנות אלה הן קורבן יקר מאוד,
ואלהים מעריך זאת. 19 אלהים ייתן לכם
כל מה שאתם צריכים. מותך אוצרו בשמיים,
בזכות קורבנו של המשיח לunganנו. 20 שבח
וההילת עולם לאבינו שבשמי. – אמן. (איאנ
165) 21 מסרו דרישת שלום חמה בשמי לכל
האמניים בפיליפי. גם האחים הנמצאים
איתי כאן מוסרים דרישת שלום. 22 כל שאר
האמניים מוסרים דרישת שלום. במיוחד
אללה שנמצאים בבית הקיסר. 23 חסד אדוננו
ישוע המשיח עם רוחכם. – אמן.

אל-הַקּוֹלִסִים

שבשים. אשר העניק לנו חלק בכל הברכות הנפלאות שהן מנת חלוק של בני-אלוהים החיים במלכת האור.¹³ אבינו הzielנו מהחשכה והקרנות של מלכת השטן, והביא אותנו למלכתו של בנו היקר והאהוב.¹⁴ אשר קנה את חירותנו בדמו וסלח לכל חטאינו.¹⁵ המשיח בנו-אלוהים הוא התגלה מותו של האלים הבולטינרואה. הוא קדם לכל בריאת,¹⁶ כי הוא למעשה ברא את הכל בשמי ובארץ, את הנראת והבלתי-נראת. מלכים, שליטים, ממלכות ורשות – הכל נברא על-ידי המשיח ולמענו.¹⁷ הוא היה לפני הכל, והוא זה שמלך, מאחד ומפעיל את היקום!¹⁸ המשיח הוא ראש הגוף המורכב מקהילת המאמינים שהוא בראש הראשון בכל שום מן המתים כדי שיהיה הראשון בכל דבר.¹⁹ אלוהים האב בחר לקבוע בו את מכלול התכונות האלוהיות.²⁰ בזכות דם המשיח שנצלב רציה לעצמו אלוהים אתה כל אשר בשמי ובארץ,²¹ כולל אתכם! נם אתם היוites פעם רוחקים מאד מאלוהים: היוites אויביו במחשבותיכם ומעשיכם הרעים. אך הוא סלח לכם וקרב אתכם אליו.²² על-ידי מרות הקודש.⁹ וכן לאחר לנו להתפלל בעדכם מאו היום הראשון שמענו עלייכם. וביקשנו מאלוהים שיעזר לכם להבין את רצונו, ושיעניק לכם חכמה להבין דברים רוחניים.¹⁰ ביקשנו גם שאורח-חייכם ימצא חן תמיד בעיני האדון ויביא לו כבוד, שהמיד העשו את הטוב ותעוזרו לזרות, וועל-ידי כך תלמדו להכיר את אלוהים טוב יותר. ¹¹ אנחנו מתחפלוים שאלווהים יחזק ויאמץ אתכם בכוחו גבורתו, כדי שתוכלו לשאת כל צרה וב七八 בסבלנות ובשמחה.¹² וכדי שתודו לאבינו המשיח למען נופו, שהוא הקהילה.²³ אלוהים

1 מאות פולוס, שלicho של ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ומאות טימוטוס אחינו.² אל כל האחים הנאמנים לישוע המשיח בעיר קולוסה. שלום רב וشفע ברכות מאי האלים אבינו ויושע המשיח אדוןנו.³ אנחנו תמיד אדוננו ישוע המשיח, ⁴ כי שמענו על אמונהכם מתחפלוים בעדכם ומודים לאלוהים. אבי אדוננו ישוע המשיח, ⁵ אנחנו יודעים כי אמונהכם החזקה במשיח ועל אהבתכם הנפלאה לכל המאמינים. ⁶ אנחנו יודעים כי אמונהכם החזקה ואהבתכם הנדירה נובעת מהעובדת שאתם מבינים את מהות התקווה השמורה לכם בשמיים. ⁷ אותה קיבתכם כאשר שמעתם לראשונה את בשורת האמת על המשיח. ⁸ אותה בשורה נשמעה בכל העולם, כמו שהחיכם מקום היא משנה את חיי שומניה, כשהם שהווים השתנו מהווים שבו שמעתם ותפשתם מה רב אהבת אלוהים. ⁹ אפרנס האהוב, חברי לעבודה, סייר לכם לראשונה את הבשורה. הוא משרת נאמן של המשיח, ומלמד אתכם מרות הקודש.⁹ וכן לאחר לנו להתפלל בעדכם מאו היום הראשון שמענו עלייכם. וביקשנו מאלוהים שיעזר לכם להבין את רצונו, ושיעניק לכם חכמה להבין דברים רוחניים. ¹⁰ ביקשנו גם שאורח-חייכם ימצא חן תמיד בעיני האדון ויביא לו כבוד, שהמיד העשו את הטוב ותעוזרו לזרות, וועל-ידי כך תלמדו להכיר את אלוהים טוב יותר. ¹¹ אנחנו מתחפלוים שאלווהים יחזק ויאמץ אתכם בכוחו גבורתו, כדי שתוכלו לשאת כל צרה וב七八 בסבלנות ובשמחה.¹² וכדי שתודו לאבינו

מין אחד לשרת את הקהילה, לעוזר לה לرمותכם ולהרים את אמונהכם בפילוסופיות בכל הדרושים ולספר לבני-הארם את סודו. ובתיאוריות מושעות ושתויות, שմבוססות על אלוהים שמר סוד זה במשך דורות רבים, מחשבות אדם ולא על דבריו המשיח. ²⁶ כל אך עתה החלה לטולו לאוהבים אותם ולהווים הטבע האלוהי גולם בונף המשיח. ²⁷ ואם למעןנו. גם לגויים יש חלק בעשור ובכבוד נקשרו את חיינו בחיו, נימלא בכל הדרושים המתוונים בסוד הנפלה הזה! היודעים אתם לחיננו הרוחניים. המשיח הוא הארון הנעלם דבר שתיקחו חלק בכבודו הנצחי של אלוהים. אחר. ²⁸ כאשר האמנתם במשיח לא עברתם (וגו' 165) ²⁸ אנו מספרים על אודות המשיח מילה פיזית, אלא מילה רוחנית – המשיח לכל מי שמכן להקשיב לנו: אנו מזהירים הסיר מעלייכם את האופי החוטא שלכם, ואת ומלמדים כמייטב ידיעתנו, כי ברצוננו להציג כל המעשים הרעים שנובעים ממן. ²⁹ כי כל אדם לפני המשיח נקי מחתאה ואשמה, בזכות הטבע היישן והרע שלכם מות ונקרע עם המשיח קורבנו של ישוע המשיח. ²⁹ זהה עבדות, כמסמל בטבילהתכם. ואתם קמתם מהמוות ואני מסוגל לבטאך ורק בעזרת כוחו של המשיח ונכנסתם לחיים החדשים המשיח שפועל כי בונורה.

2 אני רוצה שתדעו באיזו דאגה אני מתפלל בעדרכם, بعد הקהילה בלודקיא ובعد כל אלה שאינם מכיריהם אותו אישית. ² אני מבקש מאלוהים שיעורד, ישמה ויאחד אתכם באהבה רבה איש לרעהו, כדי שתתנסו בחוויה המושירה שבידיעת סודו של אלוהים. הלא הוא ישוע המשיח עצמו, ³ אשר בו בלבד צפונים כל אוצרות החכמה והדעת. ⁴ היודעים אתם מודע אני כותב לכם את כל הדברים האלה? כדי שאיש לא יוכל לרדותכם בדברי-חילוק. ⁵ אניאמין רוח מכם ניאונרפיה. אך לבי אתכם, ואני ממש מאושר לראות את אמונכם החזקה והיציבה במשיח. ⁶ לכן, אם אתם מאמינים שהאדון ישוע הוא מושיעכם, שמעו בקולו ושמרו את מצוותיו. ⁷ השתרשו בו ושאבו כוחכם ממן, החזיקו באמונה שקיבלתם, והודיעו לאוהים על כל מעשיהם. ⁸ היזהרו מהאנשים שמנסים שכרכם מלאו-הו, מאנשים שמתגאים בענותם

ועובדים מלאכים. כל אמונתם מבוססת שנהה, גידופים וניבול-פה. ⁹ אל תשקרו איש על "חיזונות" זהם מלאי גאוות. ¹⁰ אנשים אלה לרעהו, שהרי הסרתם מעצמכם את הטבע אינם מאמינים בעיקר ובחשיבות. היישן ואת כל הרוע הנובע ממן. ¹¹ פתחתם שהוא הראש של נוף-המאmins, וממנו בלבד בחיים חדשם לנמר, שביהם אתם לומדים נזונים כל איברי הנוף, שגדלים ומתוחקים לעשות את הטוב והישר, ואתם לומדים יותר לפי רצון אלוהים. ¹² لكن אם מתם עם המשיח וייתר על טבעו ודרמותו של המשיח, אשר העניק והשתחררתם מדרך המחשבה של העולם, לכם את החיים הנפלאים האלה שמלאים מדועם אתם ממשיכים להשתעבד לחוקים אתם. ¹³ בחיים אלה אין כל חשיבות למיין, וככלים שהומצאו עלי-ידי בני-אדם. כגון: דת, נוע, השכלה, מצב כלכלי או מעמד ¹⁴ אל אחד בזה, אל תטע מזו אאל תגע חברתי. השובה רק האמונה במשיח שמוינה בזה? ¹⁵ כל אלה מתייחסים לדברים ארעים, אליה כל אדם. ¹⁶ היה שאלותם בחר שחולפים וננמרים לאחר השימוש. ¹⁷ חוקים בהם והעניק לכם חיים חדשים אלה, ומשום אלה נראים מוחכמים בעיני אנשים שעמידים שהוא אהוב אתכם מאד ודוואג לכם. עלייכם פנים כאלו שהם משרותם את אלוהים - לנחות בזולת ברוך וטבלב. אל תנטו לעשות אלה שמחפאים בצעירותם והגאות בעורבה רושם על איש. היו מוכנים לשבול בשקט שהם מייסרים את גופם. אולם למעשה אין ובסבלנות. ¹⁸ היו אדיבים. סלחניים ואל כל תועלת במעשים אלה; הם רק מוסיפים תשמרו טינה לאיש. זכרו: עלייכם לסלוח איש לנאות האדם. ואינם מבאים כבוד לאלוהים. לרעהו שם שהמשיח סלח לכם! ¹⁹ אך מעל ²⁰ הכל אלה מתייחסים לדברי העולם הזה, ²¹ הצל. אהבו איש את רעהו אהבה אמיתית!

3 הואיל וקמתם לחיים חדשים עם המשיח, אהבה כזאת אחדת כולכם בהרמונייה רכוות תשומת לבכם באוצרות ובברכות ²² אהבה כזאת אחדת כולכם בהרמונייה שבשמי. שם ישב המשיח לימין האלוהים. ²³ דאנו לך שהשקט והשלווה הבאים רכוות מהשבותיכם בכל מה שנגע למלכות מהמשיח יملאו תמיד את לבכם ומצפונכם. כי זהוי יוכחכם וחובתכם כאיברי נוף-המשיח, השמיים, ואל תדאנו לדברי העולם הזה, ²⁴ כי מתחם עם המשיח, וחיכם שמורים אליו אצל המשיח, כי דבריו וחוכמותו יעשרו את חייכם אלוהים. ²⁵ וכאשר המשיח, שהוא חינו, ישוב בתוכו ויחיכמו אתם: למדו אתם איש את אלינו. אתם תקרניין כבוד וודדר יהוד אליו. רעהו, ושירולה, בהכרת תודה מזמוריו תהלים ²⁶ לפיך המיתו את התאותות והיצרים הרעים שבחובים בכם: זנות, ניאוף, מעשי זימה וטומאה, והדור לאלוהים תמיד. ²⁷ זכרו את דבר בשם ישות המשיח אדוננו, והדור לאלוהים האב ואל תשתעבדו לחומרנות שבעולם. כי בעיני ²⁸ אמרו ועשו כל דבר בשם אלוהים זהוי עבודה אלילים. ²⁹ והוא יעניש באמצעות. ³⁰ נשים. שמענה בקול בעלייכן, בחומרה את כל מי שמרה את פיו בעניינים כי זהו רצון האלוהים. ³¹ בעליים, אהבו את נשותיכם ונהנו בהן בעדרינות ולא בסוטה. אלה. ³² גם אתם עשיתם את המעשים הנוראים ילדיים. אלוהים רוצה שתשתמשו תמיד בקול האלה לפניו שהאמנתם במשיח. ³³ אך עתה עלייכם להסיר מעלייכם כל רוגז, כעס, רשות, הוריכם. ³⁴ אבות, אל תציקו לילדיכם יותר

mdi, כי הם עלולים לאבד את סבלנותם ביקשתי מכם. ועוד ישו ויסטוס מוסר לכם ולמואס בכל. 22 עבדים, שמעו תמיד בקול דרישת שלום. אלה הם היהודים המשיחיים אדוניכם! לא רק כשם נמצאים לדכם. אלא היהודים שעובדים איתיכם כאן, ועלי לומר כל הזמן! כי עלייכם להשתדל למצוא-הן שהיו לי לעידור רב ולשמהה. 23 אפברם, בעני אלוהים ולא בעני בני-אדם. 24 וזכרו, בזעירכם ומשרתו של ישוע המשיח, שולח אלוהים ישלם לכם מאוצרותיו נמול מלא על לכם דרישת שלום חמה. והוא תמיד מתפלל עבורותכם ושירותכם למען המשיח. 25 אבל בערכם מכל לבו כדי שתתחזקו, שתתגבורו אוילו לעוזה הרע! הוא יקבל את מה שמניע באמונתכם וכדי שתדרשו את רצון האלוהים לו, כי אלוהים אין נושא פנים. 26 אין עד לכך שהוא מתפלל

4 אדונים, אל תקפו את פועליכם! רבות לunganם מותך דאגה Amitiyot. ולא רק חנו להם את המונע להם, ואל תשכחו שום לunganם. אלא גם למען המאמינים בלודקיא זפוי לשוכבתו של אלוהים. וכאשר זו תניע, צפוי לתהמידו בתפילה; 2 התהמידו בתפילה, ודרק-אנב. מוסרים لكم דרישת שלום. 15 מסרו דרישת שלום למאמיןם בלודקיא, לנומפס ולכל אל תשכחו להודות לו. 3 התפללו נם המאמינים שנפנחים בביותה. 16 דרא-אנב, לאחר שתקראו את המכtab הזה, אנה, תננו לבשר את הבשורה על המשיח, מעשה שביהיא למסרי הנוכחי. 4 התפללו שייהיה גם לקהילה בלודקיא לקרוואו אותו, ובקשו מהם שניינו لكم לקרווא את מכתבי אליהם. בי האומץ לספר את הבשורה בחופשיות, 17 אמרו לארכיפס בשם: "דא לבעץ בשלהות בשלמות ובכפשות, כפי שמוטל עלי. 5 התנהנו את המשימה שהטיל عليك האדון!" 18 אני, פולום, דורש בשלומכם בכתב ידי. אנה זכרו היזדמנות להיעיד על המשיח. 6 דברו אך איזה דרבנים נעימים ודבריו טעם, כדי שתתכלו עותי כאן בכלל. יברך אלוהים את כולכם. – ורך דרבנים נעימים ודבריו טעם, כדי שתתכלו להשיב לספקות של כל אחד. 7 באשר אל, אמן.

טוביוקס אחינו האהוב יספר לכם מה נשמע אצל. טוביוקס הוא עובד חרוץ שמשרת את האדון ייחד איזי. 8 שלחתו אותו אליכם כדי שיברד מה שלומכם. וכדי שבאותה הזדמנות יעודד וישמה אתכם. 9 אוניסימוס, אחינו הנאמן והאהוב שהוא גם בזעירכם. יctrarf לטוביוקס, והשניים יספרו לכם את כל החדרונות האחרונות. 10 אריסטרכוס, האסור איתי כאן בכלל. מוסר לכם דרישת שלום, וכן מרקוס, בן אחוותך של בר-נבא. אם מרקוס יבוא אליכם, קבלוوه בסבר-פנים יפות, כפי שכבר

1 סלוניים

2 אחיכם יקרים. הלא יודעים אתם שביקורנו

אצלכם היה מאור פורה. 2 למרות העינויים והחרפה שסבלנו בפיליפי, נתן לנו אלוהים אומץ לבוא ולבשר גם לכם את הבשורה על-אך אויבינו הרבים. 3 מכאן יכולם אתם לראות שאינו מדברים אליכם מtopic טעות, ושמניעינו מהורדים וטוביים. 4 אנו שליחי אלוהים והוא סומך علينا שנאמר את האמת בלבד. איננו משתדרלים למצוא-חן בעניינו בלבד. אלא בעניינו אלוהים שהוקר ובוחן את לבנו. 5 כידוע לכם, איש אין יכול לומר שניסינו לkenות את לבכם בדברי חלקות במטרה לסתותכם כסף, ואלוותם יכול להעיד על כך. 6 מעולם לא בקשו נבדוק מבני-אדם - לא מכם ולא ממשו אחר, אף כי בתוקף סמכותנו כשליחי המשיח זכאים אנו למעט כבוד מכם! 7 התרגנו אתכם בעדינות וברכות, כמו אם שדוانت לילדיה. 8 באחbnנו הרבה אליכם הדינו מוכנים לחתת לכם לא רק את בשורת אלוהים, אלא אף את חיינו. 9 אחיכם יקרים. אתם ודרוי זוכרים כמה קשה עבדנו בעיה שבישרנו לכם את בשורת אלוהים. יומם ולילהعملנו והזענו כדי להרוויח את לחמנו, כי לא רצינו שימושם מכם ייאלץ לשאת בעול פרנסתנו. 10 גם אלותם וגם אתם עדים לכך שנחננו עם כל אחד מכם בירושה, קדושה ואהבה. 11 וזהרנו אתכם כאב שמויר את ילדיו - הזוכרים אתם? - התהננו לפניכם, עודדנו אתכם, ואף דרשנו מכם 12 לחיות את חייכם בזרחה ראויה בעניינו אלוהים שמצוין אתכם לחלק עמו את כבודו ומלוותו. 13 אנו ממשיכים להורות לאלוהים שום לתחייה והושענו מזעם אלוהים על כל-לו המצאנו אותה בעצמו, אלא האמנתם

1 אל קהילת תסלוניקי, ששיכת לאלהיהם אבינו ולישוע המשיח אדוננו. מأت פולוס, סילונוס וטימוטיאוס. שלום וברכה מאת האלוהים אבינו ויישוע המשיח אדוננו. 2 בכל פעם שאנו מתפללים בעדכם אנו מודים לאלהים על כולכם. 3 ומזכירים לפניו תמיד את מעשיכם הטובים. את אמונהכם החזקה, את אהבתכם ואת ציפיותכם הסבלנית לשובו של ישוע המשיח אדוננו. 4 אחיכם יקרים ואהובי האדון, אנחנו יודעים שאלוותם בחר בכם. 5 שחררי כאשר בישרנו לכם את בשורת האלוהים לא המילים שלנו שכנעו אתכם. אלא רוח הקודש הוא ששכנע אתכם ויעזר לכם להאמין בשורה בהתלהבות ובדבקות. גם אורח חיינו שמש הוכחה חותכת לאמתות הבשורה שבישרנו לכם. 6 וכן הলכתם בעקבותינו בשם שאנו הילכנו בעקבות האדון. לмерות שאמונהכם בשורה הביאה עליהם צרות וסבל מאוייביכם. מילא אתכם רוח הקודש שמחה. 7 ותוך זמן קצר הפקתם בעצמכם לדוגמה ועשיתם שם בין כל המאמינים ביון. 8 בינוים פרטכם את דבר-אלוהים בכל מקום. ואנו שומעים על אמונהכם הנפלאה באלהים בכל מקום שאנו הולכים. לנו לא יותר מה לספר! 9 אנשים מספרים לנו על קבלת-הפניהם החמה והאמנתם באלהים חיי והאמית. 10 הם גם סיירו לנו על ציפיותכם לשובו של בן-האלוהים מהשמי, הלא הוא ישוע המשיח הצעירם לנו, וכי ציד עובתם את האלים והאמנותם באלהים חיי והאמית. 11 הם גם סיירו לנו על ציפיותכם לשובו של בן-האלוהים מהשמי, הלא הוא ישוע המשיח שום לתחייה והושענו מזעם אלוהים על החטא.

שאלה הם באמת דברי אלוהים חיים, ועל כן ואך מיהילם לראותנו שנית כפי שהוא מייחלים הם שנינו את חייכם. ¹⁴ ואז, אחיהם יקרים, החולו לראותכם. ⁷ אחיהם יקרים. אמוןתכם החזקה בני עמכם להציג לכם ולדרוזף אתכם. כפי ניחמה אותנו בכל הצורות והஸבל שעוכרים שקיימות האלוהים ביהودה נרדפו על-ידי עליון כאו; ⁸ כל עוד אנו וודעים שאתם נאמנים בנידיעם היהודים. ⁹ לאחר שהרגנו את לאדון, קל לנו יותר לשאת את הסבל. ⁹ אנחנו נביאיהם הרנו נם את האדון ישוע, ואך גירשו יודעים כיצד להורות לאלהים על השמחה ורדפו אותן. הם עושים את הרע בעני האדם והאוושר שגרמתם לנו. ¹⁰ אנחנו מתפללים ובעני אלוהים, ¹⁶ ואינם מניחים לנו לבשר יום ולילה ומתחננים לפני אלוהים שנייה לנו לגויים, מחשש שאחדים מהם ייוושעו. כך לדאותכם שנית, ושיאפשר לנו להשלים את מתרבים חטאיהם עד שלבסוף ישפוך עליהם החסר באמונתכם. ¹¹ מי ייתן שאלו הינו ואדוננו אלוהים את עצמו. ¹⁷ אחיהם יקרים. זמן קוצר ישוע המשיח יחוירנו אליכם. ¹² וшибרך אתם לאחר שנפרדנו מכם (בגופנו אך לא בנפשנו!) וירבה את אהבתכם איש לרעהו ולכל אדם – תקפו אותנו גענעים עזים אליכם. ¹⁸ ונכפנו שם שאנו אוחבים אתכם. ¹³ כך יחזק אלקינו ואדוננו לשוב ולראותכם. אני, פולוס, נסיטוי לשוב את לבכם, יטהרכם ויקדשכם. כדי שבשוב אליכם פעמים רבות, אך השטן מנע זאת אדוננו ישוע העמדו לפניו נקיים מהטה יהוד מאיינו. ¹⁹ יכולות הכל אתם תקוותנו, שמחתנו עם כל המאמינים.

ונאותנו לנוכח אדוננו ישוע בכוואו. ²⁰ **שchn 4** הרשו לי לומר עוד דבר, אחיהם יקרים: הינכם כבודנו ושמחתנו.

3 כאשר לא יכולנו יותר להתחזק החלטנו שתמשיכו ואך תרבו לעשות את הטוב בעני להיישר כאן באthonה, ² ושלחנו אליכם את זה, כפי שלימדנו אתכם. ² הלא זוכרים שימושוס – אדון, עוזרו ומשרתו של אלוהים אתם את המצוות וההוראות שננתנו לכם בשם – כדי לחזק את אמוןתכם, ולעודד אתכם ישוע אדוננו. ³ אלוהים רוצה שתהייו קדושים שלא תכרעו תחת כובד הצרות והקשישים וטהוריהם, שתתרחקו מזונות וניאוף, וshall אחד שבאים עלייכם. (עליכם להבין שקשישים מכם יתחנן בקדושה ובכבוד. ⁵ ולא מtopic אלה הם חלק מתוכנתו של אלוהים למעןנו תאوت הבשר כמו הגוים שאינם מאמינים המאמינים). ⁴ כשהיינו אצלם הוזרנו אתכם באלהים. ⁶ אלוהים דורך שלא תרמו בעניינו מראש מפני כל הצרות האלה, ואכן דברינו זה ושלא תנסו לפתות נשים נשואות. אם תמרו התקיימו. ⁵ משומם כך לא יכולתי להתחזק את פיו הוא יעניש אתכם בעונש חמור מאוד, יותר ושלחתי אליכם את טימותו. כדי לברך כפי שכבר אמרנו לכם. ⁷ שהרי אלוהים אם אמוןתכם עדין ארינה. חשתי שמא ינסה לא בחר בנו כדי שנחיה חי זנות וניאוף. השטן לפתותכם וכל עבודהתו תהיה לשווה. אלא כדי בנו כדי שנחיה חי זנות וניאוף. ⁸ لكن ⁶ אך עתה טימותו חור והביא עמו את מי שמקל בעניין זה ומරחה את פיו ה, איןנו החדרות הנפלאות שאתה ארינעם באמונתכם חוטא נגד בני-אדם, אלא נגד האלוהים אשר ואהבתכם, שאתה זוכרים לטובה את בירורנו.

השכין בקרבנו את רוח הקודש. ⁹ איננו ציר הילדה, ואיש לא יוכל לברות. ⁴ אבל צריכים להוכיח אתכם בכל הנוגע לאהבתם אותם. אחיהם יקרים. איןכם שרוים בחשכה בכל האחים המאמינים. כי אני יודע היטב שה הנוגע לדברים אלה, ולכן יום זה לא יפתיע אתכם מלמד אתכם לאחוב איש את אחיו, אתכם כנבה. ⁵ ככלכם בני-הארם ובניהם; ¹⁰ והוכחתם זאת באהבתכם הרבה לכל איןכם בני-הילדה ואינכם שייכים להושך. האחים במקדוניה. בכל זאת אנו מבקשים ⁶ משום כך עמדו על המשמר! אל תירדו מכם לאחוב יותר. ¹¹ לשאוף לחיים שקטים. כמו האחרים. אלא צפו לבואו בשקידה לא לחטט בענייניהם של אחרים, ולהרוויח ובערנות. ⁷ כי אלה שנדרמים נרדמים בלילה את פרנסתם בעבודת-כפיים, כפי שכבר והשיבו משתכירים בלילה. ⁸ אולם אנחנו בקשנו מכם. ¹² כדי שתרכשו את אמונהם של בני אוֹרְדוּם, ועל כן נישאר ערומים ומופחותם, הלא-אמינים. וכדי שתהיו עצמאיים מבחינה מוננים על-ידי אמונהנו ואהבתנו וחסימות כספית ולא תלויים בחסדם של אחרים. בתקווה הנפלאה של ישועתנו. ⁹ אלהים לא ¹³ אחיהם יקרים. ברצוני לומר לכם מה קורה בחור בנו כדי לשופך את זעמו עליינו, אלא למאין כשהוא נפטר. כדי שלא תחאלו כדי להושענו על-ידי אדוןנו ישוע המשיח, מרה על המת כמו הלא-אמינים שאין להם ¹⁰ אשר מת בעדרנו למען נחיה איתו לנצח, בין תקווה. ¹⁴ כשם שאנו מאמינים כי ישוע מת אם נהיה חיים או מותים בשובו. ¹¹ וכן המשכו ולאחר מכוןكم לתחייה, כך אנו מאמינים לעודר ולבנות איש את אחיו כפי שעשיהם עד שאשר ישוע יחוור, אלהים ישבו איתו את כל כה. ¹² אחיהם יקרים. אנו מבקשים מכם לכבר המאמינים בו שמותו. ¹⁵ אלהים גילה לנו את האחראים עליהם מטעם הקהילה, כי העובדות הבאות: אלה שנשארים בחיים בכוא אלהים מינה אותם להשוויה עליהם ולהוכיחו האדון לא יפנשוו לפני המתים. ¹⁶ האדון אתכם בעת הצורך. ¹³ עליכם להעריך את עצמו יירד אלינו מהשמים בתרועה נדולה, העובודה שהם עושים למענכם ולאחובם, לкриיאת שר-המלחאים ולקלתקיעת שופר שכון הם משתדים לעוזר לכם. זכרו, היו ה, והמאmins שמרת קומו ראשונים לפניו. בשלום זה עם זה. ¹⁴ אחיהם יקרים, הוזרו את ¹⁷ לאחר מכון הנוטרים בחיים יילקחו יחד העצלים שביניכם. עודדו את הפוחדים. חזקו אותם בעננים. יפנשו את האדון באויר ויישאו את החלשים והיו סבלנים עם כולם. ¹⁵ אל איתו לנצח. ¹⁸ על כן נחמו ועודדו איש את תניחו לאיש לשלם רעה תחת רעה, אלא ערו תמיד איש לאחיו ולכל אדם. ¹⁶ שמהו תמיד רעה בדברים אלה.

5 ¹⁷ אחיהם יקרים. איני צריך לכתוב לכם מתי לאלהים על כל דבר. כי זה רצון אלהים מכל המאמינים במשיח. ¹⁸ אל חבלמו ואל אינו יודע את המועד. יום זה יבוא במפתח – תנכלו את רוח הקודש. ²⁰ לעולם אל תזולו כנבה בלילה. ²¹ כאשר בני-הארם יהיו בשלווה ומה שנאמר בשם ה. בחנו כל דבר והאמינו רק במה שטוב. ישר ואמית. ²² התרחקו מכל במפתח, כיולדת שאינה יודעת מתי יתקפו

מעשה רע. ²³ ואלוהי השלום יטהר ויקדש
אתכם לעצמו, ושומר את רוחכם. נפשכם
ונופכם בריאות ולא-חטא, עד יום שובו של
אדוננו ישוע המשיח. ²⁴ אתם יכולם לסייע
על האלוהים אשר בחר בכם שימלא את כל
הבטחותיו. ²⁵ אחים יקרים, החהפללו בעדנו.
²⁶ דרכו בשלום כל האחים בנשיקה הקדושה.
²⁷ בשם ישוע המשיח אדוננו אני משביע אתכם
שתקראו מכתב זה באזני כל המאמינים.
²⁸ חסיד אדוננו ישוע המשיח עם כל אחד ואחד
מכם. – Amen.

2 סלוניים

anna, 2 אל תאבדו את עשותוניותכם ואל תփחדו

משמעות כובע, חיוניות שוא, נבאות שקר
ומסמכים מזויפים, שנכתבו כביבול על-ידי,

מספרים כי הניע יומם 3, אל תנייח לאף אחד לرمות ולבלב אתכם, כי לפניכן יפרוץ

המודר ואיש הרשע יתגלה, זה שנידון לאבדון.

4 הוא ירום את עצמו מעל כל מה שמאלוהים
וכל מה שקדוש. עד שיעו אפלו לשבת בהיכל

אלוהים ויכריז שהוא עצמו אלוהים! 5 האם

אינכם זוכרים שישפרתו לכם כל זאת כשהיהתי

אצלכם? 6 עכשו אתם יודעים מה מונע בעדו

מלחותיע לפני הזמן המתאים. 7 מעליו

הרעים כבר משתללים בעולם. אך הוא עצמו

יוכל להופיע רק כשיסור המעצור מדרכו.

8 ואו יתגלה בז' אבדון הרשע, אשר האדון

ישוע ישתק בהבל-פיו וישמיד אותו כליל

בזהר כבודו. 9 הרשע זהה יבוא בשליחות

השפן ובכחו, יידיהם את כולם באותות-شكر
ואהיזה-עניינים. 10 הוא יציליך להטעות את

האנשים שנעודו לניהונם, בכלל סירוכם

לאחוב את האמת שככואה להושעים. וען על

כן יניח להם אלוהים להאמין בכל השקרים

האללה, 12 כדי שיוכל לשפטם על אשר האמיןו

בשקרים, עשו בכוננה את הרע וסרבו להאמין

באמת. 13 אך אנו חייבים להודות תמיד

אלוהים בעדרם. אחו יקורי האדון, כי עוד

מבראשית הוא בחר להושיע ולטהר אתכם

באמצאות רוח הקודש ואמונתכם באמת.

14 הוא אף הזמיןיכם לקחת חלק בכבודו
של אדוננו ישוע המשיח, באמצאות הבשורה

שבישרונו לכם. 15 על כן, אחיהם קרים. התמידו
 באמונתכם, ואל תרפו מכל מה שלימדנו

15 בונגע לבואו של ישוע המשיח אדוננו אתכם בכתב ובעל-פה. 16 מי יירtan שאדוננו

ופונישתנו איתו, אני מבקש מכם, אחיהם יקרים, אשר אהב אדוננו

אך מותנים בכם לפני הקהילות האחרות. כי

הוכחתם מה חזק כוח-הסבל שלכם ומה איתה

אמונתכם באלהים, למרות כל הדריפות
והצרות הבאות עליהם. 5 אלהים חפש שתהיין

ראויים למלכותו אשר לunganתם סובלים.

והוא יוכל לכם שהוא שופט בצדך. 6 כיצד

הוא יוכל לכם זאת? בהענישו את רודפיכם.

7 ובהענינו לכם, הנרדפים, רוחה והקללה

יחד איתנו, כשיושע המשיח יופיע בשם

עם מלאכיו בהברתאש. 8 כדי להעניש את

אללה שסירבו להאמין באלהים ובחוכנותו

להושעים באמצעות ישוע המשיח אדוננו.

9 עונשם יהיה אבדון עולם – נתוק מפני הארון
ומהדרת כוחו, (g166) 10 ביום שיבוא הארון

אתם תהיו בין הקדושים להחכבר בקדושיהם. אתם תהיו בין הקדושים

האללה, כי האמנתם למה שסיפרנו לכם עליו.

11 לפיכךanno תמיד מתפללים שאלהים יעשה

אתכם רואיים לו, שימלא בנורתו את כל

משאלותיכם הטובות, ושיצליכו את מעשיכם
הנעשים מתוך אמונה בו. 12 כדי שם ישוע

המשיח יודה מפאר ומכובד באמצאותכם,
וכדי שם אתם תיקחו חלק בכבוד הזה, לפי
מידת חסדו של אלהינו ואדוננו ישוע המשיח.

2 בונגע לבואו של ישוע המשיח אדוננו אתכם בכתב ובעל-פה. 16 מי יירtan שאדוננו

ופונישתנו איתו, אני מבקש מכם, אחיהם יקרים, אשר אהב אדוננו

אך מותנים בכם לפני הקהילות האחרות. כי

הוכחתם מה חזק כוח-הסבל שלכם ומה איתה

אמונתכם באלהים, למרות כל הדריפות
והצרות הבאות עליהם. 5 אלהים חפש שתהיין

ראויים למלכותו אשר לunganתם סובלים.

והוא יוכל לכם שהוא שופט בצדך. 6 כיצד

הוא יוכל לכם זאת? בהענישו את רודפיכם.

7 ובהענינו לכם, הנרדפים, רוחה והקללה

יחד איתנו, כשיושע המשיח יופיע בשם

עם מלא-aosioy בהברתאש. 8 כדי להעניש את

אללה שסירבו להאמין באלהים ובחוכנותו

להושעים באמצעות ישוע המשיח אדוננו.

9 עונשם יהיה אבדון עולם – נתוק מפני הארון
ומהדרת כוחו, (g166) 10 ביום שיבוא הארון

אתם תהיו בין הקדושים להחכבר בקדושיהם

האללה, כי האמנתם למה שסיפרנו לכם עליו.

11 לפיכךanno תמיד מתפללים שאלהים יעשה

אתכם רואיים לו, שימלא בנורתו את כל

משאלותיכם הטובות, ושיצליכו את מעשיכם
הנעשים מתוך אמונה בו. 12 כדי שם ישוע

המשיח יודה מפאר ומכובד באמצאותכם,
וכדי שם אתם תיקחו חלק בכבוד הזה, לפי
מידת חסדו של אלהינו ואדוננו ישוע המשיח.

2 סלוניים

והעניק לנו נחמת-עולם ותקווה שאיננו ראויים אדוננו ישוע המשיח: לכלו לעבוד והרוויחו לה, (g166) 17 יגחים את לבכם ויעזר לכם את לחםכם בכבוד! ¹⁸ ולשאר האחים אני אומר: לעולם אל תהי איש ואל תפטיקו לעשות בכל דבר טוב שתאמרו או תעשו.

3 מעשים טובים. ¹⁴ גרשו מקרבכם את מי שמסרב לשמו של דברינו שכתובים במכתב זה, כדי שיתבישי בעצמו. ¹⁵ אל תהייחסו אליו אויב, אלא כאלה תועה שיש להו הירעו ולהחזירו לדרך הישר. ¹⁶ ואדון השלום בעצמו יעניק לכם את תלמידו בכל עת ובכל מקום. יהיה האדון עם כולכם. ¹⁷ עתה אני, פולוס, מברך את כולכם בכתביידי, כמנני בסיום כל מכתב, לאות וסימן שאני באמת הכתבתי אותם. וזה כתוב יידי וזה חתימי. יברך אדוננו ישוע המשיח את כולכם.

לסיום. אחים יקרים. أنا. התפללו בעדנו. ראשית כל התפללו שבשורת ה' חופץ בנהירות וביעילות בכל מקום. ותביאו לו כבוד רב כפי שהביאה בינייכם. ² שנייה. התפללו שלא ניפול בידי אנשים רשעים. שהרי לא כולם אוהבים את האדון. ³ אך אתם יכולים לסמוד על האדון שיזוק וישמור אתכם מכל רע. ⁴ האדון גם העניק לנו את הביטחון שאתה מקיימים הלכה למעשה את מה שלימדנו אתכם. ואף שתתמשכו בכך בעתיד. ⁵ והאדון ישוע יכשיר את לבכם להבין את משמעותה ועומקה של אהבת אלוהים וסבלנותו של המשיח. ⁶ אחים יקרים. אלו מוצאים עליכם בשם ישוע המשיח אדוננו ובسمכוותו: התרחקו מכל מאמין עקשן שמסרב לךים את ההוראות שמסרנו לכם. ⁷ אתם יודעים היטב שעיליכם להתנהג כמוונו, שכן מעולם לא ראייתם אותנו סוטים מהדרך הנכונה; ⁸ מעולם לא אכלנו בחינם – תמיד שילמנו بعد מה שקיבלנו. עברנו קשה יומם ולילה כדי להרוויח את מהייתנו. כי לא רצינו להכביר על איש מכם. ⁹ אל תהשבו שלא הייתה לנו הזכות לבקש מכם לספק את מזוננו – פשוט רצינו להראות לכם כיצד עליכם לעבוד לפrensתכם. ¹⁰ עוד בהיותנו אצלכם בקשו מכם לשמור על העיקרון: "מי שלא יעבד לא יוכל!" ¹¹ אך ככל זאת אנו שומעים כי יש בינייכם טפילים עצלים. המסרבים לעבוד ומוכזים את זממן ברכילות ותרחותידריב. ¹² אנחנו מזהירים את האנשים האלה ומוצאים עליהם בשם

1 טימורי

משליחיו, שבתחי ומיינה אותו לשרת אותה.

13 למרות שב עבר לענתי לשמו וקילתי אותה.

דרפתי את המאמינים במשיח, הצעתי להם

ונגעתי בהם, אולם אלוהים ריחם עלי, כי

ובמנוא לא הכרתי את המשיח ולא ידעתי מה

ТИМОתים. 14 מה רב חסדו של אדוןנו! – הוא

שהאלוהים אבינו ויושע המשיח אדוןנו יברך

אותך בחסד, ברחמים ובשלום. 15 אני

חוור ומקש ממקדש את מה שבקשתי לפני

צאתו למקדונית: أنا, היישר כאן באפסוס,

וצווה על אנשים מסוימים להפסיק ללמידה

את תורות השקר שלהם, ולהפסיק לרמות

את האנשים. 16 שם נחרד הדבר ומה משtopic

אני שככל העולם יידע: ישוע המשיח בא

עולם כדי להוציא את החוטאים. ואני היית

הנדול שביהם! 17 אך אלוהים ריחם עלי, כדי

ישוע המשיח יוכל להציגני לדוגמה לפני

כל העתדים להאמין בו, כהוכחה לסלנותו

הרביה אף כלפי החוטא הנודל ביותר! וכך

יבינו שגם הם יכולים לזכות בחיה נצח, (αιονιος)

17 כל הכאב וההדר לאלוהים מעולם (g166)

עד עולם! הוא מלך העולמים, הבלתי-נראה

אשר חי לנצח; הוא בלבד האלוהים והוא

מלא חכמה. – אכן. (αιον g165) 18 טימותים, בני,

אני מצווה عليك להילחם היטיב במלחמה

הארון, כפי שבקיש ממך האדון באמצעות

גבאיו. 19 שמר היטיב על אמוןך במשיח,

שמור את מצפוני נקי תמיד, ועשה את הישר

ונכון. כי יש אנשים שאטמו את אווניהם

לקול מצפונם ועשו את הרע בכוננה תחילה.

לאחר שמאסו באלווהים בצדקה צואת, אין

פלא שעד מהרה ייבדו את אמונהם במשיח!

– למען הרשעים. כן, חוקי התורה נחקקו

בעור אנשים שמכוימים את הוריהם. רוצחים את

נאצתי להענישם ולמסרם לשלtan. כדי שלמדו

חבריהם. 20 זונים, הומוסקסואלים, סוחרים נפש.

רמאים, שקרים. וכל אלה שעושים מעשים

שהם ננד הבשורה הנפלאה של האל המבורך. 21

ראשית כל אני מבקש מכם להרבות

אשר אני שליחו. 22 אני אסיר תודה לישוע בתפילה بعد כל בני-אדם. התהנו לפני

המשיח אדוןנו על שבחר כי להיות אחד אלוהים ובקשו ממנו שירחם עליהם, ועל

לפי מצותו הישראל של ישוע המשיח

וישוע המשיח, שהוא תקוותנו היהודית. 23 אל

טימותים, בני האמיטי באמונה. מי ייתן

שהאלוהים אבינו ויושע המשיח אדוןנו יברך

אותך בחסד, ברחמים ובשלום. 24 אני

חוור ומקש ממקדש את מה שבקשתי לפני

צאתו למקדונית: أنا, היישר כאן באפסוס,

ולא מושׁתוק שבלם באמונה. 25 אני מושׁתוק שבלם

את תורות השקר שלהם, ולהפסיק לרמות

את האנשים. 26 שם קין לאנרכו, לשקרים

ולאמונה במגילות-יווחסין אינסופיות, הגורמים

לוויכוחים ולספקות, ומונעים את בניית בית

האלוהים באמונה. 27 אני מושׁתוק שבלם

האמינים המשיחיים יملאו אהבה שנובעת

מלב טהור, מצפן נקי ואמונה אמיתי. 28 אבל

ישנים אנשים שתעו מהדברים האלה ופנו

לדיבורי הבעל. 29 הם רוצחים שיכירו בהם

ככלי סמכות בהוראת התורה, בזמן שאין

בקאים בתורה ואינם יודעים כלל מה שהם

אומרים. 30 אנחנו יודעים שהחוקי התורה הם

טווכים, בתנאי שימושם בהם כפי שאלהים

רצחה. 31 אנחנו גם יודעים שהחוקי התורה לא

נחקקו למען האנשים הישראל והטוביים. אלא

למען אנשים הישרים והטובים. פלא

למען אנשים חסרי מוסר, חסרי שליטה עצמית

בלא שוד מהירה אייבדו את אמונהם במשיח!

– למען הרשעים. כן, חוקי התורה נחקקו

בעור אנשים שמכוימים את הוריהם. רוצחים את

נאצתי להענישם ולמסרם לשלtan. כדי שלמדו

חבריהם. 32 זונים, הומוסקסואלים, סוחרים נפש.

רמאים, שקרים. וכל אלה שעושים מעשים

שהם ננד הבשורה הנפלאה של האל המבורך. 33

ראשית כל אני מבקש מכם להרבות

אשר אני שליחו. 34 אני אסיר תודה לישוע בתפילה بعد כל בני-אדם. התהנו לפני

המשיח אדוןנו על שבחר כי להיות אחד אלוהים ובקשו ממנו שירחם עליהם, ועל

תשכחו להודות לו בשם כולם. 2 התפללו בקהילה צרייך להיות אדם טוב וחסר דופי, بعد המלכים, המנהיגים ואנשי-השלטון בעל לאישה אחת בלבד, מושל ברוחו, צנוע, לminoיהם, כדי שנוכל להיות בשקט ובשלום, נעים-חילכות, מכנים אורחים, מורה טוב באורה מכובד וביראת אלוהים. 3 זהו של כתבי-הקדש, איןנו מפירים בשתיות יין, רצונו של האלים מושיענו, 4 כי הוא חפץ איןנו אלים ואין רודף בצע. 3 עליו להיות שכולם ייוושעו ויאמינו באמת, כלומר: 5 שיש טוב-לב ואדריב, להתחשב באחרים, לרדרוף רק אלוהים אחד ומתוקד אחד בין לבין שלום ולא לאחוב כסף. 4 עליו להנהי היטב בני-האדם, הלא הוא בנ-האדם ישוע המשיח, את משפחתו, ולהנץ את ילדיו למשמעת. 6 אשר הקריב את נפשו بعد כל בני-האדם. 5 כי אם אדם איןנו מסוגל להנהי ההלכה והעדות לכך ניתנה במועד המתאים. 7 אני את משפחתו, כיצד יוכל להנהי את קהילתך אמר לך את האמת: נבחרתו לתפקיד שליחו אלוהים? 8 עליו להיות מאמין משיחי בעל של אלוהים כדי ללמד את הגויים אמת ניסיון, שכן אם הוא מאמין צעיר ובתיר-מנוסה, זאת, וכך להראות להם את תוכניתו של הוועיל להתגנות על שנבחר לתפקיד החשוב אלוהים לשיעור דרכ האמונה. 8 משומך בכך זמן קוצר בלבד, וכך יכול בידי השטן, אני רוצה שהמאmins יתפללו בכל מקום, 7 כדי להיות לו שם טוב בין הלא-מאmins, וינויו את ידיהם, כשלבים נקי מכל טינה, כדי שהשטן לא יוכל להעליל עליו עלילותם כעס או ספק. 9 על הנשים להתלבש בצדניות, ולהכשילו. 8 גם על שימוש הקהילה להיות בתלבושת נאה ופושטה, ועל להן להתגדר ישרים וטובים כמנהי הקהילה. אסור להם בתסרווקות המשוכות את העין, ולא בחכשיטים להרבotta בשתייה ולרדוף בצע. 9 עלייהם או במלבושים יקרים. 10 כי על הנשים להיות רציניות, לאחוב את אלוהים, ולשמור המשיחיות למשוך תשומת-לב במשיחן במצוון נקי את סוד האמונה אשר מוסתר בשקט ובונوها. 12 על הנשים לשבת בשקט ישבחן את אישיותם ואת יכולתם, ואם יעדמו באסיפות הקהילה. אני מרשה לנשים למד במחנן יבחרו לתפקיד. 13 ונשותיהם צרכות את הנברים או להגנשא עליהם. 13 מדוע? להיות ישרות, לא מלשינות ולא רכלניות, כי מפני שאלויהם בראשונה את adam, ורק אם סובלניות ונאמנות בכל משיחן. 12 לכל לאחר מכן את חווה. 14 ולא adam הוא שרוגמה שמש בקהלת תחיה אישת אחת בלבד, ועליה על-ידי השטן, כי אם חוות לא עמדה בפיתוח לנחל היטב את משפחתה ומשק ביתה. 13 כי מכאן הכאב והסבל של האישה המשרתות כהלה ירכשו את אהדים של וחתאה. 15 מכאן הכאב והסבל של האישה המשרתות כהלה ירכשו את אהדים של בעת לירית בניה, אך נפשה תיוושע אם תמשיך אחריהם, ואף ירכשו ביחסם רב באמונתם לחיות באמונה, קדושה, אהבה וצדניות. 14 אני אמנם מוקוה לבוא

3 אכן נוכנה האמרה: השואף להיות אליך ב מהרה, אך אני כותב לך בדברים אלה מנהיג בקהלת, שואף לתפקיד טוב. 2 מנהיג עתה, כדי שאם אחר לבוא תרע אילו אנשים

לבחור לתקpid שמשי בית האלוהים. זכור: וללמר בדברים אלה. ¹² אל תניח לאיש לזלזל קהילת האלוהים היא ביתו של אלוהים חיים. בחשיבותך בגליל הצעיר. משש דוגמה שהוא עמוד האמת ויסודה. ¹³ אין ספק ששוד ומופת לאמינים במשיח, בברך, באבתך, אמונהנו נדול ביהר, אך פחרונו טמון במשיח באמונתך ובתוර מהשבותך. ¹⁴ עד שאני, שבא לעולם כאדם. הוכח כחסיד-דופי וטהור הקדש את עצמך לкриיאת כתבי-הקודש לפני ברוחו, נגלה אל המלאכים. התפרנס בין הציבור, ולמד אותם את דבר ה'. ¹⁵ נצל העמים. נתקבל באמונה עליידי רכיבים ונלקח את המתנה שהעניק לך ^{ה'} באמצעות נבאיינו. כושקי הכהילה סמכו את ידיהם על ראשך. ¹⁶ חורה לשםים בכבוד.

4 ¹⁷ נצל מהנות אלה; הקדש להן מרציך וכל תשומת לבך. כדי שכולם יראו בבירור את הימים יפנו מאמנים מסוימים ערך למשיח. ויאמינו בכל מני תורות שקר אשר השראתן שאתה עושה וחושב. היואר נאמין לאמת ולמה שישר, ואלוהים יברך אותך ואת שומיעך.

5 ¹⁸ לעולם אל תגער באדם ז肯. אלא נהג יאמרו שאסור להינשא ואסור לאכול מאכלים לשאלה של אלוהים ברא אותם כדי בו בכבוד כאלו היה אביך. אל הערים מסוימים. לмерות של אלוהים מנקך דבר כל אהובים מנקך דבר כל אהובים. ² את הנשים שאחנן, המאמנים ויודעי האמת. נאכל אהובים מנקך דבר כל אהובים. והתייחס בתודה. ⁴ שהרי כל מה שברא אלוהים הוא המבוגרות מנקך כבד כאמהות. ותהייחס טוב ומותר לאכילה. בתנאי שנודה עליין אל הערים כל אהיותך - חשוב עלייהן לאלוהים ⁵ ונבקש ממנו לברך את האוכל. אך ורק מחשבות טהורות. ³ עלייך לכבד כי המזון מקודש בתפילה ובדבר אלוהים. את אלה שהן באמת אלמנות. ככלומר. אלה אם הסביר כל זאת לאמינים. תמלא את שותרו בודדות וחרשות עוזרת. ⁴ אך אם תפיקיד כמנהיג קהילה נאמן שניין מהאמונה לאלמנה יש ילדים או נכדים. חובתם לשאת מותורת האמתות שבה דבקת. ⁷ אולם התרחק באחריות לפrensחה. וכך ישיבו לה נמול מאנדות מרושעות ומטופשות. והרגל את על כל מה שעשתה למעןם. התנהנות כזאת עצמך למשמעות ולקדושה. ⁸ כושר גפני מוצאת-הן בעני אלוהים. ⁵ על הכהילה הוא דבר טוב. אך כושר רוחני חשוב הרבה לדאג לאלמנות שנותרו עניות ובודדות. אם הן יותר. ווועיל לך בכל הנוגע לחיה העולם בותחות בה ומרבות בתפילה. ⁶ אולם אלמנה זהה והעולם הבא. ⁹ אין כל ספק בדברך. שהיה חי תענוגות היא מטה באופן רוחני. אתה יכול להאמין בדברים אלה ללא כל צווה עליין בדברים אלה כדי שתהיינה ללא הסתייגות. ¹⁰ אנחנו עובדים קשה וסובלים דופי. ⁸ מי שאינו דואג לקרובינו. ובמיוחד הרבה כדי שאנשים יאמינו בזאת. כי תקوتנו לבני-משפחתו. כופר באמונה והוא גרוע היא באלהים חיים.מושיעם של כל בני-האדם מלאה שאיןם מאמנים. ⁹ אל הכלול בראשימת ובמוחדר של המאמינים בו. ¹¹ המשך לצווות האלמנות את אלה שהן מתחת לגיל שיסים ואת אלה שנישאו ליותר מבעל אחד. ¹⁰ על האלמנה

ל להיות ידועה במעשה הטובים. בחינוך ילדיות, שאתה שותף להחטאיו. התרחק מכל חטא!
בחכנת אורחים, ברוחצת רגלי המאמינים.²³ (אנב, אני מיעץ לך לשחות מעט יין במקום
בעורחה לנוקקים וב�建ת עצמה לעשית מים. הין יועל לכאבי הבطن שלך החווירים
מעשים טובים. ²⁴ אל הכלול ברשומה את נשנים). ²⁴ יש אנשים שהחטאיהם ידועים
האלמנות הצעירות, כי כשהן מאבדות את גלויהם. וכמובן שהם יישפטו עלך. ויש אנשים
מנוחתן והיצרים הטעבים שלහן מתחזקים. שחטאיהם אינם ידועים – רק يوم הדין יוציא
הן מתרחבות מהמשיח ומשותקות להונשו לאור את האמות המרתה.²⁵ כך גם מעשיהם
בשנית. ²⁶ כך הן בוגדות באמונתן במשיח. הטובים של מאמינים מסוימים ידועים לאנשים
²⁷ יותר מזה. הן מתגלות לידי עצלות, נודדות רבים. אך גם אם לא כל מעשיהם הטובים
מבית לבית, מרכלות ומתערבות בענייניהם ידועים עדין, הם ייצאו לאור במוקדם או
של אחרים. ²⁸ לכן אני חשב כי מוטב במאוחר.

שהצעירות הללו תינשנהשוב. תלדנה ילדים 6 על מאמינים שהם עברים לעבוד קשה
ותדרagna למשק הבית. כי אז לא יוכל איש
למען אדוניהם ולכבר אותם. כדי שיישמשו
למתוח עליהם ביקורת. ²⁹ כבר עתה יש
ביניהם ככל שנטשו את אמונה במשיח והלכו
אחרי השטן. ³⁰ אני חזר ואומר לכם: קרובי
האלמנה חייבים לדאג לה ולפרנס אותה,
ואל להם להטיל את המעמסה על הקהילה.
כי אז יכול הקהילה לפרנס את האלמנות
שבאמת זוקות להזדה. ³¹ מנהיגי הקהילה
שמלאים היבט את תפקודם ראויים לכבוד
רב, במיחוד אלה שעמלים בהפצת הבשורה
וכהוראת דבר האלוהים. ³² כי כתבי-הקדש
אומרים: "לא תהסס שור בדישו". ובמקום אחר
כתוב: "הפועל ראוי לשכרו". ³³ אל האמין
להאשומות הנדר מנהיג קהילה אלא אם כן שמעת
את עדותם של שניים. שלושה אנשים. ³⁴ אם הוא
באמת חטא. יש להוכיחו לפני כל הקהילה.
כדי שאיש לא ילך בעקבותיו. ³⁵ לפני אלוהים.
אדוננו ישוע המשיח והמלכים בחורי ה'.
אווי מצווה عليك לקיים את המצוות האלה
לא משוא-בפניהם. ועל השפט ללא חקירה.
³⁶ לעולם אל תמהר למןות מנהיג קהילה.
שما הוא אדם חוטא. והאנשים עלולים לחשוב

בחלקו. ⁹ אנשים שמשתוקקים לחתעהר ²⁰ טימותיו, שומר היטב את מה שלאלותיהם סוטים עד מהרה מדרך הירשה, ומשתמשים הפוך בידך. התרחק מוויכוחו סרק עם באמצעות לא-כשרים להשנה כסף. מעשים אלה שמתפארים שהם יודעים הכל, ובכך אלה מזיקים להם, משחיתים אותם ולבסוף מוכחים את בורותם. ²¹ רבים מ אלה החטיאו שלוחים אותם לנויותיהם. ¹⁰ כי אהבת הכסף את העיקר – את האמונה בישוע המשיח! חסרו היא שורש כל המעשים הרעים. אנשים רבים של אלוהים איתך. – אמן.

שלחותים אחורי הכסף נמשו את האמונה, וככך נרמו לעצם צער וכאב. ¹¹ אולם אחת, טימותיהם, הינך איש אלוהים. ברוח מכל הדברים האלה ועשה מעשים טובים: למד לבתו באדוננו, לאחוב את הזולת ולהתיחס לכולם בסבלנות ובעדינות. ¹² המשך להילחם למען אלוהים. אחזו היטב במננתת חי-הנצה שהעניק לך אלוהים, ושלחיהם ספרת לאנשים רבים כל-כך. ¹³ (aiōnios g¹⁶⁶) אני מצווה לך לפני האלוהים, שמעניק חיים לכל, ולפניהם ישוע המשיח, שלא פחד אמר את האמת לפונטיוס פילטוס: ¹⁴ עלייך לקיים את המצווה הזאת שלא כל דופי, עד בואו של ישוע המשיח אדוננו. ¹⁵ וכשינייע הזמן המתאים יתגלה המשיח לנו, מהשימים. על-ידי האלוהים המבורך והעליזן, מלך המלכים ואדון האדונים: ¹⁶ הוא לברך בצד-אלמות, וחיה באור נשגב שאיש אין יכול לחזות בו. כל הכבור, התפארת והגבורה לא-אלוהינו לעולמים. – אמן. ¹⁷ (aiōnios g¹⁶⁶) אמרו לעשרם לעשירים שלא יתגאו ושלא יסמכו על עושרם אשר ייעלם בקרוב. אלא שיבטחו באלווהים חיים שמעניק לנו תמיד ברוחב לב כל מה שאנחנו צרייכים. ¹⁸ (aiōnios g¹⁶⁵) עוד אתם לעשوت מעשים טובים. להעניק מכספם לנזקם, ולשתף את האחרים בכל מה שהעניק להם אלוהים. ¹⁹ אם כך ינהנו, הם יאנרו לעצם אוצר אמויות בשם אשר יישמר לנצח, וגם ייחיו חיים משיחיים פוריים כאן עלי אדמות.

מושיענו, אשר ניצח את המות והראה לנו את הדרך לחי נצח עליידי אמונה בו. ¹⁰ אלהים בחר כי להוות שליחו כדי שאبشر לנויים את הבשורה הזאת, וכדי שאלמד אותם את דבר זה. ¹² מסיבה זאת אני סובל כאן בכללא, אך אני מtabiyish בך, כי אני יודע למי אני מאמין, ואני בטוח שהוא מסוגל לשמור היטב על אשר הפקדתי בידו עד יום שובו. ¹³ נהג לפני דברי האמת של מחדך אותך, ובמיוחד במה שנגע לאמונה ולאהבה שהעניק לך המשיח. ¹⁴ בעזרת רוח הקודש ששוכן בקרבך שמור היטב על האוצר שהופקד בידך. ¹⁵ אתה יודעת שכל המאמינים אשר באו לך מאסיה נטשו אותה; אפילו פוגלים והרמוניים הילכו להם. ¹⁶ רק אוניסיפorus ביקר אותך פעמים רבות; הוא מעולם לא התבונש בעובדת היהוי בכללא. ביקוריו ממש השיבו את רוחו, ולכן יברך מושום כך אני מזכיר לך לעודר את מותנת האלוהים אותו ואת משפתו. ¹⁷ למעשה, בהגיעו לרומא הוא חיפש אותו בכל מקום. עד שלבסוף מצאנו. ¹⁸ אתה יודעת היטב כמה עוזר לנו רוח של פחד, אלא של גבורה, לי אוניסיפorus באפסוס. יברך אותו האלוהים בברכה מיוחדת ביום שובו של המשיח.

2 טימוטוס,بني, עלייך להתחזק בכוח ובחסד שמעניק לך המשיח. ² למד אנשים אחרים את דברי האמת אשר שמעת מפי בוגחות עדים רבים. כדי שבבואה הזמן הם ילמדו את האחרים. ³ קיבל את חלקך בסובל כוח וסבלנות לסבול למען. ⁹ אלוהים הושיע אותנו ובחר בנו לעובדתו הקדושה לא משום שהיינו ראויים לכך. אלא משום שזו הייתה תוכניתו עוד לפני ברירת העולם: הוא רצה להראות לנו את טוב לבו ואהבתו באמצעות ישוע המשיח. ¹⁰ אלוהים נילה לנו דברים אלה על-ידי בואו של ישוע המשיח הספרותאי לא יכח בפרש אם לא יתחgra לפני

הכללים! ⁶ האיכר החרוֹץ שמעבד את אדרתו העשיר יש כלים שעשוים מזהב ומכסף, ויש זכאי לאוכל ראשון את ביכורי הפרי. ⁷ חשוב גם כלים שעשוים מעץ ומהמר. את הכלים היטב על דבריהם אלה, ואלהווים יעוזר לך היקרים מנישים לאורחים. ואילו בכלים להבינים. ⁸ לעולם אל השבח את הבשורה שאנו הזולם משתמש לעתודות המטבח או כלוי מבשר; תקומו של ישוע המשיח מן המתים, אשפה. ²¹ כדי להשתיך לחשוב וליקר – והיותו משושלת דוד המלך. ⁹ הם כללואו להיות חפץ בעל-ערך לבעל הבית – עלייך אותן בבית-הסוחר כמו פושע, מושום שהחצטי לטהר את עצמך ולהתרחק מכל חטא, ואז את האמת הזאת. אך דבר האלוהים אינו יכול המשיך להשתמש בכך למטרותיו הנעלאות. ¹⁰ אני מוכן לסייע הכלל למען בחורי ²² ברוח לך מהאות הנעוירם, והתקרב לכל האלוהים, כדי שם ייוושו ויוכו בכבוד דבר שמדווד אותך לשעות מעשים טובים. ¹¹ אכן נכוון שאף לצדקה, לשלוּם, לאמונה ולאהבה, ובקש עולמיים בישוע המשיח. (g166 ^(αισηνιος))

השיר: אם מתנו עם המשיח, גם נהייה איתו; את חברתם של האוהבים את אלוהים בלב ¹² אם נסובל למעןו, גם נמליך אותו; אם נתחחש טהורה. ¹³ אני חזור ואומר: התරחק מוויכוחים אלו, גם הוא יתחחש אלינו; ¹⁴ אף אם לא טיפשיים וחסרי טעם, אשר רק מרוגזים אגושים נאמין, הוא תמיד נאמן, כי אין הוא יכול לכחש ונורמים למריבות. ²⁴ המאמין באלהווים אינו בעצמו. ¹⁵ הזכר לאנשיך דבריהם אלה וצווה צרייך לריב עם אחרים. אלא עליו להיות עליהם, בשם האדון, לא להתווכח על דבריהם אדריב וסובני, וללמוד את הדרך הטובה חסרי ערך. ויכוחים כאלה מבלבלים את לאלה שאינם הולכים בה. ²⁵ כשאתה מוכחה השומעים ומזיקים להם. ¹⁶ שקודם להשביע את המתכחשים לדבר ה, נהוג בהם בענוה רצון ה' – כפועל שאין לו כל סיבה להתביש ובעדינות. כי אז, בעורת ה', הם עשויים לשוב בעבורתו, וכadam שידוע להשתמש בדבר מדרכם הרעה ולהאמין באמתו. ²⁶ כך תשוב האמת בצורה המועילה ביותר. ¹⁶ התראך אליהם בינתם ותם יברחו ממלכודת השטן – מוויכוחים מטופשים אשר מרוגזים ומכעיסים, שלבד אותם כדי שישראלו – ויתחילו לשעות וכך מבאים לידי חטא. ¹⁷ ויכוחים מטופשים את רצון האלוהים.

אליה מטופשים כמו ריקבון ומיכאים לאנשים **3** דע לך, טימוטוס. שבאחרית הימים שמעורבים בהם. הומניות ופיליטוס מעוררים יבואו זמינים קשים. ² האנשים יהיו אונכויים ויכוחים כאלה. ¹⁸ שניים, שהפנו עורף לאמת. מפיצים את השקר כאילו כבר הייתה תחיית המתים. במעשה זה הם החלישו ובלבלו את אמונתם של אלה שהאמינו להם. ¹⁹ אולם דבר אינו יכול לערער את אמת האלוהים; רחמים; הם ישמיצו אחרים ויהיו חסרי רישון היא עומדת איתנה כסלע שעליו חוקוק: "יודע עצמי. הם יהיו אכזריים ושונאי כל דבר טוב. ⁴ הם יבנדו בחבריהם, ימהרו לכעס, יהיו באלהווים צרייך להתרחק מכל רע". ²⁰ בבית

גאוותנים ויאהבו תענוגות במקומות שיאהבו אותו לקבלת ישועת האלוהים באמצעות את אלוהים. 5 הם יעמידו פנים כאלו הם האמונה בישוע המשיח. 16 כל כתבי-הקדש מאמינים באלהים, ואףלו ישחתפו באסיפות נכתבו בהשראת אלוהים. הם מלמדים אותנו הכהילה, אבל הם לא יאמינו למה שישמעו. את אמת האלוהים, מתקנים את טעויותינו היוזר מאנשים כאלה! 6 הם מסוג האנשים ומדריכים את חינו בדרך הישרה והצודקת. המותגניים אל בתיהם אחרים, ומתחברים עם 7 זיהוי דרכו של אלהים להכשרנו לעשוות גערות קלות דעת ומלאות חטאיהם, הנשלחות תמיד מיד מעשים טובים.

על-ידי תאوتיהם, ומלמדים אותן את תורה 4 אני מצווה عليك לפני לפני אלהים ולפני אשוננו ישוע המשיח, אשר ישבות את החיים ואת המתים בគאו ובמלכותו: 2 הטע את דבר האלוהים בכל עת – בכל הזדמנויות שבאה לידי. בין אם זה נכון או לא. הוכח, הזהר ותן את אישיך כיש צורך בכך; עודד אותם לעשות את הטוב ולמד אותם בסבלנות את דבריו. 3 כי יבוא הזמן שהאנשים לא יקשו בו לאמתו, ויחפשו מורים שילמדו אותם מה שהם רוצחים לשם. 4 הם לא יקשו לדבר אלוהים, ויפנו בשמה לאנדות ולשקרים. 5 אבל אתה שמר על קור רוחך, ועל תפחד לסבול למען האדון. הדרך אחרים לאמונה במשיח, ובצע את כל המוטל عليك על הצד הטוב ביותר. 6 אני אומר לך דברים אלה משום שלא יותר לי זמן קוצר עבור מן העולם הזה ואיהה בשם. 7 נלחמתי את המלחמה הטובה למען האדון, רצתי במירוץ הנדרול ותמיד נשארתי נאמן לו. הגעה העת שאנוה. 8 עתה שמר לי אלה שמצוים לשובו בכליון עניינים. 9 אנא, בשמות כתור צדקה אשר האדון, שופט-צדקה, ייתן לי ביום שובו, ולא רק לי, כי אם לכל אלה שמצוים לשובו בכליון עניינים. 10 כי דים בוא אליו במחירות האפשרית. 10 כי דים עזב אותו בגל אהבתו לדברי העולם הזה, והלך לתסלונייק. קרישקיס הלק לגולטיא, כתבי-הקדש, אשר החייבו אותו והכשרו

ושיטוט הילך לדלמטיה. (הא g165) ¹¹ רק לוקס נמצא איתי. הבא איתך את מרכוס. כי אני זיקוק לעוזתו. ¹² (نم טוכיקוס איננו כאן, כי שלחתיו לאפסוס). ¹³ אנה. הבא איתך את מעילי אשר השarterי אצל אחינו קרטופוס בטרואס. ואת הספרים. והחשוב ביותר – את כתבי הקלאפ. ¹⁴ אלכסנדרוס חרש הנוחות עלול לי רעות רבות. ישלם לו אלוהים כגמלו. ¹⁵ היוזה ממנה, כי הוא מהנדס בחירותת לכל מה שאגהנו מאמיןיהם. ¹⁶ כשהbayao אותו למשפט בפעם הראשונה. איש לא היה כאן כדי לעזור לי; כולם ברחו מהם. (אני מקווה שאלהם לא ישפטו אותם על כך). ¹⁷ אך האדון חזק אותו ועזר לי. כדי שאוכל להטיף את הבשורה באומץ לכל העולם. ובכך הצלינו מלוע הארי. ¹⁸ אכן, האדון יצילני תמיד מכל רע ויביאני אל מלכותו בשם. לאלהם הכבוד לעולם ועד – אמן. ¹⁹ אכן, מסור דרישת-שלום בשם לפרסקה, לעקילס ולאלה שרים בכיתו של אוניסיפorus. ²⁰ ארסטוס נשאר בקורינתוס. ואת טרופים השarterי חוליה במיליטוס. ²¹ השתרד לובוא לכאן לפני ביא החורף. אוכבוס. פודיס. לינוס. קלודיה וכל האחים דורשים בשלומך. ²² אדרוננו ישוע המשיח יברך אותך ויהיה עם רוחך. – אמן.

האמת אך וرك למען בצע כספ. ¹² אחד

מאנשיהם. נביא מכרתיהם. אמר עליהם: "אנשי כרתים הם שקרנים. חיות אכזריות וגונלים עצלנים!" ¹³ וזוחו האמת. משום כך דבר אל המאמינים בחומרה הנדרשת ועורר אותם להתחזק באמונתם. ¹⁴ הזוהר אותו שלא יקשבו לסייעורים ולאגדות הרווחות בין היהודים. ושלא ישמעו לאנשים שדוחים את האמת. ¹⁵ אדם טוב מוצא מעלוות ויתרונות האמת. ¹⁶ גניל טוב מוצא מעלוות ויתרונותם הדבר. בכל דבר. ואילו אדם רשע. שאיר-אפשר לסמוק עליון. מוצא פגמים וחסרונות בכל דבר. בוגל מחשבותיו הטמאות ותוכנותיו הרעות. ¹⁷ אנשים אלה טוענים שהם מאמינים באלהם. אולים מעשיהם ואורה היהם אינם באלהם. כופרים. עושים מעשי תועבה ואיןם מסוגלים לעשות כל מעשה טוב.

2 טיטוס. למד את המאמינים כיצד לחיות מהוקנים - עליהם להיות: בעלי שם טוב בראשם המאמינים הוקנים להיות רציניים ומושבים וללא הופי (שהרי הם שליחי ה'). בעלים המאמינים הוקנים להיות ברוחם. להכיר לאישה אחת בלבד. שילדיהם אהובים את בידיהם. ולבסוף את כל מעשיהם אליהם. בעלי תדמית טובה. מוחונכים היטב באמצעותם. שלא אשימים בשום פשע. ענווים. באהבה ובסבלנות. ³ למד את המאמינות ולמושמעים. שאינם מרבים בשתייה יין. לא חזקנות לשлот ברוחן. לעורר כבוד בכל לא רגניות. שאינם מרבים בשתייה יין. לא לרכל. לא להוציא דיבחה ולא אלים. שנאי בצע. ⁸ מכנייס אוורחים. אהובים מעשיהן. לא לרכל. לא להוציא דיבחה ולא כל דבר טוב. נבונים. ישרי. בעלי ריסון להרבות בשתייה יין. שכן עליהם לשמש דוגמה עצמי. ⁹ ובבעלי אמונה חזקה ויציבה באמת טובה וללמוד מעשים טובים. ⁴ זונות אלה (כדי שיוכלו לעמוד בוויוכוח עם מתנגדיהם צריכות ללמד את הבחרות הצעירות למשול ולהוציאם על טווחם). ¹⁰ אנשים רבים ברוחן. לאחוב את בעליהם וילדיהם. להוות מסרבים לשמעם بكل אלהים. במיעוד בין נבונות וטהורות-מחשבה. לבנות את מרבית אלה שטענים שהמאמינים המשיחיים חביבים זמנים בבית ולשםם بكل בעלייהן. כדי שלא עבר ברית מילה ולקיים את כל ההלכה ידברו רעה על האמונה המשיחית. ⁶ דבר כדי להיוושע. ¹¹ עליינו לשים קץ לדבר. גם עם הבחרות.בקש מהם לרשן את עצמן כי אנשים אלה הרחיקו משפחות רבות מן ולהתייחס אל החיים בכובד ראש. ⁷ אתה

1 מאות פולוס. עברו של אלוהים ושליחיו של ישוע המשיח. נשלחתו לחזק ולבנות את אמונהם של המשיחיים וללמודם את אמת אלוהים. שבה הכוח לשנות חי אדם. כדי שיוכלו לקבל את מתנת חי הנצח שהבטיח להם זה עוד לפני בראית העולם. ואלוהים אין משקר. ^(166 g) ³ אלוהים החליט כי עכשו הזמן המתאים לנגלות ברבים את הבשורה על אודות בנו. והוא עצמו הטיל עלי את המשימה הזאת וציווה עלי לבצעה למעןו. ⁴ אל טיטוס. בני האמית באמונה. יברך אותך אלוהים וישכין בלבך שלום ושלווה. ⁵ והשarterיך באיכרתים כדי שתעזור כמייטב יכולת תיקון ולחיזוק הקהילות שם. וכי שככל עיר תמנה זקנים אשר ימלאו את ההוראות שנתתי לך. ⁶ אלה הן הדרישות מהוקנים - עליהם להיות: בעלי שם טוב בראשם המאמינים הוקנים להיות רציניים ומושבים וללא הופי (שהרי הם שליחי ה'). בעלים המאמינים הוקנים להיות ברוחם. להכיר לאישה אחת בלבד. שילדיהם אהובים את בידיהם. ולבסוף את כל מעשיהם אליהם. בעלי תדמית טובה. מוחונכים היטב באמצעותם. שלא אשימים בשום פשע. ענווים. באהבה ובסבלנות. ³ למד את המאמינות ולמושמעים. שאינם מרבים בשתייה יין. לא חזקנות לשлот ברוחן. לעורר כבוד בכל לא רגניות. שאינם מרבים בשתייה יין. לא לרכל. לא להוציא דיבחה ולא אלים. שנאי בצע. ⁸ מכנייס אוורחים. אהובים מעשיהן. לא לרכל. לא להוציא דיבחה ולא כל דבר טוב. נבונים. ישרי. בעלי ריסון להרבות בשתייה יין. שכן עליהם לשמש דוגמה עצמי. ⁹ ובבעלי אמונה חזקה ויציבה באמת טובה וללמוד מעשים טובים. ⁴ זונות אלה (כדי שיוכלו לעמוד בוויוכוח עם מתנגדיהם צריכות ללמד את הבחרות הצעירות למשול ולהוציאם על טווחם). ¹⁰ אנשים רבים ברוחן. לאחוב את בעליהם וילדיהם. להוות מסרבים לשמעם بكل אלהים. במיעוד בין נבונות וטהורות-מחשבה. לבנות את מרבית אלה שטענים שהמאמינים המשיחיים חביבים זמנים בבית ולשםם بكل בעלייהן. כדי שלא עבר ברית מילה ולקיים את כל ההלכה ידברו רעה על האמונה המשיחית. ⁶ דבר כדי להיוושע. ¹¹ עליינו לשים קץ לדבר. גם עם הבחרות.בקש מהם לרשן את עצמן כי אנשים אלה הרחיקו משפחות רבות מן ולהתייחס אל החיים בכובד ראש. ⁷ אתה

בעצמך חייב לשמש להם דוגמה למעשים מרכילים, הוצאת דיבחה ומריבות, ולעומת טובים; כאשר אתה מלמד, עשה זאת ביושר זאת להיות עדינים ולהראות ענווה אמיתית וכרצינות. 8 דבריך צריכים להיות נבונים לכולם. 3 גם אנחנו היינו פעם טיפשים ולא והנונאים. כדי שכל מי שירצה להתוכח שמענו לקול אליהם; אנשים שונים הוליכו איתך יתביש בעצמו, כשיוכוכ שאינו יכול אותו שלל, ונגרמו לכך שנשתعبد לתשוקות למצוא בדבריך שם סיבה למתייחת ביקורת. וליצרים שלנו. התקופה הייתה נוראה; 9 דבר גם עם המשרתים והעבדים. ובקש מהם היינו חסרי-שלווה ומנוחה, מלאי קנאה וטינה, לשם בקול אדרוניהם, להשתדל להשביע שנאנו את כלם וכולם שנאו אותנו. 4 אך את רצונם, 10 לא להתחזק ולא לנגב, אלא כאשר אלהים מושיענו גילה לנו את טוב לבו להוכיה שאפשר לסwoך עליהם. התנהנות ואהבתו, זה הוא השיעוע אותו, לא בכלל המעשימים כאות תביא אנשים רבים לידי הרצון להאמין הצדיקים שעשינו, אלא מתוך רחמי. הוא רחץ באדוננו ואלהינו. 11 כי אלהים מציע עתה אותנו מהטהינו, ונתן לנו לידה חדשה וחיים לכל אדם מתנת חיים! תשועת עולמים וחזי חדים באמצעות רוח הקודש. 6 אלהים עשה נצח! 12 כאשר מקבלים אנו את המנגה זאת בזכות קורבונו של ישוע המשיח, ובבחדשו המוצעת לנו, אנו באים להכרה שאלהים רוצה הרב הצדיק אותנו וננתן לנו חלק ונחלה בחיה שנפשיק לחיות חי חטא, ושנספיק לרודוף הנצח, שלהם אנו מצפים. (aiōnios g¹⁶⁶) 8 כל אחרי תungenות העולם הזה ותאותו הבשר, הדברים שאמרתי לך הם נכוןים. הרגש את ולועתם נחיה חיים ישרים, נאה את אלהים חשיבותם כדי שהמאmins יהו זהירים יותר באמות ובתחמים. (aiōn g¹⁶⁵) 13 ונזכה בכליוון ויישו תמיד מעשים טובים, לא רק משום שזו עניים להופעת אלהינו הנפלא ומושיענו ישוע חברתם, אלא משום שהוא גם מועל! 9 הימנו המשיח בכבוד והדר. 14 אלהים נור עליו מומיוחי סרך ומומיוחים בנושאים השינויים למות, כדי שמותו יכפר על מעשינו הרעים במחילקה; הימנו מומיוחים ומריבות בנגען וישראלנו מהשעבוד ליצר הרע שלנו. וכל לקיום מצוות התורה, שכן הם מיתרנים, זאת כדי לטהר אותנו ולעשותנו לעם נבחר חסרי-תועלת וגורמים רק ניק. 10 אם מישחו אהוב על אלהים. עם שמוון לעשות מעשים מכמ נורם לסקוטים ולחילוקי דעתות. זה היהו טובים. 15 טיטוס, עודד את אנשיך לקיים אותו פעם או פעמיים ולאחר מכן מכן עזבו אותו דבריים אלה הלהה למעשה. זכות (ונם לנפשו. 11 כי אדם כזה הוא מושחת וידוע לו חובתך) להעיר להם ולתקן אותם היכן שיש היטב שהוא חוטא. 12 אני עומד לשלווה אליך צורך בכך. אל תניח לאיש לזלול בדברים את ארשיים או את תוכיוקס. בהניע אליך אחד מהשניים השתדל לבוא אליו לניקופוליס האלה!

3 הזכר למאmins שעלייהם לצית למשך החורף. 13 זינס, עורך-הדין, ואפולוס לשלטונות ולנצחיניהם. וועליהם להיות מוכנים תמיד לעשות מעשים טובים. 14 עליהם להימנע יכולך. וdag לכך שהמאmins יספקו את

כל צרכיהם.¹⁴ כי על המאמינים לבטא את
אמונתם במעשיהם הטובים ובהונשת עזורה.
¹⁵ قولם כאן מוסרים דרישת שלום. מסור
בקשה דרישת שלום חמה לכל המאמינים
בכՐתיהם. יברך אתכם אלהים. – אמן.

אל-פִּילִימֹן

להיות שלך לחתميد. (aiōnios g166) 16 הוא לא

יהיה יותר סתם עבד. אלא מישחו חשוב יותר – אח אהוב, ובמיוחד אהוב עלי. מעתה יגדל ערכו בעיניך, שכן אין הוא סתם עבד, אלא גם אחיך במשיח. 17 אם אתה באמות חושב אותו לידיך טוב שלך, אנה, קבלחו בחמיימות כשם שהיה מתקבל אליו לו אני היהתי בא. 18 אם אוניסיםוס נרם לך נזק כלשהו בעבר או גנב ממך משה, זקוף זאת להובתו. 19 ואני מודה תמיד לאלהים כאשר אני מתפלל מתחייב בזאת לשלם את כל מה שמניע לך. (הרini מאשר בכתב ידי שאני עבר לכל מעשו של אוניסמוס). אני צריך להזכיר לך כמה אתה חייב לי; אתה חייב לי כל-כך הרבה הרבה אפילו את חייך! 20 אחיו היקר, أنا עשה את המעשה הנעלמה הזה אשר יגרום לי שמחה רבה, ואני אודה לאלהים עמוקות. 21 כתבתי לך מכתב זה כי אני בטוח שתמלא את בקשי. (ואף לעלה מזאת). 22 אתה כבר יכול להזכיר למען את חדר האורחים. כי אני מקווה שאלהים יענה לתפילותיכם ויאפשר המשיח, כי חובתך למלא אותה. אך פולוס לך, לבקר אתכם בקרוב. 23 דרישת שלום לך נזק שעובד שנמצאarti בכלא. גם הוא נאסר מאפredis שנדפס בכלא. גם הוא נאסר 24 נס עורי מוקס, אристרכוס, דים וולקס מוסרים דרישת שלום חממה. 25 חסד האדון ישוע עם רוחכם.

1 אל פילימון, עוזרנו היקר והאהוב, אל הקהילה שמתאספת בביתך, אל אחותנו אפיה ואל ארכיפס, שהוא חבר במלחמותנו למען המשיח. מאות פולוס, שושב במסר באשמה הפעצת הבשורה על ישוע המשיח, ומאות טימותיות אחיםינו. 3 שלום וברכה מאות אלהינו ואדוננו ישוע המשיח. 4 פילימון היקר, אני מודה תמיד לאלהים כאשר אני מתפלל בעדר, 5 כי אני ממשיך לשמע על אמונהך במישיח ישוע ואהבתך לכל עם אלהים. 6 אני מתחפל שכאשר חספר לאנשים שונים על אמונהך באדון, הם יבחינו בתכונות הטבות ובברכות שהשפי עלייך האדון, ונם הם יאמינו בישוע המשיח. 7 אחיו היקר, אהבתך הייתה לי לשמחה ונחמה, שכן מעשך הטובים עודדו מאוד את המאמינים. 8 ברצוני לבקש את בקשי. (ואף לעלה מזאת). 9 מעשה אני רשותך לעשות לי טובה. למשה אמר ר' שאי למצוות عليك למלא את בקשי בשם ישוע המשיח, כי חובתך למלא אותה. אך אני, פולוס הזק שעובד בכלא למען המשיח, אהוב אותך ומידיף לבקש ממך במקום למצות عليك. 10 בקשי היא שהנתנו יפה עם אוניסמוס. כאן בכלא הדרכתי אותו אל האדון ישוע המשיח, ועתה אוניסמוס מאמין בו. 11 אוניסמוס ישוע עם רוחכם. (פירוש השם: רב-תועלת) לא הויל לך בעבר, אך מעתה ואילך יהיה לתועלת רבה לשנינו. 12 בצעיר רב נפרד אני מבני באמונה, שהוא בית עני. ומחיזרו אליו. 13 חפצתי שיישאר לעזר לי כאן בבית הכלא. 14 אך לא רציתי לכפות عليك את רצוני. 15 אני מציע שתסתכל על המצב כך: אוניסמוס עזב אותך לזמן קצר כדי שעכשוו, בשובו, יוכל

אשר אמר לבנו: "שב לימיינি עד אשית אוייביך
חרום לרגליך"? ¹⁴ לא! כי המלאכים הם רק
רוחות שרת. אשר נשלחו לעוזר ולהשניה על
העתידים להיוושע.

2 עליינו להקדיש תשומת-לב רבבה לאמתה
אשר שמענו, כדי שלא נסטה ממנה בשום
פנים ואופן!² שכן אם דברי התורה שמסרו
המלאכים למשה רבנו הוכחו בדברי אמתה.
וכל מי שלא ציהת להם קיבל את העונש שמניעו
לו.³ בצד נימלט אנחנו מעונש. אם נתעלם
מהishi'ua הנפלאה הזאת שהוכרזה על-ידי
האדון, ושותפה לנו מפני עדרים אשר שמעו
מן? ⁴ אלוהים עצמו העיד עלייה והראה לנו
שזהו בשורת אמות, באמצעותות אחרות. נסימ.
נפלאות ועל-ידי העובדה שהעניקה, כרצונו.
מתנות וכיירנות מאת רוח הקודש לכל
המאmins בברורה.⁵ העולם הבא שעליו
אנו מדברים לא יהיה בשליטת המלאכים.
⁶ שהרי דוד אומר לאלוהים: "מה אנוש כי
תזכרנו. ובן-אדם כי תפקדנו?" ⁷ ותחסרתו
מעט מלאכים. וכבודו והדר תעטרתו,⁸ כל
שתה (הנתה) תחת רגליו. שימו לב שכחוב
כי אלוהים הנית לרגליו הכו^ל: אין דבר שלא
הוכנע והונח לרגלי המשיח! עדין לא ראיינו
את הכל מונח לרגליין.⁹ אך אנו רואים את
ישוע – שלזמן מה נהייה נזות מהמלאכים
– מעוטר על-ידי אלוהים בהדר ובכבוד.
משמעות סבב למענו עד מוות. כן, על-שם
חסדו של אלוהים טעם המשיח מוות بعد
כל אדם בעולם.¹⁰ האלוהים. שעלי-ידו
ולכבודו קיימ הכל, מצא לנו להביא סבל
על ישוע. כי במעשה זה הושיע אנשים רבים
מספור. ובאמצעות הסבל נעשה ישוע, שר
ישועתנו, מושלם ו ראוי לתפקידו.¹¹ אנחנו

לפני שנים רבות דיבר אלוהים אל
אבותינו באמצעות הנביאים בדרכים שונות,
וסיפר להם, שלב אחרי שלב, על תוכנוינו.

2 אך עתה, באחרית הימים. דיבר אלינו
אלוהים באמצעות בנו, אשר בידו הפיקד
את הכל ועל-ידו ברא את העולם ואת כל
אשר בו.¹² ב-¹⁶⁵ (א) בנה-אלוהים מקרין את
זהר כבוד האלוהים; הוא צלם חכונוינו
של אלוהים. ובכוח דברו הוא נושא את
העולם כולו. לאחר שהקריב את עצמו
למענו, כדי לטהר אותנו מחתניינו, עליה בן
האלוהים למורומים וישב לימיין האלוהים.

4 בזאת הוכיח שהוא בעל חשיבות נדירה
מכל המלאכים. ואלוהים אישר עובדה זאת
כשהעניק לו את השם: "בן-אלוהים" – שם
שלא הונק לאף מלאך!¹³ לאיזה מלאך
אמר אלוהים א-יפעם: "בני אתה, אני היום
ילדתיך"? או"ן אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן"? ¹⁴ כשהציג אלוהים לפני העולם את
בנו בכו^ר, את יושע המשיח, אמר: "השתחו
לו כל-מלאכי אלוהים". ¹⁵ ועל המלאכים
אלוהים אומר: "עשה מלאכי רוחות, משרתין
ash להatte". ¹⁶ אך לבנו הוא אומר: "כסאך,
אלוהים, עולם ועד, שבת מישר שבת מלכותך.

9 אהבת צדק ותשנא רשע. על כן
משחק אליהם אלהיך שמן שנון מחבריך".
10 גם במקום אחר אנו מוצאים רמז לעולונותו
של הבן: "אתה, אדוני, לפנים הארץ יסתה,
ومעשה ידיך שמים.¹⁷ הנה מה יאבדו. ואתה
תעמד; וכולם כבניך יבלו.¹⁸ כלבוש תחליפם,
ויחלפו. ואתה הוא ושנותיך לא יתמו". ¹⁹ האם
אמר אלוהים א-יפעם לאחד המלאכים את

שקדשו על-ידי ישוע, قولנו בנים לאוtro אב אלוהים. אנחנו, המאמינים, התנו בית אלוהים ולכון ישוע אינו מתייחס לקרים לנו אחים. – בתנאי נשמר על אומץ לבנו עד הסוף ¹² כפי שאמר: "אספהה שמק לאחיו, בתוך קהל ונשמע בתקותנו. 7 לכן עליינו לצית לרוח אהלך". ¹³ במקום אחר הוא אומר: "קויתי הקודש שמזהיר אותנו ואומר: "היום אם בכוולו לו". והוא נם אומר: "הנה אנכי והילדים אשר תשמעו, 8 אל תקשׁו ללבכם כמריבה, כיום נתן לי זה". ¹⁴ מכיוון שאנו, הילדים, עשויים מסה במדבר, ⁹ אשר נסוני אבותיכם, בחנוני בשר ודם, גם המשיח לבש דמות בשר ודם, נם ראו פועל, ¹⁰ ארבעים שנה". רוח הקודש כדי שלל-ידי מותו יכריע את השטן אשר ממשיך ואומר שלא אלהים מאס בדור ההוא, לו שליטה על המות. ¹⁵ בדרך ואת שיחרד שכן זו בו רשותם שלא קיימו את חורתו המשיח את כל אלה שהוא משועבדים לפחד ולא הלוו בדרכיו. ¹⁶ משום לכך כעס עליהם מן המות במשך כל ימי חייהם. ¹⁶ قولנו אלהים מאד ונשבע שלא יכנסו לעולם יודעים שהמשיח לא בא בדמות מלאך, אלא אל מקום מנוחתו. ¹² לפיכך, אחים יקרים, בצדמת אדם מזרע אברהם – כיהודי. ¹⁷ ישוע בחנו את לבכם. כדי שלא יימצא בינוים צריך היה להידמות לאחיו בכל דבר, כדי רשותם וחסרי-אמונה שמסרבים לבתו בה, שוכן להיות כohan גדול, רחמן ונאמן, שמכפר ¹³ הוכיחו זה את זה בכל יום, כל עוד יש על חטאינו בעני אלהים. ¹⁸ מכיוון שהמשיח אפשרות לכך. כדי שאיש מכם לא ירומה עצמו סבל והתענה כשהשטן ניסה לפתותו, על-ידי החטא ולא יקשה את לבו גנד אלהים. הוא יכול לעוזר עתה לכל אלה שעומדים ¹⁴ שכן רק אם נישאר נאמנים עד הסוף, ונבטה בה כמו שבטהנו בו לראשונה, נסתור וניקח בניסיונות ובפיגויים.

3 לכן, אחים יקרים, אשר אלהים קרא לכם חלק בכל מה שייך למשיח. ¹⁵ לעולם אל תשכח את האורה: "היום אם בכוולו תשמעו, ותקדש אתכם לשירותו, ברצוני שתתבוננו אל אל תקשׁו ללבכם כמריבה!" ¹⁶ למי מדובר? ישוע המשיח שהוא שליח ה' והכהן הגדל של מי הם אלה אשר שמעו את דבר ה', אך רבו אמונהינו. ² המשיח היה נאמן לאלהים אשר מיניו לתקיד הכהן הגדל, כשם שימושם ותקדש אתכם לשירותו, ברצוני שתתבוננו אל רבנו שרת בנאמנות ביתו ה'. ³ אך כבודו של ישוע גדול מכובדו של משה, כשם שבנא שבונה בית לתפארת זוכה לשבחים רבים יותר מהבית עצמו. ⁴ אמן לכל בית יש בני, אך בונה הכל הוא האלוהים. ⁵ משה שרת את ה' בנאמנות בכל עניינו המשכן – שהוא בית אלהים – אולם משה היה משרת בלבד.

4 הבתחת אלהים, שמאפשרת לכל אדם ותקידו היה לרמזו על הדברים אלהים, שמאפשרת את העדר בעדות. ⁶ ואילו המשיח, בנו הנאמן להיכנס אל מקום מנוחתו, עדין בתקוק. אך של אלהים, שולט באופן מוחלט על בית עליינו להיזהר פנחמיין את ההודמנות להיכנס

אל מנוחתו זאת. 2 כי בשורת אלוהים שמודיעה מחרב פיפויו, חודר ל עמוקKi מחשיבותינו לנו על ישועתו נסירה גם לבני-ישראל, ותשוקותינו, ומגלה את מיזמותינו ומניעינו. בימי משה, אך היא לא הועילה לבני-ישראל ¹³ כן, אלוהים יודע הכל על כולן בכל מקום. משום שלא האמינו בה. 3 הכתוב אומר כל מעשינו ו Mizymotainu גלויים וחופפים לעיני שرك המאמינים והובתים באלווהים – ואנחנו אלוהים. ועלינו למסור לו דין וחשבון על ביניהם – יכולם לבוא אל מקום מנוחתו. התנגדותנו. 14 אך היה שיש לנו כהן גדול, ישוע אלהים נשבע כי אלה שאינם מאמינים בו לא בזח אלהים. אשר עליה לשמים כדי לעוזר יבואו לעולם אל מקום מנוחתו. אל החשבו, לנו, לעולם אל נחדר לבתו בו! 15 הכהן היללה, שמקום מנוחתו לא היה מוכן בזמנו! הנדרל שלו מבין את חולשותינו, שכן הוא מקום מנוחתו היה מוכן מאז בריאות העולם. עצמו התנסה כמונו באותו פרטויים. אך הוא 4 כפי שכותב בבראשית: "וישובת ביום השביעי לא חטא מעולם". 16 משום כך, הבה נתקרב מכל מלאכתו". 5 אָפַעֲלִפְרִיכֵן לֹא בָא בְבִיטָחוּן לְכָסָא אֱלֹהִים. כדי שייעניק לנו את בני-ישראל אל מנוחתו, כי אלוהים אמר: "הם חסדו וرحمיו אשר יעורו לנו בעת הצורך.

לא יבואו אל מנוחתי". 6 אך הבטחת אלהים **5** כאשר נבחר לשרת כהן נדרל, עדין בתקופת, ויש הכאים אל מנוחתו – אך לא תפקידו לייצג את בני-האדם לפני אלוהים אלה שהחמייצו את ההודמנות הראשונה. שכן – עליו להקריב לאלהים מנוחה וקורבנות היימרו את פי ד'. 7 משום כך קבע אלהים בעד-חטאיהם. 2 על הכהן הנדרל להיות רחמן מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו: היום! ולהתיחס אל החוטאים ברוך ובהבנה. שכן שנים רבות לאחר הזמנתו הראשונה הדיעו הוא עצמו אינו אלא אדם ועלול לחטא כמותם. לנו אלוהים על מועד נוסף זה באמצעות דוד ³ מסיבה זאת עליו להקריב קורבנות בעד המליך, אשר אמר: "היום אם בקளו תשמעו, חטא העם ובعد חטא עצמו. 4 עליינו לזכור אל תקש לבבכם!" 8 אילו מקום מנוחתו אישינו יכול לומר למנות את עצמו לתפקיד הרם וה נכבד של הכהן הנדרל. רק אלוהים קובע מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו. עצמו ממנה את הכהן הנדרל, כשם שמנינה את אהרון לפני שנים רבות. 5 גם המשיח לא מינה את עצמו לתפקיד הכהן הנדרל; המשיח כשר יושע כבר הביא את בני-ישראל אל ארץ-ישראל. 9 לפיכך, לעם-אלוהים עדרין צפואה מנוחה שלמה. 10 כי מי שנכנס אל מנוחת אלוהים שותת מכל מעשה ומכל מלאכה, אלו: "בני אתה, אני הום ילודתיך". 11 ובמקום אחר אמר אלהים שבת מכל מלאכתו לאחר שסיהם את בריאות העולם. 11 הבה נשתדל דברתוי מלכ'־צדק". ¹⁶⁵ (א) 7 כאשר חי המשיח על-פני האדמה בדמות אדם, הוא אלוהים. כדי שאיש מארתנו לא יוכל ולא התפלל והתחנן בכמי ובדמותו לפני אלוהים ירצה את פי אלוהים. כפי שעשו בני-ישראל. 12 כי דבר-אלוהים מלא כוח וחיים. חד של המות לניצחון התחייה. אלוהים שמע

להפילהו, כי המשיח אהב את אלוהים וציתת לו אתם חושפים אותו לבושה וחרפה בפומבי. תמייד. 8 אף כי ישוע היה בן-אלוהים, היה עליו ⁷ אדרמה שסופה את הגשם שiyorד עליה, ללימוד ציוות עליידי סבלו וייסוריו. ⁸ לאחר מצמיחה כל טוב לחוללה בעלה-האדמה, שהוכיחה את עצמו מושלם לפני האלוהים, נעשה ⁹ היא אדרמה שאלודים ברך. ⁸ ואילו אדרמה ישוע מקור ישועת עולמים לכל המציגים לו, שמצמיחה רקoon ודרדר היא אדרמה מקוללת ¹⁰ והוא זה שאלודים מינה ככהן שאינה מועילה לאיש, ובמקדם או במאוחר הנadol כמו מלכיד-צדקה. ¹¹ יש לי עוד הרבה תישרף. ⁹ אחיהם יקרים, אני מדבר באמנו בספר לכם בנושא זה, אך קשה לי להסביר בלשון חರיפה, אך אני בטוח שאינכם זוקקים להם, כי נגידתם קשי-הבנה. ¹² במקום שאותם, לזכחתי זאת. אני משוכנע שהוויכם נושאים המאמינים הותיקים. תלמדו את האחרים, פרי מבורך כתזאתה מאמונתכם וישועתכם, אתם בעצמכם זוקקים עדין למורדים שלמדו ¹⁰ כי אלוהים נהוג בצדקה ובהוניות. כיצד אחכם את האלף-ביתה של בשורת האלוהים. הוא יכול לשכוח אתعمالכם הקשה למעןו, אתם עדין כתינוקות זוקקים להחלב ולא, ואת האהבה שאתם מגלים למען שמו כשאתם למזון מיצק. ¹³ וממי שהוא על הלב איןו מסוגל עוזרים לאחיכם המאמינים? ¹⁴ אנו משתוקקים לעכל את דבר ה', ואני יודע להבחין בין טוב שתמשיכו לאחוב את הזולת כל ימי חייכם, לרע, כי טרם התבנרת. ¹⁴ מזון רוחני מוצק כדי שתקבלו את שכרכם בבואה העת. ¹² איננו מועד למכונרים באמונה, אשר מתוך ניסיון רוצחים שתתעצלו, אלא שתלכו בעקבות אלה לשוכו בהבטחות ה' בזכות אמונהם וסבלנותם. ¹⁵ למדו להבחן בין טוב לרע.

6 הבה נשאיר מאחורינו את האלף-בית ¹³ כשהבטיחה ה' לבך את אברהם והוא נשבע בעצמו, שהרי אין גדוֹל מאלוהים כדי להישבע בו. ¹⁴ ואמר: "ברך אברך והרבה ארבה את יותר של תורzon. אינו צרכים לשוב ולהדגיש את החשובות של חורה בתשובה ממעשים רעים ושל אמונהנו בה". ¹⁵ אינו צרכים לשוב וללמוד אתכם את יסודות תורה הטבילות, סמיכת ידים. תחיית המתים ומשפטו של אלוהים. ¹⁶ ³ בעזרת אלוהים נתקדם עתה באמונתנו. ⁴ אם הבנות פעם את משמעות דברי אלוהים. טעםם מטופ השמים. קיבלתם את רוח הקודש. ⁵ האמנתם בדבר-אלוהים וקיימותם אותן, הרגשותם בכוחו ובטבו, ^(הא) ¹⁶ ⁶ ולמרות כל זאת פניות לו עורך, אין לכם כל אפשרות לחזור בתשובה כפי שנגנתם לראשונה. מדווע? מפני שבבנידתכם במשיח אתם חוזרים וצולבים אותו כביכול, וכך

ולמחסה, יכולים עתה להתעדדר ממקור כוחו אבי שבט הכהנים,ומי שבדרך כלל מקבל ומהתקווה שבבטהתו. ¹⁹ תקווה זו שבה מעשר מאחרים – נתן מעשר למלכי-צדק אלו אוחזים היא כעון בטוח לנפשותינו, והיא באמצעות המעשר של אברהם. ²⁰ כיצד יתכן מהברת אותנו אל אלהים עצמו מהורי הדבר? אמנם לוי טרמן נולדה, אולם בהיותו רוע פרוכת השמיים. ²¹ מקום שאליו הלך המשיח אברהם היה בחלציו כשיצא מלכי-צדק לפניו, בתפקידו הרם ככהן הגדול במעמד לקראת אברהם. (ה) ²² אילו כהונת הלוויים, שמשמשת יסוד לTORAH, יכולה להושיע אותנו, מלכי-צדק, כדי לסגור עליינו לפני אלהים.

(aiōn g165)

מדוע שלח אלהים את המשיח ככהן במעמד מלכי-צדק? מדוע לא במנעד אהרון, שהייתה דרגותם של כל שאר הכהנים? ²³ התשובה היא: כיון שאם יש שינוי בכהונה, צריך לשנות גם את התורה. ²⁴ כולנו יודעים שישוע המשיח לא השתיך לשפט לוי, אלא לשבט יהודה, אשר אנשיו מעולם לא עסקו בתפקיד כהונת. שכן משה מעולם לא מינה אותם לכך. ²⁵ אם כן, אנו יכולים לראות בכירור ששיטתו של אלהים השנתנה: המשיח, שהוא הכהן הגדול בדרוגה מלכי-צדק, ²⁶ לא נתמנה לתפקידו על-פי הדין שמהיבbst השתייכות לשפט לוי, כי אם על-פי הכוח של חיים נצחים. ²⁷ וודאות בכך אנו מוצאים בתחוםים: "אתה כהן לעולם, לך כהן לעולם משללו". ²⁸ אילו היה מלכי-צדק לעברותי מלכי-צדק". (aiōn g165)

¹⁸ השיטה הישנה, לפיה עבר תפקיד הכהונה בירושה מבן לבן, נתקבלה. משום שהוכיחה את עצמה כחלשה ובבלתייעילה. ¹⁹ התורה לא תקינה את טבע האדם ולא הושעה איש. מайдך, אלהים העניק לנו תקווה טוביה יותר: ישוע המשיח שמאפשר לנו להתקרב אל אלהים. ²⁰ אלהים נשבע שהמשיח יהיה כהן לנצח. אף כי מעולם לא נשבע לכוהנים אחרים. ²¹ רק למשיח אמר אלהים: "נשבע לך עולם. ²² בוכות שבועה זאת מלכי-צדק". (aiōn g165) ²³ בוכות שבועה זאת המשיח הוא ערובה חייה לברית טובה יותר.

7 אותו מלכי-צדק היה מלך העיר שלם וכחן לאל עליון. כשהוזע אברהם מהקרב שבו ניצח מלכים רבים. יצא מלכי-צדק לקבל את פניו וברך אותו. ²⁴ ואילו אברהם העניק לו מעשר מכל השלל שלו. מלכי-צדק פירשו מלך הצדקה, אך הוא גם מלך השלום. שכן שלם פירשו שלם. ²⁵ אין לנו כל מסמך שمعد על יהוסו של מלכי-צדק; לא אב ולא אם, ונום לא ידוע לנו דבר על לידתו ועל מותו. היו דומים לחיה בדמות האלים וכחונתו עומדת לנצח. ²⁶ הבה נבחן את גודלו של מלכי-צדק: א) איפילו אברהם אבינו העניק לו מעשר משללו. ²⁷ אילו היה מלכי-צדק כהן משפט לוי, היה אברהם חייב לחתת לו כבש ברמות חומן ציוויתה התורה על בני-ישראל לפרנס את הכהנים שחדרישו את חייהם לעבודת אלהים. ²⁸ מלכי-צדק לא השתיך למשפחה בני-לי, ובכל זאת נתן לו אברהם ממעשר. ב) מלכי-צדק ברך את יודעים, גדוול מי שمبرך מקבל הברכה. ג) בכהונת הלוויים היו מקבלי המעשר אנשים שלبشر ודם, אשר מתו בבואה העת. ואילו על מלכי-צדק אנו קוראים כאילו הוא חי לעולם. ד) אפשר אף לומר שלוי עצמו –

23 הכהנים הקודמים היו רבים במספר, מפני בברית נעללה יותר שਮבוססת על הבטחות
שמוחם מנע מהם להמשיך בתפקידם לנצח. נפלאות יותר. 7 אילו הייתה הברית הראשונה
24 ואילו המשיח מחזיק בכהונתו לנצח, מפני מושלמת, לא היה צורך בברית חדשה. 8 אולם
שלחיו אין סוף. (aiōn g165) 25 מסיבה זאת יכול העובדה היא שאלווהים עצמו הביע אישביעות
המשיח להושיע את כל מי שבא אל אלוהים רצונו מהברית הראשונה באמירתו: "הנה ימים
באמצעותנו, ומאהר שהוא חי לנצח, תמיד באים, נאם הוא, וכרתת את בית ישראל ואת
יסנרג עליינו לפני אלוהים". 26 אם כן, המשיח ביהדות ברית חדשה. 9 לא כברית אשר
הוא כהן גדול המתאים בדיקוק לזרכינו: קדוש. כרתת את אבותיהם ביום החזקי בידם להוציאם
חרד-דופי, מושלם, טהור ונבדל מהותאים. מארץ מצרים, אשר הנמה הפכו את בריתו
כנ, זהו משיחינו שקיבל מקום כבוד בשםים. ואנכי בעלתיך (בחלית) ביום נאם הוא. 10 כי זאת
27 הוא אינו צריך לחקיר מידי יום קורבנות הברית אשר אכרת את בית-ישראל אחריו
עבור חטאיהם וחטאיהם העם - כמנגן הכהנים הימים בהם, נאם הוא: נתתי את תורה בקרבתם
האחרים - שכן המשיח הקריב קורבן אחד ועל לכם אכתבה, והייתי להם לאלווהים
להמיד: המשיח הקריב את עצמוני. 28 התורה והמה יהיו לי לעם; וזה ולא ילמדו עוד איש
מיןtha אנשים חלשים כמוון לשורת כוכניה את רעהו ואיש את אחיו לאמור: דעו את הה,
הנדולים. ואילו שבועת הה, שנינתה לאחר כי כולם יידעו אותו למקטנם ועד גדולם נאם
מתן התורה, מינתה את בן-אלוהים המושלים הה. 29 כי אسلح לעונם ולחטאיהם לא אזכיר
לכוהן נצחי. (aiōn g165)

8 לסייעם דברינו: יש לנו כהן גדול אידיאלי, את החיששות הברית הראשונה, ואם הברית
шибוש עתה למיין האלווהים בשםים. 2 ומשרת הריאונה ישנה, הרוי שהוא חולפת.

במקדש דאמיטו שהוקם על-ידי אלוהים ולא 9 לברית הראשונה בין אלוהים לבין
על-ידי אדם. 3 מכיוון שכחן צריך להקריב בני-ישראל בני-חוקים וככללים לעבודת הה, מנוחות וזכחים. גם המשיח צריך להקריב והוא משכן על-פני הארץ. 2 המשכן היה
קורבן כלשהו. 4 אילו המשיח היה עדרין מוחולק לשניים: משכן חיצוני ומשכן פנימי.
על-אדמות, לא היו מתרירים לו לשרת כהן. במשכן החיצוני היה מקומ שנקרא "קודש",
משמעותו שהכהנים כאן על-אדמות מקריבים ובו היה מונחת הזהב והשולחן שעליו מערכת
את הקורבנות על-פי חוקי התורה. 5 כותנים לחם-הפנים. 3 בתוך המשכן החיצוני היה
אללה משרותים רק את הדרם וההעתק של מה מסך (הפרוכת). ומעברו המשכן הפנימי
שיקיים בשםים. כי לפניו שהחל משה לבנות שנקרא "קודש הקודשים". 4 לפני קודש
את משכן אלוהים על-פני הארץ. ציווה עליו הקודשים היה מזבח זהב להקטרת קטורת,
אלוהים לבנות את המשכן בדיקוק לפי הדרם ובתוכו ארון-הברית שכולו מצופה זהב.
וההעתק שהראה לו על הר סיני. 6 אך לכחן בתוך ארון-הברית היה לווחות הברית, צנצנת
הגadol שלו יש כהונה חשובה הרבה יותר זהב שהכילה מן, ומטה אהרון ספרה.
מזו של כהני הברית-הישנה, שכן הוא מתווך

על ארון הברית היו דמויות של שני ואפר הפרה האדומה לטהר את גוף החוטאים. מלאכי כבוד, שנקראים "כרובים", וכנפיהם ¹⁴ אנו יכולים להיות בטוחים שדים המשיח, סוככות על כסוי הזהב של הארון - כסוי אשר עליידי רוח הקודש הנצחי הקריב את הנקרא "כפורת". לא ארוחב עתה את הדיבור עצמו לאלהם כקורבן بعد חטאינו, טהר על כל אחד מ אלה. ¹⁵ בתנאים אלה יכלו תמיד את גופנו ומצפונו ממושעים מותים, ובמקומם הכהנים להיכנס אל המשכן החיצוני כדי ייחדר בנו את האמונה באלוhim חיים ואת לבצע את תפקידם. ¹⁶ אך אל המשכן הפנימי, הרצון לשרתו. (*aiōnios g166*) המשיח הביא אל קודש הקודשים, יכול היה להיכנס רק איתו את הברית החדשה, כדי שככל הקרים הכהן הנדרל, ורק פעמי אחת בשנה. ככל פעם אל אלהים יירשו את הבתוות הנפלאות שנכנס אל קודש הקודשים היה עליו להתיו דם של אלהים. כי המשיח מות כדי להצילם על הכפורת ולפני הכפורת, כקורבן לאלהים מהעונש על החטאים שחטאנו עוד בהיותם קורבן שמכפר על שניאותיו וחטאינו של כפופים לברית הישנה, לתורה. (*aiōnios g166*) הכהן הנדרל עצמו ושל כל העם. ¹⁷ רוח הקודש כאשר אדם מורייש את רכושו בצוואה, רוצח למדנו שלפי הברית הישנה, ככל עוד איש מן היורשים אינו מקבל את חלקו לפני היה קיים המשכן החיצוני, והיותה קיימת שਮוכחה כי בעל הצוואה מת. ¹⁸ ככל עוד השיטה המתירה רק לכהן הנדרל את הגישה חי בעל הצוואה, איש אינו יכול לדרכו את לקודש הקודשים, הצבור הרחב אין יכול החלק המובטח לו, כי לצוואה אין תוקף בחיי להתקרב לאלהים. ¹⁹ דבר זה בא למדנו בעליה. ²⁰ מושם כך נם הברית הראשונה שהמנחות והזבחים, שהוקרבו לפי השיטה נחתמה בדם. ²¹ לאחר שמשה קרא לפני הישנה, לא הצליחו לטהר את לבו של החוטא העם את כל החוקים שבторת ה', הוא לkah אשר הקريب את הקורבנות. ²² מדויע? מפני מים. דם עגלים וشعירים, ובעוורת תולעת-שני שהتورה עוסקת רק בטקסים מסוימים: בענייני וענף אזוב התיזם על ספר התורה ועל כל מאכל, משקה, טהרת הגוף וכן הלאה, וטקסים העם. ²³ ובעשהו ואת אמר: "תנה דם הברית אללה יכלו לטהר באפין חיצוני ופייזי בלבד. אשר כרת ה' עמכם". ²⁴ באוותה דרך התיו מושם כך תפקידם זמני בלבד – עד שיובא משה דם גם על המשכן ועל כל כל הקודש המשיח ואיתו הברית החדשה. ²⁵ כאשר בא שבותוכו. ²⁶ למעשה לפי חוקי הברית הישנה עבר דרך המשכן המושלם והאמיתי בשםים שפיכת דם אין סליחת חטאיהם. ²⁷ מושם כך – המשכן שנבנה לא בידי אדם, שכן אין מיועד המשכן וכלי הקודש. שהם העתק של המשכן לעולם הזה. ²⁸ וכשנכנס אל קודש הקודשים האמיתי שנמצא בשמיים, היו צריכים להיטהר הביא אליו לא דם שעירים ונגלים, אלא את בدم כפי שטוהר על-ידי משה. אך המשכן דמו שלו אשר התיז על הכפורת אחת ולתמיד, האמיתי, שנמצא בשמיים, מטויה בזבחים וכן הבטיח לנו ישועה נצחית. (*aiōnios g166*) וקורבנות יקרים הרבה יותר. ²⁹ כי המשיח אם לפי התורה יכול דם הזרים והשערים לא נכנס אל המשכן שנבנה בידי אדם כאן

על-אדמות, ואשר הוא רק העתק של המשכן כלומר, המשיח אומר שהוא יודע כי אלוהים האמתי: המשיח נכנס אל המשכן האמתי אינו חפץ בדם הפרים והשעיריים. ועל כן שמצא בשמיים. כדי ליתן אונתו לפני אלוהים. הchein למשיח גוף שיוקרב לקורבן. ⁷ ועוד נוסף לכך, המשיח לא הקריב את עצמו אמר: "הנה באתי - במנוגלת ספר כחוב עלי פעמים רבות, כמנוגת הכהן הנדול שהקריב - לעשות רצונך, אלוהי". ⁸ לאחר שאומר מידי שנה את דם הקורבנות בקדש הקדושים. המשיח כי אלוהים אינו חפץ בדם הפרים ²⁶ אילו היה על המשיח להקריב את עצמו מידי והשעיריים שדורשת התורה, ⁹ והוא מוסיף: "הנה שנה, מבירתה העולם, היה עליו להעתנות באתי לעשות רצונך, אלוהי". המשיח ביטל ולמאות שוב ושוב. אולם עובדה היא שהמשיח את הברית היושנה כדי לתה תקף לברית בא אלינו באחרית הימים והקריב את עצמו החדשנה, ¹⁰ ובברית חדשה זאת נסלחו לנו פעם אחת ולתמיד, כדי שמוועדו בעדנו יבטל חטאינו, טוהרנו וקדושנו על ידי קורבנו של את כוח החטא שבתוכנו. ²⁷ (א�ן g165) כשם המשיח למענו - קורבן שהקריב פעם אחת שכולנו יודעים בכיתחון שנזר על בני-האדם ולתמיד. ¹¹ על-פי הברית הישנה, על-פי למות פעם אחת, ולאחר מכן להישפט על-ידי התורה, הקריבו הכהנים מידי יום קורבנות אלוהים. ²⁸ כך אנו בטוחים שהמשיח הוקרב שמעולם לא יכולו לטהר מחתה. ¹² ואילו פעם אחת בלבד ככפירה על חטאינו. אך הוא המשיח, לאחר שהקריב את עצמו לאלהים יבוא אלינו שנית - הפעם לא כדי לסלוח בעד חטאיהם כקורבן אחד ולתמיד, יש לנצח לחטאינו, אלא כדי להשלים את ישועתם של על כסא הכבוד לימיון האלוהים. ¹³ ומאו הוא מצפה של איבינו וכנענו לרגלו. ¹⁴ כי כל המזפים לו.

10 התורה רק רומות על הברכות שהביא לנו המשיח; התורה עצמה לא יכולה לתת את אותן הברכות. וכך לא היה בכוחה לטהר באופן מוחלט את מקריביו הקורבנות שבאו מידי שנה. ² אילו יכולה התורה לטהר אותם באופן מושלם. אויה היה מספיק קורבן אחד; מקריביו הקורבנות היו מקבלים סליחה חטאיהם פעם אחת ולתמיד ומהפונים היה נקי מהחתא. ³ אולם המזיאות שונא: הקורבנות שעשו החוטאים מידי שנה הזיכרו להם שבשהקריבו החוטאים מידי שנה הזיכרו להם שישוב את אשמתם וחטאיהם, במקום שיתחרו אותם! ⁴ מדרוע? מפני שדם הפרים והשעיריים אין יכול לטהר מחתא. ⁵ משומך, כאשר בא המשיח לעולם אמר: "זבח ומנחה לא חפצת", שהוא גוף כוננה לי, ⁶ עולה וחטא לא שאלת".

פנימה – אל אלוהים עצמו – בלבד שלם בעצמכם השתתפתם בצדערם של הסובלים ובכיבתון מלא, מותק ידיעה שלבנו ונפשנו כמכוכם.³⁴ ריחנותם על אחיכם שהושלכו טוהרנו על-ידי דם המשיח שנשפך, ונופנו נרחץ לכלא, וקיבלו שמחה את העוברה שככל בימים טהורים.³⁵ עתה יכולים אנו לצפותרכוכם גנוול, כי ידעתם שמצפה לכם בשםים לישועה שהבטיחה לנו אלוהים. אין לנו כל אוצר טוב מזה – אוצר ישיה שלכם לנצח. ספק שאלווהים באמות יקיים את הבטחתו, ואנו³⁶ יקרה אשר יקרה, שימרו על ביטחונכם יכולם להכריז על כך לפניו כולם.²⁴ כהוקרה באדרונו! זכרו, ביטחונכם זה יזכה אתכם על כל מה שאלווהים עשה למעננו, הבה נקידש בשכר רב.³⁷ אם אתם רוצים שהי קיימים את השומת-לב איש לדעה, נעדר ונאhab איש כל אשר הבטיח לכם. עליכם למלא בסבלנות את אחינו ונעזר זה זה.³⁸ אל תזינו את רצונו,³⁹ כי בווא לא יתעכב עוד זמן אסיפות הקהילה שלכם כפי שנוהגים אחיםך רב.⁴⁰ אלה שאמנתם הקנתה להם מעמד מכם, אלא השתדלו כמויטב יכולתכם לעזר של צדיקים בעני אלוהים. צדיקים לחיות לאמונה הזולת, במירוח עתה כשאנו רואים באמונה ולבטוח באלווהים שישפוך את כל שקרב יום בווא של המשיח.⁴¹ אם אנו חוטאים מחשורם. אם ייסנו, אלוהים לא ירצה בהם בזדון לאחר שידענו את האמת והאמנו במשיח, יותר.⁴² אבל אנחנו איננו מן הננסנים ואינו קרובנו של המשיח אינו מכפר על חטאינו. מפנים עורף לאלווהים. כי בך נחרוץ את נור⁴³ כן. מי שדרחה את המשיח לאחר שידע את דיננו. אנחנו מאמנים באלווהים מושיענו.²⁷

11 מהו אמונה? אמונה היא ביטחון מלא בדברים שלהם אנו מקווים. ומצב שבו אנו שיבוא בעקבותיהם זעמו של אלוהים אשר ישמיד את כל אויביו.²⁸ הרי אם אדם שסירב לקיום משוכנעים במציאותם של דברים שאיןנו יכולים לראותם.²⁹ אבותינו זכו לטובה בשל אמונתם הנדרלה באלווהים.³⁰ עלי-ידי אמונה באלווהים אנו מקבלים את העוברה שהעולם כולו נברא בפקודת ה', אשר בראה את כל מה שאנו רואים מדברים בלתי-נראים.³¹

⁴¹ (aios g165) **הבל** – בשל אמונתו הביא הבל לה קורבן טוב מזה של קון. כאשר קיבל ה' את מנחותו של הבל העיד למשחה שהבל צדיק בעניינו. למרות שהבל מת לפני שנים רבות יכולים אנו עדין ללמידה ממנה שיעור באמונה.³² חנוך – בזכות אמונתו של חנוך העלה אותו אלוהים לשמיים בלי שמות. חנוך נעלם לפתח העולם הזה, מפני שאלהים לקחו. עוד אמרת נשרתם נאמנים למשיח. אף כי מהירות האמת נשארתם נאמנים למשיח. ³³ לפעמים לענו לכם והכו אתכם. ופעמים אחרות אתם

לפני שעלה חנוך לשמיים נאמר עליו שמצא אפשרות לשוב אליו.¹⁶ אך הם לא רצו לשוב: חן בעיני אלוהים. ⁶ בלי אמונה לא תוכל נפשם יצאה אל הבית השמיימי. עתה אלהים למצואחן בעיני אלוהים. מי שרצחה להתקרכ בינו מتابיע ליהקרא אלוהיהם, שהרי הchein לאלהים חייב להאמין שיש אלהים, ושהוא להם עיר בשם. ¹⁷ גם כאשר ניסחו ה' בטח גומל למחפשים אותו באמת. ⁷ נוח – מותך בו אברהם והאמין להבטחותיו, ומשם כך אמונה ציית נוח לאזהרת אלהים בדבר היה מוכן להקריב את בנו יחידו. ¹⁸ אכן, העתיד להתרחש. אף כי לא היה סימן למבול אברהם היה מוכן להקריב את יצחק אשר האמין נוח לה, ובלי לבזבז זמן בנה תיבה דרכו הבטיח לו אלהים: "ביצחק ייקרא לך כדי להציל את בני- mishpachto. אמונהך של נוח ורעד". ¹⁹ אברהם האמין שאלו מות יצחק היה באלהים הייתה נינוד מוחלט לחוסר-האמונה אלהים משיב אותו לתחיה – וזה אכן מה של בני דורו בעולם. נוח מצא-חן בעיני שקרה, כי לבני אברהם נועד יצחק למאות, אך אלהים בזוכות אמונהתו. ⁸ אברהם – כאשר ה' השיב לו את חייו. ²⁰ יצחק, יעקב וווסף – ציווה ה' על אברהם לעזוב את מולדתו וללכת מותך אמונה ידע יצחקשאלוהים ברך את שני לארץ שהבטיחה לו, ציית אברהם לה' מותך בניו, יעקב ועשו. ²¹ כאשר הדקן יעקב ועמדו אמונהתו בו. הוא נשמע לה' למרות שלא ידע למות ברך מותך אמונה את שני בני יוסף, لأن אלהים מוביל אותו. ⁹ מותך אמונהתו בה, והשתחווה על ראש המטה. ²² כשבעם יוסף נם לאחר שהגיעה אברהם אל ארץ ההבטחה למות הוא דיבר מותך אמונה על העבדה חי בה כור וככרכי; הוא נר באוהלים, כמו אלהים יוציא את בני-ישראל ממצרים. יצחק ויעקב שקיבלו אותה הבטחה. ¹⁰ כי יוסף לא הטיל ספק בדבר, ולכן השבע אברהם המתין בסבלנות ובכיבושו שהיביאו את בני-ישראל שייקחו עמו את עצמותיו אל העיר שהאלוהים מתקנן ובונה. ¹¹ שרה – בצתאים מצרים. ²³ עמרם ווובגד – נם להורי נם שרה האמינה בה, ולכן, למרות שהיא משה הייתה אמונה נדרלה. בראותם שאלוהים זקנה מאד, העניק לה אלהים את היכולת ברכם בילד מיווד, האמינו שה' יכול להצילו הפיזיות ללדת את בנה. ¹² וכך, מאב שהיה מנורדרין המות שהוציאה פרעה. משם כך הם זקן מכדי להולד אפיקו בן אחד, נולד עם לא פחדו מהמלך והסתירו את משה שלושה שלם שמספרו ככוכבי השמים וכנרגנירי החולן חודשים. ²⁴ משה – כאשר נdal משה הוא שלל שפתם. ¹³ כל אנשי האמונה שצינתי סייר, מותך אמונהו באלהים, להיקרא בנו לעיל מתו לפני שזכו לראות את התנסחות של בת-פרעה. ²⁵ הוא העדיף להשתתף בסבל כל הבטחות ה', אך הם ראו את התנסחות עמו. עם אלהים. על-פני תעוגנות החטא. בעתיד ושמו על כך, שכן היהו כי ביהם ²⁶ משה חשב שモטב לஸבול לשם המשיח, האמתיו אינו בעולם הזה, וראו את עצםם מאשר ליהנות מאוצרות מצרים, כי משה נשא כורדים שנמצאים בעולם הזה. ¹⁴ מדבריהם את עיניו אל הנגול שעמד אלהים להעניק משתמע שציפו לארץ מושב. ¹⁵ אילו הצטערו לו. ²⁷ מכיוון שהוא בטח באלהים הוא לא לעזוב את הארץ שמננה יצאו, הייתה להם פחד מזעם פרעה והוציא את בני-ישראל

ממצדים, בשאבו כוח ונכורה מהאלוהים אלא עור-צאן לנופם. הם נדרדו במדבריות הבלתי-נראת. ²⁸ מותך אמונה ציווה משה ובהרים. הסתרו במערות ובנקיקי-סלעים. על בני-ישראל לשהות שהבשח הראשון, רעבו ללחם ולקן במחלות. העולם לא היה שמליך את דמו על המשקוף ועל המזוזות, כדי לצדיקם כאלה! ²⁹ למורות שאמנתם ולהתיז את דמיון על המשקוף ועל המזוזות, כדי לצדיקם כאלה! ³⁰ למורות שאמנתם את המצריים במקת בכורות. ²⁹ בני-ישראל בה' בכל לבם, לא זכה איש מהם בכל מה מותך אמונהם באלהים חציו בני-ישראל שה' הבטיח להם. ⁴⁰ מודע? כי אלהים רצה את ים-סוף כאילו היה יבשה, ואילו כשנiso שימתינו וויתהפו יחד אתנו בנמול הטוב יותר המצריים להצתו – טבעו. ³⁰ מכוח האמונה שהיכין למענהו.

12 נפלו חומות ירידיו לאחר שבני-ישראל צעדו מאחר שהוא מוקפים בקהל עצום כזה של סביבן שבעה ימים. ³¹ רחוב – בזכות אמונהה גנש אמונה שמעדים על אמת אלוהים. הבהบาลוים לא הוושמדה רחוב הונגה יחד עם נסיך מעליינו כל דבר שמכביד עליוינו, ובמיוחד בני-עיריה שמרדו בה, משומש שאספה אל את החטאיהם שדקבים בנו וממשלים אותו. ביתה את המרגלים, העניקה להם מחסה ונרוץ בסבלנות את המרווץ שהעמיד אלוהים וועורה להם להימלט מרודפיהם. ³² חזוקים לפניו. ² הבה נישא את עינינו אל ישוע, מורנו אתם לדוגמאות נספות? קוצר הזמן מלספר על אמונהם של גדרון, ברק, שמישון, יפתח, על הצלב, כי ידע ששומרה לו שמחה לאחר דוד, שמואל, וכל שאר הנביאים. ³³ הדורות מכן. עתה הוא יושב במקומו הכבוד לימיין לאמונהם באלהים אגנש אלו כבשו מלבות. השליטו צדק, אישרו את אמונותם הבתחות ה, ניצלו מגוב-אריות ³⁴ וממלחמות אש. היו המשיח כשבבל בושה וחרכה מיד האנשים מהם שזכות אמונהם ניצלו מממות בחרב. אחרים התחזקו לאחר שנחלשו או חלו, היו תוכחתה זו שפונה אליכם כאלו? "מוסר כללה שעשו חיל במלחמות והביסו צבאות ה". ³⁵ היו נשים שזכות אמונהן באלהים שבו אליהם יקורייה מן המתים. אחרים בטחו בתוךם לקביל את תוכחת אלוהים, כי היא מועדת לתועלת שלכם ולמען החינוך שלכם. אלוהים יקיים אותם לחיים טובים מלאה. ³⁶ היו ככלא שסבלו לעג, הצלפות שוט. אב אינו מוכיח ומהנץ את בנו? ⁸ אם אלוהים כבילה בשרשראות, מסרב בבר-כלא, מותם איינו מעניש אתכם כשאתם ראויים לכך. כשם בסקילה ואילו נסור נופם. לאחרים הובטה שאבות אחרים מענישים את בנים. פירוש חופש אם יתחשו לאמונהם. וכשיסירבו – הדבר שאינכם בני אלוהים ואיןכם שייכים נרצחו בחרב. לנשאים בחיים לא נותר באמת למשפחתו. ⁹ ואם אנו מכבדים את אבינו

האנושי נס כשהוא מעניש אותנו, האם לא ניכנע הר-ציוון האמוני ולפניהם עיר אלוהים חיים. בשמחה רבה יותר לפני האלוהים, אבינו הלא היא ירושלים אשר בשםיהם. אתם עומדים הרוחני, כדי שנלמד כיצד לחיות? ¹⁰ אבותינו גם לפני מקהלה רבבות מלאכים. ²³ לפני האנושיים חינכו אותנו המשך שנים ספורות קהילת המשיח שמורכבה מאללה שכחובים לפני ראות עיניהם. בעוד שאלוהים מהןך בשםיהם. לפני האלוהים ששותפם את הכלול, אותנו לתחולת שלנו, כדי שנשתתף בקדושתו. לפני נשמות הצדיקים בשםיהם. אשר אלוהים אין ספק שקבלת עונש היא חוויה מכאייבת השלים בהם את מלאכתו. ²⁴ ולפניהם ישוע ובלתי-געימה, אך אלה שלמדו לך מנגלים המשיח עצמו אשר הביא לנו את הברית בעבר זמנו שהעונש היה לברכה בחירותם. החדרה והנפלאה הזאת, ואשר דמו מכבבך על כן חזקו את ידיכם החלשות ועמדו איתן על חטאינו במקום שיזעך לנקמה כדמותם של על רגילים הכושלות. ²⁵ הובילו את רגילים ה'כל. ²⁵ لكن אל תעוז לסרב להקשיב לקול בדרך ישרה, כדי שהחולכים בעקבותיהם, של המדבר אליכם. שכן אם בני-ישראל לא גם אם יהיו חלשים וצולעים, לא יפלו ולא נמלטו מעונש כסירבו להקשיב לדבריהם יכשלו, אלא יתחזקו. ²⁴ התרחקו מכל מריבה כאן על פני הארץ, על אחת כמה וכמה לא ונhalbו חי טוהר וקדושה, כי לא קדושה לא נמלט אנחנו מעונש, אם נסרב להקשיב לקולו תראו את האדון. ²⁵ השינויו איש על רעהו של המדבר מן השמיים. ²⁶ כשדיבר אלוהים שמא יתחש אחד מכם לחסדו של אלוהים, כי מהר-סיני וועז קולו את הארץ. אך הוא הבטיח באדם כזה יכול להחפתה מרירות שעוללה שבפעם הבאה יזועז לא רק הארץ אלא נם להרעליל חי רבים. ²⁶ השינויו שאיש מכם לא את השמיים! ²⁷ מדבריו משתמש שהוא יבדוק ייגדר לנוגות או לכל טומאה אחרת, כמו מעשי וברר את כל מה שעומד על יסודות רעוועים, עשו שembr את בכורתו תמורה נזיד עדרים. כדי שرك החזק והיציב יישאר. ²⁸ מאחר ²⁷ אתם יודיעים שכאשר התחרט עשו ורצח שקיבלו מלכות שאין יכול להיהרס. הבה להסביר לעצמו את זכות הבכורה, היה מאוחר נבוא לפני אלוהים אסורי תורה, ונשרתתו מדי. הוא לא יכול היה לתקן את המעוות גם כרצונו בצעירות וביראה. ²⁹ כי אלוהינו אש כאשר שפק דמעות רבות. ¹⁸ זכרו היכן אתם אוכלה הוא.

13 ¹³ המשיכו לאחוב איש את אחיו באמות עמדים: לא לפני להבת אש. ענן, ערפל או סערה נוראה, כפי שעמדו בני-ישראל לרגלי הר-סיני, ¹⁹ ואף לא לפני תרומות שופר נוראה. ככל שארחו מלאכים בbijם בלי שידעו وكلו ה' שדיבר אל בני-ישראל בדברים נוראים עד שהתחננו לפניו שיפסיק לדבר. ²⁰ כי לא יכול לשאת את צו זה: של הנוצע בהר - כולל הבהמות - ייסקל באבני וומות. ²¹ המעד היה נראה כל-כך עד שאפילו משה עצמו אמר: "יגורתי וחרדתי!" ²² אתם עומדים לפני

יעניש את כל הzonים והנוapiים. 5 התרחקו כך. 6 במיוחד עתה אני זוקק לתפילהיכם. מהאהבת כסף ושמחו בחלקכם. כי אלוהים כדי שאוכל לשוב אליהם במוחה. 20 ואלוהי אמר: "לעולם לא אאכזב ולא אעזוב אותך!" השלים, אשר בدم הבירית החדרה והנצחית 6 משום כך יכולים אנו לומר בביטחון ולא העלה מן המותם את רועה הצאן הנדור – ספק: "ה' בעזרך ואני פוחד מאייש!" זכרו את ישוע המשיח אדוננו – 21 (aiōnios g166) (aiōnios g166) יציג את מנהיגיכם אשר לימדו אתכם את דבר אתכם בכל מה שדרוש לכם כדי למלא את ה'; חישבו על דרך חייהם והשתדרלו לבתו רצונו, ועשה בהם את הרצוי בעינוי עליידי בה' כמוהם. 8 ישוע המשיח אינו משתנה; ישוע המשיח, אשר לו הכבוד לעולמי עולמים. כפי שהיה בעבר כך הוא בהווה, וכך נם – 22 אהים יקרים, אנא. הקשיבו יישאר לנצח! 9 אל תלכו שילל בסבלנות למה שכתבי במכתב זה, שהרי זהו אחרים רעינו זרים וחדרים. כי מוטב לחזק מכתב קצר. 23 אני רוצה להביא לידי עצכם את לבנו בחסד אלוהים. מאשר להקדיש את שאחינו טימותים שוחרר מהכלא. אם הוא כל תשומת לבנו לטקס-ימאכל שלא הועילו יבוא לכאנ' בקרוב. אבוא ייחד איתו לבקר למשתפים בהם. 10 יש לנו מזבח שאינו מועיל אתכם. 24 מסרו דרישת-שלום לכל מנהיגיכם לאלה שימושיים לחפש ישועה באמצעות ולכל המאמינים שנמצאים שם. המאמינים קיומ התורה. 11 לפví חוקי התורה הביא הכהן באיטליה שואלים לשולםכם. 25 חסד אלוהים הנדול את דם הבהמות אל הקודש כדי לכפר עם כולכם. – אמן.

על החטא. ואילו נוף הבהמה נשרפ' מהוין למתנה. 12 משום כך נם ישע סבל ומה מהוין לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראותו אל מהוין לעיר (כלומר, מהוין לענייני העולם הזה) ונהייה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולים הזה אינו בירינו; אנו מצפים לעיר שעמידה לבוא. 15 בעוזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח תורדה, כלומר, נודה לו בפינו ונזכיר על נאמנותנו לשמו. 16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים بما שיש לכם, כי קורבנותنا לאלה רצויים לה. 17 צייתו למנהיגיכם וכבדו את סמכותם. כי הם דוגנים לך לאליאתך. כמו שעמידים למסור עלך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפיקdom בשמחה, ללא צער ולא כאב. כי אחרית תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדרנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עליי

לפתחתכם לעשות מעשים רעים, כי אלוהים עצמו שונא את הרע. לכן, אם אתם עומדים לפני פיתויים שונים, אל תחשימו את אלוהים!¹⁴ מקור הפיתויים הוא בלב האדם, בחשquetיו ובמחשבותיו הרעות. ¹⁵ המחשבות האלה מולדות מעשים רעים. כאשר נתונים לחטא לצמות, זה מולד מות. ¹⁶ לכן, אחיהם יקרים, והמושלמות נוגנות לנו מהאלדים אשר בראש כל האורות, ואשר בעצמו מקרין אור נפלא את כל היותר. והמציאות האמת שכתבי-הקודש. וכך הפכו באמצעות המשנה ואינו נחלש לעולם. ¹⁸ אלוהים זכרו, אחיהם יקרים, כולם צרייכים להיות מהיריים להקשיב אך איטיים לדבר ואיטיים להתרגז. ²⁰ כי הרוגו מכער אותן ואת אופיינו, ואילו הרוצה שניה טובים ומושלים. ²¹ על כן הופטרו מכל דבר רע בחיקם, מבעניהם ומחוץ, וקיבלו בשמחה ובנענו את דבר אלוהים אשר בכוחו להושענו. ²² עלייכם לבצע את דבר אלוהים הלהה למעשה, כי אם אתם מקשיבים ואיונכם מקיימים, אתם מרומים את עצמכם. ²³ מי שמקשיב בלבד ואינו מקיים את אשר שמע, דומה לאדם שambilיט בדמותו במראה; ²⁴ ברגע שהוא מפנה את נבו למראה,שוב איינו יוכל לראות את בבואהתו ושוכח כיצד הוא נראה. ²⁵ אך החוקר והלומד את תורה החופש שנתן לך בני אדם, לא זו בלבד שיזכור את הכתוב, הוא גם יבצע אותה בלבך לשיכון את הכתוב. והוא יברכו בכל מעשי. ²⁶ הטוען שהוא מאמין משיחי, אך איינו מסוגל לשłów בשלונו. מרמה את עצמו, ואמוןתו אותו. ²⁷ זכרו, אלוהים אף פעמי לאינו מנסה אינה שווה הרבה. ²⁷ אמונה טהורה ואמיתית

אל שנים עשר השבטים שפזרוים בהפיצו. מאת יעקב, עברו של אלוהים ושל ישוע המשיח. שלום וברכה לכלכם! ² אחיהם יקרים. אם יש לכם צרות ובעיות, ואם אתם עומדים בפני פיתויים חזקים, תהשיבו זאת כהודנות לשמה גדולה. ³ שכן צרות, בעיות ופיתויים מוחזקים את כוח הסבל. ⁴ לכן אל תברחו מהבניות, אלא תנו לשבលנותכם להתחזק. כאשר תהיה סבלנותכם חזקה די הצורך, לא ייחסר לכם דבר, אופיים יהיה חזק מן הרגיל ותהיו מסוגלים לכל דבר. ⁵ ברצונכם לדעת מה רוצה האלוהים שתעשו? שאלו אותו והוא יגיד לכם ברצון. ⁶ מוקן תמיד להעניק חכמה באהבה וברוחב לב למי שמקש ממנה, בלי לגנור בו על שבקש. ⁶ אך עליכם להאמין, ללא צל של ספק, שהוא באמות ייתן לכם מה שאתם מבקשים ממן. כי אדם ספקן וחסר-אמונה דומה לנגל בים הנישא וניזוק על-ידי הרות. ⁷ אדם ספקן הוא אדם הפכף שמשנה את דעתו בכל רגע. שכן אין בטיח בחטלותיו. אם איןכם מבקשים באמונה, אל תצפו מה להיענות לכם. ⁹ מאמין משיחי הנחشب לעני בעולם זהה צריך לשמות. כי עני אלוהים הוא חשוב מאוד. ¹⁰ וזה מאמין העשיר צריך לשמש על שעיסרו חסר כל ערך בעני ה. כי כמו הפרח שמאבד את יופיו, מתייבש בקרני המשמש הצורבות וטמת. אך ימotto העשירים תוך זמן קצר ויאשרו אחריהם את כל רכיהם. ¹¹ טוב לאדם שעמד בפיתויים ולא נכשל, כי הוא קיבל פרס – את כתר החיים שהבטיח לה לכל האותים אותן. ¹² זכרו, אלוהים אף פעמי לאינו מנסה

בעני אלוהים האב פירושה לדאגן לאלמנות עושים ולמה שאתם חושבים, כי אלוהים ישפטו וליתומים בצרתם, ולסרב להשפעה המטמאת אתכם לפי תורה החירות והחופש.¹³ אלוהים לא ירham על מי שלא ריחם על אחרים של העולם.

זאת הוא ירham על אלה שריחמו על אחרים ויקל במשפטם.¹⁴ אחים יקרים, איזה ערך יש לטענכם שאתם מאמינים מшибחים, אם איןכם מוכיחים את אמונתכם בהגשה עזרה לzellח? האם יכולת אמונה כזוrat להציג מושה?¹⁵ אם יש לכם חבר שוקק באופן דחוף לאוכל ובנדים,¹⁶ ואתם אומרים לו: "לך לשלום, אלוהים יברך אותך וייתן לך אוכל ובנדים." אבל איןכם עוזרים לו בעצמכם, ובנדים. "אבל איןכם עוזרים לו בעצמכם מה הערך לדיבורים שלכם?"¹⁷ מכאן אתם רואים שאמונה בלבד אינה מספקת; עליוכם להוכיח את אמונתכם על ידי מעשים טובים. אמונה שאינה מוכיחה את עצמה על ידי מעשים טובים היא חסרת ערך ונחותת למתה.¹⁸ מישחו יכול לומר: "אתה טוען שהדרך אל אלוהים היא באמצעות אמונה בלבד, ואילו אני אומר שימושים טובים הם חלק בלתי-נפרד מהאמונה. הרוי איןך יכול להוכיח את אמונתך ללא מעשים, בעוד שככל הראות את מעשי יודע מיד על אמונתי".¹⁹ האם יש בינוים כאן שהובטים עדין שמספיק רק להאמין שיש אלוהים והוא אחד? אל תשחחו שם השדים מאמנים בקיומו של אל אחד, והם פוחדים ממנו פחד מוות.²⁰ שוטים! מתי תלמדו שאין כל ערך לאמונתכם אם איןכם שומעים בקול אלוהים? אמונה שאינה באה בידי ביטוי במעשים טובים אינה שווה פרוטה.²¹ האם איןכם זכירים שאפילו אברהם אבינו נצדק במשיו? אברהם שמע בקול אלוהים נאם כשביקש ממנו להזכיר למות את בנו היחיד עומר اسم לפניו.²² שמו לב למה שאתם יצחק.

2 אחים יקרים. כיצד יכולים אתם לטעון שהונכם שייכים לאדון הכלוב, ישוע המשיח, בעודם מפלים לרעה את העניים?² אם יבוא لكم הילחכם איש עשיר, לבוש בנדרים יקרים וענד טבאות זהב, ואחריו יכנס לבית-הקהל קבץ לבושים בנדרים בלבדים.³ אל תכרכו סכיב העשיר בניסיון להושיבו במקום הטוב ביותר, ואל תפנו את העני בזולול: "עמורean ולא שם!⁴ אם הדבר אינו מוצאץ בענייך אתה יכול ללכט!"⁵ אחים יקרים אינו רוצה שתשתף אדם על-פי עשרו, כי אין זה משפט צדק, ומה שכה אינו מביא כבוד לה, והקשיבו לנו, אחים יקרים. הלא אלוהים בחר לחת לעיניים אמונה עשירה ולהוריש להם את מלכותו – אותה מתנה נפלאה שהבטיחה זו לכל האוהבים אותו.⁶ ואילו אתם מביעים את העניים! האם אינכם יודעים כי העשירים הם הנוראים לכם צרות? הם גנולים את כל כספם ולבסוף סוחבים אתכם לבית-המשפט.⁷ בדרכ-כל העשירים הם המנגננים על ישוע ארוננו.⁸ וראי שעיליכם לשמר את המצווה: "ואהבת לרעך כמוך".⁹ אך אם אתם מפלים לרעה את העני, אתם חוטאים. כי עברתם על המצווה זאת. הרוי יודעים אתם כי אדם ששומר את כל מצוות התורה, אך עובר על מצויה אחת בלבד, אשר בעני אלוהים כאילו עבר על כל המצאות.¹⁰ וכי האלוהים אשר ציווה לא לנאוף ציווה נם לא לרציו!¹¹ לכן גם אם לא נאפת, אבל רצתת הרוי שעברת על חוקי היה ותה עומר اسم לפניו.¹² שמו לב למה שאתם יצחק.

והיה מוכן לעשות כל מה שאמר לו – מעשו אחד יוצאות ברכות וקללות. אחים יקרים, השלימו את אמונתו. ²³ הכהנים מספרים לנו את מוסכמים איתי שאין זהiah למאmins. כי אברהם האמין בה' וכי אמונתו נחשבה לו ²⁴ הוא מעין אחד יכולם לנבוע מים מותקים לצדקה. אברהם אף נקרא "אָהָב אֱלֹהִים". ומה מרים? ²⁵ כשם שאינכם יכולים לקטוף אתם רואים. אם כן, שודם נושא בזכות זויות מעז תאה או האנים מעז גפן. כך אמרנותו המותבطة במעשים. ²⁶ גם רחוב הזונה איןכם יכולים לשאוב מים מותקים ומים ניצלה בזוכות מעשיה, כאשר הסתירה את שני מרים מעין אחד. ²⁷ על החכמים והנבונים המרגנלים ושלחה אותם בדרך אחרת. הרחק שביניכם להוכיח את חכמתם במעשים טובים מרודפיהם. ²⁸ כשם שנוף בלי נשמה מות הוא, שיישו בצדיעות ובענווה. ²⁹ אם לבכם כך נס אמונה שאינה מותבطة במעשים טובים מר' עלייכם. הדקאה אוכלת אתכם ואתם רוצחים לריב עם הזולת. אל תנסו לשקר מטה היא.

ולהתפאר בחכמתכם ובטובתכם. ³⁰ שכן **3** אחים יקרים, אל ת מהרו למתוח בזיקורת קנאה ומיריבת אינס"ח חכמה" שמעניק האלוהים. של מעשיהם של אחרים. שכן כולנו טועים אלא"חכמה" העולם שנigeria על-ידי השטן בכבודו ובעצמו. ³¹ בכל מקום שיש קנאה או מיריבת, יש גם אישדר ומשיח שtan למיניהם. עונשנו יהיה חמור הרבה יותר מעונשם של אחרים. מי שיכל לשלוות בלשונו מוכיה היא טהורה, עדינה, רודפת-שלום, מנומסת, ותרנית, מלאת רוד, כנה, רציניות, ויתנות מכל הלב. ³² שוחררי השלום, שזרעים ברוח של שלום. יקצרו יבול של צדק ואמת. גדולה, ועל-אף גלים סוערים ורוח חזקה, יכול להגנה להוביל את האנניה לכל מקום שירצה **4** היודעים אתם מי גורם לכל המריבות רב החובל. ³³ גם הלשון היא איבר קטן, אך והמלחמות ביןיכם? היצר הרע שלכם! ³⁴ אתם עלולה לנטרום נזק רב. כשם שניזוץ אש מסוגן מוכנים אפילו לרצח כדי להציג את מה להជיה יער שלם. ³⁵ הלשון היא להבת אש, שאין לכם. אתם מוכנים במה שיש לאחרים, מלאה זדון ורשע ומרעליה את אופינו. הלשון ומשום שאינכם יכולים להציג זאת בעצמכם, בוערת באש ניהינים ועלולה להביא רס ³⁶ אתם נלחמים כדי לחטוף ולתקחת מהם! וכליון על חיינו. ³⁷ ג od Geenna 1067 Adam יכול לאף אך למשה אין לכם, כיוון שלא ביקשתם כל מני חיים, ציפורים, רמשים וدونים. ³⁸ אבל מלאוהים! ³⁹ גם אם אתם מבקשים איןכם איש אינו מסוגל לאלף את הלשון, שמוכנה בכל מקבלים. כי מנייעיכם אינם טהורים; אתם רגע לשלח חיצי רעל. ⁴⁰ אותה לשון מברכת מבקשים רק כדי למלא את התאותכם. ⁴¹ נאפים ומהללה את אלוהים. ואף מקהלת אנשים שכמוכם! האם אתם לא מבינים שידידות שונים שוכראו בצלם אלוהים, ⁴² כך שפה עם העולם היא עיינות לאלוהים? אומר זאת

שוב: אם ברצונכם להתיידר עם העולם, בכך או אחר. ”¹⁶ אם איןכם נוהנים כך הרי שאתם עושים את עצמכם אויבים לאלהים. מותפאים בתוכניותיכם. וביחסון עצמי כזה זו זאת מפני שהחכובים מלמדים אותנו כי איןנו מוצאים בעני אלוהים. ¹⁷ אל תשכחו רוח הקודש, שהשכנין ה' בחוכנו, שומר עליינו שאם אתם יודעים מה עלייכם לעשות, ובכל בקנאה. ⁶ אך הוא נם מעניק לנו כוח רב זאת אינכם עושים זאת, אתם חוטאים.

כדי שנוכל לעמוד בפיתויים ובהתאות, כפי **5** העשירים, עכשו הנעה שעתכם לבכotta שאומרים החכובים: ”אלוהים מתנדן לנאים ולהיאגה בייסורים וסבל, בנלל הצרות הנוראות שתבוננה עליהם. ² עושרכם נרכב כבר עכשו, ובגדריכם היפים ביותר נראים כמום סמרטוטים, כי נאכלו על-ידי עש. ³ כספכם זה מושם שאגרתם לעצמכם אוצרות לימים אחرونים. ⁴ הקשיבו! השומעים אתם את בכיו האיכרים העניים אשר דירימות ועשתקתם? קול בכיים הנגע לאוזני ה' צבאות. ⁵ חזרתם כאן בעשור ונוחיות, מילאתם את התאות לבכם ופיתתם את עצמכם ליום הטבח. ⁶ הרשותם ורצחתם אנשים חופשיים מפשע אשר לא יכולו להנגן על עצםם מפניכם. ⁷ ואתם, אחוי תיקרים, אתם המצפים לבוא ארוננו, התארדו בסבלנות כמו אייכר שמצפה לקציר. ⁸ כן, התארדו בסבלנות והתעדדרו, כי ארוננו עומד לשוב במחרה. ⁹ אחוי, אל תתלוננו זה על זה פן ישפטת אתכם האלוהים – השופט. ראו, הנה הוא עומד בפתח. ¹⁰ נבייא האמת, שדיברו בשם ה', ישתמשו לכם דוגמה לסלנות וכוח-סבל. ¹¹ אלה מכם שאומרים: ”מחר נלך לעיר פלונית, נישאר שם שנה, נפתח עסך ונרווח כسف.“ ¹² מאיין לכם לדעת מה יקרה מחר? הרי איןכם יודעים כמה זמן יותר لكم לחיות! חייכם דומים למסך שען: רגע אחד אתם רואים אותו ורגע שני הוא נעלם. ¹³ עלייכם לומר: ”אם ירצה השם, נחיה ונעשה דבר זה“ ¹⁴ מעל לכל, אחוי תיקרים. אל תישבעו! לא

בשניים. לא בארץ ולא בכל דבר אחר. אמרו פשטוט'ן "או"לא". כדי שלא תחטא ולא תואשמו. ¹³ על הסובל להמשיך להחפלה, ועל השמח להמשיך לשיר שיר תהילה לה. מי שחולה יקרא ליקני הקהילה; הם ימשכו אותו בשמן, יניחו ידיהם עלייו ויתפללו לה שירפאו. ¹⁴ אם חפילהם נאמרה באמונה היא החיל את החולה, כי אלוהים ירפא אותו. אם חטא חטא כלשהו, ישלח לו אלוהים על חטאו. ¹⁵ התוודו על חטאיםם איש בפני רעהו, החפלו זה בעדר זה, ואלוהים ירפא אתכם. תפילה צדיק היזוצאת עמוק ליבו הוא בעלת כוח רב ומ比亚ה לחותצות נפלאות. ¹⁶ אלהו הנביא היה אדם כמוני וכמוני, ובכל זאת, כאשר החפלו בכל לבו שלא ירד נשם. שמע ה' לתפילתתו ועצר את הנשム למשך שלוש שנים וחצי. ¹⁷ ואז אלהו החפלו שוב, אך הפעם בקשי מה להוריד נשם, וה' הוריד נשם והארץ הצמיה את פריה. ¹⁸ אחיהם יקרים, אם מישחו יפנה עורף לאלוהים. ומישחו אחר יחוירו לה, וייחדש את בטהוננו בו, הוא יציל את התועה ממוות ויביא לסליחת כל חטאינו ופשעינו.

הראשונה לפטרוס

להם מראש על סבלו של המשיח וייסוריו, ועל הכבוד שיבוא בעקבותיהם.¹² לבסוף נאמר להם שנכואות אלה לא תתקיינה כי מי חייהם, כי אם שנים רבות לאחר מותם - בימי חייכם! נכואות אלה הן הבשורה שיבשו لكم שליחי המשיח בהשראת רוח הקודש. אפילו מלאכי אלוהים השתווקו לדעת יותר על דבריהם אלה.¹³ לפיך, התכוונו וצפו בפיקחות וערנות לחסד שיעניק לכם אלוהים ביום שובו של ישוע המשיח.¹⁴ הוайл ועתה בני-אלוהים אתם, עלייכם לציית לו. אל חשבו למשיכם הרעים ולדרך החיים שניהלתם לפני שהאמנתם במשיח.¹⁵ היו קדושים בכל מעשיכם. כשם שהאלוהים אשר אימץ אתכם לבני קדוש הוא.¹⁶ הלא אלוהים אומר לנו בכתביהם: "קדושים תהיו כי קדוש אני".¹⁷ זכרו כי אביכם שבשמיים, שאליו ישבוט את כל מעשיכם בצדך מוחלת!¹⁸ מושם כך עליכם להתייחס אליו בכבוד וביראה כל ימי חייכם עלי-אדמות.¹⁹ אלוהים פרה ונאל אתכם מאמוןנות-שוא ומעשי-הבל שניהלתם מאבותיכם, אך הוא פרה אתכם לא בזחב. בסוף או בצוותת השלום אחרית שמקובלת בעולם הזה.²⁰ כי אם בדמיו היקר של המשיח - השה התמים והטהור של האלוהים. עוד לפני בריית העולם יעד אלוהים את המשיח להיות קורבן بعد בני-אדם, אולם תוכנתו זאת נודעה ברבים רק ביום נשותיכם.²¹ אף כיنبيי התנ"ך ניבאו וכתבו באלווהים אשר הקימו מן המתים והעניק לו כבוד רב, כך שאמונתכם ותקוותכם מבוססת באלוהים.²² היה שטוהרתם מאנוכיות הצביע רוח הקודש, אשר פעל בקרבם וסייע ומשנה כשהאמנתם במשיח ובבשורתו. אהבו

1 מאת פטרוס, שליחו של ישוע המשיח. אל המאמינים הפזרים בפנטוס, גלטיא, קפרוקיא, אסיה וביתניה. 2 אחיהם יקרים, האלוהים אבינו על-ידי רוחן, כדי שתצייתו למשיח וכדי שדם המשיח יטהר אתכם. יהיו רצון שאלווהים יברך אתכם בברכה נורלה של חסר ושלם. 3 השבח לאלווהים. אבי אדוננו ישוע המשיח, על אשר ברחמיו הרבים ובזכות תקומתו של ישוע המשיח מן המתים. העניק לנו חיים חדשים מלאי תקווה. 4 אלוהים נם הוועיד לכם נחלה נצחית בשםים - נחלהמושלמת של תירקב או תשנה. 5 בזכות אמונתכם שומר אתכם לבני קדוש והוא. 6 משומךך עליכם בשלמותה ביום الآخرון. 7 הסבל והצרות האלה אינם מצרות שנות. 8 הסבל והצרות האלה אינם מקרים; מטרתם לבחון את אמונתכם הוקירה יותר מזוהב, לצרפה ולטהרה. אם תישאר אמונתכם איתנה וטהורה למורות הצרות והקשדים, היא תביא לכם שבת, כבוד והדר בתום שובו של ישוע המשיח. 8 אתם אויבים את המשיח למורות שמעולם לא ראייתם אותן מאמינים ובוותחים בו למורות שאינכם רואים אותן, ואתם מלאים שמה שאין מילים להארה. 9 בזכות אמונתכם מעניק לכם אלוהים לא רק שמה גROLה, כי אם גם מושיע את נשיותיכם.¹⁰ אף כיنبيי התנ"ך ניבאו וכתבו על ישועה זאת שמיועדת לכם. הם לא הבינו את מלא משמעותה.¹¹ הנביאים השתדרו כללות את המועד ואת הנסיבות שעלייהם הצביע רוח הקודש, אשר פעל בקרבם וסייעו

איש את רעהו אהבה כנה ועזה. 23 שחרי עתה הנפלא. 20 בעבר התקשח אלוהים אליהם. אך נולדתם מחדש, לא מזרע שנשחת אלא מזרע עתה עם אלוהים אתם! בעבר לא הכרתם את כלתי נשחת, במאזועות דבר ה' חחי וקיים. טוב לבו של אלוהים; עתה טוב-לבו זה שינוי (aiōn g165) 24 אכן, היונו הנוכחים יניעו לkiem; אהים יקרים ואהובים, הם יובילו כשב שמתיבש ומזהב. כל דבר אני מתחנן לפניכם, אנא, התנהגו בעולם הזה שהתפארנו בו יבול כפרה. 25 אולם דבר ה' כורדים. מעין תושבים ארעיים, ועל תיכנעו יעמוד לעלום! והבשורה אשר שמעתם היא לפיתויי העולם הזה שמתרירים בנפשותיכם.

22 הקפידו על התנהנות טובה עם שכיניכם

הלא-אמינים. התנהנו אוירם בצדקה וביזור ש כדי שיראו את מעשיכם הטובים. וכך, למרות השדורותיהם הנוכחים, בבוא המשיח הם יפאו את שמו על-שם מעשיכם הטובים. 23 הייכנעו לכל שלטון אנושי למען אדוננו, בגין אם למלך בראש המדינה. 24 ובין אם לנצאים אשר שלחה להעניש את עשי הרע ולשבח את עשי הטוב.

25 אלוהים רוצה שתעשו אך ורק את הטוב, כדי שמעשיכם הטובים ישתקו את הלא-אמינים אשר מותך טיפשות וחוסר דעת, מתחפשים סיבה לדבר נגידכם ונגונם הבשורה. 26 אתם אמנים חופשיים. אך הנכם עבדים לאלוהים, או אל תגלו את היוטכם חופשיים כתירוץ לעשות את הרע. 27 כבדו את כל בני האדם, אהבו את המאמינים, כבדו את השלטונות, והתייחסו ביראה אל אלוהים. 28 עבדים,

כבדו את אדוניכם, ועשו כל מה שייאמרו לכם - לא רק אם הם טוב-לב וענווים. אלא גם אם הם קפדיים ואכזרים. 29 אם אתם גענשימים חינם על מעשה טוב שעשיותם, הלוו את אלוהים! 20 אחרי הכל, אם גענשתם על מעשה רע שעשיתם, לא מניע לכם פרס; אך אם אתם גענשימים וסובלם בגלל מעשיכם הטובים, מוצא הדבר חן בעיני אלוהים. 21 אלוהים יעד לכם סבל זה, שחרי נם המשיח סבל לمعנכם והשאר לכם דוגמה לולכת

דבר ה'. (aiōn g165)

2 לפיכך, הפסיקו לעשות מעשים רעים! אל תרמו, אל תקנו, אל תרכלו ואל תוציאו ריבתך. 2 אכן, אם אתם באמת מעריכים את טוב-לבו של האדון, חදלו לכם מהרשע, וכחינווקות רכים המשתווקים לחלב אמרם השתווקים להחל ברוחני תהור, שיעזר לכם לנדר ולהגעה לבגרות רוחנית ולישועה מושלמת. 4 בואו אל המשיח שהוא אבן-פינה חייה! בני-האדם זיללו בו, אך לאלוהים שבחר בו להיות מעלה הכלול, יקר המשיח מכל! עתה נעשיהם אבנים חיים, ואלוהים בונה בהם את משכנו הרוחני. במשכנו זה אתם כהנו הקדושים, ובשם יושע המשיח עליהם להקריב לו זבחים שימצאו בחן בעיניו. 6 בקשר לכך אומר לנו אלוהים בכתבי החקודש: "הנני יוסד בציון אבן פינה, אבן בוחן ויקירה, המאמין בה לאיבוש". 7 לכם, המאמינים, אבן זאת יקרה מאד, אך לאלה שאינם מאמינים: "האבן שמאסו הבונים היהתה לראש פינה, 8 לאבן נגף וצורך מכם". אכן, אלה שאינם מאמינים ייכשלו, שכן לא יישיבו לדבר אלוהים. וכך יקבלו את העונש שמיועד להם. 9 אולם אתם שונים מהם: אתם נבחרתם על-ידי אלוהים עצמו לממלכת כוהנים, לעם קדוש ומוחה, כדי שתראו לבני-האדם כיצד הוציאכם אלוהים מהחשכה והביאכם אל אורו

בעקבותיו.²² המשיח לא חטא מעולם, לא ואל תשקר. ²³ סור מרע, עשה את הטוב רימה,²⁴ לא השיב למקללים אותו ולא איים והשתדל לחיות בשלום עם כל אדם. גם אם لنוקם בمعنىו; הוא הפקיד את עצמו בידי הדבר דודש מא Miz! ²⁵ כי ה' משוויה על ילדיו האלוהים ששותפם בצדך.²⁶ המשיח נשא בונו העושים מעשים טובים ומקשיב להפילהותיהם, את החטאינו, כדי שנמנת לנבי החטא ונחיה אך הוא מתרנד לעושי הרע.²⁷ בדרך כלל כדי לעשות מעשי צדקה. הכאב והסבל שנשא איש לא יפגע בהם בגלל רצונכם לעשות את המשיח ריפאו אותנו!²⁸ בעבר טיעתם כצאן הטוב.²⁹ אם בכלל זאת פוגעים בהם, דעו ההולכה לאיוב. אך עתה שבתם אל הרועה כי אלוהים יברך אתכם על כך. אל תפחדו הטוב שומר על נשותיכם.

3 נשים, שמענה בקול בעליךן, כיiao – נם אם מאוייהם.³⁰ התמסרו למשיח. אם ישאל אינם מאוייהם בדרביה – חרוץ התנהוגתנן אתם מישחו מודיעם מאמנים במשיח, היו מוכנים להשיב לו בענווה ובביראה.³¹ עשו אך את להם. חיכון הצניעים והקדושים יספרו להם על אלוהים יותר ממלילים!³² אל תנסו להתקשט בחכשיטים, לבוש או בתסרוקת.³³ היו נזחי, שנובע מהיינה יפות בפניהםותן. יופי נזחי, מנפש עדינה ושלווה, יקר מאד בעני אלוהים.³⁴ מעתם מושרים מארש بعد מעשים רעים. ³⁵ יופי פנימי כזה אנו מוצאים בנשים הקדושות בהג'ך: נשים אלה צייתו לבעליהן ובטהו אלוהים. ³⁶ שרה, למשל, צייתה לאברהם בعلיה ואף קראה לו "אדון". אם אתן נהוגות כמוות, עשות מעשים טובים ואינכן פוחחות אמרמת. אך רוחה חייה לנצח.³⁷ אתם, הבעלים, מדבר, הרי אתן בנותיה. ³⁸ המשיח את הרוחות הנמצאות במסדר ובישראל השתרדו להבין את נשותיכם. כברו אותן כבנות המין החלש, וחכרו שם להן יש חלק בנחלת הייחונצת. אם לא תנגו כך, לא ימחר אלוהים להשיב לתפלותיכם.³⁹ לטיכום: השתרדו כולם לחווות כמשפחה נדילה במבול הגדול.⁴⁰ זהו, דרך אגב, המשמעות הסמלית של הטבילה. בטבילה אנו מעידים ואושרתו. היו רגינים לצרכי הזולות, אהבו כי נוענו ממות ומשפט. ערך הטבילה איש את רעה והתנהנו ברחמים ובנעווה.⁴¹ אל אין בטירור הנוף. כי אם בפניה לאלוהים תלמדו רעה תחת רעה ואל תשיבו למקללים אתכם, כי אם ברכו אותם וחתפלו שאלוהים לטהר את המצחן – דבר שנותאפשר על ידי יוזר להם. שכן עלינו להנוג בזולות בטוב-לב. המשיח לימין האלוהים בשמיים, וה מלאכים ואלוהים יברך אותנו על כך.⁴² רצונך בחיים טובים ומאושרים? שמור את לשונך מרע

וכל כוחות השמים נכוונים לפניו ומציאות המשיח, אשר לו הכבוד והגבורה לעולם ועד.
לו.

- אמן. (165g *חטאת* 12 ידידים יקרים, כשהבחואה

עליכם צרות כדי לבחון את אמונהכם, אל התפללא ואל תשוממו כאילו היה זה דבר מוזר ויזאצ'דוף. ¹³ שמצו על צרות אלה, כי אתם משתתפים למעשה בסבל המשיח, ביום אחד כשיגלה את עצמו ברוב הדרכו, תימלאו שמחה נפלאה. ¹⁴ שמצו כشمקללים ומעליכים אתכם על שם אמונתכם במשיח, כי פירוש הדבר שרוח אלוהים נחה עליכם בהדר רב. ¹⁵ אולם איני רוצה לשם עלי סבל שנגרם לכם על שם שרצתם, נבנתם, עשitem רע או התערבתם בענייניהם של אחרים. ¹⁶ אין זאת בושה לסבול בגלל היותכם משיחיים; להיפך, הודהו לאלהים על הזכות להשתיק למשחת המשיח ועל הזכות לשאת את שמנו. ¹⁷ הניע מועד משפטו של אלהים, ותחילה לעלי לשבוט את בניו. אם אף עלינו, המאמינים, להיפט, תארו לעצמכם מה נוראה היה נורלם של אלה אשר מעולם לא האמינו באלהים ובמשיח! ¹⁸ אם הצדיקים נושאים בקשי, איזה סיכוי יש לרשעים? ¹⁹ לפיכך, נם אם אתה סובל, כרצין אלהים, המשך לעשות את הטוב, והפרק את עצמן ביד האלהים אשר ברא אותך, כי הוא לעולם לא יאכזב אותך.

5 אני מזהיר את זקני הקהילה שביניכם, אלוהים כישرونויות מסוימים: נצלו כישرونויות כזון קהילה, כדי שראו במניינו את סבל אלה וערדו לזרות. ²⁰ אם העניק לך אלהים את המשיח, וכי ישיך אותם יקח חלק בכבודו כישرون ההטהה וההוראה, הטף ולפיד כאילו והדרו כשיישוב אלינו: ²¹ רעו את צאנו של אלהים עצמו מדבר בפיק. אם ביקש ממך אלהים: דאנו להן והשניהם עליהן ברצון אלהים לעזר לזרותך, עשה את המוטל עליך ולא מתוך אונס. אל תעשו שיקולי' כדאות, ברצון ובכל הכוח והעוז שמעניק לך אלהים. אלא עשו את המוטל עליכם מתוך רצון בכל משיך כבד ופאר את אלהים דרך ישוע כן לשרת את אלהים. ²² אל תשלטו בהן

4 הויאל והמשיח סבל והתענה למענכם, היו מוכנים מבחינה נפשית לסבול מהם. כי אדם שסובל פיזיות עקב התנדותו לחטא, שוב אינו חוטא בכונה תחילה; ²³ אדם כזה לא יבלה את שארית חייו עלי-אדמות בסיכון תאוני ותשוקותיו, כי אם בעשיות רצון אלוהים! ²⁴ לפני שהאמנתם במשיח היה לכם מספיק זמן להתנהג כמו הגויים: לzonot, לנאוף, להשתכר, להת hollow, לעבוד את האלים ולעשות מעש תועבה אחרים. ²⁵ אכן, חבריכם לשעבר מחרפאים על כך שוב איןכם משתתפים במעשי השחיתות שלהם, והם כועסים עליהם ולעניהם לכם. ²⁶ אולם זכרו כי יתנו אנו הדרין על מושיהם, לפני האלהים השופט את החיים ואת המתים, וייענסו בהתאם למעליהם. ²⁷ מושום כך הושמעה הבשורה גם למתים, כדי שעיל אף פסק-דין מוות שקיבלו בדרך בני-האדם בבשר, יהיו ברוח בדרך האלהים. ²⁸ מכיוון שקון העולם קרב, רסנו את עצמכם והתפללו בצלילות הדעת. ²⁹ מעל הכל, המשיכו לאחוב איש את רעהו אהבה כנה ועמוקה, כי האהבה סולחת על מדעות ופשעים רבים. ³⁰ הכניסו אורחים לביתכם בשמחה ובלי תלונות. ³¹ לכל אחד מכם העניק

בעריצות; הנהיינו אותן באהבה ושםשו להן דוגמה אישית. 4 וכאשר יבוא שיר הרועים, הוא יעניק לכם את כתר הכבוד שלא יbole לעולם. 5 צעריהם, עליכם להישמע לokane הקהילה. על כלכם לשרת איש אחד את ענווה ולהיכנע איש לפני רעהו, כי אלוהים מתנגד לנאים ולעננים יתן חן. 6 השפילו את עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, הוא ירומם אתכם בבוא העת. 7 הפקידו את כל ה策ות, הפחדים והחששות שלכם ביד אלוהים, שהרי הוא תמיד דואג ועוור לכם. 8 היהרו והישמרו מפני השטן אויבכם, כי הוא מתחלק סביבכם כאריה שואג שמफש טרכ. 9 החזיקו מעמד ננד התקפותיו, ביטחו באלהים, זכרו שמאמינים רבים בכל העולם מתנסים מהם בסכל דומה. 10 לאחר שהסבלו זמן קצר יעניק לכם אלהינו רב-החסד את כבודו הנצחי דרך המשיח, ואלוהים עצמו ישלים. יבנה ויזוק אתכם. (aiōnios g166) 11 לאלהים הכבוד והגבורה לעולם ועד. – אמן. (aiōn g165) 12 אני שלוח לכם מכתב קצר זה באמצעות סילונים (שהותו אני מכיר כאח נאמן), כדי לעודד אתכם ולהבטיח לכם שהכתב לעיל הוא דבראמת מאת האלוהים. קחו את הדברים לשימושם לבכם וקיימו אותם. 13 הקהילה כאן ברומא, אהותם באמונה, מוסרת لكم דרישת שלום. גם מרקוס בני מוסר لكم דרישת שלום. 14 ברכו איש את רעהו לשולם בנשיקת אהבה. שלום לכל אלה מהם המאמינים במשיח.

השנית לפטרוס

שלא אחיה עוד זמן רב, אך כל עוד אני חי יש בדעתו לשוב ולזהוכרים דבריהם אלה, ¹⁵ בתקופה שיישארו עמכם זמן רב לאחר מותי. ¹⁶ כשבירנו לכם על כוחו ונברותו של ישוע המשיח ועל שוכו אלינו, לא סיברנו לכם אנדות! במז עני ראיית את כבודו ותפארתו. ¹⁷ אני עצמי היה עם המשיח על הר הקודש בשעה שקרן הוד וזוהר, שהעניק לו אלוהים אביך, ובאותו מעמד מרשים שמעיד קל נפלא קורא מן השמים: "זהו בני אהובי, אשר בו חפצתי". ¹⁸ אכן הינו עדים לקיום דבריו הנביאים, ואתם תהנו בחכמה אם השימושם לב לדרבירם, שהם כלומת אור באפלת מהשחיתות והריקבון שבועלם הסובב אותני. ואופינו ילק וידמה לאופיו של אלוהים. ¹⁹ לפיכך השתדלו כמיטב יכולתכם להוציא על אמוןתכם מעשי צדקה, ולא רק מעשי דרך: העמיקו לדעת את אלוהים. ²⁰ רסנו את עצמכם, היו סבלניים, התמסרו לאלהים, לא נתנה לפני רצון בני-אדם: אלהים הוא ²¹ חי באחווה ובאהבה. ²² אם יש לכם מידות אלה, ואתם אף שוקדים לטפח אותן, תוכיחו כי אמוןתכם באדוננו נשאת פרוי רב ומברך.

2 אך גם נביאי שקר היו בעם-ישראל, כאשר עוד שאר החסר מידות אלה הוא עיוור, או לפחות קזר-ראייה. הוא שכח שאלהים שהיה בינוים מורי שקר. הם יתהפכו למשיח והושיעו מחיי חטא, כדי שמעתה יהיה ביושר אשר קנה אותם בדמותו, ובפיקחות ועורמה למן אדוננו ישוע המשיח. ²³ לפיכך, אחיהם ילמדו אתכם תורה כזוב. אנשים אלה יביאו יקרים, עברו קשה והוכיחו שאלהים אכן על עצם אסון פתאומי ונורא. ²⁴ הרבה יאמינו בחර בכם וקרא אתכם אליו. אם כך תנגן, לתורת הczob שלהם שמתירות זנות וניאוף, לעולם לא תיכשלו, ²⁵ ואלהים יפתח לרוחה את שעריו השמיים. כדי שתיכנסו אל מלכותו ²⁶ באהבת הבצע שלהם ינצחלו מורי השקר את תמיונותכם, יספרו לכם שקרים וינזלו את הנצחית של אדוננו ומושיענו ישוע המשיח. ²⁷ למורות שאתם יודעים בדברים כספיכם במרמה. אולי דעו לכם כי אלהים אלה ואף חיים לפיהם. יש בדעתו להזוכרים נור את דין עוד לפני זמן רב. וקיצם הנורא שוב ושוב. ²⁸ ישוע המשיח אדוננו גילה לך קרוב! ²⁹ אלהים משלם לרשעים כנמולם; הוא

לא חס אף על המלאכים שחתאו, אלא השליכם הם בושה וכליימה לכם. הם גם מرمימים אתכם לגדיהם וכבלו אותם במערות אפלות עד בחיהם הכהולים - מחדם הם ממשיכים לחתואו, יוס-הדיין. ⁵ אלוהים לא חס נם על ומайдך משתחפים בחינוייכם ובאסיפוחיכם הדורות הראשונים שהיו לפניהם המבול. שלא היו ישרים והגנווים. ¹⁴ עיניהם נאפו וזכרים אתם כיצד החריב את העולם כולו, ולעולם אינם שביעים מעשי ניאוף. הם מפתים בהביאו את המבול על דור הרשעים: הוא נשים קלות דעת, והרנוו לו את לבם לרדוף הצליל רק את נוח ושבעת בני-משפחתו, משום בעז. אරוריהם הם! ¹⁵ אנשים אלה סטו מהדרך שנוחה האמין באלהיהם והתיופ למשעי צדקתה. הישרה ותעו כבלעם בז-בעור, אשר אהב אלוהים החריב גם את סדום ועמורה; הוא את השבר שקיבל תמורה מעשו המושחתים. הפקן לאפר ומהחotta אותו מעל פניו האדרמה. ¹⁶ אך אתם וראי זוכרים כי אתו של בלעם גורלן של ערים אלה הוא לך ואזהרה לכל פתחה את פיה בקהל אדם. נזהה בו על העתידים לבחור בדרך השחיתות והאבדון. רשותו, ומונעה את מעשה השטויות שעמד אלוהים אמנים הפק את סדום ועמורה, אך לעשות. ¹⁷ אנשים אלה הם כבאותם מים הוא הצליל את לוט מושום שהיה אדם צדיק. לוט יבשת, שמבטחים הרבה ואינם מקיימים שמר על טוהר לבו, למרות שהו בין רשיים דבר; הם נסחפים כעננים בסערה. דינם נזוז שהעציבו אותו מאד בשחיתותם. ⁹ כמו להוואר באפלה לעולם ועד. ^(questioned) ¹⁸ הם שהצליל אלוהים את לוט. כך הוא יכול להצליל מטאורים במשעי הרשות שלהם. וממנצלים אותם ואותי מהיפותיים הסובבים אותם, ולنبي חולשות בני-האדם ואת אותן הבשר, כדי הרשעים - אלוהים ישמר את העונש שיעד לצד ולהחזיר לשורתייהם את האנשים שלא להם, עד בוא יוס-הדיין. ¹⁹ אלוהים יתmir מזמן נמלטו מחיים מושחתים כאלה. הם במיזוח עם אלה שהולכים אחרי אותן מבטיחים חופש. אך הם בעצם עבדים בשרם ובזים לכל שלטון וסמכות. אנשים לחטא ושחיתות; שהרי אדם הוא עבר למה אלה נאותנים, אכזריים, אונכיים, חזופים ששולט בו. ²⁰ אדם שנמלט מהשחיתות בעולם ומעזים לבו גם לסמכות העלינה. ²¹ אף באמצעות אמונהו במשיח, אך עברו זמן המלאכים בשמות, שעולים עליהם בחשיבותם מתחפה ושב לחרי חטא וטומאה, מצבו חמור ובכוום. אינם מאישים בבו על אלה פנוי מזה שהיה לפניהם! ²¹ לאדם כזו מوطב בכלל אלוהים. ²² מורי שקר אלה עושים ככל לא יידע את דרך הצדקה, משידיעויסונג מקיים העולה על רוחם, ולוענים לכל מה שאינם המצוות הקדושות שנמסרו לו. ²² אדם כזה מבינים: הם דומים להבמות טיפשות שנולדו מאמת דברי המשל: "הכלב שב על קיוו. רק כדי להילך ולמות! אך אנשים אלה והחזר עולה מן הרחצה להגנול ברפש". יאבדו בשחיתותם. ²³ בכלל רשעותם ובכלל **3** אחיהם יקרים. וזה מכתביו השני שאינו הסבל שגרמו לאנשים רבים. עניינם אלהים כותב לכם. ובשווים השתרדיות לעורר אתכם במלוא החומרה! אנשים אלה מתעננים על חייהם והזיכירכם עובדות שכבר למדתם מדברי הפריצות והחוללות שהם מנהלים לאור היום:

הנביים, ומהשליחים שסיפרו לכם את דברי שבבוא המשיח הוא ימצא אתכם ללא רופי. אדוננו ומושיענו. ³ תחילת הרצונם להזכירכם ⁴ וזכרו, סבלנותו של האדון נוגנת זמן לאנשים כי בימים האחרונים יבואו לרים ורשעים, להיוושע. פולוס, אחינו החכם והאהוב, דיבר אשר ולענו לאמת ו夷עשו כל מעשה רע העולה על כך ברכבים ממכתביו. ¹⁶ כמה מדבריו על דעתם. ⁴ רשיים אלה יאמרו לכם: "אם של פולוס איןם קלים להבנה, וחסרי-הדע� המשיח הבטיח לחוזר, היכן הוא? מדרוע והפתאים מסלפים ומעוותים את משמעותם – טרם חור?" הם ימשיכו ויאמרו: "המשיח לא כפי שעיוותו וסילפו את יתר דברי הכתובים ישוב לעולם! הרי מברית העולם ועד עתה – ובכך יביאו לחורבנם. ¹⁷ אחיהם יקרים, אני לא נשנה דבר – הכל נשאר כשהיה!" מזהיר אתכם מראש: אל תלכו אחרי תורה בכוונה תחילת הם יתعلמו מהעובדת השקר של אותם אנשי-בליעל. פן תערעו שבראשית בראש אלוהים את השמים ואת שמיו משקלכם הנפשי. ¹⁸ אדרבא, חזקו את הארץ ממים, במוצאי-פי בלבד, ⁶ ובאמצעות אמונתכם וחתעמו בתורת אדוננו ומושיענו הימים – באוצרות המבול – המשמיד את דור ישוע המשיח, שלו הכבוד והטהילה מעתה הרשעים. ⁷ ובמושגא-פי ציווה ה' לשמר את ולעלמי עולמים. – Amen. (א) ^(ו165)

השמיים והארץ, שקיים עתה, לאש הנדולה ביום-הידין – כשל הרשעים יאבדו. ⁸ ידידים יקרים, עליינו לזכור כי לגבי אלוהים יום אחד יכול להימשך אלף שנים. ואלף שנים יום אחד בלבד. ⁹ אלוהים איןנו מאחר לשוב אלינו, כפי שרבים חשבים: הוא ממתין בסבלנות לחוטאים רבים שייחזרו בתשובה. כי אינו רוצה שיאבדו. ¹⁰ יום ה' יבוא בזמנם בלהטי-צפי, ברומה לנגב בלילה. או יחלפו השמים בראש גדור, יסודות העולם יימסו באש. הארץ וכל אשר בה ישרפו. ¹¹ הויאל והכל סביבנו יישרפם, הישבו מה קדושים צדיקים להיות חייכם! ¹² צפו לביאת יום האלוהים והשתדלו להחישו. ביום זה הוא יבעיר את השמים ואת יסודות הארץ עד שימיסו. ¹³ אלם אנחנו מצפים לקיום הבטחת אלוהים: לשמיים חדשם וארץ חדשה שבהם ישנון צדק בלבד. ¹⁴ ידידים יקרים, בהמתינכם לחתרחשותם של דברים אלה ולבאו של המשיח, השתדלו להיות בלי לחטווא; חי בשלום עם כולם, כדי

הראשונה ליהנן

עונשו של ה' על החטאיהם שלנו. 3 אם אנחנו משתדרלים מאוד לעשות כל מה שהוא אומר לנו, אנחנו יודעים שהוא באמת שיכים לו. 4 אם מישה טוען: "אני מאמין בישוע המשיח!" אך איןו שומע בקולו, הוא שקרן. 5 מי שבאמת מאמין במשיח ושומע בקולו, לימד לאחוב את אלוהים יותר ויותר. 6 אם מישה טוען שהוא מאמין במשיח, עליו לחיות כמוותו. 7 אחים יקרים, אני כותב לכם מצווה חדשה; אני מזכיר לכם מצווה ישנה שציווה לכם אלוהים מבראשית. אף כי שמעתם אותה פעמים רבות מבראשית. 8 היא תמיד חדשה ורעננה, ואף הוכיחה את אמריותה במישיח ובנו. כשהנו מקיימים את המצווה לאחוב איש את רעה, החטא והחשכה נעלמים מחיינו, ובמקומם זורח אורו של ישוע המשיח. 9 האומר שהוא חי באור המשיח, אך שונה את חברו, הוא עדין בחשכה. 10 האוחב את חברו חי באור המשיח, אשר מאריך את דרכו ושומר עליו שלא ייכשל. 11 ואילו הדשנה את חברו הוא בהשכחה רוחנית המעוורת את עינינו, ומשום כך אין יודע לאן הוא הולך. 12 בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה מפני שחטאיכם נסלוcho לכם בשם ישוע המשיחמושיענו ולמענו. 13 אני כותב לכם, האבות באמונה, כי אתם באמות יודעים ומיכירם את המשיח אשר חי מבראשית. אני כותב לכם, הצעירים באמונה, מפני שתתגבורתם על פיתוי השטן. 14 ילדי היקרים, כתבתי לכם מפני אלוהים לשקרן, שכן הוא אמר שככלנו חטאנו.

2 בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה כתבתי לכם, האבות, מפני שאתם מכירם את כדי שלא תחטאו. אך אם תחטאו, דעו לכם אלוהי הנצח. כתבתי לכם, הצעירים, מפני שיש לנו סנור לפניו אלוהים – ישוע המשיח שאתם חזקים. דבר אלוהים שוכן בכם ואף הצדיק: 2 ישוע המשיח הוא כפירה על החטאינו התגבורתם על פיתוי השטן. 15 אל תהבו את ועל חטאיהם כולם; הוא נשא על עצמו את העולם הנתעב הזה ואת כל מה שהוא מציע.

1 אנחנו כותבים לכם על דבריה החדים אשר היה מבראשית: שמענו אותו באזניינו וראינו אותו במו עינינו. אכן, הבטנו בו ונגענו בו בירידנו. 2 אנחנו מספרים לכם על המשיח, שהוא חי הנצח, אשר היה עם האב בשמיים ולאחר מכן נלה אלינו. כן, אנו מעדים שישוע המשיח – החיים – נלה אלינו (aiōnios g166).

3 אני חוזר ואומר: ראיינו אותו ושמענו אותו, ואנו מספרים לכם זאת כדי שגם אתם תידנו מההתחברות שיש לנו עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. 4 אנו מספרים לכם זאת מסיבה נוספת שמדובר גם שמחה רבה לנו. 5 זאת הבשורה שלאלוהים ביחס מאיתנו לבשר לכם: אלוהים הוא אור ואין בו כל חשך. 6 אם אומרים שיש לנו התחברות עם אלוהים בשעה שאנו חוטאים וחשים בחושך,านחנו משקרים! 7 אך אם אנו חיים באור אלוהים, כמו המשיח, כשדבריו תמיד לנדר עינינו, יש לנו התחברות נפלאה איש עם רעה, והDEM שפה בערנו ישוע המשיח מנקה ומטהר אותנו מכל חטא. 8 אם מזענים שאין לנו חטא, אנו משלים את עצמנו ומסרבים להכיר באמצעותו (לפני אלוהים). אנו בטוחים שישלח לנו יותר הרבה יותר. 9 אך אם נחודה על החטאינו (לפני אלוהים), אנו מפחדים שחתאנו, לא זו בלבד שאנו משקרים, אנו עושים גם את אלוהים לשקרן, שכן הוא אמר שככלנו חטאנו.

אם אתם אוחבים את העולם הרי שאיינכם הקודש שמלמד אתכם את האמת בלבד, אהבתם באמת את אלוהים.¹⁶ מה כבר מסוגל ומושם לךicum זורך מהHIGH במורה אחר בעולם להציג לכם? האות הבשר, האות כדי להראות לכם שאלה מורי שקר. על כן העניינים ונאות החיים! דבריהם אלה אינם שמעו בקולו, התקרכו למשיח ולא תיפרדו מאלוהים; מקורים בעולם המורוש זהה.¹⁷ דעו ממנה לעולם.²⁸ בני היקרים, היו נאמנים לכם, יבוֹא יוֹם ש כל העולם הזה יחלוף על למשיח, כדי שלא תחבירו לפניו אותו בבואה, חטאיהם, אך כל השומע בקול ה-*יהיה לנצח*.²⁹ מאחר שאנו נושאנו 18 (g) *ילדיהם* יקרים, שמעם כי *שנאד-המשיח* יודעים כי אלוהים צדיק גמור, וכי הוא עשה עומד לבוא. הידועים אתם שבכל מקום כבר רק את הנכון והצדוק, נוכל להניח כי כל הופיעו שונאים רבים למשיח? עובדה זאת העשוה את הנכון והצדוק הוא ילן.

3 ראו מה רבה אהבת אלוהים אליוינו – הוא אף קרא לנו “בני אלוהים”! ואין זה כינוי בלבד, אלא עובדרה. לעומת זאת, אנטישם רבים אינם מאמינים באלהים, ועל כן אין מבנים כיצד能夠 יוכלים להיות בניו. 2 אחיו היקרים, עכשו אנחנו בני אלהים: אנחנו יודעים עדין מה הנחיה בעשור, אנחנו רק יודעים שבבוא המשיח נהיה כמותו, כי נראתו פנים אל פנים. 3 כל המוחזק בתקוות זאת צריך להישאר טהור ונקי מחתטא, כי המשיח עצמו טהור ונקי. 4 מי שהותא, החותא ננד אלוהים, כי כל חטא נעה ננד תורה אלוהים. 5 אתם תרי יודעים שהוא בא אליוינו בדמות אדם, כדי לחתך על עצמו את העונש על חטאינו, למרות שבו לא היה חטא. 6 אם הגמיד באמונתנו, נשמע בקולו ונעשה הא טוב בעיניו, לא חטא. הממשיכים לחותא חותאים מיסיבה פשוטה: הם מעולם לא האמינו במשיח ולא אהבו אותו. 7 בני היקרים, אל תניחו לאיש לרמותכם. העושה מעשים טובים עושה אותן ממשום שהוא עצמו טוב – כמו המשיח ובוכותה. 8 והעושה מעשים רעים מוכיח שהוא שיריך לשטן – החותא הראשון בעולם, שמשיך עדין במעשי הרעים – שכן בצד אלוהים בא לבטל את פעולות השטן. 9 בני-אלוהים אינם מאשרת שקוּן העולם קרב. 19 שונאי המשיח היו בעבר גם בין חברי הhiltna. אך אין ספק שמדובר לא היו חלק מאייתנו. לאחרת היו נשרים. עזיבתם הוציאה לאור את האמת. 20 אבל אתם שונים מהם. כי רוח הקודש שוכן בקרבכם ואתם יודעים את האמת. 21 כתבתם לכם כל זאת לא מושם שאינכם יודעים את האמת, אלא להיפך: כתבתם לכם מושם שאתם יודעים את האמת. וודעים להבחין בין שקר לאמת. 22 היודעים אתכם מיהו השקון הנדול ביותר? האומר שישוע אינו המשיח. אדם כוה שונאי המשיח הוא. שכן איןנוمامין באלהים הכאב ובכנו. 23 הרי אדם המתחפש למשיח בצד אלוהים. מתחפש בחכרח נם לאלהים עצמו, בעוד שאדם שמאמין בישוע המשיח, מאמין נם באלהים אביי. 24 המשיכו להאמין ולעשות את אשר למדתם בהתחלה, כדי שתמיד תהיה לכם התהברות אמיתיות ואיתנה עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. 25 זכרו, אלוהים עצמו הבטיח לנו חי נצח. (aiónios g166)

חותאים יותר מtopic הרגל, מכיוון שלאלוהים יושע המשיח בנו ולאחוב איש את רעהו.²⁴ כל האב נתן להם חיים וטבח חדש: הם אינם השומע בקהל אליהם ומקיים את מצותינו, חוי יכולים להמשיך בהרגל החטא.²⁵ כיצד באלהים ואלהים חי בו. כיצד אנו יודעים יכולם אנו להבדיל בין ילדי אלהים לבן זהה? רוח הקודש השוכן בקרבו מאשר את ילדי השטן? כל מי שחי חיخطأ ואני אהוב הדבר.

את אחינו, אין שיך למשפחה אלהים.²⁶ **4** **ידידי היקרים,** היוזרו מפני נבי־אד־השקר כבר מבראשית מסר לנו אלהים את המצוות: הרבים שמסתובבים בעולם. אל תאמיןו אהבו איש את רעהו.²⁷ אל לנו להירמות בצדקה עיורת לכל מה שאתה שומע, אלא בחרנו את הנאמר – האם רבריהם מרוח הקודש או לא?²⁸ שאלות את הנביאים האלה אם הם מאמנים ומודים שישוע המשיח, בז' אלהים, לבן, אחיהם יקרים. אל תתפלאו אם העולם שונא אתכם.²⁹ אם אנחנו אהובים את אחינו המאמינים, אנו יודעים שעברנו ממוות לחיים.³⁰ **לכן,** הור אחינו, אשר השתייך לשטן. מודיעו הג את אהוו? מפני שקין עשה מעשים רעים. וידע היטב שחיה הבל אחינו היו טובים משלן.³¹ **לכן,** אחיהם יקרים. אל תתפלאו אם העולם שונא אתכם.³² אם אנחנו אהובים את אחינו המאמינים, אנו יודעים שעברנו ממוות לחיים. **15** **כל** השונאה את אחינו רוצח אותו בלבו, ואתם יודעים שלרוצחים אין חי נצח!³³ **(aiōnios g 166)**

16 מהי אהבה אמיתית? קורבנו של המשיח!³⁴ כשם שהקריב את חייו למגענו, כך עליינו להקריב את חיינו למען אחינו.³⁵ אדם הנקרא מאמין משיחו, ויש לו מספיק כסף. אך אין הוא עוזר לאחינו העני הנתון במצוקה, אהבתו אלוהים אינה שכנת בו.³⁶ בני היקרים, הבה נפסיק לדבר על אהבת איש את רעהו; הבה נאהב באמות ונוכח את אהבתנו במעשים.³⁷ כך נדע בודאות שאנו שייכים לאלהים. וכאשר נעמוד לפני יהה מצפונו נקי ושקט.³⁸ **20** אך אם חטאנו ומצפונו מציק לנו, אלהים יודע בדרכך מה עשינו וכי צד אנו מרגנישים.³⁹ ידידי היקרים. אם מצפונו נקי אנו יכולים לבוא לפני אלהים בכיטחון מלא,⁴⁰ והוא ייתן לנו כל מה שנבקש ממנו, שכן אנו שומעים מעדים שאין הם מכיריהם את אלהים הוא אהבה.⁴¹ ואילו אנשים חסרי אהבה אותו אישות.⁴² והו ציווה לנו כל מה שבקש ממנו, שכן אנו שומעים בקולו ועושים את הטוב בעניינו.⁴³ הזכירים אלהים הוכיח עד כמה הוא אהוב אותנו, כששלח את בנו היחיד למות

בידי העולם המרושע הזה, כדי שעליידי לאחוב את האלוהים שלא ראה מעולם מותו נוכה בחיי נצח.²¹ היוודעים אמרו מהי ואלוהים ציווה לנו לאחוב לא רק אותו, אהבה אמיתית? לא אהבתנו לאלוהים. כי אלא אם אתה אנחנו.

אם אהבתו אנחנו – כשליח את בנו ל拯ונו את העונש על חטאינו. וזה ידידים יקרים. אם אלוהים אהב אותנו כל-כך, נס אנחנו צרכיהם לאחוב איש את רעהו.²² אכן איש לא ראה עדין את אלוהים, אך כשהואओביהם איש את רעהו, אנו מרגישים וודעים שאלוהים חי בקרבונו, ושאהבתו בנו גדרלה ומתזקמת.²³ אלוהים השכין בנו את רוח הקודש כאישור והוכחה לכך שהוא חי בנו ושאנו חיים בו.²⁴ במו עניינו ראיינו שאלוהים שלח את בנו להושיע את העולם. וכך אנו מספרים זאת לכלום.²⁵ כל המאמין ומודה שישוע הוא בנ-האלוהים. אלוהים שוכן בו והוא באלוhim.²⁶ כיצד אנו יודעים שאלוהים אהב אותנו? ראשית, אנחנו מרביים את אהבתו; שנית, אנחנו מאמין לדבריו. שכן הוא אמר לנו שהוא באמת אהב אותנו. אלוהים הוא אהבה!²⁷ לכן כל מי שיחי באהבה חי באלוhim. ואלוhim חי בו.²⁸ כשהוא חי במשיח אהבתנו גדרלה ונשלמת, וביום הדין לא נתבישי ולא נפחר מפנינו, אלא נפונש אותו בביטחון ובשנאה. כי הוא אהב אותנו ואני אהובים אותו.²⁹ איןנו פוחדים מפני שאהוב אותנו אהבה מושלמת; אהבתו המושלמת מוגשת כל פחד וחשש. אם אנו פוחדים, הרי זה ממה שהוא עלול לעשות לנו, ודבר מראה שאינו משוכנע לغمורי שהוא אהב אותנו.³⁰ אם כן, אנחנו אהובים אותו ממשום שהוא אהב אותנו תחילה.³¹ מי שטוען "אני אהוב את אלוהים!" אך ממשיך לשנו את אחיו, הוא שקרן! כי אם אנו יכולים לאחוב את אחיו שעומד לפנינו, כיצד יוכל

בקשותינו, אנו יודעים ללא ספק שיענה לנו
וימלא אותנו.¹⁶ אם אתה רואה את אחיך
האמאי חוטא חטא שאין עליו עונש מוות. عليك
להתפלל בredo ולבקש מלוחים שיסלח לך.
אלוחים באמת ישלח לו ויתהר אותו, אף יעניק
לו חיים חדשים. אולם אם אחיך ביצע חטא
שעונשו מוות, תוכל לחסוך את תפילהך. כי
אלוחים בין לך ובין לך לא ישלח לו.¹⁷ כਮובן
שכל מעשה רע הוא חטא. אך אני מתחייב
להחטאם הרגילים שעלייהם אלוחים סולח.
אני ממחזון להחטא שאין עליו סליחה ומהילה.
¹⁸ אדם המשתייך למשפחה אלוחים אינו חוטא
בכוונה תחילה. כי המשיח בנו-אלוחים שומר
עלינו היטוב. והשטין אינו יכול לנעת בנו.¹⁹ אנו
יודעים, שאנו ילדי-אלוחים. ושכל העלים
סבירנו נתון לשפטון השטן.²⁰ אנחנו נס-
יודעים, שהמשיח בנו-אלוחים בא לעולם. כדי
לעזר לנו להכיר ולדעת את האל האמיית.
זהו האל הייחודי והאמיתי וחוי הנצח ! (aiōnios)
^(g)²¹ בני היקרים, היוזרו והישמרו מפני כל
דבר, שעולם לתפוס את מקומו של אלוחים
בלבכם. – אמן.

השנית ליווחן

1 לכבוד המאמינה המשיחית, הנברת הבחרה, וילדיה האהובים עלי ועל כל הקהילה. מأت יוחנן - הוקן בזקוניו הקהילה.
2 אדוננו ואלוהינו יברך את-Colno בשלום, ברחמים ובאהבה, בזכות האמת החקוקה לבלבנו לנצח. (איסון 165g) 4 שמחתי מאוד לפנוש כאן אחדים מילדי, ולהיווכחה שהם מנתנים כראוי, אהובים את האמת ושומרים את מצוותה זו. 5 נברתי הנכבדה, ברכזוני להזכיר לך את אחת המצוות הראשונות שציווה עליינו הוא: אהוב איש את רעהו. 6 מי שבאמת אהב את זה, עושה כל מה שהוא מצווה עליו, והוא הרי ציווה עליינו מבראשית לאחוב איש את רעהו. 7 היוזרו ממורי השקר שמסתוובבים בכל מקום. אין הם מאמינים שישוע המשיח בא לעולם כבן-אדם בשר ודם. אנשים אלה הם אויבי האמת ושונאי המשיח. 8 היוזרו לבב ישפיעו עליויכם, פן תפסידו את הפרס שאתם ואני משתדלים מאוד להשיג. עשו הכל כדי לקבל את שכרכם המלא מהאדון. 9 מי שמנסה להתחכם ולעבור על תורה המשיח - אין האלים איתו, ואילו אדם שנשאר נאמן לתורת המשיח - גם האלים ונעם המשיח אותן. 10 אם ירצה מישחו ללמד אתכם תורה שונה מהתורה המשיחית, אל תומינוهو לביתכם ואף אל תדברו איתו! שהרי כל מי שמעודד אותו געשה שותף למשגיח הרעים. 11 יש לי עוד הרבה לומר, אך לא עלה זאת על הניר. שכן אני מקווה לפנוש אתכם בקרוב פנים אל פנים, ואנו נוכל לשוחח ולשם זה ייחד. 12 ילדי אחותך המאמינה מוסרים לך דרישת שלום חממה.

השליישית ליוֹחָנֵן

לעשות את הרע מוכחים שהם רוחקים מאוד
מאלווהים. ¹² אולם כולם מדברים טובות
על דימיטריוס; אפילו האמת עצמה מעידה
לטובתו גם אנחנו מעדים בשבחו, אתה יודע
שעדותנו מהימנה. ¹³ יש לי עוד דברים רבים
לומר לך, אך אני מעדיף שלא להעלותם על
הנייר. ¹⁴ כי אני מוקוה לפגוש אותך בקרוב,
ואז נוכל לשוחח עליהם פנים אל פנים. עד אז,
שלום ולהתראות. כל החברים כאן דורשים
בשלומך. מסור בבקשה לכל אחד מהאחים
דרישת שלום מני.

1 לכבוד גיוס היקר והאהוב עלי' באמות. מאת
ויתנן הוקן. **2** יידי היקר, אני מאמין לך כל
טוב ומוקוה שנופך בריא בשם שנפשך בריה.
3 אחיהם אחדים. שבקשו כאן לאחרונה, סיפרו
לי, עליך חדשות מאוד ממשחות. הם סיפרו
לי שאתה נאמן למשיח ולעקרונות הבשורה,
ושאתה שומר על תורת המידות. **4** חדשות
כאלה על ילדי ממשחות אותן יותר מכל.
5 יידי היקר, בדאנך למורים ולשליחים
נסועים למקום. אתה מוכחה את
אמנותך לאדון. **6** הם סיפרו לקהילה כאן
על אהבתך ומעשיך הנפלאים. אני שמח ונאה
בק' על אשר שלחת אותם לדרך בצروف
מתנה נדיבת. **7** הלא יודע אתה שהם נסועים
ממקום למקום ומבשרים את הבשורה, ולמרות
שהטייפו לא-אמינים, סרבו לחתת מהם
כל מה שהציעו: אוכל, בנדים, שמיות, כספ'
וכדומה. **8** משומך כך אנחנו בעצמנו צרייכים
לדאוג למחסורים. וכך נשתחף בעבודתם למען
האדון. **9** שלחתי لكהילה מכתב בנידון, אבל
דיוטריפס רודף הכבוד, שמתימר להיות
ראש הקהילה, לארצה לקבל אותנו ולהקשב
 לדברינו. **10** כאשר אבוא אליכם, אזכיר לו
את מעשיו הרעים ואת ההשماتות והשקרים
שהוא מעיליל علينا. לא די בכך שהוא עצמו
מסרב לארח את המורים והשליחים נסועים
ממקום למקום. הוא אף בקש מחבריו הקהילה
שלא לארחם. בחוצפותו הרבה הוא אף מנרש
מהקהילה את כל מי שמעז לה汇报 את פיו.
11 יידי היקר, אל תיקח דוגמה רעה ממנה.
אני, עשה את הטוב והישר, כי עשי הטוב
והישר הם ילדי אלהים, בעוד שהמנשיכים

ירחונֶה

מעשי שחיותם למיניהם. בזום לשלטונות

ולוענים לרשות הרוחניות העליונות.⁹ כאשר

מייכאל שר המלאכים התוכח עם השטן על

גופתו של משה רבנו, הוא לא העז להאשים

את השטן ואף לא לענ' לו. מייכאל פשוט

אמר: "יגער בר אלוהים".¹⁰ אבל אנשים

אללה מקללים ומולולים בכל דבר שאיןם

מבינים. הם מתנהגים כמו חיות - עושים מה

שועלות על רוחם, וכך מביאים אסון על עצםם.

וזו אווי להם! הם הולכים בעקבות קין אשר

רצח את אחיו; הם מוכנים לעשות כל דבר

תמורת בצע כספ' כמו בלעם; הם היימרו

את פי' ה' כמו קורה, ועל כן קלתו רובצת

ונם עליהם.¹¹ רשעים אלה מקללים את

החנינות הנעימות שלכם בקיהלה, שותים

וחוללים בלי להתחשב באחרים. הם דומים

לעננים שמרחפים מעל ארמה צמאה בלי

שיכולו להש��ותה; מבטחים הרבה וAINם

קיימים דבר. הם דומים לעצ'י-פרדי שאיןם

נותנים פרי בעונת הקטיף. והם מתיים לא רק

משום שאין להם פרי, אלא גם משום שנעקרו

מהשורשים כדי להישרף באש.¹² אלה ירדו

משארדים אחריהם תמיד רק בושה וחראפה,

כמו הרפש שפולטים גלי הים לחוף. בכל

מקום שהם עוברים בו הם מבריקים ונוצצים

כמו כוכבים. אך אלהים היכין בשビルם חשבת

עולם!¹³ (aiōn g165) חנוך, שחי שבעה דורות

אחרי האדם הראשון. ידע על אנשים אלה

ואף אמר עליהם: "הנה בא ה' עם מילינוי

קדושיו,¹⁴ כדי לשפט את כל העולם וכדי

להרשיע את הרשעים האלה. במשפט זה

ויכוח אלהים את כל מעשיהם המושחתים,

ואת כל הדברים הנוראים שאמרו עליו."

רשעים אלה לעולם אינם שמחים בחלקם.¹⁵

1 אל המאמינים המשיחיים באשר הם.

בחירוי אלוהים ואהוביו. מأت יהודה, עברו

של ישוע המשיח ואחיו של יעקב. 2 יהו רצון

שיוניק לכמ אלוהים שפע של אהבה, שלום

ורחמים. 3 ידידי היקרים. התכווני לכתוב

לכם על היושעה שתנתן לנו אלוהים. אך אני

נאץ לכתוב לכם על נושא אחר לנMRI.

ברצוני לעודר אתכם להנן באומץ על האמונה

שנתן אלוהים לאוהבו. אחת ולתמיד. 4 אני

אומר דברים אלה מושם שמורי שקר אחדים

הסתננו לחברתכם. שטוענים כי לאחר שהוא

באים לאמונה באלהים ובמשיח. מותר לנו

לעשוט כל שעולה על רוחנו זה לא יוניש

אותנו! אני מזהיר אתכם מפנים: דינם של

הרשעים האלה כבר נחרץ לפני זמן רב. שכן

הם מתחכשים לאדרונו היחיד ישוע המשיח.

5 תשובי למורי השקר האלה היא: אל תשכחו

את העבודה הידועה לכם היטוב. שה' הצליל

את עם-ישראל מידי המצרים. אך לאחר

מכן השמיד את כל אלה שלא האמינו בו.

6 אני מזכיר לכם גם את המלאכים שלא

הסתפקו בסמכות שנתן להם אלוהים. הם

מרדו באלהים ובחרו בחיי חטא. ומשום

כך הוא קיבל אותם בשרשראות. ועתה הם

מחכים בחשכה ליום-הדין. (aiōnios g126) 7 אל

תשכחו את סדום ועמורה ואת הערים השכונות,

שהיו מלאות מעשי תועבה. שתיתות מוסרית

ופריצות. כל הערים האלה נשרפו ונחרבו.

והן משמשות לקח ואזהרה עבורהño שה' מעניש

את הרשעים באש הנ Gehinnom.¹⁶ (aiōnios g166)

8 אבל למרי השקר האלה כלל לא אפשר! הם

ממושיכים לחיות חיים לא-מוסריים. עושים

אלא תמיד מתלוניים, עושים מעשים רעים לפי תאוות לבם ואוהבים להתגנות ולהתפאר!

אם הם חולקים כבוד למשיחו, הרי זה משומש בחרצונם להציג מוננו משחו. ¹⁷ ידידים

יקרים, וכרו מה שאמרו לנו שליחי אדוןנו ישוע המשיח: ¹⁸ "בימים האחרוניים יופיעו אנשים

צינירים ורשעים שטטרתם היחידה בחיהם היא להשתעשע במעשים רעים ומתוונים".

¹⁹ אנשים אלה מסכנים. גורמים לויכוחים ואוהבים את השחיתות. רוח הקודש אינו שוכן בהם. ²⁰ אבל אתם, אחיהם יקרים. חזקו את

אמונתכם ואת חיכם הרוחניים והתפללו בעוזרת רוח הקודש. ²¹ כי שמרו לכם אל תעשו דבר שעילול להרחקיכם מאהבת האלוהים וمبرכתו. חכו בסבלנות לחי הנצח שעמד

האדון ישוע תחת לכם ברוב רחמייו. (*aiōnios*)

²² ^(g) ¹⁶⁶ השתדרלו לעזר למתנדריכם, והתגנו ברחמים עם אלה שמהססים באמונתם.

²³ חצילו אותם מהאש. ואילו עם האחים התגנו באהבה וברחמים. אך היו הרים שלא

תתפתו בעצמכם לחטא כמותם. שנאו בהם כל דבר שמסמן חטא. ²⁴ כל התהילה והפאר

לאלהינו אחד, שמושיע אותנו על-ידי ישוע המשיח אדוננו. כל הכבוד, התפארת, הנבורה

והسمכות שייכים לו מעולם ועד עולם! זהו האלוהים שיכל לשמר אתכם מכישלונות

ומכשוליהם. ולהעמידכם לנוכח כבודו, בשwon (aiōn) ²⁵ ^(g) – אמן.

חִזּוֹן יוֹחָנֵן

את הספר אל הקהילות באסיה: אפסוס, זירנא, פרגנוס, תיאטרא, סרדיס, פילדלפיה ולודקיא".¹² בפניו לראות מי המדבר אל, ראיתו שבע מנורות זהב,¹³ וביניהן עומדת דמות "בן-אדם". הוא לבש נילימה ארוונה ועל חזהו חגורת זהב.¹⁴ שיער ראשו לבן כצמר, צhor כשלג, עניינו כלחה אש. רגלו כנוחות נוצצת שנכרכה בכור, קולו¹⁵ כקול מים רבים.¹⁶ בידו הימנית שבעה כוכבים, בפיו חריב בעלת להב כפול, ופניו ורחו כמשם המארה בעיצומה.¹⁷ כשהראיתו נפלתי לרגלו כאדם מת, אך הוא הניח עלי אני מחזיק את מפתחות השאל והמוות.^(א) את ידו הימנית ואמר: "אל תירא! אני הראשון והאחרון; אני הוא החי לנצח!¹⁸ הייתה מות

אך קמתי לתחיה ואני חי לעולם ועד, ובידי אני מחזיק את מפתחות השאל והמוות.^(ב) כתוב את כל אשר רأית, את המתרחש עתה ואת אשר אני עומד להראות לך.²⁰ וזה המשמעות הסודית של שבעת הכוכבים, אשר ראית בידי הימנית, ושל שבע מנורות הזהב: שבעת הכוכבים הם ראשית הקהילות, ושבע המנורות הן שבע הקהילות.

2 את המכתב הראשון כתוב אל ראש קהילת אפסוס. אלה דבריו של האוחז ביד ימינו את שבעת הכוכבים, והמתהלך בין שבע מנורות הזהב:² אני יודעת את כל משיך הטוביים: ראיות את عملך הקשה, את כוח סבלך ואני יודעת שאתה סובל אנשים רשעים. בחינת בוזירות את דבריו אלה שטוענים שהם שליחי הארון, וגילית שלא היו דבריהם מעולם ישוע המשיח –¹⁰ שרתת עלי הרוח ביום הבא פטמוס – לשם הונגליית על שהטהתי את דבר אלהים, וסיפרתי לאנשים על אודוטה ולסלנות, שהם מנת חלקנו במשיח. בהיותי בא פטמוס – לשם הונגליית על שהטהתי את המקודש לאדרון, ולפתח שמעתי מאחורי קוֹל ובאורך-דרוח סבלת רבות לمعنى.⁴ אך דבר רם נשמע כתרועת שופר. ¹¹ כתוב בספר את אחד ישלי ננדך: עובת את האבתך הראשונה!⁵ חשוב לרנגע עד היכן היידרדרת! חזור

1 להלן התגלות מישוע המשיח, שאלוhim נתן לו כדי שיגלה למשרתו את המאורעות שעומדים להתרחש. הוא שלח מלאך להציג התגלות זו למשרתו יהונתן.² יהונתן העיר שכל אשר ראה ושמע הוא דבר אלהים ועודות ישוע המשיח.³ ברוכים הקוראים את דברי הנבייה הזאת, וברוכים השומעים אשר מקיימים את הכתוב בה, כי מועד התגשמותה קרוב.⁴ מאות יהונתן, אל שבע הקהילות באסיה (הקטנה). הערך יקרים, שלום וברכה לכלם ממאת האלים אשר הוויה, היה ועתיד לבוא. מאות ישוע המשיח הרוחות אשר לפניה כיסאו.⁵ ומאות ישוע המשיח העד הנאמן – הראשו שקסמן המתים, ושליטם של כל מלכי העולם. כל הכבוד, הגבורת והשלטון לעולמי עולמים לשושע המשיח אשר אהוב אותנו תמיד. בשפכו את דמו למגןנו והוא שיחדר אותנו מהשبعוד לחטא, ועשה אותנו מלככת כוהנים לאלהים אביו.^(א) ^(ב) 7 הביטו, הנה הוא בא עם העניים. וכל עין תראה אותו – נס אלה שדרקו. וככל עמי העולם יספדו עליו בצער ובחרטה. אכן, כך היה. – אמן.⁸ אני האלף והחתו, ההתבלה והסוף, אמר אלהים: "הוויה, היה ועתיד לבוא, אלהי צבאות".⁹ אני יהונתן אחיכם, כתוב מכתב זה. אני שוחפכם לסלל, למלאות ולסלנות, שהם מנת חלקנו במשיח. בהיותי בא פטמוס – לשם הונגליית על שהטהתי את דבר אלהים, וסיפרתי לאנשים על אודוטה ונשען המשיח –¹⁰ שרתת עלי הרוח ביום הבא פטמוס – לשם הונגליית על שהטהתי את המקודש לאדרון, ולפתח שמעתי מאחורי קוֹל ובאורך-דרוח סבלת רבות לمعنى.⁴ אך דבר רם נשמע כתרועת שופר. ¹¹ כתוב בספר את אחד ישלי ננדך: עובת את האבתך הראשונה!

בתשובה וננה כמי שנחנת לדרשותה. אם לא ¹⁶ חוזר בתשובה! אם תסרב, אבוא אליך בשעה תחוור בתשובה, אבוא ואסיד את מנורתך בלווי צפיה ואלהם באנשי המלאה בחרב פפי. ממקומה. ⁶ לוֹצָוֹתְךָ יִאָמֵר שַׁאֲתָה מִתְעַב אֶת ¹⁷ מֵי שְׁמוּנָל לְשָׁמוּעָ – שיקשיב לדברי הרוח מעשי הnikolstems כשם שאנו מחייב אותם. אל הקהילות. את המנזה אכליל מן נסתה, מי שמשונן לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ואתן לו אבן לבנה שעליה חרות שם חדש אל הקהילות. למגנץ אתן לאכול מפרי עץ שידוע אך ורק למקבל האבן: ¹⁸ "את המכתב החיים שנמצא בננד-הדען של אלוהים": ⁸ "את הרביעי כתוב אל ראש קהילת תיאטרא. אלה המכתב השני כתוב אל ראש קהילת זמורנא. דברי בז'אל-אלוהים אשר עיניו כלhabת אש אלה דברי הראון והאחרון אשר מה ויקם ורגליו כנוחות נוצצת": ¹⁹ "אני יודעת את מעשיך להתייה": ⁹ "אני יודעת שאתה סובל קשות בגין הטוביים. את אהבתך, אמונהך, עבורהך וכוח אמונהך. ואני יודעת על העוני שלך. אך דע סבלך. ואני שמח לראות כיצד אתה הולך שמצופה לך עשר רב בשםים! אני נס יודעת ומרבבה את מעשיך הטוביים". ²⁰ בכל זאת, יש שמתנדיך לעונים לך ומכללים אותך – הם לי נגידך דבר אחד: אתה מניח לאישה הזאת קוראים לעצםם "יהודים". אך למעשה הם איזבל, שקוראת לעצמה נביאה, להסית את קהילתך של השטן! ¹⁰ אני מזהיר אותך מראש: המאמינים לונות ולנאוף. היא מסיתה אותם אל תחדר מפני הסכל שעומד לבוא עליך! להנhal חיים בלחמיד-מוסרים ולאכול זבחים בקרבך ישליך השטן אחדים מכם לכלא, כדי שהוקרכבו לאליים. ²¹ נתתי לה הזדמנות לנסתכם, ובסבלכם יימשך עשרה ימים. היה לחודל ממעשה המושחתים ולהזoor בתשובה, נאמן עד מוות ואנני לך את כתר החיים. אך היא סירבה. ²² שם לב למה שאעשה לה: מי שמשונן לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ארתק אותה למשיטה, ואם אלה שמנאנפים אל הקהילות. המגנץ לא ימות במוות השני: אתה לא יחוור בתשובה, אגרום להם צער ¹² את המכתב השלישי כתוב אל ראש קהילת וסבל נורא. ²³ נס את בנייה אהרוג, וכל פרגמוס. אלה דבריו של המחזק בחרב הקהילות תדענה שני, האלוהים, בוחן כלויות החדרה בעלת הלהב הכלפל: ¹³ אני מכיר את ולב ומשלם לכל איש כמעשי. ²⁴ אני פונה אל עיר מגורייך – עיר שמרבית תושביה משרותים שאר המאמינים בתיאטרא – אל אלה שלא את השטן! למרות זאת שמרת על נאמנותך הלוּכוּ בעקבות איזבל ולא למזר אוֹתְהָאָמָתָה ולא התכחשת לי נס כאשר אנטיפס. עדי העמוקה של תורה השטן – ואומר: לא אכבד הנאמן, נרצה בעירכם על-ידי משרותי השטן. עליכם בעול נסף, אולם שמררו הייטב על מה ¹⁴ אף-על-פי כן יש לי נגידך כמה דברים: יש שיש לכם עד שובי. ²⁶ למגנץ שומר על ביניים כאלה שדברים בתורת בלעם. אשר מעשי עד הסוף אתן שלטון על הגויים. ²⁷ הוא לימד את בלק כיצד להשוו את עם-ישראל; יהנים בשבט ברזל, וונפצם לריסים ככלי לאכול זבחים שהוקרכבו לאליים. לונות ביד היוצר. ²⁸ אכן, סמכותו תהיה כסמכות ולנאוף. ¹⁵ מלבד זאת יש ביניים כאלה שקיבلتני אני מבוי. נס את כוכב השחר אתן שדברים בתורת הnikolstems אשר תיעבותי.

למנצח. 29 מי שמסוגל לשמווע – שיקשיב עומד לבוא בקרוב! שומר היטב על המעת
שבידך, כדי שאיש לא יגוזל מנק את הכתה

שמובטח לך. 30 את המנצח אציב כעמוד
במקדש אלוהי; הוא יהיה מונן ובתוות, ולא
יעזוב יותר את המקדש. אכתוב עליו את שם
אלוהי, את שם עיר אלוהי, ירושלים החדש
היוורדת מן השמים מאה אלוהי, ואת שמי
החדש. 31 מי שמסוגל לשמווע – שיקשיב לדברי
הרוח אל הקהילות; 32 את המכtab השביעי
כחוב אל ראש קהילת לודקיא. אלה דברי
האמן, העד הנאמן והאמתיו שהוא ראשית
בריאת אלוהים: 33 אני מכיר אותך היטב –
איןך קר ואינך חם. הלוואי שהיית קר או חם!
34 אך מאחר שאתה פושר, אקייא אותך מפני!
35 אתה חי באשליה שהinic עשיר, בעל כוח
ואיןך חסר דבר, בעוד שהאמת המרה היא
שהאת אומלל, עלוב, עני, עיוור וערום! 36 אני
מציע לך לknות ממוני זהב טהור צרוף באש,
כדי שתהייה עשיר באמת. אני גם מציע לך
לקנות ממוני גנדים לבנים וטהורים, כדי שלא
תהיה ערום יותר ולא תחביש. וכן תרופה
לרפאת עיניך ולהשיב לך את ראייתך. 37 אני
תמיד מيسיר ומוכיח את מי שאינו אוהב. לכן,
אם לא תתעורר ותחוור בתשובה, אעניש נם
אותך. 38 ראה, אני עומד ליד הדרלה ודופק. מי
ישמע את קולי ופתח את הדלת. אבא אליו
ותחבר איתנו, והוא יתחבר איתי. 39 המנצח
ישב לצד עלי כסא, כשם שאני ישב לצד
אבי לאחר שניצחתי. 40 מי שמסוגל לשמווע –
שיקשיב לדברי הרוח אל הקהילות...”

בסבלנות למרות הסבל והרדיפות, גם אני 4 לآخر מכון ראיتي בשמיים דלת פתוחה
ашמור אותך משעת הסבל העומדת לבוא על לרווחה, והkul אשר שמעתי קודם. כkol
העולם כולו, לבחון ולנסות את חושבי. 41 אני תרועת שופר, אמר אליו: “עליה הנה וארה לך

לדברי הרוח אל הקהילות”.

3 “את המכtab החמישי כתוב אל ראש קהילת
סדריס. אלה דבריו של המחזק בידו את שבע
רוחות האלוהים ואת שבעת הכוכבים: אני
יודע את מעשיך: יש לך שם שאתה חי, אך
למעשה אתה מת! 2 התעוורי! חזק את מה
שנותך לך, לפניו שום המעת זהה ימות! מעשיך
איןם מוצאים חן בעיני אלוהים. 3 זכור את
מה שקיבלת ולמדת: חזר בתשובה וקיים את
דברי אלוהים. אם חסרב להצעור ולהתגע
ממצבק. אבואה אליך בשעה בלתי-צפויה,
כנב, ואעניש אותך. 4 עלי לציין שיש אצלכם
בסדריס אנשים מעטים שלא טמאו את לבושם
בחלאת העולם. אנשים אלה יתחלכו איתי
בלבוש לבן, כי הם ראויים לך. 5 המנצח
ילבש בנידים לבנים, ולא אמחק את שמו מספר
החיים: לפניו אבי ומלאכיו אכריזו שהוא שלי!

6 מי שמסוגל לשמווע – שיקשיב לדברי הרוח
אל הקהילות. 7 “את המכtab השישי כתוב אל
ראש קהילת פילדלפיה. אלה דברי הקדוש
האמת שביבדו מפתח דוד, הפותח את אשר
אישינו יכול לסגור, והסגור את אשר אישינו
יכול לפתוח: 8 ‘אני מכיר אותך היטב. ראה,
פתחתי לפניך דלת שאישינו יכול לסגרה’,
כי למרות שאתה חזק ביותר שמרת את דברי
ולא התכחשת לשמי. 9 Shim lab, אני אכריז
את קהילת השטן – אלא שמשקרים וטענים
שם יהודים – להשתחוות לפניך ולהודיעות
שאני אוהב אותך. 10 מאחר ששמרת את דברי

את אשר יהיה בעתיד! ² מיד שרתה עלי רוח גדול: “מי ראוי לשבור את החותמות ולפתחות אלוהים (ויכולה לראות את הנעה בשמי). את המגילת? ³ ולא נמצא איש בשםים, ראוי כי כסא מלכות ואת היושב עליו: ⁴ דמותו בארץ או מבין המתים אשר היה מסונל הקרןינה זהר נפל ואובלת-ירנייל, מעין שלוב לפתחה את המגילת או להבטח בכתביו. של ברק יהלומיים עם נוגה אבן אודם. וסביב ⁴ פרצתי ברכי מר, כי איש לא נמצא ראוי כיiso היה היה קשת שנראתה כאבן ברקת. לפתחה את המגילת ולקרוא בה. ⁵ אך סביב כסא הממלכות עמדו עשרים-וארבעה אחד מעשרים-וארבעה הוקנים אמר אל-י: “אל כסאות כבוד, ועליהם ישבו עשרים-וארבעה תבכה. ראה, האריה משבט יהודה ושורש זקנים לבושים לבן ולדאשם כתרי זהב. DID ניצח, והוכיה את עצמו ראוי לשבור את ⁵ מכיסא הממלכות יצאו ברקים, רעמים וקளות. החותמות ולפתחה את המגילת.” ⁶ הבתתי לפני הכסא בערו שבעה לפידי אש שהם במרכזו כסא-המלך. שמוך בארכע החיות שבע רוחות האלוהים. ⁶ לפניו הכסא היה ובעשרים-וארבעה הוקנים, וראיתי שהעליו מעין ים-זוכחות שקווף בכדולח. סביב כסא פצעים וחבורות אשר גרמו פעם למותו. לשנה הממלכות ניצבו ארבע חיות בעלות עיניים היו שבע קרניזים ושבע עיניים. שהן שבע ריבות מלפנים ומאהור. ⁷ החיה הראשונה רוחות האלוהים שנשלחו אל כל קצויו נראית כמו אריה, החיה השנייה נראית כמו העולם. ⁷ השה בא ולקח את המגילת מימינו שור, פני החיה השלישית דמו לפני אדם, של היושב על כסא הממלכות. ⁸ בלקחו והחיה הרביעית נראית כנשר מעופף. ⁸ לכל את המגילת השתחו לפני ארבע החיות אחת מאربع החיות היו שש כנפים ועיניהם ועשרים-וארבעה הוקנים. לכל אחד מהוקנים ריבות מסביב ומפנים. יומם ולילה הן שרdot אחז כינור וקערת זהב מלאה קטרות. אשר היא ללא הפסק: “קדוש, קדוש, קדוש, ה, אלוהי תפילה בני-האלוהים הקדושים.” ⁹ הם שרדו צבאות, אשר היה, הווה ועתיד לבוא.” ⁹ בכל שיר חדש, ואלו מילותיו: “ראוי אתה לקחת את פעם שנותנו החיות כבוד, הדר ותודה ליושב ^{(ai) g165} כסא הממלכות אשר חי לנצח,” ובדמיך קנית לאלהים את בניו מכל עם, נוע על כסא הממלכות אשר חי לנצח. ¹⁰ ממלכת כוהנים לאלהינו עשית נפלו עשרים-וארבעה הוקנים על פניהם ולשון. ¹⁰ ממלכת כוהנים לאלהינו עשית לפני היושב על הכסא, השתחו לפניי, הניחו אותם, והם יملכו על הארץ.” ¹¹ ולאחר מכן את כתריהם לפני הכסא ושרו: ^{(ai) g165} שמעתי בחיזיון קול מלאכים רכבים סביב כסא “ארדוננו ואלהינו רואי אתה לכבוד, להדר הממלכות, ארבע החיות והוקנים.” ¹² הם שרדו וועז, כי אתה בראת הכלול; הכלול היה ונברא שירה אדריה: “ראוי השה הטבוח לקל עוז, שעושר וחכמה, גבורה והדר, כבוד וברכה.” ¹³ לפiri רצונך.”

5 רואי לימון היושב על הכסא ¹³ וכל בריה בשמי. בארץ, מתחת לארץ ובים, שמעתי קוראים: “ליושב על הכסא ולשה הברכה וההדר והעוז, לעולם ועד!” ^{(ai) g165}

¹⁴ ארבע החיות אמרו: “אמן!” ועשרים וארבעה ¹² כשבר השה את החותם השישי, רأיתי רעדת אדמה חזקה; המשמש השוריה כפחים, הזוקנים נפלו על פניהם והשתחו לו.

6 רأיתי את השה שובר את החותם הראשון, הירח האדים כדם; ¹³ כוכבי השמיים נפלו כתאים שמושלכות הארץ, כשהארוח מנעה בכוח את עז התאנה. ¹⁴ המשמים נעלמו כאילו היו מנילה שנגלה, וכל ההרים והאים ניתקו ממקומם. ¹⁵ מלכי העולם, מנהיגיו, העשירים, צבאי-צבא בכיריהם וככל בני-האדם - חשובים יותר וחשובים פחות, עבדים ובני-חדרין – הסתתרו במערות ובסלעים החרטים. ¹⁶ הם התחננו אל ההרים שיפלו עליהם ויסתרו אותם מפני הוושב על כסאות המלכות ומפני עצם השה, ¹⁷ כי הגיע יום זעמו של ה', וכי יכול להינצל?

7 לאחר מכן רأיתי ארבעה מלאכים וביד רocabו מאוניים. ¹⁸ מבין ארבע החיות שמעתי קול: “יכיר לחם או קילו וחייב שורה עמודים בארכע פינות הארץ ועוצרים את משבות תמורות יומ-עבורה, אך אל תזקוק לשמן ולין.” ארבע רוחות הארץ, כדי שלא תישוב הרוחות כשבר השה את החותם הרביעי, שמעתי בים או ביבשה והכול יעמוד דום. ² רأיתי את החיה הרביעית קוראת: “בוא!” ¹⁹ הבטוי מלאך אחר עולה מצד מזרח, שם זורחת וראיתי סוס בצעיר רקך, ושם רocabו “מוות”, המשם, ובידו חותם אלוהים חיים. הוא קרא אל בעקבותיו בא “שאל”. הם קיבלו שלטון ארבעת המלאכים שקיבלו סמכות וכוח לחבר עלי רביע המהעולם: להרגון ולהשמדת ברעב, בארץ, ביום ובצומחה: ³ “חכו! אל תחבלו בארץ, במלחמות, במלחמות ובטרפ לחיות-הבר. בים ובצומחה עד שנחחותם את עברי האלוהים ⁴ כשבר השה את החותם החמישי, על מצחם.” ⁴ שמעתי שמספר החותמים היה (Hadès g86)

ראיתי מוכחה ומתחתיו נשומות האנשים שהוציאו ¹⁴ מכל שבטי ישראל: ⁵ משבט להורן על שם שקיימו והפיצו את דבר ה’, יהודה 12,000 משבט ראובן 12,000 משבט ומשום עדותם הנאמנה. ¹⁰ הנשומות זעקו גד ⁶ 12,000 משבט אשר 12,000 משבט בקהל: “ה’ הקדוש והאמיתי, מתי תשפט את נפתלי” 12,000 משבט מנשה ⁷ 12,000 משבט אנשי העולם על העול שעשנו לנו? מתי תנוקם שמעון 12,000 משבט לוי 12,000 משבט את דמנו מושבי הארץ? ⁸ ועוד לכל אחת ישכר 12,000 משבט ובולון 12,000 משבט מהנשות ניתנה גליה לבנה, ונאמר להן לנוח יוסף 12,000 משבט בניימין. ⁹ אחר כך עוד זמן-מה, עד אשר יושלם מספר אחיהם, רأיתי אנשים רבים, שלא ניתן למנותם, משרתי המשיח, שסופם להיהרו למען המשיח. מכל הארץ, העמים, הגוזים, השבטים והשפנות. הם עמדו לפני כסאות המלכות

ולפנֵי השה, לבושים גלימות לבנות ובידיהם רעים ורעים. ברקים הבריקו והאדמה כפות תמרים.¹⁰ כל החמון הזה קרא רעדת. ⁶ שבעת המלאכים שקיבלו את שבעת בקול אדריך: "היושעה לאלהינו היושב על השופרות התחנו לתקוע בהם". ⁷ כשתקע כסא-המלחכות ולשה!¹¹ וכל המלאכים - המלך הראשון בשופרו, ירדו על הארץ אשר עמדו עתה סביב כסא-המלחכות, סביב ברד ואש מעורבים ברם; שלישי מהארץ נשרף הוקנים וארבעה חיות - נפלו על פניהם לפניו וכן שלישי מכלל עצי הארץ וכל העשב היירוק. הcisא, השתחו לאלוהים ¹² וקראו: "אמן!" ⁸ כשתקע המלך השני בשופרו, דבר-מה כל הכבוד, הברכה, החכמה, התורה, ההדר, שנראה כהר ענק בווער בלחות הושלך לתוכה הכוח והעוות לאלהינו לעולם ועד. אמן! ⁹ (��) ¹³ הדם: שלישי מהדים הפק לדם, שלישי מדרני (戸内) ¹⁴ אחד מעשרים-זארבעה הוקנים שאלם מות ושלישי מכלל אוניותם טבעו. אוטי: "הידוע אתה מיהם הלבושים לבן ומאיין ¹⁰ כשתקע המלך השלישי בשופרו נפל מן באו?" ¹⁴ "אדונו, "השבתי, "אתה יודע. "אללה השםם כוכב גדול בווער כלפיך. הוא נפל הם אנשים שעברו צרות, רדיות וסבל רב". על שלישי הנחרות ומעינות המים. ¹¹ כוכב הסביר לי הוקן. ¹⁵ הם רחצו את גליםיהם זה נקרא לענה" מפני שהרעיל שלישי מהדים, והלבינו אותן כדם השה. ¹⁶ לכן הם נמצאים ואנשים הרבה אשר שתו מן המים האלה כאן לפני cisא אלוהים: הם משרותם את הורעל ומשתו. ¹² כשתקע המלך הרביעי אלוהים במקדשו יומס ויליה, והוא מנגן עליהם. בשופרו כוסו בחשכה שלישי המשם. שלישי ¹⁶ הם לא ירעבו ולא יצמא יותר לעולם, אף הירח ושלישי מספר הכוכבים. כך שאור המשם והשרב לא יכו אותם. ¹⁷ כי השה העומד היום הוועם בשליש והלילה החשיך עוד יותר. לפני cisא-המלחכות ירעה אותן ויובלים ¹³ במדרכו כוסו בחשכה שלישי המשם. שלישי מעוניינים מים חיים, ואלהים ימחה כל דמעה וזעק בקול גдол: "אוי ואבוי ליושבי הארץ. בandal הצרות הנוראות שתבואנה עליהם מעוניינם".

8 כשבר השה את החותם השביעי, הייתה כאשר שלושת המלאכים האחרים יתקעו דמנה בשמיים כחציו שעה. ² לאחר מכן ¹⁴ בשופרותיהם".

ראיתי את שבעת המלאכים העומדים לפני ⁹ כשתקע המלך החמישי בשופרו ראיית אלוהים, ולכל אחד מהם ניתן שופר. ³ מלך כוכב נופל ארצתם מן השמיים, וניתן לו מפתח נסף הופיע וניגש אל המזבח כשבידו מחתה התהום. (戸内) ² כשפתח את פי התהום (יעה) עשויה זהב. ניתנה לו כמות נדילה עליה עשן סמיך. כעשן שעולה מכובשן ענק, של קטורת, כדי שיערבב אותה עם תפילותם אשר החשיך את המשם והשמי. (戸内) ³ המאמינים, שמוקרכות על מזבח הזהב לפני ³ מתוך העשן יצא ארבה וירד על הארץ. cisא האלוהים. ⁴ ניחוח הקטורת המעורבת לארכה נתון שלטון וכוח כמו לעקרבי-הארץ. בתפילות עליה מהמזבח לפני אלוהים. ⁵ לאחר ⁴ נאמר להם לא להשחית את צמחיית הארץ, מכן מילא המלך את המחתה באש המזבח. – לא לפגוע בעצים, בפרחים או בעשבים, והשליך את האש על הארץ. מיד נשמעו קולות

אלא רק בבני-האדם שלא נשאו על מצחם ההמתה שלהם לא היה בפיהם בלבד, אלא את חותם אלוהים. ६ לא ניתן לארבה כוח גם בזונבותיהם. שכן זנבותיהם דמו לראשי לחיוט אנשים אלה, אלא רק לייסרם בכאב נחשים שהכיישו והמיתו את קורבנותיהם. של עקיות עקרב במשך חמישה חודשים. २० יתר בני-האדם, שלא מתו במנפות האלה, ६ בימים בהם ירצו בני-האדם להתאבד, אך עדין סירבו לחזור בתשובה ולשרת את זה. לא יוכלו; הם ישתווקו למות. אך המות יברח מהם המשיכו במעשייהם המושחתים. ובטעינה מפניהם! ७ הארבה דמה במראהו לסוסים לשדים ולאללים העשויים והב. כסף, נחותה ערוכיים למלחמה; פניהם כפני אדם, על וען. אכן, הם השתחוו לאלילים שאיןם ראשם מעין כתר זהב. ८ שערים כשייער אישת מסוגלים לדראות, לשםעו או להלך. २१ הם ושיניהם כ שני אריות. ९ הם לבשו שריוןיהם אף המשיכו לרצוח, לעטוק בכישוף, לנגב שנראו כעשויים ברזל, וקול כנפיים נשמע ולונות.

10 לאחר מכן רأיתי מלך גיבור אחר יורד מן השמיים. הוא היה עטוף בענן, ומעל ראשו עוקץ בקצת, ובhem טמן הכוח לייסר את בני-האדם במשך חמישה חודשים. ११ מלך הוא מלך התהום הנקרא בעברית "אבדון", וביוונית - "אפולוין".⁽¹²⁾ אסון אחד १२ נבות הארץ היו כזנות עקרבים. בעלי עילם בקצתה, ובhem טמן הכוח לייסר את בני-האדם במשך חמישה חודשים. १३ מלך הוא מלך התהום הנקרא בעברית "אבדון", וביוונית - "אפולוין".⁽¹²⁾ אסון אחד חלף, אך שניים אחרים באים בעקבותיו. १४ הקול דיבר אל המלך השישי שזה עתה תקע בשופרו: "שחרר את ארבעת המלאכים אשר לפניהם קרבנו לאותה שנה, לאוטו חדש. המלאכים הוכנו לאותה שנה, לאוטו חדש. १५ ארבעת האסורים בנهر הגדול פרת".⁽¹³⁾ ארבעת המלאכים הוכנו לאותה שנה, לאוטו חדש. לאותו יום ולאוთה שעיה, עתה שוחררו כדי להמית שליש מכל בני-האדם.⁽¹⁴⁾ १६ שמעתי १७ כך שהנהינו צבא של 200,000,000 פרושים.⁽¹⁵⁾ נראו הסוסים והפרשים בחזון שרואית: חלק מהפרשים לבשו שרויין בצדע כאש. חלק אחר לבשו שרויין בצדע חכלת, והשאר לבשו שרויין בצדע צהוב כנופרית. ראשיו הסוסים היו בראשי אריות ומפיהם יצאו גופרית. אש ועשן.⁽¹⁶⁾ १८ במנפות הנופרת, האש והעשן הם המיתו שליש מכל בני-האדם.⁽¹⁷⁾ כוח

המלך". בפיק יהיה טומו כרבש. אך לאחר רוח חיים בשני הנביים, והם יקומו לתחייה! שבתלע אוטו הוא היה מר בבטןך!¹⁰ רקחתי כל מי שיראה אותם יפחר מאד. ¹¹ לאחר את הספר מהמלך ואכלתו אותו. בפי היה מכון תישמע קריאה רמה מן השמיים: "עלינו כרבש. אך לאחר שלבשו אותו כאבה הנה!" והשניים יעלו לשמיים בענן לנדר עיני בטני וחשתיו במרירות. ¹² עליך לשוב ולנבא שנואיהם. ¹³ באotta שעשה תהיה רעדת אדמה על ארץות עמים. שבטים. שפות ומלכים נוראה; עשרית העיר תיהרס ו-7000 איש רכיבם", אמר אליו המלך.

11 עתה ניתן לי מכשור מדידה, מעין סרגל חלף. אלום שלישי באמיד בעקבותיו. ¹⁴ כאשר תקע המלך השביע בשופרו נשמעו קולות רעים בשם: "מלכת העולם שיכת עתה לאדוננו ולמשיחו, והוא ימלוך לעולם ועד!" ¹⁵ עשרים וארבעה הזקנים, היושבים על כסאותיהם לפני אלוהים. נפלו על פניהם. השתחוו לאלהים ¹⁶ וקראו: "אנו מודים לך. זה אלוהי צבאות אשר היה והווה, כי לבשת את כוחך הרבה וממלוכת התחליה. ¹⁷ עמידה בעולם כעס עלייך. אך הגעה העת שתכחס אתה עליהם! הגעת המועד לשפטות את המתים ולחתת שכר לעבדיך – לנביאים ולכל המאמינים בשמק, לקטנים ولנוראים – ולהרים את אלה שהשחיתו את הארץ". ¹⁸ לאחר מכן נפתח בשמי היכל ה' ובתוכו נראה ארון הברית. בركים הבריקן. רעמים רעמו. ברך כבר ירד על הארץ. נשמעו קולות ורעשים והאדמה רעדה. ¹⁹ בצדך סדום או מצרים. מקום שבו נצלב אדונם. אנשים רבים מכל הארץ. העמים. **12** עתה נראה בשם חזון נבואי מסתורי: הגועים והלשונות יראו נויות שני הנביים. איש לבושה בשמש. הירח החת רגילה ועל אבל לא יניחו לאיש לקברם כהלה. ²⁰ תהיה רasha כתר בעל שנים-עשר כוכבים. ²¹ כרעה שמחה כלל-עולםית – אנשים רבים יר��ו. לדת וזעקה מכבים וצידי לידה. ²² לפטע יצחו ו.apfilo יחלקו מחתנות; הם ייחנו את הופיע תנין גדויל שצבעו אדום כאש. בעל מות שני הנbeiים שהcameו לושבי הארץ. שבעה ראשים. עשר קרנדים ועל ראשי שבעה ²³ אך בעבר שלושה ימים וחצי ייתן אלהים כתרים. ²⁴ בונבו גדר אחריו התנין שליש

מכוכבי השמים והשליכם ארצתה. הוא עמד שומרים את דבר אלוהים ומעידים על ישוע
לפני האישה הכוורת לולדת. מוכן לבלווע המשיח. (התניין עמד על חוף הים והמתין).

את התינוק מיד עם הולדתו. 5 האישה ילדה **13** עתה רأיתי חיה מוזרה עולה מן
בן זכר שנודע לשולט ביד חזקה על כל
הימים. מיד נלקח הבן אל האלוהים ואל
כיסאו. 6 ואילו האישה ברחה אל המדבר.
שם הכנין לה אלהים מקום מבטחים וככללה
למשך 1260 ימים. 7 לאחר מכן פרצה מלחה
בשמיים: מיכאל ומלאכיו נלחמו נגד התניין
ומלאכיו הרעים. 8 התניין ומלאכיו הובסו
בקרב ונורשו מהשמיים. 9 התניין הנורא היה -
הנחש הקדמוני שנקרא מלשין ושתן. והמתעה
את העולם כולו - הושלך ארצתה עם מלאכיו.
10 ואז שמעתי קול אדיר בשמיים: "סוף סוף
הנעה ישועת אלוהים! אכן, גבורות אלוהים,
מלךתו וסמכות משיחו הניעו. כי השטן אשר
קטרג על אחינו לפני אלוהים, יומם ולילה,
הושלך ארצתה! וזה נצחוחו ברם השה
ובעדותם הנאמנה, כי לא חס על חייהם והיו
מושכנים להקריב את עצםם למוות. 11 על
כן שמהו שמיים והשוכנים בהם! אך אויל לכם
居ishi הארץ, כי השטן ירד אליכם בזעם נוריל
ובידיעה שמננו קצר!" 12 כאשר נוכח התניין כי
הושלך ארצתה, רדף אחריו האישה שילדת את
בן הזכר. 13 אולם לאישה ניתן זוג כנפי-גנש
ענק כדי שתעוף אל המדבר, אל המקום שהוו
למענה. שם, הרחק מהנחש, מהתניין, יסופק
לה כל מחסורה לתקופה של שלוש שנים
וחצי. 14 ההנחש, שהמשיך לרודף אחריו האישה,
הוציא מפיו נהר מים שזרם לעבר האישה
בניסיונו לטבעה. 15 אך הארץ בא לעוזרת
האישה; האדמה פתחה את פיה ובבלעה את
המים! 16 והתניין, מרונו מאד על האישה, הילך
להילחם נגד שאר ילדייה - הללו הם כל אלה

לכך שכל הארץ ותושביה ישתחוו לחייה מקודש לאלהים ולשה, והם הולכים בעקבות שפצעיהם חמות שלה הנגידו. ¹³ החיה השניה שהה לכל אשר יילך. ⁵ הם חסרי דופי ומעולם חוללה ניסים ונפלאות: היא אפילו הורידה לא הוציאו דבר-שקר מפייהם. ⁶ לאחר מכן אש מן השמים לנגד עני בני-האדם שצפו ראייה מלאך אחר מעופף במרכזה השמיים. ⁻⁷ בה. ¹⁴ באמצעות הניסים והנפלאות שנית והוא נושא בפיו בשורה לכל בני-האדם – לה לחולל בnochות הحياة הראשונה, היא לכל הארץ, העמים, הנזעים והשפות. (*αισηνιος*) הוליכה שולל את אנשי הארץ. היא ציוותה ^(g) ⁷ "כבדו את אלהים ויראו אותו!" קרא עליהם לבנות פסל בדמות הحياة הראשונה המלאך בקול נדול. "כי הנעה שעתו לשפטו שוכתנה מכת מוות אך שבת לתחייה. ¹⁵ והותר את העולם, שהחווו לבורא השמיים, הארץ, לה להפיח רוח חיים בפסל, ואפילו להביאו הים ומקורותיו! ⁸ מלאך שני בא בעקבותיו לכדי דיבור. את כל אלה שסירבו להשתחות וקרא: "בכל נפלחה! העיר הנדרולה בבל נפללה, לפסל בדמות הحياة הראשונה, היא המותה. על שם שהסתה את כל העמים להשתתף ¹⁶ בחיה השניה דרש מכל בני-האדם – מקטן במשיח הנותן והטומאה שלה!" ⁹ מלאך שלישי וער נדול, מהענים ומהעשירים, מהעבדים בא בעקבותיהם וקרא בקול: "כל המשתתוהו ובבני-חזרין – לסמן סימן היכר מיוחד על לחייה ולפסל-דמותה. וכל הנושא את סימן ידם הימנית או על מצחם. (את שמה, או את הحياة על ידו או על מצחו. ¹⁰ ישתה מיין הערך הגמטרי של שמה) כדי שאיש לא יוכל זעם אלהים, שנמצא בלתי-מוחל בכוס ועמו למכור או לקנות ללא סימן ההיכר של הحياة. של אלהים. ויעונה באש ונופרת בnochות ¹⁸ כאן דרישה תבונה. מי שיכל יפענה את המלאכים הקדושים והשה. ¹¹ עשן יסורייהם מספר הحياة, שהיא אדם והערך הגמטרי של יעללה לנצח ולא ירווח להם ביום או בלילה, שכן השתחו לחייה ולפסלה ונושא את סימנה ^{666.}

¹² זודי הדרמןות על מצחם או ידם. " ^(h) ¹⁶⁵ ו- ¹⁶⁶ ו-

14 לאחר מכן ראיינו שה עומד על הר-ציוון בירושלים, והואו 144,000 אנשים שנושא על מצחם את שמו ואת שם אביו. ² מן השמים שמעתי קול כמים רבים וקול רעם גדול. הייתה זאת שירת מקהלה של ליווי נינית כנרים. ³ האנשים הרבבים האלה שרשו שיר חדש לפני כסא אלהים. לפני ארבע החיות ולפני עשרים-וארבעה חזקונים. איש לא יכול היה ללמד את השיר, מלבד 144,000 האנשים אשר נפדו ונגלו מן הארץ. ⁴ אנשים אלה לא טימאו את עצםם. אלא שמרו על טהורתם כבתוכלו. הם ניקנו מתחם בני-האדם כקורבן הענן: "הנפ' את המג'ל והחל ל��וץ. כי דקמה

בארץ בשללה והגיעה עת הקציר. ”¹⁶ היוושב אלוהים ומכבודו, ואיש לא יכול היה להיכנס על הענן הניף את מגלו על הארץ, והתבואה לתוכו עד שישימו שבעת המלאכים להכות נקירה. ¹⁷ מלאך נסף יצא מהיכל ה' גם בידו את הארץ בשבע המנות.

מגלו חרד. ¹⁸ עתה יצא מהמזבח מלאך אחר. **16** שמעתי קול אדריר מון ההיכל אומר אשר לו הסמכות והשלטון על האש. וקרא לשבעת המלאכים: ”לכו ורוקנו על הארץ את בקהל אל המלאך שהחזיק במגלו חרד: ”הנפ' את שבע הקערות שמכילות את זעם אלוהים!“ מגליך חרד ובצור את אשכולות הנפן בארץ. ¹⁹ המלאך הניף את המגן כי בשלו העניים. ²⁰ המלאך הניף את המגן על הארץ. בצד את אשכולות עברי הארץ והשליכם אל היקב הנדול של זעם אלוהים. העניים נדרכו ביקב מחוץ לעיר, ודם רב זרם מהיקב למרחק של כ-330 קילומטרים. ועומק הזרם כנובה רסן הסוס.

15 אחר כך ראיתי בשםין חזון מוסטורי רוקן את קערתו על הנחרות והמעינות. נוסף: שבעה מלאכים נושאים שבע מנות. ⁵ שמעתי את מלאך המים אלה הון המכות האחרונות. כי יחר איתן בא מカリון; ”צדייק אתה במשפטיך, זה שהוה, התחווה הקץ לעמו של אלוהים. ² רأיתי מולוי מעין ים והקדוש. ⁶ אתה משלם לבני-האדם כנמולם! זוכיות ואש, ועליו עמודים כל אלה שהתגברו הם שפכו את דםם של נביים ומאmins על החיים הרעה, על פסלה, על סימן החותם רבים, וכעת אתה משקה אותם בדם!“ ⁷ ומן שללה ועל מספירה. כולם החזקו בידיהם את המזבח שמעתי קול: ”אכן, אמתה וצדקה משפטיך, כינורות האלוהים. ³ ושרו את שירת משה עבר ה' אלוהו צבאות.“ ⁸ המלאך הרביעי רוקן אלוהים ואת שירת השה: ”נדלים ונפלאים את קערתו על המשש, ואלוהים נתן לשמש מעשיך. ה' אלוהו צבאות. צדק ואמתה דרךך. רשות לנצח באשasher בשר בני-האדם. ה' מלך הגוניים. מי לא יראה מפניך, ה? ומי ⁹ בני-האדם נצרכו מהחומר הלוחט. וקיללו את לא ייתן כבוד לשיך? כי אתה לבךך קדוש. שם האלוהים אשר הכה אותם במכות נדראות כל העמים יבואו וישתחו לפניו. כי גלו אלה. אָפַעֲלִפְרִיכֵן הם לא חזרו בתשובה מעשיך הצודקים.“ ⁵ אחרי כן ראיתי את ולא כיבדו את אלוהים. ¹⁰ המלאך החמישי קודש הקודשים בהיכל השמיים נפתח לרווחה. רוקן את קערתו על כסא המלכות של החהיה, ומתחכו יצאו שבעת המלאכים שנושאו את שבע וחושך כסאה את מלכתה. תושבי מלכתה המכות. הם לבשו גלימות לבנות, צhorות נשכו את לשונם מכאב בו וקיללו את אלוהי טהרות. ועל החהיה חגרו חגורות זהב. ⁷ אחת מרבע החיות הנישה לכל אחד מהשבועה והcab, אך בכל זאת לא חדרו ממעשייהם קערת זחוב מלאה בזעם האלוהים החי לנצח. ¹² המלאך השלישי רוקן את קערתו השם, מפני שהביא עליהם את הפתיעים המושחתים. ⁸ ההורבל מלא עשן מנבורתו של (aión 165)

על הנהר הנדרול פררת, ומימיו התיבשו כדי חיה אדומה בעלת שבעה ראשיים ועשר להכין דרך למלכים הבאים מן המזרחה. קרנינים, וכולוה מלאה שמות נידופים ננד ¹³ ראייתי מפי התנין, מפי החיה ומפי נביא אלוהים. 4 האישה עצמה הייתה לבושה השקר (הchia'h השניה) ויצאות שלוש רוחות באדם ובארנון, וננדת תכשיטים רבים טמאות דומות לצפרדעים. ¹⁴ היו אלה רוחות עשוויות והב, פנינים ואבני-חן יקרים. בידה השדים שמחוללות ניסים ונפלאות; הן מנויות החזקה האישה כוס זהב שמלאה במשינה את מלכי העולם למלחמה ננד אלוהים. ביום המתועבים והטמאים, ⁵ ועל מצחה הייתה המשפט הנדרול של אלוהי צבאות. ¹⁵ "שימו כתובת בעלת משמעות נסתרת: בכל הנדרול, לב, הני בא בשעה בלתי-צפוייה – כנוב. אם הונגותות וכל מעשי החועבה בעולם! ⁶ ראיינו ברוכים המתוינים לי בערנות ובשקידה, שהאישה הייתה שכורה, מדם המאמינים ומיכינם את נגידיהם כדי שלא ילכו ערומים במשיח (שאותם הרגה), והבטה בה בתמייה ומכובשים". ¹⁶ אז קיבצו רוחות השדים את כל גדולה. ⁷ "מדוע אתה מותפלآل כל-כך?" שאל צבאות העולם במקום הנקרא "הר-מניר". אוטי המלאך, "אני אסביר לך מייה האישה, ¹⁷ המלאך השביעי רוקן את קערתו באויר, ומיהי החיה בעלת שבעת הראשים ועשר ומיכינא אלוהים אשר בהיכל השמים נשמע הקרנינים. ⁸ החיה שראית כבר איינה, אך קול אדריך: "תם ונשלם!". ¹⁸ רעמים רעמו, בקרוב התעללה מהתהום וtrad לאבדון. יושבי ברקים הבריקו והתחוללה רעדת אדמה הארץ, אשר שם אינו מופיע בספר החיים עצומה שכמוה לא הייתה בכל היסטוריה שנכתב לפני בריאת העולם. ישתומנו בראותם האגושים. ¹⁹ העיר הנדרול נתלקה לשלווה, את החיה קמה לתחייה. ¹² עלי-מנתת ערי העולם נהרבו. אלוהים זכר את מעשי להבini את משמעות הדבר יש צורך בתבונה: השחוות של כל הנדרול והלכן השקאה אותה שבעת הראשים הם שבעה שלדים בין זעמו. ²⁰ أيام שלמים נעלמו, הרים יושבת האישה, ¹⁰ אך הם גם שבעה מלכים; הפכו למישור, ²¹ ומן השמים הומטרו על חמישה מהם כבר נפלו, השישי מולך עתה, האנשים אבני-ברך משקלם כ-50 קילוגרם. והשביעי – שלכלותה היה קצהה – עדין לא בני-האדם חרבו ונידפו את אלוהים בכלל בא. ²² החיה האדומה הייתה תופיע כמלך מכת הברד הנוראה.

17 אחד משבעת המלאכים שרוקנו את הקערות בא אליו אמר: "בוא איתוי ואראה לך מה יקרה לוונה הנדרול, הידועה לשם מה שיוושבת על מים רבים. ² מלכי העולם נאו וונו אותה, ותושבי העולם השתכרו מיין טומאתה". ³ המלאך נשא אותה ברוח אל הדמברה, ושם ראיינו אישת יושבת על ארון הארוןים ומלך המלכים, והאנשים אשר

איתו נקראו ונבחרו על-ידי ה', והם נאמנים האלוהים השופט אותה הוא אל ניבור!¹⁵ לוט¹⁶, המלאך המשיך ואמר: "הימים, הנחרות,⁹ כшибתו מלכי הארץ שינו אותה בעשן והأنמים שעלייהם יושבת האישה הם המוני העולה משריפתה, הם יבכו ויספדו.¹⁰ הם אנשים מעמים ומגועים שונים.¹⁶ "החיה יעדמו מרחוק, כי בהרו מעונייה, ויקראו: "אוֹי האדומה ועشر הקרנינים, שמסמלות את שרתת לך, בבל העיר הנדולה והחזקת! ברגע אחד המלכים שימלכו עם החיה, ישנו את הזונה: בא משפטך ונחרץ דינך!¹¹ סוחרי הארץ הם יתנפלו עליה, יאכלו את בשרה, ואת הנותר יבכו ויתאבלו עליה, כי איש לא יקנה יותר מהנה ישרפו באש.¹⁷ אלוהים יביא אותם את הסchorה שיבאו באוניות.¹² היא הייתה לעשנות את רצוננו: הוא יגרום לכך שיזהחו הלקוחה הנדולה ביותר שלהם לקניית והב, ושיפקירו את כוחם ושלטונם בידי החיה, כדי כסף, אבניהם-יקירות, פנינים, בדים יקרים, שיתקיימו דבריו אלוהים.¹⁸ האישה שראית ארוגמן, nisi, שני, עצי בושם למיניהם, כלוי בחזון מסמלת את העיר הנדולה שלשלטה שנhab, כלוי עץ יקרים, כלי נחשות, ברזול ושיש; קיגנון, בשמות יקרים, יינות, שמן, סולת, על מלכי הארץ".¹³

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן קמלה, בקר וצאן, סוסים, מרכבות, עבדים השמיים. מלאך זה היה בעל סמכות נדולה ואףילו נפשות אדם.¹⁴ כל הדברים היקרים וכוח רב, וזהר כבודו הaire על כל הארץ. שחמדת ואהבת כל-כך נלקחו מך!¹⁵ יקרוואו אדריך. "בבל הפכה למשכן שדים, ומהסחה אהבת אברדו לך לעולמים!"¹⁶ היסוחרים לרווחות טמאיות ולעופות טמאים ושנאים. אשר התעשרו ממנה יעדמו מרחוק, מתוק כי כל העמים שתו מיין זנותה, מלכי הארץ גנו ונאפו אותה, וסוחרי הארץ ה-העשירו מהדי עטופה באריג מושבת, אדום וארגמן, ומקישתה בזחוב, באבניהם יקרים ובפנינים.¹⁷ ברגע שמעתי קול אחד מן השמיים: "צאו ממנה, עמי! אל תשתחפו בחטאיה, פן תיענשו כמוות!¹⁸ כי חטאותיה הגינו עד השמיים, ואלוהים מוכן לשפטה על פשעה!¹⁹ שלמו לה כגמולה: יעדמו מרחוק, שמייה יקרוואו: "הייש עוד עיר נדולה בעיר השיבו לה כפלים מהמעשים הרעים שעשתה זאת?²⁰ הם יזרקו עפר על ראשם, יבכו, לאחרים. היא מזונה כוס תמרורים לאנשים רבים - מיזנו לה אתם שתי כוסות! זה השיבו יספדו ויעצקנו: "אוֹי ואבוי לעיר הנדולה! לה צער וייסורים כמידת נאותה ותענוגותיה! היא העשירה את כולנו - את הסוחרים ואת שילבה היא מתיירתת ואומרת: אני מלכה יורדי-הים - ועתה, בשעה אחת הוחרבת...". כי בלביה איני אלמנה חסרת-אונים ולא אסבול נילו, השמיים, שמהו על סופה! בני-אלוהים, שלחת - איני אלמנה חסרת-אונים ולא אסבול נילו, השמיים, שמהו על סופה! בני-אלוהים, צער וכאב! ממשום כך ביום אחד היא תזכה השליחים והנבאים שמחוגם אתם. כי סוף-סוף בצער, מות, אבל, רעב ותישרפ באש. כי שפט אותה אלוהים בשםיכם!²¹ מלאך ניבור

הרים אבן גדולה שנראתה כאבן-דרחאים. מילותיו של אלוהים עצמו! ¹⁰ נפלתי לרגליו השליכה בעצמה אל תוך הים ואמר: יקר כדי להשתחוות לו, אך הוא אמר אליו: קומ. תושך בכל הנדולה ותיעלם לנצח! ²² לא אל תשתחווה לי, אני עבר אלוהים כמוך. ישמע בקריבך קול זמורה, נגנית כינורות, וכאהיך המאמינים שנושאים את עדות ישוע. חלילים וחיצורות. לא יישמע אצלך קול השתחווה לאלהים! כי האמת שגיליה ישוע מסגר בעבודתו או קול בעל-מלאכה אחר, היא שנתנה השרה לנביאים. ²³ ולאחר מכן מכון ולא יישמע קול טהינת החיטה. ²⁴ לעולם לא ראותו את השם נפתחים וסוס לבן הופיע. יAIR בקריבך אור מנורה; לא יערכו אצלך שם רוכבו, נאמן ואמוני, והוא שופט ולוחם יותר היגיון-החתונה, ולא תישמענה צהלות בצדקה. ²⁵ עניינו כלבת אש, על ראשם כתדים מנכברי הארץ, ובקסמיד וכיושפיק רימית את ²⁶ לבשו הוטבל בדם. ושמו נקרא' דבר כל העמים. ²⁷ את אחראית לדם הנביאים, האלהים". ²⁸ צבאות השמיים, לבושים מדים בני-האלוהים וכל אלה שנרצחו בארץ, כי לבנים מארגן משובח וטהור, דהרו בעקבותיו דםם נמצא בך!

19 לאחר מכן שמעתי קול אדיר שנשמע רחਬחרה, שמיועדת להכotta את הגויים שבhem קול המונו אנשים בשם: "הלהליה! הודה ישلط בשוט ברזל, וברגליו דרך את ענבי הזעם של ה' אלוהי צבאות. ¹⁶ על גנדו ועל ירכו כתוב: "מלך המלכים ואדון האדרונים". ² כי הוא שופט בצדקה ובאמת. הוא העיש את הזונה הנдолלה, אשר השחיתה את הארץ במעשי הזונות והניסיונות שלה, ונעם את רצח עבדיו. ³ שוב ושוב קראו הקילות: "הלהליה! שריפתה תעלה עשן לעולם ועד!" ^(g3041 g4442)

4 עשרים-זאת בעה הוקנים וארבע החיים נפלו על פניהם, השתחוו לאלהים היושב על הכסא וקרוואו: "אםן! הלהליה!". ⁵ שוב שמעתי קול אשר נשמע בקול המונו רב, בקול מים רבים, וקול רעים חזקים. "הלהליה! כי אלוהינו, ה' צבאות, מולד!" ⁷ הבה נשמה, נגילה ונגינה לו כבוד, כי הנייע מועד חתונת השה, וככלתו התכוננה לקראותו: ⁸ ניתן לה ללבוש שמלה מארגן משובח, צח וטהור. ("אריג משובח זה מסמל את מעשי הצדק של בני-האלוהים").

9 המלאך אמר אליו: "כתוב: ברוכים הממוזנים חיים لأنם האש שבוער בוגפרית, Limne Pyr) ²¹ וכל צבאים נהרג בחרב שיצאה אל חתונת השה. "הוא הוסיף ואמר: "אל-

מפני הרוכב על הסוס. ועופות השמיים טרפו נבייא השקך, והם יתישרו יומם ולילה לעולם ועד. (2) 11 *(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)* לאחר מכן

ראיתי כסא גדול לבן, וראיתי נם את היושב עליו – זה אשר מפניו נמלטו הארץ והשמיים, אך לא מצאו מקום להסתתר. (2) רأיתי את המתוים, את הקטנים והנדולים, עומדים לפני כסא אלוהים; רأיתי ספרים נפתחים, בינויהם נם ספר החיים, והמתוים נשפטו לפי מעשיהם הכתובים בספרים. (3) ביום נאלץ להשיב את המתים הקבורים בו, גם המות והשואל נאלצו להשיב את מתיהם. וכל אחד נשפט בהתאם למעשיו. (4) *(Hadēs g86)* המות והשואל הושלו לאות האש, שהוא המות השני. *(Hadēs g86, Limnē)* כל אלה שלא נכתב שמם בספר החיים הושלו גם הם לאום האש. (5) *(Pyr g3041 g4442)*

20 אחרי כן רأיתי מלאך יורד מן השמיים, ובידו מפתחת התהום ושרשתה נדולה וככברה. (6) *2* המלאך תפס את התניין – הלא הוא הנחש הקדמוני, המלשון, השטן – וככל בשרשראת למשך אלף שנים. *3* המלאך השליך אל התהום, סגר ונעל את פי התהום. כדי שהשטן לא יוכל להתחזות יותר את העמים עד שיחלפו אלף השנים. בתום אלף השנים הוא ישוחרר לזמן קצר. (7) *(Abyssos g12)* לאחר מכן רأיתי כסאות שעלייהם ישבו מכבלי סמכות המשפט. רأיתי נם את נשמותיהם של אלה אשר נרצו עליהם עדרותם למען ישוע המשיח ולמען דבר אלוהים. ואת נשמותיהם של אלה אשר לא השתחו לחייה ולפסלה.

21 לאחר מכן רأיתי שמיים חדשים וארץ או זרועם. כל אלה קמו לתחייה ומלו עם חדשה ללא ימים. כי השמיים והארץ שקיים המשיח אלף שנים. (8) זאת תחיתת המתים היום נעלמו. *2* רأיתי נם את עיר הקודש, הראשונה. (יתר המתים קמו לתחייה רק ירושלים החדרה, יורדת מן השמיים מאת לאחר אלף השנים). *6* ברוכים וקדושים אלה אלוהים. היא נראית הדורה ככליה בחנותה. שקמים בתחייה הראשונה; המתות השני לא *3* שמעתי קול רם מכיסא המלכות: "מענו של יפענ בהם, כי יהיו כוהנים לאלהים ולמשיחו אלהים בין בני-האדם; אלהים יחיה וימלכו אותו אלף שנים. *7* בתום אלף השנים אתם והם יהיו לו לעם. *4* הוא ימחה מעיניהם ישוחרר השטן ממאסרו. *8* הוא ילך להתחזות כל דמעה, ולא יהיה יותר מות, אבל, קריאות את עמי-העולם – את גנו ומנוג שמספר צבר אוocab. כל אלה ייעלמו לנצח! *5* חיוש כחול אשר על שפת הים – ויסיתם להילחם על כסא המלכות הכריז: "אני עושה הכל נגד אלהים. *9* הצבא האדריך זהה יעללה חרד! הוא בנה אליו ואני עושה את אשר יוחפש על מרחב הארץ. ויתקיף את מתחנה אומר לך, כי דברים אלה נכונים ואמתיים: בני-אלוהים ואת (ירושלים) העיר האהובה. *6* תם ונשלם! אני האלף והתנו – ההתחלה ברם אלהים יוריד עליהם אש מן השמיים והסוף. את הczma אסקה מעיין מירחחים שתשרוף אותם. *10* השטן אשר הסיתם יוישלך חיים! *7* המנצח יירש את כל הברכות האלה; לאום אש וגופרית מקום שאלו הושלו החיים אני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן.

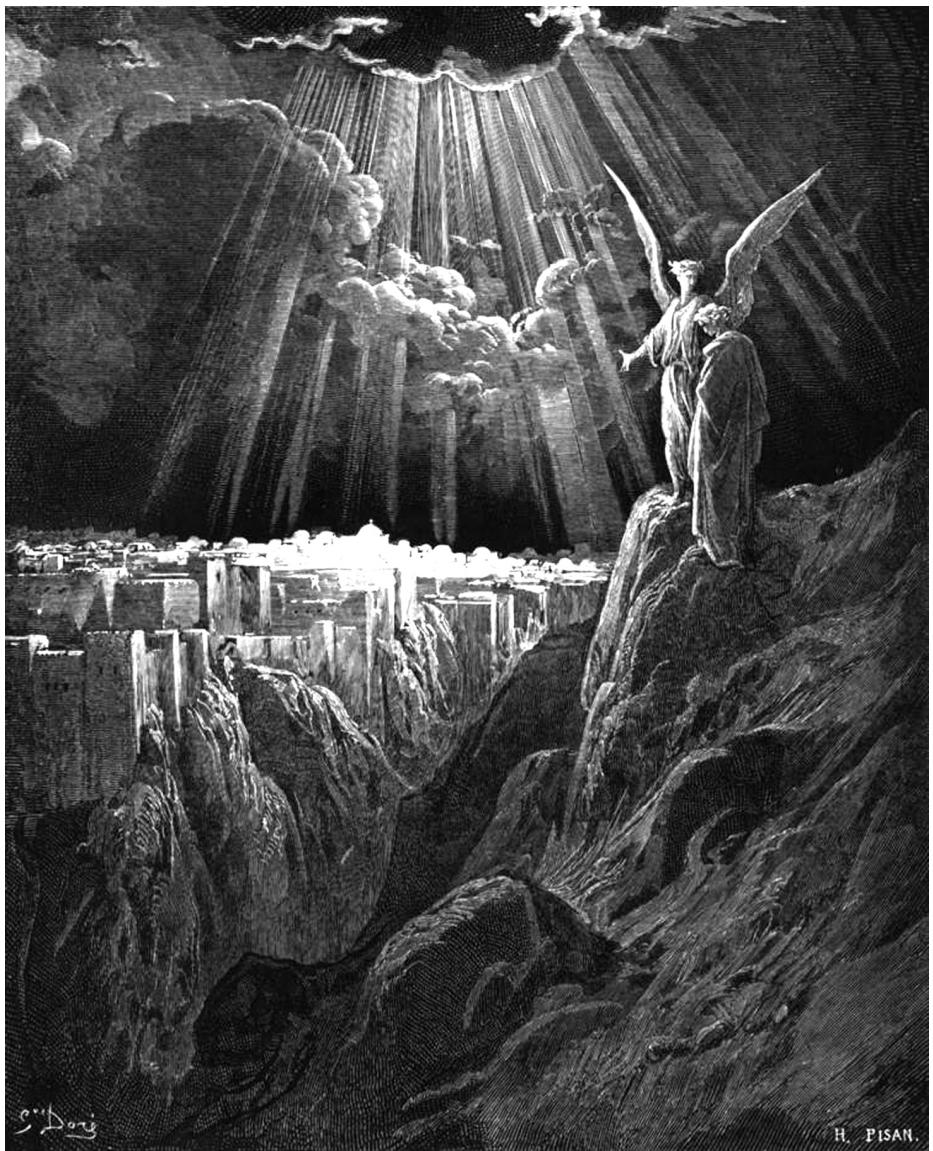
8 אך מוג'ה-הלב שטפנימ לוי את גbm, חסרי אבן היסוד השניה משובצת בספר אר אבן היסוד האמונה, הפושעים, המושחתים, הרוצחים, השליית משובצת בשבו אבן היסוד הריבועית הנואפים, עובדי האלילים וכל השקרנים, משובצת בברקת 20 אבן היסוד החמישית יושלכו לאם הבוער באש וגופרית אשר הוא משובצת ביהלום אבן היסוד הששית משובצת המוות השני". 9 אחד באודם אבן היסוד השביעית משובצת משבעת המלאכים, שנשאו את שבע הקדורות בתרישיש אבן היסוד השמינית משובצת המלאות בשבע המנפות, ניגש אליו ואמר: "בוא בשוחם אבן היסוד התשיעית משובצת בפטדה איתי ואראה לך את הכללה – את אשת השה". אבן היסוד העשירית משובצת בנוף אבן 10 הוא נשא אותו ברוח אל הר גדרו ונבזה, היטוד האחת-עשרה משובצת בלבם אבן והראה לי את ירושלים עיר-הקדוש יורדת היטוד השטום-עשרה משובצת באחלה. מן השמיים מאת אלוהים. 11 העיר הייתה 21 שנים-עשר השערים היו שרים-עשרה פנינים מלאה כבוד אלוהים; היא זרחה והקרינה – כל שער פנינה. רחובה המרכז של העיר נונה כשל אבן יקרה שמהביקה כבדולח. מרוץף זהב טהור ושוקף כוכبية. 22 לא 12 לעיר הייתה חומה גדולה ונבואה ובה הבחנתו בהיכל בעיר, כי היכל העיר הוא היא שנים-עשר שערים. ובכל שער עמד מלאך. אלוהי צבאות והשה. 23 העיר הנפלאה הזאת על השערים היו כתובים שמota שנים-עשר אינה וקוקה לאור המשמש או לאור הירח, שכן שבטי ישראל. 13 שלושה שערים היו מצד כבוד אלוהים וכבוד השה מאירים אותה באור מזרחה, שלושה מצד צפון, שלושה מצד דרום. 24 עמי העולם יהיו לאורה, ומכל הרים ושלושה מצד מערב. 14 לחומת העיר היו יביאו אליה את כבודם ותפארתם. 25 שערי שנים-עשר יסודות ועליהם כתובים שמota העיר לא ייסגרו לעולם; הם יהיו פתחים שנים-עשר שליחי השה. 15 המלאך אשר כל היום, כי לא יהיהليلה בעיר. 26 כבודם דיבר אליו החזק בידיו מכשיך-מודידה עשו ותפארתם של כל העמים יובאו אליה. 27 עיר זהב, כדי למדוד את העיר, את שעריה זאת תהיה קדושה וטהורה; לא יהיה בתוכה ואת חומתה. 16 במדדו את העיר הוא נוכח כל דבר טמא, לא יהיה בה חוטאים, שקרנים, לדעת שצורתה ריבועית – אורכה שווה נואפים ופושעים. רק הכתובים בספר-החחים לרוחבה. למעשה, צורתה העיר כקוביה; כל של השה ייכנסו לעיר.

הצלעות שוות – אורך, רוחב ונובה, כל צלע 22 לאחר מכן הוא הראה לי נהר מים כ-2400 קילומטרים. 17 המלאך מדד את עובי חים, זכים כבדולח, יצא מ כסא האלוהים והשה 2 וזורם אל הרחוב המרכז. על כל אחת משתי גdots הנהר היה נתוע עז-חחים שנושא שנים-עשר סוני פירות, בכל חודש פרי אחר, ועל העץ משמשים כת蘋果ה לעמים השונים. 3 בעיר הקדוש לא יהיה יותר כל יקרים. אבן היסוד הראשונה משובצת בישפה

דבר רע וטמא, כי יהיה בה כסא המלכות אני כוכב נוגה השחר.¹⁷ "בווא!" קוראים של אלוהים והשה, ועבדיו ישרתו. 4 עבדיו הרוח והכללה. וכל השומע את קריאתם יראו את פניו, ושמו יהיה כתוב על מצחם. יאמר: "בווא!" בואו, כל הצמאים, שטו את 5 לא יהיה יותר לילה, ולא יהיה צורך בנות מים-החיים - מהנת חינם לכל מי שרוצה. או באור המשמש, כי ה' אלוהים יאיר להם, והם ¹⁸ אני מזוהיר את כל קוראי הספר הזה: כל ימלכו לעולם ועד. (g165 a)⁶ דברים אלה המוסף על הכתוב יוסף לו אלוהים את אמיתים ונכונים", אמר לי המלאך. "האלוהים המנוגות שכותבות בספר הזה!¹⁹ כל הנורע אשר מעניק השראה לבניאים שלח את מלאכו מדברי הספר הזה, יגער אלוהים את חלקו להראות לעבديו את אשר יתרכש בקרוב." מעז-החיים ומייר הקודש שנזכרים בספר 7 "אני בא ב Maherah!" אמר יושע. "ברוכים הוא. ²⁰ המעד עדות זאת אומר: "אכן, אני בא השומרים את דברי הנבואה של הספר הזה." ב Maherah! "אמן! בואה-נא, אדון יושע!²¹ חסד 8 אני, יהנן, שמעתי וראיתי את כל הדברים יושא המשיח אדוננו יהיה עם כל המאמינים. –

האללה. כאשר שמעתי וראיתי אותם. נפלתי אמן.

לרגלי המלאך שהראה לי את כל זאת. כאשר עמדתי להשתחוות לו,⁹ והוא עצר עברי ואמר: "לא, אל השתחוות לי, כי אני עבר המשיח כموך. כאחיך המאמינים, כבניים וככל השומרים את דברי הספר הזה. עלייך להשתחוות לאלוהים."¹⁰ המלאך הורה לי במפורש: "אל תתחום את הדברים שכחתת. כי קרוב מועד התראחותם. ¹¹ עד אז הגולן ימשיך לנזרל, הטעיא ימשיך במעשי טומאותו; הצדיק יוסף על צדקתו. והקדוש יוסף על קדשו. "¹² "אני בא ב Maherah," אמר יושע, "ואבאי איתי שכר שאותו אשלם לכל איש גנולו.¹³ אני האלף והתנו, החתילה והסתופה, הראשון והאחרון."¹⁴ ברוכים המכבים את גלים-ותיהם (והשומרים את מצוותיו). על-מנת לזכות בפרי עז-החיים ולהיכנס לעיר דרך השערים.¹⁵ הכלבים, המכשפים, הזונים, הרוצחים, עובדי האלילים, אודבי השקר והרמאים יישארו מחוץ לעיר.¹⁶ "אני, יושע, שלחתי את מלאכי אליך כדי לספר דברים אלה לכהילות. אני שורש דוד וצאנגן.

ראיתי נס את עיר הקודש, ירושלים החדרשה, יורדת מן השמיים מאת אלוהים. היא נראית הדרורה ככלה בחתונתה. שמעתי קול רם מכיסא המלכות: מענו של אלוהים הוא בין בני-האדם; אלוהים יהיה אתם וهم

היו לו לעם.

(חזון יוחנן 21:2-3)

מִדְרֵיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Living-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply eternal or Hell. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

אַבְיָסֶס	גּוֹן
לְקָס	מִשְׁעָנָה
31:8	נָנוֹן
אַל-הַרּוֹמִים	הַשְׁלִיחִים
7:10	מִשְׁעָנָה
חַזְוֵן יְהֻדָּן	הַשְׁלִיחִים
1:9	מִשְׁעָנָה
חַזְוֵן יְהֻדָּן	הַשְׁלִיחִים
2:9	אַל-הַרּוֹמִים
חַזְוֵן יְהֻדָּן	אַל-הַרּוֹמִים
11:9	אַל-הַרּוֹמִים
חַזְוֵן יְהֻדָּן	אַל-הַרּוֹמִים
7:11	אַל-הַרּוֹמִים
חַזְוֵן יְהֻדָּן	אַל-הַרּוֹמִים
8:17	אַל-הַרּוֹמִים
חַזְוֵן יְהֻדָּן	אַל-הַרּוֹמִים
1:20	אַל-הַרּוֹמִים
חַזְוֵן יְהֻדָּן	אַל-הַרּוֹמִים
3:20	תְּהִרְאָשָׂוֹת אַל-הַרּוֹמִים

áudios

אָלְ-קָרְוִינִים	הַרְאָשָׁנָה אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
20:1
הַוְרָה	הַרְאָשָׁנָה אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
6:1	הַרְאָשָׁנָה אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
aiōn	רָאשָׁנָה אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
32:12
מִתְיוֹן	הַשְׁנִית אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
22:13
מִתְיוֹן	הַשְׁנִית אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
39:13
מִתְיוֹן	הַשְׁנִית אֲלֵ-תָקְוּרְתִּים
40:13
מִתְיוֹן	אֲלֵ-תָקְלִיטִים
49:13
מִתְיוֹן	אֲלֵ-תָקְלִיטִים
19:21
מִתְיוֹן	אֲלֵ-הָאָסִים
3:24
מִתְיוֹן	אֲלֵ-אָסִים
20:28
מִתְרוֹךְ	אֲלֵ-אָסִים
29:3
מִתְרָאֵךְ	טַלְמָדָה-אָבָרִוןִים

19:4 ק

3:11 אֶל־הָעֲבָרִים
 8:13 אֶל־הָעֲבָרִים
 21:13 אֶל־הָעֲבָרִים
 23:1 גְּרָאשָׂוֹנָה לְפִתְרוֹס
 25:1 גְּרָאשָׂוֹנָה לְפִתְרוֹס
 11:4 גְּרָאשָׂוֹנָה לְפִתְרוֹס
 11:5 גְּרָאשָׂוֹנָה לְפִתְרוֹס
 18:3 הַשְׁנִיתָה לְפִתְרוֹס
 17:2 הַאֲרָא שׂוֹנֵה לְיִחְנֹן
 2:1 הַשְׁנִיתָה לְיִחְנֹן

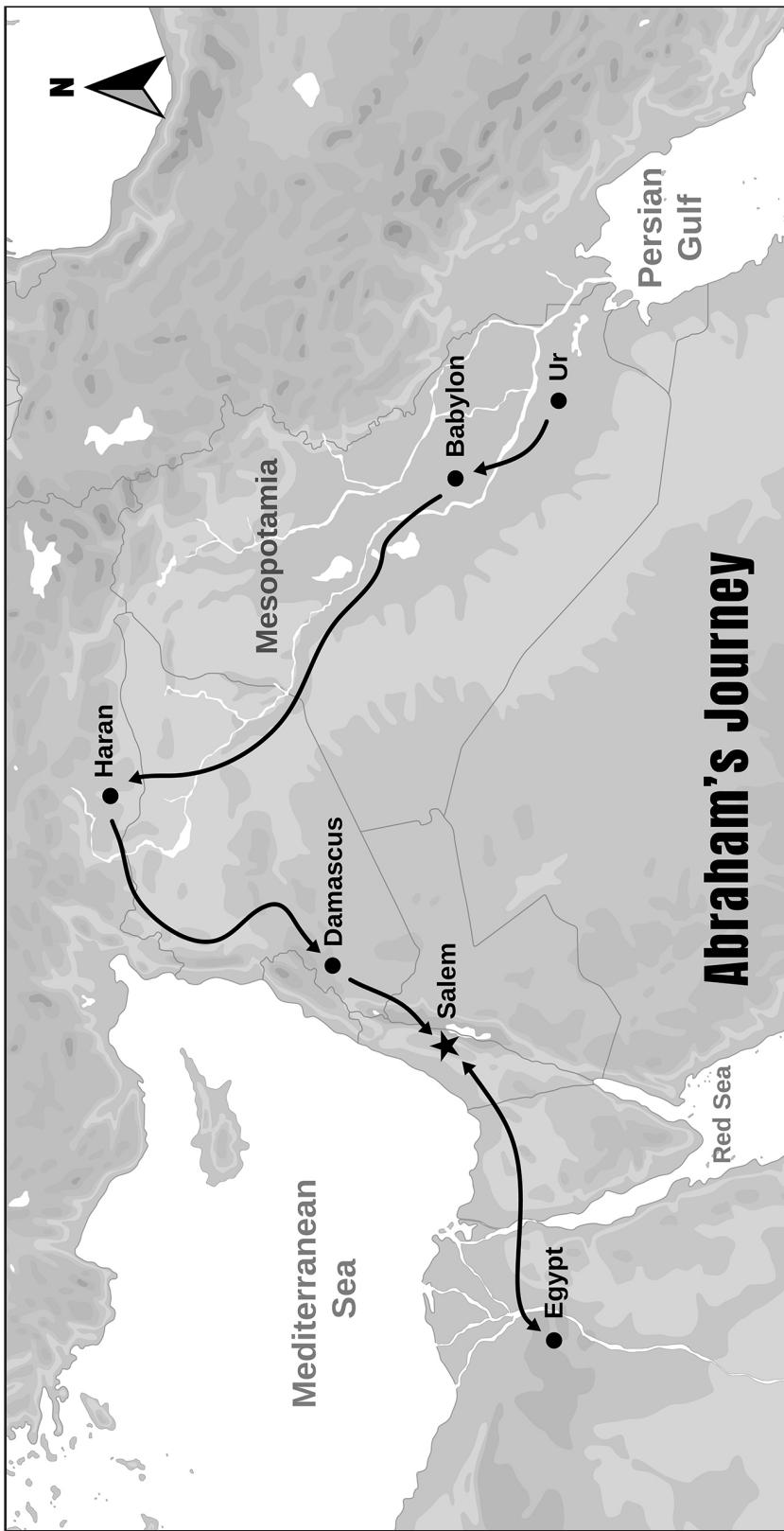
- 13:11 חַזְוֹן
 25:1 יְהִיא
 6:1 חַזְוֹן יְהָנֵן
 18:1 חַזְוֹן יוֹתֵן
 9:4 חַזְוֹן יְהָנֵן
 10:4 חַזְוֹן יוֹתֵן
 13:5 חַזְוֹן יוֹתֵן
 12:7 חַזְוֹן יוֹתֵן
 6:10 חַזְוֹן יוֹתֵן
 15:11 חַזְוֹן יוֹתֵן
 11:14 חַזְוֹן יוֹתֵן
 7:15 חַזְוֹן יוֹתֵן
 3:19 חַזְוֹן יוֹתֵן
 10:20 חַזְוֹן יוֹתֵן
 5:22 חַזְוֹן גָּדוֹלָה

aiōnios

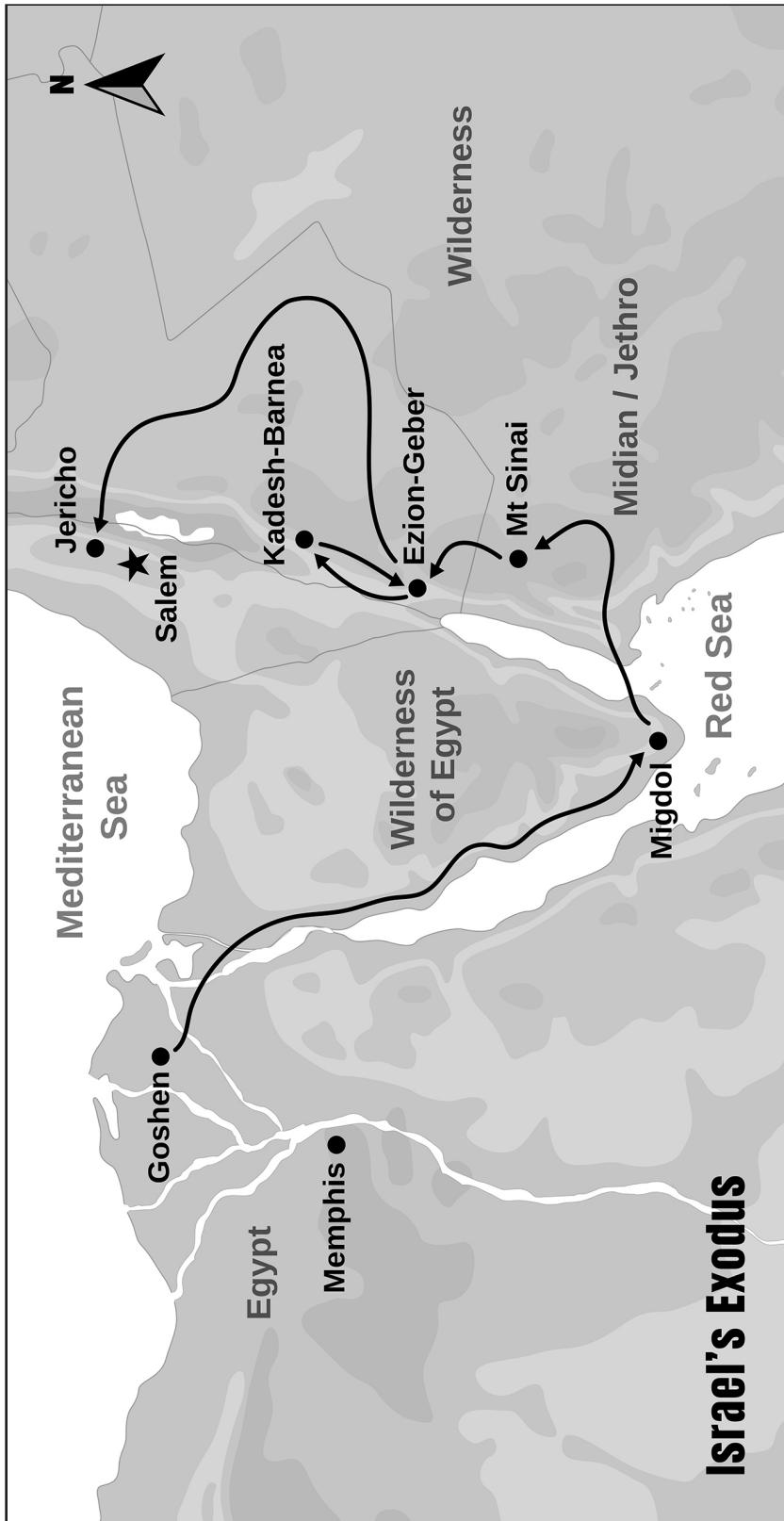
- מִתְרוֹן**
8:18 מִתְרוֹן
16:19 מִתְרוֹן
29:19 מִתְרוֹן
41:25 מִתְרוֹן
46:25 מִתְרוֹן
29:3 מַאֲרָק
17:10 מַאֲרָק
30:10 מַאֲרָק
25:10 לִיקָּס
9:16 לִיקָּס
18:18 לִיקָּס
30:18 לִיקָּס
15:3 נֵוִין
16:3 נֵוִין
36:3 נֵוִין
14:4 נֵוִין
36:4 נֵוִין
24:5 נֵוִין

נין: 39:5	מתיו: 22:5	ההילים: 10:16
נין: 27:6	מתיו: 29:5	ההילים: 5:18
נין: 40:6	מתיו: 30:5	ההילים: 3:30
נין: 47:6	מתיו: 28:10	ההילים: 17:31
נין: 54:6	מתיו: 9:18	ההילים: 14:49
נין: 68:6	מתיו: 15:23	ההילים: 15:49
נין: 28:10	מתיו: 33:23	ההילים: 15:55
נין: 25:12	מארכ: 43:9	ההילים: 13:86
נין: 50:12	מארכ: 45:9	ההילים: 3:88
נין: 2:17	מארכ: 47:9	ההילים: 48:89
נין: 3:17	לוקס: 5:12	ההילים: 3:116
מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים: 46:13	יָעָקֹב: 6:3	ההילים: 8:139
מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים: 48:13		ההילים: 7:141
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 7:2		משלי: 12:1
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 21:5	מתיו: 23:11	משלי: 5:5
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 22:6	מתיו: 18:16	משלי: 27:7
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 23:6	לָקָס: 15:10	משלי: 18:9
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 25:16	לָקָס: 23:16	משלי: 11:15
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 26:16	מִשְׁעֵי הַשְׁלִיחִים: 27:2	משלי: 24:15
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 17:4	מִשְׁעֵי הַשְׁלִיחִים: 31:2	משלי: 14:23
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 18:4	הָרָאשׁוֹנָה אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 55:15	משלי: 20:27
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 1:5	חוֹן יְהָנָן: 18:1	משלי: 16:30
אֶלְ-תְּגַלְּטִים: 8:6	חוֹן יְהָנָן: 8:6	קְהֻלָּת: 10:9
סָלוֹנוֹס: 9:1	חוֹן יְהָנָן: 13:20	שיר השירים: 6:8
סָלוֹנוֹס: 16:2	חוֹן יְהָנָן: 14:20	ישׁוּה: 14:5
טִימוֹת: 1		ישׁוּה: 11:7
טִימוֹת: 12:6	חוֹן יְהָנָן: 20:19	ישׁוּה: 9:14
טִימוֹת: 16:6	חוֹן יְהָנָן: 10:20	ישׁוּה: 11:14
טִימוֹת: 9:1	חוֹן יְהָנָן: 14:20	ישׁוּה: 15:14
טִימוֹת: 10:2	חוֹן יְהָנָן: 15:20	ישׁוּה: 15:28
אֶלְ-טִיטָּס: 2:1	חוֹן יְהָנָן: 8:21	ישׁוּה: 18:28
אֶלְ-טִיטָּס: 7:3		ישׁוּה: 10:38
אֶלְ-פְּרִילְמָן: 15:1		ישׁוּה: 18:38
אֶלְ-תְּגַבְּרִים: 9:5	בְּרָאשִׁית: 35:37	ישׁוּה: 9:57
אֶלְ-תְּגַבְּרִים: 2:6	בְּרָאשִׁית: 38:42	יְחִזְקָאֵל: 15:31
אֶלְ-הָעָרִים: 12:9	בְּרָאשִׁית: 29:44	יְחִזְקָאֵל: 16:31
אֶלְ-הָעָרִים: 14:9	בְּרָאשִׁית: 31:44	יְחִזְקָאֵל: 17:31
אֶלְ-הָעָרִים: 15:9	בְּמִדְבָּר: 30:16	יְחִזְקָאֵל: 21:32
אֶלְ-הָעָרִים: 20:13	בְּמִדְבָּר: 33:16	יְחִזְקָאֵל: 27:32
הָרָאשָׁנָה לְפִطְרוֹס: 10:5	דָּבָרִים: 22:32	רוֹשֵׁעַ: 14:13
הָרָאשָׁנָה לְפִטְרוֹס: 11:1	שְׁמוֹאֵל א: 6:2	עֲמוֹס: 2:9
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 2:1	שְׁמוֹאֵל ב: 6:22	יְנוֹהָ: 2:2
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 25:2	מְלָכִים א: 6:2	חֲבֽוֹקָק: 5:2
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 15:3	מְלָכִים א: 9:2	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 11:5	איּוֹב: 9:7	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 13:5	איּוֹב: 8:11	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 20:5	איּוֹב: 13:14	Tartaroō
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 7:1	איּוֹב: 13:17	הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס: 4:2
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 21:1	איּוֹב: 16:17	
חוֹן יְהָנָן: 6:14	איּוֹב: 13:21	הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס: 17:2
eleēse	איּוֹב: 19:24	
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 32:11	איּוֹב: 6:26	
	תְּהִלִּים: 5:6	
	תְּהִלִּים: 17:9	
Geenna		

Abraham's Journey

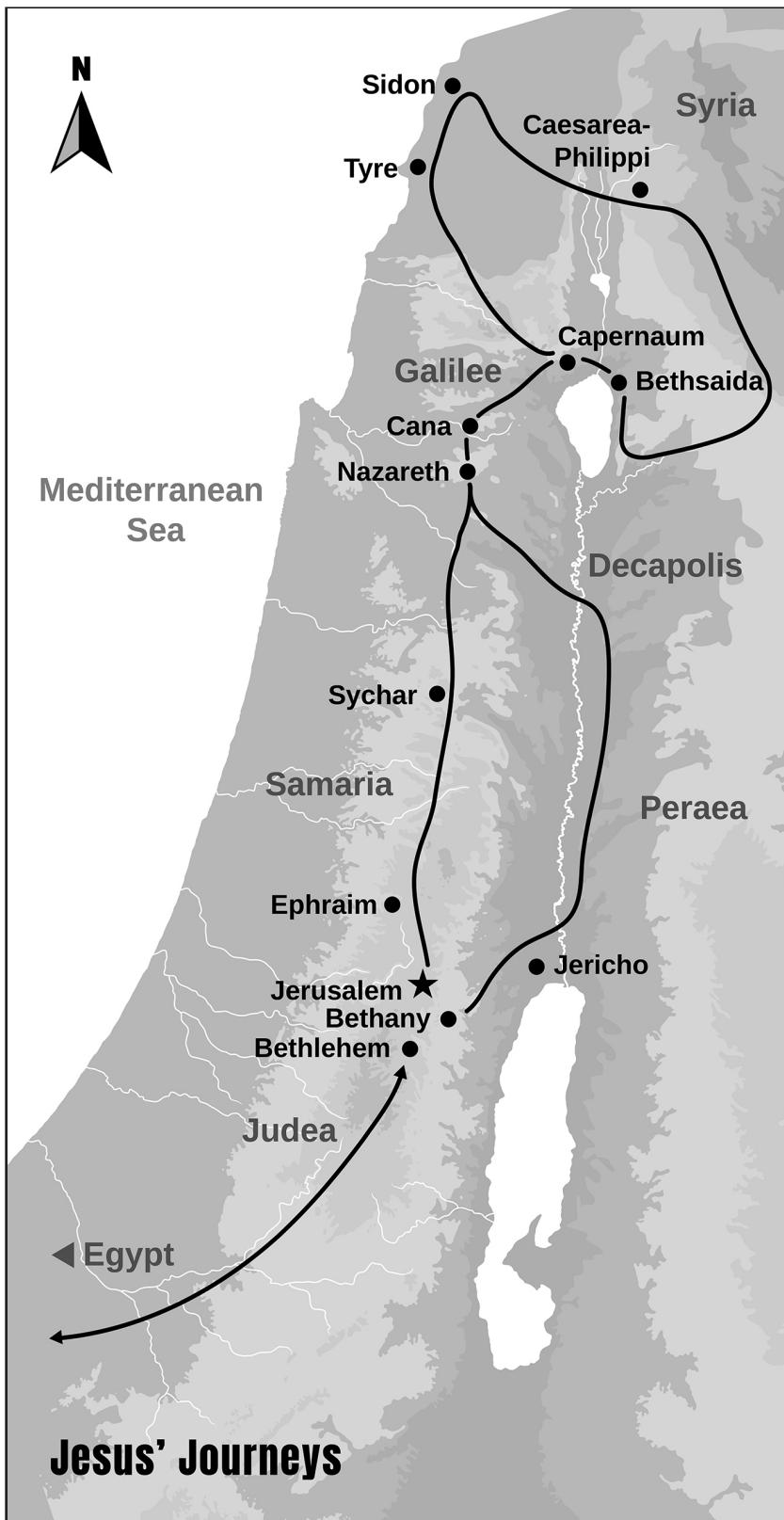

אברהם – נזח ציון מהUr כל אברהם לשוב את מולדתו ולבוא לארץ שבתנchatלן. ציון אברם לה מתקן אממוינו. הוא בשם זה לברוח שלא ידע לאן אלהים מוביל אותו. (אלה – תרגום – 11:8)

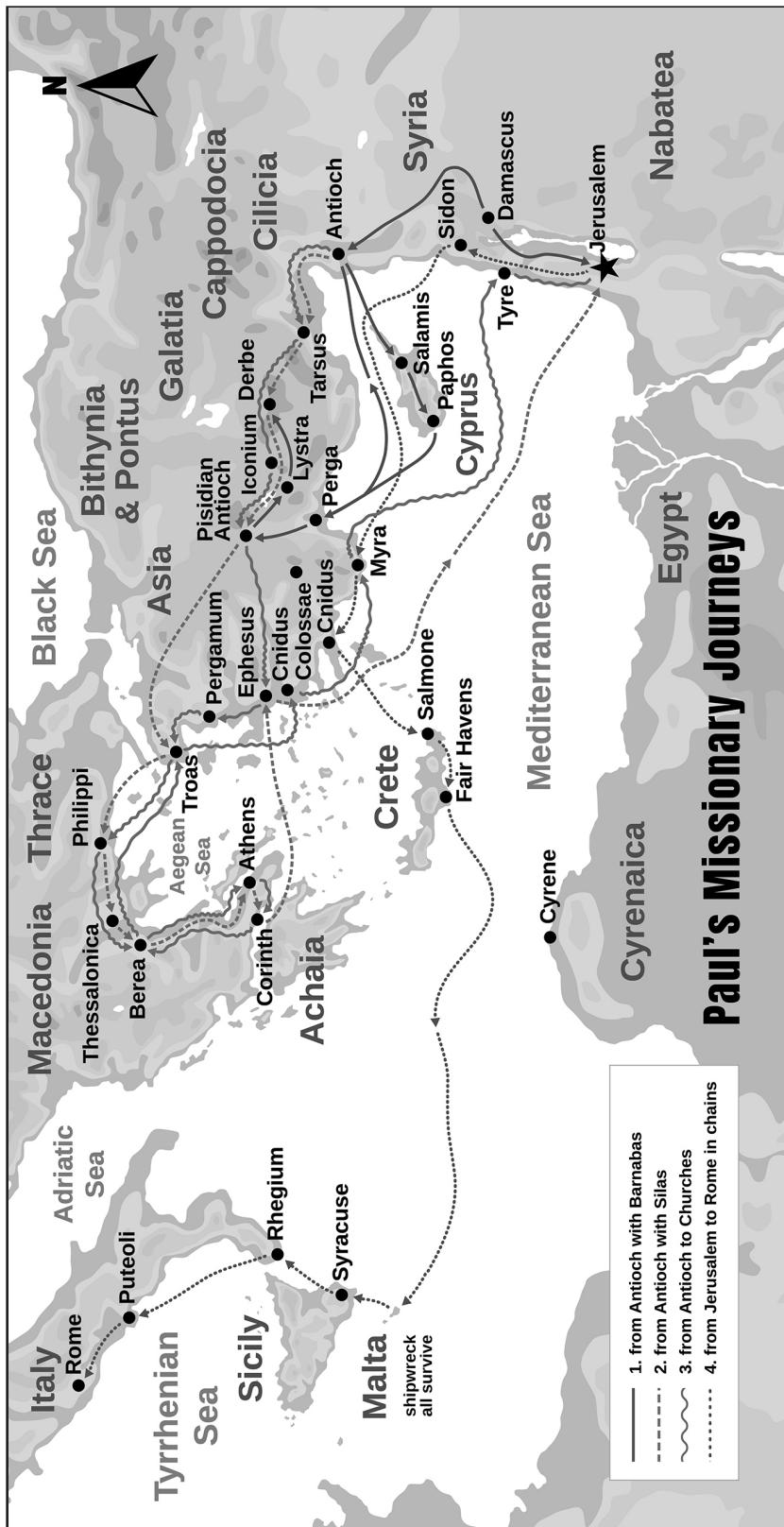
וְיָשַׁב תֵּהֶן קְרִמֵּת אֶת דְּבָרָם וְלֹא נָקַדְתָּם רַדָּך אֶרְזָקְלָשָׁתָם כִּי קְרִבָּה דָּחָא כִּי אֲמָר אֱלֹהִים קְרִבָּה יְהִי רָם בְּרוּאָתָם מִצְרָיָם - (שמות 13:17)

מארק (10:45) - מילוי תרומות לאנשי צדקה בתקופה של יהודים נזירים .

Paul's Missionary Journeys

נתן פילו. עברו של מושג זה אשר נקרא הרבה פעמים שולח ותיקד להפצת בישר אלוהים. - אֶלְעָזָר יְהוּנָה

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

עֶצֶח

עַבְרִית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

"שְׁמֹת כָּךְ לְכָבוֹד מִשְׁׁוֹר תַּלְמִידִים בְּכָל הַגָּלֶב. הַטְבִּילו אֲוֹתָם בְּשֵׁם רַبְנֵינוּ וְרוּחַ רַקְעָנוּ. - (מְרוֹן 28:19)

